Officia Propria

de Festis

In Cathedrali Ecclesia
et universa Diœcesi

Cerviensi

CELEBRANDIS

Antistitis Friderici Foschi

DECRETO

IN ORDINEM NOVITER REDACTA

Anno Mdcccxcviii.

ROMÆ.

Typis Societatis S. Joannis

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC.

S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGREG. TYPOGR.

Nos Fridericus Foschi

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

CERVIENSIS ECCLESIÆ

EPISCOPUS

VENERABILI AC DILECTISSIMO SUO CLERO

BENEDICTIONEM ET SALUTEM

IN DOMINO SEMPITERNAM

CUM pluribus Romanorum Pontificum Decretis, sapienti consilio, statutum sit ut omnes e Clero Catholico, præter Breviarium Romanum juxta Archetypas editiones recusum, semper in promptu habeant Officium de singulis Festis quæ respectivis Ecclesiis *propria* dicuntur,

Cum hujusmodi Officiorum, quæ a prædecessore Nostro Joanne Maria Cadolini fel. rec. edita fuerunt, exemplaria in præsens desint, et altera ex parte, superioribus annis, plurima ab Apostolica Sede concessa sint Festa quæ antea non celebrabantur,

Utentes facultatibus Nostris Ordinariis eadem Officia Nostra in ordinem redacta typis Societatis S. Joannis Evangel. noviter excudenda curavimus; et cum optime cognoscamus hanc Officiorum editionem fideliter authenticis et probatis editionibus apprime respondere, ipsam auctoritate Nostra firmamus, et ab omnibus ac singulis ex Nostro Clero comparandam atque in recitatione Divini Officii tenendam esse dicimus, sub pœnis arbitrio Nostro infligendis.

Datum Cerviæ ex Episcopali Residentia IV Nonas Augusti ann. MDCCCXCVIII.

✠ Fridericus Episcopus.

Can.cus Romulus Petrignani a Secr.

IMPRIMATUR
Tornaci, die 23 Augusti 1898.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Calendarium perpetuum

pro Ecclesia Cerviensi

a Sacra Rituum Congregatione probatum.

Monitum. — Officia, quæ habentur in corpore BREVIARII ROMANI et quæ in hoc libello noviter eduntur, nulla adnotatione signantur; ea vero quæ in Breviarii Appendicibus habentur, littera A notantur.

Mense Novembri

27 Andreæ Avellini C. *dup. (10. huj.)*
28 Gregorii III. Pp. C. *dup.*
29 Vigil. S. Andreæ Ap. *(sin. jejun.)* — Leonardi a Portu Mauritio C. *dup. (26 huj.)* com. Vigil. et S. Saturnini M.
30 ANDREÆ AP. *dup. 2 cl.*

FESTUM MOBILE.

Dom. II. Novemb. — *Patrocinii B. M. V.* dup. mai. com. Dom.

Mense Decembri.

1 Proculi Arch. C. Rav. a Col. elect. *dup.*
2 Petri Chrysologi Arch. Rav. C. D. *dup.* (*4 huj.)*
3 Francisci Xaverii C. *dup.*
4 Nicolai I Pp. C. *dup.* (13 Nov.) com. S. Barbaræ V. M.
5 Elisabeth Reg. Vid. *dup.* (19 Novemb.) com. S. Sabbæ Abb.
6 Nicolai Ep. C. *dup.*
7 Vigil. Immaculatæ Conceptionis B. M. V. (de qua nih. in Off.) *(sin. jejun.)* Ambrosii Ep. C. D. *dup.*
8 IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V. *dup. 1 cl. cum oct.*
9 Euthychiani Pp. M. *dup.* com. oct.
10 Translatio Almæ Domus Lauretanæ *dup. mai.* (nih. de oct.) . . . . A
11 Damasi Pp. C. *dup.* com. oct.
12 Melchiadis Pp. M. *dup.* com. oct.
13 Luciæ V. M. *dup.* com. oct.
14 Felicis de Valois C. *dup.* (20 Novemb.) com. oct.
15 Octava Immaculatæ Concept. B. M. V. *dup.*
16 Eusebii Ep. M. *sem.*
17 Gelasii I Pp. C. *dup.* (29 Novemb.)
18 Exspectatio Partus B. M. V. *dup. mai.* . . . . . A
19 B. Urbani V. Pp. C. *dup.*
20 Vigil. S. Thomæ Ap. *(sin. jejun.)* de qua nih. in Off. — Didaci C. *sem.* (13 Novemb.)
21 Thomæ Ap. *dup. 2 cl.*
22 Bibianæ V. M. *sem. (2 hui.)*

23 Josaphat Ep. Polocensis M. *dup.* (14 Novemb.)
24 Vigil. Nativitatis D. N. J. C. (jejun.) De ea.
25 NATIVITAS D. N. J. C. *dup. 1 cl. cum oct.*
26 STEPHANI PROTOM. *dup. 2 cl. cum oct.* comm. oct.
27 JOANNIS AP. ET EV. *dup. 2 cl. cum oct.* comm. octavar.
28 SS. INNOCENTIUM Mm. *dup. 2 cl. cum oct.* com. octavar.
29 Thomæ Cantuarien. Ep. M. *dup.* com. octavar.
30 De Dom. infra oct. vel de oct. *sem.* comm. octavar.
31 SILVESTRI I. Pp. C. *dup.* comm. octavar.

Mense Januario.

1 CIRCUMCISIO D. N. J. C. *dup. 2 cl.*
2 Octava S. Stephani, *dup.* com. octav. S. Joan. et Ss. Innocen.
3 Octava S. Joannis Ap. et Ev. *dup.* com. oct. Ss. Innocen. Mm.
4 Octava Ss. Innocentium Mm. *dup.*
5 Vigilia Epiphaniæ, *sem.*
6 EPIPHANIA D. N. J. C. *dup. 1 cl. cum oct. privil.*
7 De octava Epiphaniæ, *sem.* vel de Dominica, seu quando occurret, *sem.*
8 De octava, *sem.*
9 De octava, *sem.*
10 De octava, *sem.*
11 De octava, *sem.*
12 De octava, *sem.*
13 Octava Epiphaniæ, *dup.*
14 Hilarii Ep. C. D. *dup.* com. S. Felicis Presb. et M.
15 Pauli I Eremitæ *dup.* et com. S. Mauri Ab.
16 Marcelli Pp. M. *dup.*
17 Antonii Ab. *dup.*
18 Cathedra S. Petri Romæ, *dup. mai.* et com. S. Priscæ V. et M.
19 Canuti Reg. M. *sem.* ad libit. et com. Ss. Marii et Soc. Mm.
20 Fabiani Pp. et Sebastiani Militis Mm. *dup.*
21 Agnetis V. et M. *dup.*
22 Vincentii et Anastasii Mm. *sem.*
23 Desponsatio B. M. V. *dup. mai.* et com. S. Joseph et S. Emerentianæ V. et M. . . . . A
24 Timothei Ep. M. *dup.*
25 Conversio S. Pauli Ap. *dup. mai.* com. S. Petri Ap.
26 Policarpi Ep. M. *dup.*
27 S. Vitaliani Pp. C. *dup.*
28 Titi Ep. C. *dup.* ex die VI vel XII Feb. et com. Agnetis Secundo V. M.
29 Francisci Salesii Ep. C. D. *dup.* Ut in Breviario cum addit.
30 Felicis IV Pp. C. *dup.*
31 Petri Nolasci C. *dup.*

FESTA MOBILIA.

Dominica II post Epiph. — SS. NOMINIS JESU, *dup. 2 cl.* et com. Dom. occ.
Dominica III post Epiph. — *Sanctæ Familiæ Nazarenæ Jesu, Mariæ, Joseph, dup. mai.* et com. Dom.
Feria III post Dom. Septuag. — *Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti, dup. mai.*

Mense Februario.

1 Severi Arch. C. Raven. a Columba electi *dup.*
2 PURIFICATIONIS B. M. V. *dup. 2 cl.*
3 Blasii Ep. M. *dup.*
4 B. M. V. ab Igne Salinator. Cœtus Patronæ *dup. mai.*
5 Agathæ V. M. *dup.*
6 Hiacinthæ de Mariscottis V. *dup.* et com. S. Dorotheæ V. et M.
7 Romualdi Abb. *dup.*
8 Joannis de Matha C. *dup.*
9 Apolloniæ V. M. *dup.*
10 Scholaticæ Virg. *dup.*
11 Caloceri Arch. C. Raven. a Col elect. *dup.*
12 Ss. Septem Fundatorum Ord. B. M. V. *dup.*
13 Gregorii II Pp. C. *dup.*
14 Eleucadii Arch. C. Rav. a Col. elect. *dup.* com. S. Valentini Presb. M.
15 Joannis Chrysostomi Ep. C. D. *dup.* (27 Jan.) et com. Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
16 B. Gregorii X Pp. C. *dup.*
17 Hygini Pp. M. *dup.*
18 Viginti sex. Ss. Mm. Japonensium *dup.* et com. S. Simeonis E. M.
19 Ignatii Ep. M. *dup.* (1 hui.)
20 Dionysii Pp. C. *dup.* (3 hui.)
21 Maximiani Arch. C. Raven. *dup.*
22 Cathedra S. Petri Antiochiæ, *dup. mai.* com. S. Pauli
23 Vigiliæ S. Mathiæ Ap. — (sin. jejun.) Petri Damiani Ep. C. D. *dup.* et com. Vigil.
24 MATHIÆ Ap. *dup. 2 cl.*
25 Felicis III Pp. C. *dup.*
26 Joannis Arch. C. Raven. *dup.* (3 hui.)
27 Andreæ Corsini Ep. C. *dup.* (4 hui.)
28 Zosimi Pp. C. *dup.* (9 hui.)

IN ANNO BISSEXTILI.

24 Vigil. S. Mathiæ Ap. (sin. jejun.)
25 S. MATHIÆ AP. *dup. 2 cl.*
26 Felicis III Pp. C. *dup.*
27 Joannis Arch. Rav. C. *dup.*
28 Andreæ Corsini Ep. C. *dup.*
29 Zosimi Pp. Conf. *dup.*

FESTA MOBILIA.

Feria III post Dom. Sexagesimæ. — *Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.* dup. mai.
Feria VI post Cineres. — *Commemoratio Passionis D. N. J. C.* dup. mai. com. fer.
Feria VI post Dom. j. Quadrag. — *SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C.* dup. mai.

Mense Martio.

1 Antheri Pp. M. *dup.* (11 Feb.)
2 Simplicii Pp. C. *dup.*
3 Telesphori Pp. M. *dup.* (12 Febr.)
4 Lucii I Pp. M. *dup.*

5 Barbatiani Presb. C. Rav. *dup.*
6 Agathonis Pp. C. *dup.* (14 Feb.)
7 Thomæ Aquinatis C. D. *dup.* com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
8 Joannis de Deo C. *dup.*
9 Franciscæ Romanæ Vid. *dup.*
10 Ss. Quadraginta Mm. *sem.*
11 Raymundi de Pennafort C. *sem.* (23 Jan.)
12 Gregorii I Pp. C. D. *dup.*
13 Martinæ V. M. *sem.* (30 Jan.)
14 Margaritæ Cortonen. Pœnit. *sem.* (23 Feb.) . . . A
15 Zachariæ Pp. C. *dup.*
16 Agapiti Arch. C. Raven. a Col. elect. *dup.*
17 Patritii Ep. C. *dup.*
18 Gabrielis Archangeli *dup. mai.* . . . . . . A
19 JOSEPHI C. SPONSI B. M. V. et Eccl. Catholicæ Patroni *dup. 1 cl.*
20 Casimiri Reg. C. *sem.* (4 hui.)
21 Benedicti Ab. *dup. mai.*
22 Cyrilli Alexandrini Ep. C. D. *dup.* (9 Feb.)
23 Cyrilli Ep. Hierosolymitani C. D. *dup.* (18 hui.)
24 Catharinæ Fliscæ Adurnæ Vid. *dup.* (22 hui.)
25 ANNUNTIATIO B. M. V. *dup. 1 cl.*
26
27 Joannis Damasceni C. D. *dup.*
28 Xisti III Pp. C. *dup.*
29 Joannis a Capistrano C. *sem.*
30
31

FESTA MOBILIA.

Feria VI post Dom. II Quadrag. — *Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.* dup. mai. comm. fer.
Feria VI post Dom. III Quadrag. — *Sacrarum V Plagarum D. N. J. C.* dup. mai. comm. fer.
Feria VI post Dom. IV Quadr. — *Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.* dup. mai. com. fer.
Feria VI post Dom. Passionis. — *Septem Dolorum B. M. V.* dup. mai. com. fer.

Mense Aprili.

1
2 Francisci de Paula C. *dup.*
3
4 Isidori Ep. C. D. *dup.*
5 Vincentii Ferrerii C. *dup.*
6 Xisti I Pp. M. *dup.*
7 Cœlestini I Pp. C. *dup.*
8
9
10
11 Leonis I Pp. C. D. *dup.*
12 Julii I Pp. C. *dup.*
13 Dedicatio Eccl. Metropolit. Raven. *dup.*
14 Hermenegildi M. *sem.* (ex heri) et com. Ss. Tiburtii et Soc. Mm.

15 Justini M. *dup.* (14 hui.)
16
17 Aniceti Pp. M. *dup.*
18
19 Leonis IX Pp. C. *dup.*
20
21 Anselmi Ep. C. D. *dup.*
22 Soteris et Caii Pont. Mm. *dup.*
23 Georgii M. *sem.*
24 Fidelis a Sigmaringa M. *dup.*
25 Marci Evang. *dup. 2 cl.*
26 Apparitio Sacræ Imag. B. M. V. de Bono Consilio *dup. mai.*
27 Anastasii I Pp. C. *dup.*
28 Vitalis M. Rav. *dup.*
29 Liberii Arch. C. Rav. a Col. elect. *dup.*
30 Catharinæ Senen. Virg. *dup.*

FESTUM MOBILE.

Dom. III post Pascha. — Patrocinii S. Josephi C. Sponsi B. M. V. *dup. 2 cl.* com. Dom.

Mense Maio

1 PHILIPPI et JACOBI Ap. *dup. 2 cl.*
2 Athanasii Ep. C. D. *dup.*
3 INVENTIO S. CRUCIS D. N. J. C. *dup. 2 cl.* com. Ss. Eventii et Soc. Mm. (omisso in or. nomine Alexandri.)
4 Monicæ Vid. *dup.*
5 Pii V Pp. C. *dup.*
6 Joannis ante Port. Latin. *dup. mai.*
7 Benedicti II Pp. C. *dup.*
8 Apparitio S. Michäelis Archang. *dup. mai.*
9 Geruntii Civis Ep. M. Patron. Min. Princip. Cerv. *dup. mai.*
10 Antonini Ep. C. *dup.* com. Ss. Gordiani ac Soc. Mm.
11 Alexandri I Pp. M. *dup.*
12 Nerei et Soc. Mm. *sem.*
13 Cleti et Marcellini Pp. Mm. *dup.* (26 April.)
14 Paschalis I Pp. C. *dup.* et comm. S. Bonifacii M.
15 Isidori Agricolæ C. *dup.* . . . . A
16 Ubaldi Ep. C. *sem.*
17 Joannis Nepomuceni M. *dup.* . . . . A
18 Venantii M. *dup.*
19 Petri Cœlestini Pp. C. *dup.* com. S. Pudentianæ Virg.
20 Bernardini Senen. C. *sem.*
21 Felicis a Cantalicio C. *sem.*
22 Marciani Arch. C. Raven. a Col. elect. *dup.*
23 Peregrini Latiosi C. *dup.* (27 April.) . . . . . A
24 B. M. V. tit. Auxilium Christianorum *dup. mai.* , , A
25 Gregorii VII Pp. C. *dup.*
26 Philippi Nerii C. *dup.*
27 Joannis I Pp. M. *dup.*
28 Urbani I Pp. M. *dup.*
29 Bonifacii IV Pp. C. *dup.*
30 Exuperantii Arch. C. Rav. *dup.*
31 Angelæ Mericiæ Virg. *dup.* com. S. Petronillæ Virg.

FESTUM MOBILE.

Dom. II Maii. — *B. V. M. Gratiarum* dup. mai. lect. et com. Dom.

Mense Junio.

1 Eleutherii Pp. M. *dup.*
2 Eugenii I Pp. C. *dup.* et com. Ss. Marcellini et Soc. Mm.
3 Pauli a Cruce C. *dup.* (28 April.)
4 Francisci Caraccioli C. *dup.*
5 Bonifacii Ep. M. *dup.* . . . . A
6 Norberti Ep. C. *dup.*
7 Petri M. *dup.* (29 April.)
8 Stanislai Ep. M. *dup.* (7 Maii.)
9 Gregorii Nazianzeni Ep. C. D. *dup.* (9 Maii) cum com. Ss. Primi et Feliciani Mm.
10 Margaritæ Reg. Scotorum Vid. *sem.*
11 Barnabæ Ap. *dup. mai.*
12 Leonis III Pp. C. *dup.* et com. Ss. Basilidis et Soc. Mm.
13 Antonii de Padua C. *dup.*
14 Basilii Ep. C. D. *dup.*
15 Germanæ Cousin Virg. *dup.* et com. Ss. Viti ac Soc. Mm.
16 Joannis Francisci Reg. C. *dup.*
17 Paschalis Baylon C. *dup.* (17 Maii.)
18 Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. *dup.* (27 Maii) et com. Ss. Marci ac Soc. Mm.
19 Ursicini M. *dup.* com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
20 Silverii Pp. M. *dup.*
21 Aloysii Gonzagæ C. *dup.*
22 Sanctorum, quorum corpora, vel Reliquiæ in Eccl. Cathed. et in omnib. aliis Eccl. Diœc. Cervien. asservantur *dup.* et com. S. Paulini Ep. C.
23 Vigil. S. Joannis Baptistæ. — Felicis I Pp. M. *dup.* (30 Maii) com. Vigil.
24 NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ *dup. 1 cl. cum oct.*
25 Guilielmi Abb. *dup.* com. oct.
26 Ss. Joannis et Pauli Mm. *dup.* com. oct.
27 Joannis a S. Facundo C. *dup.* (12 hui.) com. oct.
28 Vigil. Ss. Petri et Pauli Apost. (jejun.) — Leonis II Pp. Conf. *dup.* com. oct. et Vigil.
29 SOLEMNITAS SS. PETRI ET PAULI AP. *dup. 1 cl. cum oct.*
30 Commemoratio S. Pauli Ap. *dup. mai.* com. S. Petri, et oct. S. Joannis.

FESTA MOBILIA.

Feria VI post oct. SS. CORPORIS CHRISTI — SACRATISSIMI CORDIS JESU *dup. 1 cl.* sin. oct. . . . . . A

Dom. III post Pentecostes — *Purissimi Cordis B. M. V.* dup. mai. et com. Dom.

Mense Julio.

1 Octava S. Joannis Baptistæ *dup.* com. Ss. Apost.
2 Visitatio B. M. V. *dup. 2 cl.* et com. Ss. Processi ac Soc. Mm. tant. (sine comm. oct.)

3 Dathi Arch. Raven. C. a Col. elect. *dup.* com. oct.
4 Julianæ de Falconeriis Virg. *dup.* com. oct. (19 Junii.)
5 Antonii Maria Zaccaria, *dup.* com. oct.
6 Octava Ss. Apost. Petri et Pauli, *dup.*
7 B. Benedicti XI Pp. C. *dup.*
8 B. Eugenii III Pp. C. *dup.*
9 Veronicæ de Julianis Virg. *dup.* . . . . . . A
10 Ss. Septem Fratrum, et Soc. Mm. *sem.*
11 Pii I Pp. M. *dup.*
12 Joannis Gualberti abb. *dup.* com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
13 Anacleti Pp. M. *dup.*
14 Bonaventuræ Ep. Conf. D. *dup.*
15 Henrici Imperat. C. *sem.*
16 B. M. V. de Monte Carmelo *dup. mai.*
17 Leonis IV Pp. C. *dup.*
18 Camilli de Lellis C. *dup.* cum com. Ss. Symphorosæ, et Filiorum Mm.
19 Symachi Pp. C. *dup.*
20 Hieronymi Æmiliani C. *dup.* com. S. Margaritæ V. M.
21 Pauli I Pp. C. *dup.* (3 hui.) et com. S. Praxedis Virg.
22 Mariæ Magdalenæ Pœnit. *dup.*
23 Apollinaris Arch. M. et Patron. Princip. Raven. *dup. 2 cl.* com. S. Liborii Ep. C.
24 Vigil. S. Jacobi Ap. (sin. jejun.) — Vincentii a Paulo C. *dup.* (19 hui.) et com. Vigil. ac S. Christinæ V. M.
25 JACOBI AP. *dup. 2 cl.* com. S. Christofori M.
26 ANNÆ MATRIS B. M. V. *dup. 2 cl.*
27 Ferdinandi Reg. C. *sem.* (30 Maii) et com. S. Pantaleonis M.
28 Ss. Victoris I Pp. M. Innocent. I Pp. C. et Nazarii ac Celsi Mm. *dup.*
29 Felicis II Pp. M. *dup.* com. Ss. Simplicii et Soc. Mm.
30 Elisabeth Reginæ Portugal. *sem.* (8 hui.) et com. Ss. Abdon, et Sennen Mm.
31 Ignatii Loyolæ C. *dup.*

FESTA MOBILIA.

Dom. I Julii. — PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C. *dup. 2 cl.* et com. Dom.

Dom. I post oct. Ss. Apostolorum Petri et Pauli non impedita. — Commemoratio Omnium Sanct. Romanæ Ecclesiæ Pontificum *dup.* et com. Dom.

Mense Augusto.

1 Petri ad Vincula *dup. mai.* com. S. Pauli, et Ss. Mm. Machabæorum
2 Stephani I Pp. M. *dup.*
3 Inventio S. Stephani Protom. *sem.*
4 Dominici C. *dup. mai.*
5 Dedicatio B. M. V. ad Nives *dup. mai.*
6 Transfiguratio D. N. J. C. *dup. mai.* com. Ss. Mm. Felicissimi et Agapiti (in or. omitt. nomen S. Xisti)
7 Cajetani C. *dup.* com. S. Donati Ep. M.
8 Cyriaci et Soc. Mm. *sem.*

9 Vigil. S. Laurentii M. (sin. jejun.) — Æmigdii Ep. M. *dup.* hom. et com. Vigil. ac S. Romani M.
10 LAURENTII M. *dup. 2 cl. cum octava.*
11 Xisti II Pp. M. *dup.* com. oct. et Ss. Tiburtii et Soc. Mm.
12 Claræ Virg. *dup.* com. oct.
13 Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep. C. D. *dup.* (2 hui.) com. oct. et Ss. Hippoliti et Cassiani Mm.
14 Vigil. Assumpt. B. M. V. — Hormisdæ Pp. C. *dup.* com. oct. et Vigil. ac S. Eusebii C.
15 ASSUMPTIO B. M. V. Titul. Eccl. Cathed. et Paroch. Cervien. *dup. 1 cl. cum oct.*
16 Rochi C. *dup.* com. octavar.
17 Octava S. Laurentii M. *dup.* com. oct. Assumpt.
18 Hyacinthi C. *d.* (16 hui.) com. oct. et S. Agapiti M.
19 Alexii C. *sem.* (17 Julii) com. oct.
20 Bernardi Abb. Doctor. *dup.* com. oct.
21 Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid. *dup.* com. oct.
22 Octava Assumptionis B. M. V. *dup.* et com. Ss. Timothei ac Soc. Mm.
23 Vigil. S. Bartholomæi Ap. (sin. jejun.) — Philippi Benitii C. *dup.* et com. Vigil.
24 BARTHOLOMÆI AP. *dup. 2 cl.*
25 Ludovici Reg. Francor. C. *sem.*
26 Zephirini Pp. M. *dup.*
27 Josephi Calasanctii C. *dup.*
28 Augustini Ep. C. D. *dup.* com. S. Hermetis M.
29 Decollatio S. Joannis Baptistæ *dup. mai.* et com. S. Sabinæ M.
30 Rosæ Limanæ Virg. *dup.* et com. Ss. Felicis ac Soc. Mm.
31 Raymundi Nonnati C. *dup.*

FESTA MOBILIA.

Dom. infra oct. Assumpt. — *Festum B. M. V. tit. Refugium Peccatorum* dup. mai. et com. Dom.
Dom. post oct. Assumpt. — S. JOACHIM C. PATRIS B. M. V. *dup. 2 cl.* (ex Dom. infra oct. Assumpt. pro nobis ex Decr. S. Congregationis huic Dominicæ assignatum) com. Dom.
Dom. immediate post Festum S. Augustini. — *B. M. V. de Consolatione* dup. mai. com. Dom.

Mense Septembri.

1 Marthæ Virg. *sem.* (29 Julii) com. S. Ægidii Abb. ac Ss. XII Fratrum Mm.
2 Stephani Reg. C. *sem.*
3 Euphemiæ Virg. M. *dup.*
4 Rosæ Viterbiensis Virg. *dup.* . . . . A
5 Laurentii Justiniani Ep. C. *sem.*
6 Cyrilli et Methodii Ep. C. *dup.* (5 Julii.)
7 Augustini Ep. Cantuariens. C. *dup.* (28 Mai.)
8 NATIVITAS B. M. V. *dup. 2 cl. cum oct.* et com. S. Adriani M.
9 Sergii I Pp. C. *dup.* com. oct. et S. Gorgonii M.
10 Hilari Pp. C. *dup.* com. oct.
11 Nicolai a Tolentino C. (f. heri) com. oct. ac Ss. Mm. Proti et Soc.
12 Michäelis de Sanctis C. *dup.* (5 Julii) com. oct.
13 De octava *sem.*

14 Exaltatio S. Crucis *dup. mai.* com. oct.
15 Octava Nativitatis B. M. V. *dup.* et com. S. Nicodemis M.
16 Ss. Cornelii Pp. et Cypriani Ep. Mm. *dup.* et com. Ss. Euphemiæ ac Soc. Mm.
17 Impressio Stigmatum S. Francisci *dup.*
18 Josephi a Cupertino C. *dup.*
19 Januarii Ep. et Soc. Mm. *dup.*
20 Vigil. S. Matthæi Ap. et Ev. (sine jejun.) — Agapiti I Pp. C. *dup.* com. Vigil.
21 MATTHÆI AP. et EV. *dup. 2 cl.*
22 Thomæ a Villanova Ep. C. *dup.* (Brev. antiq. 18 huj.) et com. Ss. Mauritii ac Soc. Mm.
23 Lini Pp. M. *dup.* com. S. Theclæ V. M.
24 B. M. V. de Mercede *dup. mai.*
25 Ss. Eustachii et Soc. Mm. *dup.* (20 hui.)
26 Eusebii Pp. M. *dup.* et com. Ss. Cypriani ac Justinæ Mm.
27 Adheriti Arch. Raven. C. a Col. elect. *dup.*
28 Wenceslai M. *sem.*
29 DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANG. *dup. 2 cl.*
30 Hieronymi Presb. C. D. *dup.*

FESTA MOBILIA.

Dom. infra oct. Nativ. B. M. V. — *SS. Nominis Mariæ* dup. mai. com. Dom.
Dom. III Septemb. — *Septem Dolorum B. M. V.* dup. mai. com. Dom.

Mense Octobri.

1 Remigii Ep. C. *sem.* ad libit. vel simpl. de præcepto.
2 SS. Angelorum Custodum *dup. mai.*
3 Cosmæ et Damiani Ss. Mm. *sem.* (27 Septemb.)
4 Francisci Assisinat. C. *dup. mai.*
5 Marcellini Arch. C. Raven. a Col. elect. *dup.* et com. Ss. Placidi ac Ss. Mm.
6 Brunonis C. *dup.*
7 Marci Pp. C. *dup.* com. Ss. Sergii et Soc. Mm.
8 Birgittæ Vid. *dup.*
9 Dionysii et Soc. Mm. *sem.*
10 Francisci Borgiæ C. *dup.*
11
12
13 Eduardi Reg. *sem.*
14 Callisti Pp. M. *dup.*
15 Theresiæ Virg. *dup.*
16
17 Hedwigis Vid. *sem.*
18 S. Lucæ Evang. *dup. 2 cl.*
19 S. Petri de Alcantara C. *dup.*
20 Joannis Cantii C. *dup.*
21 Hilarionis abb. simp. et com. Ss. Ursulæ ac Ss. Mm.
22
23 SS. Redemptoris *dupl. 2 cl.* . . . . A
24 Raphaelis Archang. *dup. mai.* . . . . . . A
25 Bonifacii I Pp. C. *dup.* com. Ss. Chrysanthi ac Dariæ Mm.

26 Evaristi Pp. M. *dup.*
27 Vigil. Ss. Simonis et Judæ Ap. (sin. jejun.)
28 SIMONIS ET JUDÆ AP. *dup. 2 cl.*
29
30
31 Vigil. Omnium Sanctorum (jejun.) -- Siricii Pp. C. *dup.* et com. Vigil.

FESTA MOBILIA.

Dom. I. Oct. SACRATISSIMI ROSARII B. M. V. *dup. 2 cl.* com. Dom.
Dom. II Octob. — *Maternitatis B. M. V.* dup. mai. com. Dom. A
Dom. III Octob. — Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, et omnium simul Ecclesiarum consecratarum tum Civitatis, tum Diœc. Cervien. *dup. i. cl. cum oct.* com. Dom.
Dom. IV. Octob. — Octava Dedicat. Eccl. Cathed. cum comm. Dom.
Dom. proximiori Calendis Novemb. — *Puritatis B. M. V.* dup. mai. com. Dom. . . . . A

Mense Novembri.

1 SOLEMNITAS OMNIUM SANCTORUM *dup. i. cl. cum oct.*
2 De oct. *sem.* — Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum ritu *dup.*
3 De oct. *sem.*
4 Caroli Borromæi Ep. C. *dup.* com. oct. ac Ss. Vitalis et Ss. Mm.
5 De octava, *sem.*
6 De octava, *sem.*
7 De octava, *sem.*
8 Octava Omnium Sanctorum *dup.* et com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.
9 Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris *dup. mai.* et com. S. Theodori M.
10 Probi Arch. C. Rav. a col. elect. *dup.* et com. Ss. Tryphonis ac Soc. Mm.
11 Martini Ep. C. *dup.* et com. S. Mennæ M.
12 Vigil. S. Paterniani de qua nih. in Off. et Miss. (jejun.) — Martini Pp. M. *dup.*
13 PATERNIANI Ep. C. PATRONI PRINCIP. CIVIT. ET DIŒC. CERVIEN. *dup. i. cl. cum Oct.*
14 Deusdedit Pp. C. *dup.* com. oct.
15 Gertrudis Virg. *dup.* com. oct.
16 Stanislai Kostkæ C. *dup.* com. oct.
17 Gregorii Thaumaturgi Ep. C. *sem.* com. oct.
18 Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli *dup. mai.* com. oct.
19 Pontiani Pp. M. *dup.* com. oct.
20 Octava S. Paterniani Ep. C. Patron. Princip. Civit. et Diœc. Cerv. *dup.*
21 Præsentatio B. M. V. *dup. mai.*
22 Cæciliæ Virg. M. *dup.*
23 Clementis Pp. M. *dup.* et com. S. Felicitatis M.
24 Joannis a Cruce C. *dup.* et com. S. Chrisogoni M.
25 Catharinæ Virg. M. *dup.*
26 Silvestri Abb. *dup.* com. S. Petri Alexandrini Ep. M.

Officia Propria de Festis
In Cathedrali Ecclesia et universa Dioecesi Cerviensi
CELEBRANDIS.

DIE I. DECEMBRIS.

S. Proculi

Archiep. et Conf.
Raven. a Col. elect.
Duplex.

Oratio. Da quæsumus.
In j. Noct. Lect. de Script. occurrente.
In ij. Noct. Sermo S. Maximi Episc. Ad sancti.
In iij. Noct. Lect. de Hom. in Ev. Homo peregre.
Missa. Statuit.

DIE VIII. DECEMBR.

Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ V.

Duplex j. classis.

In I. Vesperis.

Añæ de Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V. per Annum.

Capitulum. Prov. viij. c

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ Virginis. ℞. Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Magnif. Aña. Beatam me dicent * omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est, alleluia.

Oratio.

DEus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti : quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum nostrum.

Commem. Feriæ tantum.

Ad Completorium et alias Horas, in fine Hymn. dic.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Etiam in Festis et Dominica infra Octavam occurrentibus.

Ad Matutinum.

Invit. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ celebremus : * Christum ejus Filium adoremus Dominum. Ps. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

PRæclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Cœlestis aulæ janua,
Spes nostra, cœli gaudium
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Admirabile est nomen tuum, * Domine, in universa terra, quia in Virgine Maria dignum tibi habitaculum præparasti.

Psalmus viij.

DOmine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus

ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.
Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Aña. Admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra, quia in Virgine Maria dignum tibi habitaculum præparasti.
Aña. In sole * posuit Deus tabernaculum suum.

Psalmus xviij.

CŒli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.
Dies diei eructat verbum,* et nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquelæ, neque sermones,* quorum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exivit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.
In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo :
Exultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo cœlo egressio ejus :
Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus.
Lex Domini immaculata convertens animas : * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.
Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.
Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.
Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me : * et ab alienis parce servo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : et emundabor a delicto maximo.
Et erunt ut complaceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.
Domine adjutor meus, * et redemptor meus.
Aña. In sole posuit Deus tabernaculum suum.

Aña. In Conceptione sua * accepit Maria benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo.

Psalmus xxiij.

DOmini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prœlio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Aña. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo.

℣. Deus omnipotens præcinxit me virtute. ℟. Et posuit immaculatam viam meam.

De libro Genesis

Lectio j. Cap. iij.

SErpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier : De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur : de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequaquam morte moriemini, Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri : et eritis sicut dii, scientes bonum et malum.

℟. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas Maria, invenisti gratiam apud Deum. ℣. Eripuit Dominus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. — Ne timeas.

Lectio ij.

VIdit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile : et tulit de fructu illius, et comedit : deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum : cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

℟. Transite ad me omnes qui concupiscitis me :* Et narrabo vobis quanta fecit Deus animæ meæ. ℣. Vivit Dominus, quoniam adimplevit in me misericordiam suam. — Et.

Lectio iij.

VOcavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audivi in Paradiso : et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam : Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem : Quare hoc fecisti? Quæ respondit : Serpens decepit me, et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem : Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, et bestias terræ : super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

℟. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus : * Mel et lac sub lingua illius. ℣. Veni de Libano sponsa mea, veni coronaberis corona gratiarum. — Mel et lac. Gloria Patri. Mel et lac.

In secundo Nocturno.

Aña. Diffusa est gratia * in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hominum.

Psalmus xliv.

ERuctavit cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia

in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua, * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hominum.

Aña. Adjuvit eam * Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Psalmus xlv.

DEus noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Aña. Gloriosa * dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis.

Psalmus lxxxvj.

FUndamenta ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum, * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Aña. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis.

℣. In hoc cognovi, quoniam voluisti me. ℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Sermo sancti Hieronymi Presbyteri.

De Assumpt. B. M. V.

Lectio iv.

QUalis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave

gratia plena, Dominus tecum : benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quæ dedit cœlis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes præstatur : Mariæ vero simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratia fuisse creditur, non tamen eatenus plena : in Mariam vero totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit : Benedicta tu in mulieribus : id est plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus : Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit : Veni de Libano, veni, coronaberis.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam : ego feci in cœlis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. ℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. — Nondum.

Lectio v.

NON immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus repræsentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit; totum misericordia et justitia, quæ de cœlo prospexit : et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret : sicque gestatus, ut totus Deus in

eo esset : et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ paradisus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odoramenta virtutum : sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit : * Candor est lucis æternæ et speculum sine macula. ℣. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. — Candor.

Lectio vi.

Ex Actis Pii PP. IX.

Deiparæ autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque constitutiones mirifice jam illustrabant, Pius nonus Pontifex maximus totius Ecclesiæ votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque sexto Idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti in basilica Vaticana ingenti sanctæ Romanæ Ecclesiæ Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus astante cœtu, universoque plaudente orbe solemniter pronuntiavit ac definivit: Doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

℟. Signum magnum apparuit in cœlo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus : * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. ℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiæ, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. — Et in. Gloria Patri. Et in.

In tertio Nocturno.

Aña. Sanctimonia et magnificentia * in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Psalmus xcv.

CAntate Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.
Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.
Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.
Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.
Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dominus autem cœlos fecit.
Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.
Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.
Tollite hostias, et introite in atria ejus : * adorate Dominum in atrio sancto ejus.
Commoveatur a facie ejus universa terra : * dicite in gentibus quia Dominus regnavit.
Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur : * judicabit populos in æquitate.
Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus : * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua

Aña. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Aña. Lætamini omnes * in Domino : et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Psalmus xcvj.

DOminus regnavit, exultet terra : * lætentur insulæ multæ.
Nubes, et caligo in circuitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.
Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ : * vidit, et commota est terra.
Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini : * a facie Domini omnis terra.
Annuntiaverunt cœli justitiam ejus : * et viderunt omnes populi gloriam ejus.
Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus :* audivit, et lætata est Sion.
Et exsultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine :
Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.
Lætamini justi in Domino : * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.
Aña. Lætamini omnes in Domino : et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.
Aña. Notum fecit * Dominus opus suum : in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suæ.

Psalmus xcvij.

CAntate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.
Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.
Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.
Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.
Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.
Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo
Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.
Aña. Notum fecit Dominus opus suum : in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suæ.
℣. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me.
℟. Nec delectasti inimicos meos super me.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. g

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth,ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Germani Episcopi In Præsentat. Deiparæ.

AVE Maria, gratia plena, Sanctis sanctior, et cœlis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave columba, quæ nobis et fructum fers olivæ, et servatorem a spirituali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus pennæ deargentatæ, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave, amœnissimus et rationalis Dei paradisus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad Orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animæque exitialem amaritudinem mortis ad Occidentem ebiberant : paradisus, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte ædificatum, immaculatum, purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circumornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus :* Emissiones tuæ paradisus, o Maria. ℣. Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. — Emissiones.

Lectio viij.

AVE, Dei mons præpinguis et umbrosus in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit : mons, e quo devolutus ille, nulla manu præcisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriæ, perpulchrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, cœlumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet,

qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo, Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni præcellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans : et mater viri nescia, innocentiæ thesaurus absconditus, et sanctimoniæ decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium Conditorem Filium tuum ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

℟. Magnificat anima mea Dominum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus ℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. — Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

SAcerdotes justitia, et probatæ, immaculatæ ac sinceræ fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis principibus, qui præ omni purpuræ aut auri splendore, et præ margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu sceptra dirige. Male fidas nationes in te, ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subjicito : subjectumque populum, ut secundum Dei præceptum in suavi obedientiæ obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quæ te tamquam turrim ac fundamentum habet, victoriæ triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis præsidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in lætitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus, in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum sancto vitæque principio Patre, et coæterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper et in sæcula sæculorum. Amen. Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Tota pulchra es * Maria, et macula originalis non est in te.

2. Vestimentum tuum * candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

3. Tu gloria Jerusalem, * tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

4. Benedicta es tu, * Virgo Maria, a Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. viij. c

DOminus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida :
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ Virginis. ℟. Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Bened., Aña. Ait Dominus Deus * ad serpentem : Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa conteret caput tuum, alleluia.

Oratio.

DEus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti : quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum nostrum.

Commemoratio Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui natus es de Maria Virgine. etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam.

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Deus omnipotens, * Præcinxit me virtute. Deus. ℣ Et posuit imma-

culatam viam meam. Præcinxit. Gloria Patri. Deus. ℣. In hoc cognovi, quoniam voluisti me. ℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. xliv.

POrta hæc clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam : eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

℟. br. In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc. ℣. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Quoniam. Gloria. In.

℣. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. ℟. Nec delectasti inimicos meos super me.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. xij.

SIgnum magnum apparuit in cœlo : Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℟. br. Exaltabo te Domine, * Quoniam suscepisti me. Exaltabo. ℣. Nec delectasti inimicos meos super me. Quoniam suscepisti. Gloria Patri. Exaltabo.

℣. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo. ℟. Gaudium annuntiavit universo mundo.

In ij. Vesperis.

Omnia ut in primis, I. præter Añam ad Magnif.

℣. Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ Virginis. ℟. Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Magnificat, Aña. Hodie egressa est * virga de radice Jesse : hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria : hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui, alleluia.

Oratio.

DEus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti : quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum nostrum.

Commemoratio Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Octavam

Immaculatæ Concept. B. Mariæ Virginis.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papæ noni. Lectio iv.

INeffabilis Deus, cujus viæ misericordia et veritas, cujus voluntas omnipotentia, et cujus sapientia attingit a fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter, cum ab omni æternitate præviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressione derivandam, atque in mysterio a sæculis abscondito primum suæ bonitatis opus decreverit per Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, ut contra misericors suum propositum homo diabolicæ iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo felicius erigeretur, ab initio et ante sæcula unigenito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque præ creaturis universis est prosecutus amore, ut in illa una sibi propensissima voluntate complacuerit. ℟. Ego.

Lectio v.

QUapropter illam longe ante omnes angelicos spiritus, cunctosque Sanctos cœlestium omnium charismatum copia de thesauro divinitatis deprompta ita mirifice cumulavit, ut ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentiæ et sanctitatis plenitudinem præ se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam præter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimæ sanctitatis splendoribus semper ornata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis culpæ labe plane immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo æqualem sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris et Virginis Filius.
℟. Nihil.

Lectio vi.

QUam originalem augustæ Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate præcelsaque Dei Matris dignitate omnino cohærentem catholica Ecclesia quæ a sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum

veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et cœlestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione,splendidisque factis magis in dies explicare,proponere ac fovere nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, et sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia lucu-lentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram, et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concelebret

℟. Signum magnum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi. Homil. in Deiparæ Annuntiatione.

QUid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quoslibet a quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat, erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat, salutem perdito affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet a paradisi deliciis expulsus, et a beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suæ exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces præmittit;

propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quæ omnibus credentibus gaudio futura erant.

℟. Hortus.

Lectio viij.

ET sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio a sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustæ legationis suæ non ignorat exitum, ac probe novit colloquium quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cessurum. Et profecto quodnam gaudium, aut quænam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat alloquium ad Virginem illam beatam ac gaudii parentem habitum? Gaude, o supercœlestis gaudii Genitrix. Gaude, o sublimissimi gaudii nutrix. Gaude, o salutaris gaudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gaudii, auctrix. Gaude, o ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude, o indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, o gaudii æterni deiferum cimelium. Gaude, o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, o innupta Dei Mater. Gaude, o Virgo post partum integerrima. Gaude, o spectaculum præ mirabilibus omnibus summe admirandum.

℟. Magnificat anima.

Lectio ix.

QUisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatuum ducatibus præcucurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodiisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Seraphim sex alas habentium volatus animæ pennis divinitus agitatis transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quæ præ omni creatura enituisti puritate; et omnium creaturarum Conditorem in te excepisti; ipsumque et sinu tuo gestasti, et genuisti; et sola ex omnibus creaturis Dei Mater effecta es.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit Commem. Feriæ.

In Vesp. Commem. Feriæ et S. Melchiadis Papæ et Mart. Aña. **Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.**

℣. Gloria et honore.

Oratio.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Melchiadis Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam

Immaculatæ Concept. B. Mariæ Virginis.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papæ noni.

Lectio iv.

IPsissima verba, quibus divinæ Scripturæ de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repræsentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quæ uno eodemque decreto cum divinæ Sapientiæ incarnatione fuerant præstituta. Quamvis autem hæc omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum mater et magistra fuerit prosecuta, tamen illustria hujus Ecclesiæ facta digna plane sunt, quæ nominatim recenseantur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiæ dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quæ est catholicæ veritatis et unitatis centrum, in qua solum inviolabiliter fuit custodita religio, et ex qua traducem fidei reliquæ omnes Ecclesiæ mutuentur oportet.

℟. Ego.

Lectio v.

ITaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promovere et vindicare. Enim vero prædecessores nostri vehementer gloriati sunt apostolica sua auctori-

tate festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituere, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus prærogativa immunitatis ab hæreditaria labe manifestissime asserebatur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatæ Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis sodalitatibus, congregationibus, religiosisque familiis ad Immaculatæ Conceptionis honorem institutis, sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut sacramenti religione interposita Immaculatam Deiparæ Conceptionem strenue propugnare spoponderint.

℟. Nihil.

Lectio vj.

INsuper summopere lætati sunt decernere Conceptionis festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu ac numero quo festum Nativitatis, idemque Conceptionis festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quæ præcepta sunt, sancte colendum, ac pontificiam capellam in patriarchali nostra Liberiana basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparæ Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe orginali conceptam colendam et venerandam, gavisi sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretanis Litaniis, et in ipsa Missæ Præfatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

℟. Signum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Hom. ij. super Miss.

LÆtare, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia : sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens : Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre Heva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat : ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat : quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

℟. Hortus conclusus.

Lectio viij.

QUid dicebas, o Adam? Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiæ sunt hæc quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suæ pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic : Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O admirandam et omni honore dignissimam Virginem; o feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem. ℟. Magnificat.

Lectio ix.

QUam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait : Inimicitias ponam inter te

et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat : Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per feminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans aiebat : Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere : si ita de manu feminæ pendet et nostra omnium salus, et innocentiæ restitutio, et de hoste victoria : fortis omnino necesse est ut provideatur, quæ ad tantum opus possit esse idonea. Te Deum.

In Laud. fit Comm. Feriæ et S. Melchiadis, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ℣. Justus. Oratio. Infirmitatem.

Vesperæ de sequenti.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die infra Octavam

Immaculatæ Concept. B. Mariæ Virginis.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papæ noni.

Lectio iv.

QUoniam quæ ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt, si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco decessores nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiæ mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrarentur et affirmarent.

℟. Ego.

Lectio v.

NEque mitius cum iis agendum esse existimarunt, qui ad labefactan-

dam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserebant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque prædecessores nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimæ Virginis Conceptionis festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander septimus decessor noster sinceram Ecclesiæ mentem declaravit, inquiens : Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentientium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis præservatam immunem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solemni ritu colentium et celebrantium.

℟. Nihil.

Lectio vj.

ATque illud in primis solemne quoque fuit iisdem decessoribus nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt : Doctrinam qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque susceperit, atque omnino dignam, quæ in sacra ipsa liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinæ adversam, sive publice sive privatim, defendi posse severissime prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

℟. Signum magnum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Tharasii Episcopi.

De Præsent. Deiparæ.

QUibus te laudibus cumulabimus Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta; o mulierum ornamentum, filiarum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu obsignata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Hevæ solutio. Tu Abelis purissima oblatio; primogenitorum delectus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noe arca, et secundæ regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et sacerdotii Melchisedech perillustris splendor; tu Abrahami firma fiducia et promissionis futuræ posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationale holocaustum; tu Jacob in scalam adscensus causa, et fecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judæ apparuisti secundum stirpem filia; tu Josephi pudicitia et veteris Ægypti, nimirum synagogæ Judæorum eversio, o Immaculata! Tu Moysis ejusdemque legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibilium Ægyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tamquam sponsus de thalamo. Tu Aaronis virga florescens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens. ℟. Hortus.

Lectio viij.

TU es Prophetarum speculum, et rerum ab illis prænuntiatarum exitus. Te enixe Ezechiel vaticinans appellavit portam clau-

sam, per quam nemo hominum unquam transibit nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus prænuntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus orietur, et fruticibus vitiorum exstirpatis radicitus, plantas divinæ cognitionis in agro inseret. Te Jeremias præmonstravit inquiens : Ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judæ fœdus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum Gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terræ. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro agnam immaculatam, te prædico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursum vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Heva Cainum in lucem edidit invidiæ et nequitiæ principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitæ et resurrectionis. O inauditum prodigium ! O admirandam novitatem ! O sapientiam nullis verbis coæquandam! ℟. Magnificat.

Lectio ix.

NOS autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbæ, soboles gratiæ in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidicos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem Angelis lætam et hominum prædicatione dignissimam prouti par est venerantes illud Ave Gabrielis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delicium Patris, per quam ad ultimos terræ fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodivit. Ave sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Cherubim; ave gloriosior Seraphim, ave cœlo latior; ave sole splendidior; ave luna micantior;

ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quæ cœlestem pluviam inspergis. Ave aura sancta, quæ spiritum malitiæ a terra dissipasti. Ave nobile præconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima prædicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortalium; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub cœlo sunt; ave totius orbis reparatio; ave gratia plena, Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita sæcula sæculorum. Amen.

Te Deum laudamus.

In Laud. Commem. Feriæ.

Vesperæ de sequenti.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam

Immaculatæ Concept. B. Mariæ Virginis.

Si hodie faciendum sit de aliquo Duplici minori translato alicujus Doctoris Ecclesiæ, in ejus ij. Vesperis omnia dicuntur de die Octava, ut in j. Vesperis Festi, cum Comm. præced. et Feriæ, nisi hæc dies Octava occurrerit in Dominica, tunc enim Vesperæ fiunt de Duplici translato cum Commem. Dominicæ et diei Octavæ.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In Quatuor Temp. vero Lectiones. **Ego sapientia.**

Si hodie occurrat Feria iv. Quatuor Temp., Homil. in Evang. hujus Feriæ, cum sit idem, omittitur : de ea tamen Feria fit Commem. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papæ noni.

Lectio iv.

OMnes norunt quanto studio hæc de Immaculata Deiparæ Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis religiosis familiis et celebrioribus theologicis Academiis, ac præstantissimis divinarum rerum scientia doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt quantopere solliciti fuerint sacrorum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publice-

que profiteri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob prævisa Christi Domini Redemptoris merita nunquam originali subjacuisse peccato, sed præservatam omnino fuisse ab originis labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum conciliorum testimonia, statuit ac definivit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter declarasse: Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Litteris, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantæ Virginis prærogativæ quovis modo refragetur. ℟. Ego ex ore.

Lectio v.

ETre quidem vera hanc de Immaculata beatissimæ Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiæ sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam, et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper exstitisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatæ doctrinæ charactere insignitam, illustria venerandæ antiquitatis Ecclesiæ Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiæque scriptores, cœlestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque præclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim prædicare atque efferre.

℟. Nihil.

Lectio vj.

QUapropter enarrantes verba, quibus Deus præparata renovandis mortalibus suæ pietatis remedia inter ipsa mundi primordia prænuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit, inquiens: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit; sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

℟. Signum magnum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi. Homil. in Deiparæ Annuntiatione.

VEre benedicta tu in mulieribus, quoniam Hevæ maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat exsecratione perculsus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante

redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissime paris. ℞. Hortus.

Lectio viij.

NE timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ qualibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum, tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiæ est evectus; nemo sicut tu, purificante gratia præoccupatus est: nemo, sicut tu, cœlesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

℞. Magnificat.

Lectio ix.

ET merito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quæcumque inter homines emineant; omnia superas munera, quæ effusa a Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei præsentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorem ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post hæc genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quæ nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Do-

minus tecum; benedicta tu in mulieribus. Te Deum.

In Laud. fit Comm. Feriæ.

Ad Vesperas Duplex. Omnia ut in j. Vesp. Festi, cum Commemoratione Feriæ.

Si dies Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V. inciderit in Domin. III. Adventus, fit Officium de Dominica hoc modo : Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria ut in Psalterio, et a Capitulo fit de Dom., cum Commem. diei Octavæ, ut in j. Vesp. Festi, sine Suffragiis et Precibus consuetis.

Sequenti die fit de Dominica prædicta, cum Commemoratione Octavæ in Laudibus et ij. Vesperis.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava **Immaculatæ Conceptionis B.M.V.**

Duplex.

Omnia ut in Festo, 1. præter ea quæ sequuntur.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papæ noni.

Lectio iv.

AB antiquis temporibus sacrorum Antistites, ecclesiastici viri, regulares ordines ac vel ipsi imperatores et reges ab hac apostolica sede enixe efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Conceptio veluti catholicæ fidei dogma definiretur. Quæ postulationes hac nostra quoque ætate iteratæ fuerunt, ac potissimum felicis recordationis Gregorio decimosexto prædecessori nostro, ac nobis ipsis oblatæ sunt tum ab Episcopis, tum a clero sæculari, tum a religiosis familiis, ac summis principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi nostri gaudio hæc omnia probe noscentes, ac serio considerantes, vix dum licet immeriti, arcano divinæ providentiæ consilio ad hanc sublimem Petri cathedram evecti, totius Ecclesiæ gubernacula tractanta suscepimus, nihil certe antiquius habuimus, quam pro summa nostra vel a teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratione, pietate et affectu ea omnia peragere, quæ adhuc in Ecclesiæ votis esse poterant, ut beatissimæ Virginis honor augeretur, ejusque prærogativæ uberiori luce niterent. ℟. Ego ex ore.

Lectio v.

ITaque plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportuni-

tatem pro Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia prædecessorum nostrorum acta constitutiones mirifice illustrant atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum nobis esse censuimus supremo nostro judicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pientissimis catholici orbis desideriis, nostræque in ipsam sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in ipsa unigenitum Filium suum Dominum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quidquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

℟. Nihil inquinatum.

Lectio vj.

QUare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejunio privatas nostras et publicas Ecclesiæ preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus sancti virtute mentem nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universæ cœlestis curiæ præsidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic aspirante : ad honorem sanctæ et individuæ Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparæ, ad exaltationem fidei catholicæ et christianæ religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac nostra declaramus, pronuntiamus et definimus : Doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui secus ac a nobis definitum est, quod Deus avertat, præsumpserint corde sentire, ii noverint ac porro sciant se proprio judicio condemnatos, naufragium circa fidem

passos esse, et ab unitate Ecclesiæ defecisse.

℟. Signum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Epiphanii Episcopi.

Orat. de laudibus S. Mariæ Deiparæ.

QUid dicam, aut quid proloquar de præclara et sancta Virgine? Solo enim Deo excepto, cunctis superior exstitit : natura formosior est ipsis Cherubim et Seraphim, et omni exercitu angelico; cui prædicandæ cœlestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O beata Virgo, columba pura et sponsa cœlestis Maria, cœlum, templum, et thronus divinitatis, quæ coruscantem in cœlo et in terra solem habes Christum! Nubes lucida, quæ fulgur de cœlo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena, porta cœlorum, de qua in Canticis Propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans : Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟. Hortus.

Lectio viij.

VIrgo est lilium immaculatum, quæ rosam immarcescibilem genuit Christum. O sancta Deipara, ovis Immaculata quæ verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo sanctissima, quæ exercitus Angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in cœlis : mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis : stupendum miraculum in cœlis : thalamus Virginis habens Filium Dei : stupendum miraculum in cœlis : Dominus Angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Hevam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quæ lapsam Hevam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in cœlos misit. Ipsa enim est cœli et terræ mediatrix, quæ unionem naturaliter peregit.

℟. Magnificat.

Sequens Lectio legitur etiam in Feria iv. Quatuor Temporum.

Lectio ix.

GRatia sanctæ Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutat Virginem, dicens : Ave gratia plena, quæ es splendidum cœlum. Ave gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave gratia plena, quæ es urna aurea continens manna cœleste. Ave gratia plena, quæ sitientes perennis fontis dulcedine satias. Ave sanctissima Mater Immaculata, quæ genuisti Christum, qui est ante te. Ave purpura regia, quæ cœli terræque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quæ Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti. Te Deum.

In Laudibus Commmem. Feriæ.

In ij. Vesperis Commem. sequentis et Feriæ.

DIE XIV. JANUARII.

In Festo

S. Hilarii

Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

Ad Magnificat, Aña. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Hilari, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio.

DEus, qui populo tuo æternæ salutis beatum Hilarium ministrum tribuisti : præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

Et fit Commem. S. Felicis Presbyteri et Martyris, Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

COncede quæsumus omnipotens Deus : ut ad meliorem vitam sanctorum tuorum exempla nos provocent : quatenus quorum solemnia agimus, etiam actus imitemur. Per Dominum.

In Hymno ad Matutinum dicatur.

Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIlarius in Aquitania nobili genere natus, doctrina et eloquentia excelluit. Qui primum in matrimonio quasi monachi vitam egit: deinde propter singulares virtutes Pictavorum Episcopus creatur : quod munus episcopale sic gessit, ut a fidelibus summam laudem consequeretur. Quo tempore, cum terroribus, bonorum spoliatione, exsilio, et omni crudelitate Constantius imperator Catholicos vexaret, nisi ad Arianas partes transirent : Hilarius tamquam firmissimum murum se Arianis opponens, illorum furorem in se concitavit. Itaque multis petitus insidiis, tandem dolo Saturnini Arelatensis Episcopi, de synodo Biterrensi in Phrygiam relegatus est: ubi et mortuum suscitavit, et libros duodecim scripsit de Trinitate contra Arianos. ℟. Inveni.

Lectio v.

QUadriennio post coacto concilio ad Seleuciam Isauriæ urbem, Hilarius adesse compulsus est : ac deinde Constantinopolim profectus, ubi extremum fidei periculum animadvertit, tribus libellis publice datis, audientiam imperatoris poposcit, ut de fide cum adversariis coram disputaret. Verum cum Ursacius et Valens Ariani Episcopi, quos Hilarius scriptis confutarat, præsentis eruditionem pertimescerent, Constantio persuaserunt, ut specie honoris eum in suum episcopatum restitueret. Tunc Hilarium e prœlio hæreticorum revertentem, ut inquit sanctus Hieronymus, Galliarum Ecclesia complexa est: quem ad episcopatum secutus est Martinus, qui postea Turonensi præfuit Ecclesiæ : tantumque illo doctore profecit, quantum ejus postea sanctitas declaravit. ℟. Posui.

Lectio vj.

MAgna deinceps tranquillitate Pictavorum Ecclesiam administravit : Galliamque universam adduxit, ut Arianorum impietatem condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione : quos omnes sanctus Hieronymus ad Lætam, sine ulla erroris suspicione legi posse testatur illis verbis : Hilarii libros inoffenso decurrat pede. Migravit in cœlum Idibus Januarii, Valentiniano et Valente impera-

toribus, anno post Christum natum trecentesimo sexagesimo nono. Eum a multis Patribus et conciliis insignem Ecclesiæ Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot diœcesibus cultum, tandem instante synodo Burdigalensi, Pius nonus Pontifex maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit et confirmavit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii in Evang. **Vos estis sal terræ.** de Communi Doctorum secundo loco.

Ex tribus Lectionibus fiant duæ.

Pro S. Felice Presbytero et Martyre.

Lectio ix.

Felix Nolanus Presbyter, cum in idola vehementius inveheretur, ab infidelibus varie vexatus, in carcerem conjicitur. Unde ab Angelo nocte eductus, quærere jussus est Maximianum Nolæ Episcopum: qui cum senio confectus desperaret se ferre posse supplicia persequentium, se abdiderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenisset, sanctum Episcopum humi jacentem pene mortuum videt: quem recreatum, ac sublatum in humeros, apud fidelem viduam reficiendum curavit. Sed cum is iterum idolorum cultores impietatis argueret, facto in ipsum impetu, fugiens in angusto duorum parietum intervallo se occultavit. Qui aditus cum repente aranearum telis pertextus visus esset, nemini recentis latebræ suspicionem reliquit. Inde igitur evadens Felix, in ædibus piæ mulieris tres menses latuit. Cum vero Dei Ecclesia requiescere cœpisset, Nolam rediens, multisque ibi vitæ exemplis, et doctrinæ præceptis, miraculisque ad Christi fidem conversis, constanter etiam recusato ejus urbis episcopatu, obdormivit in Domino, sepultusque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellabant. Te Deum.

In Laudibus fit Commemoratio S. Felicis Mart. Aña. **Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.**

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. **Concede quæsumus,** ut supra.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. S. Hilarii, ac S. Mauri Abbatis.

DIE XXIX. JANUARII.

In Festo

S. Francisci Salesii

Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In Hymno mutatur tertius Versus.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Francisce, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui ad animarum salutem beatum Franciscum Confessorem tuum atque Pontificem, omnibus omnia factum esse voluisti: concede propitius, ut caritatis tuæ dulcedine perfusi, ejus dirigentibus monitis, ac suffragantibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per.

In primo Nocturno, Lectiones. Sapientiam. ut in Communi Doctor.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRanciscus in oppido Salesio, unde familiæ cognomen, piis et nobilibus parentibus natus, a teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit, morum innocentia et gravitate. Adolescens liberalibus disciplinis eruditus, mox philosophiæ ac theologiæ Parisiis operam dedit: et ne quid sibi deesset ad animi culturam, juris utriusque lauream summa cum laude Patavii obtinuit. In sacra æde Lauretana perpetuæ virginitatis votum, quo pridem Parisiis se obstrinxerat, innovavit: a cujus virtutis proposito nullis unquam dæmonum fraudibus, nullis sensuum illecebris potuit dimoveri. ℟. Inveni.

Lectio v.

REcusata in Sabaudiæ senatu amplissima dignitate, clericali militiæ nomen dedit: tum sacerdotio initiatus, et Genevensis Ecclesiæ præposituram adeptus, ejus muneris partes adeo perfecte explevit, ut eum Granerius Episcopus vindicandis ab hæresi Calviniana Chaballicensibus, aliisque Genevæ finitimis populis, divini verbi præconem destinarit. Quam expeditionem alacri animo suscipiens, asperrima quæque perpessus est, sæpe ab hæreticis conquisitus ad necem, variisque calumniis et insidiis vexatus. Sed inter

tot discrimina et agones, insuperabilis ejus constantia semper enituit; Deique ope protectus, septuaginta duo millia hæreticorum ad catholicam fidem reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitate et doctrina insignes numerantur.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vj.

MOrtuo Granerio, qui eum sibi coadjutorem decerni curaverat, Episcopus consecratus, sanctitatis suæ radios circumquaque diffudit, zelo ecclesiasticæ disciplinæ, pacis studio, misericordia in pauperes, omnique virtute conspicuus. Ad divini cultus augmentum, novum ordinem sanctimonialium instituit, a Visitatione beatæ Virginis nuncupatum, sub regula sancti Augustini; cui addidit constitutiones sapientia, discretione, et suavitate mirabiles. Suis etiam scriptis cœlesti doctrina refertis, Ecclesiam illustravit, quibus iter ad christianam perfectionem tutum et planum demonstrat. Annum denique agens quinquagesimum quintum, dum e Gallia Anesium regreditur, post Sacrum in die sancti Joannis Evangelistæ Lugduni celebratum, gravi morbo correptus, sequenti die migravit in cœlum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Ejus corpus Annesium delatum, in ecclesia monialium dicti ordinis honorifice conditum fuit, cœpitque statim miraculis clarescere. Quibus rite probatis, ab Alexandro septimo Pontifice maximo in Sanctorum numerum relatus est, assignata ejus festivitati die vigesima nona Januarii, et a summo Pontifice Pio nono, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiæ Doctor fuit declaratus.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum j. loco.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Martinæ Virginis et Martyris.

DOMINICA TERTIA
POST EPIPHANIAM.

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Duplex majus.

In j. vesperis.

Antiphonæ.

JAcob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Psalmi ut in Festis beatæ Mariæ Virg.

2. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.

3. Pastores venerunt festinantes, et invenerunt Mariam, et Joseph, et Infantem positum in præsepio.

4. Magi intrantes domum invenerunt Puerum cum Maria matre ejus.

5. Erat pater ejus et mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo.

Capitulum. Lucæ ij.

DEscendit Jesus cum Maria et Joseph, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

Hymnus.

O Lux beata Cœlitum,
Et summa spes mortalium,
Jesu, o cui domestica
Arrisit orto caritas.
Maria, dives gratia,
O sola quæ casto potes
Fovere Jesum pectore,
Cum lacte donans oscula.
Tuque ex vetustis patribus
Delecte custos Virginis,
Dulci patris quem nomine
Divina proles invocat.
De stirpe Jesse nobili
Nati in salutem gentium,
Audite nos qui supplices
Vestras ad aras sistimus.
Dum sol redux ad vesperum
Rebus nitorem detrahit,
Nos hic manentes intimo
Ex corde vota fundimus.
Qua vestra sedes floruit
Virtutis omnis gratia,
Hanc detur in domesticis
Referre posse moribus.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, alleluia. ℟. Et habitavit in nobis, alleluia.

Ad Magnif. Aña. Beati qui habitant in domo tua, Domine : in sæcula sæculorum laudabunt te.

Oratio ut in Laud.

Commem. Dominicæ occurrentis.

Ad matutinum.

Invitat. Christum Dei Filium, Mariæ et Joseph subditum, * Venite adoremus. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

SAcra jam splendent decorata lychnis
Templa, jam sertis redimitur ara,
Et pio fumant redolentque acerræ
Thuris honore.

Num juvet summo Geniti
Parente
Regios ortus celebrare cantu?
Num domus David, decora
et vetustæ
Nomina gentis?
Gratius nobis memorare
parvum
Nazaræ tectum, tenuemque
cultum;
Gratius Jesu tacitam referre
Carmine vitam.
Nili ab extremis peregrinus
oris,
Angeli ductu, propere remigrat
Multa perpessus Puer, et
paterno
Limine sospes.
Arte qua Joseph humili excolendus,
Abdito Jesus juvenescit
ævo,
Seque fabrilis socium laboris
Adjicit ultro.
Irriget sudor mea membra,
dixit,
Antequam sparso madeant
cruore:
Hæc quoque humano generi expiando
Pœna luatur.
Assidet Nato pia Mater almo,
Assidet Sponso bona nupta;
felix
Si potest curas relevare fessis
Munere amico.
O, neque expertes operæ et
laboris,
Nec mali ignari, miseros juvate,
Quos reluctantes per acuta
rerum
Urget egestas.
Demite his fastus, quibus
ampla splendet
Faustitas, mentem date rebus æquam:
Quotquot implorant columen, benigno
Cernite vultu.
Sit tibi, Jesu, decus atque
virtus,
Sancta qui vitæ documenta
præbes,
Quique cum summo Genitore et almo
Flamine regnas.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus: accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum.

Psalmi trium Nocturn. ut in Festis B. M. V.

Aña. Ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazareth.

Aña. Puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia, et gratia Dei erat in illo.

℣. Propter nos egenus factus est, cum esset dives.

℟. Ut illius inopia nos divites essemus.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Colossenses.

Lectio j. Cap. iij. b et iv.

INduite vos ergo sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam : supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam : sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos. Super omnia autem hæc, caritatem habete, quod est vinculum perfectionis : et pax Christi exsultet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore : et grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes et commonentes vosmetipsos psalmis, hymnis, et canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.

℟. In terris visus est, * Et cum hominibus conversatus est. ℣. Hic adinvenit omnem viam disciplinæ, et tradidit illam Jacob puero. — Et cum.

Lectio ij.

OMne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo et Patri per ipsum. Mulieres, subditæ estote viris, sicut oportet, in Domino. Viri, diligite uxores vestras, et nolite amari esse ad illas. Filii, obedite parentibus per omnia : hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

℟. Beati qui habitant * In domo tua Domine. ℣. In sæcula sæculorum laudabunt te. — In domo.

Lectio iij.

SErvi, obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, et non hominibus : scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. Qui enim injuriam facit, recipiet id quod inique gessit : et non est personarum acceptio apud Deum. Domini, quod justum est et æquum, servis præstate : scientes quod et vos Dominum habetis in cœlo. Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione.

℟. Debuit per omnia fratribus assimilari, * Ut misericors fieret. ℣. Cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam. — Ut. Gloria Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Aña. Consurgens Joseph accepit puerum et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum.

Aña. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge et accipe puerum et matrem ejus, et vade in terram Israel.

Aña. Et veniens habitavit Nazareth, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: quoniam Nazaræus vocabitur.

℣. Docebit nos Dominus vias suas. ℟. Et ambulabimus in semitis suis.

Lectio iv.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

Exp. in Ps. xxxvj. et lxj.

SUbditus esto Domino, et obsecra eum. Christus faciendo voluntatem Patris, legem implevit. Et ideo finis est legis et plenitudo est caritatis; quia diligens Patrem, affectum omnem ejus adhibuit voluntati. Denique pro pietate erat non pro infirmitate Joseph et Mariæ parentibus subditus. Suscepit itaque compassionem nostram, suscepit et subjectionem. Quod enim subjecit sibi omnia, suum est: quod subjectus est, nostrum est. Anima, inquit, subdita non divinitas, anima subjecta, non Dei virtus. Per ipsam ergo obedientia, per ipsam humilitas : quæ tamen non ad infirmitatem potentiæ suscepta sunt, sed ad magisterium disciplinæ.

℟. Ego autem mendicus sum et pauper : * Dominus sollicitus est mei. ℣. Labores manuum tuarum quia manducabis, beatus es, et bene tibi erit. — Dominus.

Lectio v.

QUasi homo ergo ex his, quæ passus est, didicit obedientiam, ut consummaretur in carne et per obedientiæ transfusam in nos successionem causa fieret nobis salutis æternæ, quibus ante per inobedientiæ hereditatem primus ille Adam causa factus est mortis. Subjectio ergo magisterium virtutis humanæ, non divinæ imminutio potestatis est. Nam si illum minorem Filium et inæqualem Patri dicunt, quia erat subditus Patri Deo; numquid et matre ideo minor, quia subdi-

tus erat matri? Lectum est enim de Joseph et Maria : Et erat subditus illis. Sed pietas omnibus nobis non dispendio, sed incremento est; per quam omnibus nobis Dominus Jesus fidem infudit et gratiam, ut nos spiritu fideli subditos Patri faciat Deo.

℟. Vulpes foveas habent, et volucres cœli nidos, * Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet. ℣. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea. — Filius.

Lectio vj. Ibid. in Ps. lxv.

DEnique, si consideremus, in paradiso defecit humilitas, et ideo venit de cœlo. In paradiso orta est inobedientia, et ideo obedientia cum Salvatore descendit. Inflabatur caro, unde subjectio mansuetudinis inveniri non poterat in terris. Veniens Dominus Jesus primum se exinanivit, non rapinam arbitratus esse se æqualem Deo, formam servi sibi accipiens, et specie inventus ut homo, humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. Dicat ergo : juvenis sum et despectus : quia Christus in paupere atque despecto mundum redemit, quia Christus humilitate diabolum vicit.

℟. Cum in forma Dei esset, semetipsum exinanivit, * Formam servi accipiens. ℣. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. — Formam. Gloria Patri. Formam.

In tertio Nocturno.

Aña. Ibant parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem in die solemni Paschæ.

Aña. Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.

Aña. Non invenientes Jesum, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum.

℣. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea.

℟. Exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ij.

CUM factus esset Jesus annorum duodecim, ascendentibus illis Jerosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Homil. j. supra Missus est.

ET erat subditus illis. Quis, quibus? Deus hominibus? Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ, nec tantum Mariæ, sed etiam Joseph propter Mariam. Mirare ergo utrumlibet, et elige quid amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive parentum excellentissimam dignitatem. Utrimque stupor, utrimque miraculum : et quod Deus homini obtemperet, humilitas absque exemplo : et quod Deo homo principetur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignum, qui etiam præit?

℞. Vere tu es Rex absconditus, * Deus Israel Salvator. ℣. Tu doces hominem scientiam. — Deus.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio viij.

DIsce, homo, obedire; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperare. De auctore tuo loquens Evangelista; Et erat, inquit, subditus illis : haud dubium quin Mariæ et Joseph. Erubesce, superbe cinis! Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu, dominari gestiens hominibus, tuo te præponis auctori? Quoties enim hominibus præesse desidero, toties Deum præire contendo : et tunc vere non sapio ea quæ Dei sunt. De ipso namque dictum est : Et erat subditus illis. Si hominis, o homo, imitari dedignaris exemplum, certe non erit tibi indignum sequi auctorem tuum. Si non potes forsitan sequi eum quocumque ierit, dignare vel sequi quo tibi condescendit.

℞. Sicut per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi : * Ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. ℣. Venit Nazareth et erat subditus illis. — Ita. Gloria Patri. Ita.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ : si vero transferatur,

Lectio ix.

SI non potes sublimem incedere semitam virginitatis, sequere vel Deum per tutissimam viam humilitatis : a cujus rectitudine si qui etiam virgines devia-

verint, ut verum fatear, nec ipsi sequuntur Agnum quocumque ierit. Sequitur quidem Agnum coinquinatus humilis, sequitur et virgo superbus, sed neuter quocumque ierit; quia nec ille ascendere potestad munditiam Agni, qui sine macula est; nec is ad ejusdem mansuetudinem descendere dignatur, qua scilicet non coram tondente, sed coram occidente se obmutuit. Attamen salubriorem elegit sequendi partem in humilitate peccator, quam in virginitate superbus : cum et illius immunditiam sua humilis satisfactio purget, et hujus pudicitiam superbia inquinet. Te Deum. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Post triduum * invenerunt Jesum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos.

2. Dixit mater * Jesu ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

3. Descendit Jesus * cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

4. Et Jesus proficiebat sapientia, et ætate, et gratia apud Deum et homines.

5. Et dicebant : * Unde huic sapientia hæc, et virtutes? Nonne hic est fabri filius?

Capitulum. Lucæ ij.

DEscendit Jesus cum Maria et Joseph, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

Hymnus.

O Gente felix hospita
Augusta sedes Nazaræ,
Quæ fovit alma Ecclesiæ
Et protulit primordia.
Sol, qui pererrat aureo
Terras jacentes lumine,
Nil gratius per sæcula
Hac vidit æde, aut sanctius.
Ad hanc frequentes convolant
Cœlestis aulæ nuntii,
Virtutis hoc sacrarium
Visunt, revisunt, excolunt.
Qua mente Jesus, qua manu,
Optata patris perficit!
Quo Virgo gestit gaudio
Materna obire munera!
Adest amoris particeps
Curæque Joseph conjugi,
Quos mille jungit nexibus
Virtutis auctor gratia.
Hi diligentes invicem
In Jesu amorem confluunt,
Utrique Jesus mutuæ
Dat caritatis præmia.
Sic fiat, ut nos caritas
Jungat perenni fœdere,

Pacemque alens domesticam
Amara vitæ temperet!
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Ponam universos filios tuos doctos a Domino. ℟. Et multitudinem pacis filiis tuis.

Ad Bened., Aña. Illuminare nos Domine exemplis familiæ tuæ, et dirige pedes nostros in viam pacis.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Mariæ et Joseph subditus, domesticam vitam ineffabilibus virtutibus consecrasti: fac nos, utriusque auxilio, familiæ sanctæ tuæ exemplis instrui; et consortium consequi sempiternum. Qui vivis.

Commem. Domin. occurr.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad tertiam.

Capit. Descendit Jesus. ut supra. [44]

℟. br. Propter nos egenus factus est, * Cum esset dives. Propter. ℣. Ut illius inopia nos divites essemus. Cum. Gloria Patri. Propter. ℣. Docebit nos Dominus vias suas. ℟. Et ambulabimus in semitis ejus.

Ad sextam.

Capitulum. Rom. v.

Sicut per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi, ita et per unius obeditionem justi constituentur multi.

℟. br. Docebit nos Dominus, * Vias suas. Docebit. ℣. Et ambulabimus in semitis ejus. Vias suas. Gloria Patri. Docebit.

℣. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea. ℟. Exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

Ad nonam.

Capitulum. Philipp. ii.

Semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

℟. br. Pauper sum ego, et in laboribus, * A juventute mea. Pauper. ℣. Exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus. A juventute. Gloria Patri. Pauper.

℣. Ponam universos filios tuos doctos a Domino. ℟. Et multitudinem pacis filiis tuis.

In ii. vesperis.

Añæ de Laud. 44. Psalmi ut in Festis B. M. V.

Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. 38.

℣. **Ponam universos filios tuos doctos a Domino.**

℟. **Et multitudinem pacis filiis tuis.**

Ad Magnificat, Aña. **Maria autem conservabat omnia verba hæc conferens in corde suo.**

Commem. Dominicæ occurrentis.

FERIA III.

post Domin. Septuages.

Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti.

Duplex majus.

In j. Vesperis.

Añæ de Laud. Psalmi de Domin. et loco ult. Psalm. **Laudate Dominum, omnes gentes.**

Capitulum. Matth. xxvj.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro : Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

**Aspice ut Verbum Patris a supernis
Sedibus, clemens et amore flagrans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.**

**Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus,
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.**

**Fluctuat secum tot acerba volvens :
Hunc, ait supplex, calicem doloris,
Mi Pater, transfer; tua sed voluntas,
Non mea fiat.**

**Cum premat tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus : per artus
Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.**

**At celer summo veniens olympo
Angelus Jesum recreat jacentem :
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit.**

**Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus atque virtus
Omne per ævum.
Amen.**

℣. **Tristis est anima mea.**

℟. **Usque ad mortem.**

Ad Magnificat, Aña. **Positis genibus orabat dicens :**

Pater, si vis, transfer calicem istum a me; verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda : concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis.

Ad matutinum.

Invitator. Christum Jesum in monte Olivarum orantem, * Venite adoremus.

Hymn. Aspice. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Ante orationem præpara animam tuam, et noli esse quasi homo qui tentat Deum.

Psalmus xvi.

EXaudi Domine justitiam meam : * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat : * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte : * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum : * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis : ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me : * a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt : * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me : * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam : * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, præveni eum, et supplanta eum : * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum : *

de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.
Saturati sunt filiis : * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.
Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo : * satiabor cum apparuerit gloria tua.
Aña. Ante orationem præpara animam tuam, et noli esse quasi homo qui tentat Deum.
Aña. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus cxxxix.

AD te Domine clamabo, Deus meus, ne sileas a me : * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.
Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te : * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatoribus : * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.
Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.
Secundum opera manuum eorum tribue illis : * redde retributionem eorum ipsis.
Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.
Benedictus Dominus : * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.
Dominus adjutor meus, et protector meus : * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.
Et refloruit caro mea : * et ex voluntate mea confitebor ei.
Dominus fortitudo plebis suæ : * et protector salvationum Christi sui est.
Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ : * et rege eos, et extolle illos usque in æternum.
Aña. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.
Aña. Omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

Psalmus cxli.

VOce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Dominum deprecatus sum :
Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.
In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.
Considerabam ad dexteram, et videbam : * et non erat qui cognosceret me.
Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.
Clamavi ad te Domine, * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.
Intende ad deprecationem meam : * quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persequentibus me : * quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : * me exspectant justi, donec retribuas mihi.
Aña. Omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis.
℣. Tristis est anima mea.
℟. Usque ad mortem.

De libro Tobiæ.

Lectio j. Cap. xij.

BOna est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere : quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem,et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum,et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

℟. In omnibus gratias agite : ✝ Sine intermissione orate. ℣. Hæc est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. — Sine intermissione.

De Epistola beati Jacobi Apostoli.

Lectio ij. Cap. v. d

ORate pro invicem ut salvemini : multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis : et oratione oravit ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit : et cœlum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum : scire

debet quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℟. Cum stabitis ad orandum, * Dimittite si quid habetis adversus aliquem. ℣. Ut et Pater vester, qui in cœlis est, dimittat vobis peccata vestra.—Dimittite.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio iij. Cap. v.

CHristus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum : Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit : Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia : Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam : et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Exaudivit Dominus deprecationem meam : * Dominus orationem meam suscepit. ℣. Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine. — Dominus. Gloria Patri. Dominus.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus xlij.

JUdica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus : quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Aña. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Aña. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus lxiij.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Aña. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Aña. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalmus cxx.

LEvavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum : * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua,* super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo : * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

℣. Pater mi, si possibile est. ℟. Transeat a me calix iste.

Ex Tractatu sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

De oratione Dominica.

Lectio iv.

HEC verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est : Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum : Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare! Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis infrequentanda oratione debemus nocte vigilare! Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se : quid enim pro se innocens precaretur? sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum : Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum; ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur, dicens : Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum; * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua. ℣. Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. — Ego.

Ex Commentariis sancti Anselmi Episcopi.

In Epistola ad Hebræos.

Lectio v. Cap. v.

SIcut verus Pontifex obtulit preces; nam in Evangelio sæpe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salute,

et instante jam passione, obtulit supplicationes, id est humillimas et instantissimas orationes cum summa devotione cordis et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Et has preces supplicationesque obtulit, id est obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, id est resuscitare, ad eum, quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum, id est immortalem et impassibilem faceret, eripiendo a morte : ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulcro.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit : * Et donec propinquet, non consolabitur. ℣. Et non discedet donec Altissimus aspiciat. — Et donec.

Lectio vj.

ET obtulit has cum clamore valido, id est cum intentione piæ devotionis vehementissima et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttæ sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore : et exauditus est, quia quod quæsierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam, post laboris sui militiam, a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est secundum hoc, quod ipse sicut Dei Filius dignus est reverentia et reveratione. Vel pro sua reverentia in Deum, id est propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, id est sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola caritate.

℟. Fiant aures tuæ auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui. ℣. Quam ego oro coram te hodie nocte ac die. — Ut audias. Gloria Patri. Ut audias.

In tertio Nocturno.

Aña. Tribulatio et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalmus III.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.
Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.
Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.
Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.
Aña. Tribulatio et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.
Aña. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus XII.

USquequo Domine oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?
Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?
Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me Domine Deus meus.
Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte : * nequando dicat inimicus meus : Prævalui adversus eum.
Qui tribulant me, exsultabunt si motus fuero : * ego autem in misericordia tua speravi.
Exsultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino qui bona tribuit mihi : * et psallam nomini Domini altissimi.
Aña. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.
Aña. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus LXXXVII.

DOmine Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :
Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.
Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : *

factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum : * et notos meos a miseria.

Aña. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

℣. Vigilate, et orate. ℟. Ut non intretis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xxij.

IN illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 10. Comm. in Luc. cap. xxij.

TRansfer a me calicem istum : quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos sæculo, ut resurgamus Deo : ut juxta divinam sententiam lex maledictionis resoluta in

terræ limum naturæ fine solvatur. Quod autem ait : Non mea voluntas, sed tua fiat; suam ad hominem retulit, Patris ad Divinitatem. Voluntas enim hominis, temporalis; voluntas Divinitatis, æterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non quod ipse vis eligas, sed quod Deo scias esse placiturum. ℟. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me. ℣. Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. — Et.

Lectio viij.

DEinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi : Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.
℟. Intret in conspectu tuo oratio mea : * Inclina aurem tuam ad precem meam. ℣. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit.—Inclina. Gloria Patri. Inclina.

Lectio ix.

DEnique ait : Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Ceterum quam constanter se morti obtulerit consequentia declarant : quandoquidem quærentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit. Proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii pœnas daturos. Et ideo dixit : Transfer hunc calicem a me. Non quia Deus, Dei Filius, mortem timebat : sed quia nec malos pro se perire volebat.

Te Deum laudamus.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Venit Jesus * cum discipulis suis in villam, quæ

dicitur Gethsemani, et dixit illis : Sedete hic, donec vadam illuc et orem.

Ps. Dominus regnavit, cum reliq. de Domin.

2. Et assumpto Petro, * et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari et mœstus esse.

3. Tunc ait illis : * Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate mecum.

4. Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, et dicens : Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

5. Pater mi, * si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum. Matth. xxvj.

VEnit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro : Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

VEnit e cœlo Mediator alto
Quem sacri dudum cecinere vates :
Parce mœrori, lacrymisque amaris
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus unde
Culpa prodivit : novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram :
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina : occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.

Sic teret duros laqueos Averni,
Et diu clausam reserabit aulam,
Nos ad æterni revocans beata
Gaudia regni.

Laus honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus atque virtus,
Omne per ævum.
Amen.

℣. Doce nos orare. ℟. Sic ergo vos orabitis.

Ad Benedictus, Aña. Factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos orare docuisti ad tentationum peri-

cula superanda : concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis.

Ad tertiam.

Aña. Et assumpto Petro.

Capitulum. Venit Jesus, ut ad Laudes.

℟. br. Tristis est, * Anima mea. Tristis. ℣. Usque ad mortem. Anima. Gloria Patri. Tristis.

℣. Pater mi, si possibile est. ℟. Transeat a me calix iste.

Ad sextam.

Aña. Tunc ait illis.

Capitulum. Luc. xxj.

VIgilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia quæ futura sunt, et stare ante Filium hominis.

℟. br. Pater mi, * Si possibile est. Pater. ℣. Transeat a me calix iste. Si possibile. Gloria Patri. Pater.

℣. Vigilate et orate. ℟. Ut non intretis in tentationem.

Ad nonam.

Aña. Pater mi.

Capitulum. Matth v.

ORate pro persequentibus, et calumniantibus vos : ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est.

℟. br. Vigilate, * Et orate. Vigilate. ℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate. Gloria Patri. Vigilate.

℣. Factus est sudor ejus. ℟. Sicut guttæ sanguinis.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis et loco ultimi Ps. Credidi.

Ad Magnif. Aña. Ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

DIE I. FEBRUARII.

S. Severi

Archiep. et Conf.
Raven. a Col. elect.
Duplex.

Oratio. Da quæsumus.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SEverus Ravennæ loco humili natus, et victum lanificio quærens ejusdem urbis Episcopus modo perquam mirabili designatur. Cum enim sacerdotes, populusque Ravennas in templum convenissent, ibique cœlestis Columbæ novum antistitem indicantis adventum, fusis ad Deum precibus, de more præstolarentur, hæc res multo longius est protracta quam consueverat. Severus itaque, qui e templi regione habi-

tabat, quadam die dum lanam expurgaret, rei novitate permotus, vadam, inquit ad uxorem conversus, et videbo visionem mirabilem, videlicet quomodo Columba de cœlo veniat, et super electi caput solito more consideat. Ad quem illa : Sede, ait, et in comparandum unde vivas, incumbe; sive enim ieris, sive non, te pontificem populus non ordinabit. At Severus Spiritu sancto impulsus cum nihil ejus verbis commoveretur, sed pergere nihilominus decrevisset : Abi, irridens subdit uxor, quia ut primum accesseris, statim pontifex ordinaberis. Abiit ergo, sed cum esset pannosus, et templum sacerdotum ac populi multitudine plenum, in angulum prope januam se recepit, suppliciter petens, ut Deus optimum populo Antistitem destinaret.

℟. Inveni David.

Lectio v.

VIX autem ibi Severus constiterat, cum apparens Columba ad ejus latitantis caput convolavit. Quam cum se tanto indignum munere reputans semel, et iterum ejicere niteretur, circumvolans illa tertio rediit, et immisso in aurem illius rostro inde sublimis abiit. Stupentes itaque ob rei novitatem cuncti accurrunt, et hominem squallidis vestibus expoliatum sacerdotali habitu exornant, qui novo miraculo in summum repente evadens theologum, conscenso suggesto concionem ad populum habuit disertissimam, in qua prædixit, ne amplius divinæ Columbæ ministerium in creandis Ravennatibus Episcopis exspectarent. Mox Romam profectus summi Pontificis auctoritate in Episcopum est confirmatus.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vj.

PORRO in episcopali munere adeo præclare se gessit, ut insigni etiam miraculorum gloria conspicuus fuerit. Sardicensi concilio, quod Julius Romanus Pontifex convocaverat, cum plerisque aliis Italiæ Episcopis interfuit; ubi contra Arianos pro Athanasio singulari virtute pugnavit, eidemque subscripsit, et Eraclianum discipulum suum in primum Pisaurensium Episcopum ordinavit. Postremo cum Ravennatem ecclesiam per annos plures sanctissime

administrasset, prænunciato obitus sui die, eoque instante, peractis de more sacris, et populo convocato, gravissimam concionem habuit. Mox ad sepulcrum profectus, ibique Vincentiæ conjugi, et Innocentiæ filiæ pridem defunctis medius, genibus flexis, manibusque, et oculis in cœlum sublatis, in Domino obdormivit Kalendis Februarii; cujus corpus post plura sæcula ad diœcesim Moguntinam Deo signis, atque prodigiis plurimis sanctitatem ejus testante, translatum, ibidem in Erfodiensi templo honorifice conditum fuit.

℟. Iste est, qui.

In iij. Noct. Lect. de Homilia in Evangel. Homo peregre.

DIE IV. FEBRUARII.

SS. Virginis Mariæ ab Igne.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum præter sequentia.

In j. vesperis.

Añæ de Laudibus.

Capitulum. Exodi iij.

APparuit Dominus Moysi in flamma ignis de medio rubi, et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur : Dixit ergo Moyses : Vadam, et videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus.

Hymnus. Ave maris.

℣. Expandisti, Domine, nubem in protectionem eorum. ℟. Et ignem, ut luceret eis.

Ad Magnificat, Aña. Egredimini, filiæ Sion, venite et videte visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus.

Oratio.

DEus, qui (hodierna die) sanctissimæ Genitricis dilecti Filii tui Imaginem ab igne incolumem nobis mirabiliter conservasti, ejusdem beatæ Mariæ Virginis meritis, et intercessione concede, ut dulcissimo tui amoris igne accendamur. Per eumdem.

In primo Nocturno.

℣. Vadam, et videbo visionem hanc magnam. ℟. Quare non comburatur rubus.

De Libro Exodi. Cap. iij

Lectio j.

MOyses autem pascebat oves Jethro soceri sui sacerdotis Madian; cumque minasset gregem ad interiora, venit ad montem Dei Ho-

reb, apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi, et videbat quod rubus arderet, et non combureretur. Dixit ergo Moyses : vadam et videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus, quod pergeret ad videndum, vocavit eum de medio rubi, et ait : Moyses, Moyses. Qui respondit : Adsum. At ille : Ne appropies, inquit, huc, solve calceamenta de pedibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est.

℟. Ignis ante ipsum præcedet, * Et inflammabit in circuitu. ℣. Ignem veni mittere in terram, et quid volo, nisi ut accendatur? — Et inflammabit.

Lectio ij.

Cap. xiij. 27.

CUM emisisset Pharao populum, non eos duxit Dominus per viam terræ Philistiim, quæ vicina est; reputans, ne forte pæniteret eum, si vidisset adversum se bella consurgere, et reverteretur in Ægyptum, sed circumduxit per viam deserti, quæ est juxta mare rubrum, et armati ascenderunt Filii Israel de terra Ægypti. Dominus autem præcedebat eos, ad ostendendam viam per diem in columna nubis, et per noctem in columna ignis, ut dux esset itineris utroque tempore. Numquam defuit columna nubis, nec columna ignis per noctem coram populo.

℟. Expandit nubem in protectione eorum, et ignem, * ut luceret eis. ℣. Deduxisti illos in nube diei, et tota nocte in illuminatione ignis. — Ut luceret eis.

De Isaia Proph. Cap. iv. 3.

Lectio iij

OMnis, qui relictus fuerit in Sion, et residuus in Jerusalem, sanctus vocabitur omnis, qui scriptus est in vita Jerusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus in spiritu judicii, et in spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte : super enim omnem gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab æstu, et in securitatem, et absconsionem a turbine, et a pluvia.

℟. Creavit Dominus super omnem locum montis

Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte. * Super omnem enim gloriam protectio. ℣. Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, grando, et carbones ignis. — Super omnem. Gloria Patri. Super omnem.

In secundo Nocturno.

℣. Venite, et videte opera Domini. ℟. Quæ posuit prodigia super terram.

Lectio iv.

Sermo sancti Ildephonsi Archiepiscopi Toletani.
Sermo j. de Assumpt. B. M. V. circa finem.

HOdie, dilectissimi, læti ad beatæ Mariæ festivitatem, devotique celebrandam occurrimus, ut et competenter intelligere possimus quam laudamus, et religiose laudare Virginem, cujus hodie solemnia colimus. Quapropter, obsecro, accedite, et videte visionem magnam cum Moyse, quam vidit in rubo. Videte, inquam, et admiramini quod prævidebat ipse tantus Patriarcha in spiritu futurum. Videbat enim, quod arderet rubus sylvestris, et non consumebatur, quod erat multum mirabile. Erat quippe visio corporea valde mirabilis, sed longe mirabilius, quod intelligebatur in spiritu, et quod per flammam futurum monstrabatur, ita ut nec flamma deficeret, nec rubus ignibus consumeretur innocuis. Quo nimirum incombusto manente, virginitatem beatæ Mariæ conservatam credimus corde, confitemur ore; quoniam Spiritus sanctus, quia Deus ignis consumens est, totam inflammavit et incanduit, ita ut mater fieret Christi, et templum divinæ majestatis.

℟. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi : * Ex aromatibus myrrhæ, et thuris. ℣. Favus distillans labia ejus, mel et lac sub lingua ejus. — Ex aromatibus.

Lectio v.

HÆC erat visio magna, quam pertransiens Moyses in spiritu prævidebat, unde tremefactus non audebat accedere, quoniam ineffabile erat totum visu, quod cernebat. Propterea, et vos nolite parvipendere visum intelligentiæ ignem divinitatis, quem resplendere recolitis in Maria : quoniam ipse est Deus Abraham, Deus Isaac, et

Deus Jacob : ut vox de rubo sonuit, qui natus est ex ea. Hinc quoque beatum dicimus Moysem, qui talia a longe, et magna conspexit : sed beatior Mariæ ipsa visio fuit. Per ipsam rogemus Christum : rogemus votis omnibus, imploremus precibus, ut ipsa pro nobis rogare dignetur apud eum, quem genuit; quia si non sumus tanti meriti, ut Moyses, et Prophetæ, aut Apostoli, beati tamen, qui non viderunt, et crediderunt. Credamus ergo et nos, et laudemus, ut ad ea, quæ repromissa sunt, pertingere valeamus.

℟. Super salutem, et speciem dilexi illam, et proposui pro luce habere illam. * Quoniam inexstinguibile est lumen illius. ℣. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, et innumerabilis honestas per manus illius. — Quoniam.

Lectio vj.

SED quia laudare digne nequimus beatam Virginem, quia inferior est nostra laus, veneremur quantum possumus in prodigiosa illius Imagine, quæ Forolivii, Martino quinto sedente, inter flammas incombusta remansit : magno namque excitato incendio in Lombardini Ludimagistri domo, cum singula insectator voraxque pervaderet ignis, charta una levis, in qua delineata erat Deiparæ Virginis effigies, quamque adolescentuli sabbato quovis, laudes rite cantando, pie, sancteque venerabantur, inter flammas diu volitans mirabiliter illæsa permansit. Quo prodigio singularis Foroliviensium in beatam Virginem Mariam devotio ita percrebuit, ut ipsam, quam sub titulo sanctæ Mariæ ab Igne, in illa imagine venerari cæperint; tamquam primariam urbis Patronam exinde agnoverint, et in quibuscumque, præsertim publicis calamitatibus, ad ejus propitiandam clementiam, tuto, fidentissimeque semper confugiant. Neque hæc urbs tantummodo una, sed et aliæ opem ab Ea, et auxilium implorant; eique vota offerunt. Quibus permotus Pius Papa sextus officium proprium, cum missa, et octava, novissime ab utroque præfatæ civitatis et diœcesis clero recitandum concessit.

℟. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritatem, * Nec flumina obruent illam. ℣. Quoniam caritas

nunquam excidit. — Nec flumina. Gloria Patri. Nec flumina.

In tertio Nocturno.

℣. Ignem veni mittere in terram. ℟. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. ij.

IN illo tempore : Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi : vocatus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

De Homilia sancti Bonaventuræ Episcopi. In Cap. ij. Joann.

PER istas nuptias figurantur nuptiæ Christi, et Ecclesiæ, quæ fuerunt factæ tertia die, scilicet tempore gratiæ. Tria enim tempora, scilicet tempus ante legem, et tempus legis sunt tres dies, in quibus Deus illuminavit electos suos lumine suo. Subditur insinuatio matris de defectu vini. Et deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum : vinum non habent. In hoc patet compassiva pietas matris inopiæ, et verecundiæ, etiam diffidentiæ sponsi, et sponsæ, et eorum quorum erat necessaria providere. Item notatur providentiæ beatæ Matris sedulitas, et urbana cordialitas, et providendi ordinabilitas, quod aliis nescientibus insinuavit Filio defectum vini. Supposuit Filii potestatem, largitatem, ad subveniendum pietatem, et ideo solum ait : vinum non habent, insinuando : amanti enim, qui est potens, et sciens, et volens subvenire sufficit nunciare.

℟. Accedite ad eam, et illuminamini, * Et facies vestræ non confundentur. ℣. Species gloriæ Dominæ, quasi ignis ardens. — Et facies.

Lectio viij.

SEquitur responsio Salvatoris : Quid mihi, et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Quæritur qualiter tam dure ei respondit, cum dicatur : erat subditus illis. Item præcepit parentes honorare. Fuit mater excellentissima, nec unquam talis : et ipsa petebat ex summa confidentia, et ex summa pietate, ob aliorum inopiam, et fuit verecundissima Virgo. Ideo sic respondit, ut non videretur se injicere, miracula scilicet

faciendo, ut non essent suspecta miracula : ab his enim, qui indigebant, rogari oportuerat, et quando tales rogant, insuspicabile est miraculum, et pura laus.

℟. Illumina lucernam meam Domina * Domina illumina tenebras nostras. ℣. Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua et justitia tua in terra oblivionis. — Domina. Gloria Patri. Domina.

Lectio ix.

SEquitur præceptio matris ministris. Dicit mater ejus ministris : Quodcumque dixerit vobis facite. Sed qualiter hoc attentavit, ex quo dixerat Christus, quod nondum venerat hora faciendi miracula, videtur dissentire a voluntate sua. Sed mater noverat, quoniam non imbecillitatis renunciatio fuit, sed ingloriationis, idest, non ob impotentiam, sed ob vanæ gloriæ recusationem, et ideo sapienter ministros vocat. Ex his patet providentiæ perspicabilitas, ad subveniendum affectuositas, et ad obtinendum virtuositas : nam et Christus ex hinc aquam convertit in vinum. Et ex hoc patet quam honorifica, et quam pia, et quam sedula, et quam virtuosa advocatrix est beata Mater apud Filium, cui a quolibet est dicendum : Mulier sancta es, ora pro nobis Deum. Te Deum.

Ad laudes

et per Horas, Añæ.

1. Ego ero ei murus in circuitu, et in gloria ero in medio ejus.

2 Bellabunt adversum te, et non prævalebunt, quia ego tecum sum, ut solvam et eruam te.

3. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit.

4. Rubum, quem viderat Moyses incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem Virginitatem, Dei Genitrix intercede pro nobis.

5. Protegam urbem hanc, et salvabo eam propter me.

Capitulum. Exod. iij.

APparuit Dominus Moysi in flamma ignis de medio rubi, et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur. Dixit ergo Moyses : vadam, et videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

℣. Expandisti Domine nubem in protectione eorum. ℟. Et ignem, ut luceret eis.

Ad Benedictus, Aña. Mirabile mysterium declaratur hodie, omnes gentes venient, dicentes : Gloria tibi Domine.

Oratio.

DEus, qui (hodierna die) sanctissimæ Genitricis dilecti Filii tui Imaginem ab Igne incolumem nobis mirabiliter conservasti, ejusdem beatæ Mariæ Virginis meritis et intercessione concede, ut dulcissimo tui amoris igne accendamur. Per eumdem Dominum.

Ad Primam in ℟. br. Qui nata es de Maria Virgine.

Ad tertiam.

Capitul. Apparuit Dominus. ut supra.

℟. br. Quam admirabile est nomen tuum Domina, * In universa terra. Quam. ℣. Lux orta est justo : et rectis corde lætitia. In universa. Gloria Patri. Quam.

℣. Venite, et videte opera Domini. ℟. Quæ posuit prodigia super terram.

Ad sextam.

Capitulum. Exod. xiij.

DOminus autem præcedebat eos, ad ostendendam viam per diem in columna nubis, et per noctem in columna ignis, ut dux esset itineris utroque tempore.

℟. br. Venite, et videte * Opera Domini. Venite. ℣. Quæ posuit prodigia super terram. Opera. Gloria. Venite.

℣. Ignem veni mittere in terram. ℟. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad nonam.

Capitulum. Isai. iv.

ET creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis; super enim omnem gloriam protectio.

℟. br. Ignem veni mittere * In terram. Ignem. ℣. Et quid volo, nisi ut accendatur? In terram. Gloria Patri. Ignem.

℣. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit. ℟. Annuntiate hoc in universa terra.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña. Ambulabunt gentes in lumine ejus, et reges terræ afferent gloriam suam, et honorem in illam.

DIE VI. FEBRUAR.
S. Hyacinthæ de Mariscottis,
Virginis. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beatam Hyacintham Virginem tuam jugis mortificationis et caritatis victimam effecisti : ejus nobis exemplo et intercessione concede, ut peccata nostra deflere, et te semper diligere valeamus. Per Dominum.

Comm. S. Dorotheæ.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. De virginibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HYacintha, nobilis virgo Romana, Marci Antonii de Mariscottis, Vignanelli comitis (quo in oppido nata est) et Octaviæ Ursiniæ filia, a prima ætate divinæ protectionis argumenta experiri cœpit, cum septennis jamjam in puteum prolapsura, præsenti Dei beneficio servata est. Viterbium missa ad moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi tertii ordinis sancti Francisci institutum adolescens suscepit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiosos mores indueret; pompis enim ac deliciis aliquamdiu indulsit, donec ex febri decumbens, acciti ad se confessarii opportuna commonitione perculsa, omni vanitati nuntium remisit. Itaque anteactæ vitæ maculis pœnitentiæ sacramento expiatis, in communi triclinio in genua humillime provoluta, lacrymis se proluens, ac flagello in se ipsam animadvertens, veniam a sororibus deprecata est : tum annuam pecuniam, ac splendidam atque superfluam supellectilem, mundi ac sui contemptrix abdicavit : deinceps vero nudis pedibus, vel, cum morbus cogeret, subjecta solea obtectis, ac unica tantummodo tunica contenta, eaque rudi, obsoleta, et in eleemosynam accepta, ac fune præcincta, quoad vixit, incessit. ℟. Propter.

Lectio v.

PRæter asperum vestitum, cilicio, vigiliis, laboribus fracta, assiduisque jejuniis extenuata, corpus etiam crebris verberibus, ac spinarum manipulis lacerabat, adhibito interdum alterius quoque monialis brachio ad majorem sui corporis afflictationem; quod ut magis magisqueattereret, lectulo ex

asseribus, soloque vili stragulo instructo utebatur, ac pro pulvillo saxum adhibebat, quod in stramen ex obedientia commutavit, in quo alterutro pede ad crucem in conspectu positam, catena alligato, brevissimum somnum capiebat. Ad hæc absinthium herbasque amarissimas mandere, monialium ulcera, ac pannicula sanie madentia exosculari non renuit: scalas monasterii, onusta ingenti cruce, genibus ascendere aliquando consuevit; nunc quoque urticas, nunc ceras liquatas, modo nivem et glaciem, modo alveos rigentium aquarum ad macerationem adhibuit. Christi Domini passionem, quam summopere venerabatur, apte a se excogitata atrocissimarum pœnarum serie imitari, in majori hebdomada singulisque sextis feriis solita fuit. Patientia in perferendis injuriis, christiana humilitas, virginalis verecundia, ac summa sedulitas in novitiis, quibus præerat, ad perfectionem provehendis, in ea mirifice eluxerunt. Animarum quoque zelo incensa, plures inimicitias sustulit, periclitantes puellas in tuto collocavit, plurimis ad meliorem frugem traductis; in proximorum salute procuranda, qua orationibus, qua voluntariis corporis cruciatibus, omni denique conatu jugiter incubuit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Ægrorum in nosocomiis ac pauperum patrocinium, quamquam inops, omni studio suscepit, et ut iisdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahebat, frustulis panis contenta: sed moniales etiam ac matronas civitatis virosque divites ad id operis alliciebat, atque, undequaque poterat, subsidia corrogabat: quinimo, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostenderat, perpetuo firmaret, duas sodalitates, quæ eorumdem curam gererent, institui curavit. Erga sanctissimum Eucharistiæ sacramentum fuit vehementer affecta: cujus cultum ut in aliis quoque promoveret, ad illud frequenter per annum cum solemni pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobarunt, publicæ venerationi exponendum omnem operam adhibuit. Deiparam Virginem

tam impense coluit, ut dignam habita fuerit, quæ ejus apparitione recrearetur. Prophetiæ, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadragesimo, ætatis suæ quinquagesimo quinto inchoato, in cœlum evocata est, cujus corpus in ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur eamque Benedictus decimus tertius meritis et miraculis claram in beatarum, Pius vero septimus in sanctarum Virginum numerum retulerunt.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. **Simile erit regnum cœlorum.** de Communi Virginum.

Nona Lectio S. Dorotheæ Virg. et Mart. ut in Breviario, et de ea fit Commem. in Laud.

Vesperæ a Capitulo de sequenti. Commemor. præcedentis.

DIE XI. FEBRUARII.

S. Caloceri

Archiep. Rav. et Conf. a Col. elect. Duplex.

Oratio. **Da, quæsumus.**

In j Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. **Fidelis sermo.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alocerus natione Græcus in Marciani locum Ravennatum Episcopus designatur. Is beati Apollinaris discipulus fuit, a quo Presbyter ordinatus, pro ipso etiam, dum Æmiliam peragrans Evangelium prædicabat, Ravennati Ecclesiæ Vicarius præfuit. Cæso igitur Apollinare, post Adhæritum, Eleuchadium, et Marcianum cœlestis Columbæ indicio eidem suffectus est. Qui cum rerum omnium sub Hadriano Cæsare quietem nactus fuisset, assiduo hortatu, Deoque verbis efficaciam tribuente, ex Ravennatibus plurimos, relicto idolorum cultu, ad christianam fidem convertit. Denique cum annum centesimum senecta viridi superasset, animam Deo reddidit tertio Idus Februarii, cujus corpus extra Classem sepultum, atque inde ad metropolitanam ædem translatum, ibidem honorifice conditum fuit.

℟. **Inveni David.**

Lect. v. et vj. **Ad sancti.** ex eod. comm. j. loco.

In iij. Noct. Lect. de Hom. in Evang. **Homo peregre.**

In Quadrag. ix. Lect. Fer. currentis.
Missa. Statuit.

DIE XII. FEBRUARII.

SS. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

In i. vesperis.

Capitulum. 1. Petr. iv.

CArissimi, Communicantes Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exsultantes.

Hymnus.

BElla dum late furerent, et urbes
Cæde fraterna gemerent cruentæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Munera matris.

En vocat septem famulos, fideles
Ut sibi in luctu recolant dolores,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dominæ vocanti :
Splendidis tectis opibusque spretis,
Urbe secedunt procul in Senari
Abdita montis.

Corpora hic poenis cruciant acerbis,
Sontium labes hominum piantes :
Hic prece avertunt lacrymisque fusis
Numinis iram.

Perdolens Mater fovet, atque amictum
Ipsa lugubrem monet induendum :
Agminis sancti pia cœpta surgunt,
Mira patescunt.

Palmes in bruma viridans honores
Nuntiat patrum : proprios Mariæ
Ore lactenti vocitant puelli
Nomine servos.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriusque Virtus
Spiritus semper, Deus unus, omni
Temporis ævo. Amen.

℣. Hi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt. ℟. Semen eorum, et gloria eorum non derelinquetur.

Ad Magnificat, Aña. Non recedet laus tua, Virgo Maria, de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum, pro quibus non pepercisti animæ tuæ.

Oratio de Laud. 74.

Ad matutinum.

Hymnus.

SIC patres vitam peragunt in umbra,
Lilia ut septem nivei decoris
Virgini excelsæ bene grata, Petro
Visa nitere.

Jamque divina rapiente flamma,
Cursitant urbes, loca quæque oberrant,
Si queant cunctis animis dolores
Figere Matris.

Hinc valent iras domuisse cæcas,
Nescia et pacis fera corda jungunt,
Erigunt mœstos, revocant nocentes
Dicta piorum.

At suos Virgo comitata servos
Evehit tandem superas ad oras
Gemmeis sertis decorat per ævum
Omne beatos.

Eia nunc cœtus gemitum precantis
Audiant, duros videant labores:
Semper et nostris faveant benigno
Lumine votis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriusque Virtus
Spiritus semper, Deus unus, omni
Temporis ævo.
Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima. Laudemus viros gloriosos. de Communi Conf. Pontif., ij. loco, cum RR. de Conf. non Pont.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SÆculo tertio decimo, quum Friderici secundi diro schismate, cruentisque factionibus cultiores Italiæ populi scinderentur, providens Dei misericordia præter alios sanctitate illustres, septem e Florentina nobilitate viros suscitavit, qui in caritate conjuncti, præclarum fraternæ dilectionis præberent exemplum. Hi, nimirum Bonfilius Monaldius, Bonajuncta Manettus, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionum, Sosteneus de Sosteneis et Alexius Falconerius, quum anno trigesimo tertio ejus sæculi die sacra Virgini cœlo receptæ, in quodam piorum hominum conventu, Laudantium

nuncupato, ferventius orarent; ab eadem Deipara singulis apparente sunt admoniti, ut sanctius perfectiusque vitæ genus amplecterentur. Re itaque prius cum Florentino Præsule collata, hi septem viri, generis nobilitate divitiisque posthabitis, sub vilissimis detritisque vestibus cilicio induti, octava die Septembris in ruralem quamdam ædiculam secessere : ut ea die primordia vitæ sanctioris auspicarentur, qua ipsa Dei Genitrix mortalibus orta sanctissimam vitam inceperat. ℟. Honestum.

Lectio v.

HOC vitæ institutum quam sibi foret acceptum Deus miraculo ostendit. Nam quum paulo deinceps hi septem viri per Florentinam urbem ostiatim eleemosynam emendicarent, accidit ut repente infantium voce, quos inter fuit sanctus Philippus Benitius quintum ætatis mensem vix ingressus, beatæ Mariæ Servi acclamarentur : quo deinde nomine semper appellati sunt. Quare, vitandi populi occursus ac solitudinis amore ducti, in Senarii montis recessu omnes convenere, ibique cœleste quoddam vitæ genus aggressi sunt. Victitabant enim in speluncis, sola aqua herbisque contenti : vigiliis aliisque asperitatibus corpus atterebant : Christi passionem ac mœstissimæ ejusdem Genitricis dolores assidue meditantes. Quod quum olim sacra Parasceves die impensius exsequerentur, ipsa beata Virgo illis iterato apparens, lugubrem vestem, quam induerent, ostendit, sibique acceptissimum fore significavit, ut novum in Ecclesia regularem ordinem excitarent, qui jugem recoleret ac promoveret memoriam dolorum, quos ipsa pertulit sub cruce Domini. Hæc sanctus Petrus, inclytus ordinis Prædicatorum Martyr, ex familiari cum sanctis illis viris consuetudine ac peculiari etiam Deiparæ visione quum didicisset; iis auctor fuit, ut ordinem regularem sub appellatione Servorum beatæ Virginis instituerent : qui postea ab Innocentio quarto Pontifice maximo approbatus fuit. ℟. Amavit.

Lectio vj.

PORRO sancti illi viri, quum plures sibi socios adjunxissent, Italiæ civitates atque oppida, præ-

sertim Etruriæ, excurrere cœperunt, prædicantes ubique Christum crucifixum, civiles discordias compescentes, et innumeros fere devios ad virtutis semitam revocantes. Neque Italiam modo, sed et Galliam, Germaniam ac Poloniam suis evangelicis laboribus excoluerunt. Denique quum bonum Christi odorem longe lateque diffudissent, portentorum quoque gloria illustres, migrarunt ad Dominum. Sed quos unus veræ fraternitatis ac religionis amor in vita sociaverat, unum pariter demortuos contexit sepulcrum, unaque populi veneratio prosecuta est. Quapropter Clemens undecimus et Benedictus decimus tertius Pontifices maximi delatum iisdem a pluribus sæculis individuum cultum confirmarunt : ac Leo decimus tertius, approbatis antea miraculis, post indultam venerationem ad collectivam eorumdem invocationem a Deo patratis, eosdem anno quinquagesimo sacerdotii sui Sanctorum honoribus cumulavit, eorumque memoriam Officio ac Missa in universa Ecclesia quotannis recolendam instituit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. **Ecce nos reliquimus.** de Communi Abbatum, j. loco.

Ad laudes.

Capitulum. 1. Petr. iv.

CArissimi, Communicantes Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exsultantes.

Hymnus.

MAtris sub almæ numine
Septena proles nascitur :
Ipsa vocante, ad arduum
Tendit Senari verticem.

Quos terra fructus proferet
Dum sacra proles germinat,
Uvis repente turgidis
Onusta vitis præmonet.

Virtute claros nobili
Mors sancta cœlo consecrat :
Tenent olympi limina
Servi fideles Virginis.

Cohors beata, Numinis
Regno potita, respice
Quos hinc recedens fraudibus
Cinctos relinquis hostium.

Ergo, per almæ vulnera
Matris rogamus supplices,
Mentis tenebras disjice,
Cordis procellas comprime.

Tu nos, beata Trinitas,
Perfunde sancto robore,

Possimus ut feliciter
Exempla patrum subsequi.
Amen.

℣. Sit memoria illorum in benedictione. ℟. Et ossa eorum pullulent de loco suo.

Ad Benedictus, Aña. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui ad recolendam memoriam dolorum sanctissimæ Genitricis tuæ, per septem beatos Patres nova servorum ejus familia Ecclesiam tuam fecundasti : concede propitius; ita nos eorum consociari fletibus, ut perfruamur et gaudiis. Qui vivis.

Ad Tertiam dicitur Capit. ut in Laud.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis, præter Ad Magnificat, Aña. Nomen eorum permanet in æternum, permanens ad filios eorum, sanctorum virorum gloria.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Eleucadii

Archiep. et Conf. Ravenn. a Col. elect. Duplex.

Oratio. Da quæsumus.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. Fidelis Sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

S Leucadius genere Græcus ex gentili philosopho, christianæque fidei acerrimo hoste, beati Apollinaris discipulus, et ab eo Diaconus ordinatus, proxime post Adheritum, columba cœlitus designante, Ravennatis Ecclesiæ cathedram tenuit. Hic græcis, latinisque literis excultus complures ex divinis libris gravissime est interpretatus, et de christianæ fidei veritate mirabiliter adeo scripsit, ac disputavit, ut suo tempore hæreticorum metus appellatus fuerit; tantaque pietate, ac virtutibus floruit, ut in humano corpore cœlestem vitam imitaretur. Primus etiam in Italia divinum Officium nocturnum pariter et diurnum, distinctis veteris ac novi Testamentis libris, ordinasse legitur. Cum vero Ravennatem Ecclesiam annos duodecim strenue administrasset, sanctissime obiit anno post Christum natum centesimo duodecimo, cujus corpus extra muros urbis sepultum, ubi et templum ejus nomine ædificatum fuit, inde postea Papiam translatum, ibidem in san-

cti Michaëlis basilica honorifice conditum asservatur.
℟. Inveni David.

Lectio v.

Sermo sancti Petri Damiani.
Serm. de S. Eleucadio.

HOdierna festivitas, fratres carissimi, geminum sanctæ devotioni vestræ, immo nostræ gaudium cumulat; quia dum venerandi Confessoris Eleucadii solemnia celebramus, necessario mox etiam beati triumphatoris Christi Apollinaris ad memoriam præclara gesta reducimus. Quia enim (ut Salomon ait) gloria Patris est Filius sapiens, sic alterius causa pendet ex altero, ut quisquis unius laudes digne retulerit, alterius etiam insigne præconium tacere non possit. Erat autem Eleucadius iste philosophus; superata est ergo sapientia Platonis a discipulo Piscatoris, misit rete verbi Dei in profundam salsuginem Ravennatis Oceani, et magnam Auratam ad fidei litus traxit. Plane postquam navicularius pelagi clavicularius constitutus est cœli, discipuli piscatorum magistri facti sunt oratorum.
℟. Posui adjutorium.

Lectio vj.
Versus fin. Serm.

HUjus quidem gesta non reperiuntur apicibus tradita. Sed non sine causa vetustas, vel basilicas in ejus honorem construxit, vel ejus obitum annuæ solemnitatis honoribus dedicavit. Nam et nonnulla super veteri, ac novo Testamento, sive etiam de Incarnatione, vel Passione Domini perhibetur exarasse volumina, quæ tamen scriptorum arbitramur oblivione deleta. Quamquam et hoc ad cumulum meritorum ejus pertinere non immerito videatur, quod tunc se fieri consensit Episcopum, cum Ecclesiam egestas opprimeret, et rudis adhuc fidei, noviterque plantatæ labor difficilior immineret : cum denique ad pristini ritus pullulantia germina radicitus evellenda incumberet, graveque fastigium, et temporalis subsidii deesset emolumentum. Licet enim Ecclesia jam tunc fuerit in fide fundata, christiana tamen religio nec dum erat vivendi moribus expolita. ℟. Iste est.
In iij. Noct. Lect. de Homil. in Evang. Homo peregre.
In Quadrag. ix. Lect. Fer.
Missa. Statuit.

DIE XVIII. FEBRUAR.

SS. XXVI. Martyrum Japonensium.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim. Mart. præter seq.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui ad tui imitationem per crucis supplicium primitias fidei apud Japoniæ gentes in sanctorum Martyrum Petri Baptistæ, Pauli et sociorum sanguine dedicasti : concede quæsumus, ut quorum hodie solemnia colimus, excitemur exemplis. Qui vivis et regnas.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. Lect. Fratres, Debitores.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

REmotissimæ Japoniæ regioni extremis Orientalis Asiæ finibus sitæ, quæ diu in tenebris et in umbra mortis sederat, sextodecimo salutis humanæ reparatæ sæculo catholicæ veritatis lumen affulsit. Magnus siquidem illic Indiarum Apostolus sanctus Franciscus Xaverius Christum prædicans crucifixum, adeo insignem fidelium fundavit Ecclesiam, ut hisce in terris Apostolorum tempora rediisse viderentur. Non illi etiam defuere Martyres, qui fidei primitias sanguine consecrarent. Eodem enim labente sæculo, cum Taicosama Japonensium imperator pluries minitatus fuisset, se Philippinas insulas in suam ditionem redacturum, censuit catholicus Hispaniarum rex aliquos suæ nationis religiosos viros in Japoniam mittere, regio legatorum munere ornatos, ad pacem Taicosamæ suadendam. Huic operi delectus est frater Petrus Baptista, sacerdos ex ordine Minorum sancti Francisci strictioris observantiæ discalceatorum, morum sanctitate et doctrina insignis; cui alii dati sunt socii ex eodem ordine. Qui omnes legationem hanc eo susceperunt animo, ut inde occasionem arriperent Evangelium illis gentibus prædicandi, quia apostolica pollebant auctoritate ad fidem catholicam apud Indos et Sinica regna disseminandam. Hi ad littora Japoniæ appulsi et suo munere feliciter functi, ad religionis incrementum, in partem laboris aliis sociis ascitis, animum suum converterunt.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

MUltis proinde xenodochiis, cœnobiis et ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis, ibique per triennium prædicationi, jejuniis, vigiliis, precibus jugiter instando, atque egenorum et languentium ærumnis miro caritatis ardore subveniendo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innumeras perduxere ad fidem. Qua de re graviter commoti inanium deorum sacerdotes, imperatorem conveniunt eique persuadent imperium diu incolume non futurum, ni christianam religionem undique gliscentem a suis finibus propulsandam curaret. Vano illo timore perculsus imperator, statim jussit religiosos viros tamquam majestatis reos detineri, dixitque in eos sententiam crucis. Præter Petrum Baptistam et quinque socios comprehensi fuere Paulus Miki cum duobus sociis Japonensibus ex Societate Jesu, nec non Tertiarii quindecim ex eodem ordine Minorum Japonenses, quorum alii catechismo, alii sacris officiis inserviebant, quibus duo in vinculis ministrantes adaucti sunt; proindeque sex et viginti expletus est numerus.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vj.

POst diuturnum carceris squalorem fortissimi Christi athletæ, extrema sinistræ auris parte in Meacensi foro publice mulctati, revinctis post tergum manibus, vili in plaustro per vias primum hujus metropolis, tum aliarum Japoniæ urbium sexcentorum milliariorum itinere terrestri, quo ignominia et terror latius spargerentur, summa hieme circumducuntur præeunte lictore, ac sententiam crucis in eos præferente, quod vetitam a tyranno Christi legem prædicassent. Illud memoria dignum in itinere accidit, ut adolescenti Japonensi Antonio alteri ex Tertiariis parentes occurrissent, eumque blanditiis et lacrymis conarentur adducere ut Christo fidem falleret, quibus constantissime obstitit, affirmans se terrenis omnibus ac transitoriis despectis unice Christo adhæsurum, qui sibi æterna et cœlestia repromisit; dein vestem qua operiebatur eis restituit. Tandem Nangasaquium perducti crucibus affiguntur, quæ jam in quodam colle

quasi in Calvario paratæ erant; postea in altum elati, Christi fidem haud prædicare cessabant. Enituit quidem Paulus Miki, qui e triumphali illa crucis cathedra ad circumfusam multitudinem pro christiana religione peroravit, illud palam sibi gratulatus quod in cruce ut Christus Dominus, eademque atque ille ætate, supremum expleret diem. Postremo singuli ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi, victrices animas cœlo inserendas emisere. Suorum militum gloriosum certamen variis Deus condecorare voluit signis : quibus rite probatis, Sacrorum Rituum Congregatio ad eorum canonizationem quandocumque deveniri posse decrevit. Interim Urbanus octavus Pontifex maximus, habita hujus decreti relatione, de eisdem Martyribus utpote in Beatorum fastis adscriptis Officium et Missam quotannis recitari et celebrari indulsit. Tandem divinæ providentiæ consilio factum est, ut Pius nonus Pontifex maximus hujusmodi judicium ad exitum perduceret. Quare sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, magna et illustri purpuratorum Patrum et Episcoporum, qui ex omnibus orbis catholici partibus ad protuenda Ecclesiæ et Sedis apostolicæ jura convenerant, corona circumdatus, eosdem Martyres Sanctorum albo recensuit.

℟. Tamquam.

In iij. Noct. Homil. **Adverte.** de Communi ij. loco.

DIE XXI. FEBRUARII.

S. Maximiani

Arch. et Conf. Ravenn.

Duplex.

Oratio. **Exaudi.**

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. In Quadrag. **Fidelis sermo.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAximianus Polæ in Istria ortus, ibidemque sacris initiatus, cum vitæ sanctitate floreret, ex ejusdem Ecclesiæ diacono, Justiniano Cæsare deferente, a Vigilio summo Pontifice, qui tum Theodoræ Augustæ odio apud Patras Achajæ urbem exulabat, Ravennatis Ecclesiæ Archiepiscopus consecratur. Quem cum Ravennates, qui ejus ignobilitatem spernebant, excipere recusarent, vir sanctus

ejusmodi injuria nihil commotus, ac ne longius a grege suo abesset, prope urbem extra divi Victoris portam habitans, ea religiosæ moderationis, innocentiæ, atque patientiæ exempla præbuit, ut cives tandem perspecta hominis virtute, eum libenter Archiepiscopum, et Pastorem receperint. ℟. Inveni.

Lectio v.

STatim vero ut pastorale munus suscepit, divino cultui amplificando maxime studuit. Quapropter insignes sanctorum Vitalis, et Apollinaris in Classe basilicas solemni ritu in memoriam eorumdem Martyrum consecravit: beati Andreæ Apostoli templum, quod a Petro Chrysologo ædificatum fuerat, speciosis e marmore columnis suffulsit, et sancti Protomartyris Stephani ecclesiam construxit, dedicavitque: divorum insuper Antecessorum aliquot Antistitum corpora in divi Probi, quæ ad mare juxta Classem erat, basilica decentius collocavit, sacraque indumenta, aliaque egregia munera Metropolitano templo religiosissime est elargitus.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vj.

APud Polam etiam templum beatæ Virgini ædificavit, et opes suas omnes Ravennati Ecclesiæ dono dedit, atque ecclesiasticam suorum temporum historiam gravissime scripsit. Ea autem fuit humilitate, ut se et peccatorem, et de stercore exaltatum publice prædicaret. Tandem cum pastorale munus sanctissime administrasset, bonorum operum meritis cumulatus migravit ad Dominum octavo Kalendas Martii; cujus corpus ab ipsa divi Andreæ, quam ornaverat, basilica, ubi antea religiose tumulatum fuerat, ea diruta, ad Metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara sanctissimi Crucifixi honorifice conditum nunc veneratur. ℟. Iste est.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Vigilate. In Quadrag. ix. Lect. Fer. Missa. Sacerdotes.

DIE XXIII. FEBRUAR.

S. Petri Damiani

Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia ut in Breviario additis Lect. vj. verbis seq.

Leo vero duodecimus Pon-

tifex maximus' Officium Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quæ aliquibus in diœcesibus, atque in ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, addita Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

DIE XXVI. FEBRUAR.

S. Joannis

Archiep. et Conf. Ravenn.
Duplex. (m. t. v.)
Oratio. **Exaudi.**
In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes hujus nominis secundus Ravennatum Antistes in ea incidit tempora, cum Attila Hunnorum rex omnem pene Aquilonem secum trahens, in Italiam venit. Qui cum Aquileja capta, aliisque plurimis urbibus ferro miserabiliter cruentatis ac demolitis, Ravennam quoque expugnaturus contenderet, ad eum Joannes, precibus ad Deum præmissis, sacris indutus vestibus, et Clero comitante profectus, barbari regis animum sic inflexit, ut media urbe pertransiens, omnino, contra quam consueverat, cædibus abstinuerit, ducibusque suis, qui tantam ejus clementiam admirabantur, Ravennatem Archiepiscopum non hominem sibi, sed angelum visum fuisse, respondit. Sanctimonia etiam vitæ fuit præclarus : cumque Ravennatem Ecclesiam quadraginta, et amplius annos egregie administrasset, confecta jam ætate, in cœlum migravit anno salutis quadringentesimo nonagesimo quinto, pridie Idus Januarii.
℟. Inveni David.
Lect. v. et vj. **Sermo S. Maximi Ep. Beati Patris,** eod. Communi.
In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. **Vigilate.**
In Quadrag. ix. Lect. Hom. et Comm. Fer.
Missa. **Sacerdotes.**

FERIA III.

post Dom. Sexagesimæ.

Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

In j. Vesperis.

Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum.

Hymnus.

GLoriam sacræ celebremus omnes
Sindonis : lætis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostræ
Certa salutis.

Quæ refert semper veneranda sindon,
Sanguine impressis decorata signis,
Dum cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos animo dolores,
Quos tulit, casum miseratus Adæ
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.

Saucium ferro latus, atque palmas
Et pedes clavis, lacerata flagris
Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat imago.

Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu, notata
Vivaque indignæ simulacra mortis
Cernere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita : vitam
Dedimus ipsam

Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas.
Amen.

℣. Tuam sindonem veneramur Domine. ℟. Tuam recolimus passionem.

Ad Magnif. Aña. Joseph, vir bonus et justus, accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu; quo accepto, involvit illud in sindone munda.

Oratio ut infra in Laud.

Et fit Commem. Feriæ.

Ad matutinum.

Invit. Christum Dominum, qui passionis suæ memoriam in sacra sindone renovat, * Venite adoremus.

Hymnus.

MYsterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.

Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens
Pro servo herus suspenditur,
Pro sonte justus plectitur.

Necis manent insignia
Impressa sacra in sindone,

Quæ post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.
Sunt mortis hæc, et tartari
Mundique victi insignia;
Trophæa sunt hæc inclyta
Ductoris invictissimi.
Debemus ergo hanc gratiam
Nostræ salutis vindici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militemus tessera.
Vitæ vetustæ mortui,
Surgamus in vitam novam
Christum secuti; per crucem
Christi fruemur gloria.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psalmus iv.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino : * multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Aña. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Aña. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalmus xv.

CONserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmi-

tates eorum : * postea acceleraverunt.
Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in præclaris : * etenim hereditas mea præclara est mihi.
Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.
Providebam Dominum in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.
Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.
Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.
Aña. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.
Aña. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus xiv.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?
Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :
Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.
Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :
Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :
Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.
Aña. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
℣. Tuam sindonem veneramur Domine. ℟. Tuam recolimus passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio j. Cap. liij.

QUis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo,

et sicut radix de terra sitienti : non est species ei, neque decor : et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum : Despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem : et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit : et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra : disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est. Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus. ℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. — Cujus.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit : et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est : generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? * Et dicet : His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. ℣. Framea, suscitare super pastorem meum, et super virum cohærentem mihi. — Et dicet.

Lectio iii.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate : si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur : in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos : et fortium dividet

spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est : et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Tuam sindonem veneramur Domine, tuam gloriosam recolimus passionem : * Miserere nobis qui passus es pro nobis. ℣. Salva præsentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. — Miserere. Gloria Patri. Miserere.

In secundo Nocturno.

Aña. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum.

Psalmus xxiij.

DOmini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prœlio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Aña. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum.

Aña. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus xxvj.

DOminus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exsurgat adversum me prœlium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inha-

bitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ : Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Exspecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Aña. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Aña. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

Psalmus xxix.

EXaltabo te Domine quoniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam : * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus : * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus : * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.
Ad te Domine clamabo : * et ad Deum meum deprecabor.
Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?
Audivit Dominus, et misertus est mei : * Dominus factus est adjutor meus.
Convertisti planctum meum in gaudium mihi : * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia :
Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar : * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.
Aña. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.
℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio iv. In Luc. cap. xxiij.

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quæ justitiam magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judæi testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit sindone, innocens ungit unguento. Namque hæc non otiose distincta reperimus, quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.
℟. O admirabilis sindon, * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum. ℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. — In qua.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriæ plenitudine. Unge illud myrrha et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud quod Petrus vidit e cœlo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad similitudinem Gentilium figura-

ta. Mystico igitur unguento illo pistico consepelitur Ecclesia, quæ diversitatem populorum fidei suæ communione sociavit.

℟. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hædi quem occiderant tinxerunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dicerent : * Hanc invenimus; vide num tunica filii tui sit, an non. ℣. Quam cum agnovisset pater, ait : Tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. — Hanc.

Lectio vj

HUnc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi : suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est. Justus igitur sindone involvit : Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est, perfectæ fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judæorum : non utique nodis perfidiæ, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quæ diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus : * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. ℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur. — Qui peccatum. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Aña. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalmus liij.

DEus in nomine tuo salvum me fac : * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis : * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi * et confitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est :

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * et su-

per inimicos meos despexit oculus meus.

Aña. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Aña. Convertisti planctum meum in gaudium mihi : conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Psalmus lxxv.

NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium : * terra tremuit et quievit,

Cum exsurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro : * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Aña. Convertisti planctum meum in gaudium mihi : conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus lxxxvij.

DOmine Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris,quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.
Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia :* aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis?
Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.
Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.
In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.
Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.
Elongasti a me amicum, et proximum : * et notos meos a miseria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. xv. d

IN illo tempore : Cum jam sero esset factum, (quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum,) venit Joseph ab Arimathæa, nobilis decurio, qui et ipse erat exspectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri. In Feria iij. Palmarum.

PArasceve Græce, Latine præparatio dicitur, quo nomine Judæi, qui inter Græcos morabantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illa ea, quæ requiei sabbati necessaria essent, præparare solerent; juxta hoc quod de manna quondam præceptum est : Sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta, septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc sab-

batum, hoc est, requiem voluit appellari : recte Salvator eadem sexta die crucifixus humanæ restaurationis implevit arcanum : ideoque cum accepisset acetum, dixit, Consummatum est : hoc est, sextæ diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulcro requiescens, resurrectionis, quæ octava die ventura erat, exspectabat eventum.

℟. Mercatus est Joseph sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus. ℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa, ut tolleret corpus Jesu. — Venit.

Lectio viij.

VEnit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nobilis decurio, qui et ipse erat exspectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitatis ad sæculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque exsistere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret, qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiæ sæcularis facultatem posset obtinere ministrandi : non enim quilibet ignotus aut mediocris ad præsidem accedere, et crucifixi corpus poterat impetrare.

℟. Hæc est sindon dignissima, * In qua salutis auctor de cruce depositus involvi dignatus est. ℣. Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiæ sindone tegeremur. — In qua. Gloria Patri. In qua.

Lectio ix.

JOseph autem mercatus est sindonem et deponens eum involvit sindone. Possumus juxta intelligentiam spiritualem hoc sentire, quod Corpus Domino non auro, non gemmis et serico sed linteamine puro obvolvendum sit. Quamquam et hoc significet quod ille in Sindone multa involvat Jesum, qui pura eum mente susceperit. Hinc Ecclesiæ mos obtinuit ut Sacrificium Altaris non in serico neque in panno tincto sed in lino terreno celebretur.

Ad laudes

et per Horas, Añæ.

1. Joseph nobilis decurio, * vir bonus, et justus, et ipse dives erat exspectans regnum Dei.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2. Hic audacter * introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

3. Cum cognovisset * Pilatus a centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

4. Joseph autem mercatus sindonem, et deponens eum, involvit sindone.

5. Posuit eum * in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capitulum. Isaiæ lxiij.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

JEsu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accedo;
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum et distentum,
Inquinatum, involutum,
In hoc sacrato tegmine!
Salve caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem cœli tremit curia.
Salve latus Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Manus sanctæ, vos avete,
Diris clavis perforatæ:
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus.
Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit. ℟. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Bened. Aña. Joseph nobilis decurio, exspectans et ipse regnum Dei, mercatus est sindonem, et deponens corpus Jesu, involvit illud in sindone.

Oratio.

DEus, qui nobis in sancta sindone, qua corpus tuum sacratissimum e cruce depositum, a Joseph involutum fuit, passionis tuæ vestigia reliquisti: concede propitius, ut per mortem et sepulturam tuam, ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis.

Et fit Commem. Feriæ.

Ad tertiam.

Capitulum.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine forti-

tudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.
℟. br. Tuam sindonem, * Veneramur Domine. Tuam sindonem. ℣. Tuam recolimus passionem. Veneramur Domine. Gloria Patri. Tuam sindonem.
℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi. ℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad sextam.

Capitulum. Isaiæ lxiij.

QUare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.
℟. br. Adoramus te Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus. ℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus. Gloria Patri. Adoramus.
℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Ad nonam.

Capitulum. Isaiæ lxiij.

CIrcumspexi, et non erat auxiliator; quæsivi, et non fuit, qui adjuvaret : et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.
℟. br. Omnis terra adoret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nomini tuo Domine. Et. Gloria. Omnis.
℣. Dominus regnavit, decorem induit. ℟. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis præter seq. loco ult. Psalmi dicit. Ps. Voce mea, ut supra.
Ad Magnificat, Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nomine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in sindone munda.

FERIA VI. POST CINERES.
Commemoratio Passionis D. N. J. C.

Duplex majus.

In j. vesperis.

Aña. Calicem salutaris accipiam : et nomen Domini invocabo.

Psalmus cxv.

CRedidi, propter quod locutus sum:* ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam : * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus :
O Domine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.
Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus : * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.
Aña. Calicem salutaris accipiam : et nomen Domini invocabo.
Aña. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus : dum loquebar illis impugnabant me gratis.

Psalmus cxix.

AD Dominum cum tribularer clamavi : * et exaudivit me.
Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?
Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.
Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est : habitavi cum habitantibus Cedar : * multum incola fuit anima mea.
Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus : * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.
Aña. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus : dum loquebar illis impugnabant me gratis.
Aña. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Psalmus cxxxix.

ERipe me Domine ab homine malo : * a viro iniquo eripe me.
Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die constituebant prœlia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentis : * venenum aspidum sub labiis eorum. Custodi me Domine de manu peccatoris : * et ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos : * absconderunt superbi laqueum mihi :
Et funes extenderunt in laqueum : * juxta iter scandalum posuerunt mihi.
Dixi Domino : Deus meus es tu : * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.
Domine, Domine virtus salutis meæ : * obumbrasti super caput meum in die belli :
Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori : *

cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum : * labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones,in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra : * virum injustum mala capient in interitu.
Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis : * et vindictam pauperum.
Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo : * et habitabunt recti cum vultu tuo.
Aña. Ab hominibus iniquis libera me Domine.
Aña. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus cxl.

DOmine clamavi ad te, exaudi me : * intende voci meæ, cum clamavero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone Domine custodiam ori meo : * et ostium circumstantiæ labiis meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem : * et non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me : * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum : * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt : * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te Domine, Domine oculi mei : in te speravi, non auferas animam meam.
Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi : * et a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo ejus peccatores : * singulariter sum ego donec transeam.
Aña. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.
Aña. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Psalmus cxlj.

VOce mea ad Dominum clamavi : * voce me ad Dominum deprecatus sum :

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam : * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me : * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : * me exspectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Capitulum. Philipp. ij.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo : sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

MŒrentes oculi, spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium :
Illatas refero Numini ab impiis
Pœnas, et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit :
Nunc cædit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus.
Haut finis sceleri : traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In regem superum non timet impio
usu vertere dexteram.
Audite, o populi, Numen amabile,

Manante ex humeris undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet? Jam nova condidit
Tormenta indomitæ gentis iniquitas;
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen! trahitur funibus improbis
Funesti Dominus supplicii ad locum;
Illic oppetiit funere, spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue nomen in æthera
Humanum genus efferat.
Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit. ℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnif. Aña. O vos omnes, * qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti; concede propitius, ut, sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum.

Et fit Commem. Feriæ.

Ad Complet. et per Horas Hymnor. claus.

Sit laus Patri, ac Paraclito,
Natoque Patris unico,
Nostræ dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.
Amen.

Ad matutinum.

Invitat. Christum Regem crucifixum, * Venite adoremus. Ps. Venite.

Hymnus.

ASpice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore:
Aspice, immiti manus alme clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.

Pallet heu! vultus : caput ecce lassum
Flectitur : clausis oculis Redemptor
Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.

O cor, æs durum superas, gemendo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti affixit, tua culpa morti
Subdidit atræ.

Sit Deo æternum decus omne in ævum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus ij.

QUare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea,* et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exsultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Aña. Multiplicati sunt qui tribulant me; multi insurgunt adversum me.

Psalmus iij.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.
Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.
Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.
Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.
Aña. Multiplicati sunt qui tribulant me; multi insurgunt adversum me.
Aña. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus xxj.

DEus Deus meus respice in me : quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.
Deus meus clamabo per diem, et non exaudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.
Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.
In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.
Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.
Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hominum, et abjectio plebis.
Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt labiis, et moverunt caput.
Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.
Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero :
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me :
Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adjuvet.
Circumdederunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.
Sicut aqua effusus sum : *

et dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniam cirumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.
Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.
Erue a framea Deus animam meam : * et de manu canis unicam meam :
Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclesiæ laudabo te.
Qui timetis Dominum laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum :
Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis :
Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.
Reminiscentur et convertentur ad Dominum * universi fines terræ :
Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.
Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur Gentium.
Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.
Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.
Annuntiabitur Domino generatio ventura : * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.
Aña. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit. ℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio j. Cap. v.

COmmendat caritatem suam Deus in nobis : quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est : multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus : multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem : sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum : multo magis abundantiam gratiæ, et donationis, et justitiæ accipientes, in vita regnabunt per unum Jesum Christum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus : et tu facta es mihi nimis amara, * Quia parasti crucem Salvatori tuo. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Quia.

Lectio ij.

IGitur, sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem : sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitæ. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi : ita et per unius obeditionem, justi constituentur multi. Lex autem subintravit ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia : ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in Mare rubrum, et ante te præivi in columna nubis : * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad prætorium Pilati. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio iij. Cap. vj.

QUid ergo dicemus? permanebimus in peccato ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An

ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem : ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus : simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo : credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu. Gloria Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus xl.

BEatus qui intelligit super egenum, et pauperem : * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus :* universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrebiebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis.
In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiam suscepisti : * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.
Aña. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando morietur, et peribit nomen ejus?
Aña. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Psalmus liij.

DEus in nomine tuo salvum me fac : * et in virtute tua judica me.
Deus exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
Ecce enim Deus adjuvat me : * et Dominus susceptor est animæ meæ.
Averte mala inimicis meis : * et in veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est :
Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * et super inimicos meos despexit oculus meus.
Aña. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.
Aña. Conculcaverunt me inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus lv.

MIserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo : * tota die impugnans tribulavit me.
Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam multi bellantes adversum me.
Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.
In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi : * non timebo quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea exsecrabantur : * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.
Inhabitabunt et abscondent : * ipsi calcaneum meum observabunt.
Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum :
In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi quoniam Deus meus es.
In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Aña. Conculcaverunt me inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus. ℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo S. Augusti Episcopi.

Serm. xlj. de Pass. Domini.

Lectio iv.

ADmonet nos, fratres carissimi, ad solemnitatem Dominicæ passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Hodie Dominus noster in statera crucis pretium nostræ salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium Conditor, ita omnium Reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptæ mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret; et quia debitum solus non habuit, recte fœnus misericordiæ pro debitoribus erogavit.

℟. Ego propter te Chananæorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio v.

PErpende inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram.

In hac itaque die fides propheticæ annuntiationis impleta est, ita dicentis : Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus : faciem meam non averti a fœditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuæ perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te;* Et tu me cecidisti alapis et flagellis. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi.—Et tu.

Lectio vj.

EXpavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et cœli Regem sol fugiens confitetur. Chlamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiæ corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita capitis sit corona. Quod vero sitire se in cruce positus dicit, fidem incredulæ gentis concupiscit : sed e contra acetum malitiæ porrigunt, quia vinum sapientiæ, quod a Deo acceperant, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiæ unitas præmonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur.

℟. Ego exaltavi te magna virtute : * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu. Gloria Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Aña. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus lvj.

MIserere mei Deus, miserere mei : * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum : dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ : * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos Deus : * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psalmum dicam.

Exsúrge gloria mea, exsurge psalterium et cithara : * exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : * et psalmum dicam tibi in Gentibus :

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus : * et super omnem terram gloria tua.

Aña. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus lxiij.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.
Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.
Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.
Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.
Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.
Aña. Intenderunt, arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.
Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus lxxxvij.

DOmine Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :
Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.
Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.
Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.
Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis?
Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.
Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : *

exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum : * et notos meos a miseria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. lxxxiv. in cap. xix. Joannis, ante medium.

SCiens Jesus omnia consummata, ait : Sitio : etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem astantium pravitatem intellige : nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus : nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit : cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, exspiravit. * Atqui non post inclinatum caput exspiratur, sed post exspirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judæi autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant : Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra : * Et tu me potasti felle et aceto. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio viij.

VIdes quanti sit veritas? Per ea, quæ illi faciunt, prophetia impletur;

alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi: sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! * Noli tamen perturbari, dilectissime: quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens : videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcanum mysterium consummatum est : exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati : per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti sunt. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens, accedas.

℟. Ego ante te aperui mare : * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu. Gloria. Qui.

Lectio ix. Homilia Feriæ. Si transferatur extra Quadragesimam, Lectio vij. assolvitur ad primam, * Lectio viij. incipit. — Atqui non post, et assolvitur ad secundam * a quo incipit Lectio ix. ad finem usque — accedas.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Fui flagellatus * tota die, et castigatio mea in matutinis.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris : tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

3. Foderunt manus meas* et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

4. Consolantem me * quæsivi, et non inveni : dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

5. Cum accepisset Jesus * acetum, dixit : Consummatum est; et inclinato capite, emisit spiritum.

Capitulum. Philipp. ij.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum

in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo : sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetípsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

SÆvo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus
Pœnis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.
Pedes manusque horribili
Clavi cruentant vulnere :
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit :
Cor Matris ictum concidit :
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulcra, saxaque
Scinduntur : arva, flumina,
Rupes, et æquor contremunt,
Templique velum scinditur.
Sol, luna, cœlum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit :
O vos viri, vos parvuli,
Nuptæ, puellæ, plangite.
Astate mœrentes cruci,
Pedes beatos ungite,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu, caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.
Nostra ergo pax et gaudium
Sis, vita, Jesu, et præmium:
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in patria.
Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Bened. Aña. Ad Jesum autem *cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti : concede propitius, ut, sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit Comm. Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad tertiam.

Aña. Veni ad montem myrrhæ.

Capit. Fratres, ut ad Laudes.

℟. br. Oblatus est, * Quia ipse voluit. Oblatus est. ℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia. Gloria Patri. Oblatus est.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus. ℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad sextam.

Aña. Foderunt manus meas.

Capitulum. Zach. xiij.

QUid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet : His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.

℟. br. Proprio Filio suo, * Non pepercit Deus. Proprio. ℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non Gloria. Proprio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Ad nonam.

Aña. Cum accepisset Jesus.

Capitulum. Isaiæ. liij.

GEnerationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum.

℟. br. Factus est obediens, * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Gloria Patri. Factus.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ℟. Et attritus est propter scelera nostra.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis præter sequentia.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Aña. Deponens Joseph * corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die : mulieres autem sedentes contra sepulcrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

FERIA VI.

post Dom. j. Quadrag.

SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

In j. vesperis.

Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesperis Apostolorum.

Hymnus.

EXite Sion filiæ,
Regis pudicæ Virgines,

Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.
Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput :
Et vultus ille décolor
Mortem propinquam respicit.
Quæ terra sulcis invia,
Dumis rigens et sentibus,
Lugubre munus protulit,
Quæ sæva messuit manus?
Christi rubescens sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus,
Spina est triumphis aptior.
Culpis satæ mortalium
Te Christe spinæ vulnerant :
Evelle nostras, cordibus
Tuasque nostris insere.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Plectentes coronam de spinis. ℟. Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnif. Aña. Egredimini, et videte, filiæ Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

Oratio. Præsta, ut in Laud. Postea fit Commem. Feriæ.

Ad matutinum.

Invitat. Christum Regem spinis coronatum, * Venite adóremus.

Hymnus. Exite Sion filiæ. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psalmus j.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathédra pestilentiæ non sedit :

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum : * et inter impiorum peribit.

Aña. Erit tamquam lignum, quod plantatum est

secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Aña. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus ij.

QUare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam,* et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea,* et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exsultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Aña. In tribulatione dilatasti mihi.

Psalmus iv.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lu-

men vultus tui Domine : * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Aña. In tribulatione dilatasti mihi.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio j. Cap. liij.

QUis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti : non est species ei, neque decor : et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum : despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem : et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit : et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra : disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Maledicta terra in opere hominis, * Spinas et tribulos germinabit Christo. ℣. Quia comedit Adam de ligno, ex quo præceperat Deus ne comederet. — Spinas.

Lectio ij.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit : et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est : generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum.

℟. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi :* Et videbat quod rubus arderet, et non combureretur. ℣. Dixit ergo Moyses : Vadam et videbo visionem hanc magnam. — Et videbat.

Lectio iij.

ET dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate : si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur : in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

℟. Ecce ignis, et ligna, Deus providebit sibi, * Victimam holocausti. ℣. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem. — Victimam. Gloria Patri. Victimam.

In secundo Nocturno.

Aña. Domine ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Psalmus v.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo : * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exsultabunt : et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen

tuum, * quoniam tu benedices justo.
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.
Aña. Domine ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.
Aña. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Psalmus viij.

DOmine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.
Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.
Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster,* quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Aña. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.
Aña. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

Psalmus x.

IN Domino confido : quomodo dicitis animæ meæ : * Transmigra in montem sicut passer?
Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.
Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit?
Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus :
Oculi ejus in pauperem respiciunt : * palpebræ ejus interrogant filios hominum.
Dominus interrogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluet super peccatores laqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.
Quoniam justus Dominus

et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Aña. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

℣. Posuisti Domine super caput ejus. ℟. Coronam de lapide pretioso.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. ij. in Epiph. Domini.

Lectio iv.

EGredimini filiæ Sion: vobis dicimus, filiæ Sion, animæ sæculares, debiles, delicatæ, filiæ, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spiritualis intelligentiæ. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriæ: siquidem coronatus est et a noverca sua corona spinea, corona miseriæ, coronandus a familia sua corona justitiæ, quando exibunt Angeli, et tollent de regno ejus omnia scandala, quando veniet ad judicium cum senioribus populi sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona gloriæ, sicut ait Psalmista: Gloria et honore coronasti eum Domine. Videte eum, filiæ Sion, in diademate, quo coronavit eum mater sua.

℟. Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso, dispersæ sunt oves gregis, * Percipietis immarcescibilem gloriæ coronam. ℣. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriæ regni sui. — Percipietis.

Lectio v.

Serm. xlj. in Canticis.

EGO, fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quæ mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus et amaritudinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiæ suavitatis horum eructabo quoad vixero: in æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est: nemo tollet eum a me: inter ubera mea commorabitur. Hæc meditari dixi sapientiam :

in his justitiæ mihi perfectionem constitui, in his plenitudinem scientiæ, in his divitias salutis, in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis, ex his rursum suavis unctio consolationis. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præsentis via regia incedenti tutum præbent utrobique ducatum, hinc inde mala imminentia propulsando. Hæc mihi conciliant mundi judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terræ.

℟. Accepit regnum decoris : * Et diadema speciei. ℣. Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. — Et diadema.

Lectio vj.

HÆC propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis : hæc in corde semper, sicut Deus scit : hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet : hæc mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intuor Salvatorem in cruce. Illud sublimius, istud suavius : panis illud, hoc lac : hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum, et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis : hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiæ sponso, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

℟. Arcam de lignis Setim deaurabis auro mundissimo intus et foris : * Faciesque supra coronam auream per circuitum. ℣. Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. — Faciesque. Gloria Patri. Faciesque.

In tertio Nocturno.

Aña. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Aña. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Aña. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psalmus xx.

DOmine in virtute tua lætabitur Rex : * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.
Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.
Aña. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.
Aña. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalmus xxij.

DOminus regit me, et nihil mihi deerit : * in loco pascuæ ibi me collocavit.
Super aquam refectionis educavit me : * animam meam convertit.
Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.
Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala : * quoniam tu mecum es.
Virga tua, et baculus tuus : * ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum : * et calix meus inebrians quam præclarus est!
Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ :
Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.
Aña. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.
℣. Corona aurea super caput ejus. ℟. Expressa signo sanctitatis.
Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. l. de diversis.

VIdete, filiæ Sion, regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille, et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, id est, pacificus in exsilio : Ecclesiastes, id est, concionator in judicio : Idida, id est, dilectus Domini in regno, ibique rex. In exsilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus. In exsilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem

hæc corona misericordiæ, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriæ, et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

℟. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Setim, * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum. ℣. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. — Faciesque.

Lectio viij.

COronabit eum familia sua corona justitiæ, et in hac terribilis : coronat eum Pater suus corona gloriæ, et in hac desiderabilis. * Videant ergo eum peccatores in corona miseriæ, id est spinea, et compungantur : videant eum filiæ Sion, animæ affectuosæ, in corona misericordiæ, et imitentur. Videbunt eum impii in corona justitiæ, et peribunt : videbunt eum Sancti in corona gloriæ, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius; sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus, tamquam sponsus e thalamo, processit ex utero matris.

℟. Christus sciens dolorem et infirmitatem, spinis coronatus : * Ipse est qui coronat vos in misericordia et miserationibus. ℣. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. — Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homilia Feriæ. Si transferatur extra Quadragesimam, Lectio viij. erit a primo * ad alterum, et Lectio ix. ab altero * ad finem usque.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Dilectus meus candidus * et rubicundus, comæ capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2. Requievit super eum * spiritus timoris Domini : corona sapientiæ et exsultationis decoravit illum.

3. Induit eum * Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiæ quasi sponsum decoratum corona.

4. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

5. Rex æternæ gloriæ * pro nobis coronatus, benedicet coronæ anni benignitatis suæ.

Capitulum. Cant. iij.

EGredimini, et videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

LEgis figuris pingitur
Christi corona nobilis :
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.
Arcam corona cinxerat,
Mensæque sacrum circulum,
Aramque thure fumidam
Corona nectit ambiens.
Christi dolorum conscia,
Salve, corona gloriæ,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Eris corona gloriæ in manu Domini. ℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Bened. Aña. Exivit Jesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in cœlis. Qui tecum.

Et fit Commem. Feriæ.

Ad tertiam.

Aña. Requievit super eum.

Capit. Egredimini. ut ad Laudes.

℟. br. Eris corona gloriæ, *In manu Domini. Eris. ℣. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu. Gloria Patri. Eris corona.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad sextam.

Aña. Induit eum Dominus.

Capitulum. Apoc. vj.

VIdi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens ut vinceret.

℟. br. Gloria et honore, * Coronasti eum Domine. Gloria. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℣. Tuam coronam adoramus Domine. ℟. Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad nonam.

Aña. Rex æternæ gloriæ.

Capitulum. Isaiæ xxviij.

IN die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, et sertum exsultationis residuo populi sui.

℟. br. Tuam coronam, Adoramus Domine. Tuam coronam. ℣. Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria. Tuam. ℣. Plectentes, coronam de spinis. ℟. Posuerunt super caput ejus.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis præter sequentia.

Ad Magnificat, Aña. Et genuflexo ante eum, illudebant ei, dicentes : Ave Rex Judæorum : et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

DIE V. MARTII.
S. Barbatiani

Presbyteri et Conf.

Duplex. (m. t. v.

Oratio. **Deus qui nos.**

In j. Noct. Lect. de Script. &c. In Quadr. **Beatus vir.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BArbatianus Presbyter Antiochenus Romam veniens, ibidem in Callisti cœmeterio via Appia, altero ab Urbe lapide, divinis rebus assidue vacans aliquamdiu delituit. Sed cum illius sanctitatis fama jam divulgaretur, ad eumque visendum Galla Placidia Augusta una cum Valentiniano Imperatore filio accessisset, eorum rogatu Ravennam venit, ubi cum in æde, quam divo Joanni Baptistæ, ipso suadente, Placidia ædificaverat, summa vitæ innocentia Domino deserviret, prodigiis multis inclaruit, inter quæ illa præcipue referuntur, cum Juliani Ravennatis filium strumis ita laborantem, ut ab omnibus esset jam desperatus, et Theodoram primariam mulierem refractario sanguinis fluxu ad extremum vitæ adductam sanavit. ℟. Honestum.

Lectio v.

CUM autem tanti beneficii commota magnitudine mulier frequens virum sanctum conveniret, Ursicius maritus impie ob id zelotypia furens virum sanctum eodem in templo orantem districto ense impetiit. Verum prodigio ingenti ejus continuo manus aruit, immobilisque permansit, donec facinoris sui impietatem publice accu-

sans, Barbatiano ipso Deum orante, pristinæ redditus est sanitati. Ægrotos item alios plures diversis morbis, iisque ut plurimum difficillimis liberavit. Tandem levi quidem, sed pertinaci morbo tentatus, feliciter in Domino obdormivit pridie Kalendas Januarii, Valentiniano tertio, et Galla Placidia Augusta occidentale Imperium gubernantibus : cujus corpus a beato Petro Chrysologo Archiepiscopo in eadem Præcursoris basilica sepultum, et postmodum ad metropolitanam ædem translatum ibidem nobili sepulcro honorifice conditum pia fidelium veneratione colitur. ℟. Amavit eum.

Lectio vj.

De Sermone sancti Petri Damiani.

De eodem S. Barbatiano post medium.

Libet autem, dilectissimi, pulchrum divinæ dispensationis ordinem studiose perpendere, videlicet qualiter omnipotens Deus, ad illuminandam noctem vitæ præsentis, Stellas suas in cœli faciem mittere, et per eas totius mundi decernat caliginem illustrare : ut dum fulgentia astra radiare per cœli climata cernimus, inoffenso pede operis, iter nostræ noctis ambulemus. Sicut enim matutinus lucifer solem præcedens ab orientali prius plaga consurgit, inde meridiani climatis superiora conscendit, ad extremum quoque pronus in occiduum axem vergit; sic nimirum, sic beatissimus Confessor Christi Barbatianus de Antiochenis finibus, unde oriundus fuerat, exiit, et Romam pertransiens multa eam miraculorum luce perfudit; postremo Ravennam usque perveniens, Christum, qui est Sol justitiæ, plurimis hominum mentibus introduxit : Antiochiæ scilicet splendore ortus sui emicuit, Romæ plurimos signorum igniculos sparsit, urbem vero Ravennam velut occasu sacratissimi sui obitus illustravit : ita videlicet meritis sanctissimi hujus viri, veluti novi splendore luciferi, in tribus suis præcipuis regionibus totus rutilat mundus, dum in alia mundi plaga ejus cernitur ortus, in alia quodammodo videtur ascensus, in tertia celebratur occasus. ℟. Iste homo.

In iij. Noct. Lectiones de Homilia in Evang. Sint

lumbi. In Quadr. ix. Lect. Feriæ.
Missa. Os justi.

DIE VII. MARTII.
S. Thomæ de Aquino,
Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.
Aña. O Doctor optime... beate Thoma.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam beati Thomæ Confessoris tui mira eruditione clarificas, et sancta operatione fecundas: da nobis quæsumus, et quæ docuit, intellectu conspicere, et quæ egit, imitatione complere. Per Dominum.
Commem. Feriæ. Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.
In Vesp. et Laud. Aña. Istarum est enim regnum cœlorum, quæ contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.
℣. Gloria et honore coronasti eas Domine. ℟. Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Perpetuæ et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.
In j. Noct. Lect. Sapientiam. de Communi Doct.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PRæclarum christiani orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatissimus vir Thomas, Landulpho comite Aquinate et Theodora Neapolitana, nobilibus parentibus natus, futuræ in Deiparam devotionis affectum adhuc infantulus ostendit. Nam chartulam ab eo inventam, in qua salutatio Angelica scripta erat, frustra annitente nutrice, compressa manu valide retinuit, et a matre per vim abreptam, ploratu et gestu repetiit, ac mox redditam deglutivit. Quintum annum agens, monachis sancti Benedicti Cassinatibus custodiendus traditur. Inde Neapolim studiorum causa missus, jam adolescens fratrum Prædicatorum ordinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indigne ferentibus, Lutetiam Parisiorum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem

castri sancti Joannis perducunt : ubi varie exagitatus, ut sanctum propositum mutaret, mulierem etiam, quæ ad labefactandam ejus constantiam introducta fuerat, titione fugavit. Mox beatus juvenis, flexis genibus ante signum crucis orans, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constringi lumbos : quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut eum a pio consilio removerent, in castrum venerant, persuasit, ut, contemptis curis sæcularibus, ad exercitationem cœlestis vitæ se conferrent.
℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Emissus e castro per fenestram, Neapolim reducitur : unde Romam, postea Parisium a fratre Joanne Theutonico, ordinis Prædicatorum Generali magistro, ductus, Alberto Magno doctore, philosophiæ ac theologiæ operam dedit. Viginti quinque annos natus, magister est appellatus, publiceque philosophos ac theologos summa cum laude est interpretatus. Nunquam se lectioni aut scriptioni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacræ Scripturæ, ad orationem jejunium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Reginaldo dicere solebat, quidquid sciret non tam studio aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neapoli cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audivit : Bene scripsisti de me, Thoma : quam ergo mercedem accipies? Cui ille : Non aliam Domine, nisi teipsum. Collationes Patrum assidue pervolutabat; et nullum fuit scriptorum genus in quo non esset diligentissime versatus. Scripta ejus et multitudine, et varietate, et facilitate explicandi res difficiles adeo excellunt, ut uberrima atque incorrupta illius doctrina, cum revelatis veritatibus mire consentiens, aptissima sit ad omnium temporum errores pervincendos.
℟. Amavit eum.

Lectio vj.

A Summo Pontifice Urbano quarto Romam vocatus, ejus jussu ecclesiasticum lucubravit Officium in Corporis Christi solemnitate celebrandum; oblatos vero honores, et Neapolitanum archiepiscopatum, etiam deferente Clemente quarto, recusavit. A

prædicatione divini verbi non desistebat; quod cum faceret per Octavam Paschæ in basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus fimbriam tetigerat, a fluxu sanguinis liberavit. Missus a beato Gregorio decimo ad concilium Lugdunense, in monasterio Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrotus Cantica canticorum explanavit. Ibidem obiit quinquagenarius, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, Nonis Martii. Miraculis etiam mortuus claruit; quibus probatis, a Joanne vigesimo secundo in Sanctorum numerum relatus est, anno millesimo tercentesimo vigesimo tertio; translato postea ejus corpore Tolosam, ex mandato beati Urbani quinti. Cum sanctis angelicis spiritibus non minus innocentia quam ingenio comparatus, Doctoris Angelici nomen jure est adeptus, eidem auctoritate sancti Pii quinti confirmatum. Leo autem decimus tertius, libentissime excipiens postulationes et vota omnium pene sacrorum Antistitum orbis catholici, ad tot præcipue philosophicorum systematum a veritate aberrantium luem propulsandam, ad incrementa scientiarum, et communem humani generis utilitatem, eum, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, per apostolicas litteras cœlestem patronum scholarum omnium catholicarum declaravit et instituit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia. Ostendit Dominus. pro Doctoribus.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laud. Deinde simplicis.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE VIII. MARTII.

S. Joannis de Deo,

Conf. Duplex.

Omnia ut in Breviario, sed additis verbis sequentibus Lectioni vj.

Et Leo decimus tertius ex sacrorum Catholici Orbis Antistitum voto, ac Rituum Congregationis consulto cœlestem omnium hospitalium, et infirmorum ubique degentium patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium litaniis invocari præcepit.

DIE XVI. MARTII.

S. Agapiti

Archiep. Raven. et Conf. a Col. elect. Duplex.

Oratio. Da quæsumus.

In j. Noct. Fidelis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AGapitus natione græcus post Liberium ejus nominis primum signo columbæ cœlitus missæ Ravennatum Archiepiscopus creatus est; cujus tempore beatæ Virginis in Cosmedin, et divi Theodori, quod postea Spiritus sancti appellatum est, templa constructa sunt. Simplicitate, atque pietate fuit plane admirabili : cumque annos sex, et viginti Ravennati Ecclesiæ sanctissime præfuisset, ad cœlestia præmia vocatus in Domino obdormivit decimo septimo Kalendas Aprilis anno post Christum natum ducentesimo trigesimo secundo; cujus corpus in divi Probi basilica juxta Classem sepultum fuit, atque inde in metropolitanam ædem translatum, ibi sub ara maxima honorifice conditum asservatur.

℟. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximiani Episc. Ad sancti.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Homo peregre. ix. Lect. de Homil. et Comm. Fer.

Missa. Statuit.

DIE XXII. MARTII.

S. Cyrilli Episc. **Alexandrini,** Conf. et Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif., præter sequentia (m. t. v.)

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Cyrille, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui beatum Cyrillum Confessorem tuum atque Pontificem divinæ maternitatis beatissimæ Virginis Mariæ assertorem invictum effecisti : concede, ipso intercedente; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, materna ejusdem protectione salvemur. Per eumdem Dominum.

Comm. S. Joannis de Matha, Aña. Hic vir despiciens mundum et terrena, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

℣. Justum deduxit.

Oratio ut supra.
Postea Feriæ occurr. et S. Apolloniæ, Aña. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.
℣. Specie tua.

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius, ut qui beatæ Apolloniæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.
Lect. j. Noct. Sapientiam. de Communi Doct.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CYrillus Alexandrinus, cujus præconia non unius tantum vel alterius sunt comprobata testimonio, sed etiam œcumenicorum conciliorum Ephesini et Chalcedonensis actis celebrata, claris ortus parentibus, ac Theophili Episcopi Alexandrini nepos, adhuc adolescens præcellentis ingenii clara specimina dedit. Litteris ac scientiis egregie imbutus, ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum se contulit, ut in christiana fide perficeretur. Alexandriam deinde cum rediisset, Theophilo vita functo, ad illius sedem evectus est; quo in munere ita optimi pastoris formam ab Apostolo definitam constanter præ se tulit, ut sanctissimi Præsulis gloriam merito sit adeptus.
℟. Inveni.

Lectio v.

SAlutis animarum zelo incensus curas omnes intendit, ut sibi commissum gregem in fidei et morum integritate servaret, atque a venenatis infidelium et hæreticorum pascuis defenderet. Hinc tum Novati asseclas e civitate expelli, tum Judæos qui furore acti in cædem Christianorum conspiraverant, juxta leges puniri sategit. Singulare vero Cyrilli pro catholicæ fidei incolumitate enituit studium contra Nestorium Constantinopolitanum Episcopum, asserentem Jesum Christum ex Maria Virgine hominem tantum et non Deum natum, eique divinitatem pro meritis esse collatam; cujus emendationem cum frustra tentasset, eum sancto Cœlestino Pontifici maximo denuntiavit.
℟. Posui

Lectio vj.

CŒlestini delegata auctoritate, concilio Ephesino præfuit, in quo

hæresis Nestoriana penitus proscripta est, damnatus Nestorius et a sua sede dejectus, ac dogma catholicum de una in Christo, eaque divina persona, et divina gloriosæ Virginis Mariæ maternitate assertum; plaudente populo universo, qui incredibili gaudio gestiens, collucentibus facibus domum deduxit Episcopos. Sed hac de causa Cyrillus calumniis, injuriis et persecutionibus plurimis a Nestorio ejusque fautoribus impetitus fuit; quas ipse patientissime tulit, ita ut de sola fide sollicitus, quidquid adversus eum effutiebant ac moliebantur hæretici, pro nihilo haberet. Tandem pro Ecclesia Dei maximis perfunctus laboribus, plurimisque scriptis editis tum ad ethnicos et hæreticos confutandos, tum ad sacras scripturas et catholica explananda dogmata, sancto fine quievit anno quadringentesimo quadragesimo quarto, episcopatus trigesimo secundo. Leo decimus tertius Pontifex maximus Officium et Missam præclarissimi hujus fidei catholicæ propugnatoris et Orientalis Ecclesiæ luminis, ad Ecclesiam universam extendit. ℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno, Homilia. **Ostendit Dominus.** de Communi Doctorum.

Lectio ix. de Homil. Feriæ et fit Comm. Feriæ et simplicis in Laud. Aña. **Simile est regnum.** ℣. **Diffusa est.** Orat. **Deus, qui inter.**

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XXIII. MARTII.

S. Cyrilli Episc. **Hierosolymitani,** Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Aña. **O Doctor optime... beate Cyrille.**

Oratio.

DA nobis, quæsumus omnipotens Deus, beato Cyrillo Pontifice intercedente, te solum verum Deum, et quem misisti Jesum Christum ita cognoscere; ut inter oves, quæ vocem ejus audiunt, perpetuo connumerari mereamur. Per eumdem.

Et fit Comm. præced. Aña. **Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.** ℣. **Justum deduxit.**

Deinde Feriæ.

In j. Noct. Lect. **Fidelis sermo.** Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CYrillus Hierosolymitanus, a teneris annis divinarum scripturarum studio summopere deditus, adeo in earum scientia profecit, ut orthodoxæ fidei strenuus assertor evaserit. Monasticis institutis imbutus, perpetuæ continentiæ, omnique severiori vivendi rationi se addictum voluit. Postquam a sancto maximo Hierosolymæ Episcopo Presbyter ordinatus fuit, munus verbi divini fidelibus prædicandi et catechumenos edocendi summa cum laude implevit, atque illas vere mirandas conscripsit catecheses, quibus totam ecclesiasticam doctrinam dilucide et copiose complexus, singula religionis dogmata contra fidei hostes solide propugnavit. Ita vero in his enucleate et distincte disseruit, ut non solum jam exortas hæreses, sed futuras etiam quasi præsagiens everterit, quemadmodum præstitit asserendo corporis et sanguinis Christi realem præsentiam in mirabili Eucharistiæ sacramento. Vita autem functo sancto Maximo, a provinciæ Episcopis in illius locum suffectus est. ℟. Inveni.

Lectio v.

IN episcopatu injurias multas et calamitates, non secus ac beatus Athanasius, cui coævus erat, ab Arianorum factionibus fidei causa perpessus fuit. Hi enim ægre ferentes Cyrillum vehementer hæresibus obsistere, ipsum calumniis aggrediuntur, et in conciliabulo depositum e sua sede deturbant. Quorum furori ut se subtraheret, Tarsum Ciliciæ aufugit, et quoad vixit Constantius, exsilii rigorem pertulit. Post illius mortem, Juliano Apostata ad imperium evecto, Hierosolymam redire potuit, ubi ardenti zelo gregi suo ab erroribus et a vitiis revocando operam navavit. Sed iterum, Valente imperatore, exsulare coactus est, donec, reddita Ecclesiæ pace per Theodosium Magnum, et Arianorum crudelitate audaciaque repressa, ab eodem imperatore tamquam fortissimus Christi athleta honoribus susceptus suæ sedi restitutus fuit. Quam strenue et sancte sublimis officii sui munia impleverit, luculenter apparet ex florenti tunc temporis Hierosolymitanæ Ecclesiæ

statu, quem sanctus Basilius loca sancta veneraturus, ibi aliquamdiu commoratus, describit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vj.

VEnerandi hujus Præsulis sanctitatem cœlestibus signis a Deo fuisse illustratam, memoriæ traditum accepimus. Inter hæc recensetur præclara crucis, solis radiis fulgentioris, apparitio, quæ episcopatus ejus initia decoravit. Hujusmodi prodigii ethnici et christiani testes oculares fuerunt cum ipso Cyrillo, qui gratiis primum in Ecclesia Deo redditis, illud per epistolam Constantio imperatori narravit. Nec minus admiratione dignum, quod Judæis templum a Tito eversum restaurare ex impio imperatoris Juliani jussu conantibus, evenit. Vehementi enim terræmotu oborto, et ingentibus flammarum globis e terra erumpentibus, omnia opera ignis consumpsit, ita ut Judæi et Julianus deterriti, ab incepto destiterint; prout scilicet indubitanter futurum Cyrillus prædixerat. Qui demum paulo ante obitum concilio œcumenico Constantinopolitano interfuit, in quo Macedonii hæresis, et iterum Ariana condemnata est. Ac Jerusalem inde reversus, fere septuagenarius, trigesimo quinto sui episcopatus anno, sancto fine quievit. Ejus Officium ac Missam Leo decimus tertius Pontifex maximus ab universa Ecclesia celebrari mandavit.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi. In Apologia de fuga sua, ante medium.

IN lege præceptum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quærerentur, servari possent. In consummatione porro sæculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit : Cum vos, inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit : Cum videritis illam abominationem desolatio-

nis, quæ dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat,) tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes : et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua : et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

℟. Amavit.

Lectio viij.

HÆC cum scirent Sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis : et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quæreretur, quemadmodum et nos abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare : cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus.

℣. Jucunditatem et exsultationem thesaurizavit super eum.—Et. Gloria. Et.

Lect. ix. de Homil. et Comm. Feriæ in Quadrag. Alias :

Lectio ix.

AT vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsiti se abscondebant. Cum enim præstituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare, et vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset. Te Deum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIV. MARTII.

S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi non Virginum, præter seq.

In j. vesperis.

Capitulum. Cant. viij.

AQuæ multæ non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruent illam : si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Hymnus.

SUmmis ad astra laudibus
Tollamus omnes feminam,
Quæ sanctitatis gloria
Auget decus Liguriæ.
Beata, cujus intimo
Latere nesciens sinu,
Foris inundat caritas,
Totisque membris æstuat.
Menses per anni circulum
Jejuna plures transigit,
Solo Angelorum pabulo
Vitam labantem sustinens.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. **Specie tua et pulchritudine tua.** ℟. **Intende, prospere procede, et regna.**

Ad Magnificat, in utrisque Vesp. Aña. **Pone me ut signaculum super cor tuum, quia fortis est ut mors dilectio; dura sicut infernus æmulatio; lampades ejus, lampades ignis atque flammarum.**

Oratio de Laud.

In Quadrag. Comm. Feriæ.

Ad matutinum.

Hymnus.

DUM mente Christum concipit
Membris fluentem sanguine,
Ardore pectus intimo
Sentit repente corripi.
Hinc sancto amore saucia,
Terrena cuncta despicit,
Adversa fert alacriter,
Patique quærit unice.
Mox et flagellis conterens
Artus rebelles jugiter,
Christi dolorum particeps
Crebro meretur effici.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

In j. Nocturno Lectiones in Quadrag. **Mulierem fortem.** de Communi Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAtharina Genuensis, parentibus Jacobo de Flisco et Francisca de Nigro, antiqua

nobilitate conspicuis, in lucem edita, teneram ætatem inter adultæ pietatis exercitationes exegit. Nam castigando corpori intenta, vix octennis in stramento, lignis capiti pro pulvinari suppositis, somnum carpebat. Pueriles nugas aversata, et ab omnibus mundi deliciis abhorrens, in Christi cruciatibus jugi meditatione recolendis tota fuit. Eo studio incensa, in monasterium ingredi expetebat; sed immatura ætas pium puellæ desiderium interpellavit. Interea parentes invitam Juliano Adurno nobili viro despondent, a quo tam aspere ac duriter habita est, ut per quinquennium domi luctu tristitiaque tabesceret; donec tædio ac mœrore confecta, a pristina severitate deflexit. Frigescente autem caritate, ne ad ulteriorem vitæ licentiam prorueret, insigni miserentis Dei beneficio factum est. Cum enim aliquando ad pii sacerdotis pedes provoluta ejus se precibus commendaret, repentina mutatione dexteræ Excelsi, ac subito sancti Spiritus igne correpta, amoris in se divini clementiam potentiamque admirans et exclamans, fateri ac prædicare cœpit. ℟. Propter.

Lectio v.

INde domum reversa, Christum conspicere sibi visa est, sanguine toto corpore diffluentem, qua specie sibi divinitus oblata, in contemptum atque odium sui vehementer exarsit. Membra cilicio domabat, jejunium ita coluit, ut per annos tres et viginti ferias Adventus et Quadragesimæ transegerit solo Eucharistiæ pabulo refecta, amarissimo tantum usa potu ad sitim restinguendam. Producebat orationem ad plures horas, tantoque divini amoris incendio conflagrabat, ut in corpus quoque ardor erumperet. Maxima erga proximum ferebatur caritate. Infirmis enim in magno nosocomio incredibili sedulitate ministrabat, sumptibus liberaliter erogatis. Abjectissima quæque officia libenter obibat, tabida etiam ægrotantium ulcera aliquando exosculata. Injurias, contumelias mulier vere fortis alacri animo excepit; assiduisque corporis animique doloribus pene confecta, cruciatuum Christi particeps fuit. ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

NOT tantisque heroicæ fortitudinis et patientiæ probatam experimentis, atque in agone christianæ perfectionis egregie meritam, uberi beneficiorum copia Dominus cumulavit. In diuturnas et frequentes ecstases rapta, et cœlestibus illustrationibus superumque apparitionibus et colloquiis dignata, arcana Dei intelligere meruit, et fidei mysteria scriptis præclarissimis confirmare. Prophetiæ dono claruit : abditos animorum sensus perspexit. Perditi hominis conversionem, et tranquillam conjugis mortem, et æternam utriusque beatitudinem obsecrationibus a Domino impetravit. Anno igitur ætatis suæ tertio et sexagesimo, extremo morbo oppressam, et Christi confixam cruci, atque ad fontem æternæ felicitatis anhelantem, sacra die Exaltationis sanctæ Crucis, ex vitæ hujus angoribus Dominus evocavit. Præclara vero fuerunt de Catharinæ virtutibus Doctorum Sanctorumque præconia, summorum quoque Pontificum oraculis comprobata. Cultum illius immemorabilem asseruit Clemens nonus : Clemens undecimus ejus memoriam Missa et Officio celebrandam concessit. Clemens vero duodecimus novis fulgentem miraculis, in sanctarum Mulierum numerum retulit.

℟. Fallax gratia.

In iij. Nocturno, Homilia. Cœlorum regnum. de eodem Communi.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

Ad laudes.

Capitulum. Cant. viij.

AQuæ multæ non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruent illam : si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Hymnus.

NUrbam jacentem pauperum,
Quam dirus angor opprimit,
Ceu membra Christi languida,
Matrona clemens confovet.
Opes opemque conferens,
Vilique fungens munere,
Persternit illis lectulos,
Sordesque purgat sedula.
Quo quisque plagis fœdior,
Huic illa servit promptior:
Tabem nec horret ulcerum:
Horrere nescit caritas.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Bened. Aña. Pone me ut signaculum super cor tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio. Lampades ejus, lampades ignis atque flammarum.

Oratio.

DEus, qui beatam Catharinam, in contemplanda Filii tui passione, divini amoris igne flagrare fecisti : quæsumus; ut, ipsa intercedente, tuæ in nobis flammam caritatis accendas, et ejusdem passionis participes dignanter efficias. Per eumdem Dominum.

Et fit Commem. Feriæ in Quadragesima.

In ij. Vesperis omnia ut in primis, ℣. Diffusa. et Comm. Feriæ in Quadrag.

DIE XXVII. MARTII.

S. Joannis Damasceni

Conf. et Ecclesiæ Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

In utrisq. Vesp. ad Magnif. Aña. O Doctor optime ... beate Joannes.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui ad cultum sacrarum imaginum asserendum, beatum Joannem cœlesti doctrina et admirabili spiritus fortitudine imbuisti : concede nobis ejus intercessione et exemplo; ut quorum colimus imagines, virtutes imitemur, et patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In Quadrag. Comm. Feriæ. Lect. j. Noct. Sapientiam. de Communi Doct.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes a patrio loco Damascenus dictus, nobili genere natus, humanis divinisque litteris a Cosma monacho Constantinopoli fuit excultus; cumque ea tempestate imperator Leo Isauricus nefario bello sacrarum Imaginum cultum insectaretur, Joannes hortatu Gregorii tertii Romani Pontificis, et sermone et scriptis sanctitatem illius cultus sedulo propugnavit. Quo facto tantam Leonis adversum se invidiam concitavit, ut hic confictis litteris ipsum tamquam proditorem accusarit apud Damasci calipham, qui Joanne

consiliario et administro utebatur. Credulus fraudi princeps Joanni nequidquam calumniam ejuranti præcidi dexteram jussit. Verum innocentiæ vindex adfuit clienti suo sanctissima Virgo, cujus opem precibus enixe imploraverat, ejusque beneficio trunca manus restituta ita brachio coaluit, ac si divisa nunquam fuisset. Quo maxime miraculo permotus Joannes, quod pridem animo conceperat, exsequi statuit. Itaque ægre a calipha impetrato secessu, suas omnes facultates in egenos distribuit, et servos libertate donavit : tum sacra Palæstinæ loca peregrinus lustravit, ac demum una cum Cosma institutore suo in Lauram sancti Sabbæ prope Hierosolymam concessit, ibique Presbyter initiatus est.

℟. Honestum.

Lectio v.

IN religiosæ vitæ palæstra præclariora virtutum exempla monachis præbuit, demissionis potissimum et obedientiæ. Abjectissima quæque cœnobii munia veluti sibi propria deposcebat ac sedulo obibat. Contextas a se sportulas venditare Damasci jussus, in ea nimirum civitate ubi olim summis honoribus perfunctus fuerat, irrisiones ac ludibria vulgi avide captabat. Obedientiam adeo coluit, ut non modo ad quemlibet præsidum nutum præsto esset; sed ne causam quidem eorum quæ præcipiebantur, quamvis ardua essent et insolita, quærendam sibi unquam putarit. Inter has virtutum exercitationes, catholicum dogma de sanctarum Imaginum cultu impense tueri nunquam destitit. Quare ut ante Leonis Isaurici, ita postmodum Constantini Copronymi adversum se odia vexationesque provocavit; eo vel magis quod libere arrogantiam imperatorum retunderet, qui fidei negotia pertractare, deque his sententiam arbitratu suo ferre audebant.

℟. Amavit eum.

Lectio vj.

MIrum sane est quam multa tum ad fidem tutandam, tum ad pietatem fovendam, et soluta et adstricta numeris oratione, Joannes elucubraverit, dignus sane qui ab altera Nicæna synodo amplissimis laudibus celebraretur, et ob aureum orationis flumen Chrysorrhoas appellaretur.

Neque solum contra Iconomachos orthodoxam fidem defendit; sed omnes ferme hæreticos, præsertim Acephalos, Monothelitas, Theopaschitas strenue impugnavit : Ecclesiæ jura potestatemque egregie vindicavit : primatum Principis Apostolorum disertissimis verbis asseruit; ipsumque ecclesiarum columen, infractam petram, orbis terrarum magistrum et moderatorem sæpius nominat. Universa autem ejus scripta non modo eruditione et doctrina præstant, sed etiam quemdam ingenuæ pietatis sensum præferunt, præcipue cum Genitricis Dei laudes prædicat, quam singulari cultu et amore prosequebatur. Illud vero maxime in laudem Joannis cedit, quod primus universam theologiam recto ordine comprehenderit, et sancti Thomæ viam complanaverit ad sacram doctrinam tam præclara methodo tractandam. Tandem vir sanctissimus meritis plenus devexaque jam ætate, in pace Christi quievit anno circiter septingentesimo quinquagesimo quarto. Ejus Officium et Missam Leo decimus tertius Pontifex maximus, addito Doctoris titulo, universæ Ecclesiæ concessit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vj.

IN illo tempore : Factum est et in alio sabbato, ut intraret Jesus in synagogam, et doceret : et erat ibi homo, et manus ejus dextera erat arida. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. xxxij.

IN hoc homine omnium hominum imago figuratur, in hoc geritur cura cunctorum, in hoc universorum sanitas diu exspectata reparatur. Aruerat enim manus hominis magis stupore fidei, quam siccitate nervorum, et plus culpa conscientiæ, quam debilitate carnali. Antiqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi principio contigerat ægritudo, nec arte hominis aut beneficio poterat hæc curari, quæ Dei fuerat indignatione contracta : tetigerat vetita, inconcessa præsumpserat, cum se ad arborem sciendi bonum

malumque porrexerat : auctore indigebat, non qui malagma imponeret; sed qui posset illatam relaxare sententiam, et ignoscendo resolvere quod religaverat indignando.
℟. Iste est qui.

Lectio viij.

IN hoc homine nostræ tantum geritur umbra sanitatis; perfecta autem salus nobis reservatur in Christo : quia tunc ariditas nostræ manus miseranda dissolvitur, cum cruore perfunditur Dominicæ passionis, cum in illo vitali ligno crucis extenditur, cum carpit fructuosam de dolore virtutem, cum totam arborem salutis amplectitur, cum clavis Domini corpus affigitur, quo nunquam ad arborem concupiscentiæ et aridæ redeat voluptatis. Et ait homini habenti manum aridam : Surge in medium, professor debilitatis propriæ, supernæ pietatis exactor, testis divinæ virtutis, Judaicæ incredulitatis assertor, surge in medium, ut quos non compungit virtus tanta signorum, quos non opera tantæ salutis inclinant, vel debilitatis tantæ miseratio constringat et mitiget.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ℣. Jucunditatem et exsultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Extra Quadragesimam.

Lectio ix.

DIxit homini : Extende manum tuam; et extendit, et restituta est manus illius. Extende manum tuam : jussione solvitur, quæ fuerat jussione convicta. Extende manum tuam. Agnovit pœna judicem, opus Deum, indulgentia prodidit conditorem. Orate fratres, ut sola synagoga tali debilitate fuscetur, nec sit in Ecclesia, cujus manum arefaciat cupiditas, contrahat avaritia, rapina debilitet, tenacitas ægrotam constringat; sed si acciderit id ipsum, audiat Dominum et cito eam in opere pietatis extendat, relaxet et in misericordia, in eleemosynis porrigat. Sanari nescit, qui nescit pauperi fœnerari.

Te Deum laudamus.

In Vesp. Commem. seq.

DIE XXIX. MARTII.

S. Joannis a Capistrano

Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequent. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui per beatum Joannem fideles tuos in virtute sanctissimi nominis Jesu de crucis inimicis triumphare fecisti : præsta, quæsumus; ut spiritualium hostium ejus intercessione superatis insidiis, coronam justitiæ a te accipere mereamur. Per eumdem Dominum.

In Quadrag. Comm. Feriæ. Lect. j. Noct. Beatus vir. de Comm. ij. loco. Extra Quadrag. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes Capistrani in Pelignis ortus, et Perusium studiorum causa missus, in christianis et liberalibus disciplinis adeo profecit, ut ob egregiam juris scientiam aliquot civitatibus a Neapolis rege Ladislao præfectus fuerit. Dum autem earum rempublicam sanctissime gerens perturbatis rebus tranquillitatem revocare studet, capitur ipse et in vincula conjicitur : quibus mirabiliter ereptus, Francisci Assisiensis regulam inter Fratres Minores profitetur. Ad divinarum litterarum studium progressus, præceptorem nactus est sanctum Bernardinum Senensem, cujus et virtutis exempla, in cultu potissimum sanctissimi nominis Jesu ac Deiparæ propagando, egregie est imitatus. Aquilanum episcopatum recusavit, et severiore disciplina atque scriptis, quæ plurima edidit ad mores reformandos maxime enituit. ℟. Honestum.

Lectio v.

PRædicationi verbi Dei sedulo incumbens, Italiam fere universam lustravit, quo in munere et virtute sermonis, et miraculorum frequentia innumeras prope animas in viam salutis reduxit. Eum Martinus quintus ad exstinguendam Fraticellorum sectam inquisitorem instituit. A Nicolao quinto contra Judæos et Saracenos generalis inquisitor in Italia constitutus, plurimos ad Christi fidem convertit. In Oriente multa optime constituit, et in concilio Florentino, ubi veluti sol quidam fulsit, Armenos Ecclesiæ catholicæ restituit. Idem Pontifex, postulante Fride-

rico tertio imperatore, illum apostolicæ Sedis nuntium in Germaniam legavit, ut hæreticos ad catholicam fidem et principum animos ad concordiam revocaret. In Germania, aliisque provinciis Dei gloriam sexennali ministerio mirifice auxit, Hussitis, Adamitis, Thaboritis, Hebræisque innumeris doctrinæ veritate ac miraculorum luce ad Ecclesiæ sinum traductis.
℟. Amavit.

Lectio vj.

CUM Callistus tertius, ipso potissimum deprecante, cruce signatos mittere decrevisset, Joannes per Pannoniam, aliasque provincias volitavit; qua verbo, qua litteris principum animos ita ad bellum accendit, ut brevi millia Christianorum septuaginta conscripta sint. Ejus consilio et virtute potissimum Taurunensis victoria relata est, centum ac viginti Turcarum millibus partim cæsis, partim fugatis. Cujus victoriæ cum Romam nuntius venisset octavo Idus Augusti, idem Callistus ejus diei memoriæ solemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit. Lethali morbo ægrotum et Villacum delatum viri principes plures visitarunt: quos ipse ad tuendam religionem hortatus, animam Deo sancte reddidit anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Ejus gloriam post mortem Deus multis miraculis confirmavit: quibus rite probatis, Alexander octavus anno millesimo sexcentesimo nonagesimo Joannem in Sanctorum numerum retulit, ejusque Officium ac Missam Leo decimus tertius, altero ab ejus canonizatione sæculo, ad universam extendit Ecclesiam.
℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ix.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, et potestatem super omnia dæmonia, et ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia sancti Bonaventuræ Episcopi.

Expositio in cap. ix. Lucæ.

APostoli ideo nominati sunt, ut eorum commendaretur auctoritas. Apostolus enim missus interpretatur; missi autem fuerant ad prædicandum, secundum

illud : Non misit me Christus baptizare, sed evangelizare. Fuerunt ad prædicandum missi, non rem parvam, sed magnam, scilicet regnum Dei, per quod potest intelligi doctrina veritatis, juxta illud : Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructus ejus. Potest etiam dici gratia Spiritus sancti, secundum illud : Non est regnum Dei esca et potus, sed justitia, et pax, et gaudium in Spiritu sancto; et infra : Ecce regnum Dei intra vos est. Potest etiam dici gloria æterna, juxta illud : Amen dico vobis, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

OMnibus his modis Apostoli sunt missi prædicare regnum Dei, scilicet veram doctrinam, divinam gratiam et æternam gloriam. Et quia propter auctoritatem prædicationis concesserat potestatem curationis, ideo subdit : Et sanare infirmos, scilicet misit ad confirmationem veritatis prædicare, secundum illud : illi autem profecti, prædicaverunt ubique, Domino cooperante et sermonem confirmante, sequentibus signis. Unde signum missionis spiritualis ad prædicandum est sanatio audientium a morbis vitiorum.

℟. Sint lumbi.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Extra Quadragesimam.

Lectio ix.

TRia autem sunt signa evidentia, quibus probatur utrum prædicator a Domino sit missus ad Evangelium prædicandum. Primum est auctoritas mittentis, cujusmodi est Pontificis, et maxime Pontificis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi : unde qui ab eo mittitur, a Christo mittitur. Secundum est zelus animarum in persona quæ mittitur, quando scilicet principaliter quærit Dei honorem et animarum salutem. Tertium est fructificatio et conversio auditorum. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus sancti. De primo : Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. De secundo : Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio :

Posui vos ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud : Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me. Te Deum laudamus.

FERIA VI.
post Dom. II. Quadrag.

SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. Duplex majus.

In I. Vesperis.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dominica, et loco ult. Laudate Dominum, omnes gentes.

Hymnus.

QUænam lingua tibi, o lancea, debitas
Grates pro merito est apta rependere?
Christi vivificum namque aperis latus,
Unde Ecclesia nascitur.
Hæc est Heva viri de latere exiens,
Olli membra gravis dum sopor occupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scatentibus
Unda et sanguine, procreat.
O clavi! æqua manet vos quoque gratia,
Christi quando sacris artubus insiti,
Deletum Domini sanguine figitis
Mortis chirographum cruci.
Te, Jesu, Superi laudibus efferant,
Qui clavorum aditus, signaque lanceæ
In cœlo retines, vivus ubi imperas
Cum Patre, atque Paraclito.
Amen.

℣. Foderunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Magnificat, Aña. Delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, et ipsum tulit de medio, affigens illud cruci.

Oratio. Deus, qui in assumpta, ut infra ad Laudes.

Postea fit Commem. Feriæ.

Ad Completor. et per Horas diei in fine Hymn. dicitur
Clavis forato et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ad matutinum.

Invitat. Christum lancea et clavis vulneratum, * Venite adoremus.

Hymnus.

SAlvete, clavi et lancea
Squalore nuper obsita,
Quæ mersa Christi corpori
Almo rubetis sanguine.
Vos ad scelus Judaica
Elegerat perfidia;

Sed in ministra gratiæ
Vos vertit e cœlo Deus.
Nam quot sacratis artubus
Sculpsistis olim vulnera,
E tot reclusis fontibus
Dona effluunt cœlestia.
Clavis forato et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesp., dicatur ad Matut. et Hymn. Matutini conjungatur cum Hymno ad Laud.

In primo Nocturno.

Aña. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Psalmus j.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit :

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum : * et iter impiorum peribit.

Aña. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Aña. Exivit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Psalmus ij.

QUare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam,* et possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.
Servite Domino in timore:* et exsultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.
Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Exivit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Aña. Alia Scriptura dicit : Videbunt in quem transfixerunt.

Psalmus iij.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.
Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.
Non timebo millia populi circumdantis me:* exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.
Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Aña. Alia Scriptura dicit : Videbunt in quem transfixerunt.

℣. Quem tu percussisti, persecuti sunt. ℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

De Zacharia Propheta.

Lectio j. Cap. xij.

HÆC dicit Dominus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ, et precum : et aspicient ad me, quem confixerunt : et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremmon

in campo Mageddon. Et planget terra : familiæ et familiæ seorsum : familiæ domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiæ domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiæ domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiæ Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiæ reliquæ, familiæ et familiæ seorsum, et mulieres eorum seorsum.

℟. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, * Sed unus militum lancea latus ejus aperuit. ℣. Et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus. — Sed unus.

Lectio ij. Cap. xiij.

IN die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris, et menstruatæ. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum : Disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra : et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuerunt eum : Non vives : quia mendacium locutus es in nomine Domini : et configent eum pater ejus et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit : In die illa confundentur prophetæ, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit : nec operientur pallio saccino, ut mentiantur : sed dicet : Non sum propheta, homo agricola ego sum : quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

℟. Unus militum lancea latus ejus aperuit, * Et continuo exivit sanguis et aqua. ℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem. — Et continuo.

Lectio iij.

ET dicetur ei : Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet : His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohærentem mihi, dicit Dominus exercituum : percute pastorem, et dispergentur oves : et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus : partes duæ in ea dispergentur, et deficient; et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam

tertiam partem per ignem, et uram eos sicut uritur argentum : et probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; et ipse dicet: Dominus Deus meus. ℟. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, * In ablutionem peccatoris et menstruatæ. ℣. Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus. — In ablutionem. Gloria Patri. In ablutionem.

In secundo Nocturno.

Aña. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psalmus iv.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei, * et exaudi orationem meam.
Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?
Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.
Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.
Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?
Signatum est super nos lumen vultus tui Domine :* dedisti lætitiam in corde meo.
A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.
In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;
Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Aña. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psalmus v.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.
Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.
Quoniam ad te orabo : * Domine mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi et videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.
Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.
Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.
Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.
Domine deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.
Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.
Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.
Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exsultabunt : et habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.
Aña. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?
Aña. His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.

Psalmus viij.

DOmine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.
Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.
Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Aña. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.
℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo Innocentii Papæ sexti. In decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

Lectio iv.

IN Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius passionis cuncta mysteria dinumerantes et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quæ illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforari lancea latus suum, ut inde sanguinis et aquæ profluentibus undis, formaretur unica, et immaculata, ac virgo sancta mater Ecclesia, sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot et tanta divinæ pietatis dona fluxerunt! O felix lancea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

℟. Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. ℣. Tres sunt qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, et sanguis : et hi tres unum sunt. — Non.

Lectio v.

HÆC latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit et salutem. Hæc innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit : et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cæcitatis nostræ tenebras sustulit, et nos ipsius divinæ pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces clavi, quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt; sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinæ caritatis accepimus, ut manus nostræ a peccati solutæ nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi.

℟. Quoniam circumdederunt me canes multi : concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas et pedes meos. ℣. Dicetur ei : Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? — Foderunt.

Lectio vj.

QUid enim vulnere et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur lancea et clavi prædicti, aliaque ipsius passionis salutaria instrumenta sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur et fiant; dignum tamen et conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, et præsertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne ac speciale festum celebretur et fiat, nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione divinis Officiis atque muneribus specialiter foveamus.

℟. Dicetur ei : Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet : His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. ℣. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, non credam. — His plagatus. Gloria Patri. His plagatus.

In tertio Nocturno.

Aña. Foderunt manus meas et pedes meos : dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus xcv.

CAntate Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus : * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem ter-

ræ qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exsultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Aña. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Aña. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus xcvi.

DOminus regnavit, exsultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et læta est Sion.

Et exsultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Aña. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Aña. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Psalmus xcvii.

CAntate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et brachium sanctum ejus.
Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.
Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.
Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.
Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exsultate, et psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.
Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exsultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.
Aña. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas; et affer manum tuam, et mitte in latus meum.
℣. Disciplina pacis nostræ super eum. ℟. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. Tractatu cxx. in Joannem.

UNus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret : Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud : sed, aperuit; ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum Aqua illa salutare temperat poculum; hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia.
℟. Facta sunt hæc, ut Scriptura impleretur : Os non comminuetis ex eo. Et

iterum alia Scriptura dicit: * Videbunt in quem transfixerunt. ℣. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum. — Videbunt.

Lectio viij.

PRopter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt. ℟. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum, * Et aspicient ad me, quem confixerunt. ℣. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum.—Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix. de Hom. Feriæ. Si celebretur extra Quadragesimam, erit.

Lectio ix.

DUO testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, ad hoc pertinet testimonium: os non comminuetis ex eo: quod præceptum est eis qui celebrare Pascha jussi sunt ovis immolatione in veteri legi, quæ Dominicæ passionis umbra præceperat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus de quo Isaias Propheta dixerat: sicut ovis ad occisionem ductus est. Item quia subjunxerat dicens: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, ad hoc pertinet alterum testimonium: videbunt in quem transfixerunt. Ubi promissus est Christus in ea qua crucifixus est carne venturus.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1 Unus militum * lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

2. Foderunt * manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

3. Tres sunt, * qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, et sanguis : et hi tres unum sunt.

4. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer digitum * tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. I. Joann. v.

CArissimi, Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

Hymnus.

TInctam ergo Christi sanguine
Convertite in me cuspidem,
Ferite cor, pedes, manus,
Pœnam a nocente sumite.
At, quæso, culpis debitas
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitæ
Fiant medela spiritus.
Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.
Clavis forato et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Foderunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Bened., Aña. Inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas.

Oratio.

DEus, qui in assumptæ carnis infirmitate clavis affigi, et lancea vulnerari pro mundi salute voluisti : concede propitius, ut qui eorumdem clavorum et lanceæ solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriæ tuæ triumpho gratulemur in cœlis. Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commem. Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad tertiam.

Aña. Foderunt manus meas.

Capit. Carissimi, ut ad Laudes.

℟. br. Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti, persecuti sunt. ℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Ad sextam.

Aña. Tres sunt.

Capitulum. 1. Petr. c. ij.

FRatres, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. ℟. br. Quem tu percussisti, * Persecuti sunt. Quem. ℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persecuti. Gloria. Quem. ℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ℟. Attritus est propter scelera nostra.

Ad nonam.

Aña. Infer digitum tuum huc.

Capitulum. 1. Petr. ij. d

QUI peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui justitiæ vivamus: cujus livore sanati estis. ℟. br. Ipse vulneratus est, * Propter iniquitates nostras. Ipse. ℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse. ℣. Disciplina pacis nostræ super eum. ℟. Cujus livore sanati sumus.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis et loco ult. Ps. Credidi. ℣. Foderunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Ad Magnif. Aña. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Commem. Feriæ.

FERIA VI.
post Domin. III. Quadrag.
SS. quinque Vulnerum D. N. J. C. Duplex majus

In j. vesperis.

Aña. Vere languores nostros, cum reliquis de Laud. Psal. Credidi, et reliq. ex Vesp. Commem. Passion.

Capitulum. Isaiæ liij.

CHristus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt. ℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Magnificat, Aña. Dum in cruce penderet unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum et hominem condolens venerabatur.

Oratio.

DEus, qui unigeniti Filii tui passione, et per quinque vulnera ejus, sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis quæsumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eumdem Dñum.

Ad matutinum.

Invitat. Christum in cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite adoremus.

Hymnus. Pange lingua. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalmus x.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus

interrogant filios hominum.
Dominus interrogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluet super peccatores laqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.
Quoniam justus Dominus et justitias dilexit : * æquitatem vidit vultus ejus.
Aña. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?
Aña. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psalmus xiv.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?
Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :
Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.
Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :
Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :
Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.
Aña. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?
Aña. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

Psalmus xxiij.

DOmini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.
Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.
Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.
Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prœlio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Aña. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

℣. Foderunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio j. Cap. liij.

QUis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti : non est species ei, neque decor : et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum : despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem : et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit : et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra : disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo : * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum. ℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. — In quo.

Lectio ij.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit : et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est : generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

℟. Nos qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi : * Ipse est pax no-

stra, qui fecit utraque unum. ℣. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. — Ipse est.

Lectio iij. c. lxiij.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum : calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea : et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit. Circumspexi, et non erat auxiliator : quæsivi et non fuit qui adjuvaret.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliare omnia in ipsum, * Pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. ℣. Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens. — Pacificans. Gloria. Pacificans.

In secundo Nocturno.

Aña. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus xxj.

DEus Deus meus respice in me : quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.
Deus meus clamabo per diem, et non exaudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.
Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.
In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.
Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.
Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hominum, et abjectio plebis.
Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt labiis, et moverunt caput.
Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.
Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me :
Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adjuvet.
Circumdederunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.
Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.
Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.
Erue a framea Deus animam meam : * et de manu canis unicam meam :
Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclesiæ laudabo te.
Qui timetis Dominum laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum :
Timeat eum omnes semen Israel : * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis :
Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt Dominum qui requirunt eum : * vivent corda eorum in sæculum sæculi.
Reminiscentur et convertentur ad Dominum * universi fines terræ :
Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.
Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur Gentium.
Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus

cadent omnes qui descendunt in terram.
Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.
Annuntiabitur Domino generatio ventura : * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.
Aña. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.
Aña. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalmus lxv.

JUbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus : * date gloriam laudi ejus.
Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nomini tuo.
Venite, et videte opera Dei : * terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede : * ibi lætabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt : * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.
Benedicite Gentes Deum nostrum : * et auditam facite vocem laudis ejus,
Qui posuit animam meam ad vitam : * et non dedit in commotionem pedes meos.
Quoniam probasti nos Deus : * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : * imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem et aquam : * et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.
Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum,* quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.
Propterea exaudivit Deus:* et attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Deus,* qui non

amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Aña. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Aña. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psalmus lxxv.

NOtus in Judæa Deus:* in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium : * terra tremuit et quievit,

Cum exsurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro : * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Aña. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

℣. Vere languores nostros ipse tulit. ℟. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis. Lib. de Pass. Dom. cap. xlj.

Lectio iv.

CAptus ergo Jesus post plurimas illusiones tam Judæorum quam Gentium : post sanguinis plures effusiones, clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur, et configitur ligno crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam passionis sanguineæ, quomodo rubet in indicium ardentissimæ caritatis. Contendunt passio et caritas : illa ut plus ardeat, ista ut plus rubeat.

℟. Per mortem destruxit Jesus eum qui mortis habebat imperium,* Ut libera-

ret eos qui timore mortis obnoxii erant servituti: ℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. — Ut liberaret.

Lectio v.

VIde quomodo hoc flore rosæ floruerit optima vitis nostra, rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosæ sanguineæ florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosæ non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit propter mixturam aquæ; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis et aqua.

℟. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum : * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur. ℣. Novissime autem inimica destruetur mors. — Et sicut.

Ex eodem divo Bernardo. Serm. de Passione Domini.

Lectio vj.

REspice, Domine sancte Pater, de sanctuario tuo, et de excelso cœlorum habitaculo, et intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiæ nostræ. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℟. Videmus Jesum propter passionem mortis, gloria et honore coronatum, * Ut pro omnibus gustaret mortem. ℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. — Ut pro. Gloria. Ut pro.

In tertio Nocturno.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psalmus xcv.

CAntate Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Domi-

nus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus : * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur : * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exsultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus : * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Aña. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalmus xcvj.

DOminus regnavit, exsultet terra : * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ : * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini : * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus : * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : audivit, et læta est Sion.

Et exsultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine :

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dñum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.
Lætamini justi in Domino : * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.
Aña. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.
Aña. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psalmus xcvij.

CAntate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera ejus : * et brachium sanctum ejus.
Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.
Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.
Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.
Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exsultate, et psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.
Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exsultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.
Aña. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.
℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini. Lib. 12 Comm. in Joannem.

CUM ab immanibus Judæis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem

dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus præcordia urentes. ℞. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem. ℣. Liberavit et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo.— Qui destruxit.

Lectio viij.

CONsummatum esse ait impietatis Judaicæ modum, et impotentem sæviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quamobrem jure, Consummatum est, ait: sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim ut mortuorum ac vivorum dominaretur) ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ nostræ passionem sustinuit in carne sua.

℞. Dignus est Domine accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo, ✠ In sanguine tuo. ℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum et sacerdotes.—In. Gloria Patri. In.

Lectio ix. Homilia Feriæ et si transferatur extra Quadragesimam, erit

Lectio ix.

CUM autem Jesum caput inclinasse compeperissent, et jam eum exspirasse putarent, frustra ejus crura confringi existimant; sed cum adhuc mortuum esse nonnihil diffiderent, lancea latus perfodiunt, unde cruor aqua mixtus scaturiit; quod Eulogiæ mysticæ, et sancti Baptismatis imago quædam erat, atque primitiæ. Christi enim est vere et a Christo sanctum Baptisma, et mysticæ Eulogiæ vis ex sancta ejus nobis carne prodiit.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Vere languores * nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

2. Ipse autem * vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

3. Alligavit Dominus * plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

4. Omnis qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes, * qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiæ liij.

CHristus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus

Hymnus.

LUstra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavantur flumine.
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito :
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt. ℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Bened. Aña. Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

DEus, qui unigeniti Filii tui passione, et per quinque vulnera ejus, sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti : tribue nobis quæsumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eumdem Dñum.

Ad tertiam.

Aña. Ipse autem.

Capit. Christus. ut supra.

℟. br. Foderunt manus meas,* Et pedes meos. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt

omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.
℣. O vos omnes, qui transitis per viam. ℟. Attendite, et videte dolorem meum.

Ad sextam.

Aña. Alligavit Dominus.
Capitulum. Is. l.
HAciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus : et ideo non sum confusus.
℟. br. Vere languores nostros, * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse. Gloria. Vere.
℣ Disciplina pacis nostræ super eum. ℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad nonam.

Aña. O vos omnes.
Capitulum. Is. liij.
TRadidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est : et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.
℟. br. Ipse vulneratus est, * Propter iniquitates nostras. Ipse. ℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter iniquitates. Gloria. Ipse.
℣. Oblatus est quia ipse voluit. ℟. Et non aperuit os suum.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis.
℣. Videbunt in quem transfixerunt. ℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.
Ad Magnif. Aña. Ego sum vestra redemptio : manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt : propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum : aquam petii pendens, et acetum porrexerunt : in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam; mortuus, et sepultus resurrexi : vobiscum sum, et vivo in æternum.
Commem. Feriæ.

FERIA VI.

post Dom. IV. Quadrag.

Pretiosissimi Sanguinis D.N.J.C. Dupl. maj.

In j. vesperis.

Añæ. 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua.
Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum.
2. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.
3. Vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.
4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et

vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

℣. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. ix. c

FRatres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius, tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis : neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

FEstivis resonent compita vocibus,
Cives lætitiam frontibus explicent,
Tædis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri et senes.
Quem dura moriens Christus in arbore
Fudit multiplici vulnere sanguinem,
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.
Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit,
Adami integritas et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamorem validum summus ab æthere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.
Hoc quicumque stolam sanguine proluit,
Abstergit maculas, et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.
A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat; meta sed ultima
Tangatur; tribuet nobile præmium,
Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propitius sis, Genitor potens,
Ut quos unigenæ sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine recreas,
Cœli ad culmina transferas.
Amen.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo. ℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Aña. Accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis, Jerusalem cœlestem, et Testamenti novi mediatorem Jesum, et sanguinis aspersionem melius loquentem quam Abel.

Oratio ut infra.
Commem. Feriæ.

Ad matutinum.

Invit. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit sanguine, * Venite adoremus. Ps. Venite.

Hymnus.

IRA juxta Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit orbem
Noe in arca sospite :
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem sanguine.
Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quæ scatebat,
Germinavit flosculos :
Inque nectaris saporem
Transiere absinthia.
Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia :
Mitis Agni vulnerati
Hæc fuit victoria.
O scientiæ supernæ
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Prædicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam optimus.
Quando culpis provocamus
Ultionem judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis præsentia :
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.
Te redemptus laudet orbis,
Grata servans munera,
O salutis sempiternæ
Dux et auctor inclyte,
Qui tenes beata regna
Cum Parente et Spiritu.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Psalmus ij.

QUare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?
Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.
Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.
Qui habitat in cœlis irridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.
Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.
Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam,*

et possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea,* et tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite:* erudimini qui judicatis terram.
Servite Domino in timore:* et exsultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.
Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.
Aña. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus.
Aña. Factus in agonia, prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Psalmus iij.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi : et exaudivit me de monte sancto suo.
Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.
Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.
Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.
Aña. Factus in agonia, prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.
Aña. Judas, qui eum tradidit, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens : Peccavi, tradens sanguinem justum.

Psalmus xv.

COnserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.
Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.
Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus:* nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei : * tu

es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris : * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Aña. Judas, qui eum tradidit, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens : Peccavi, tradens sanguinem justum.

℣. Redemisti nos Domine.
℟. In sanguine tuo.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. ix. c

CHristus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis : neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi Testamenti mediator est : ut morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, æternæ hereditatis.

℟. Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est : * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes. ℣. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. — Exeamus.

Lectio ij.

UBI enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris.

Testamentum enim in mortuis confirmatum est : alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lectio enim omni mandato legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo; ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens : Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur : et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum, * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum. ℣. Fide celebravit Pascha et sanguinis effusione, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. — Et.

Lectio iij. Cap. x. d

HAbentes itaque fratres fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei : accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum.

℟. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum. ℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. — Ipse. Gloria Patri. Ipse enim.

In secundo Nocturno.

Aña. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Psalmus xxij.

DOminus regit me, et nihil mihi deerit : * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me : * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non

timebo mala : * quoniam tu mecum es.
Virga tua, et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum : * et calix meus inebrians quam præclarus est!
Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.
Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Aña. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Aña. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : Innocens ego sum a sanguine Justi hujus.

Psalmus xxix.

EXaltabo te Domine quoniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.
Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.
Domine eduxisti ab inferno animam meam : * salvasti me a descendentibus in lacum.
Psallite Domino sancti ejus : * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.
Quoniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.
Ad vesperum demorabitur fletus : * et ad matutinum lætitia.
Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movebor in æternum.
Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.
Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.
Ad te Domine clamabo : * et ad Deum meum deprecabor.
Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?
Audivit Dominus, et misertus est mei : * Dominus factus est adjutor meus.
Convertisti planctum meum in gaudium mihi : * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia :
Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar : * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Aña. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : Innocens ego sum a sanguine Justi hujus.

Aña. Et respondens universus populus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus lxiij.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu n a ignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Aña. Et respondens universus populus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. ℟. Emundat nos ab omni peccato.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi. Homilia ad Neophytos.

Lectio iv.

Multis sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Ægypto, nocte media, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et san-

guine ejus linite januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Dominici sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℟. In timore incolatus vestri conversamini, *Scientes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis. ℣. Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. — Scientes.

Lectio v.

NAM sicut regnantium statuæ, quæ sine causa sunt, et sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem : ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit : non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit : latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendente, approximat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait : Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis, quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

℟. Empti estis pretio magno : * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. ℣. Pretio empti estis : nolite fieri servi hominum. — Glorificate.

Lectio vi.

LAtus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo

agno factum est. Judæi ovem occiderunt, et ego fructum de sacramento cognovi. De latere sanguis et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica, atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum et mysteriorum aquam illam, et sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quæ ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens : De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari, sic et de suo latere Christus aquam nobis et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℞. Commendat caritatem suam Deus in nobis:* Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est. ℣. Multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. — Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Exivit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum, et dixit eis : Ecce homo.

Psalmus lxxiij.

UT quid Deus repulisti in finem : * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ : * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem : * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te : * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum : * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta : * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus : * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes : * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : * æstatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino:* et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum : * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exsurge Deus, judica causam tuam : * memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Aña. Exivit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum, et dixit eis : Ecee homo.

Aña. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum : ubi crucifixerunt eum.

Psalmus lxxxvij.

Domine Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus:*et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia:* aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem,humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ:* et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum : * et notos meos a miseria.

Aña. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum : ubi crucifixerunt eum.

Aña. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Psalmus xciij.

DEus ultionum Dominus : * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur :

Effabuntur, et loquentur iniquitatem : * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt : * et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam, et advenam interfecerunt : * et pupillos occiderunt.
Et dixerunt : Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.
Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquando sapite.
Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?
Qui corripit Gentes, non arguet : * qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.
Beatus homo, quem tu erudieris Domine : * et de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus malis : * donec fodiatur peccatori fovea.
Quia non repellet Dominus plebem suam : * et hereditatem suam non derelinquet.
Quoadusque justitia convertatur in judicium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?
Nisi quia Dominus adjuvit me : * paulo minus habitasset in inferno anima mea.
Si dicebam : Motus est pes meus : * misericordia tua Domine adjuvabat me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis laborem in præcepto?
Captabunt in animam justi : * et sanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus est mihi Dominus in refugium : * et Deus meus in adjutorium spei meæ.
Et reddet illis iniquitatem ipsorum : et in malitia eorum disperdet eos : * disperdet illos Dominus Deus noster.

Aña. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

℣. Christus dilexit nos. ℟. Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Cum accepisset Jesus acetum, dixit : Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. Tractatu cxx. in Joannem.

VIgilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret : Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed, aperuit : ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℟. Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus : * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. ℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris.— Non in aqua.

Lectio viij.

TEnebantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviebant, sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium: fudit sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum, * In quo habemus redemptionem

per sanguinem ejus. ℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis. — In quo habemus. Gloria Patri. In quo habemus.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudamus.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Hi qui amicti sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

2. Hi sunt, * qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

4. Et ipsi vicerunt draconem propter sanguinem Agni, et propter testamentum Verbi sui.

5. Beati * qui lavant stolas suas in sanguine Agni.

Capitulum. Hebr. ix. c

FRatres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis : neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

SAlvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sanguinis.
Nitore stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus;
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Jesus in prætorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exsilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat sanguinis,
Venite, quotquot criminum
Funesta labes inficit :
In hoc salutis balneo
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram

Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu.
Amen.

℣. Justificati in sanguine Christi. ℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Aña. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dominus : et videbo sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus sanguine placari voluisti : concede quæsumus, salutis nostræ pretium solemni cultu ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætemur in cœlis. Per eumdem Dominum.

Commem. Feriæ.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui tuo nos sanguine redemisti.

Ad tertiam.

Capit. Fratres, Christus.

℟. br. Redemisti nos Domine, * In sanguine tuo. Redemisti. ℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. In sanguine. Gloria Patri. Redemisti.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. ℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad sextam.

Capitulum. Hebr. ix. d

SI sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi ?

℟. br. Sanguis Jesu Christi Filii Dei, * Emundat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis.

℣. Christus dilexit nos. ℟. Et lavit nos in sanguine suo.

Ad nonam.

Capitulum. Hebr. ix. e

ACcipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua et lana coccinea, et hyssopo : ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens : Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟. br. Christus dilexit nos, et lavit nos, * In sanguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdotes Deo

et Patri. In sanguine. Gloria Patri. Christus.

℣. Justificati in sanguine Christi. ℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In ij. Vesperis.

Añæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesp. sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. **Lauda Jerusalem.**

℣. **Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni.** ℟. **Quos pretioso sanguine redemisti.**

Ad Magnificat, Aña. **Habebitis autem hunc diem in monumentum : et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno.**

Commem. Feriæ.

DIE XIV. APRILIS.
S. Justini
Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. pro temp. qualitate præter seq.

Oratio.

DEus, qui per stultitiam crucis, eminentem Jesu Christi scientiam beatum Justinum Martyrem mirabiliter docuisti : ejus nobis intercessione concede; ut, errorum circumventione depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit Comm. præced. Aña. **Qui vult.** ℣. **Justus.** Temp. Pasch. Aña. **Sancti et justi in Domino.** ℣. **Pretiosa.**

Oratio ut supra.

Postea Feriæ in Quadrag. et SS. Martyrum Tiburtii, Valeriani et Maximi, Aña. **Istorum est.** ℣. **Lætamini.** Temp. Pasch. Aña. **Filiæ Jerusalem, venite.**

℣. **Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia.** ℟. **Gaudium et exsultationem obtinebunt, alleluia.**

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum Martyrum tuorum Tiburtii, Valeriani, et Maximi solemnia colimus; eorum etiam virtutes imitemur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Lectiones. **Fratres, Debitores.** de Communi plurim. Martyr. cum ℟℟. de Communi unius Martyris.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JUstinus Prisci filius ex Græco genere Flaviæ Neapolis in Syria Palæstina natus, adolescentiam in litterarum omnium studiis transegit. Vir factus adeo philosophiæ

ex rebus ipsis comprobabimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspicui, illorum dictis homines non attendent, sed rei veritati : ac illi quidem sycophantæ, mendaces, maledici, vos vero ipso sole splendidiores deprehendemini : multum quippe temporis spatium vos notos reddet, prædicabit, et tuba clariorem emittet vocem, vestræque virtutis testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quæ nunc dicuntur, vos dejiciant, sed spes futurorum bonorum erigat. Non possunt enim ea quæ ad vos spectant, occultari.

℟. Corona aurea.

Temp. Pasch. ℟. Ego sum vitis.

Lectio viij.

DEinde postquam illos omni angore, timore, et sollicitudine liberavit, et probris omnibus superiores reddidit, demum illos opportune de libertate prædicandi alloquitur : nam dicit : Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, prædicate super tecta. Quamquam non erant tenebræ cum hæc diceret, neque ad aurem loquebatur : sed hæc hyperbolice dicta sunt. Quia enim solos alloquebatur, et in parvo Palæstinæ angulo, ideo dicit : in tenebris et in aure, hunc loquendi modum comparans cum loquendi fiducia, qua illos postea instructurus erat. Ne in una, duabus tribusque civitatibus, sed per totum orbem prædicate, terram mareque peragrantes, habitatam, non habitatam, ac tyrannis, populis, philosophis rhetoribus cum magna fiducia omnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lumine sine ullo subterfugio et cum omni libertate.

℟. Hic est vere.

Temp. Pasch. ℟. Candidi.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia Feriæ; post Pascha de SS. Mart. Tiburtio, Valeriano et Maximo,

Lectio ix.

VAlerianus Romanus, nobili genere ortus, Alexandro Severo imperatore, hortatu beatæ Cæciliæ Virginis, quam sibi pari nobilitate uxorem desponderat, una cum Tiburtio fratre a sancto Urbano Papa baptizatur. Quos ubi præfectus Urbis Almachius Christianos esse cognovit, et patrimonio pauperibus distributo, Christianorum corpora sepelire; accersitos graviter repre-

hendit : atque ubi Christum Deum constanter confitentes, deos autem dæmoniorum inania simulacra prædicantes videt, virgis cædi jubet. Sed cum verberibus cogi non possent, ut Jovis simulacrum venerarentur, imo fortes in fidei veritate permanerent, ad quartum ab Urbe lapidem securi feriuntur. Quorum virtutem admiratus Maximus præfecti cubicularius, qui eos ad supplicium perduxerat, Christianum se esse professus est, cum multis præterea præfecti ministris : qui paulo post plumbatis contusi, omnes ex diaboli ministris, Christi Domini Martyres evaserunt.

Te Deum.

Si celebretur alia die,

Lectio ix.

DEinde postquam illorum erexit animos, rursum pericula prædicit, illorum mentem erigens, omnibusque sublimiores reddens. Quid enim ait? Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Viden quomodo illos omnibus superiores reddat, non curas modo, non maledicta, pericula, invidias, sed etiam mortem omnium terribilissimam contemnere docens? Neque simpliciter mortem, sed etiam violentam? Neque dixit, Occidemini, sed cum magnificentia congruente totum declaravit. Nolite timere, dicens, ab iis qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere : sed potius timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam : in contrarium vertens sermonem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timetis mortem, ideoque ad prædicandum segniores estis? Sed hac de causa potius prædicate, quia mortem timetis. Illud enim vere vos a morte eripiet. Nam etiamsi vos interempturi sunt, meliorem tamen partem non separabunt, etiamsi id totis viribus conentur. Ideo non dixit : Animam autem non occidunt; sed, Non possunt occidere. Nam etiamsi velint, non separabunt. Itaque si supplicium times, illud longe gravius time. Viden quomodo non promittat, se illos a morte liberaturum esse, sed mori permittit, majora largiturus quam si id non permitteret? Longe enim majus est suadere ut mors spernatur, quam a morte eruere.

Te Deum laudamus.

In Laud. post Commem. Feriæ in Quadrages. pro SS. Mart. Aña. **Vestri capilli.** ℣. **Exsultabunt.**
Temp. Pasch. Aña. **Lux perpetua.** ℣. **Sancti et justi.**

DIE XXVI. APRILIS.

B. Mariæ Virginis de Bono Consilio.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V per Annum præter sequentia.

In I. Vesperis.

Añæ et Capitulum ut ad Laudes.

Hymn. Ave maris.

℣. Ora pro nobis Mater Boni Consilii, alleluia. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

Ad Magnif. Aña. Candor est lucis æternæ, et speculum sine macula Dei majestatis et imago bonitatis illius : et ideo nihil inquinatum in eam incurrit, alleluia.

Oratio ut in Laud.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, Mater Boni Consilii, * Intercede pro nobis, alleluia.

Ps. Venite, exsultemus. 2.

Hymnus.

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestanam veneraris ædem,
Qua Dei magnæ Genitricis alma
Splendet imago.

Hæc ubi miram speciem repente
Obtulit lætis populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc ægris aderat, molestos
Corporis morbos animique pellens
Longe et ærumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.

Virgo, quæ magnis decorata signis,
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli solio coruscans,
Totius mundi seriem gubernat
Trinus et unus.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Accipe consilium in-

tellectus, et ne abjicias consilium meum, alleluia.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa, alleluia. ℟. Et innumerabilis honestas per manus illius, alleluia.

De libro Proverbiorum.

Lectio j. Cap. ij. b

SI intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit : consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur : qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas : qui lætantur cum male fecerint, et exsultant in rebus pessimis : quorum viæ perversæ sunt, et infames gressus eorum.

℟. Si sapientiam invocaveris, et inclinaveris cor tuum prudentiæ : * Tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies, alleluia. ℣. Quia Dominus dat sapientiam et ex ore ejus prudentia et scientia.— Tunc.

Lectio ij. Cap. iij. c

FIli mi, ne effluant hæc ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium : et erit vita animæ tuæ, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget : si dormieris, non timebis : quiesces, et suavis erit somnus tuus. Ne paveas repentino terrore et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum ne capiaris.

℟. Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit : * Consilium custodiet te, et prudentia servabit te, alleluia. ℣. Ut eruaris a via mala, et ab homine qui perversa loquitur. — Consilium.

Lectio iij. Cap. viij. b

EGO sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum : arrogantiam, et superbiam, et viam pravam et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Beatus homo qui invenit sapientiam et qui affluit prudentia : * Primi et purissimi fructus ejus, alle-

luia. ℣. Pretiosior est cunctis opibus, et omnia quæ desiderantur huic non valent comparari. — Primi. Gloria Patri. Primi.

In secundo Nocturno.

Aña. Justi sunt omnes sermones mei, non est in eis pravum quid, neque perversum, alleluia.

℣. Viam sapientiæ monstrabo tibi, alleluia. ℟. Ducam te per semitas æquitatis, alleluia.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

In Natali S. Joann. Bapt.

Lectio iv.

HOminem concepit Elisabeth, hominem Maria : sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum et hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hominem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando femina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum femina concepit corde venena serpentis; non mirandum, quod salus nostra facta est, cum femina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus, uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus, per mulierem nobis reddita est salus.

℟. Fili custodi legem atque consilium, * Et erit vita animæ tuæ, et gratia faucibus tuis, alleluia. ℣. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget. — Et.

Sermo sancti Fulgentii Episcopi. De laud. Mariæ ex partu Salvat.

Lectio v.

QUoniam diabolus per serpentem Hevæ loquutus, per Hevæ aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum et cunctis sæculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius, hac munditia generatur. De cœlis medicus transiens per Virginem post transitum suum illæsam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in

sua Matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit, et virginitas ampliata est potius, quam fugata.

℟. Audi, fili mi, et suscipe verba mea, * Ut multiplicentur tibi anni vitæ, alleluia. ℣. Viam sapientiæ monstrabo tibi, ducam te per semitas æquitatis.— Ut multiplicentur.

Lectio vj.

Maria quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta, salutationis angelicæ, benedictionis divinæ, et plenitudinis gratiæ. Sic enim eam legitur salutasse : Ave Maria, gratia plena : benedicta inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore et prodigiis miraculisque clarescerent. Quas inter ea tribus abhinc sæculis præcipuo honore colitur, quæ Paulo secundo sedente mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiæ patrum ordinis Eremitarum sancti Augustini in oppido Genestani Prænestinæ diœcesis, ex pontificiis diplomatibus et supparibus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa sextus præfatis ejusdem oppidi cœnobitis Officium proprium concessit septimo Kalendas Maias, ipso scilicet Apparitionis die, recitandum, ac deinde illud die, quæ immediate subsequitur pro ejus recitatione in posterum assignata ad universum prædictum ordinem sub ritu duplicis majoris extendit. Leo vero decimus tertius ad augendum cultum erga beatissimam Virginem sub titulo Matris Boni Consilii novum hoc Officium approbavit.

℟. Ausculta sermones meos, et ad eloquia mea inclina aurem tuam : * Ne recedant ab oculis tuis : custodi ea in medio cordis tui, alleluia. ℣. Vita enim sunt invenientibus ea, et universæ carni sanitas. — Ne. Gloria Patri. Ne.

In tertio Nocturno.

Aña. Via stulti recta in oculis ejus, qui autem sapiens est, audit consilia, alleluia.

℣. Corona sapientiæ timor Domini, alleluia. ℟. Replens pacem, et salutis fructum, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis Ex Hom. ij. super Missus circa finem.

ET nomen, inquit, Virginis Maria, quod interpretatum maris stella dicitur. Ipsa namque est nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat. Ipsa, inquam, est præclara et eximia stella super hoc mare magnum et spatiosum necessario sublevata, micans meritis, illustrans exemplis. O quisquis te intelligis in hujus sæculi profluvio magis inter procellas et tempestates fluctuare, quam per terram ambulare : ne avertas oculos a fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiæ undis, si ambitionis, si detractionis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientiæ fœditate confusus, judicii horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristitiæ, desperationis abysso, cogita Mariam. In periculis, in angustiis, in rebus dubiis, Mariam cogita, Mariam invoca. Ipsam sequens, non devias : ipsam rogans, non desperas : ipsam cogitans, non erras : ipsa tenente, non corruis : ipsa protegente non metuis : ipsa duce non fatigaris : ipsa propitia pervenis, et sic in temetipso experiris quam merito dictum sit : et nomen Virginis Maria.

℟. Filii audite me : * Beati qui custodiunt vias meas, alleluia. ℣. Audite disciplinam et estote sapientes et nolite abjicere eam. — Beati.

Lectio viij.

INtuere o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiæ, consilium pietatis. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini quanto devotionis affectu a nobis voluerit honorari,

qui totius boni plenitudinem posuit in Maria : ut proinde, si quid spei in nobis est, si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea noverimus redundare quæ ascendit deliciis affluens. Tolle Mariam hanc maris stellam, quid nisi caligo involvens, umbra mortis, et densissimæ tenebræ relinquuntur? Totis ergo medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem.

℟. Principium sapientiæ timor Domini : * Et scientia sanctorum prudentia, alleluia. ℣. Per me enim multiplicabuntur dies tui, et addentur tibi anni vitæ. — Et scientia. Gloria Patri. Et scientia.

Lectio ix.

AD Patrem verebaris accedere, solo auditu territus ad folia fugiebas : Jesum tibi dedit mediatorem. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod, licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria. Nec dubius dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. Filioli, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? Potest ne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum : feliciter. Semper hæc inveniet gratiam, et sola est gratia qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus fratres? Quæramus gratiam, et per Mariam quæramus, quia quod quærit invenit, et frustrari non potest. Quæramus gratiam, sed gratiam apud Deum : nam apud homines gratia fallax. Quærant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiæ est quod hic sumus? Profecto misericordiæ Domini est, quod non sumus consumpti.

Te Deum laudamus.

Ad laudes.

et per Horas, Añæ.

1. Ego mater * pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei, alleluia.
2. In me gratia * omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis, alleluia.
3. Qui audit me * non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt, alleluia.
4. Da mihi sedium tuarum * assistricem sapientiam, et noli me reprobare a filiis tuis, alleluia.
5. Optavi, * et datus est mihi sensus et invocavi, et venit in me spiritus sapientiæ, alleluia.

Capitulum. Prov. viij. d

BEatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

Hymn. O gloriosa.

℣. Dignare me laudare te Virgo sacrata, alleluia. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, alleluia.

Ad Benedictus, Aña. Beata Mater et intacta Virgo, Regina mundi, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Genitricem dilecti Filii tui Matrem nobis dedisti, ejusque speciosam imaginem mira apparitione clarificare dignatus es : concede, quæsumus; ut ejusdem monitis jugiter inhærentes secundum cor tuum vivere et ad cœlestem patriam feliciter pervenire valeamus. Per eumdem Dominum.

Ad tertiam.

Capitulum. Beatus homo, ut supra.

℟. br. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. * Alleluia, alleluia. Venerunt. ℣. Et innumerabilis honestas per manus illius. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Venerunt.

℣. Viam sapientiæ monstrabo tibi, alleluia. ℟. Ducam te per semitas æquitatis, alleluia.

Ad sextam.

Capitulum. Prov. vj. c

COnserva, fili mi, præcepta patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ. Liga ea in corde tuo jugiter, et circumda gutturi tuo.

℟. br. Viam sapientiæ

monstrabo tibi, * Alleluia, alleluia. Viam. ℣. Ducam te per semitas æquitatis. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Viam.

℣. Corona sapientiæ timor Domini, alleluia. ℟. Replens pacem, et salutis fructum, alleluia.

Ad nonam.

Capitulum. Prov. xxiij. d

PRæbe, fili mi, cor tuum mihi et oculi tui vias meas custodiant.

℟. br. Corona sapientiæ timor Domini, * Alleluia, alleluia. Corona. ℣. Replens pacem, et salutis fructum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Corona.

℣. Venite filii, audite me, alleluia. ℟. Timorem Domini docebo vos, alleluia.

In ii. vesperis.

Añæ et Capitulum ut in Laudibus.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consilii, alleluia.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

Ad Magnif. Aña. Felix es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima : quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster, magni Consilii Angelus, alleluia.

¶ Quando Officium transfertur extra tempus Paschale, omittitur ubique Alleluia.

In primo Nocturno.

Aña. 2. Sine consilio nihil facias, et post factum non pœnitebis.

Aña. 2. Audite disciplinam, et estote sapientes, et nolite abjicere eam.

In secundo Nocturno.

Aña. 2. Consilium illius sicut fons vitæ permanet.

Aña. 3. Audi consilium, et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in novissimis tuis.

In tertio Nocturno.

Aña. 2. Cor boni consilii statue tecum, non est enim tibi aliud pluris illo.

Aña. 3. Sapiens cor et intelligibile abstinebit se a peccatis, et in operibus justitiæ successus habebit.

Ad tertiam.

℟. br. Venerunt mihi omnia bona, * Pariter cum illa. Venerunt. ℣. Et innumerabilis honestas per manus illius. Pariter. Gloria Patri. Venerunt.

℣. Viam sapientiæ monstrabo tibi. ℟. Ducam te per semitas æquitatis.

Ad sextam.

℟. br. Viam sapientiæ, * Monstrabo tibi. Viam. ℣. Ducam te per semitas

æquitatis. Monstrabo. Gloria Patri. Viam.

℣. Corona sapientiæ timor Domini. ℟. Replens pacem, et salutis fructum.

Ad nonam.

℟. br. Corona sapientiæ, * Timor Domini. Corona. ℣. Replens pacem, et salutis fructum. Timor. Gloria Patri. Corona.

℣. Venite filii, audite me. ℟. Timorem Domini docebo vos.

DIE XXVIII. APRILIS.
S. Vitalis
Martyris. Duplex.

Oratio. Præsta quæsumus etc. ut qui.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vitalis miles, sanctorum Gervasii, et Protasii pater, una cum Paulino judice Ravennam ingressus, cum vidisset Ursicinum medicum ob christianæ fidei confessionem ductum ad supplicium paululum in tormentis titubare, exclamavit : Ursicine medice, qui alios curare solitus es, cave ne te mortis æternæ jaculo conficias. Qua voce confirmatus Ursicinus martyrium fortiter subivit. Quare Paulinus incensus Vitalem comprehendi jubet, et equuleo tortum, atque in profundam foveam demersum lapidibus obrui. Quo facto quidam Apollinis sacerdos, qui Paulinum in Vitalem incitarat, oppressus a dæmone clamare cœpit: tu me nimium, Vitalis Christi martyr, incendis : et illo æstu jactatus, se præcipitavit in flumen. ℟. Lux perpetua.

Lectio v.

De Sermone sancti Petri Damiani. Serm. 1. de S. Vitale.

Immensas Deo laudes, et gratias referamus, dilectissimi fratres, quia dum per totum orbem Paschalis festivitas rutilat nostræ patriæ fines etiam beati Vitalis triumphalis dies illustrat. Hodie namque miles Christi gloriosus pro fide Imperatoris sui in æternum victurus occubuit; hodie devicto humani generis inimico, cum triumpho gloriæ regna siderea penetravit; hodie alternantibus hinc inde hymnidicis Angelorum choris, palatium Regis æterni purpuratus intravit; ubi cum ignitis beatorum Spirituum cœtibus, cum trabeatis Senatoribus curiæ cœlestis

exsultat, cum Patriarchis in aureo sublimiter solio intronizzatus, cum laureatis martyribus mirabiliter coronatus, cum his omnibus stola indutus gloriæ ineffabili exsultatione tripudiat, et in conspectu æterni Regis melodum Alleluia jucundissima suavitate decantat. ℟. In servis suis.

Lectio vj.

QUam beate moritur, qui moriendo oritur; quam feliciter temporalem vitam finivit, qui perpetualiter vivere incipit! Hinc est, quod sancta Ecclesia dies migrationis sanctorum natales vocare consuevit; quia protinus in cœlo nascuntur, cum in terra visibiliter moriuntur; et nunc vere incipiunt vivere, cum mortalem videntur vitam finire. Perpendite, fratres mei, hic invictissimus Miles Christi, quam forte, quam robustum pectus habuerit, qui de sui periculo omnimode securus, de alieno sollicitus, uno verbi telo inimicum percutit, et claudicantem jam inflicto vulnere socium ad agendum fortiter excitavit. Docta manus ad prœlium, dum vibrat hastam, socium, ut surgeret, tetigit, et vincenti jam adversario lethale vulnus inflixit. ℟. Filiæ Jerusalem.

In iij. Nocturno, Lect. de Homil. in Evang. **Ego sum vitis vera.**

Missa. **Protexisti.** Si transfer. extra Temp. Pasch. Lect. iij. Noct. de Homil. in Evang. **Si quis vult.** Missa. **In virtute.** Evang. vero ut in Off.

DIE XXIX. APRILIS.
S. Liberii

Archiep. et Conf. Ravenn.

A Col. elect. Duplex.

Oratio. **Da quæsumus.**

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIberius hujus nominis primus post Dathum cœlestis Columbæ indicio Ravennatis ecclesiæ Episcopus designatur. Quia cum esset philosophus maximus, et græce, latineque doctissimus, tum doctrina, tum exemplo ex Ravennatibus plures ad christianam fidem convertit. Unum supra viginti annos in episcopatu sanctissime vixit; et tandem bonorum operum meritis cumulatus, ex caduca ad perennem vitam evolavit tertio Kalendas Maii, anno post Christum natum

ducentesimo sexto; cujus corpus in basilica divi Probi ad mare cum antecessoribus suis sepultum, et ad metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara maxima honorifice conditum quiescit.

℟. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximi Episc. Ad sancti.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Homo peregre.

Missa. Statuit.

DIE IX. MAII

S. Geruntii

Ep. et Mart. Patroni minus Princip. Civitatis Cerv.

Duplex majus.

Oratio.

DEus, qui nos beati Geruntii Martyris tui, atque Pontificis continua solemnitate lætificas, concede benignus, ut cujus hodie triumphum colimus, societatis ejus lætitiam adipisci, te largiente, mereamur. Per Dominum nostrum.

In j. Noct. Lect. A Mileto. de Communi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GEruntius Phycodensis Episcopus in officii sui munere vigilantissimus, in id totus incubuit, ut verbo et exemplo ecclesiæ sibi commissæ prodesset. Orationi assiduus erat, carnem jejunio affligebat. Miracula multa edidit, quibus illius sanctitatem testatam Deus fecit. Quartæ synodo Romæ sub Symmacho Papa habitæ interfuisse, et subscripsisse putatur. Dum autem ad ecclesiam, cujus curam gerebat, reverteretur, ab impiis factionis, ut creditur, schismaticorum, qua diutius sanctus Symmachus Papa fatigatus fuit, via Flaminia, in loco, qui Campus Ventosus dicitur, prope Callium decollatus, martyrii palmam accepit. Ejus corpus, quod triduo inhumatum jacuerat, a piis viris honorifice sepultum est.

℟. Lux perpetua.

Lectio v. Sermo S. Ambrosii Episcopi. Dignum et congruum, de Communi.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Ego sum vitis vera.

Missa. Protexisti.

Si Festum S. Geruntii transferatur post tempus Paschale, omnia præter Orationem dicuntur de Communi unius Martyris extra tempus Paschale, et Lectio v. et vj. de Sermone S. Augustini Episcopi :

Triumphalis, de eodem Communi; et Lectiones iij. Nocturni de Homilia in Evang. **Si quis venit.**

Missa. **Statuit.**

Ex particulari Decreto Sacræ Rituum Congregationis de hoc Sancto Martyre ut Festum in foro pro universa Diœcesi in Dominica numerice iij. Mensis Maii cum privilegio iterum celebrandi omnes Missas de sancto sive lectas sive cum cantu, dummodo non occurrat Festum primæ vel secundæ classis.

DIE XIII. MAII.

SS. Cleti et Marcellini

Pont. Martyrum. Duplex.

In ij. Noct. Lectio iv. Cletus, ut in Breviario.

Lectio v.

Marcellinus Romanus, ab anno ducentesimo nonagesimo sexto ad annum trecentesimum quartum in immani imperatoris Diocletiani persecutione Ecclesiæ præfuit. Multas pertulit angustias ob improbam eorum severitatem, qui eum redarguebant de nimia indulgentia erga lapsos in idololatriam, quæque causa fuit, ut per calumniam infamatus fuerit, quasi thus idolis adhibuisset. Verum hic beatus Pontifex in confessione fidei una cum tribus aliis christianis, Claudio, Cyrino et Antonino capite plexus est. Quorum projecta corpora, quum triginta sex dies jussu imperatoris sepultura caruissent, beatus Marcellus a sancto Petro in somnis admonitus, cum Presbyteris et Diaconis, hymnis et luminibus adhibitis, honorifice sepelienda curavit in cœmeterio Priscillæ via Salaria. Rexit Ecclesiam annos septem, menses undecim, dies viginti tres : quo tempore fecit ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros quatuor Episcopos per diversa loca quinque.

Lectio vj. **Dignum et congruum.** de Comm. j. loco.

DIE XXII. MAII.

S. Marciani

Archiep. et Conf. Ravenn.

A Col. elect. Duplex.

Oratio. **Da quæsumus.**

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Marcianus beati Apollinaris Discipulus, ab eoque Diaconus ordinatus, tertius post

ipsum, Columba, quæ ejus capiti insedit cœlitus indicante, Ravennatis Ecclesiæ Episcopus est creatus. Qui cum nobilissimo genere ortus, et omni sanctitate esset conspicuus, commissum sibi gregem in susceptæ religionis studio sic confirmavit, ut multi calamitates omnes, ipsamque necem pro Christo fortiter, libenterque pertulerint. Divinum insuper cultum, plurimis ad sacros ordines promotis, amplificavit; et tandem rerum admirabilium gloria clarissimus in Domino obdormivit undecimo Kalendas Junii, anno post Christum natum centesimo vigesimo secundo, præsulatus autem sui decimo quinto; cujus corpus in divi Eleucadii basilica juxta classem sepultum fuit.
℟. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximi Episcopi. Ad sancti.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Homo peregre.

Missa. Statuit.

DIE XXX. MAII.
S. Exuperantii

Archiep. et Conf. Ravenn.

Duplex.

Oratio. Exaudi.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Exuperantius Urso Ravennatum Antistiti in episcopatu successit, cujus tempore divæ Agneti virgini et martyri templum Ravennæ excitatum est, et ab eo nobile Argentæ oppidum, quod ante id tempus ultra Padum erat, eo loco, ubi nunc visitur, ædificatum. Ceterum Exuperantius vir fuit vitæ sanctitate insignis, magnaque præditus caritate; cumque bonorum operum meritis cumulatissimus esset, sanctissime ad Deum migravit tertio Kalendas Junii, anno salutis quadringentesimo decimo octavo, episcopatus autem sui vigesimo; cujus corpus in eadem divæ Agnetis basilica, ubi antea sub ara ejus nomini dicata religiose tumulatum fuerat, ea diruta, ad metropolitanam ædem translatum ibidem sub ara sanctissimi Crucifixi honorifice conditum nunc colitur. ℟. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximi Episcopi. Beati Patris.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Vigilate.

Missa. Sacerdotes.

DOMINICA II. MAII.

Beatæ Mariæ Virginis Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. Virginis.

DIE XV. JUNII.

S. Germanæ Cousin

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter seq.

Oratio.

DEus, humilium celsitudo, qui beatam Germanam Virginem tuam caritatis et patientiæ decore excellere disposuisti : ejus meritis et intercessione concede; ut crucem jugiter ferentes, te semper diligere valeamus. Per Dominum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErmana Cousin Pibraci, quod oppidum est Tolosanæ diœcesis, humili loco nata, ab ipsa pene infantia gravibus ærumnis fuit obnoxia. Cum enim manca esset, et strumis infecta, statim post obitum matris in novercæ odium incidit, ejusque opera de paterna domo ejecta et custodiendis gregibus addicta, solo pane et aqua victitans, et super stramen aut aridos palmites in ipsa pecudum caula somnum carpens, vitam in summa egestate rerumque omnium inopia toleravit. Hæc et alia, quibus quotidie premebatur, frigoris, æstus et imbrium incommoda, quin etiam domesticorum convicia et insectationes, forti semper animo, et ore ad hilaritatem composito, non solum patientissime tulit, sed majora pati excogitavit, ut conformis fieret imagini Filii Dei, quem unice toto cordis affectu dilexit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

SIve enim gregem ad pascua, sive in arvis stamina e colo duceret, mente et cogitatione in Deum defixa, assiduas fundebat preces, et positis humi genibus ante crucis signum, ardentissimi amoris æstus rerum cœlestium contemplatione temperabat. Quotidie templum adire, sacrificio Missæ interesse, et singulis diebus festis se divinæ mensæ pabulo reficere in more habuit. Deiparam Virginem singulari religione coluit, eique frequentia exhibuit obsequii et pietatis officia. Caritate erga omnes affecta, pueros et puellas chri-

stianæ fidei mysteriis erudire, eorumque animos ad virtutem et rectam vivendi rationem informare, egentium inopiæ subvenire consuevit, detracto etiam sibi panis frustulo, quo unice vescebatur. Castitatis vero et innocentiæ laudem tantam promeruit, ut ad mortem usque illibatam servaverit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

HAnc famulæ suæ occultam sanctitatem Deus, editis e cœlo signis, mirabiliter declaravit. Nam et fluvium aquis exundantem, dum Pibracense templum peteret, Germana fixo gradu sæpius transivit, et panem pauperibus erogandum, ut novercam lateret, hiberno tempore in flores convertit. Virtutibus et prodigiis illustrata, ad cœlestis Agni nuptias tandem inopinato exitu emigravit, annum agens secundum supra vigesimum. Mortales Virginis exuviæ, anno quadragesimo et ultra postquam e vita decesserat, incorruptæ et integræ, recentibusque conspersæ floribus repertæ sunt. Huic prodigio alia multa, per annos ferme ducentos, divina virtute ad tumulum jugiter patrata, miracula accesserunt, quæ innocentis puellæ famam et nomen longe lateque propagarunt. Quibus permotus Pius nonus, Pontifex maximus, virtutibus et miraculis rite probatis, eamdem beatarum Virginum fastis primum ascripsit. Subinde vero novis fulgentem prodigiis idem Pontifex anno millesimo octingentesimo sexagesimo septimo, ea ipsa die qua sæcularia Apostolorum Principum solemnia agebantur, Sanctorum albo accensuit.

℟. Afferentur.

In iij. Nocturno, Homilia. Cœlorum regnum. de Communi non Virg. cum ℟℟. de Communi Virg.

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis

Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis præter seq. m. t. v.

Oratio.

DEus, qui ad plurimos pro salute animarum perferendos labores beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili caritate, et invicta patientia decorasti: concede propitius, ut ejus exemplis instru-

cti, et intercessionibus adjuti, æternæ vitæ præmia consequamur. Per Dominum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes Franciscus Regis, nobili genere natus in oppidulo Narbonensis Galliæ, cui nomen Fonscoopertus, eximiæ sanctitatis a teneris annis indicia præbuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosæ anno ætatis decimonono, humilitate, obedientia, caritate, odio sui, ceterisque vitæ religiosæ virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandæ animarum saluti penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, et Forensium montes, et ingentes Helviorum tractus, glacie nivibusque fere perpetuis horridos, eorumque colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines, aut Calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad catholicam fidem, et ad christianam pietatem traduxerit. ℞. Honestum.

Lectio v.

CAmpestribus missionibus hiberno tempore perfunctus, æstivo revertebatur Anicium, ibique in nosocomiis, et in carceribus, in privatis ædibus, in compitis, ac templis omne hominum genus, omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges corrogatis undique subsidiis, præsertim cum sæviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat, unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, et perditis præsertim mulierculis, e vitiorum cœno educendis, vix credibile est quot probra ludibriaque pertulerit, erecto semper et alacri vultu imperterritus, licet gladiis jugulo sæpe admotis, alapis ori impactis et fustibus corpori. Grassante peste, infirmos eo morbo laborantes sedulo invisens, ardenti reficiebat caritate. Erga alios blandus ac beneficus, in se ipsum sæviebat acerrime, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, semper abs-

temius, vilissimoque semper victitans cibo, et adeo tenui, ut arcendæ morti potius, quam sustentandæ vitæ sufficeret.
℟. Amavit.

Lectio vj.

DIvino amore sic erat incensus, ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, cœlestibus affluens deliciis, et extra se sæpe raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem etiam in astantes diffunderet. Miraculis aliisque donis supernaturalibus mire claruit. Tandem vocatus ad præmia laborum, in Viennensis diœcesis pago, cui nomen est Lalovescus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cum sæviret hiems frigidissima, cœlestibus recreatus illustrationibus, ad æterna gaudia invitatus, spiritum Creatori reddidit anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, die trigesima prima Decembris, vitæ suæ quadragesimo quarto. Ejus sepulcrum incredibili populorum per asperrimos montes undique confluentium concursu, ob sanctitatis et miraculorum famam, quæ maxime percrebrescebat, summa devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens undecimus, Pontifex maximus, Joannem Franciscum Beatorum, Clemens vero duodecimus Sanctorum fastis solemni ritu ascripsit, die decima sexta Junii ejusdem celebrandæ festivitati a Benedicto decimoquarto assignata. ℟. Iste.
In iij. Noct. Homil. Sancti Evangelii. de Communi.

DIE XIX. JUNII.
S. Ursicini
Martyris. Duplex.

Oratio. Præsta quæsumus, ut qui.
In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

URsicinus medicus, natione Ligur, Nerone imperatore, Ravennæ martyrii palmam adeptus est. Hic eo ductus miraculo, quo beatus Apollinaris Theclam Tribuni uxorem sanaverat, christianam fidem amplexus est, et sacra unda ablutus. Cum vero ad Svetonium Paulinum consularem Neronis vicarium, quod christianus esset, delatus plures pœnas

atque tormenta forti animo superasset, pœna tamen capitali damnatus, cum ad patibulum duceretur, commoveri, ac paululum titubare cœpit. Quod Vitalis miles, qui clam Christum colebat, animadvertens exclamavit : Noli, noli, Ursicine medice, qui alios curare consuevisti, te ipsum æternæ mortis jaculo vulnerare : qui per passiones nimias venisti ad palmam, coronam perdere noli tibi a Domino præparatam; qua voce confortatus Ursicinus, capitis obtruncatione martyrium fortiter subiit. Statim autem, perinde ac viveret, cadaver sanctum sese ex humo erexisse, caputque ambabus manibus apprehensum ad locum, ubi ad sepulturam dandum erat, attulisse fertur; quod postea ad metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara maxima honorifice conditum quiescit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

De Sermone sancti Petri Damiani. Sermo xj. de S. Vitale.

SED dum beati Ursicini lapsus auditur, alicujus animus fortasse movetur, cur omnipotens Deus eos, quos in perpetuum elegit, quos per abundantiorem gratiam etiam ad martyrii culmen assumit, in periculosi timoris voraginem cadere, impediente carnis infirmitate, permittit? Unde quia satisfieri citius credimus, breviter respondemus. Sancti etenim viri, qui per divini muneris gratiam ad perfectionis culmen elevantur, quamdiu in hac vita, ne aliqua elatione superbiant, quibusdam tentationibus reprimuntur, ut nequaquam tantum proficere valeant, quantum volunt. Ne igitur extollantur per superbiæ vitium, fit in eis quædam mensura virtutum.

℟. Desiderium.

Lectio vj.

Ibidem post medium.

UT ergo beatus Ursicinus barathrum elationis evaderet, dignum fuit ut cadendo disceret, quia non sua, sed aliena virtute stetisset. Permisit divina clementia excelsam paradisi cedrum leviter concuti, ne irruente validiori turbine radicitus potuisset evelli. Permisit militem suum, vel ad momentum, hostilibus gladiis cedere, ut pœnitens fugæ ferventius potuisset animosum pectus ad rediviva rursus certami-

na reparare; quatenus de fugiente protinus insequentem, de victo faceret versa vice victorem. Amando Ursicinus carnem suam Christum deserere voluit, sed rursus timendo Christum, ipsam carnem ultro feriendam carnificibus tradidit. Ex quo peccavit, ex eo emendare protinus studuit: unde admisit culpam, inde sustinuit pœnitentiam; consolatus enim Ursicinus, genu terræ posito, spiculatorem, ut feriret hortatur, agens pœnitentiam, quod expavisset Christi martyrium. ℟. Stola

In iij. Noct. Lectiones de Homil. Si quis vult post me venire. ij. loc.

Missa. In virtute. Evang. vero ut in Missa sacerdotes.

DIE XXII. JUNII.

Commemoratio Sanctorum

Quorum in Diœcesi SS. venerantur Reliquiæ. Duplex. Omnia de Comm. plur. Mart. præter seq.

Oratio.

DEus, qui nostras ecclesias innumeris voluisti Sanctorum decorari Reliquiis; concede nobis famulis tuis ut quorum memoriam veneramur in terris, eorum consortio perfruamur in cœlis. Per Dominum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Tractatu sancti Joannis Damasceni. De Fid. Ortod. Cap. xvj. lib. 4.

CHristus Dominus Sanctorum Reliquias, velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat; nam si aqua in deserto ex aspera et solida rupe, atque ex asini maxilla, ad sedandam Samsonis sitim, Deo ita volente, prosiliit, eritne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis, suave unguentum scaturire? Minime certe : iis quidem, quibus Dei potentia, honorque quo Sanctos suos afficit, perspectus, et exploratus est. Atque illud quidem veteri lege comparatum erat ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.
℟. Sancti tui.

Lectio v.

EX quo enim ipsamet vita, ac vitæ auctor inter mortuos ascriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fideique erga eum, diem extremum clauserunt, mortuos haudquaquam appellamus. Qui enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea dæmones expelluntur, morbi profligantur, ægroti sanantur, cæci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes, ac mœrores discutiuntur; ac denique omne donum optimum a Patre luminum, eorum opera, ad eos qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra causa supplicant?

℟. Verbera carnificum.

Lectio vj.

HOnorandi certe, et quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo exstruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur, quo nimirum lætitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ne dum eos colere, et demereri studemus, offendamus potius, et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur; quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur. Quocirca in psalmis, et hymnis, et canticis spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione, quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur, Sanctos colamus, statuas ipsis, et visibiles imagines erigamus, immo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivæ eorum statuæ, atque imagines simus.

℟. Tamquam aurum.

In iij. Noct. Lect. de Hom. in Evang. **Descendens Jesus** cum Lect. ix. S. Paulini E. C. ex duabus una.

FERIA VI.

post Oct. Corp. Christi.

Sacratiss. Cordis Jesu.

Duplex j. classis.

Sumitur Officium pro aliquibus locis cujus Oratio incipit : **Concede quæsumus** cum additione ad Lectionem vj.

Post verba jaculo vulnerare dignetur :**Quam caritatem**

Christi patientis et pro generis humani redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis sacramentum corporis et sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi Cordis symbolo devotius ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens Decimus tertius ipsius sacratissimi Cordis festum nonnullis Ecclesiis celebrare concessit, Pius nonus ad universam extendit Ecclesiam, ac denique Summus Pontifex Leo decimus tertius, orbis catholici votis obsecundans, ad ritum duplicis primæ classis evexit.

DIE III. JULII.

S. Dathi

Arch. et Conf. Ravenn.
A Col. elect. Duplex.

Oratio. Da quæsumus.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DAthus post Probum hujus nominis primum, Spiritu sancto in Columbæ specie designante, Ravennatum Episcopus est creatus, qui sanctitate fuit adeo admirabili, ut ejus facies cœlesti quodam splendore radiaret, eoque hortante, ac suadente, ex Ravennatibus plures christianam fidem amplexi sunt. Annos prope decem pastorale munus in omni innocentia administravit, et tandem sanctimoniæ fama præclarus migravit ad Dominum quinto nonas Julii, anno salutis centesimo octogesimo quinto; cujus corpus a divi Probi juxta Classem basilica, ubi tumulatum fuerat, ad metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara maxima honorifice conditum fuit.

℟. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximi Episcopi. Ad sancti.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Homo peregre.

Missa. Statuit.

DIE V. JULII.

S. Antonii Mariæ Zaccaria

Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

HAC nos Domine Deus, supereminentem Jesus Christi scientiam, spiritu Pauli Apostoli ediscere; qua beatus Antonius Maria mirabiliter eru-

ditus, novas in Ecclesia tua clericorum et virginum familias congregavit. Per eumdem Dominum.

Commem. Octavæ SS. Apostolorum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANtonius Maria Zaccaria, Cremonæ in Insubria nobili genere natus, jam a puero qua futurus esset sanctitate portendere visus est. Eximiarum enim in eo virtutum significationes mature eluxerunt, pietatis in Deum ac beatam Virginem; insignis præsertim in pauperes misericordiæ; quorum inopiæ sublevandæ, vel pretiosa veste sibi detracta, haud semel præsto fuit. Humanioribus litteris in patria excultus, Ticini philosophiæ, Patavii medicinæ addiscendæ operam dedit: utque omnibus vitæ integritate, ita et æqualibus acumine ingenii facile antecelluit. Lauream adeptus ac domum reversus, ubi intellexit se Dei monitu ad animorum magis quam corporum morbis medendum vocari, in sacras disciplinas percipiendas sedulo incubuit. Interea ægrotos visere, pueros christiana doctrina informare, juvenum cœtus pietate excolere, ætate etiam provectos ad mores emendandos frequenter hortari non destitit. Sacris initiatus cum primo litaret, cœlesti oborto lumine, Angelorum corona circumdatus stupenti populo apparuisse traditur. Exinde animarum saluti impensius consulere, depravatis moribus summa ope obsistere curæ fuit. Ad hæc advenas, egenos, afflictos paterno complexus affectu, piis alloquiis atque subsidiis recreatos ita solari, ut ejus domus miserorum perfugium haberetur, ipseque pater patriæ atque angelus meruerit a suis civibus appellari.

℟. Honestum.

Lectio v.

MEdiolani, cum secum agitaret uberiores in rem christianam manare posse fructus, si in vinea Domini sibi laborum socios ascisceret, re communicata cum Bartholomæo Ferrario et Jacobo Morigia nobilissimis et sanctissimis viris, sodalitatis Clericorum Regularium fundamenta jecit; quam, ob suum in gentium Apostolum amorem, a sancto Paulo nun-

cupavit : quæ, Clemente septimo Pontifice maximo approbante et Paulo tertio confirmante, brevi per complures regiones propagata est. Sanctimonialium quoque Angelicarum societas ipsum Antonium Mariam parentem et auctorem habuit. Qui tamen adeo de se submisse sentiebat, ut nullo pacto præesse suo ordini unquam voluerit. Tanta vero fuit patientia, ut formidolosissimas tempestates in suos commotas constanti animo perferret; tanta caritate, ut piis adhortationibus religiosos viros ad Dei amorem inflammare, Sacerdotes ad apostolicam vivendi normam revocare, patrumque familias sodalitia ad bonam frugem instituere numquam intermiserit; imo interdum prælata cruce per compita plateasque cum suis progressus, fervida ac vehementi oratione, aberrantes improbosque homines ad salutem reduceret.

℟. Amavit eum.

Lectio vj.

Illud etiam memorandum quod in Jesum crucifixum amore flagrans, crucis mysterium ab omnibus, ad statum æris campani indicium, sexta quaque feria sub vesperas, recolendum curavit; sanctissimum Christi nomen in suis scriptis passim usurpabat et in ore semper habebat; ejusdemque cruciatus, vere Pauli discipulus, in corpore suo præ se ferebat. In sacram Eucharistiam singulari caritate ferebatur; cujus et frequenter percipiendæ consuetudinem instauravit; et morem e sublimi throno publice in triduum adorandæ invexisse perhibetur. Pudicitiam adeo coluit ut etiam in exsangui corpore, reviviscere visus, ejus amorem testaretur. Accessere cœlestia dona ecstasis, lacrymarum, futurorum eventuum cognitionis, scrutationis cordium, virtutis in humani generis hostem. Tandem magnis laboribus ubique exantlatis, Guastallæ, quo pacis sequester accitus fuerat, gravi morbo correptus est. Cremonam adductus, inter suorum fletus et complexus piissimæ matris quam proxime obituram prædixit; superna Apostolorum visione recreatus, sodalitatis suæ incrementa prænuntians; tertio Nonas Julii anno millesimo quingentesimo trigesimo nono, sanctissime obiit, annos

natus sex supra triginta. Cultum tanto viro, ob eximiam ejus sanctitatem et signorum copiam a christiano populo statim exhibitum, Leo decimustertius Pontifex maximus ratum habuit et confirmavit : eumdemque anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo, in festo Ascensionis Dominicæ, solemni ritu Sanctorum fastis ascripsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij.

Cap. x. vers. 15. 21.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam, genu flexo ante eum, rogabat eum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. xlvij. de diversis.

DUrum videtur et grave quod Dominus imperavit; ut si quis eum vult sequi abneget seipsum : sed non est durum nec grave quod ille imperat, qui adjuvat ut fiat quod imperat. Nam illud verum est quod ei dicitur in Psalmo : Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Quidquid enim durum est in præceptis, ut sit lene, caritas facit. Novimus quanta ipse amor facit. Quid autem est, Neget se? Non præsumat de se, sentiat se hominem, et respiciat dictum propheticum : Maledictus omnis qui spem suam ponit in homine : subducat se sibi sed non deorsum versus : subducat se sibi ut hæreat Deo.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

QUO sequendus est Dominus? quo iit, novimus : resurrexit enim et ascendit in cœlum : illo sequendus est. Plane desperandum non est quia ipse promisit, non quia homo aliquid potest. Jam quare desperemus, si membra illius capitis sumus? Bonum est illo eum sequi; sed videndum est, quo : etenim verba ista Dominus Jesus non tunc dicebat quando a mortuis jam resurrexerat : nondum erat passus, venturus erat ad crucem, venturus ad exhonorationem, ad contumelias, ad flagella, ad spinas, ad vulnera, ad insultatio-

nes, opprobria, mortem. Quasi exasperata est via: pigrum te facis, non vis sequi: Sequere. Nam quis non velit ire ad exaltationem? omnes delectat celsitudo, sed humilitas gradus est.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Ex Epist. xxxviij.

TOlle crucem tuam et sequere Dominum. Crux enim nostra quam Dominus portari a nobis jubet, ut cum expeditissimis sequamur, quid aliud quam mortalitatem carnis hujus significat? ipsa enim nos cruciat, donec absorbeatur mors in victoriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigenda est, et transfigenda est clavis timoris Dei, ne solutis et liberis membris reluctantem portare non possis: sequi enim Dominum, nisi eam portans, omnino non vales. Nam quomodo eum sequeris si non es ejus? qui autem Jesu Christi sunt, ait Apostolus, carnem suam crucifixerunt cum passionibus et desideriis. Te Deum.

In Laud. Commem. Octavæ SS. Apost. Petri et Pauli.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XVIII. JULII.

S. Camilli de Lellis

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in Breviario, additis Lectioni vj.

Post verba: **Sanctorum fastis ascripsit: — et Leo decimus tertius ex Sacrorum catholici orbis Antistitum voto, ac Rituum Congregationis consulto, cœlestem omnium hospitalium et infirmorum ubique degentium Patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium Litaniis invocari præcepit.**

DIE XXIII. JULII.

S. Apollinaris

Martyris. Arch. Ravenn. et Patroni præcipui. Duplex j. classis cum Oct.

In j. vesperis.

Añæ de Laudib. Psalmi de Dominica, et loco ult. **Laudate Dominum, omnes gentes.**

Capitulum. Jacobi j.

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus

Ex operibus sancti Petri Damiani.

COnsul æterni trabeate
regni,
Mente devota petimus, labora
Curiam cœli reserare plebi
Apollinaris.
Janitor summi pius hoc
olympi
Annuat tanti famulis alumni,
Qui tuas gaudent resonare
laudes
Dulcibus hymnis.
Intimis pressam tenebris
Ravennam,
Dæmonumque vanis inhiando sacris,
Clarus eois veniens ab
oris,
Lucifer intrans.
Cæcus orbati puer Irenæi
Te probat dextrum rutilare
sidus,
Qui patri cordis, sobolique
frontis
Lumina pandis.
Nil potest ægræ medicina
Theclæ,
Nil profanorum numerus
deorum;
Tu cor ad cœlum facis, atque lætum
Tollere vultum.
Læta Classensis movet ora
civis
Viribus sacræ reserata linguæ;
Patris æternum reserata
Verbum
Verba fatentur.
Morte defunctam duplici
puellam
Reddis utrique, miserando,
vitæ;
Flatus hinc carnem, Deus
inde mentem
Protinus implet.
Gloriam Patri referamus illi,
Tanta qui dignis tribuit
ministris;
Sit decus Nato, Flaminique sancto
Omne per ævum.
Amen.

℣. Ora pro nobis, sancte Apollinaris. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Aña. Sancte Apollinaris, Sacerdos et Martyr Christi, deprecare pro plebe tua, quam ex gentibus acquisisti : nos autem populus tuus, et oves gregis tui; intercede pro nobis ad Filium Dei.

Oratio.

DEus, fidelium remunerator animarum, qui hunc diem beati Apollinaris Sacerdotis tui martyrio consecrasti; tribue nobis, quæsumus, famulis tuis, ut, cujus venerandam celebramus festivitatem, precibus ejus indulgentiam consequamur. Per Dominum.

Ad matutinum.

Omnia ut in Communi

unius Martyris, præter ea, quæ infra ponuntur propria.

Hymnus

Ex operibus sancti Petri Damiani

CHorus exsultet cœlitum,
Turba plaudat fidelium,
Apollinaris passio
Mundi sit exsultatio.
Quum morte carnis interit
Sancto exutus corpore,
Stola vestitur gloriæ,
Carnis exuit ergastulum.
Exsulta jam, metropolis
Ravenna, vere nobilis,
Quod Roma in Clavigero,
Tu habes in Discipulo.
Te, summe Præsul, poscimus
Cordis orisque vocibus,
Ut nos venturo Judici
Commendes prece supplici.
Gloria sit ingenito
Patri, et Unigenito,
Sancto simul Spiritui,
Deo indivisibili. Amen.

In j. Noct. Lect. A Mileto. de Comm. unius Martyris j. loco.

℟. Beatus Petrus Apostolus dixit discipulo suo beato Apollinari : surge, perge Ravennam, illic multitudo populi moratur; * Prædica eis baptismum in nomine Domini. ℣. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit. Prædica.

℟. Beatus Apollinaris, cum ingrederetur Ravennam civitatem, circumsignans se, dixit : Deus, qui operaris cum Petro Apostolo tuo magistro meo, * Operare et mecum, ut per te glorificetur nomen tuum. ℣. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit. Operare et mecum, ut per te glorificetur nomen tuum.

℟. Hic est doctor gentium, prædicator omni populo; * Hic missus est ab Apostolo Petro Ravennam prædicare baptismum pœnitentiæ. ℣. Deus, qui operaris cum Petro Apostolo tuo, magistro meo, operare et mecum. Hic missus est Gloria Patri. — Hic missus est.

In ij. et iij. Noct. Lectiones et resp. ut in Breviario.

Ad laudes

et per Horas, Añæ.

1. Surge Apollinaris, perge Ravennam : illic multitudo populi moratur.

2. Perge Ravennam : illic prædica baptismum pœnitentiæ in nomine Domini.

3. Hic est doctor gentium, prædicator omni populo.

4. Missus est Apollinaris ab Apostolo Petro prædicare baptismum pœnitentiæ.

5. Qui operaris cum Petro Apostolo tuo, magistro meo, operare et mecum, ut per te glorificetur nomen tuum.

Capit. et Hymnus ut in Communi unius Martyris.

℣. Ora pro nobis, sancte Apollinaris. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. Aña. Surge, accipe Spiritum sanctum, simulque pontificatum, et perge ad urbem, quæ vocatur Ravenna.

Oratio.

DEus, fidelium remunerator animarum, qui hunc diem beati Apollinaris Sacerdotis tui martyrio consecrasti; tribue nobis, quæsumus, famulis tuis, ut, cujus venerandam celebramus festivitatem, precibus ejus indulgentiam consequamur. Per Dominum.

Ad Horas Añæ ut ad Laudes et reliqua de Comm.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis præter ultimum Psalm. cujus loco dicitur Ps. Credidi.

DIE XXIV. JULII.

S. Vincentii a Paulo

Conf. Duplex.

Omnia ut in Breviario, additis Lectioni vj.

Hunc autem divinæ caritatis eximium heroem, de unoquoque hominum genere optime meritum, Leo Tertiusdecimus, instantibus pluribus Sacrorum Antistitibus, omnium Societatum caritatis in toto catholico orbe existentium et ab eo quomodocumque promanantum, peculiarem apud Deum Patronum declaravit et constituit.

DIE XVI. AUGUSTI.

S. Rochi

Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Domine, continua pietate custodi : et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animæ et corporis contagione securum. Per Dominum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROchus in Monte Pessulano natus, quanta in proximum caritate flagraret, tum maxime ostendit, cum sævissima peste longe lateque per Italiam grassante,

patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque et oppida peragrans seipsum in ægrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, et integræ sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus et meritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsecuta est veneratio fidelium, quæ in Constantiensi deinde concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imago solemni pompa, omni comitante populo, per eamdem civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eumdem sibi apud Deum adversus contagiosam luem patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus octavus Pontifex maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent ecclesiæ sancti Rochi nomine Deo dicatæ, Officio ecclesiastico celebraretur, indulsit.

℟. Honestum fecit.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi in Epistolam Joannis.

Lectio v.

Tract. v. in cap. iij.

PErfecta ista caritas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens : Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt : sed si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit caritatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo caritas. Sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur nascitur, cum fuerit nata nutritur, cum fuerit nutrita corroboratur, cum fuerit roborata perficitur, cum ad perfectionem venerit quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum : optabam dissolvi, et esse cum Christo : multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori. ℟. Amavit.

Lectio vj.

HÆC est perfectio caritatis, major omnino non potest inveniri: sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est quæ perficiatur; et utique si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quæsivimus inchoationem caritatis unde incipiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hinc incipit ista caritas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto, ex eo quod sibi abundat, secundum tempus a tribulatione temporali liberet fratrem: hinc exordium est caritatis. Hanc ita cœptam, si verbo Dei, et spe futuræ vitæ nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia. Pusillum gregem. de Communi ij. loco.

In Laud. fit Comm. Oct. Assumpt. et S. Laurentii.

DIE XX. AUGUSTI.
S. Bernardi
Abbatis et Eccles. Doctoris.
Duplex.

Omnia ut in Breviario, additis Lect. vj. verbis seq. Pius vero octavus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto sanctum Bernardum universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit, nec non Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque Indulgentias plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesias visitantibus die hujus Sancti festo concessit.

DOM. INFRA OCT.
ASSUMPT. B. M. V.
B. M. V. sub titulo Refugium peccatorum.
Duplex majus.

Omnia ut in Festo S. Mariæ ad Nives die v. Augusti, vel ut in Festis B. M. V. ad fin. Breviar. edit. recent. præter ea, quæ ponuntur infra.

In utrisque vesperis.

℣. Facta es nobis Domina, in refugium. ℟. Et in adjutorium spei nostræ.

Ad Magnif. Aña. Tu refu-

gium nostrum, tu auxiliatrix nostra Virgo Maria : ora pro nobis Dominum.

Oratio.

OMnipotens, et misericors Deus, qui in beata semper Virgine Maria peccatorum refugium, et auxilium collocasti; concede, ut, ipsa protegente, a culpis omnibus absoluti, misericordiæ tuæ effectum felicem consequamur. Per Dominum etc.

Et fit Commem. Dom., et nisi elapsa fuerit, etiam Oct. S. Laurentii, non vero Assumptionis.

Ad matutinum.

Invit. Beatam Mariam Virginem refugium nostrum celebremus : * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

TE Mater alma Numinis,
Oramus omnes supplices
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

In secundo Nocturno
Sermo S. Bernardi Abbatis.

Lectio iv.

INtuere, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiæ, consilium pietatis. Cœlesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit : redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intueamini, quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria : ut proinde, si quid spei in nobis est, si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quæ ascendit deliciis affluens. Hortus plane deliciarum, quem non modo afflaverit veniens, sed et perflaverit superveniens Auster ille divinus, ut undique fluant et effluant aromata ejus, charismata scilicet gratiarum. Tolle corpus hoc solare, quod illuminat mundum : ubi dies? tolle Mariam, hanc maris stellam, maris utique magni et spatiosi : quid nisi caligo involvens,

et umbra mortis, ac densissimæ tenebræ relinquuntur? ℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha electa * dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio v.

TOtis ergo medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc inquam voluntas ejus est, sed pro nobis. In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere; solo auditu territus, ad folia fugiebas : Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. An vero trepidas et ad ipsum? Frater tuus est, et caro tua; tentatus per omnia absque peccato ut misericors fieret. Hunc tibi fratrem Maria dedit : Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis, et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed et pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. Filioli, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ.

℟. Quæ est ista? quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem. * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum : et lilia convallium. — Viderunt.

Lectio vj.

QUid nos alia concupiscimus fratres? Quæramus gratiam, et per Mariam quæramus, quia quod quærit invenit et frustrari non potest. Quæramus gratiam, sed gratiam apud Deum : nam apud homines gratia fallax. Quærant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Jam te, mater misericordiæ, per ipsum sincerissimæ tuæ

mentis affectum tuis jacens provoluta pedibus luna, id est Ecclesia mediatricem sibi apud Solem justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et Solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit præ omnibus, et ornavit, stola gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore cœlesti, innixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catelli de micis edant; nec puero Abrahæ tantum, sed et camelis potum tribuas de supereffluenti hydria tua : quia tu vere puella es prææelecta, et præparata Altissimi Filio, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula.

℟. Ornatam monilibus Filiam Jerusalem Domnius concupivit. * Et videntes eam filiæ Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate.—Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In iij. Nocturno, pro Lect. ix. legitur Homilia Dominicæ.

Ad laudes.

Hymnus.

PRæclara custos virginum,
Intacta Mater Numinis
Cœlestis aulæ janua,
Spes nostra, cœli gaudium.
Inter rubeta lilium
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia
Amica stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute
Syrtes dolosas amove
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. et Añæ ad Benedicti ut supra ad Vesp.
Et fit Commem. Dominicæ, sine Com. oct. Assumpt.

DOMINICA
IMMED. POST FESTUM S. AUGUSTINI.
B. M. V. de Consolatione.

Duplex majus.

Añæ ut in Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V.

In I. vesperis.

Capitulum. Isaiæ xj.

EGredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. Ave maris.

℣. Numquid obliviscetur Virgo ornamenti sui? ℟. Aut sponsa fasciæ pectoralis suæ?

Ad Magnificat, Aña. Sancta Maria, succurre miseris juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Oratio.

DOmine Jesu Christe Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, concede propitius, ut sicut lumbos præcincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in terris, ita perenni ejusdem consortio perfrui mereamur in cœlis. Qui vivis, et regnas.

Inde fit Comm. Dom. ...r.

Ad matutinum.

... Jesum per Mariam nos consolantem, ✠ Venite adoremus.

In primo Nocturno.

Añæ et Psalmi trium Nocturnorum, ut in Festis B. M. V.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere procede, et regna.

Lectio j.

de Canticis Canticorum.

QUam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ absque eo, quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea omnis armatura fortium.

℟. Sancta et immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: ✠ Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mu-

lieribus, et benedictus fructus ventris tui. — Quia.

Lectio ij.

NOta pulchra es, et macula non est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni; coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo, * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. — Et.

Lectio iij.

FAvus distillans labia tua sponsa; mel, et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuæ paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo: nardus, et crocus, fistula, et cinnamomum cum universis lignis Libani; myrrha, et aloe cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano. Surge aquilo, et veni auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius.

℟. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes Virgo. ℣. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. — Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

Sermo sancti Bernardi Abbatis. Serm. in Dom. inf. Oct. B. M. V. sup. sign. mag.

AUre Maria sole perhibetur amicta, quæ profundissimam divinæ Sapientiæ, ultra quam credi valeat, penetravit abyssum, ut quantum sine personali unione creaturæ conditio patitur, luci illi inaccessibili videatur im-

mersa. Illo nimirum igne Prophetæ labia purgantur, illo igne Seraphim accenduntur. Longe vero aliter Maria meruit non velut summatim tangi, sed operiri magis undique, et circumfundi et tamquam ipso igne concludi. Candidissimus sane, sed et calidissimus hujus mulieris amictus, cujus omnia tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in ea, non dico tenebrosum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lucidum, sed ne tepidum quidem aliquid, aut non ferventissimum liceat suspicari.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion quasi myrrha electa *dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio v.

MUlier amicta sole. Plane amicta lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnalis; nimirum spirituale est, stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat : induimini Dominum Jesum Christum. Quam ei familiaris facta es, Domina, quam proxima, immo quam intima fieri meruisti : quantam invenisti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suæ majestatis. Vestis Solem nube. Sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? *Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. — Viderunt.

Lectio vj.

TE itaque, Mater misericordiæ, mediatricem nobis apud Solem justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellamus, ut in lumine tuo videamus lumen, et Solis gratiam tuo mereamur obtentu, quam vere amavit præ omnibus, et ornavit, stola gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore cœlesti, innixa super Dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos Domina; ipsi quoque ca-

telli de micis edant; nec puero Abrahæ tantum, sed et camelis potum tribuas de supereffluenti hydria tua, quia tu vere puella es præelecta, et præparata altissimi Filio. Cujus divino instinctu sanctus Pontifex, et Doctor Ambrosius postquam Augustinum sacro baptismate expiavit, novum hominem novis vestibus induit, cucullaque nigra, et cingulo ex corio ipse, ut fertur, præcinxit. Hujus autem sacri cinguli ornamentum postea religio Augustiniana semper gestavit in signum devotionis erga beatam Virginem Mariam, sanctum Patrem Augustinum, piamque ejus matrem Monicam, ita ut, Eugenio quarto approbante, fuerit instituta societas Cincturatorum sanctorum Augustini, et Monicæ, et alia similis sub invocatione beatæ Mariæ Virginis de Consolatione quas Gregorius decimus tertius in unum corpus redegit; ac sodalitium cincturatorum beatæ Mariæ Virginis voluit appellari; illudque tum Gregorius ipse, tum multi alii ejus successores innumeris gratiis, et privilegiis cumularunt.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit * Et videntes eam filiæ Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes: Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate.—Et videntes Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

IN illo tempore: Exsurgens Maria abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda, et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Libro de Præsentia De. sive Epist. 187. alias 57 num. 23.

HÆC sunt certe verba Elisabeth matris Joannis: Beata tu inter mulieres, et beatus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuæ in auribus,

meis, exsultavit in gaudio Infans in utero meo. Hoc autem ut diceret, sicut evangelista præloquutus est, repleta est Spiritu sancto, quo procul dubio revelante, cognovit quid illa exsultatio significaret infantis, idest illius venisse Matrem, cujus præcursor ipse, et demonstrator esset futurus. Potuit ergo esse ista significatio rei tantæ a majoribus cognoscendæ, non a parvulo cognitæ.

℟. Sub tuum præsidium confugimus, clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus, * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus. ℣. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriæ melos. — Quibus.

Lectio viij.

NAM neque cum hoc ante in Evangelio narraretur, dictum est, credidit infans in utero ejus, sed exsultavit, neque ipsa dixit : exsultavit in fide infans in utero meo, sed exsultavit in gaudio. Videmus autem exsultationem non solum parvulorum, sed etiam pecorum; non utique de aliqua fide, vel religione, vel qualicumque rationali cognitione venientem. Sed hæc plane inusitata, et nova exstitit, quia in utero, et ad ejus adventum, quæ hominum Salvatorem fuerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis deputanda. Ideo hæc exultatio, et tamquam matri Domini reddita resultatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in infante, non humanitus ab infante.

℟. Porta cœli, et stella maris es Virgo Maria, Regis æterni mater, gratos nos redde Filio tuo, * Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet. ℣. Tu veniæ vena, tu gratiæ mater, tu spes mundi, exaudi nos clamantes ad te. — Quia omnis. Gloria Patri. Quia.

Lect. ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad laudes

et per Horas, Añæ.

1. Odor vestimentorum * tuorum, sicut odor thuris.

2. Cingulo suo * confortavit nos, et potestatem suam dedit in manu nostra.

3. Justitia * cingulum lumborum ejus, et fides cinctorium renum ejus.

4. Myrrha, et gutta, * et casia a vestimentis tuis.

5. Sentiens vestimento-

rum illius * fragrantiam, benedixit nobis Deus noster.

Capitulum. Isaiæ xj.

EGredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus O gloriosa Virginum.

℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus. Aña. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Oratio ut supra.

Deinde fit Comm. Dom. occurr.?

Ad primam.

Aña. Odor.

℟. br. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad tertiam.

Capitulum. Egredietur. ut supra.

℟. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua. ℣. Intende prospere procede, et regna. Et pulchritudine tua. Gloria Patri. Specie.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Ad sextam.

Capitulum. Eccli. xxv.

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus vultu suo. Gloria Patri. Adjuvabit.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad nonam.

Capitulum. Eccli. xxiv. 6.

IN plateis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. br. Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit eam. Gloria. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis, præter Ad Magnif. Aña. Sub tuum

præsidium confugimus, clementissima Virgo; suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus.

Oratio ut supra.

Deinde fit Comm. Dom.

DIE III. SEPTEMBRIS.

S. Euphemiæ

Virginis et Martyris.

Duplex.

Oratio. Deus, qui inter cetera.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUphemia virgo Aquilejæ, nobili genere nata, una cum Dorothea sorore a sancto Hermagora ejus urbis Episcopo in christiana fide erudita, ac postmodum baptizata est. Cum autem Valentius pater idolorum cultor eas in matrimonium tradere decrevisset, responderentque virgines se Jesum Christum sponsum habere, cui virginitatem suam perpetuo dedicassent, Valentius rei novitate commotus, cum districto gladio ambas interficere tentavisset, Sebasto præsidi puniendas detulit. Tentata igitur a præside modis pluribus sanctarum virginum constantia, eas a lictoribus denudari, virgis cædi, pedibusque suspendi, et capita malleis contundi jubet, quousque sanguis in terram copiose efflueret; quæ omnia cum invicta fortitudine tolerassent, ac Deo semper gratias agerent, in carcerem conjici imperat.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

A Plagis autem in carcere divinitus curatæ, et postera die eductæ, cum insigne adeo beneficium diis referendum Sebastus diceret : illæ vero non se ab idolis, qui dæmones sunt, sed a Jesu Christo sanatas affirmarent, eo jubente, in equuleo suspenduntur, lampadibus ad latera admotis torquentur, mox eis mammillæ immaniter abscissæ canibus projiciuntur, quas tamen attingere non sunt ausi. Sequenti vero die cum nudæ per urbem circumducerentur, ad Euphemiæ preces angelus adfuit, qui earum corpora veste candida cooperuit, ac sanavit. Quare præses ad se adductas cum non modo vulnera, sed nec etiam cicatrices uspiam apparerent, capite plecti jubet, quas Valentius ipse

ex patre carnifex factus, una cum Thecla, et Erasma neptibus, quæ et ipsæ eadem pro Christi fide tormenta fortiter toleraverunt, e turris fastigio decollatas in profluentem projecit.
℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

VErum statim ingenti prodigio turre funditus eversa, et impio patre, ac suis igne de cœlo consumptis, sanctarum virginum corpora a duobus splendentibus viris mirabiliter ad ripam amnis advecta, a beato Hermagora, qui eo cum clericis venerat, sepulta sunt. Passæ sunt sub Nerone imperatore tertio Nonas Septembris, sub id fere tempus, quo beatus Apollinaris ab exsilio Ravennam rediens Aquileja pertransiit; ubi cum Hermagoram harum sanctarum virginum diem festum agentem reperisset, sanctum Euphemiæ cadaver ab eo impetravit, illudque Ravennam translatum in templo ejus nomini dicato, honorifice collocavit.
℟. Afferentur Regi.
In iij. Noct. Lectiones de Homil in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus.
Missa. Loquebar.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

SS. Cyrilli et **Methodii**
Episc. Conf. Duplex.
Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

In j. vesperis.

Hymnus.

SEdibus cœli nitidis receptos [deles;
Dicite athletas geminos, fi-
Slavicæ duplex columen, decusque
Dicite gentis.
Hos amor fratres sociavit unus, [mo,
Unaque abduxit pietas ere-
Ferre quo multis celerent beatæ
Pignora vitæ.
Luce, quæ templis superis renidet,
Bulgaros complent, Moravos, Bohemos;
Mox feras turmas numerosa Petro
Agmina ducunt.
Debitam cincti meritis coronam
Pergite o flecti lacrymis precantum;
Prisca vos Slavis opus est datores
Dona tueri.
Quæque vos clamat generosa tellus
Servet æternæ fidei nitorem;
Quæ dedit princeps, dabit ipsa semper
Roma salutem.

Gentis humanæ Sator et Redemptor,
Qui bonus nobis bona cuncta præbes,
Sint tibi grates, tibi sit per omne
Gloria sæclum. Amen.

℣. Sacerdotes tui induantur justitiam. ℟. Et sancti tui exsultent.

Ad Magnif. Aña. O quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona, dicentium Sion: Regnabit Deus tuus.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Slavoniæ gentes per beatos Confessores tuos atque Pontifices Cyrillum et Methodium ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: præsta, ut quorum festivitate gloriamur, eorum consortio copulemur. Per Dominum.

Ad matutinum.

Hymnus. Sedibus cœli. ut in j. Vesperis.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Litteris Encyclicis Leonis PP. XIII.

CYrillus et Methodius fratres germani, Thessalonicæ amplissimo loco nati, Constantinopolim mature concesserunt ut in ipsa urbe Orientis principe humanitatis artes addiscerent. Uterque plurimum brevi profecerunt; sed maxime Cyrillus, qui tantam scientiarum laudem adeptus est, ut singularis honoris causa philosophus appellaretur. Deinde monachum agere Methodius cœpit; Cyrillus autem dignus est habitus, cui Theodora imperatrix, auctore Ignatio Patriarcha, negotium daret erudiendi ad fidem christianam Chazaros trans Chersonesum incolentes; quos præceptis suis edoctos et Dei numine instinctos, multiplici superstitione deleta, ad Jesum Christum adjunxit. Recenti Christianorum communitate optime constituta, Constantinopolim rediit alacer, atque in monasterium Polychronis, quo se jam Methodius receperat, Cyrillus ipse secessit. Interim cum res trans Chersonesum prospere gestas ad Rastilaum Moraviæ principem fama detulisset, is de aliquot operariis evangelicis Constantinopoli arcessendis cum imperatore Michaele tertio egit. Igitur Cyrillus et Methodius illi expeditioni destinati, et in Moraviam

celebri lætitia excepti, animos christianis institutionibus tanta vi, tamque operosa industria excolendos aggrediuntur, ut non longo intervallo ea gens nomen Jesu Christo libentissime dederit. Ad eam rem non parum scientia valuit dictionis Slavonicæ, quam Cyrillus ante perceperat, multumque potuerunt sacræ utriusque Testamenti Litteræ, quas proprio populi sermone reddiderat : nam Cyrillus et Methodius principes inveniendi fuerunt ipsas litteras, quibus est sermo ipsorum Slavorum signatus et expressus, eaque de causa ejusdem sermonis auctores non immerito habentur.

℟. Inveni.

Lectio v.

CUM rerum gestarum gloriam secundus rumor Romam nuntiasset, sanctus Nicolaus primus Pontifex maximus fratres optimos Romam contendere jussit. Illi Romanum iter ingressi, reliquias sancti Clementis primi Pontificis maximi, quas Cyrillus Chersonæ repererat, secum advehunt. Quo nuntio, Adrianus secundus, qui Nicolao demortuo fuerat suffectus, clero populoque comitante, obviam eis magna cum honoris significatione progreditur. Deinde Cyrillus et Methodius de munere apostolico in quo essent sancte laborioseque versati ad Pontificem maximum, assidente clero, referunt; cum autem eo nomine ab invidis accusarentur, quod sermonem Slavonicum in perfunctione munerum sacrorum usurpavissent, causam dixere rationibus tam certis tamque illustribus, ut Pontifex et clerus et laudarint homines et probarint. Tum ambo jurati se in fide beati Petri et Pontificum Romanorum permansuros, Episcopi ab Adriano consecrati sunt. Sed erat provisum divinitus, ut Cyrillus vitæ cursum Romæ conderet, virtute magis quam ætate maturus. Itaque defuncti corpus elatum funere publico, in ipso sepulcro quod sibi Adrianus exstruxerat, compositum fuit; tum ad sancti Clementis deductum, et hujus prope cineres conditum. Cumque veheretur per urbem inter festos psalmorum cantus, non tam funeris quam triumphi pompa, visus est populus Romanus libamenta honorum cœlestium viro sanctissimo detulisse. Methodius vero in Moraviam regres-

sus, ibique factus forma gregis ex animo, rei catholicæ inservire majore in dies studio instituit. Quin etiam Pannonios, Bulgaros, Dalmatas in fide christiani nominis confirmavit; in Carinthiis autem ad unius veri Dei cultum traducendis plurimum elaboravit.

℟. Posui.

Lectio vj.

Apud Joannem octavum, qui Adriano successerat, iterum de suspecta fide violatoque more majorum accusatus, ac Romam venire jussus, coram Joanne, et Episcopis aliquot cleroque urbano, facile vicit catholicam prorsus fidem et se retinuisse constanter, et ceteros diligenter edocuisse; quod vero ad linguam Slavonicam in sacris peragendis usurpatam, se certis de causis ex venia Adriani Pontificis, nec sacris Litteris repugnantibus, jure fecisse. Quapropter in re præsenti complexus Methodium Pontifex, potestatem ejus archiepiscopalem, expeditionemque Slavonicam, datis etiam litteris, ratam esse jussit. Quare Methodius in Moraviam reversus assignatum sibi munus explere vigilantius perseveravit, pro quo et exsilium libenter passus est. Bohemorum principem ejusque uxorem ad fidem perduxit, et in ea gente christianum nomen longe lateque vulgavit. Evangelii lumen in Poloniam invexit, et, ut nonnulli scriptores tradunt, sede episcopali Leopoli fundata, in Moscoviam proprii nominis digressus, thronum pontificalem Kiowensem constituit. Demum in Moraviam reversus est ad suos; jamque sese abripi ad humanum exitum sentiens, ipsemet sibi successorem designavit, clerumque et populum supremis præceptis ad virtutem cohortatus, ea vita, quæ sibi via in cœlum fuit, placidissime defunctus est. Uti Cyrillum Roma, sic Methodium Moravia decedentem summo honore prosequuta est. Illorum vero festum, quod apud Slavoniæ populos jamdiu celebrari consueverat, Leo decimustertius Pontifex maximus cum Officio ac Missa propria in universa Ecclesia quotannis agi præcepit.

℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno, Homilia. Dominus et Salvator. de Communi Evangelist. cum ℟℟. de Communi Conf. Pont.

Ad laudes.

Hymnus.

LUX o decora patriæ,
Slavisque amica gentibus,
Salvete, fratres; annuo
Vos efferemus cantico.
Quos Roma plaudens excipit,
Complexa mater filios,
Auget corona Præsulum,
Novoque firmat robore.
Terras ad usque barbaras
Inferre Christum pergitis;
Quot vanus error luserat,
Almo repletis lumine.
Noxis soluta pectora
Ardor supernus abripit;
Mutatur horror veprium
In sanctitatis flosculos.
Et nunc serena Cœlitum
Locati in aula, supplici
Adeste voto; Slavicas
Servate Gentes Numini.
Errore mersos unicum
Ovile Christi congreget;
Factis avitis æmula
Fides virescat pulchrior.
Tu nos, beata Trinitas,
Cœlesti amore concita,
Patrumque natos inclyta
Da persequi vestigia.
Amen.

℣. Sapientiam sanctorum narrent populi. ℟. Et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Ad Bened. Aña. In sanctitate et justitia servierunt Domino omnibus diebus suis : ideo stolam gloriæ induit illos Dominus Deus Israel.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Slavoniæ gentes per beatos Confessores tuos atque Pontifices Cyrillum et Methodium ad agnitionem tui nominis venire tribuisti : præsta, ut quorum festivitate gloriamur, eorum consortio copulemur. Per Dominum.

Commem. SS. Apost.

Vesp. a Capit. de sequenti.

¶ Si ij. Vesperæ dicendæ sint integræ, Hymnus et ℣. ut in primis, et Aña ad Magnificat, ut infra.

DIE VII. SEPTEMBR.

S. Augustini

Episc. Cantuariensis et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui Anglorum gentes, prædicatione et miraculis beati Augustini Confessoris tui atque Pontificis, veræ fidei luce illustrare dignatus es : concede; ut, ipso interveniente, errantium corda ad veritatis tuæ redeant unitatem, et nos in tua simus

voluntate concordes. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUgustinus Romæ in Lateranensi cœnobio monachus, a Gregorio Magno cum sociis monachis fere quadraginta in Angliam missus est anno quingentesimo nonagesimo septimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo tempore rex Ethelbertus in Cantio potentissimus, qui audita adventus Augustini causa, eum cum sociis Cantuariam, sui regni metropolim, invitavit; ibique manendi et Christum prædicandi facultatem eidem liberaliter concessit. Quare sanctus vir prope Cantuariam oratorium exstruxit, ubi ipse aliquamdiu consedit, atque apostolicam vivendi rationem cum suis æmulatus est.

℟. Inveni David.

Lectio v.

CŒlestis doctrinæ prædicatione plurimis firmata miraculis, ac vitæ exemplo sic insulanos illos demulsit, ut eorum plerosque ad christianam fidem perduxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innumero suorum comitatu sacro fonte lustravit, summa cum lætitia Berthæ regiæ uxoris, quæ christiana erat. Olim in Natali Domini, cum decem millibus et amplius baptismum in alveo fluminis Eboraci contulisset, quotquot ex iis morbo aliquo affecti erant, cum animæ salute, corporis quoque sanitatem recepisse memoriæ proditum est. Jussu Gregorii ordinatus Episcopus, sedem Cantuariæ instituit in Ecclesia Salvatoris a se erecta, in qua monachos operis sui subsidiarios collocavit; et sancti Petri monasterium, quod postea et a suo nomine dictum est, in suburbanis construxit. Idem Gregorius usum pallii cum facultate ecclesiasticæ hierarchiæ in Anglia instituendæ ei concessit, quo novam etiam operariorum manum misit, nempe Mellitum, Justum, Paulinum, et Rufinianum.

℟. Posui.

Lectio vj.

DIspositis ejus Ecclesiæ rebus, synodum habuit Augustinus cum Episcopis atque Doctoribus veterum Britonum, qui in Paschæ celebratione aliisque ritibus ab Ecclesia

Romana jamdudum dissidebant. Sed cum eos neque Apostolicæ Sedis auctoritate, neque miraculis movere posset ut dissidio cessarent, prophetico spiritu eis excidium prænuntiavit. Denique maximis pro Christo exantlatis laboribus, miraculis clarus, cum Mellitum Londinensi Ecclesiæ præfecisset, Justum Roffensi, suæ Laurentium, in cœlum migravit septimo Kalendas Junias, Ethelberto regnante, ac sepultus est in monasterio sancti Petri, quod exinde Cantuariensium Antistitum et aliquot regum conditorium fuit. Ejus cultum ferventi studio prosequutæ sunt Anglorum gentes, ac Leo decimus tertius Pontifex maximus ejus Officium et Missam ad universam extendit Ecclesiam.

℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno. Homilia. Dominus et Salvator. de Comm. Evang. cum ℟℟. de Communi Conf. Pontif.

DIE XII. SEPTEMB.
S. Michaelis de Sanctis
Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

Misericors Deus, qui sanctum Michaelem Confessorem tuum morum innocentia et mirabili caritate præstare voluisti : concede quæsumus, ut ejus intercessione a vitiis liberati, et igne tui amoris succensi, ad te pervenire mereamur. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Michael de Sanctis, Vici in Hispania citeriore piis et honestis parentibus natus, mundum antea contempsisse quam agnovisse visus est. Pene infans perpetuam virginitatem Deo vovit; cumque rei conscius pater nuptias illi per jocum proponeret, in lacrymas effusus puer atque ad Deiparæ Virginis aram confugiens, emissum votum ferventius renovabat. Sexennis ad Sanctorum vestigia sectanda in Monsenii speluncam secessit, in qua, dum patientis Christi mysteria in genua provolutus piis sensibus lacrymisque prosequitur, a patre repertus, domum redire coactus est. Neque tamen de præconcepto seve-

rioris vitæ proposito quidquam remisit. Unicum illi erat cœlestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, innocentis vero carnis maceratio major quam ut tenera illa ætas ferre posse videretur. Nam ter in unaquaque hebdomada jejunans, somnum super sarmentorum fascibus, saxo capiti supposito, carpens, flagellis in seipsum sævire, et etiam aliquando corpusculum, sancti Francisci exemplo, in spinarum acervum conjicere et cruentandum volutare non dubitavit, quin tamen singulari Dei beneficio spinæ illæ purissima membra attingerent, atque in minimo offenderent. Quibus aliisque cruciatibus admirabili illi pœnitentiæ proludebat, quam postea ad hominum stuporem tantopere adauxit. ℟. Honestum.

Lectio v.

ANno ætatis duodecimo nondum expleto solus et pedes egrediens de domo et cognatione sua, Barcinonam contendit, ibique sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum ordinem inter Calceatos amplexus, quamprimum per ætatem licuit solemnia vota nuncupavit. Paucis inde post mensibus ad strictiorem Discalceatorum ejusdem ordinis familiam se transtulit. In hac nova regularis disciplinæ palæstra mirum est, quot quantisque virtutum incrementis etiam inter continuas studiorum exercitationes anteactæ vitæ sanctitatem cumulaverit. Tanto enim studio singulas instituti leges observabat, ut nullam ex eis præteriisse compertum fuerit. Virginitatem, quam quinquennis Deo voverat, non modo inviolatam servavit, verum etiam præclarissimo Dei munere nunquam carnis illecebris allectus est, neque in mente cogitationem ullam minus honestam habuit. Arctissima præditus paupertate per plures annos neque cubiculum habuit neque pulvinar, ubi caput reclinaret. Christi mansuetudine indutus, cum omnibus patiens fuit et misericors; iis, qui sibi contumelias aut damnum intulerant, semper pro malo bonum reddidit. Invicta in adversis enituit fortitudine. Prudentissimus in aliorum regimine, sibi se judicem acerrimum, reliquis vero humanissimum patrem exhibuit.
℟. Amavit eum.

Lectio vj.

CUM Deum totis viribus diligeret, ab ipso maximis locupletari meruit charismatibus. Nam crebris et mirificis rapiebatur ecstasibus, quibus vel in sublime toto assurgebat corpore, vel cœlum ascendere videbatur, cum aut de Dei bonitate loqueretur, aut Sacris operans calicem elevaret. Nec minori erga proximos caritate flagrabat, quos et privatis consiliis, et publicis concionibus, et assidua sacramenti pœnitentiæ administratione juvare nunquam prætermisit. Cum vero virtutes ejus non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi demissione, ut se dæmonibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidelem peculiari voluit illustrare prodigio, quo ipse divini sui cordis mysticam commutationem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque caritatis incendio decumbens, spiritum Deo reddidit Vallisoleti, die decima Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, ætatis suæ trigesimo tertio. Quem multis ante et post obitum miraculis clarum summus Pontifex Pius sextus Beatorum fastis ascripsit. Pius vero nonus Pontifex maximus, sacro Cardinalium aliorumque fere trecentorum Antistitum Ecclesiæ et Apostolicæ Sedis jura strenue contra insidiantes hostes propugnantium senatu circumdatus, recurrente plausu Urbis et Orbis, sacro Pentecostes die octava Junii anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, in Vaticana basilica illum novis fulgentem signis Sanctorum catalogo solemni ritu accensuit. ℟. Iste.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxii.

IN illo tempore : Respondens Jesus ait Sadducæis : Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei : in ressurrectione enim neque nubent, neque nubentur : sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Liber de Virginitate.

VIrginitas est bona : id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; et istud tibi

assentior : ac si libet, illud adjungam, tanto nuptiis eam præstare, quanto cœlum terræ, quanto hominibus Angeli antecellunt : ac, si quid præterea addendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne et sanguine coagmentati sunt : in terris præterea non commorantur, non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur. ℟. Iste est.

Lectio viij.

AT humanum genus cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in cœlum nequeunt ascendere, illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu et corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Videsne virginitatis præstantiam? quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet? ℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

QUA enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Eliseus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam cetera si quis diligenter inquirat, hi nihilo minus affecti reperientur, quam beatæ illæ mentes : et idipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, et ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi et contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.
Te Deum laudamus.
In ij. Vesp. Comm. seq.

DIE XXVII. SEPTEMB.
S. Adheriti
Arch. et Conf.
a Col. elect. Duplex.
Oratio. **Da quæsumus.**
In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Adheritus natione græcus, beati Apollinaris discipulus, atque ab eo Presbyter ordinatus, proxime post ipsum in munere pastorali mirabili modo successit. Cæso siquidem beato Apollinare, cum christiani omnes successorem electuri convenissent, ignaris, incertisque illis quem tanto viro sufficerent, omnibusque ferme id renuentibus, quod se tanto muneri impares faterentur, e cœlo Columba descendens, Adheriti Sacerdotis sanctissimi capiti insedit. Itaque clamantibus universis Deum commonstrasse, quem eligerent Archiepiscopum, Adheritus omnium consensu onus episcopale suscepit; quod quidem cum sancte adeo administrasset, ut multos ad verum Dei cultum, ab inani idolorum religione avocaverit, tandem ad cœlestia præmia vocatus, obdormivit in Domino quinto Kalendas Octobris, anno salutis centesimo, episcopatus autem sui vigesimo sexto; cujus corpus in oppido Classensi prope Ravennam, et inde ad metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara maxima honorifice conditum fuit.

℟. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximi Episc. Ad sancti.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Homo peregre.

Missa. Statuit.

DIE V. OCTOBRIS.

S. Marcellini

Archiep. et Conf. Raven. a Col. elect. Duplex.

Oratio. Da quæsumus.

In j. Noct. Lect. de Scrip. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Marcellinus, Deo per Columbam cœlitus indicante, Agapito Ravennatum Antistiti in episcopatu successit; qui eximia adeo sanctitate, atque innocentia floruit, ut homines a maleficio deterreret, et ad leges divinas servandas suo potissimum exemplo inflammaret. Sæpius etiam dæmonum furorem, tanta in eo fuit magnitudo, ac præstantia benignitatis divinæ, nullo labore compressit. Quinquaginta prope annos Ravennati Ecclesiæ sanctissime præfuit, et tandem in

magna rerum perturbatione, et Ecclesiæ persecutione anno salutis ducentesimo octuagesimo secundo, tertio Nonas Octobris obdormivit in Domino: cumque extremum spiritum duceret, ejus corpus cœlestium unguentorum odore flagravit, quod in divi Probi juxta Classem basilica tumulatum, et inde ad metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara maxima honorifice conditum fuit. ℞. Inveni David.

Lect. v. et vj. Sermo S. Maximi Episcopi. Ad sancti.

In iij. Noct. Lectiones de Homil. in Evang. Homo peregre.

Missa. Statuit.

DOMIN. I. OCTOBRIS.
In Solemnitate SS. Rosarii B. M. V.

Duplex ij. classis.

In i. vesperis.

Añæ. 1. Quæ est ista, speciosa sicut columba, quasi rosa plantata super rivos aquarum?

Psalmi et alia hic non propria ut in Festis B. Mariæ Virg. per Annum.

2. Virgo potens, sicut turris David; mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium.

3. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.

4. Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

5. Viderunt eam filiæ Sion vernantem in floribus rosarum, et beatissimam prædicaverunt.

Capitulum. Eccli. xxiv. xxxix.

IN me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis: ego quasi rosa plantata super rivos aquarum fructificavi.

Hymnus.

CŒlestis aulæ Nuntius,
Arcana pandens Numinis,
Plenam salutat gratia
Dei Parentem Virginem.
Virgo propinquam sanguine
Matrem Joannis visitat,
Qui clausus alvo gestiens
Adesse Christum nuntiat.
Verbum, quod ante sæcula
E mente Patris prodiit,
E Matris alvo Virginis
Mortalis Infans nascitur.
Templo Puellus sistitur,
Legique paret Legifer,
Hic se Redemptor paupere
Pretio redemptus immolat.

Quem jam dolebat perditum,
Mox læta Mater invenit
Ignota doctis mentibus
Edisserentem Filium.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad Completor. et ad Horas.

℣. Regina sacratissimi Rosarii, ora pro nobis.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. **Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino; perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi, intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.**

Oratio.

DEus, cujus Unigenitus per vitam, mortem et resurrectionem suam nobis salutis æternæ præmia comparavit : concede quæsumus, ut hæc mysteria sanctissimo beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequamur. Per eumdem Dominum.

Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad matutinum.

Invitat. Solemnitatem Rosarii Virginis Mariæ celebremus : * Christum ejus Filium adoremus Dominum. Ps. Venite.

Hymnus.

IN monte olivis consito
Redemptor orans, procidit,
Mœret, pavescit, deficit,
Sudore manans sanguinis.
A proditore traditus
Raptatur in pœnas Deus,
Durisque vinctus nexibus
Flagris cruentis cæditur.
Intexta acutis sentibus
Corona contumeliæ,
Squallenti amictum purpura,
Regem coronat gloriæ.
Molis crucem ter arduæ,
Sudans, anhelans, concidens,
Ad montis usque verticem
Gestare vi compellitur.
Confixus atro stipite
Inter scelestos innocens,
Orando pro tortoribus,
Exsanguis efflat spiritum.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. **Angelus Gabriel nuntiavit Mariæ : et concepit de Spiritu sancto.**

Aña. Intravit Maria * in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth.

Aña. Peperit Filium * suum primogenitum, et reclinavit eum in præsepio.

℣. Sancta Dei Genitrix semper Virgo Maria. ℟. Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. xxiv.

IN omnibus requiem quæsivi, et in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium : et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhabita, et in Israel hereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. Sumite psalterium jucundum in insigni die solemnitatis vestræ : * Et exsultate Virgini adjutrici nostræ. ℣. Cantate ei canticum novum : annuntiate inter gentes gloriam ejus. — Et exsultate.

Lectio ij.

QUasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion : quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho : Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris : et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ.

℟. Vidi speciosam ascendentem desuper rivos aquarum cujus inæstimabilis odor erat nimis : * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. ℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. — Et sicut dies.

Lectio iij.

EGO mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini : Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum : Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient : et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur : et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

℟. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiæ Sion et beatam dixerunt : * Et reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. — Et reginæ. Gloria Patri Et reginæ.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum inducerent * Jesum parentes ejus, ut sisterent eum Domino, Simeon accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum.

Aña. Requirentes * Jesum parentes ejus, invenerunt illum post triduum in medio doctorum.

Aña. Cœpit contristari, * et factus est sudor ejus in horto, sicut guttæ sanguinis

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti. ℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Lectio iv.

CUM Albigensium hæresis per Tolosatium regionem impie grassaretur, atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissime petebatur, cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit. A qua (ut memoriæ proditum est) cum monitus esset, ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversus hæreses ac vitia præsidium ; mirum est, quanto mentis fervore et quam felici successu injunctum sibi munus sit exsecutus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim angelicarum sa-

lutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, et ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari augerique cœpit; quem ejusdem institutorem auctoremque fuisse summi Pontifices apostolicis litteris passim affirmarunt.

℟. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri fecisti viriliter: * Quia cunctas hæreses sola interemisti. ℣. Pulchra es et decora, terribilis ut castrorum acies ordinata. — Quia cunctas.

Lectio v.

INnumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in christianam rempublicam dimanarunt, inter quos victoria illa merito numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius quintus, et ab eo inflammati christiani principes apud Echinadas insulas de Turcarum tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii sodalitates per universum orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent, iis precibus haud immerito refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius tertius decimus testatus esset, ut pro tam singulari beneficio beatæ Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur, in ecclesiis omnibus, in quibus altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuo celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii sodalitatibus indulgentias pene innumeras concessere.

℟. Dextera tua magnificata est in fortitudine, dextera tua confregit inimicos. * Submersi sunt in aquis vehementibus, et operuit eos mare. ℣. Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. — Submersi.

Lectio vj.

CLemens vero undecimus animo reputans insignem pariter victoriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in

Hungariæ regno a Carolo sexto in imperatorem Romanorum electo de innumeris Turcarum copiis relatam, eo die contigisse quo festum Dedicationis sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tempore, quo sanctissimi Rosarii confratres publicam solemnemque supplicationem in alma Urbe ingenti populi concursu magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent : eam ob rem, victoriam illam, nec non liberatam paulo post eorumdem Turcarum obsidione Corcyrensem insulam, ejusdem beatæ Virginis patrocinio pie censuit ascribendam. Quamobrem ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper et memoria exstaret et gratia, sanctissimi Rosarii festum eadem die eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Hæc omnia Benedictus decimus tertius in Breviario Romano apponi jussit. Leo autem tertius decimus in turbulentissimis Ecclesiæ temporibus, diuque prementium malorum sæva tempestate, cunctos in orbe fideles, iteratis Apostolicis litteris ad Marialis Rosarii, præsertim per Octobrem mensem, frequentiam vehementer incendit, aucto quoque annui festi solemnitatis ritu, additaque Litaniis Lauretanis Reginæ sacratissimi Rosarii invocatione, et Officio de eadem solemnitate proprio Ecclesiæ universæ concesso. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, ut quæ toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit ac perdere, infernos pariter superare concedat.

℟. Signum magnum apparuit in cœlo : mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus : * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. ℣. Dabitur capiti tuo augmentum gratiarum, et corona inclyta proteget te. — Et in capite. Gloria Patri. Et in capite.

In tertio Nocturno.

Aña. Apprehendit * Pilatus Jesum, et flagellavit.

Aña. Milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt super caput ejus.

Aña. Crucis imperium * super humerum ejus : regnavit a ligno Deus.

℣. Speciosa facta es et suavis. ℟. In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Sermo de S. Maria.

AD commendationem gratiæ suæ et ad destructionem humanæ sapientiæ, Deus de femina, sed Virgine dignatus est carnem assumere, ut similem simili redderet, contrarium contrario curaret, pestiferam spinam evelleret, peccati chirographum potentissime deleret. Heva spina fuit, Maria rosa exstitit. Heva spina vulnerando, Maria rosa omnium affectus mulcendo. Heva spina infigens omnibus mortem, Maria rosa reddens salutiferam omnibus sortem. Maria rosa fuit candida per virginitatem, rubicunda per caritatem. Candida carne, rubicunda mente, candida virtutem sectando, rubicunda vitia calcando. Candida affectum purificando, rubicunda carnem mortificando: candida Deum diligendo, rubicunda proximo compatiendo.

℟. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, * Et flores mei fructus honoris et honestatis. ℣. Ego mater pulchræ dilectionis et timoris et agnitionis et sanctæ spei. — Et flores.

Lectio viij.

In serm. de Aquæductu.

VErbum caro factum est, et habitat jam in nobis. Habitat in memoria nostra, habitat in cogitatione, quia usque ad ipsam descendit imaginationem. Quonam modo, inquis? Nimirum jacens in præsepio, in virginali gremio cubans, in monte prædicans, in oratione pernoctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mortuos et in inferno imperans, seu etiam tertia die resurgens et Apostolis loca clavorum, victoriæ signa demonstrans, novissime coram eis cœli secreta conscendens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitatur? Quidquid horum cogito,

Deum cogito, et per omnia est Deus meus. Hæc ego meditari dixi sapientiam, et prudentiam judicavi eructare memoriam suavitatis: quoniam in hujuscemodi nucleis virga sacerdotalis copiosa produxit, quam in supernis hauriens, uberius nobis Maria refudit. In supernis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

℟. Surge, propera, amica mea: jam enim hiems transiit, imber abiit et recessit: * Flores apparuerunt in terra nostra. ℣. Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum. — Flores. Gloria Patri. Flores.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ.

Ad laudes.

et per Horas, Añæ.

1. Lætare,* Virgo Mater; surrexit Christus de sepulcro.

2. Ascendit Deus * in jubilatione, et Dominus in voce tubæ.

3. Spiritus Domini * replevit orbem terrarum.

4. Assumpta est * Maria in cœlum; gaudent Angeli; laudantes benedicunt Dominum. Alleluia.

5. Exaltata est * Virgo Maria super choros Angelorum, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

Capitulum Eccli. xxiv. xxxix

IN me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis: ego quasi rosa plantata super rivos aquarum fructificavi.

Hymnus.

JAM morte victor obruta
Ab inferis Christus redit,
Fractisque culpæ vinculis,
Cœli recludit limina.

Visus satis mortalibus
Ascendit ad cœlestia,
Dexteræque Patris assidet
Consors Paternæ gloriæ.

Quem jam suis promiserat,
Sanctum daturus Spiritum,
Linguis amoris igneis
Mœstis alumnis impluit.

Soluta carnis pondere
Ad astra Virgo tollitur,
Excepta cœli jubilo,
Et Angelorum canticis.

Bis sena cingunt sidera
Almæ parentis verticem:
Throno propinqua Filii
Cunctis creatis imperat.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. Et habitare eam fecit in tabernaculo suo.

Ad Benedictus, Aña. Solemnitatem * hodiernam sanctissimi Rosarii Genitricis Dei Mariæ devote celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Oratio.

DEus, cujus Unigenitus per vitam, mortem et resurrectionem suam nobis salutis æternæ præmia comparavit : concede quæsumus, ut hæc mysteria sanctissimo beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequamur. Per eumdem Dominum.

Commem. Domin. occurr. Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es.

Ad tertiam.

Capit. de Laudibus.

℟. br. Sancta Dei Genitrix, * Semper Virgo Maria. Sancta. ℣. Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Semper. Gloria Patri. Sancta.

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti. ℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ad sextam.

Capitulum. Eccli. xxx.

FLorete flores quasi lilium, et date odorem, et frondete in gratiam; collaudate canticum, et benedicite Dominum in operibus suis.

℟. br. Post partum Virgo, * Inviolata permansisti. Post partum. ℣. Dei Genitrix intercede pro nobis. Inviolata. Gloria Patri. Post partum.

℣. Speciosa facta es et suavis. ℟. In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Ad nonam.

Capitulum. Eccli. xxiv.

QUasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion : quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho.

℟. br. Speciosa facta es, * Et suavis. Speciosa. ℣. In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix. Et suavis. Gloria Patri. Speciosa.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ℟. Et habitare eam fecit in tabernaculo suo.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis præter sequentia.

Hymnus.

TE gestientem gaudiis,
Te sauciam doloribus,
Te jugi amictam gloria,
O Virgo Mater, pangimus.

Ave, redundans gaudio
Dum concipis, dum visitas,
Et edis, offers, invenis,
Mater beata, Filium.
Ave, dolens, et intimo
In corde agonem, verbera,
Spinas, crucemque Filii
Perpessa, princeps Martyrum.
Ave, in triumphis Filii,
In ignibus Paracliti,
In regni honore et lumine,
Regina fulgens gloria.
Venite gentes, carpite
Ex his rosas mysteriis,
Et pulchri amoris inclytæ
Matri coronas nectite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Am.

℣. Regina sacratissimi Rosarii, ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. Beata Mater ✠ et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctissimi Rosarii solemnitatem.

Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE X. NOVEMBRIS.

S. Probi

Confess. Archiep. Raven. a Columba electi. Duplex.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PRobus, hujus nominis primus, cœlestis Columbæ indicio, ejus quæ capiti insedit, ad Ravennatis Ecclesiæ regimen assumptus est. Qui ea vitæ sanctitate, et mirabilium rerum splendore enituit, ut omnes languidos ad se venientes, quacumque detentos infirmitate, curaret, spiritusque immundos de obsessis corporibus, ingenti miraculo, expelleret. Cum autem pastorale munus præclare diuque administrasset, dum supremum spiritum ageret, angelica conspicatus agmina, ad cœlos evolavit quarto idus Novembris, anno salutis centesimo septuagesimo quinto : cujus corpus in templo, quod juxta Classem ipse construxerat, sepultum, atque inde ad metropolitanam ædem translatum, ibidem sub ara maxima honorifice conditum quiescit.

Lect. v. et vj. Ad sancti. de Communi j. loco.

In iij. Noct. Homil. Lectio sancti Evangelii, fratres. de Communi j. loco.

DIE XIII. NOVEMBR.
S. Paterniani
Ep. Conf.
Cerviæ præcipui Patroni.
Duplex j. classis.
Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In j. vesperis.

Añæ et Cap. de Laudibus Ps. de Comm. Apost. in primis Vesperis.

Hymnus.

PAstorem meritis tollite laudibus,
Fanestri populo quem Deus addidit,
Mentis quo tenebras discutiens, iter
Cœli ad limina panderet.
In Christi fremeret dum furor asseclas,
Hic silvas profugus cedit in horridas;
Et fratres miserans, perpetuis Deum
Pacem cum lacrimis rogat.
Nequidquam renuens cingitur infula
Mox frontem meritus; nec mora, creditos
Intactis populos fulgere moribus
Pastor conspicit impiger.
Seu bellum trepidis civibus ingruit,
Seu vexat patriam pestilitas, fames;
Solamen properat rebus in anxiis
Vindex hic vigil et parens.
O ferre auxilium perge precantibus;
Tu natale solum protege, criminum
Tu solvas animos nexibus, et pios
Duc ad præmia cœlitum.
Laus æterna tibi sit, Genitor potens,
Sit Nato simul et gloria Flamini;
Da, summa o Deitas, nos Tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Paterniane. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. O Paterniane, quos veræ fidei lacte nutristi, tua quæsumus oratio commendet indesinenter Deo.

Oratio.

VOta in te credentium, Domine, quæsumus benigne perficias, qui nos beati Paterniani Confessoris tui atque Pontificis annua concedis celebritate lætari. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Ad matutinum.

Hymnus.

FAnestris urbs o gaudiis
Frontes serenas explices,
Quam cœli ab alto vertice
Paternianus aspicit.
Gentes tibi quas creditas
Vivens amasti sedulus,
Curas tot inter asperas,
Pastor benigne, protegas.
Cæcis dedisti lumina;
Mentis tenebras discute :
Claudos levasti; debiles
Gressus ad astra robores.
Honore si nos annuo
Te deprecamur, impetres
Victis ut omnes hostibus
Cœli fruamur sedibus.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito
In sempiterna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. In lege Domini fuit voluntas ejus; ideo fructum dedit in tempore suo.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi.

Aña. Apprehendit disciplinam, servivit Domino in timore.

Aña. Exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

℣. Amavit eum Dominus et ornavit eum. ℟. Stolam gloriæ induit eum.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. Ep. ij. c. 1

BEnedictus Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra, ut possimus et ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur et ipsi a Deo : quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis, ita et per Christum abundat consolatio nostra : sive autem tribulamur, pro vestra exhortatione et salute, sive consolamur pro vestra consolatione, sive exhortamur pro vestra exhortatione et salute, quæ operatur tolerantiam earumdem passionum, quas et nos patimur, ut spes nostra firma sit pro vobis, scientes quod sicut socii passionum estis, sic eritis et consolationis.

℟. Deus docuisti me a juventute mea; spiritus bonus deduxit me in terram rectam, * Et docuit me facere voluntatem tuam. ℣. Dominator cœlorum misit angelum suum ante me. — Et docuit.

Lectio ij. Ib. c. iv.

HAbentes administrationem juxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. Quod si etiam opertum est evangelium nostrum : in iis, qui pereunt, est opertum : in quibus Deus hujus sæculi excæcavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelii gloriæ Christi qui est imago Dei. Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum : nos autem servos vestros per Jesum : quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus : ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur : aporiamur, sed non destituimur : persecutionem patimur, sed non derelinquimur, dejicimur, sed non perimus : semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis. Habentes eumdem spiritum fidei, sicut scriptum est : Credidi propter quod locutus sum, et nos credimus, propter quod et loquimur.

℟. Omnia sustinuit propter electos, ut et ipsi salutem consequerentur, quæ est in Christo Jesu. * Propterea exhibuit seipsum hostiam viventem, Deo placentem. ℣. Manus Domini confortavit eum, et illustravit faciem suam super servum suum.—Propterea.

Lectio iij. Ib. c. x.

NON audemus inserere aut comparare nos quibusdam, qui seipsos commendant, sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, et comparantes nosmetipsos nobis. Nos autem non in immensum gloriabimur, sed secundum mensuram regulæ, qua mensus

est nobis Deus mensuram pertingendi usque ad vos. Non enim quasi non pertingentes ad vos superextendimus nos; usque ad vos enim pervenimus in Evangelio Christi, non in immensum gloriantes in alienis laboribus : spem autem habentes crescentis fidei vestræ in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam etiam in illa, quæ ultra vos sunt, evangelizare, non in aliena regula in iis, quæ præparata sunt, gloriari. Qui autem gloriatur, in Domino glorietur : non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

℞. Oculus Dei respexit illum in bono, * Et erexit eum ab humilitate ipsius. ℣. Exaudivit verba oris sui in conspectu Angelorum. — Et erexit. Gloria Patri. Et erexit.

In secundo Nocturno.

Aña. Exaudivit me Deus, et in tribulatione dilatavit mihi.

Aña. Mane astavi Domino, et vidi quoniam non Deus volens iniquitatem ipse est.

Aña. Gloria et honore coronavit me, et constituit me Dominus super opera manuum suarum.

℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℞. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Lectio iv.

Paternianum in Fanensi oppido ortum sæculo tertio post Christum natum ad finem vergente, memoriæ proditum est. Is, cum Diocletianus in christianos desæviret, cœlesti nutu in solitudinem ad ripas Metauri, cui nomen Ægyptus, quibusdam comitantibus discipulis secessit; ibique orationi vacans et corpus assiduis afflictationibus crucians, ascensiones in corde suo disponebat ad Deum. Verum hostis humani generis non diu abstinuit ab ejus tranquillitate turbanda : nam discipuli tantam vitæ austeritatem pertæsi ac præsertim quod ad victum necessariis carerent, in Paternianum obmurmurare cœperunt. Sed, missa divinitus annona, turbarum causa restincta est et pax inter fratres restituta. Diabolicas etiam fraudes ad ejus castitatem labefactandam vir sanctissimus, manu ad ignem admota, irritas fecit. Tam præclara sanctitatis fama non diu latuit; quamobrem ex finitimis

undique regionibus, seu consilii rogandi seu opis implorandæ causa, plurimi ad illum confluebant. Quum vero Fanestrium Ecclesia Episcopo caruisset, cleri ac populi vota in Paternianum unanimi consensu collata sunt : ideoque, Constantino imperatore ac Silvestro Pontifice, invitus licet ac reluctans, Episcopus renuntiatus est.

℟. Posuit desertum ejus quasi delicias, * Et solitudinem ejus quasi hortum Domini. ℣. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te. — Et.

Lectio v.

IGitur, eremo relicto, Fanum summa civium lætitia venit. Quanto cum ardore susceperit, quantaque sedulitate susceptum munus episcopatus gesserit, ex eo licet conjicere quod idololatriam penitus exstinxit, falsorum numinum delubris ac simulacris dirutis, ecclesias ædificavit, monasteria condidit, plebem sibi commissam ad omnem pietatem excoluit. Mira in illo erat efficacia sermonis, quem etiam confirmabat Dominus sequentibus signis. Cæcam et claudum sacra chrismatis unctione repente sanitati restituit; aliaque signa quamplurima ab eo patrata veterum monumenta testantur. Ipsum autem per finitimos etiam Appenini montes ac late per Æmiliam Christi regnum amplificasse illustri sunt argumento, quæ per regionem eam Deo in honorem beati Paterniani dicata sunt templa.

℟. In omnibus exhibuit seipsum sicut Dei ministrum in multa patientia, in tribulationibus, in angustiis, et necessitatibus, * Per arma virtutis Dei. ℣. Anima ejus exsultabat in Domino, et conversatio ejus erat in cœlis. — Per arma.

Lectio vj.

QUibus pastoris boni officiis quum per annos duos et quadraginta sancte fuisset perfunctus, monitu divinitus accepto, resolutionis suæ diem instare cognovit, quamobrem clerum ac populum supremum ad pietatem hortatus, nudaque humo stratus, in oratione spiritum Deo reddidit. Corpus ejus suavem spirans odorem ad ædem prope urbis mœnia, in loco qui Vicus tanarum

dicebatur, elatum est. Demortui vero sanctimoniam ita Deus miraculis illustravit, ut quam multi ad ipsius tumulum e longinquis etiam regionibus convenirent auxilium impetraturi. Justinianus quoque imperator aureum anathema, quo Paterniani sepulcrum ornaretur, prodigiorum fama permotus misisse traditur, idemque et Placidia augusta præstitit. Tandem Fanensis civitas, ob acceptorum beneficiorum memoriam, sanctum Episcopum præcipuum sibi apud Deum patronum elegit; exstructoque insigni templo, in illud sacras ejus exuvias transtulerunt, ubi nunc etiam magna populi veneratione servantur.

℟. Elegit eum Dominus ex omni carne, et dedit illi docere Jacob testamentum suum, et judicia sua Israel. *Honestavit illum in laboribus et complevit labores illius. ℣. Custodivit illum ab inimicis, et certamen dedit illi ut vinceret. — Honestavit. Gloria. Honestavit.

In tertio Nocturno.

Aña. Operatus est justitiam, requiescet in monte sancto Dei.

Aña. Dedit illum in benedictionem, lætificavit eum in gaudio cum vultu suo.

Aña. Non accepit in vano animam suam, accepit misericordiam a Deo salutari suo.

℣. Tu es sacerdos in æternum. ℟. Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap x.

IN illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Ego sum pastor bonus: bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi. In ep ad Rom. c. xv. serm. xxix.

CHristum diligens et gregem illius utique diligit; et Moysen tum primum super populum Judæorum posuit, quando qua esset in illum benevolentia, re ipsa jam declaraverat. David quoque simili modo regno inauguratus est, posteaquam apparuerat quam amico esset in populum affectu: ita quippe juvenis adhuc populi causa doluit ac zelavit, ut et animam suam exponeret, cum videlicet barbarum illum e medio tollebat.

℟. Magnus factus est in terra sua, * Et præclarus in universo populo suo. ℣. Dominus ornavit eum,

et stolam gloriæ induit eum, et dedit illi claritatem æternam. — Et præclarus.

Lectio viij.

QUod vero dicebat : quid dabitur ei qui alienigenam hunc interfecerit? non ideo dicebat quod mercedem exigeret, sed quo sibi crederetur, et in pugnam cum illo committeretur : nam cum, adepta jam victoria, ad regem esset ingressus, nihil de mercede meminit. Et Samuel quoque benignus erat, et amator populi; unde et dicebat : Absit autem hoc a me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum.

℟. Deus ostendit splendorem servi sui, cujus sapientiam mirati sunt universi : * Propterea glorificaverunt Deum in servo suo mirabilem. ℣. Hic hereditavit honorem, et nomen illius erit vivens de generatione in generationem. — Propterea. Gloria. Propterea.

Lectio ix.

ITA et Paulus, imo non ita, sed multo plus omnibus ardebat erga subditos. Unde et discipulos ita erga se animavit, ut diceret : Si possibile fuisset, oculos vestros eruissetis mihique dedissetis. Et Christus optimi pastoris regulam proferens, dixit : Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus : sunt enim sanctorum animæ vehementer mites et hominum amantes non solum erga domesticos sed et alienos.

Te Deum.

Ad laudes.

et per Horas, Añæ.

1. Sacerdos magnus, qui in vita sua curavit gentem suam, et liberavit eam a perditione.

2. Ambulavit iter rectum, et tulit abominationes impietatis.

3. In Domino speravit cor ejus, in ipso speravit et adjutus est.

4. Testamentum suum confirmavit Dominus super caput ejus.

5. Suscitavit sibi sacerdotem fidelem, ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Capitulum. Eccli. xliv.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus, et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

CŒli triumphans debitis,
Paterniane, gaudiis,
Ne sis, precamur supplices,
Fanensis urbis immemor.

Cultus, te agente, numinum
Hinc exsulavit impius;
Procul facessat improbas
Quidquid favet cupidines.
Fides coruscet mentibus,
Immota spes sit cordibus.
Semper calescant pectora
Divini amoris ignibus.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Paterniane. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. Aña. Recordatus est Dominus misericordiæ suæ, erexit in servo suo cornu salutis nobis.

Oratio.

VOta in te credentium, Domine, quæsumus, benigne perficias; qui nos beati Paterniani Confessoris tui atque Pontificis annua concedis celebritate lætari. Per Dominum.

Ad horas.

Añæ de Laud. reliqua de Communi.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis præter sequentia, videlicet:

Loco ultimi Psalmi dicitur Ps. Memento, Domine, David.

Ad Magnificat, Aña. O Paterniane pater et pastor, esto memor nostri; hic et ubique semper precare pro nobis Filium Dei.

DIE XX. NOVEMBRIS.

Octava
S. Paterniani.
Duplex.

Omnia ut in Festo præter sequentia.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Sermo S. Gregorii Papæ ij. par. Pastor. c. j.

Lectio iv.

TAntum debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet a grege vita pastoris. Oportet namque, ut metiri se sollicite studeat, quanta tenendæ rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus existimatione populus grex vocatur. Sit ergo (necesse est) cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, internorum

curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum sollicitudine non relinquens. ℟. Inveni.

Lectio v.

1. part. c. x.

CONsiderandum quoque est, quia cum curam populi electus Præsul suscipit, quasi ad ægrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiones vivunt, qua præsumptione percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritualiter vivit, qui prospera mundi postponit : qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat. Cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus : qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur. ℟. Posui.

Lectio vj.

Ibidem cap. viij.

UNde ipsum quoque episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur : Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo testis est, quia episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis, ceterorum subjectione pascitur laude propria lætatur, ad honorem cor elevat; rerum affluentium abundantia exsultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerat. ℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

2. de voc. gen. c. 2. post med.

DAtur unicuique hic sine merito unde tendat ad meritum, et datur ante ullum laborem, unde quisquis mercedem accipiat secundum laborem. Quod ita esse

etiam Evangelicæ veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, idest, secundum propriam, et naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum : quia aliud est posse operari, aliud operari; et aliud est posse habere caritatem, et aliud habere caritatem. ℟. Amavit.

Lectio viij.

NON itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est : quia reparabilem, et sanabilem esse, de natura est; reparatum autem, et sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suæ, quem in eis distributor substantiæ prævidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accepere materiam. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

IN qua duorum servorum vigilantissima industria, non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in æterna Domini sui gaudia intrare præcipitur. Tertii vero pigrum otium, et desideriosa nequitia sic punitur, ut, et vituperationis dedecoretur opprobrio, et portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat caritatem.

Te Deum.

Missa, ut in Festo.

DIE XXVI. NOVEMBR.

S. Silvestri

Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

CLementissime Deus, qui sanctum Silvestrum Abbatem sæculi hujus vanitatem in aperto tumulo pie meditantem ad eremum vocare, et præclaris vitæ meritis decorare dignatus es : te supplices exoramus; ut ejus exemplo terrena despicientes, tui consortio perfruamur æterno. Per Dominum.

Et fit Commem. præced. Aña. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum. ℣. Diffusa est.

Oratio.

DEus, qui dedisti legem Moysi in summitate montis Sinai, et in eodem loco per sanctos Angelos tuos corpus beatæ Catharinæ Virginis et Martyris tuæ mirabiliter collocasti : præsta, quæsumus; ut ejus meritis et intercessione, ad montem, qui Christus est, pervenire valeamus. Qui tecum vivit et regnat, in unitate.

Deinde S. Petri Alexandrini Episc. et Mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

℣. Gloria et honore.

Oratio.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Petri Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dñum.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIlvester, Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem ætatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolescens Bononiam ad studia jurisprudentiæ missus a patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam æquo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a canonicis cathedralis Auximanæ ecclesiæ socius honoris electus est; in quo munere populo orationibus, exemplo et concionibus opem tulit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

INter funus nobilis cujusdam defuncti, in aperto tumulo formosi viri suique propinqui deforme cadaver conspiciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia : Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me, in solitudinem majoris perfectionis studio secessit, ibique vigiliis, orationibus jejuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhibuit. Ut autem magis lateret homines, varias mutavit sedes; ac demum pervenit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabrianum, eo ta-

men tempore desertum, ibique in honorem sanctissimi patris Benedicti templum erexit, congregationisque Silvestrinorum fundamenta jecit, sub regula et habitu in visione sibi ab eodem Sancto ostensis.

℟. Amavit eum.

Lectio vj.

AT invidens satanas variis terroribus illius monachos turbare nitebatur, noctu monasterii januas hostiliter invadens. Sed vir Dei hostis impetum ita repressit, ut monachi in sancto instituto magis confirmarentur, ac patris sanctitatem agnoscerent. Spiritu prophetiæ aliisque donis enituit. Quæ ut semper profunda humilitate conservavit; ita contra se dæmonis invidiam concitavit, a quo præceps actus per scalas oratorii, et prope interimendus, præsentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua et singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque vitæ spiritum, quem fere nonagenarius, sanctitate et miraculis clarus, Deo reddidit anno salutis millesimo ducentesimo sexagesimo septimo, sexto Kalendas Decembris. Ejus Officium ac Missam Leo decimus tertius Pontifex maximus ad universam extendit Ecclesiam.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia. Grandis fiducia. de Communi Abbatum j. loco.

Pro S. Petro Alexandrino.

Lectio ix.

PEtrus Episcopus Alexandriæ, post Theonam virum sanctissimum, sanctitatis et doctrinæ splendore non solum illustravit Ægyptum, sed toti luxit Ecclesiæ Dei. Qui in persecutione Maximiani Galerii illam temporum acerbitatem ita pertulit, ut multi admirabilem ejus patientiam intuentes, plurimum in christiana virtute proficerent. Is primus Arium Diaconum Alexandrinum, propter schisma Meletianum, cui favebat, a fidelium communione sejunxit. Ad eum capitis ab eodem Maximiano damnatum in carcere cum Achillas et Alexander Presbyteri deprecatores Arii venissent, respondit: noctu apparuisse sibi Jesum veste discissa: causamque rei siscitanti dixisse : Arius vestem meam, quæ est Ecclesia, dilaceravit. Quibus etiam prædicens fore, ut sibi in epi-

scopatu succederent, præcepit, ne unquam Arium in communionem reciperent, quem Deo mortuum esse sciret. Et hanc divinam prænotionem veram fuisse, non diu post rei probavit eventus. Denique duodecimo sui episcopatus anno, sexto Kalendas Decembris, abscisso capite, ad martyrii coronam evolavit.
Te Deum.
In Laudibus fit Commem. simplicis, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ℣. Justus ut palma.
Oratio ut supra.

Appendix.

DIE XXXI. DECEMBR.

S. Silvestri I.

Papæ et Confessoris.
Duplex.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Silvester Romanus, patre Rufino, a prima ætate operam dedit Cyrino Presbytero, cujus doctrinam et mores egregie imitatus est. Hic, sæviente persecutione, in Soracte monte latitaverat, et trigesimum annum agens Presbyter sanctæ Romanæ Ecclesiæ a Marcellino Pontifice creatur. Quo in munere cum omni laude clericis aliis antecelleret, in Melchiadis postea locum successit, imperatore Constantino, qui antea pacem Ecclesiæ Christi lege publica dederat. Vix Ecclesiæ gubernacula tractanda susceperat, Constantinum, jam Crucis signo cœlitus illustratum, et de hoste Maxentio victorem, ad tuendam propagandamque christianam religionem impense fovit. Quem etiam, uti vetus Ecclesiæ Romanæ refert traditio, Apostolorum imagines recognoscere fecit, sacro baptismate tinxit, et ab infidelitatis lepra mundavit.
℟. Inveni David.

Lectio v.

Itaque, auctore Silvestro, pius imperator quam christifidelibus publice templa exstruendi tribuerat facultatem, eam exemplo suo confirmavit; multas enim erexit basilicas, scilicet Lateranensem Christo Servatori, Vatica-

nam sanćto Petro, Ostiensem sanćto Paulo, sanćto Laurentio in Agro Verano, sanćtæ Cruci in Atrio Sessoriano, sanćto Petro et Marcellino ac sanćtæ Agneti in viis Lavicana et Nomentana, et alias, quas sacris imaginibus splendide exornavit, et, muneribus prædiisque attributis, magnificentissime locupletavit. Hoc Pontifice habitum est concilium Nicænum primum, ubi præsidentibus ejus legatis, præsenteque Constantino, et trecentis decem et oćto Episcopis, sanćta et catholica fides explicata est, Ario ejusque sećtatoribus condemnatis; quod etiam concilium, petentibus Patribus, confirmavit in synodo Romæ habita, ubi iterum Arius condemnatus est. Multa item decreta fecit Ecclesiæ Dei utilia, quæ sub ejus nomine recensetur; id est, ut a solo Episcopo Chrisma conficeretur; ut Presbyter Chrismate baptizati summum leniret verticem; ut Diaconi dalmaticis in ecclesia, et palla linostima ad lævam uterentur; ut in lineo tantum velo sacrificium altaris conficeretur.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vj.

IDem præscripsisse traditur tempus omnibus, qui ordinibus initiati essent, exercendi singulos ordines in Ecclesia, antequam quisque ad altiorem gradum ascenderet; ut laicus clerico non inferret crimen; ne clericus apud profanum judicem causam diceret. Sabbati et Dominici diei nomine retento, reliquos hebdomadæ dies feriarum nomine distinćtos, ut jam ante in Ecclesia vocari cœperant, appellari voluit, quo significaretur, quotidie clericos, abjećta ceterarum rerum cura, uni Deo prorsus vacare debere. Huic cœlesti prudentiæ, qua Ecclesiam administrabat, insignis vitæ sanćtitas, et benignitas in pauperes perpetuo respondit. Quo in genere providit, ut clericis copiosis egentes conjungeret, et sacris virginibus quæ ad vićtum necessaria essent, suppeditarentur. Vixit in pontificatu annos viginti unum, menses decem, diem unum. Sepultus est in cœmeterio Priscillæ via Salaria. Fecit Ordinationes septem mense Decembri, quibus creavit Presbyteros quadraginta duos, Diaconos vi-

ginti quinque, Episcopos per diversa loca sexaginta quinque.
℟. Iste est qui.

DIE XVI. JANUARII.
S. Marcelli
Papæ et Martyris.
Semiduplex.

Ana. Iste sanctus. ℣. Gloria et honore.

Oratio.

PReces populi tui, quæsumus Domine, clementer exaudi : ut beati Marcelli, Martyris tui atque Pontificis, meritis adjuvemur, cujus passione lætamur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArcellus Romanus a Constantio et Galerio usque ad Maxentium pontificatum gessit. Cujus hortatu Lucina, matrona Romana, bonorum suorum Dei Ecclesiam fecit heredem. Aucto in Urbe fidelium numero, ad eorum utilitatem, ad baptismum pœnitentiamque dandam eis, qui christianam religionem susciperent, et ad Martyrum sepulturam, novos Titulos instituit, et quasi alteras diœceses distribuit. Quibus rebus ira incensus Maxentius, Marcello gravia supplicia minatur, nisi, deposito pontificatu, idolis immolaret.
℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUI cum insanas hominis voces negligeret, misit eum in catabulum, ut bestiarum, quæ publice alebantur, curam sustineret. Ubi Marcellus assiduis jejuniis et precibus novem menses vitam duxit, parochias, quas præsens non poterat, visitans per epistolas. Inde ereptus a clericis, hospitio recipitur a beata Lucina, in cujus ædibus ecclesiam dedicavit, quæ hodie titulo sancti Marcelli nominatur : in qua et Christiani orabant, et ipse beatus Marcellus prædicabat.
℟. Desiderium.

Lectio vj.

QUibus cognitis, Maxentius in eam ecclesiam catabuli bestias transferri, et a Marcello custodiri jubet : ubi loci fœditate, multisque ærumnis afflictus, obdormivit in Domino. Cujus corpus in cœmeterio Priscillæ, via Salaria, a beata Lucina sepultum est, decimo septimo Kalendas Februarii.

Sedit annos quinque, mensem unum, dies viginti quinque. Scripsit epistolam ad Episcopos Antiochenæ provinciæ de primatu Romanæ Ecclesiæ, quam caput Ecclesiarum appellandam demonstrat. Ubi etiam illud scriptum est, nullum concilium jure celebrari, nisi ex auctoritate Romani Pontificis. Ordinavit mense Decembri Romæ Presbyteros viginti quinque, Diaconos duos, Episcopos per diversa loca viginti unum.
℞. Stola jucunditatis.
In iij. Noct. Homilia. Quia Dominus ac Redemptor. de Communi ij. loco.
℞. viij. Domine prævenisti.

DIE I. JULII.
Octava S. Joannis Baptistæ.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.
In ij. Noct. Lect. Sermo sancti Maximi Episc. Festivitatem. in Brev. ead. die.

In tertio Nocturno.
(Ex Decreto S. R. C. d. 15 Julii 1881.)

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. 1

ELisabeth impletum est tempus pariendi, et peperit filium. Et audierunt vicini, et cognati ejus, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabantur ei. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.
Lib. 2. in Lucæ cap. j. circa finem.

JOannes est, inquit, nomen ejus. Non poterat Elisabeth Domini ignorare prænuntium, quæ prophetaverat Christum. Bene additur : Quia nemo in cognatione ejus vocabatur hoc nomine : ut intelligas nomen non generis esse, sed vatis. Zacharias quoque nutu interrogatur : sed quia incredulitas ei affatum eripuerat et auditum; quod voce non poterat, manu et litteris est locutus.
℞. Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur : * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. ℣. Hic est enim Propheta, et plus quam Propheta, de quo Salvator ait. — Nullus.

Lectio viij.

SCripsit enim dicens : Joannes est nomen ejus. Et hic nomen non imponitur, sed adstruitur : meritoque continuo resoluta est lingua ejus : quia

quam vinxerat incredulitas, fides solvit. Credamus et nos igitur, ut loquamur; ut lingua nostra, quæ incredulitatis vinculis est ligata, rationis voce solvatur.

℟. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens : Nascetur tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur : ✠ Et multi in nativitate ejus gaudebunt. ℣. Erit enim magnus coram Domino, vinum et siceram non bibet. — Et multi. Gloria Patri. Et multi.

Lectio ix.

SCribamus spiritu mysteria, si volumus loqui : scribamus prænuntium Christi, non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. Etenim qui Joannem loquitur, Christum prophetat. Loquamur Joannem, loquamur et Christum : ut nostrum quoque os possit aperiri, quod in sacerdote tanto, irrationabilis modo pecudis, frena nutantis fidei coercebant.

Te Deum.

Operam non perdit qui Deo laborat. (Pie IX aux Éditeurs)

Officia Propria

Clericis Regularibus

Infirmorum

ministris.

Pars Hiemalis.

TORNACI Nerviorum

Typis Societ. S. Joannis Evang.

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congr. Typogr.

M.DCCC.XCVIII.

Privilegia Nostrorum.

I° Singulis anni diebus, Nostri omnes recitare poterunt Matutinum diei sequentis hora IIª post meridiem. Qui vero morantur in Hospitalibus, vel in Domibus convalescentiæ, et qui actu Infirmis ministrant recitare poterunt Vesperas et Completorium ante meridiem, et Matutinum cum Laudibus diei sequentis statim post meridiem.

II° Semel in hebdomada, juxta Rubricas de Officiis votivis per annum, Nostri omnes recitare poterunt Officium votivum S. P. N. Camilli. Quod Officium habetur in fine cujuslibet partis.

Congregationis Clericorum Regularium
INFIRMIS MINISTRANTIUM.

KAlendarium perpetuum in usum Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, ex Kalendario Cleri Romani præcipue desumptum, cum additionibus opportunis et propriis ejusdem Congregationis, hodiernus Reverendissimus Procurator Generalis Stanislaus Carcereri, votis quoque Capituli Generalis, nuperrime Romæ habiti, satisfacturus, Sanctissimi Domini nostri Leonis Papæ XIII. sanctioni humillime subjecit. Placuit vero idem Sanctissimo Domino Nostro exhibiti Kalendarii examen Sacræ Rituum Congregationi committere, quæ, quum ipsum Kalendarium a se revisum atque emendatum, prout in superiori exemplari constat, probari posse censuerit, Sanctitas Sua, referente subscripto Secretario, sententiam ejusdem Sacræ Congregationis ratam habens, benigne concedere dignata est, ut ab universa Congregatione Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, in Horis Canonicis persolvendis atque in Sacro peragendo, idem Kalendarium in posterum servetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.
Die 6 Septembris 1895.

L. M. Card. Parocchi

L. ✝ S.

A. Tripepi *Secretarius.*

Decretum.

IN Consultatione Generali habita die 16 Septembris 1895, Reverendissima Generalis Consulta Ordinis CC. RR. Ministrantium Infirmis, ad mentem Reverendissimi P. Petri Desideri Præfecti Generalis, decrevit, atque ideo mandat omnibus et singulis Religionis nostræ in Sacris constitutis vel constituendis, ut *a die 1a Januarii* 1896. et *deinceps*, supra exhibito Kalendario perpetuo, a S. Sede votis postremi Capituli Generalis benigne concesso, omnes omnino uniformiter utantur, tum in Horis Canonicis persolvendis, tum in Sacro peragendo, juxta Rubricas.
Datum Romæ ex Æd. nostris S. M. Magdalenæ, die, mense et anno ut supra.

P. Stanislaus Carcereri
Vic. et Proc. Gen.

L. ✝ S.

P. Aloisius Tezza
Cons. Gen. ac Prosecr.

Concordat cum originali.
P. Joannes Baptista Ciman
Provincialis Provinciæ Gallicæ.

Imprimatur.
Tornaci, die 9 Decembris 1897.
G. F. J. Bouvry, Canon.
a RR. DD. Vicario Capitul. delegatus.

Kalendarium Perpetuum

PRO CONGREG. CLERIC. REGUL. INFIRMIS MINISTRANTIUM

AB APOST. SEDE RECOGNITUM ET APPROBATUM.

Erat accuratissimus præscriptarum
Ecclesia cæremoniarum observator.
Ex vita S. P. N. Camilli L. III. c.
Antwerpiæ an. 1632. excusa.

Litteræ (P. R.) *aut* (P. O.) *significant Officium haberi* *in Proprio Romano aut in Proprio Ordinis.*

November.

A	26.	S. Silvestri Abb. dupl. Comm. S. Petri Alex. E. M
b	27.	S. Elisabeth Reg. Vid. dupl. (ex 19. huj.)
c	28.	S. Gregorii III. P. C. dupl. (P. R.)
d	29.	S. Gelasii I. P. C. dupl. Comm. Vigil. et S. Saturnini M. (P. R.)
e	30.	S. Andreæ Ap. dupl. ij. cl.

December.

f	1.	S. Didaci C. (ex 13. Nov.) semid.
g	2.	S. Bibianæ V. M. semid.
A	3.	S. Francisci Xaverii C. dupl.
b	4.	S. Petri Chrysologi E. C. D. dupl. Comm. S. Barbaræ V. M.
c	5.	S. Josaphat Polocen. E. M. dupl. (ex 14. Nov. in Brev) Comm. S. Sabbæ Abb.
d	6.	S. Nicolai E. C. dupl.
e	7.	S. Ambrosii E. C. D. dupl. Comm. Vigiliæ.
f	8.	Immacul. Concept. B. M. V. dupl. j. class. cum ...
g	9.	S. Eutychiani P. M. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
A	10.	Translatio Almæ Domus Lauretanæ, duplex m... in fine Breviarii.
b	11.	S. Damasi P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
c	12.	S. Melchiadis P. M. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
d	13.	S. Luciæ V. M. dupl. Comm. Oct.
e	14.	S. Leonardi a Portu Mauritio C. (ex 26. Nov. in fine Brev.) dupl. Comm. Oct.
f	15.	Octava Imm. Conc. B. M. V. dupl.
g	16.	S. Eusebii E. M. semid.
A	17.	
b	18.	Exspectatio Partus B. M. V. dupl. maj. in fine Brev.
c	19.	B. Urbani V. P. C. dupl. (P. R.)
d	20.	Vigilia.

	21.	S. Thomæ Ap. dupl. ij. cl.
	22.	
	23.	
	24.	Vigilia.
	25.	Nativitas D. N. J. C. dupl. j. cl. cum Oct.
	26.	S. Stephani Protom. dupl. ij. cl. cum Oct. Comm. Octava.
	27.	S. Joannis Ap. et Evang. dupl. ij. cum Oct. Comm. Octavar.
	28.	SS. Innocentium MM. dupl. ij. cl. cum Oct. Comm. Octavar.
	29.	S. Thomæ Cantuar. E. M. dupl. Comm. Octavar.
	30.	De Dom. infr. Oct. vel de VI. die infr. Oct. semid.
	31.	S. Silvestri I. P. C. dupl. Comm. Octavar.

Januarius.

	1.	Circumcisio D. N. J. C. dupl. ij. cl.
	2.	Octava S. Stephani Protomart. dupl. Comm. Octavarum.
c	3.	Octava S. Joannis Ap. et Evang. dupl. Comm. Oct. SS. Innoc.
d	4.	Octava SS. Innocent. MM. dupl.
e	5.	Vigilia Epiphaniæ, semid.
f	6.	Epiphania Domini, dupl. j. cl. cum Octava.
g	7.	De Octava Epiphaniæ, semiduplex.
A	8.	De Octava.
b	9.	De Octava.
c	10.	De Octava.
d	11.	De Octava.
e	12.	De Octava.
f	13	Octava Epiph. dupl.
g	14.	S. Hilarii E. C. D. dupl. Comm. S. Felicis Presb. M.
A	15.	S. Pauli primi Eremitæ C. dupl. Comm. S. Mauri Abb.
b	16.	S. Marcelli I. P. M. dupl. (P. R.)
c	17.	S. Antonii Abb. dupl.
d	18.	Cathedra S. Petri Ap. Rom. dupl maj. Comm. S. Pauli Ap. et S. Priscæ V. M.
e	19.	S. Canuti Reg. M. semid. ad lib. Comm. SS. Mauri et Soc. MM.
f	20.	SS. Fabiani I. P. et Sebastiani M. dupl
g	21.	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
A	22.	SS. Vincentii et Anastasii MM. dupl. (P. R.)
b	23.	Desponsatio B. M. V. dupl. maj. Comm. S. Joseph C. et S. Emerent. V. M.
c	24.	S. Timothei E. M. dupl.
d	25.	Conversio S. Pauli Ap. dupl. maj. Comm. S. Petri Ap.
e	26.	S. Polycarpi E. M. dupl.
f	27.	S. Vitaliani I. P. C. dupl. (P. R)

g	28.	S. Joannis Chrysostomi E. C. D. (ex heri) d. . Comm. S. Agnetis, secundo.
A	29.	S. Francisci Salesii E. C. D. dupl.
b	30.	S. Felicis IV. P. C. dupl. (P. R.)
c	31.	S. Petri Nolasco C. dupl.

FESTA MOBILIA.

Domin. II. post Epiph. — Festum SSmi Nominis Jesu, d... ij. cl. Comm. Dom.

Domin. III. post Epiph. — Festum S. Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, dupl. maj. Comm. Dom. in fine Breviarii.

Februarius.

d	1.	S. Ignatii E. M. dupl.
e	2.	Purificatio B. M. V. dupl. ij. cl.
f	3.	S. Dionysii I. P. C. dupl. Comm. S. Blasii E. M. (P. R.)
g	4.	S. Andreæ Corsini E. C. dupl.
A	5.	S. Agathæ Virg. M. dupl.
b	6.	S. Hyacinthæ de Mariscottis V. dupl. Comm. S. Dorotheæ V. M. in fine Breviarii.
c	7.	S. Romualdi Abb. dupl.
d	8.	S. Joannis de Matha C. dupl.
e	9.	S. Zosimi I. P. C. dupl. Comm. S. Apolloniæ V. M. (P. R.)
f	10.	S. Scholasticæ V. dupl.
g	11.	Apparitio B. M. V. Immacul. dupl. maj. in fine Brev.
A	12.	S. Telesphori I. P. M. dupl. (P. R.)
b	13.	S. Gregorii II. P. C. dupl. (P. R.)
c	14.	S. Agathonis I. P. C. dupl. Comm. S. Valentini M. (P. R.)
d	15	S. Martinæ V. M. (ex 30 Jan.) dupl. Commem. SS. Faustini et Soc. MM. (P. R.)
e	16.	B. Gregorii X. P. C. dupl. (P. R.)
f	17.	S. Hygini I. P. M. dupl. (P. R.)
g	18.	S. Raymundi de Pennafort C. (ex 23. Jan.) ... Comm. S. Simeonis E. M.
A	19.	S. Titi E. C. (ex 6. huj.) dupl.
b	20.	S. Cyrilli Alex. E. C. D. (ex 9. huj.) dupl.
c	21.	SS. Sept. Fundat. Ord. Serv. B. M. V. (ex 11. huj.)
d	22.	Cath. S. Petri Ap. Antiochiæ, dupl. maj. Commem. S. Pauli Ap.
e	23.	S. Petri Damiani E. C. D. Comm. dupl. Vigil. nisi venerit in Quadrag.
f	24.	S. Mathiæ Ap. dupl. ij. cl.
g	25.	S. Felicis III. P. C. dupl. (P. R.)
A	26.	S. Margaritæ Corton. Pœnit. semid. in fine Brev.
b	27.	S. Antheri I. P. M. dupl. (ex 11. huj.) (P. R.)
c	28.	

FESTA MOBILIA.

'er. III. post Dom. Septuag. — Orationis D. N. J. C. dupl.

'er. III. post Dom. Sexag. — Comm. Solemn. Pass. D. N. J. C. dupl. j. cl. cum Octava. (P. O. pag. 1.)

'er. III. post Dom. Quinquag. — Dies Oct. Comm. Solemn. Pass. Domini, dupl. (P. O. p. 11.)

'er. VI. post Cineres. — S. Spineæ Coronæ D. N. J. C. .upl. maj. Comm. Fer.

Martius.

l	1.	
e	2.	S. Simplicii P. C. dupl. (P. R.)
f	3.	
g	4.	S. Lucii I. P. M. dupl. (P. R.)
A	5.	S. Casimiri Regis C. (ex heri) semid.
b	6.	
c	7.	S. Thomæ Aquin. C. D. dupl. Comm. SS. Perpetuæ et Soc. MM.
d	8.	S. Joannis de Deo C. dupl. maj. (P. O. p. 16.)
e	9.	S. Franciscæ Rom. Vid. dupl.
f	10.	SS. Quadraginta MM. semid.
g	11.	
A	12.	S. Gregorii I. P. C. D. dupl.
b	13.	

Tenentur insuper Nostri sequentia Festa peragere : 1° Titularis propriæ Ecclesiæ, dupl. j. cl. cum Oct. — 2° Titularis Ecclesiæ Cathedralis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 3° Patroni principalis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 4° Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, dupl. ij. cl. sine Oct.

Officia Propria
Clericis Regularibus Infirmorum ministris.

PARS HIEMALIS.

Festa Mobilia.

FERIA III.

POST DOM. SEXAGESIMÆ.

Solemnis Commemoratio SS. Passionis D. N. J. C.

Duplex j. classis cum Octava.

(Ex Decr. S. R. C. ix. Februarii 1819.) Omnia ut inter Festa ... aliquibus locis, præ- ... Orationem sequen- ...

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius, ut, sicut Commemorationem Passionis ejus solemni celebramus Officio, ita et patientiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum etc.

FERIA IV.
POST DOM. SEXAGESIMÆ.
Die II. infra Oct.
In primo Nocturno.

De Libro Sapientiæ.

Lectio j. Cap. ij.

DIxerunt impii, cogitantes apud se non recte: Circumveniamus justum, quoniam inutilis est nobis, et contrarius est operibus nostris, et improperat nobis peccata legis, et diffamat in nos peccata disciplinæ nostræ. Promittit se scientiam Dei habere, et Filium Dei se nominat. Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum. Gravis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita illius, et immutatæ sunt viæ ejus.

℟. Vinea mea.

Lectio ij.

TAmquam nugaces æstimati sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris, tamquam ab immunditiis, et præfert novissima justorum, et gloriatur patrem se habere Deum. Videamus ergo, si sermones illius veri sint et tentemus quæ ventura sunt illi, et sciemus, quæ erunt novissima illius. Si enim est vere Filius Dei suscipiet illum, et liberabit eum de manibus contrariorum.

℟. Ego eduxi te.

Lectio iij.

COntumelia, et tormento interrogemus eum, ut sciamus reverentiam ejus, et probemus patientiam illius, morte turpissima condemnemus eum; erit enim ei respectus ex sermonibus illius. Hæc cogitaverunt, et erraverunt; excæcavit enim illos malitia eorum, et nescierunt Sacramenta Dei, neque mercedem speraverunt justitiæ, nec judicaverunt honorem animarum sanctarum.

℟. Ego propter te.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Hom. j. de Pass. et Cruc. Dom.

Lectio iv.

SIcut Moyses exaltavit serpentem in deserto; ita exaltari oportet Filium hominis. Unde, si affixus serpens ligno filiis Israel contulit sanitatem, quanto magis salutem præstat populis Dominus in patibulo crucifixus; et si figura tantum profuit, quantum prodesse credimus veritatem? Serpens igitur primus crucifigitur. Recte plane, ut quia primus apud Deum peccaverat diabolus, primus Crucis sententia feriretur. In ligno enim crucifigitur, rationabiliter factum, ut quia homo in Paradiso per arborem concupiscentiæ deceptus fuerat, nunc idem per ligni arborem salvaretur: atque eadem materia, quæ causa mortis fuerat, esset remedium sanitatis.

℟. Ego propter te.

Lectio v.

DEinde post serpentem, in Salvatore homo ipse crucifigitur; scilicet ut post auctorem puniatur et facinus. Per primam enim crucem vindicatum est in serpentem; per secundam in venena serpentis. Hoc est, primum auctor ipse punitur; deinde ejus malignitas condemnatur. Virus enim quod persuasione sua in hominem transfuderat nunc rejicitur, nunc curatur. Nam cum homo passioni addicitur, non morti traditur, sed mortis in eo facinus emendatur. Hoc enim egit Dominus per hominem, quem suscepit, ut dum innocens patitur prævaricationis illius diabolicæ in eo inobedientia corrigatur, et deinceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte.

℟. Ego duxi te.

Privilegia Nostrorum.

I° Singulis anni diebus, Nostri omnes recitare poterunt Matutinum diei sequentis hora IIª post meridiem. Qui vero morantur in Hospitalibus, vel in Domibus convalescentiæ, et qui actu Infirmis ministrant recitare poterunt Vesperas et Completorium ante meridiem, et Matutinum cum *Laudibus* diei sequentis statim post meridiem.

II° Semel in hebdomada, juxta Rubricas de Officiis votivis per annum, Nostri omnes recitare poterunt Officium votivum S. P. N. Camilli. Quod Officium habetur in fine cujuslibet partis.

Congregationis Clericorum Regularium
INFIRMIS MINISTRANTIUM.

KAlendarium perpetuum in usum Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, ex Kalendario Cleri Romani præcipue desumptum, cum additionibus opportunis et propriis ejusdem Congregationis, hodiernus Reverendissimus Procurator Generalis Stanislaus Carcereri, votis quoque Capituli Generalis, nuperrime Romæ habiti, satisfacturus, Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII. sanctioni humillime subjecit. Placuit vero eidem Sanctissimo Domino Nostro exhibiti Kalendarii examen Sacræ Rituum Congregationi committere, quæ, quum ipsum Kalendarium a se revisum atque emendatum, prout in superiori exemplari prostat, probari posse censuerit, Sanctitas Sua, referente subscripto Secretario, sententiam ejusdem Sacræ Congregationis ratam habens, benigne concedere dignata est, ut ab universa Congregatione Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, in Horis Canonicis persolvendis atque in Sacro peragendo, idem Kalendarium in posterum servetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 6 Septembris 1895.

L. M. Card. Parocchi

L. † S.

A. Tripepi *Secretarius.*

Decretum.

IN Consultatione Generali habita die 16 Septembris 1895, Reverendissima Generalis Consulta Ordinis CC. RR. Ministrantium Infirmis, ad mentem Reverendissimi P. Petri Desideri Præfecti Generalis, decrevit, atque ideo mandat omnibus et singulis Religionis nostræ in Sacris constitutis vel constituendis, ut *a die 1a Januarii* 1896. et *deinceps*, supra exhibito Kalendario perpetuo, a S. Sede votis postremi Capituli Generalis benigne concesso, omnes omnino uniformiter utantur, tum in Horis Canonicis persolvendis, tum in Sacro peragendo, juxta Rubricas.

Datum Romæ ex Æd. nostris S. M. Magdalenæ, die, mense et anno ut supra.

P. Stanislaus Carcereri
Vic. et Proc. Gen.

L. † S.

P. Aloisius Tezza
Cons. Gen. ac Prosecr.

Concordat cum originali.
P. Joannes Baptista Ciman
Provincialis Provinciæ Gallicæ.

Imprimatur.
Tornaci, die 9 Decembris 1897.
G. F. J. Bouvry, Canon.
a RR. DD. Vicario Capitul. delegatus.

Kalendarium Perpetuum

PRO CONGREG. CLERIC. REGUL. INFIRMIS MINISTRANTIUM

AB APOST. SEDE RECOGNITUM ET APPROBATUM.

> Erat accuratissimus præscriptarum a Ecclesia cæremoniarum observator. — Ex vita S. P. N. Camilli L. III. c. X. Antwerpiæ an. 1632. excusa.

Litteræ (P. R.) *aut* (P. O.) *significant Officium haberi in Proprio Romano aut in Proprio Ordinis.*

November.

A	26.	S. Silvestri Abb. dupl. Comm. S. Petri Alex. E. M.
b	27.	S. Elisabeth Reg. Vid. dupl. (ex 19. huj.)
c	28.	S. Gregorii III. P. C. dupl. (P. R.)
d	29.	S. Gelasii I. P. C. dupl. Comm. Vigil. et S. Saturnini M. (P. R.)
e	30.	S. Andreæ Ap. dupl. ij. cl.

December.

f	1.	S. Didaci C. (ex 13. Nov.) semid.
g	2.	S. Bibianæ V. M. semid.
A	3.	S. Francisci Xaverii C. dupl.
b	4.	S. Petri Chrysologi E. C. D. dupl. Comm. S. Barbaræ V. M.
c	5.	S. Josaphat Polocen. E. M. dupl. (ex 14. Nov. in Brev) Comm. S. Sabbæ Abb.
d	6.	S. Nicolai E. C. dupl.
e	7.	S. Ambrosii E. C. D. dupl. Comm. Vigiliæ.
f	8.	Immacul. Concept. B. M. V. dupl. j. class. cu[illegible]
g	9.	S. Eutychiani P. M. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
A	10.	Translatio Almæ Domus Lauretanæ, duplex in fine Breviarii.
b	11.	S. Damasi P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
c	12.	S. Melchiadis P. M. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
d	13.	S. Luciæ V. M. dupl. Comm. Oct.
e	14.	S. Leonardi a Portu Mauritio C. (ex 26. Nov. in fine Brev.) dupl. Comm. Oct.
f	15.	Octava Imm. Conc. B. M. V. dupl.
g	16.	S. Eusebii E. M. semid.
A	17.	
b	18.	Exspectatio Partus B. M. V. dupl. maj. in fine Brev.
c	19.	B. Urbani V. P. C. dupl. (P. R.)
d	20.	Vigilia.

	21.	S. Thomæ Ap. dupl. ij. cl.
	22.	
	23.	
	24.	Vigilia.
	25.	Nativitas D. N. J. C. dupl. j. cl. cum Oct.
	26.	S. Stephani Protom. dupl. ij. cl. cum Oct. Comm. Octava.
	27.	S. Joannis Ap. et Evang. dupl. ij. cum Oct Comm. Octavar.
	28.	SS. Innocentium MM. dupl. ij. cl. cum Oct. Comm. Octavar.
f	29.	S. Thomæ Cantuar. E. M. dupl. Comm. Octavar.
g	30.	De Dom. infr. Oct. vel de VI. die infr. Oct. semid.
A	31.	S. Silvestri I. P. C. dupl. Comm. Octavar.

Januarius.

A	1.	Circumcisio D. N. J. C. dupl. ij. cl.
b	2.	Octava S. Stephani Protomart. dupl. Comm. Octavarum.
c	3.	Octava S. Joannis Ap. et Evang. dupl. Comm. Oct. SS. Innoc.
d	4.	Octava SS. Innocent. MM. dupl.
e	5.	Vigilia Epiphaniæ, semid.
f	6.	Epiphania Domini, dupl. j. cl. cum Octava.
g	7.	De Octava Epiphaniæ, semiduplex.
A	8.	De Octava.
b	9.	De Octava.
c	10.	De Octava.
d	11.	De Octava.
e	12.	De Octava.
f	13	Octava Epiph. dupl.
g	14.	S. Hilarii E. C. D. dupl. Comm. S. Felicis Presb. M.
A	15.	S. Pauli primi Eremitæ C. dupl. Comm. S. Mauri Abb.
b	16.	S. Marcelli I. P. M. dupl. (P. R.)
c	17.	S. Antonii Abb. dupl.
d	18.	Cathedra S. Petri Ap. Rom. dupl. maj. Comm. S. Pauli Ap. et S. Priscæ V. M.
e	19.	S. Canuti Reg. M. semid. ad lib. Comm. SS. Mauri et Soc. MM.
f	20.	SS. Fabiani I. P. et Sebastiani M. dupl
g	21.	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
A	22.	SS. Vincentii et Anastasii MM. dupl. (P. R.)
b	23.	Desponsatio B. M. V. dupl. maj. Comm. S. Joseph C. et S. Emerent. V. M.
c	24.	S. Timothei E. M. dupl.
d	25.	Conversio S. Pauli Ap. dupl. maj. Comm. S. Petri Ap.
e	26.	S. Polycarpi E. M. dupl.
f	27.	S. Vitaliani I. P. C. dupl. (P. R)

sed misericordiam suam consecutus, ad exemplum omnium, qui credituri sunt illi in vitam æternam : obsecro, inquit, vos per misericordiam Dei. Rogat Paulus, imo per Paulum rogat Deus, quia plus amari vult, quam timeri. Rogat Deus, quia non tam Dominus esse vult, quam Pater. Rogat Deus per misericordiam, ne vindicet per rigorem. Audi rogantem Dominum : Tota die, inquit, expandi manus meas. Nonne qui expandit manus, ipso habitu rogat? Expandi manus meas. Ad quem? Ad populum. Et ad quem populum? Non tantum non credentem, sed et contradicentem, expandi manus meas.

℟. Ego propter te.

Lectio v.

DIstendit membra, dilatat viscera, pectus porrigit, offert sinum, gremium pandit, ut Patrem se tantæ obsecrationis demonstret affectu. Audi, et aliter rogantem Deum : Popule meus, quid feci tibi? aut quid contristavi te? Nonne dicit? Si Divinitas ignota est, vel caro sit nota. Videte, videte in me corpus vestrum, membra vestra, vestra viscera, ossa vestra; vestrum sanguinem : et si quod Dei est, timetis; quare, vel quod vestrum est, non amatis? Si Dominum fugitis, quare non recurritis ad Parentem? Sed forte vos, Passionis meæ, quam fecistis, magnitudo confundit? Nolite.

℟. Ego duxi te.

Lectio vj.

CRux hæc, non meus, sed mortis est aculeus. Clavi isti non mihi infigunt dolorem, sed vestram mihi infigunt altius caritatem. Vulnera hæc non educunt gemitus meos, sed magis vos meis visceribus introducunt. Extensio corporis mei vos dilatat in gremium, non meam crescit in pœnam. Sanguis meus non mihi deperit,

ed vestrum prorogatur ı pretium. Venite ergo, edite, et vel sic probate 'atrem, quem videtis ıro malis bona, pro in- ıriis amorem, pro vul- ıeribus tantis, tantam eddere caritatem.

℟. Ego exaltavi te.

In tertio Nocturno.

.ectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Sciens Jesus, quia ɔmnia consummata iunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. xxxiij. in med.

CUM relinquitur Christus, exclamat dicens : Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Sed relinquitur, quia erat homo, etiam morte peragendus. Quin etiam, hoc quod per calamum datum in spongia, acetum cum gustasset proclamans spiritum reddidit, diiigenter est contuendum. Vinum honor est immortalitatis, et virtus, quod per vitium aut incuriæ, aut vasis acescit. Hoc igitur, cum in Adam coacuisset, ipse accepit, et potavit ex gentibus. In calamo enim ex spongia, ut potaret, offertur, idest ex corporibus gentium vitia corruptæ æternitatis accepit, et in se, atque immortalitatis communione, ea, quæ in nobis erant vitiata, transfudit.

℟. Ego te potavi.

Lectio viij.

DEnique in Joanne postquam perpotaverat, dixit : Consummatum est; quia omne vitium humanæ corruptionis hausisset. Et quia nihil agendum esset extrinsecus, spiritum cum clamore, et voce magna emisit, dolens, non omnium se peccata portare. Et deinceps velum Templi scinditur; quia exinde populus est divisus in partes, et veli

honor cum custodia Angeli protegentis aufertur.

℟. Ego ante te.

Lectio ix.

MOvetur terra; capax enim hujus mortui esse non poterat. Petræ scissæ sunt; omnia enim tum valida, et fortia penetrans Dei Verbum, et potestas æternæ virtutis irruperat. Et monumenta aperta sunt; erant enim mortis claustra reseranda. Et multa corpora Sanctorum dormientium surrexerunt. Illuminans enim mortis tenebras, et infernorum obscura collustrans, in Sanctorum ad præsens conspicatorum resurrectione mortis ipsius spolia detrahebat.

Te Deum.

Ad Benedictus, Aña. Ministri Judæorum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum.

Ad Magnificat, Aña. Unus assistens Ministrorum dedit alapam Jesu, dicens : Sic respondes Pontifici?

FERIA VI.

POST DOMIN. SEXAGES.

Die IV. infra Oct.

Ad Benedictus, Aña. Veniebant milites ad Jesum et dicebant : Ave Rex Judæorum, et dabant ei alapas.

Ad Magnif. Aña. Exivit Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum, quem cum vidissent pontifices, et ministri eorum, clamabant dicentes : Crucifige, crucifige eum.

SABBATO

POST DOMIN. SEXAGES.

Die V. infra Oct.

Ad Benedictus, Aña. Bajulans Jesus sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum, ubi crucifixerunt eum, et cum eo latrones duos, unum a dextris, et alterum a sinistris.

Ad Magnificat, Aña. Ait latro ad latronem : Nos quidem digna factis recipimus : hic autem quid fecit? Memento mei Domine dum veneris in regnum tuum.

DOMINICA
QUINQUAGESIMÆ.
Die VI. infra Oct.

Ad Benedictus, Aña. esus autem dicebat : 'ater, dimitte illis, non nim sciunt quid faciunt.

Ad Magnificat, Aña. Cum vidisset Jesus Marem et discipulum stanem quem diligebat, di:it Matri suæ : Mulier, ecce filius tuus. Deinde licit discipulo : Ecce nater tua.

FERIA II.
'OST DOMIN. QUINQUAG.
Die VII. infra Oct.

Ad Benedictus, Aña. Clamans voce magna Jesus ait : Pater in manus tuas commendo spiritum meum, et hæc dicens exspiravit.

Ad Vesperas.

Omnia dicuntur ut in primis Vesp. Festi, excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.

Oratio.

EFfunde super nos, quæsumus omnipotens Deus, spiritum gratiæ et precum, ut Unigeniti Filii tui Passionem pio devotionis affectu jugiter recolere, et in populi tui corde monitis, et exemplo imprimere valeamus. Per eumdem Dominum.

FERIA III.
POST DOM. QUINQUAG.
Octava Commemorationis SS. Passionis D. N. J. C. Duplex.

Omnia dicuntur ut in die Festi, exceptis Oratione, quæ dicitur ut supra : Effunde, et Lectionibus quæ sequuntur.

In primo Nocturno.
Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio j.

PEtrus Apostolus Jesu Christi, electis advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, et Bythiniæ, secundum præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam et aspersionem Sanguinis Jesu Christi : Gratia vo-

bis et pax multiplicetur. Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paternæ traditionis : sed pretioso Sanguine, quasi Agni immaculati Christi, et incontaminati : præcogniti quidem ante mundi constitutionem : manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara,* Quia parasti crucem Salvatori tuo. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Quia.

Lectio ij.

IN hoc enim vocati estis, quia Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Qui quum malediceretur, non maledicebat, quum pateretur, non comminabatur, tradebat autem judicanti se injuste; qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui justitiæ vivamus, cujus livore sanati estis. Eratis enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad Pastorem, et Episcopum animarum vestrarum.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in Mare rubrum, et ante te præivi in columna nubis : * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad prætorium Pilati. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio iij.

CHristus semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro injustis, ut nos offerret

)eo, mortificatus qui-
em carne, vivificatus
utem spiritu, in quo
t his, qui in carcere
rant, spiritibus veniens
rædicavit. Qui incre-
luli fuerant aliquando,
uando exspectabant
)ei patientiam in diebus
Noe, cum fabricaretur
rca, in qua pauci, idest
cto animæ salvæ factæ
unt per aquam. Quod
t vos nunc similis for-
næ salvos facit baptis-
na, non carnis deposi-
io sordium, sed con-
scientiæ bonæ interro-
gatio in Deum per resur-
rectionem Jesu Christi,
qui est in dextera Dei,
deglutiens mortem, ut
vitæ æternæ heredes
efficeremur.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis : * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu. Gloria Patri. Qui tamquam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Lectio iv.

EXaltato, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est : Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timebis die, ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Domino, præter facinus suum cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem Spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis cœlo terraque radiantem puro ac libero corde suscipiat, et interiore acie videat, quale sit, quod Dominus, cum de Passionis suæ loqueretur instantia dixit : Nunc judicium

mundi est; nunc princeps hujus mundi ejicietur foras, et ego, si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum.

℟. Ego propter te Chananæorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum. ℣. Popule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio v.

O Admirabilis potentia Crucis! O ineffabilis gloria Passionis, in qua et tribunal Domini, et judicium mundi, et potestas est Crucifixi! Traxisti enim, Domine, omnia ad te, et cum expandisses tota die manus tuas ad populum non credentem, et contradicentem tibi, confitendæ majestatis tuæ sensum totus mundus accepit. Traxisti, Domine, omnia ad te, cum in exsecrationem judaici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam; cum, obscuratis luminaribus cœli, et converso in noctem die, et terra quoque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti, Domine, omnia ad te, quoniam, scisso Templi velo, Sancta Sanctorum ab indignis Pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, et lex in Evangelium verteretur.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me cecidisti alapis, et flagellis. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio vi.

TRaxisti, Domine, omnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbratis significationibus tegebatur, pleno, apertoque Sacramento, universarum

bique nationum devo-
o celebraret. Nunc
tenim, et ordo clarior
evitarum, et dignitas
mplior Seniorum, et
acratior est unctio Sa-
erdotum: quia Crux tua
mnium fons benedi-
tionum, omnium est
ausa gratiarum; per
uam credentibus datur
irtus de infirmitate, glo-
ia de opprobrio, vita de
norte. Nunc etiam car-
alium sacrificiorum va-
ietate cessante, omnes
differentias hostiarum,
una Corporis, et Sangui-
nis tui implet oblatio:
quoniam tu es verus
Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi: Et ita
in te universa perficis
mysteria, ut sicut unum
est pro omni victima sa-
crificium, ita unum de
omni gente sit regnum.

℟. Ego exaltavi te ma-
gna virtute: * Et tu me
suspendisti in patibulo
crucis, * In qua expan-
di manus meas ad po-
pulum non credentem,
et contradicentem. ℣. Po-
pule meus, quid feci
tibi, aut in quo contri-
stavi te? responde mihi.
— Et tu. Gloria. In qua.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

IN illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

PAtrem invocando Filium Dei se esse Christus declarat, spiritum vero commendando non defectum suæ virtutis, sed confidentiam ejusdem cum Patre potestatis insinuat. Amat enim dare gloriam Creatori. Commendat itaque Patri spiritum juxta hoc, quod delectato corde, et exsultantibus spe resurgendi labiis, in alio Psalmo loquitur: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra : * Et tu me potasti felle et aceto. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio viij.

QUia ergo sexta die homo factus, et tota mundi est creatura perfecta, septima autem Conditor ab opere suo requievit; unde et hanc Sabbatum, idest requiem vocari præcepit, recte Dominus eadem die sexta crucifixus, humanæ reparationis implevit arcanum. Unde cum accepisset acetum, dixit : Consummatum est : idest sexti diei quod pro mundi refectione suscepi, totum est opus perfectum. Sabbato autem in sepulcro requiescens, resurrectionis, quæ octava die ventura erat, exspectabat eventum.

℟. Ego ante te aperui mare : * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu. Gloria Patri. Qui redemit.

Lectio ix.

UBI nostræ simul devotionis prælucet exemplum, quos in hac quidem sexta mundi ætate pro Domino pati et velut mundo crucifigi necesse est. In septima vero ætate, idest, cum lethi quis debitum solvit, corpora quidem in tumulis, animas autem secreta in pace cum Domino manere, et post bona oportet opera quiescere, donec octava tandem veniente ætate, etiam corpora ipsa resurrectione glorificata cum animabus simul incorruptionem æternæ hereditatis accipiant. Te Deum.

DIE VIII. MARTII.

S. Joannis de Deo

Conf. Duplex majus.

Ut in Breviario.

In j. Nocturno, Lectiones. Beatus vir.

OFFICIUM VOTIVUM

S. P. N. Camilli de Lellis

Confessoris et Fundatoris nostræ Congregationis.
Semiduplex.

Recitandum semel in hebdomada, die non impedita juxta Rubr. de Officiis votivis per annum ex Decreto S. R. C. die 5 Julii 1883.

In j. Vesperis.

Añæ de Laudibus.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol.

Capitulum. Eph. cap. v.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

INclytam læti populi frequentes,
Quæ sacros condit cineres Camilli,
Ambiant aram, cumulentque votis,
Et prece multa.

Hunc Deus summa miseratus arce,
Sustulit lassum studiis iniquis,
Et dedit partes scelus expiandi
Fletibus æquis.

Tum novo Divum recreatus igne,
Non timet neglecta redire virtus,
Semita jam tentat iter negata
Fortiter audens.

Rebus angustis animosus Heros
Semper apparet : bene præparatum
Pectus horrendi haud quatiunt labores,
Durave egestas.

Custos almi propositi severus,
Sortibus vitæ variis, maligni
Egerit jüstis domitos triumphis
Æstus amoris.

Ergo qui sævis scelerum catenis
Turpiter mœsti premimur, Camille,

Impetres nobis veniam rogamus,
Et decus omne.
Quosque, dum vita fruimur, dolosos
Neu sinas hostes inhiare inultos :
Lætus intersis, dubiosque mortis
Dirige casus.
Laus sit æternum Triadi per ævum,
Alta quæ cœli super astra regnat,
Quæ mare, et terras variisque mundum
Temperat oris.
Amen.

℣. Non diligamus verbo, neque lingua. ℟. Sed opere et veritate.

Ad Magnificat, Aña. Beati misericordes, * quoniam ipsi misericordiam consequentur.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti: da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes in extremo judicio audire a te mereamur: Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Deum, qui caritas est, * Venite adoremus.

Ps. Venite exsultemus etc.

Hymnus.

Exsultent miseri turbaque pauperum,
Afflictus renovet pristina gaudia,
Infirmus redeat viribus integris :
Astat Lellius omnibus.
Spectans vaniloqui munera sæculi
Irretorto oculo, nobilis ausibus,
Quot flammas tacito pectore concipit,
Omnes impiger ut juvet?
Cui non auxilium fervida caritas
Decernit? Gelido qui jacet in specu,

onfectum macie quærit, et extrahit,
Atro funere liberans.
Vitam qui trepidis pauperie aspera
n rebus tenuant corpore pallidi,
scas suppeditat, vestibus induit,
ractus membra laboribus.
Mordaci laceris sollicitudine
Cor matris tenerum, cor patris anxium
Præbet, quo levius sit patientia
Quidquid corrigere est nefas.
Mortis indomitæ fata voracia
Intentant homines? Nec labor improbus,
Nec curæ prohibent : ecce aderit vigil
Agon dum premit ultimus.
Quin se cum sociis insolito nisu,
Voto magnanimus consecrat arduo,
Constantes releventsubsidiis piis
Dira peste vel obrutos.
Tu dux egregius, tu pater optimus,
Tu nostrum columen, tu decus inclytum,
Fac nostra in miseros algida pectora
Flammis talibus ardeant.
Simplex o Deitas, Trinaque supplices
Exaudi gemitus, votaque respice :
Da Patris precibus limina cœlitum
Ejus scandere filios.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ut cognovit Camillus, * quod magnus est Dominus Deus noster, statuit custodire judicia justitiæ ejus.

Psalmi ut in Comm. Conf. non Pontif.

Aña. Intellectum dedit illi Dominus, * et instruxit in via, qua graderetur, et firmavit super eum oculos ejus.

Aña. Elegit abjectus esse * in domo Dei sui, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

℣. Qui diligit fratrem suum. ℟. In lumine manet.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadrag. vero et Feriis non privilegiatis, Lectiones sequentes.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. xij. et xiij.

FRatres : Adhuc excellentiorem viam vobis demonstro. Si linguis hominum loquar, et Angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam : et si habuero omnem fidem,ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum, ita ut ardea caritatem autem no habuero, nihil mihi pr dest.

℟. Benedictus Deu et Pater Domini nos Jesu Christi, qui eleg nos in ipso ante mun constitutionem, U essemus sancti, et i maculati in conspec ejus in caritate. ℣. N enim dedit nobis De spiritum timoris,sed vi tutis, et dilectionis. Ut essemus.

Lectio ij.

CAritas patiens e benigna est : ca tas non æmulatur, n agit perperam, non i flatur, non est ambiti sa, non quærit quæ s sunt, non irritatur, n cogitat malum, non ga det super iniquita congaudet autem ve tati : omnia suffert, omnia sperat, omnia sustinet. Caritas nunquam excidit; sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex

ırte enim cognosci-
us, et ex parte pro-
ıetamus. Cum autem
:nerit quod perfectum
:t, evacuabitur quod
: parte est.

℟. Induite vos sicuti
ecti Dei, sancti et di-
cti, viscera misericor-
ıæ, benignitatem, hu-
ıilitatem, modestiam,
ıtientiam : super om
ıa autem hæc, * Cari-
ıtem habete, quod est
inculum perfectionis.
. Ipsi enim a Deo di-
icistis, ut diligatis in-
icem. — Caritatem.

Lectio iij.

CUM essem parvu-
lus, loquebar ut
ıarvulus, sapiebam ut
ıarvulus, cogitabam ut
ıarvulus. Quando autem
actus sum vir, evacuavi
ıuæ erant parvuli. Vi-
lemus nunc per specu-
um in ænigmate, tunc
ıutem facie ad faciem.
Nunc cognosco ex par-
te, tunc autem cogno-
scam sicut et cognitus
sum. Nunc autem ma-
nent fides, spes, caritas :
tria hæc : major autem
horum est caritas.

℟. Diligamus nos in-
vicem, quia caritas ex
Deo est, * Et omnis,
qui diligit ex Deo natus
est, et cognoscit Deum.
℣. Qui non diligit non
novit Deum, quoniam
Deus caritas est. — Et
omnis. Gloria Patri. Et
omnis.

In secundo Nocturno.

Aña. Amicus fidelis,
Camillus, * medicamen-
tum vitæ, et immortali-
tatis : non est digna
ponderatio auri, et ar-
genti contra bonitatem
fidei illius.

Aña. Iste est vir mi-
sericordiæ, * cujus pietas
non defuit : cum se-
mine ejus permanent
bona.

Aña. Rogationem
contribulati * non abje-
cit, nec avertit faciem
suam ab egeno; fuit pu-
pillis misericors, ut pater,
et pro viro, matri illo-
rum.

℣. Estote misericor-
des. ℟. Sicut Pater vester
misericors est.

MENSIBUS JANUARIO ET FEBRUARIO.

Lectio iv.

Camillus Bucclanici Theatinæ diœcesis oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, matre sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium præeuntem, se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, sæculi vitiis aliquandiu indulsit; donec vigesimum quintum agens ætatis annum tanto supernæ gratiæ lumine, divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero ascriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est; sed fœdo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℞. Nunc fratres quoniam vos estis presbyteri in populo Dei, et ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda illorum dirigite : * Sic Pater noster probatus amicus Dei effectus est. ℣. Consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. — Sic Pater noster.

Lectio v.

Romam profectus, in nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est, cujus etiam administratio-

m ob perspectas ejus tutes sibi demanda-n, summa integritate, sollicitudine vere pa-:na peregit. Omnium grorum servum se re-itans, eorum sternere ctulos, sordes tergere, ceribus mederi, ago-que extremo piis pre-bus, et cohortationi-is opem ferre solemne ibuit; quibus in mune-bus præclara præbuit lmirabilis patientiæ,in-ctæ fortitudinis, et he-icæ caritatis exempla. 'erum cum animarum i extremis periclitan-um, quod unice inten-ebat, levamini subsi-ium litterarum pluri-ıum conferre intellige-et, trigintaduos annos iatus in primis gram-ıaticæ elementis tyro-inium inter pueros ite-um subire non erubuit. ;acerdotio postea ini-iatus, nonnullis sibi ıdjunctis sociis, prima ecit congregationis Cle-icorum Regularium In-firmis ministrantium fundamenta, irrito co-natu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus cœlesti voce e Christi crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede apostolica approbari obtinuit, sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est.

℟. Nunc ergo filii, æmulatores estote legis, et date animas vestras, * Et mementote operum Patris vestri. ℣. Et accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. — Et mementote.

Lectio vj.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat : utque omnium indigentiis præsto esset, generalem Ordinis præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et urbes contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, et Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, et proximum caritate exarsit, ut angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, et gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum et ossibus constare videretur, quinque molestis æque ac diutinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu, et Mariæ nomina, ad ea verba : mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat : qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie idus Julii, anno salutis millesimo, sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto. Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus deci-

mus quartus solemni ritu Sanctorum fastis ascripsit. Et Leo decimus tertius, ex sacrorum catholici orbis Antistitum voto ac Rituum Congregationis consulto, cœlestem omnium hospitalium et infirmorum ubique degentium Patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium litaniis invocari præcepit.

℟. Vos autem Dominus multiplicet, et abundare faciat caritatem vestram in invicem, et in omnes quemadmodum et nos in vobis; * Ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate ante Deum. ℣. Caritas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. — Ad confirmanda. Gloria. Ad confirmanda.

MENSE MARTIO.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

EX nova caritatis schola, nempe ordine regulari, quem, approbante Gregorio decimo quinto, Camillus instituit, mirum quanta in omnium ordinum homines tum corporum, tum animarum præcipue utilitas dimanavit. Non jam ægrotantes ad morborum ærumnas, solitudinis, ac derelictionis mœrorem accessisse doluerunt. Non jam transactæ vitæ reatibus gravati imminentis mortis discrimen absque peccatorum expiatione subire timuerunt. Non jam humani generis adversarius miseros mortales in extremis laborantes infesta rabie circumsistens, eos a susceptorum sacramentorum robore imparatos, aut fidelium exhortationum solatio, et subsidio destitutos invenit. Reddita nosocomiis mundities, allevati ministrorum labores, animarum pastores ubique adjuti, in anxietatibus, curis, sollicitudinibus sublevati.

℟. Nunc fratres.

Lectio v.

SUblimis Camilli caritas a Deo procedens, et in Deum ipsum se referens, creata omnia, quæ aliis inordinatæ cupiditatis fomenta esse solent, vel tamquam pietatis in Deum argumenta, vel tamquam occasiones misericordiæ in proximos exercendæ, unice intuebatur. Hinc cum ex omnibus rebus quæcumque ipsius sensibus obversabantur, nova quotidie amandi, laudandique Creatoris incitamenta sumeret, et novas caritatis flammas conciperet, in assiduos de Deo sermones, in flagrantissimos divini Amoris actus, non sine lacrymis identidem erumpebat : tantoque cor ejus æstuabat ardore, ut sensibilem aliquando lucem e vultu suo radiantem emitteret, et nihilominus ingemiscens, quod se infinitæ bonitati pro merito diligendæ imparem agnosceret, infinitas sibi animas dari voluisset, quas in Dei amore totas impenderet.

℟. Nunc ergo.

Lectio vi.

HOC desiderio incensus ad operosa ministeria proximis præstanda eo spiritu accedebat, ut omnipotenti Deo, quem in pauperibus intuebatur, obsequium aliquod pro viribus exhiberet; ab eaque cogitatione nunquam mentem, animumque avertebat. Itaque cœlestem fere vitam in terris ducens, nonnunquam visus est per mirabiles ecstases a sensibus omnino alienatus, totoque corpore in aere elevato, ac suspenso, beatorum spirituum consortio sese miscere. Unde et eorum ope ac præsidio, complura vitæ discrimina mirabiliter evasit : et sancti Philippi Nerii testimonio compertum est, Angelos ipsius sociorum lateribus, dum infirmis ministrarent, ad-

stantes apparuisse. Sed et aliis supernaturalibus donis a Deo cumulatus, spiritu prophetiæ, gratia curationum et mirabili in naturæ leges imperio, adhuc vivens innumera cœlestis favoris, quo fruebatur, argumenta dedit.

℟. Vos autem.

In tertio Nocturno.

Añа. Caritas Dei *diffusa est in corde illius per Spiritum sanctum, qui datus est illi.

Aña. Aquæ multæ * non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruere illam.

Aña. Omnem legem * in uno sermone implevit, quia dilexit proximum sicut seipsum.

℣. Si manseritis in sermone meo. ℟. Vere discipuli mei eritis.

MENSIBUS JANUARIO ET FEBRUARIO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. lxxxiij. in Joann.

QUid putamus fratres mei; numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligamus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem fides, spes, caritas, tria hæc; major autem horum caritas. Et si in caritate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe. Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis, caritas.

℟. Estote prudentes, et vigilate in orationibus : ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes, * Quia caritas operit multitudinem peccatorum. ℣. Nolite ergo deficere benefacientes. — Quia caritas.

Lectio viij.

UBI ergo caritas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit : nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit : nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides, et spes : et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum; quandoquidem non diligit et se ipsum? Est quippe impius, et iniquus : qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis : * Qui enim diligit proximum, legem implevit. ℣. Finis præcepti est caritas. — Qui enim. Gloria. Qui enim.

Lectio ix.

HOC ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud præcepit, faciemus : quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines : nam ut discernetur, adjunctum est: Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a ceteris qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem

e propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

MENSE MARTIO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxxiv. in Evang. Joann.

PLenitudinem dilectionis, qua nos invicem diligere debemus, fratres carissimi, definivit Dominus dicens: Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Quia ergo superius dixerat: Hoc est mandatum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos: quibus verbis addidit, quod nunc audistis: Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis: fit ex hoc consequens, quod idem iste Evangelista Joannes in Epistola sua dicit: Ut quemadmodum Christus pro nobis animam suam posuit, sic et nos debeamus pro fratribus animas ponere; diligentes utique invicem, sicut ipse dilexit nos, qui pro nobis animam suam posuit. ℟. Estóte.

Lectio viij.

CUM Dominus Jesus commendasset caritatem quam exhibuit nobis moriendo pro nobis, atque dixisset: Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis: Vos, inquit, amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Magna dignatio: cum servus bonus esse

non possit, nisi præcepta domini sui fecerit; hinc amicos suos voluit intelligi unde servi boni possunt probari. Sed, ut dixi, ista dignatio est, ut Dominus quos novit servos suos, dignetur dicere amicos suos.

℟. Nemini.

Lectio ix.

NAM ut sciatis ad servorum officium pertinere præcepta Domini sui facere, alio loco servos utique objurgat dicens : Quid autem vocatis me, Domine, Domine, et non facitis quæ dico? Cum ergo dicitis, Domine, jussa faciendo quid dicatis ostendite. Nonne servo obedienti ipse dicturus est : Euge serve bone, quia in paucis fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui? Potest igitur esse servus, et amicus, qui servus est bonus. Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Factus sum * infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem : omnibus omnia factus, ut omnes facerem salvos.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2. Debui per omnia fratribus assimilari, ut misericors fierem.

3. Beatus, qui intelligit * super egenum, et pauperem, in die mala liberabit eum Dominus.

4. Non diligamus verbo, * neque lingua, sed opere, et veritate.

5. In hoc cognoscent omnes, * quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

Capitulum. Eph. cap.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

ARdens Camilli in miseros
Latere nescit caritas;
Sacris adurit ignibus,

otisque membris æstuat.
Ægrorum turba languida,
Quam dirus angor opprimit,
Unam languentis Lellio
Christi refert imaginem.
Noctis, lucisque tempora
Dat fortis vili muneri :
Prosternit illis lectulos,
His sordes purgat sedulus.
Quo quisque plagis fœdior,
Huic ipse servit promptior,
Tabem nec horret ulcerum :
Horrere nescit caritas.
Agone in summo positis
Præsens auxilium porrigit,
Quo justi firmant pectora,
Reique deflent crimina.
Pater benignus impetra
Tui nos sequi vestigia :
Nos caritatis victimæ
Fac mereamur effici.
Extremo vitæ in limine
Omni solutos fœnore,
Et sancto amore saucios
Perducas ad cœlestia.
Sit tibi summa o Trinitas
Æterna in sæcla gloria,
Quæ caritate fervidos
Ditas beato lumine.
Amen.

℣. Non te pigeat visitare infirmum. ℟. Ex his enim in dilectione firmaberis.

Ad Benedictus, Aña. Infirmus eram *et visitastis me :quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti : da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes in extremo judicio audire a te mereamur: Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum

Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres, estote. ut in Laud.

℟. br. Hæc mando vobis, * Ut diligatis invicem. Hæc. ℣. Sicut dilexi vos. Ut. Gloria Patri. Hæc.

℣. Propterea diligit me Pater. ℟. Quia ego pono animam meam.

Ad Sextam.

Capitulum. Tob. cap. iv.

NOli avertere faciem tuam ab ullo paupere : ita enim fiet, ut nec a te avertatur facies Domini. Quomodo potueris, ita esto misericors.

℟. br. Propterea * Diligit me Pater. Propterea ℣. Quia ego pono animam meam. Diligit. Gloria Patri. Propterea.

℣. Exemplum dedi vobis. ℟. Ut ita et vos faciatis.

Ad Nonam.

Capitulum.

I. Joann. cap. iii.

ANimam suam Christus pro nobis posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere.

℟. br. Exemplum * Dedi vobis. Exemplum. ℣. Ut ita et vos faciatis. Dedi vobis. Gloria Patri. Exemplum.

℣. Omnia vestra in caritate fiant. ℟. Et caritas mea cum omnibus vobis.

In ii. Vesperis.

Omnia ut in prim

IN SUFFRAGIIS SANCTORUM.

Commem. S. Camilli de Lellis.

Ad Vesperas.

Ant. Beati misericor-
es quoniam ipsi mise-
cordiam consequen-
ur.

℣. Non diligamus
erbo, neque lingua.
℟. Sed opere et veritate.

Ad Laudes.

Ant. Infirmus eram,
t visitastis me : quam-
iu fecistis uni ex his
ratribus meis minimis,
mihi fecistis.

℣. Non te pigeat vi-
itare infirmum. ℟. Ex
is enim in dilectione
irmaberis.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti : da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes in extremo judicio audire a te mereamur : Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate etc.

Typis Desclée, Lefebvre et Soc. — Tornaci. [Belg.]

(3)

Officia Propria

Clericis Regularibus

Infirmorum

ministris.

Pars Verna.

TORNACI Nerviorum

Typis Societ. S. Joannis Evang.

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congr. Typogr.

M.DCCC.XCVIII.

Privilegia Nostrorum.

I° Singulis anni diebus, Nostri omnes recitare poterunt Matutinum diei sequentis hora IIª post meridiem. Qui vero morantur in Hospitalibus, vel in Domibus convalescentiæ, et qui actu Infirmis ministrant recitare poterunt Vesperas et Completorium ante meridiem, et Matutinum cum Laudibus diei sequentis statim post meridiem.

II° Semel in hebdomada, juxta Rubricas de Officiis votivis per annum, Nostri omnes recitare poterunt Officium votivum S. P. N. Camilli. Quod Officium habetur in fine cujuslibet partis.

Congregationis Clericorum Regularium

INFIRMIS MINISTRANTIUM.

KAlendarium perpetuum in usum Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, ex Kalendario Cleri Romani præcipue desumptum, cum additionibus opportunis et propriis ejusdem Congregationis, hodiernus Reverendissimus Prorator Generalis Stanislaus Carcereri, votis quoque Capituli Genelis, nuperrime Romæ habiti, satisfacturus, Sanctissimi Domini ostri Leonis Papæ XIII. sanctioni humillime subjecit. Placuit vero lem Sanctissimo Domino Nostro exhibiti Kalendarii examen icræ Rituum Congregationi committere, quæ, quum ipsum Kalenrium a se revisum atque emendatum, prout in superiori exemplari ostat, probari posse censuerit, Sanctitas Sua, referente subscripto cretario, sententiam ejusdem Sacræ Congregationis ratam habens, nigne concedere dignata est, ut ab universa Congregatione Cleri rum Regularium Infirmis Ministrantium, in Horis Canonicis per lvendis atque in Sacro peragendo, idem Kalendarium in posterum rvetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 6 Septembris 1895.

L. M. CARD. PAROCCHI

L. † S.

A. Tripepi *Secretarius.*

Decretum.

IN Consultatione Generali habita die 16 Septembris 1895, Reverendissima Generalis Consulta Ordinis CC. RR. Ministrantium Infirmis, ad mentem Reverendissimi P. Petri Desideri Præfecti Generalis, decrevit, atque ideo mandat mnibus et singulis Religionis nostræ in Sacris constitutis vel constituendis, ut *a die 1ª Januarii* 1896. et *deinceps*, supra exhibito Kalendario perpetuo, a S. Sede votis postremi Capituli Generalis benigne concesso, omnes omnino uniformiter utantur, tum in Horis Canonicis persolvendis, tum in Sacro peragendo, juxta Rubricas.

Datum Romæ ex Æd. nostris S. M. Magdalenæ, die, mense et anno ut supra.

P. STANISLAUS CARCERERI
Vic. et Proc. Gen.

L. † S.

P. ALOISIUS TEZZA
Cons. Gen. ac Prosecr.

Concordat cum originali.
P. JOANNES BAPTISTA CIMAN
Provincialis Provinciæ Gallicæ.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 9 Decembris 1897.
G. F. J. BOUVRY, Canon.
a RR. DD. Vicario Capitul. delegatus.

Kalendarium Perpetuum

PRO CONGREG. CLERIC. REGUL. INFIRMIS MINISTRANTIUM

AB APOST. SEDE RECOGNITUM ET APPROBATUM.

Erat accuratissimus præscriptarum ab Ecclesia cæremoniarum observator. — Ex vita S. P. N. Camilli L. III. c. X. Antwerpiæ an. 1632. excusa.

Litteræ (P. R.) *aut* (P. O.) *significant Officium haberi in Proprio Romano aut in Proprio Ordinis.*

Februarius.

c	7.	S. Romualdi Abb. dupl.
d	8.	S. Joannis de Matha C. dupl.
e	9.	S. Zosimi I. P. C. dupl. Comm. S. Apolloniæ V. M. (P. R.)
f	10.	S. Scholasticæ V. dupl.
g	11.	Apparitio B. M. V. Immacul. dupl. maj. in fine Brev.
A	12.	S. Telesphori I. P. M. dupl. (P. R.)
b	13.	S. Gregorii II. P. C. dupl. (P. R.)
c	14.	S. Agathonis I. P. C. dupl. Comm. S. Valentini M. (P. R.)
d	15.	S. Martinæ V. M. (ex 30 Jan.) dupl. Commemor. Ss. Faustini et Soc. Mm.
e	16.	B. Gregorii X. P. C. dupl. (P. R.)
f	17.	S. Hygini I. P. M. dupl. (P. R.)
g	18.	S. Raymundi de Pennafort C. (ex 23. Jan.) - Comm. S. Simeonis E. M.
A	19.	S. Titi E. C. (ex 6. huj.) dupl.
b	20.	S. Cyrilli Alex. E. C. D. (ex 9. huj.) dupl.
c	21.	Ss. Sept. Fundat Ord. Serv. B. M. V. (ex 11 huj.)
d	22.	Cath. S. Petri Ap. Antiochiæ, dupl. maj. Commem. S. Pauli Ap.
e	23.	S. Petri Damiani E. C. D. dupl. Comm. Vigil. nisi venerit in Quadrag.
f	24.	S. Mathiæ Ap. dupl. ij. cl.
g	25.	S. Felicis III. P. C. dupl. (P. R.)
A	26.	S. Margaritæ Corton. Pœnit. semid. in fine Brev.
b	27.	S. Antheri I. P. M. dupl. (ex 11. huj.) (P. R.)
c	28.	

FESTA MOBILIA.

Fer. VI. post Dom. I. Quadrag. —Lanceæ et Clav. Domini, dupl. maj. Comm. Fer.

Fer. VI. post Dom. II. Quadrag. — S. Sindonis Domin. dupl. maj. Comm. Fer.

Martius.

	1.	
	2.	S. Simplicii P. C. dupl. (P. R.)
	3.	
	4.	S. Lucii I. P. M. dupl. (P. R.)
	5.	S. Casimiri Regis C. (ex heri) semid.
	6.	
	7.	S. Thomæ Aquin. C. D. dupl. Comm. Ss. Perpetuæ et Soc. Mm.
	8.	S. Joannis de Deo C. dupl. maj. (P. O. p. 5)
	9.	S. Franciscæ Rom. Vid. dupl.
	10.	Ss. Quadraginta Mm. semid.
	11.	
	12.	S. Gregorii I. P. C. D. dupl.
	13.	
	14.	
	15.	S. Zachariæ I. P. C. dupl. (P. R.)
	16.	
	17.	S. Patritii E. C. dupl.
	18.	S. Gabrielis Archang. dupl. maj. ut in fine Brev.
	19.	S. Joseph C. Sponsi B. M. V. dupl. j. cl.
	20.	B. Hyppoliti Galantini C. dupl. (P. O. p. 5)
	21.	S. Benedicti Abb. dupl. maj.
	22.	S. Cyrilli Hierosol. E. C. D. (ex 18. huj.) dupl.
	23.	S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ Vid. (ex heri in fine Brev.) dupl.
f	24.	
g	25.	Annuntiatio B. M. V. dupl. j. cl.
A	26.	
b	27.	S. Joannis Damasceni C. D. dupl.
c	28.	S. Xysti III. P. C. dupl. (P. R.)
d	29	S. Joannis a Capistrano C. semid. (ex heri).
e	30.	
f	31.	

FESTA MOBILIA.

Fer. VI. post Dom. III. Quadrag. — Sacrorum Quinque Vulner. D. N. J. C. dupl. maj. Comm. Fer.

Fer. VI. post Dom. IV. Quadrag. — Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dupl. maj. Comm. Fer.

Fer. VI. post Dom. Pass. — Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj. Comm. Fer.

Aprilis.

g	1.	
A	2.	S. Francisci de Paula C. dupl
b	3.	
c	4.	S. Isidori E. C. D. dupl.

d	5.	S. Vincentii Ferrerii C. dupl.
e	6.	S. Xysti I. P. M. dupl. (P. R.)
f	7.	S. Cœlestini I. P. C. dupl. (P. R.)
g	8.	
A	9.	
b	10.	
c	11.	S. Leonis I. Magni P. C. D. dupl.
d	12.	S. Julii I. P. C. dupl. (P. R.)
e	13.	S. Hermenegildi Reg. M. semid.
f	14.	S. Justini Philos. M. dupl. Comm. Ss. Tiburtii et Soc. Mm.
g	15.	
A	16.	S. Benedicti Josephi Labre C. dupl. ut in fine Brev.
b	17.	S. Aniceti I. P. M. dupl. (P. R.)
c	18.	
d	19.	S. Leonis IX. P. C. dupl. (P. R.)
e	20.	Boni Latronis C. (ex 26. Mart. vel 24. huj.) (P. O. p. 9.)
f	21.	S. Anselmi E. C. D. dupl.
g	22.	Ss. Soteris et Caii Pp. Mm. dupl. (P. R.)
A	23	S. Georgii M. semid.
b	24.	S. Fidelis a Sigmaringa M. dupl.
c	25.	S. Marci Evang. dupl. ij cl.
d	26.	Ss. Cleti et Marcellini Pp. Mm. dupl. (P. R.)
e	27.	S. Anastasii I. P. C. dupl. (P. R.)
f	28.	S. Pauli a Cruce C. dupl. Comm. S. Vitalis M.
g	29.	S. Petri M. dupl.
A	30.	S. Catharinæ Senen. V. dupl. ij. cl. pro Clero Rom.

FESTA MOBILIA.

Domin. III. post Pascha. — Patrocinii S. Joseph Spons. B. M. V. dupl. j. cl. cum Oct. Comm. Dom.

Domin. IV. post Pascha.— Dies Octava Patroc. S. Joseph C. dupl. Comm. Domin. (P. O. p. 1.)

Maius.

b	1.	Ss. Philippi et Jacobi Ap. dupl. ij. cl.
c	2.	S. Athanasii E. C. D. dupl.
d	3.	Inventio S. Crucis D. N. J. C. dupl. j. cl. cum (P. O. p. 17.)
e	4.	S. Monicæ Vid. dupl. Comm. Oct.
f	5.	S. Pii V. P. C. dupl. Comm. Oct.
g	6.	S. Joannis ante Port. Lat. dupl. maj. Comm. Oct.
A	7	S. Benedicti II. P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
b	8.	Apparitio S. Michaelis Archang. dupl. maj. Comm.
c	9.	S. Gregorii Nazianzeni E. C. D. dupl. Comm. Oct.

10. Dies Octava Invent. S. Crucis dupl. Comm. Ss. Gordiani et Soc Mm. (P. O. p. 17.)
11. S. Alexandri I. P. M. dupl. (P. R.)
12. Ss. Nerei et Soc. Mm. semid.
13. S. Stanislai E. M. (ex 7. huj.) dupl.
14. S. Paschalis I. P.C. dupl. Comm. S. Bonifacii M. (P. R.)
15. S. Isidori Agricolæ C. dupl. in fine Brev.
16. S. Ubaldi E. C. semid.
17. S. Joannis Nepom. M. (ex heri) dupl. in fine Brev.
18. S. Venantii M. dupl.
19. S. Petri Cœlestini P. C. dupl. Comm. S. Pudentianæ V.
20. S. Bernardini Senen. C. semid.
21. S. Felicis a Cantalicio C. semid. in fine Breviarii.
22. S. Paschalis Baylon C. (ex 17. huj.) dupl.
23. S. Joannis Bapt. De Rossi C. dupl. (P. R.)
24. B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum, dupl. maj. in fine Brev.
25. S. Gregorii VII. P. C. dupl.
26. S. Philippi Nerii C. dupl. j. cl.
27. S. Joannis I. P. M. dupl. (P. R.)
28. S. Urbani I. P. M. dupl. (P. R.)
29. S. Bonifacii IV. P. C. dupl. (P. R.)
30. S. Felicis I. P. M. dupl. (P. R.)
31. S. Angelæ Mericiæ V. dupl. Comm. S. Petronillæ V.

FESTA MOBILIA.

Fer. VI. post Octav. SS. Corporis Christi. — Festum Sacratissimi Cordis D. N. J. C. dupl. ij. cl.

Junius.

e 1. S. Eleutherii P. M. dupl. (P. R.)
f 2. S. Eugenii I. P. dupl. Comm. Ss. Marcellini et Soc. Mm. (P. R.)
g 3. S. Mariæ Magdal. de Pazzis V. (ex 27. Maii) dupl.
A 4. S. Francisci Caracciolo C. dupl.
b 5. S. Bonifacii E. M. dupl.
c 6 S. Norberti E. C. dupl.
d 7. S. Antonini E. C. (ex 10. Maii) dupl.
e 8. S. Augustini Cantuarien. E. C. (ex 28 Maii) dupl.
f 9. S. Fernandi Reg. C. (ex 30. Maii) semid. Commem. SS. Primi et Soc. Mm. in fine Brev.
g 10. S. Margaritæ Scotor. Reg. Vid. semid.
A 11 S. Barnabæ Ap. dupl. maj.
b 12 S. Leonis III. P. C. dupl. Comm. Ss. Basilidis et Soc. Mm. (P. R.)

c	13.	S. Antonii de Padua C. dupl.
d	14.	S. Basilii Magni E. C. D. dupl.
e	15.	S. Joannis a S. Facundo C. (ex 12. huj.) d... Comm. Ss. Viti et Soc. Mm.
f	16.	
g	17.	
A	18.	Commem. Ss. Marci et Soc. Mm.
b	19.	S. Julianæ de Falconeriis V. dupl. Comm. Ss. Gervasii et Protasii Mm.

Tenentur insuper nostri sequentia Festa peragere : 1° Titularis propriæ Ecclesiæ, dupl. j. cl. cum Oct. — 2° Titularis Ecclesiæ Cathedralis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 3° Patroni Principalis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 4° Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, dupl. 2 cl. sine Oct.

Officia Propria
Clericis Regularibus Infirmorum ministris.

PARS VERNA.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.

Duplex j. classis cum Octava.

Ex Decr. S. R. C. sub die 21 April. 1840. Offic. ut in Breviario.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

In die Octava.

Omnia ut in die Festi, præter Lectiones sequentes.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Nupt. et Concup. cap. xj.

NON fallaciter ab Angelo dictum est ad Joseph : Noli timere accipere Mariam conjugem tuam. Conjux vocatur ex prima fide desponsationis, quam concubitu nec

cognoverat, nec fuerat cogniturus: nec perierat, nec mendax manserat conjugis appellatio, ubi nec fuerat, nec futura erat ulla carnis commixtio. Erat quippe illa Virgo: ideo, et sanctius, et mirabilius jucunda suo Viro, quia etiam fecunda sine Viro prole dispar, fide compar. Propter quod fidele conjugium parentes Christi vocari ambo meruerunt, et non solum illa Mater, verum etiam ille Pater ejus, utrumque mente, non carne. Sive autem ille Pater sola mente, sive illa mater et carne, Parentes tamen ambo humilitatis ejus, non sublimitatis, infirmitatis, non divinitatis.

℟. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et dextera tua suscepit me: * Protector meus et cornu salutis meae, et susceptor meus, alleluia. ℣. Ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis. — Protector.

Lectio v.

NEque enim mentitur Evangelium, ubi legitur: Et erant Pater ejus, et Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Et alio loco: Et ibant Parentes ejus per omnes annos in Jerusalem. Item paulo post: Et dixit Mater ejus ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego dolentes quærebamus te. At ille, ut ostenderet habere se præter illos Patrem, qui eum genuit præter Matrem, respondit eis: Quid est, quod me quærebatis? Nesciebatis, quia in iis, quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et rursum ne hoc dicto Parentes illos negasse putaretur, Evangelista secutus adjunxit: Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad illos, et descendit cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis. Quibus subditus, nisi Parentibus? Quis

item subditus, nisi Jesus Christus, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo?

℟. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur; protegetur sub tegmine illius a fervore : * Et in gloria ejus requiescet, alleluia. ℣. Sperate in eo, omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. — Et in.

Lectio vj.

CUR ergo illis subditus, qui longe infra formam Dei erant, nisi quia semetipsum exinanivit formam servi accipiens, cujus formæ Parentes erant, sed profecto nec ipsius formæ servi Parentes ambo essent, nisi inter se etiam sine carnis commixtione conjuges essent : unde et series generationum, cum Parentes Christi connexione successionis commemorantur, usque ad Joseph potius, sicut factum est, fuerat perducenda : ne in illo conjugio virili sexui, utique potiori fieret injuria, cum veritati nihil periret, quia ex semine David, ex quo venturus prædictus est Christus, et Joseph erat, et Maria. Omne itaque Nuptiarum bonum impletum est in illis Parentibus Christi, proles, fides, Sacramentum. Prolem, cognoscimus ipsum Dominum Jesum : fidem, quia nullum adulterium : Sacramentum, quia nullum divortium.

℟. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum : * Si exsurgat adversum me prœlium in hoc ego sperabo, alleluia, ℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si exsurgat. Gloria Patri. — Si exsurgat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. iij. c

IN illo tempore : factum est autem, cum baptizaretur omnis

populus, et Jesu baptizato et orante, apertum est Cœlum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. xxxvj. de temp. qui est de bapt. Christi.

NAtalis hodie alter est quodam modo Salvatoris : nam eisdem eum signis, eisdem miraculis cognoscimus genitum, sed nunc majori Mysterio baptizatum. Ait enim Deus : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Præclarior plane est secunda, quam prima Nativitas. Illa enim sine teste silentio Christum genuit, ista cum divinitatis professione Dominum baptizavit. Ab illa se Joseph, qui Pater putabatur, excusat : in hac se Pater, qui credebatur, insinuat. Ibi laborat suspicionibus Mater, quia Professioni deerat Pater : hic honoratur Genitrix, quia divinitas Filium protestatur. Honoratior, inquam, secunda, quam prima Nativitas. Siquidem Pater hic Deus Majestatis inscribitur, illic Joseph artifex æstimatur. Et licet in utraque Dominus per Spiritum sanctum et natus sit, et baptizatus, tamen honoratior est, qui de Cœlis clamat, quam qui in terris laborat.

℞. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est : pariet autem filium, * Et vocabis nomen ejus Jesum, alleluia. ℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. — Et vocabis.

Lectio viij.

JOseph ergo faber in terris Pater putabatur esse Domini Salvatoris, nec ab hoc opere Deus, qui vere est Pater Domini nostri Jesu Christi, excluditur. Nam est et ipse faber; ipse enim est artifex,

ui hujus mundi machiam non solum mirailiili, sed etiam ineffabili otentia fabricavit Tanuam sapiens architetus cœlum sublimitate ıspendit, terram mole ındavit, maria calculis lligavit. Ipse est artifex, ui in nostris moribus ræcidit superflua opea, utilia quæque conervat. Ipse est artifex, ujus securim ad radiem nostram positam oannes Baptista comninatur, ut omnis arbor, quæ normam justæ liscretionis excesserit, excisa radicitus tradaur incendio, quæ autem mensuram veritatis habuerit, cœlesti fabricæ deputetur.

℟. Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : Et esto ibi usque dum dicam tibi, alleluia.℣. Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem : Ex Ægypto vocavi Filium meum. Et esto. Gloria Patri. — Et esto.

Lectio ix. de Homilia Dom. et Commem. ejusdem in Laud.

Festa fixa.

DIE VIII. MARTII.

S. Joannis de Deo
Confessoris.
Duplex majus.
Ut in Breviario.

Lectiones j. Nocturni. **Beatus vir.**

DIE XX. MARTII.

B. Hyppoliti Galantini
Conf. Duplex.
(Ex Decr. S. R. C. die 12. Sept. 1831).

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui ad Christianam parvulorum, et rudium institutionem beatum Hippolytum inter sæculi curas singulari caritate decorasti : ipsius meritis concede, nos opere implere,

quæ fide percepimus, et ad promissa fidelibus gaudia pervenire. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones. Beatus vir. Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIppolytus Galantinius Florentiæ natus simul ac prodiit in lucem, divinitus præsenti mortis periculo ereptus est. Primam gratiam per Baptismum ipsi collatam vel puer diligentissime custodivit, et pro viribus auxit. Neque enim tantum a solatiis, et nugis istius ætatis abhorruit, sed et pietatem sic coluit, ut novennis dignus sit habitus qui Angelorum pane reficeretur. Quum aliquamdiu fuisset solitudinem meditatus, arcano Dei consilio, mutata mente, Patris artem, qui textor erat sericorum, professus est. Sed nil idcirco pristina ejus in Deum, et Fratres deferbuit caritas : immo ad propagandam gloriam illius, ad consulendum horum saluti factus alacrior, vix duodecim annos natus totum se Christianæ institutioni rudium hominum ac puerorum addixit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

QUum vero ad utilem aliorum institutionem sciret magis exempla, quam verba conducere, ut res sibi beneverteret, studuit quotidie novis incrementis virtutum omnium, in quibus sese jam a pueritia exercuerat, severiori præsertim custodiæ virginei pudo-

s, quem una cum ba-
:ismali innocentia us-
ıe ad extremum hali-
ım servavit intemera-
ım. Vita ad hanc nor-
ıam composita, eam
inctitatem adeptus est,
uam tantopere Maria
Iagdalena de Pazzis, et
'amillus de Lellis sus-
exere, quamque ipse
)eus supernis charisma-
ibus ditavit, præsertim
rophetiæ et curationum
lono, atque gratia ser-
nonis. Tanta enim mens
jus cœlesti luce perfusa
st, tanta indita in ejus
nimum dicendi vis at-
que copia, ut non modo
ueros, imperitosque ho-
nines ad Evangelicam
egem erudiret, sed etiam
erditissimos quosque e
itiorum semita ad vir-
tutis tramitem revoca-
ret. Quæ res et invidiam
obtrectatorum illius in
benevolentiam conver-
tit, et hujusmodi apud
viros Princeps ipsi con-
ciliavit auctoritatem, ut
Magni Hetruriæ Duces
eum concionantem au-
dire gestiverint, maxi-
meque probaverint, et
Alexander Mediceus,
tunc Florentinus Archie-
piscopus, dein Pontifex
Maximus Leo undecimus
novum dixerit Urbis
ejus Apostolum.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

CUpiens autem etiam in posterum piæ institutioni prospicere, Sodalitatem quamdam cui eadem committeretur, designabat : simul rogabat assidue Patrem luminum, ut hac super re, quod ei erat placitum, sibi proderet. Perseveranti in oratione Servo Dei Christus Dominus sese conspiciendum exhibuit, qui et evulsis e Cruce manibus Hippolytum alloquens, initum ab ipso consilium sibi probari significavit. Hac ille visione cœlesti,

et voce recreatus Congregationem instituit a Doctrina Christiana nuncupatam, cujus Sodales in sæculo vivunt a ceteris Laicis habitu tantum proprio, et modesto discrepantes, sapientissimis reguntur legibus, queis custoditis ad apicem perfectionis contendant, se in informandis adolescentulis, atque indoctis hominibus ad religionem, morumque disciplinam exercent in sacra æde Congregationis sub horas vespertinas. Consuetudinem hanc Institutor est a Philippo Nerio mutuatus non secus, atque aliam revocandi Bacchanalium tempore Alumnos per innocua solatia, sacrosque concentus a periculosis voluptatibus, quibus et illam adjecit explendi per idem tempus pauperum famem epulo magnificentissimo. Rebus sic institutis propitio Numine Congregatio Doctrinæ Christianæ non Florentiæ tantum altas egit radices, sed et ad alias Italiæ Urbes principes, Lucam, Mu[illegible]namque pervasit. Voti compos Hippolytus, tot tantisque perfunctus laboribus, præmioque maturus obdormivit in Domino die vigesima Martii anno millesimo sexcentesimo decimo nono, ætatis quinquagesimo-quinto. Eum virtutibus et miraculis clarum Leo duodecimus Pontifex Maximus piaculari Anno millesimo octingentesimo vigesimo quinto Beatorum fastis ascripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. — Quia. Gloria. Quia.

In iij. Nocturno, [illegible] milia. Sancti Evangeli[illegible] ut in Communi Con[illegible] non Pontif. primo [illegible]

DIE XX. APRILIS.

S. Dismæ Boni Latronis

Conf. Duplex.

xxvj. Mart. vel xxiv. huj.

In j. Vesperis.

Añæ et Capit. de Laud.
Psalmi ut in j. Vesperis
de Communi Apostol.

Hymnus.

JEsu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium.

Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Ad Magnificat, Aña. Ait latro ad latronem : Nos quidem digna factis recipimus : hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluia, alleluia.

Oratio de Laud.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum regem crucifixum, qui latroni in cruce paradisum donat, * Venite adoremus, alleluia.

Ps. Venite, exsultemus.

Hymnus. Jesu corona celsior. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, et exauditus est de monte sancto ejus, alleluia.

Psalmi de Communi Conf. non Pont.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Lectiones dicuntur de Scriptura occurrente.

℟. j. Posui adjutorium super potentem, * Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. — Manus.

℟. ij. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia, et exoravit Altissimum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste inventus est in numero Sanctorum. — Ipse intercedat.

℟. iij. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas. Gloria Patri. Et ad portas.

In secundo Nocturn

Aña. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum : Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace, alleluia.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluia. ℟. Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Homilia ij. de Cruce . Latrone, tom. 3.

SCio et ante me dixisse de latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste latro de ligno mercatur salutem; hic latro furatur cœleste imperium. Vim facit majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Domini vox est, Regnum cœlorum vim patitur, et violenti diripiunt illud. In cruce duo latrones imago Judæorum et Gentilium. Latro quem pœnitet, imaginem obtinet popu-

ex Gentibus congre- ıti, qui prius in errore nbulaverat, et post hoc ɛritatem agnovit. Ima- ınem vero latro ille ob- net Judæorum, qui sque in finem perseve- ıt latro. Et usque ad ːmpus quidem crucis iam malignitatis ierunt: ruxautem divisit utrum- ue.

℟. Velum templi scis- um est, * Et omnis ter- a tremuit : Latro cla- nabat de cruce, dicens : Memento mei Domine, lum veneris in regnum uum, alleluia. ℣. Petræ cissæ sunt, et monu- nenta aperta sunt, et nulta corpora Sancto- um, qui dormierant, urrexerunt. — Et omnis erra.

Lectio v.

VIam namque cæcitatis et perditionis, qui non credidit, ingressus est : viam autem salutis, qui credidit, ingressus est : viam salutis, qui credidit, adeptus est. In cruce didicit latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam justorum : via autem impiorum peribit. Et vide Dei justum judicium, ut dicas et tu cum Propheta : Justus es Domine et rectum judicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam, et propter unam fidei vocem latro salvatur. Unum peccatum ejecit illum, et una justitia introduxit istum; et latro habitator factus est paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahæ data est per vocem repromissio paradisi. Hereditatur quidem per fidem : repromissionem autem paradisi nemo ante latronem accepit.

℟. Nemo repromissionem paradisi ante latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit : * Hodie mecum eris in paradiso, alleluia, alleluia. ℣. Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. — Hodie.

Lectio vj.

ISte ergo vidit Salvatorem non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de cœlis, non per Angelos disponentem, sed in pœna sociatum latroni; videt in tormentis, et tamquam in gloria adorat; videt in cruce, et rogat quasi in cœlis sedentem; videt condemnatum, et regem invocat, dicens: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et regem prædicas! In ligno pendere cernis, et cœlorum regna meditaris! O admiranda latronis conversio!

℟. O admiranda latronis conversio! * Crucifixum videt, et regem prædicat, alleluia. ℣. In ligno pendentem cernit, et cœlorum regna meditatur. — Crucifixum. Gloria. Crucifixum.

In tertio Nocturno.

Aña. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo, alleluia.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluia. ℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxi

IN illo tempore: Unus de his qui pendebant latronibus, blasphemabat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum et nos. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Serm. xlix. de S. Latr...

QUoniam hodie Evangelii lectio de latrone fecit mentionem, videamus quis ille latro sit, qui in cruce Domino constituto non solum peccatorum suorum veniam consequitur, sed etiam paradisi amœnitate donatur; ut qui propter scelera damnatus fuerat ad pœnam, propter fidem transferretur ad

loriam; fueritque illi rux quam pertulit, non ım supplicii damnatio, uam salutis occasio. n cruce enim positus in Christum Dominum notrum credidit crucifi:um. Et ideo qui conortio passionis utitur, :onsortio paradisi conlonatur. Beatus enim laro, dum supplicium paitur, regnum cœleste :onsequitur. Ecce reus dicitur, sicut cui damnari illud tempus expe:ivit. Non enim pervenıiret ad gloriam, si non contraditus esset ad pœnam. Videamus, inquam, cur tantorum criminum reus tam cito a Salvatore paradisum promeretur, cum alii multorum temporum lacrymis frequentibusque jejuniis vix delictorum suorum veniam consequantur.

℟. Iste est beatus latro, qui in cruce positus Christum Dominum nostrum credidit crucifixum : * Et dum supplicium patitur, regnum cœleste consequitur, alleluia. ℣. Quem Judas Iscariotes in hortulo paradisi distraxerat, iste in patibulo confitetur. — Et dum supplicium.

Lectio viij.

MAgna, fratres, et multiplex causa est. Primum, quod iste latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut præsentem pœnam despiceret, ac de futura veniam precaretur; et magis crederet utile sibi esse de æterno judicio petere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, et plenitudinem gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de præsenti magis supplicio deprecari. Deinde illud ad gratiam ejus majoris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et passio, quæ aliis scandalum fecit, illi ad fidem

profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit, sicut dicit Apostolus : Nos autem prædicamus Christum crucifixum, Judæis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem. Dicit enim idem Apostolus : Ipsis autem vocatis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam.

℟. Iste est qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; ideoque paradisum meretur : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. — Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

Lectio ix.

RECte plane et Dominus huic donat paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo paradisi distraxerat, hic in crucis patibulo confitetur. Mira res! confitetur latro quem discipulus abnegavit. Mira, inquam, res! latro honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vulnera prædicantur. Ait enim : Memento mei Domine, cum veneris in regnum tuum. Hæc est fidei plena devotio, ut, cum de vulneribus Domini profluens sanguis cernitur, tunc de potestate ejus venia postuletur; cum videtur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus divinitas; cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificentia deferatur. Iste enim fidelis latro non credidit moriturum, quem annuntiat regnaturum; non putat subdendum inferis, quem dominaturum confitetur in cœlo; non arbitratur eum apud tartarum detineri, a quo

e etiam postulat liberari. Cernat licet ejus iantia vulnera, spectet psius sanguinem profluentem, Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatetur, quem non meminit peccatorem..

Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Latro Christum * crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens : Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum, alleluia.

Psalmi de Domin.

2. Qui me confessus * fuerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, alleluia.

3. Cum conturbata fuerit * anima mea Domine, misericordiæ memor eris, alleluia, alleluia.

4 Salvum me fecit * Christus Redemptor, qui dixit : Hodie mecum eris in paradiso, alleluia, alleluia, alleluia.

5. Ille qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recedit ex gratia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. Isaiæ lix.

ECce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

Hymnus.

JEsu Redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit,
Hujus celebrat annua
Devota plebs solemnia:

Hujus benignus annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu, servulis
Dimitte noxam criminis.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

profecit. Crucis en... passio multis scanda... fuit, sicut dicit A... lus : Nos autem ... camus Christu... fixum, Judæis ... te, scandalum, G... ne, tem stultit... et ergo meret... im- qui cruce... ..., al- putavit e... sed virtu... Aña. idem A... ...ronem : autem ... digna factis atque ... hic autem Dei ... Memento pien... Domine, dum vene- ... regnum tuum, al- ... alleluia.

Ɣ. Ch... sc... te... s...

Oratio.

OMnipotens et misericors Deus, qui justificas impios, te supplices exoramus : ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum latronem, ad dignam pœnitentiam protraxit, et illam, quam ei voce; promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ecce no... est, ut supra.

℞. br. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, * Alleluia, alleluia. Amavit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Amavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluia. ℞. Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ ...

NUnc invocabis, et Dominus exaudiet : clamabis, et dicet : Ecce adsum.

℞. br. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum, * Alleluia, alleluia. Induit eum. ℣. Et ad portas paradisi coronavit eum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Induit.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluia. ℞. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluia.

.m
.ata

.ccipiet
a Domi-
, alleluia.
. ℣. Et mi-
a Deo salu-
Alleluia, alle-
.ria Patri. Hic.
. itam petiit a te,
.uisti ei Domine,
.uia. ℟. Gloriam et
.gnum decorem im-
.suisti super eum, al-
.eluia.

In ij. Vesperis.

..ma ut in primis,
..er seq.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

.. Magnificat, Aña. Impietas impii non nocebit ei: in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua, alleluia, alleluia.

.E III. MAII.

.ventionis S. Crucis D. N. J. C.

Duplex j. classis cum Octava.

(Ex Decreto S. R. C. die iij. Julii 1723.)

Offic. dic. ut in Brev. Rom. Ex viij. Lectione vero fiunt duæ ab illis verbis **Intendat** etc. et nihil fit de SS. Alexandro, et Soc. Martyribus.

DIE X. MAII.

Octava Inventionis S. Crucis D. N. J. C.

Duplex.

Omnia ut in Festo, exceptis iis, quæ sequuntur

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Neminem gloriosorum salutis nostræ signorum pudeat, summæque bonorum qua et vivimus et sumus; sed ut coronam, sic Christi crucem feramus : etenim nostra

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Domine, alleluia. ℟. Gloriam et magnum decorem imposuisti super eum, alleluia.

Ad Benedictus, Aña. Ait latro ad latronem : Nos quidem digna factis recipimus; hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluia, alleluia.

Oratio.

OMnipotens et misericors Deus, qui justificas impios, te supplices exoramus : ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit latronem, ad dignam pœnitentiam provoces; et illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ecce non est. ut supra.

℟. br. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, * Alleluia, alleluia. Amavit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Amavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluia. ℟. Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ lv.

NUnc invocabis, et Dominus exaudiet : clamabis, et dicet : Ecce adsum.

℟. br. Induit eum Dominus loricam fidei. et ornavit eum, * Alleluia, alleluia. Induit eum. ℣. Et ad portas paradisi coronavit eum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Induit.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluia. ℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluia.

Ad Nonam.

apitulum. Isaiæ xxxviij.

TU autem Domine eruisti animam ieam, ut non periret: rojecisti post tergum ıum omnia peccata ıea.

℟. br. Hic accipiet enedictionem a Domio, ✠ Alleluia, alleluia. Iic accipiet. ℣. Et miericordiam a Deo saluari suo. Alleluia, alleuia. Gloria Patri. Hic.

℣. Vitam petiit a te, :t tribuisti ei Domine, illeluia. ℟. Gloriam et nagnum decorem imosuisti super eum, aleluia.

In ij. Vesperis.

Omnia ut in primis, ..:er seq.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluia. ℟. Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Ad Magnificat, Aña. Impietas impii non nocebit ei: in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua, alleluia, alleluia.

DIE III. MAII.

Inventionis S. Crucis D. N. J. C.

Duplex j. classis cum Octava.

(Ex Decreto S. R. C. die iij. Julii 1723.)

Offic. dic. ut in Brev. Rom. Ex viij. Lectione vero fiunt duæ ab illis verbis **Intendat** etc. et nihil fit de SS. Alexandro, et Soc. Martyribus.

DIE X. MAII.

Octava Inventionis S. Crucis D. N. J. C.

Duplex.

Omnia ut in Festo, exceptis iis, quæ sequuntur.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

NEminem gloriosorum salutis nostræ signorum pudeat, summæque bonorum qua et vivimus et sumus; sed ut coronam, sic Christi crucem feramus: etenim nostra

omnia per illam perficiuntur. Sive regeneratione et renovatione opus est, Crux præsto est : sive mysticus ille cibus sumendus, sive in ordinem Ecclesiasticum aliqui cooptandi, sive quidvis aliud faciendum est, ubique victoriæ nostræ signum adest. Ob eamque causam illam et in ædibus et in muris et in foribus et in fronte et in mente cum magno studio depingimus et insculpimus. Nostræ enim salutis communisque libertatis et bonitatis Domini nostri hoc signum est. Cum ergo insigniris, tibi in mentem veniat vis omnis quam in se Crux continet : ac tum denique iram omnesque a ratione aversos animi impetus exstinxeris.

℟. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita et resurrectio nostra : * Per quem salvati et liberati sumus, alleluia. ℣. Tuam Crucem adoramus, Domine, et recolimus tuam gloriosam Passionem. — Per quem.

Lectio v.

NON enim omnino digito imprimenda et consignanda est, sed prius voluntate ac judicio cum magna fide, quia sic in oculis vultuque impressa impurorum scelestorumque dæmonum nullus ad te accedere aut in propinquo stare unquam poterit, cernens gladium, quo vulnus plagamque accepit, vidensque ensem quo mortem accepit. Si enim nos cum loca in quibus damnati secantur videmus, exhorrescimus : cogita quid eventurum sit cum diabolo, cum arma videbit, quibus vim, potestatemque ejus omnem Christus dissolvit, serpentisque caput amputavit. Hoc etiam signum januas clausas majorum nostrorum ætate aperuit : hoc noxia, morti-

:raque venena profligavit : hoc cicutæ vim iluit, hoc denique venenatarum bestiarum norsus curavit.

℟. Dum sacrum pinus cœlitus revelatur, Christi fides roboratur : Adsunt prodigia divina in virga Moysi prinitus figurata, alleluia, lleluia. ℣. Ad Crucis ontactum resurgunt nortui, et Dei magnalia eserantur. — Adsunt.

Lectio vj.

SI enim inferorum portas aperuit, et cœlorum orbes laxavit, paradisique aditum introitumque restituit, et diaboli nervos fregit; quid mirum videri debet si mortifera venena et alia ejusdem generis vincit et superat? Hoc igitur in mente tua insculpe, animorumque nostrorum salutem amplectitor. Crux enim hæc orbem terrarum convertit, errorem expuit, veritatem revocavit, terram cœlum fecit, homines Angelos reddidit. Hinc dæmones non jam horribiles sunt, aut metuendi, sed contemnendi : neque mors est mors, sed somnus. Hac abjecta sunt humi, conculcataque omnia quæ nobis adversantur.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dominus ad judicandum venerit : * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri, alleluia, alleluia. ℣. Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, et cœperit judicare sæculum per ignem.— Tunc manifesta. Gloria Patri. — Tunc manifesta.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

IN illo tempore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

SIcut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis. Unde si affixus serpens ligno filiis Israel contulit sanitatem; quanto magis salutem præstat populis Dominus in patibulo crucifixus? et si figura tantum profuit, quantum prodesse credimus veritatem? Serpens igitur primus crucifigitur. Recte plane, ut, quia primus apud Deum peccaverat diabolus, primus Crucis sententia feriretur. In ligno enim crucifigitur: rationabiliter factum; ut, quia homo in paradiso per arborem concupiscentiæ deceptus fuerat, nunc idem per ligni arborem salvaretur: atque eadem materia, quæ causa mortis fuerat, esset remedium sanitatis.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portare pretium hujus sæculi, alleluia. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dominus ad judicandum venerit. — Quæ sola.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio viij.

DEinde post serpentem in Salvatore homo ipse crucifigitur, scilicet ut post auctorem puniatur et facinus. Per primam enim Crucem vindicatum est in serpentem, per secundam in venena serpentis: hoc est, primum auctor ipse punitur, deinde ejus malignitas condemnatur. Virus enim, quod persuasione sua in hominem transfuderat, nunc rejicitur, nunc curatur. Nam cum homo passioni addicitur, non morti traditur, sed mortis in eo facinus emendatur. Hoc enim egit Dominus per hominem quem suscepit; ut, dum innocens patitur, prævaricationis illius diabolicæ in eo inobe-

entia corrigatur, et einceps liber a culpa eret, ac liber esset a orte. Habentes igitur ominum Jesum, qui os passione sua liberat, in ipsum aspiciamus mper, si de ipsius sino speremus nostris ulneribus medicinam.

℞. Sicut Moyses exalvit serpentem in deerto, ita exaltari oport Filium hominis : * Ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam, alleluia. ℣. Non misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. — Ut omnis. Gloria Patri. Ut omnis.

Lectio ix. legitur de SS. Gordiano et Soc. MM. ut in Breviario.

OFFICIUM VOTIVUM

S. P. N. Camilli de Lellis

Confessoris et Fundatoris nostræ Congregationis

Semiduplex.

Recitandum semel in hebdomada, die non impedita juxta Rubr. de Officiis votivis per annum ex Decreto S. R. C. die 5 Julii 1883. — Tempore Paschali servetur ritus Paschalis.

In j. Vesperis.

Añæ de Laudibus.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol.

Capitulum. Eph. cap. v.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

INclytam læti populi frequentes,
Quæ sacros condit cineres Camilli,
Ambiant aram, cumulentque votis,
Et prece multa.

Hunc Deus summa miseratus arce,
Sustulit lassum studiis iniquis,
Et dedit partes scelus expiandi
Fletibus æquis.

Tum novo Divum recreatus igne,
Non timet neglecta redire virtus,
Semita jam tentat iter negata
Fortiter audens.

Rebus angustis animosus Heros
Semper apparet : bene præparatum
Pectus horrendi haud quatiunt labores,
Durave egestas.

Custos almi propositi severus,
Sortibus vitæ variis, maligni
Egerit justis domitos triumphis
Æstus amoris.

Ergo qui sævis scelerum catenis
Turpiter mœsti premimur, Camille,

ıpetres nobis veniam
rogamus,
Et decus omne.
· uosque, dum vita
fruimur, dolosos
eu sinas hostes inhiare
inultos :
etus intersis, dubiosque
mortis
Dirige casus.
. aus sit æternum
Triadi per ævum,
ita quæ cœli super
astra regnat,
uæ mare, et terras variisque
mundum
Temperat oris.
Amen.
℣ Non diligamus ver-
), neque lingua. ℟. Sed
)ere et veritate.
Ad Magnificat, Aña.
eati misericordes, *
ıoniam ipsi misericor-
iam consequentur.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Ca-
ıillo Confessori tuo ad
ıfirmos juvandos, et
ıorti proximos in æter-
æ salutis portum diri-
endos eximium miseri-
ordiæ, et caritatis spi-
itum tribuisti: da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes, in extremo judicio audire a te mereamur: Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Deum, qui caritas est, * Venite adoremus.

Ps. Venite exsultemus etc.

Hymnus.

EXsultent miseri, turbaque pauperum,
Afflictus renovet pristina gaudia,
Infirmus redeat viribus integris :
Astat Lellius omnibus.

Spectans vaniloqui munera sæculi
Irretorto oculo, nobilis ausibus,
Quot flammas tacito pectore concipit,
Omnes impiger ut juvet?

Cui non auxilium fervida caritas
Decernit? Gelido qui jacet in specu,

Confectum macie quærit, et extrahit,
Atro funere liberans.

Vitam qui trepidis pauperie aspera
In rebus tenuant corpore pallidi,
Escas suppeditat, vestibus induit,
Fractus membra laboribus.

Mordaci laceris sollicitudine
Cor matris tenerum, cor patris anxium
Præbet, quo levius sit patientia
Quidquid corrigere est nefas.

Mortis indomitæ fata voracia
Intentant homines? Nec labor improbus,
Nec curæ prohibent : ecce aderit vigil
Agon dum premit ultimus.

Quin se cum sociis insolito nisu,
Voto magnanimus consecrat arduo,
Constantes relevent subsidiis piis
Dira peste vel obrutos.

Tu dux egregius, tu pater optimus,
Tu nostrum columen, t
decus inclytum,
Fac nostra in miser
algida pectora
Flammis talibus ardea

Simplex o Deitas, T
naque supplices
Exaudi gemitus, vo
que respice :
Da Patris precibus li
na cœlitum
Ejus scandere filios.
Amen.

In primo Noctu...

Aña. Ut cognovit C
millus, * quod magn
est Dominus Deus n
ster, statuit custodire j
dicia justitiæ ejus.

Psalmi ut in Com
Conf. non Pontif.

Aña. Intellectum d
dit illi Dominus, * et i
struxit in via, qua g
deretur, et firmavit s
per eum oculos ejus.

Aña. Elegit abject
esse, * in domo Dei s
magis quam habitare
tabernaculis peccat
rum.

℣. Qui diligit fratre
suum. ℟. In lumine m
net.

Lectiones de Scriptu-
.. currente.

In Quadrag. vero et
..riis non privilegiatis,
..cuntur Lectiones seq.

..e Epistola prima beati
Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. xij. et xiij.

FRatres : Adhuc excellentiorem viam vobis de..onstro. Si linguis ho..inum loquar, et Ange..rum, caritatem autem ..on habeam, factus sum ..elut æs sonans, aut ..ymbalum tinniens. Et .. habuero prophetiam, ..t noverim mysteria om..ia, et omnem scien..am : et si habuero om..em fidem, ita ut montes ..ansferam, caritatem au..em non habuero, nihil ..um. Et si distribuero ..n cibos pauperum om..es facultates meas, et si ..radidero corpus meum ..ta ut ardeam, carita..em autem non habue..o, nihil mihi prodest.

℟. Benedictus Deus, ..et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, * Ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus in caritate. ℣. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, et dilectionis. — Ut essemus.

Lectio ij.

CAritas patiens est, benigna est : caritas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati : omnia suffert, omnia sperat, omnia sustinet. Caritas nunquam excidit; sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est.

℟. Induite vos sicuti electi Dei, sancti et di-

lecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam : super omnia autem hæc, * Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis. ℣. Ipsi enim a Deo didicistis, ut diligatis invicem. — Caritatem.

Lectio iij.

CUM essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quæ erant parvuli. Videmus nunc per speculum in ænigmate, tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum. Nunc autem manent fides, spes, caritas : tria hæc : major autem horum est caritas.

℟. Diligamus nos invicem, quia caritas ex Deo est, * Et omnis qui diligit ex Deo natus est, et cognoscit Deum. ℣. Qui non diligit non novit Deum, quoniam Deus caritas est. — Et omnis. Gloria. Et omnis.

In secundo Noctu

Aña. Amicus fidelis Camillus, * medicamentum vitæ, et immortalitatis : non est digna ponderatio auri, et argenti contra bonitatem fidei illius.

Aña. Iste est vir misericordiæ, * cujus pietas non defuit : cum semine ejus permanent bona.

Aña. Rogationem contribulati * non abjecit, nec avertit faciem suam ab egeno; fuit pupillis misericors ut pater, et pro viro matri illorum.

℣. Estote misericordes. ℟. Sicut Pater vester misericors est.

MENSE FEBRUARIO.

Lectio iv.

CAmillus Bucclanici Theatinæ diœcesis oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, matre sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore muni-

ım, et agmini puero-
ım idem signum ge-
antium præeuntem, se
eperisse. Adolescens
:m militarem sequutus,
eculi vitiis aliquandiu
ıdulsit; donec vigesi-
ıum quintum agens
tatis annum tanto su-
ernæ gratiæ lumine,
ivinæque offensæ do-
re correptus fuit, ut
berrimo lacrymarum
nbre illico perfusus,
nteactæ vitæ sordes
ıdesinenter abstergere,
ovumque induere ho-
ıinem firmiter decreve-
it. Quare ipso, quo id
ontigit, Purificationis
eatissimæ Virginis fe-
to die, ad Fratres Mi-
iores, quos Capuccinos
ocant, convolans, ut
orum numero ascri-
eretur, summis preci-
ıus exoravit. Voti com-
os semel, atque iterum
actus est; sed fœdo
ılcere, quo aliquando
aboraverat, in ejus tibia
iterato recrudescente, di-
rinæ Providentiæ ma-
jora de eo disponentis
consilio humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℞. Nunc fratres quoniam vos estis Presbyteri in populo Dei, et ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda illorum dirigite: * Sic Pater noster probatus amicus Dei effectus est. ℣. Consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. — Sic.

Lectio v.

ROmam profectus, in nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est, cujus etiam administrationem ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium ægrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, et cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in mune-

ribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, et heroicæ caritatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret, trigintaduos annos natus in primis grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit congregationis Clericorum Regularium Infirmis ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus cœlesti voce e Christi crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede apostolica approbari obtinuit, sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est.

℟. Nunc ergo filii, æmulatores estote legis, et date animas vestras. * Et mementote operum Patris vestri. ℣. Et accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. — Et mementote.

Lectio vj.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus,

ilissima quæque officia lemississimo obsequio, lexisque plerumque geibus, veluti Christum psum cerneret in infirnis, hilari, promptoque nimo arripiebat: utque mnium indigentiis præto esset, generalem Orlinis præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et urbes contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, et Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, et proximum caritate exarsit, ut angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, et gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum, et ossibus constare videretur, quinque molestis æque ac diutinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu, et Mariæ nomina, ad ea verba: Mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat: qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie idus Julii, anno salutis millesimo, sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto. Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis ascripsit. Et Leo decimus tertius, ex sacrorum catholici orbis Antistitum voto ac Rituum Congregationis consulto, cœlestem omnium hospitalium et infirmorum ubique degentium Patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium li-

taniis invocari præcepit.

℟. Vos autem Dominus multiplicet, et abundare faciat caritatem vestram in invicem, et in omnes quemadmodum et nos in vobis; * Ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate ante Deum. ℣. Caritas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. — Ad confirmanda. Gloria. Ad confirmanda.

MENSIBUS MARTIO, APRILI ET MAIO.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

EX nova caritatis schola, nempe Ordine regulari, quem, approbante Gregorio decimo quinto, Camillus instituit, mirum quanta in omnium ordinum homines tum corporum, tum animarum præcipue utilitas dimanavit. Non jam ægrotantes ad morborum ærumnas, solitudinis, ac derelictionis mœrorem accessisse doluerunt. Non jam transactæ vitæ reatibus gravati imminentis mortis discrimen absque peccatorum expiatione subire timuerunt. Non jam humani generis adversarius miseros mortales in extremis laborantes infesta rabie circumsistens, eos a susceptorum sacramentorum robore imparatos, aut fidelium exhortationum solatio, et subsidio destitutos invenit. Reddita nosocomiis mundities, allevati ministrorum labores, animarum pastores ubique adjuti, in anxietatibus, curis, sollicitudinibus sublevati.

℟. Nunc fratres.

Lectio v.

SUblimis Camilli caritas a Deo procedens, et in Deum ipsum se referens, creata omnia, quæ aliis inordinatæ cupiditatis fomenta esse solent, vel tamquam pietatis in Deum argumenta, vel tamquam occasiones misericordiæ

proximos exercendæ, nice intuebatur. Hinc ım ex omnibus rebus uæcumque ipsius senbus obversabantur, noa quotidie amandi, lauandique Creatoris incimenta sumeret, et noas caritatis flammas onciperet, in assiduos e Deo sermones, in agrantissimos divini moris actus, non sine acrymis identidem rumpebat : tantoque or ejus æstuabat arlore, ut sensibilem aliquando lucem e vultu suo radiantem emitteret, et nihilominus ingemiscens, quod se infinitæ Bonitati pro merito diligendæ imparem agnosceret, infinitas sibi animas dari voluisset, quas in Dei amore totas impenderet.

℟. Nunc ergo filii.

Lectio vj.

HOC desiderio incensus ad operosa ministeria proximis præstanda eo spiritu accedebat, ut omnipotenti Deo, quem in pauperibus intuebatur, obsequium aliquod pro viribus exhiberet; ab eaque cogitatione nunquam mentem, animumque avertebat. Itaque cœlestem fere vitam in terris ducens, nonnunquam visus est per mirabiles exstases a sensibus omnino alienatus, totoque corpore in aere elevato, ac suspenso, beatorum spirituum consortio sese miscere. Unde et eorum ope ac præsidio, complura vitæ discrimina mirabiliter evasit: et sancti Philippi Nerii testimonio compertum est, Angelos ipsius sociorum lateribus, dum infirmis ministrarent, astantes apparuisse. Sed et aliis supernaturalibus donis a Deo cumulatus, spiritu prophetiæ, gratia curationum et mirabili in naturæ leges imperio, adhuc vivens innumera cœlestis favoris, quo fruebatur, argumenta dedit.

℟. Vos autem.

MENSE JUNIO.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

A Virtutum suarum, et supernorum carismatum sublimitate oculos declinans Camillus, eosque in propriæ humilitatis profunditate libentius defigens, nec unquam oblivione captus purgationis veterum suorum delictorum, sæpe se inter omnes peccatores pessimum appellabat, seque indignum, qui inter homines viveret, ac destinatum æternis ignibus titionem intimo animi sensu profitebatur. Ex quo sane humilitatis fonte prodierunt assidua, quibus corpus afflictabat, pœnitentiæ, ac mortificationis exercitia; præcipue vero demissus ille mentis habitus, quo pauperibus, et ægrotis, quos sibi in Domino adsciverat, in abjectis, et laboriosis quibusque officiis sine requie ministrabat, atque inserviebat.

℟. Nunc fratres.

Lectio v.

NEque vero ob præclaram, Deoque, et hominibus acceptissimam Religionem a se fundatam, sapientissime administratam, latissimeque propagatam, ullo modo efferebatur: quinimmo delatum sibi forte Fundatoris nomen refugiens, ipsam quoque Ordinis præfecturam, quam per septemdecim annos in omni patientia et sollicitudine gesserat, tandem, firmato jam ipsius statu, et regimine, humiliter a se abdicavit, et sponte dimisit: ut ita cum eo, a quo didicerat mitis esse, et humilis corde, fratribus suis jam dicere posset: Ego autem in medio vestri sum, tamquam qui ministrat. Qua tamen ex re, iidem novam utilitatem sunt consequuti; dum ab ipso Ordinis moderatore, a quo sapientissimas leges, atque vivendi regulas ad eum diem acceperant, deinceps etiam perfe-

ctæ subjectionis, et obedientiæ formam, ipsius exempla intuentes, desumere potuerunt.

℟. Nunc ergo.

Lectio vj.

SED jam videamus latitudinem, qua dilatatum est cor ejus, ut caritatis suæ fructus ad omnes proximos in tribulatione, et angustia positos derivaret. Omissis, quæ Camillus assidue pro pauperibus sustentandis, alendis, hospitio accipiendis, pro virginibus tuendis, et collocandis, pro viduis ac pupillis defendendis, sublevandisque gerebat. Unum pro cunctis opus, quod sibi, suisque alumnis proprium, et præcipuum sumpserat, ut ægrotantium animabus, corporibusque succurreret, immensam prope illius caritatis amplitudinem satis demonstrat. Quis enim tota Urbe infirmabatur, cum quo commiserationis affectu non infirmaretur Camillus? Quem reperit inopia pressum, ægritudine prostratum, aut nimio mortis metu perterritum, cui non opportuna corporis, animique subsidia contulerit, eumque in æternæ salutis fiduciam erexerit? Quem vitiis, atque peccatis, irretitum, vel religionis mysteria, et dogmata ignorantem, quin eum ad melioris vitæ propositum, ad divinæ bonitatis sinum reducere studuerit, vel in doctrina fidei, et in lege Domini erudierit? Quin etiam constat aliquos hæreticos morbo correptos Camilli caritate, et comitate devinctos, ejusque instructionibus, atque hortationibus illustratus, adjuvante divina gratia, Ecclesiæ catholicæ restitutos fuisse.

℟. Vos autem.

In tertio Nocturno.

Aña. Caritas Dei * diffusa est in corde illius per Spiritum sanctum, qui datus est illi.

Aña. Aquæ multæ *

non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruere illam.

Aña. Omnem legem * in uno sermone implevit, quia dilexit proximum sicut seipsum.

℣. Si manseritis in sermone meo. ℟. Vere discipuli mei eritis.

MENSE FEBRUARIO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. lxxxiij. in Joann.

QUid putamus fratres mei; numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligamus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem fides, spes, caritas, tria hæc; major autem horum caritas. Et si in caritate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe. Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis, caritas.

℟. Estote prudentes et vigilate in orationibus: ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes, * Quia caritas operit multitudinem peccatorum. ℣. Nolite ergo deficere benefacientes. — Quia caritas.

Lectio viij.

UBI ergo caritas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse?

Dæmon credit, nec diligit : nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit : nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides, et spes : et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum; quandoquidem non diligit et se ipsum? Est quippe impius, et iniquus : qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis : * Qui enim diligit proximum, legem implevit. ℣. Finis præcepti est caritas. — Qui enim. Gloria. Qui enim.

Lectio ix.

HOC ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud præcepit, faciemus : quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines : nam ut discernetur, adjunctum est : Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a ceteris qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus : pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus. Te Deum.

MENSIBUS MARTIO, APRILI ET MAIO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præce-

ptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. lxxxvj. in Evang. Joann.

PLenitudinem dilectionis, qua nos invicem diligere debemus, fratres carissimi, definivit Dominus dicens : Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Quia ergo superius dixerat : Hoc est mandatum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos : quibus verbis addidit, quod nunc audistis : Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis : fit ex hoc consequens quod idem iste Evangelista Joannes in Epistola sua dicit : Ut quemadmodum Christus pro nobis animam suam posuit, sic et nos debeamus pro fratribus animas ponere; dlligentes utique invicem, sicut ipse dilexit nos, qui pro nobis animam suam posuit.

℟. Estote prudentes.

Tract. lxxxv.

Lectio viij.

CUM Dominus Jesus commendasset caritatem quam exhibuit nobis moriendo pro nobis, atque dixisset : Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis : Vos, inquit, amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Magna dignatio : cum servus bonus esse non possit, nisi præcepta domini sui fecerit; hinc amicos suos voluit intelligi unde servi boni possunt probari. Sed, ut dixi, ista dignatio est, ut Dominus quos novit servos suos, dignetur dicere amicos suos.

℟. Nemini quidquam.

Lectio ix.

NAM ut sciatis ad servorum officium pertinere præcepta Domini sui facere, alio loco

:rvos utique objurgat .cens : Quid autem)catis me, Domine, 'omine, et non facitis uæ dico? Cum ergo icitis, Domine, jussa .ciendo quid dicatis stendite. Nonne servo bedienti ipse dicturus st : Euge serve bone, uia in paucis fuisti delis, supra multa te onstituam, intra in audium Domini tui? 'otest igitur esse servus, t amicus, qui servus est onus. Te Deum.

MENSE JUNIO.

.ectio sancti Evangelii secundum Joannem.

.ectio vii. Cap. xv.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis uis : Hoc est præcе)tum meum, ut diligatis nvicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

. cod. Tract. lxxxv. in Evang. Joann.

QUomodo intellecturi sumus, et servum, et amicum esse servum bonum, cum dicat : Jam non dico vos servos, quia servus nescit quid faciat dominus ejus? Ita nomen constituit amici, ut auferat servi : non ut in uno utrumque maneat, sed ut alterum, altero decedente, succedat. Quid est hoc? Ita ne cum præcepta Domini fecerimus, servi non erimus? Ita ne tunc servi non erimus, quando boni servi fuerimus? Et quis contradicere potest Veritati, quæ ait : Jam non dico vos servos? Et cur hoc dixerit, docet : Quia servus, inquit, nescit quid faciat dominus ejus.

℟. Estote prudentes.

Lectio viij.

NUnquidnam servo bono, et probato dominus ejus non etiam secreta sua committit? Quid est ergo quod ait : Servus nescit quid faciat dominus ejus? Verum, esto, nescit quid faciat : Numquid nescit etiam quid præcipiat? Nam et si hoc nescit,

quomodo servit? Aut quomodo servus est, qui non servit? Et tamen Dominus loquitur : Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis : Jam non dicam vos servos.

℟. Nemini quidquam.

Lectio ix.

O Rem mirabilem! Cum servire non possimus, nisi præcepta Domini fecerimus, quomodo præcepta faciendo servi non erimus? Si servus non ero præcepta faciendo, et nisi præcepta fecero, servire non potero; ergo serviendo servus non ero. Intelligamus, fratres, intelligamus, et hoc in nobis Dominus faciat, ut intelligamus, faciat etiam, ut intellecta faciamus. Hoc autem si scimus, profecto scimus, quod facit Dominus quia nos ipsos tales non facit nisi Dominus, et per hoc ad ejus amicitiam pertinemus.

Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Factus sum * infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem : omnibus omnia factus, ut omnes facerem salvos.

Ps. Dominus regnavit etc. cum reliquis Dominica.

2. Debui per omnia fratribus assimilari ut misericors fierem.

3. Beatus, qui intelligit * super egenum, et pauperem, in die mala liberabit eum Dominus.

4. Non diligamus verbo, * neque lingua, sed opere, et veritate.

5. In hoc cognoscent omnes, * quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

Capitulum. Eph. c. 5.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

Rdens Camilli in miseros
atere nescit caritas;
acris adurit ignibus,
'otisque membris æstuat.

grorum turba languida,
)uam dirus angor opprimit,
Jnam languentis Lellio
Christi refert imaginem.

Noctis, lucisque tempora
Dat fortis vili muneri :
Prosternit illis lectulos,
His sordes purgat sedulus.

Quo quisque plagis fœdior,
Huic ipse servit promptior,
Tabem nec horret ulcerum :
Horrere nescit caritas.

gone in summo positis
Præsens auxilium porrigit,
Quo justi firmant pectora,
Reique deflent crimina.

Pater benignus impetra
Tui nos sequi vestigia :
Nos caritatis victimæ
Fac mereamur effici.

Extremo vitæ in limine
Omni solutos fœnore,
Et sancto amore saucios
Perducas ad cœlestia.

Sit tibi summa o Trinitas
Æterna in sæcla gloria,
Quæ caritate fervidos
Ditas beato lumine.
Amen.

℣. Non te pigeat visitare infirmum. ℟. Ex his enim in dilectione firmaberis.

Ad Benedictus, Aña.
Infirmus eram* et visitastis me: quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti : da nobis ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes

in extremo judicio audire a te mereamur : Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti Deus.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres, estote. ut in Laudibus.

℟. br. Hæc mando vobis, * Ut diligatis invicem. Hæc. ℣. Sicut dilexi vos. Ut. Gloria Patri. Hæc.

℣. Propterea diligit me Pater. ℟. Quia ego pono animam meam.

Tempore Paschali.

℟. br. Hæc mando vobis ut diligatis invicem,* Alleluia, alleluia. Hæc mando. ℣. Sicut dilexi vos. Alleluia, alleluia. Gloria. Hæc mando.

℣. Propterea diligit me Pater, alleluia. ℟. Quia ego pono animam meam, alleluia.

Ad Sextam.

Capitulum. Tob. cap. iv.

NOli avertere faciem tuam ab ullo paupere : ita enim fiet, ut nec a te avertatur facies Domini. Quomodo potueris, ita esto misericors.

℟. br. Propterea * Diligit me Pater. Propterea. ℣. Quia ego pono animam meam. Diligit. Gloria Patri. Propterea.

℣. Exemplum dedi vobis. ℟. Ut ita et vos faciatis.

Tempore Paschali.

℟. br. Propterea diligit me Pater, * Alleluia, alleluia. Propterea. ℣. Quia ego pono animam meam. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Propterea.

℣. Exemplum dedi vobis, alleluia. ℟. Ut ita et vos faciatis, alleluia.

Ad Nonam.

Capitulum.

1. Joann. cap. iii.

ANimam suam Christus pro nobis posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere.

℟. br. Exemplum * Dedi vobis. Exemplum.

'. Ut ita et vos faciatis.)edi vobis. Gloria Pa-:i. Exemplum.

℣. Omnia vestra in ca-ıtate fiant. ℟. Et caritas ıea cum omnibus vo-is.

Tempore Paschali.

℟. br. Exemplum ledi vobis, * Alleluia, ılleluia. Exemplum.

℣. Ut ita et vos faciatis. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Exemplum.

℣. Omnia vestra in caritate fiant, alleluia. ℟. Et caritas mea cum omnibus vobis, alleluia.

In ij. Vesperis.

Omnia ut in primis.

Commem. S. Camilli de Lellis.

Ad Vesperas.

Aña. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.

℣. Non diligamus verbo, neque lingua. ℟. Sed opere et veritate.

Ad Laudes.

Aña. Infirmus eram, et visitastis me : quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

℣. Non te pigeat visitare infirmum. ℟. Ex his enim in dilectione firmaberis.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti : da nobis, ut eodem repleti et per ejus vestigia gradientes in extremo judicio audire a te mereamur : Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate etc.

Typis Desclée, Lefebvre et Soc. — Tornaci [Belg.]

(4)

Officia Propria

Clericis Regularibus

Infirmorum

ministris.

Pars Æstiva.

TORNACI Nerviorum

Typis Societ. S. Joannis Evang.

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congr. Typogr.

M.DCCC.XCVIII.

187

Privilegia Nostrorum.

I° Singulis anni diebus, Nostri omnes recitare poterunt Matutinum diei sequentis hora IIª post meridiem. Qui vero morantur in Hospitalibus, vel in Domibus convalescentiæ, et qui actu Infirmis ministrant recitare poterunt Vesperas et Completorium ante meridiem, et Matutinum cum Laudibus diei sequentis statim post meridiem.

II° Semel in hebdomada, juxta Rubricas de Officiis votivis per annum, Nostri omnes recitare poterunt Officium votivum S. P. N. Camilli. Quod Officium habetur in fine cujuslibet partis.

ːongregationis Clericorum Regularium

INFIRMIS MINISTRANTIUM.

KAlendarium perpetuum in usum Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, ex Kalendario Cleri Romani præcipue desumptum, cum additionibus opportunis et propriis ejusdem Congregationis, hodiernus Reverendissimus Procrator Generalis Stanislaus Carcereri, votis quoque Capituli Genelis, nuperrime Romæ habiti, satisfacturus, Sanctissimi Domini ɔstri Leonis Papæ XIII. sanctioni humillime subjecit. Placuit vero lem Sanctissimo Domino Nostro exhibiti Kalendarii examen crae Rituum Congregationi committere, quæ, quum ipsum Kalenrium a se revisum atque emendatum, prout in superiori exemplari ɔstat, probari posse censuerit, Sanctitas Sua, referente subscripto cretario, sententiam ejusdem Sacræ Congregationis ratam habens, nigne concedere dignata est, ut ab universa Congregatione Cleri rum Regularium Infirmis Ministrantium, in Horis Canonicis per lvendis atque in Sacro peragendo, idem Kalendarium in posterum rvetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 6 Septembris 1895.

L. M. CARD. PAROCCHI

L. † S.

A. Tripepi *Secretarius.*

Decretum.

IN Consultatione Generali habita die 16 Septembris 1895, Reverendissima Generalis Consulta Ordinis CC. RR. Ministrantium Infirmis, ad mentem Reverendissimi P. Petri Desideri Præfecti Generalis, decrevit, atque ideo mandat nnibus et singulis Religionis nostræ in Sacris constitutis vel constiıendis, ut *a die 1a Januarii* 1896. et *deinceps*, supra exhibito Kandario perpetuo, a S. Sede votis postremi Capituli Generalis benine concesso, omnes omnino uniformiter utantur, tum in Horis Caonicis persolvendis, tum in Sacro peragendo, juxta Rubricas.

Datum Romæ ex Æd. nostris S. M. Magdalenæ, die, mense et nno ut supra.

P. STANISLAUS CARCERERI
Vic. et Proc. Gen.

L. † S.

P. ALOISIUS TEZZA
Cons. Gen. ac Prosecr.

Concordat cum originali.
P. JOANNES BAPTISTA CIMAN
Provincialis Provinciæ Gallicæ.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 9 Decembris 1897.
G. F. J. BOUVRY, Canon.
a RR. DD. Vicario Capitul. delegatus.

Kalendarium Perpetuum

PRO CONGREG. CLERIC. REGUL. INFIRMIS MINISTRANTIUM

AB APOST. SEDE RECOGNITUM ET APPROBATUM.

Erat accuratissimus præscriptarum a Ecclesia cæremoniarum observator. — Ex vita S. P. N. Camilli L. III. c. X. Antwerpiæ an. 1632. excusa.

Litteræ (P. R.) *aut* (P. O.) *significant Officium haberi in Proprio Romano aut in Proprio Ordinis.*

Maius.

c	16.	S. Ubaldi E. C. semid.
d	17.	S. Joannis Nepom. M. (ex heri in fine Brev.)
e	18.	S. Venantii M. dupl.
f	19	S. Petri Cœlestini P. C. dupl. Comm. S. Pudentianæ V.
g	20.	S. Bernardini Senen. C. semid.
A	21.	S. Felicis a Cantalicio C. semid. in fine Brev.
b	22.	S. Paschalis Baylon C. (ex 17 huj.) dupl.
c	23.	S. Joannis Bapt. De Rossi C. dupl. in fine Brev.
d	24.	B. M. V. sub tit. Auxil. Christian. dpl. maj. in fine Brev.
e	25.	S. Gregorii VII. P. C. dupl.
f	26.	S. Philippi Nerii C. dupl. ij cl. (P. O. p. 12.)
g	27.	S. Joannis I. P. M. dupl. (P. R.)
A	28.	S. Urbani I. P. M. dupl. (P. R.)
b	29.	S. Bonifacii IV. P. C. dupl. (P. R.)
c	30.	S. Felicis I. P. M. dupl. (P. R.)
d	31.	S. Angelæ Mericiæ V. dupl. Comm. S. Petronillæ V.

FESTA MOBILIA.

Fer. VI. post Octav. SS. Corporis Christi. — Festum Sacratissimi Cordis D. N. J. C. dupl. j. cl.

Junius.

e	1.	S. Eleutherii P. M. dupl. (P. R.)
f	2.	S. Eugenii I. P. dupl. Comm. Ss. Marcellini et Soc. Mm. (P. R.)
g	3.	S. Mariæ Magdal. de Pazzis V. (ex 27 Maii)
A	4.	S. Francisci Caracciolo C. dupl.
b	5.	S. Bonifacii E. M. dupl.
c	6.	S. Norberti E. C. dupl.
d	7.	S. Antonini E. C. (ex 10. Maii) dupl.
e	8.	S. Augustini Cantuarien. E. C. (ex 28. Maii)
f	9.	S. Ferdinandi Reg. C. (ex 30. Maii, in fine Breviar.) semid. Comm. Ss. Primi et Soc. Mm.

10.	S. Margaritæ Scotor. Reg. Vid. semid.
11.	S. Barnabæ Ap. dupl. maj.
12.	S. Leonis III. P. C. dupl. Comm. Ss. Basilidis et Soc. Mm. (P. R.)
13.	S. Antonii de Padua C. dupl.
14.	S. Basilii Magni E. C. D dupl.
15.	S. Joannis a S. Facundo C. (ex 12. huj.) dupl. Comm. Ss. Viti et Soc. Mm.
16.	
17.	
18.	Commem. Ss. Marci et Soc. Mm.
19.	S. Julianæ de Falconeris V. dupl. Comm. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
20.	S. Silverii P. M. dupl. (P. R.)
21.	S. Aloisii Gonzagæ C. dupl.
22.	Comm. S. Paulini E. C.
23.	Comm. Vigiliæ.
24.	Nativitatis S. Joannis Baptistæ, dupl. j. cl. cum Oct
25.	S. Gallicani M. dupl. maj. Comm. Oct. (P. O. p. 12)
26.	Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. Comm. Oct.
27.	S. Gulielmi Abb. (ex 25. huj.) dupl. Comm. Octavæ.
28.	S. Leonis II. P. C. dupl. Comm. Oct. et Vigil. (P. R.)
29	Ss. Petri et Pauli Ap. dupl. j. cl. cum Oct.
30.	Commemoratio S. Pauli Ap. dupl. maj. Commem. S. Petri et Oct. Nativ. S. Joannis.

Julius.

1.	Octava Nativitat. S. Joan. Bapt. dupl. Comm. Oct.
2.	Visitatio B. M. V. dupl. ij. cl. Comm. Ss. Processi et Soc. Mm.
3.	S. Pauli I. P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
4.	S. Irenæi E. M. dupl. Comm. Oct. in fine Brev.
5.	Ss. Cyrilli et Methodii Ee. Cc. dupl. Comm. Oct.
6.	Dies Octava Ss. Ap. Petri et Pauli dupl.
7.	B. Benedicti XI. P. C. dupl. (P. R.)
8.	B. Eugenii III. P. C. dupl. (P. R.)
9.	Festum Prodigiorum B.M.V. dupl. maj. in fine Brev.
10.	Ss. Septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinæ et Secundæ Vv. et Mm. semid.
11.	S. Pii I. P. M. dupl. (P. R.)
12.	S. Joannis Gualberti Abb. dupl. Comm. Ss. Naboris et Felicis Mm.
13.	S. Anacleti P. M. dupl. (P. R.)
14.	S. Bonaventuræ E. C. D. dupl.
15.	S. P. N. Camilli de Lellis C. dupl. j. cl. cum Octava (P. O. p. 13.)
16.	Commem. B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. maj Comm. Oct.

b	17.	S. Leonis IV. P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
c	18.	S. Henrici Imp. C. (ex 15 huj.) semid. comm. Oct. et Ss. Symphorosæ et Soc Mm.
d	19.	S. Symmachi I. P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
e	20.	S. Hieronymi Æmiliani C. dupl. Comm. Oct. et S. Margaritæ V. M.
f	21.	S. Alexii C. (ex 17. huj.) dupl. Comm. Oct. et S. Praxedis V.
g	22.	Oct. S. P. N. Camilli De Lellis C. dupl. (P. O. p. 3[illegible])
A	23.	S. Apollinaris E. M. dupl. Comm. S. Liborii E. C.
b	24.	S. Vincentii a Paulo C. (ex 19. huj.) dupl. Commem. Vigil. et S. Christ. V. M.
c	25	S. Jacobi Ap. dupl. ij. cl. Comm. S. Christophori M.
d	26.	S. Annæ Matr. B. M. V. dupl. ij. cl.
e	27.	S. Veronicæ de Julianis V. (ex 9. huj. in fine Brev.) dupl. Comm. S. Pantaleonis M.
f	28.	Ss. Victoris I. P. M. Innocentii P. C. Nazarii et Celsi Mm. dupl. (P. R.)
g	29.	S. Felicis II. P. M. dupl. Commem. S. Simplicii et Soc. Mm. (P. R.)
A	30.	S. Marthæ V. dupl. (ex heri) Comm. Ss. Abdon et Sennen Mm.
b	31.	S. Ignatii de Loyola C. dupl.

FESTA MOBILIA.

Domin. I. Julii. — Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. ij. cl. Comm. Domin.

Domin. I. non imped. post Octav. Ss. Apost. Petri et Pauli. — Commemoratio Omn. SS. Rom. Eccl. Pontif. Comm. Domin. in fine Brev. vel (P. R.)

Augustus.

c	1.	S. Petri Apost. ad Vincula, dupl. maj. Commem. Ss. Pauli Apost. et Ss. Machabæorum Mm.
d	2.	S. Stephani P. M. dupl. (P. R.)
e	3.	Inventio Corporis S. Stephani Protomart. semi.
f	4.	S. Dominici C. dupl. maj.
g	5.	Dedicatio S. Mariæ V. ad Nives, dupl. maj.
A	6.	Transfiguratio D. N. J. C. dupl. j. cl. (P. R.)
b	7.	S. Cajetani C. dupl. Comm. S. Donati E. M.
c	8.	Ss. Cyriaci et Soc. Mm. semid.
d	9.	S. Æmygdii E. M. dupl. Comm. Vigil. et S. Romani Mm. (P. R.)
e	10.	Laurentii M. dupl. ij. cl. cum Oct.
f	11.	S. Xysti II. P. M. dupl. Comm. Oct. et Ss. Tiburtii et Soc. Mm. (P. R.)
g	12.	S. Claræ V. dupl. Comm. Oct.
A	13.	S. Mariæ Magdalenæ Pœnit. (ex 22 Jul.) dupl. Comm. Oct. et Ss. Hippolyti et Soc. Mm.

14.	S. Hormisdæ P. C. dupl. Comm. Oct. Vigil. et S. Eusebii C. (P. R.)
15.	Assumptio B. M. V. dupl. j. cl. cum Oct.
16.	S. Rochi C. dupl. maj. Comm. Octavar. (P. O. p. 40.)
17.	Dies Octava S. Laurentii M. dupl. Comm. Oct. Assumpt.
18.	S. Hyacinthi C. (ex 16. huj.) dupl. Comm. Oct. et S. Agapiti M.
19.	B. Urbani II. P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
20.	S. Bernardi Abb. D. dupl. Comm. Oct.
21.	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid. dupl. Comm. Oct.
22.	Octava Assumpt. B. M. V. dupl. Comm. S. Timothei et Soc. Mm.
23.	S. Philippi Benitii C. dupl.
24.	S. Alphonsi M. de Ligorio E. C. D. (ex 2. huj.) dupl. Comm. Vigil.
25.	S. Bartholomæi Ap. dupl. ij. cl.
26.	S. Zephyrini I. P. M. dupl. (P. R.)
27.	S. Josephi Calasanctii C. dupl.
28.	S. Augustini E. C. D. dupl. Comm. S. Hermetis M.
29.	Decollatio S. Joan. Baptistæ, dupl. maj. Commem. S. Sabinæ M.
30.	S. Rosæ Limanæ V. dupl. Comm. Ss. Felicis et Soc. Mm.
31.	S. Raymundi Nonnati C. dupl.

FESTA MOBILIA.

Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. — S. Joachim C. Patris B. M. V. dupl. ij. cl. Comm. Domin.

Dom. ultima Augusti. — Festum B. M. V. sub titulo *Salus Infirmorum*, dupl. ij. cl. pro Congregatione, et dupl. ij. cl. tantum pro Ecclesia S. Mariæ Magdal. de Urbe. — Comm. Dom. *pag.* 1.

September.

f	1.	S. Ludovici Reg. C. (ex 25. Aug.) semid. Commem. S. Ægidii Abb. ac Ss. XII. Fratrum Mm.
g	2.	S. Stephani Hung. Reg. C. semid.
A	3.	S. Philumenæ V. M. (ex 11. Aug. in fine Brev.) dupl.

Tenentur insuper Nostri sequentia Festa peragere : 1° Titularis propriæ Ecclesiæ, dupl. j. cl. cum Oct. — 2° Titularis Ecclesiæ Cathedralis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 3° Patroni Principalis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 4° Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, dupl. 2 cl. sine Oct.

IHS

Officia Propria
Clericis Regularibus Infirmorum ministris.

PARS ÆSTIVA.

Festa mobilia.

DOMINICA
ULTIMA AUGUSTI.

B. Mariæ Virg.
sub titulo
Salus Infirmorum.
Duplex ij. classis.

(In Eccles. S. Mariæ Magd. de Urbe, Duplex j. classis.)

Omnia hic non propria dicuntur ut in Festis B. Mariæ V. per annum.

In j. Vesperis.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus.

Hymnus. **Ave maris stella.**

℣. Egressa es in salutem populi tui. ℟. In salutem cum Christo tuo.

Ad Magnif. Aña. **Adonai, Domine Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminæ, exaudi preces servorum tuorum.**

Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere; et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Ps. Venite exsultemus.

Hymnus.

ÆGra dum morbi cruciant minaces
Corpora, humanam miserata gentem
Aspicit Virgo, renovatque fidæ
Dona salutis.

Quæque concepit sobolem supernam
Salvus ut tandem reniteret orbis,
Claudere antiquis patefacta culpis
Vulnera pergit.

Inde maternum populi levamen
Invocant; sertis cumulantur aræ,
Alma quæ passim memorent potentis
Munera dextræ.

Longum et enarrant monumenta in ævum,
Ut simul castas sine labe mentes
Virgo, et expulsis relevata pœnis
Corpora servet.

Semper o terræ columen decusque,
Fronte nos Mater placida tuere;
Hevaque invicto melior labantes
Robore firma.

Ac tuis olim precibus, beata
Trinitas nobis tribuat serenum,
Donum ubi æternæ rutilat salutis,
Scandere cœlum.
Amen.

In primo Nocturn.

Aña. Salus nostra, Virgo beatissima, in manu tua est, respice nos tantum, et læti serviemus tibi.

Aña. Ne putes quod ιimam tuam tantum beres, quia in domo .egis es pro cuncto populo.

\ña. Nunc ergo ora ro nobis, quoniam Viro sancta es, ac salutis Mater.

℣. Qui me invenerit, ıveniet vitam. ℟. Et ıauriet salutem a Donino.

De libro Sapientiæ.

Lectio j. Eccli. xxiv.

SApientia laudabit animam suam, et in Deo ιonorabitur, et in medio populi sui gloriabitur. Et in Ecclesiis Altissimi aperiet os suum, et in conspectu virtutis illius gloriabitur. Et in medio populi sui exaltabitur, et in plenitudine sancta admirabitur. Et in multitudine electorum habebit laudem, et inter benedictos benedicetur dicens : Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cœlis ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi, in fluctibus mari ambulavi, et in omni terra steti; et in omni populo, et in omni gente primatum habui : et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi; et in his omnibus requiem quæsivi, et in hereditate Domini morabor.

℟. Ait Angelus ad Mariam : Invenisti gratiam apud Deum, ecce concipies in utero, et paries Filium, * Et vocabis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. — Et vocabis.

Lectio ij.

QUasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion : quasi palma exaltata sum in cades, et quasi

plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. Et quasi storax, et galbanus, et ungula, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus.

℟. Ego diligentes me diligo, * Et qui mane vigilant ad me, invenient me. ℣. Mecum enim sunt divitiæ, salus et gloria, opes superbæ et justitia. — Et qui.

Lectio iij.

EGO quasi terebinthus extendi ramos meos, et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego Mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ, et veritatis, in me omnis spes vitæ, et virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel, et favum. Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me adhuc esurient; et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt. Qui elucidant me vitam æternam habebunt.

℟. Qui edunt me adhuc esurient, et qui bibunt me adhuc sitient, qui audit me non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt. * Qui elucidant me vitam æternam habebunt. ℣. Signum vitæ est his qui apprehenderint eam, et qui tenuerit eam beatus. — Qui elucidant. Gloria Patri. Qui elucidant.

In secundo Nocturno.

Aña. Vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua debilia roborasti.

.Aña. Deus dedit tibi ratiam, et omne conilium cordis tui roboavit in salutem populi.

Aña. Dabo in Sion alutem, et in Israel loriam meam.

℣. In die tribulatioıis meæ clamavi ad te.
℟. Quia exaudisti me.

Sermo sancti Germani Episcopi.

Lectio iv.

(In S. Mariæ Zonam.)

POtens ad salutem præstandam auxilium uum, o Dei Genitrix, ıc ejusmodi, ut nullum ılium intercessorem necessarium habeat ad Deum. Id quoque nos um perspectum habeamus, sed et periculo ipso inde didicerimus, quod sæpius petentes, te, ferventissimam nostram opitulationem nacti, petitionum abunde præstationem accepimus, nunc quoque populus tuus, tua hereditas, grex tuus, de Filii tui honestatus appellatione, ad te confugimus. Plane enim nullus tuæ magnificentiæ finis; insatiabilis opitulatio tua. Nullus munerum tuorum numerus est. Nullus enim nisi per te, o sanctissima, salutem consequitur. Nullus nisi per te, o immaculatissima, qui a malis liberetur. Nullus nisi per te, o castissima, cui donum indulgeatur. Nullus nisi per te, o honoratissima, cui gratiæ munus misericordia præstetur.

℟. Sapientia filiis suis vitam inspirat, et suscipit inquirentes se, et præibit in via justitiæ, * Et qui illam diligit, diligit vitam. ℣. Qui tenuerint illam, vitam hereditabunt, et quo introibit, benedicet Deus. — Et qui.

Lectio v.

QUis sicut tu secundum unum Filium tuum humani generis curam gerit? Quis ita in nostris ærumnis nos defendit? Quis tam celeriter præveniens a tentationibus ingruenti-

bus non eruit? Quis pro peccatoribus supplicando sicut tu enititur? Quis sic expromittens pro eis excusat, quorum nulla spes emendationis? Quæ enim materna polleas fiducia, ac potestate erga Filium tuum, peccatis prædamnatos, ac qui neque in cœlum sursum suscipere audeamus, supplicationibus tuis, ac intercessionibus servas, ac ab æterno supplicio liberas. Quamobrem is, qui malis tenetur, ac implicatur tuam opem invocat. Omnia tua, Dei Genitrix, incredibilia, miraque sunt; cuncta naturam excedunt, cuncta rationem ac potentiam Quocirca etiam protectio tua intelligentiæ vim omnem superat.

℟. In te speravit cor nostrum; et adjuti sumus, et refloruit caro nostra, * Et ex voluntate nostra confitebimur tibi. ℣. Benedicta Filia tu a Domino : quia per te fructum vitæ communicavimus. — Et ex voluntate.

Lectio vj.

INter varias Deiparæ imagines, quas populi romani pietas peculiari veneratione prosequitur, insigni loco habenda est ea quæ in templo sanctæ Mariæ Magdalenæ Clericorum Regularium infirmis ministrantium asservatur et colitur. Ipsa hæc, ut fertur, Icon, qua coram sanctus Pius quintus preces fundens immanes Turcarum copias navali prœlio apud Echinadas insulas ejusdem Virginis ope fusas cæsas divinitus intellexit, tractu temporis, non sine ipsius Deiparæ nutu, publicæ fidelium venerationi proposita fuit. Accessit ultro devotio fidelium, Deiparæ auxilium in suis præsertim infirmitatibus implorantium, eo concursu, ac fructu, ut sub titulo Salutis infirmorum invocari cœperit, et Vaticanæ basilicæ capitulum

nno millesimo sexcenesimo sexagesimo octa-o sacram effigiem jam rodigiis, et cultu ceebrem aureis coronis condecoraverit; perennemque exinde ad ejus tram frequentiam et Virginis in clientes suos iberalitatem testantur geminati post duo elapsa sæcula coronationis honores. Sub invocatione pariter atque auspiciis Mariæ salutiferæ, ejusque immaculati sponsi sancti Joseph, suffragante sancto Camillo ægrorum et morientium patre, pia sodalitas instituta est, quæ a summis Pontificibus pluribus privilegiis et indulgentiis ditata fuit. Quibus permotus Leo decimus tertius Pontifex maximus festum in honorem ejusdem beatæ Mariæ Virginis salutiferæ jamdiu institutum, proprio Officio ac Missa recolendum indulsit.

℟. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei; * Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. ℣. Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam, omnes qui me oderunt, diligunt mortem.—Qui me. Gloria Patri. Qui me.

In tertio Nocturno.

Aña. Bene sit nobis propter te, Maria, et vivant animæ nostræ ob gratiam tui.

Aña. Inclinavit super nos misericordiam suam, ut daret nobis vitam.

Aña. Suscipe benedictionem, quam attulit tibi, Domine, ancilla tua,et da pueris salutem.

℣. In me gratia omnis viæ et veritatis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtutis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. ij.

IN illo tempore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

DEficiente vino, dixit Mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Compassa est enim eorum verecundiæ, sicut misericors, sicut benignissima. Quid de fonte pietatis procederet, nisi pietas? Quid, inquam, mirum si pietatem exhibent viscera pietatis? Et ipsa, dico vobis carissimi, si pie a nobis pulsata fuerit non deerit necessitati nostræ, quoniam misericors est, et Mater misericordiæ. Nam si compassa est verecundiæ illorum a quibus fuerat invitata, multo magis compatitur nobis, si pie fuerit invocata. Placent enim illi nuptiæ nostræ, et pertinent ad eam multo amplius illis, nimirum de cujus utero, tamquam e thalamo suo cœlestis sponsus processit. Sed quem non moveat, quod in nuptiis illis respondit Dominus benignissimæ ac sanctissimæ Matri suæ, dicens: Quid mihi et tibi est, mulier? Quid tibi et illi, Domine? Nonne quod Filio et Matri?

℟. Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium, et beata ubera quæ lactaverunt Christum Dominum. * Qui pro salute mundi de Virgine nasci dignatus est. ℣. Per te est nobis vita perdita data, sancta Dei Genitrix, quæ de cœlo suscepisti prolem et mundo genuisti Salvatorem. — Qui pro salute.

Lectio viij.

QUid ad illam pertinet, quæris, cum tu sis benedictus fructus ventris ejus immaculati? Nonne ipsa est quæ salvo pudore, concepit, et sine corruptione te peperit? Nonne ipsa est, in cujus utero novem mensibus moratus es, cujus virgineis uberibus lactatus es; cum qua, jam duodecim annorum factus, de Jerusalem de-

cendisti, et eras subditus illi? Nunc ergo, Domine, quid molestus es li, dicens : Quid mihi t tibi, mulier? Multum er omnem modum. ed manifeste, jam video quod, non velut ndignans, aut confunere volens Virginis Matris teneram verecundiam, dixeris : Quid mihi et tibi? Cum venientibus ad te (juxta Matris præceptum) ministris, nihil cunctatus facias quod illa suggessit.

℟. Omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi : * Captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiam. ℣. Denique tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanæ substantiam, ut non sit qui se abscondat a calore ejus. — Captivus redemptionem. Gloria Patri. Captivus.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Si transferri contingat, erit sequens

Lectio ix.

Idem in Assumptione B. M. V.

Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicæ historiæ seriem universam, et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quid denique signum vel tenuis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habeas, et accedere verearis. Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis et gratiæ, plena mansuetudinis et misericordiæ quæ ad eam pertinent inveneris, age gratias ei qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta

est, sapientibus et insipientibus copiosissima caritate debitricem se fecit.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

2. In me gratia omnis viæ, et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis.

3. Longitudo dierum in dextera ejus, et in sinistra illius divitiæ et gloria.

4. Lignum vitæ his, qui apprehenderint eam, et qui tenuerit eam beatus.

5. Occupabit salus muros tuos, et portas tuas laudatio.

Capitulum. Prov. cap. viij.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei: qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

Hymnus.

O Salus ægris columenque Virgo,
Aureo frontem redimita serto,
Quas tibi laudes canimus, benigno
Excipe vultu.

Te Pius, Turcæ fera cum ciebant
Bella, deposcens precibus fugatas
Audit turmas, cecinitque ovanti
Voce triumphum.

Peste corruptas populante terras
Quum gemunt omnes, nitet ecce imago
Matris, ac rident loca cuncta risu
Læta priore.

Vel nova ægrotus recreatus aura
Claudit erectos oculos in astra
Labis atque expers volat ad beata
Gaudia cœli.

Gloriam Patri canimus, tibique,
Alma spes Fili populo salusque,

loriam cuncti tibi sancte in omne
Spiritus ævum.
Amen.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ. ℟. Et extera tua suscepit me.

Ad Benedictus, Aña. d te sancta Dei Genitix clamavimus et per venit Domini salus obis, alleluia.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis anitate gaudere: et gloiosa beatæ Mariæ semer Virginis intercessioe a præsenti liberari ristitia, et æterna perrui lætitia. Per Dominum.

... fit Commem. Do... æ.

... Primam, ℟. br. ℣. Qui natus es de Maia Virgine.

Ad Tertiam.

...pitulum ut supra ... audibus.

℟. br. Lignum vitæ Maria, * Et non deficiet fructus ejus. Lignum vitæ. ℣. Et folia ejus ad sanitatem gentium. Et non deficiet. Gloria Patri. Lignum vitæ.

℣. Ne dimittas eam, et custodiet te. ℟. Dilige eam, et conservabit te.

Ad Sextam.

Capitulum.
Prov. cap. iv.

Audi fili mi, et suscipe verba mea, ut multiplicentur tibi anni vitæ; tene disciplinam, ne dimittas eam: custodi illam, quia ipsa est vita tua.

℟. br. Ne dimittas eam, * Et custodiet te. Ne dimittas. ℣. Dilige eam, et conservabit te. Et custodiet te. Gloria Patri. Ne dimittas.

℣. Ego autem in te speravi Domina. ℟. In manibus tuis sortes meæ.

Ad Nonam.

Capitulum.
Eccli. cap. xxiv.

Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et

sanctæ spei; in me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis.

℟. br. Ego autem * In te speravi Domina. Ego autem. ℣. In manibus tuis sortes meæ. In te speravi Domina. Gloria Patri. Ego autem.

℣. Liberasti nos sancta Dei Genitrix. ℟. Et dedisti nobis salutem.

In ij. vesperis.

Añæ et Capit. ut in Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. Mariæ Virginis.

Ad Magnificat, Aña. **Beata Mater et intacta, gloriosa Regina mundi, intercede pro nostra omniumque salute ad Dominum Jesum Christum.**

Festa Fixa.

DIE XXVI. MAII.

S. Philippi Nerii
Confessoris.

Duplex ij. class.
Ut in Breviari
Lect. j. Noct. **Beatus vir.**

DIE XXV. JUNII.

S. Gallicani
Martyris.

Duplex majus
Ut inter Festa aliquibus locis.

In j. Noct. Lect. **Fratres.** de Com. plurim. Mart. j.

DIE XV. JULII.

S. P. N. Camilli de Lellis

onfessoris et Fundatoris nostræ Congregationis.
Duplex j. classis cum Octava.
(Ex Decr. S. R. C. die 12. Martii 1753.)

In j. Vesperis.

Añæ de Laudibus.
Psalmi ut in j. Vesp.
e Communi Apostol.

apitulum. Eph. cap. v.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carismi, et ambulate in dilectione, sicut Christus ilexit nos, et tradidit emetipsum pro nobis blationem, et hostiam)eo in odorem suavitatis.

Hymnus.

INclytam læti populi
frequentes,
)uæ sacros condit cineres Camilli,
Ambiant aram, cumulentque votis,
Et prece multa.

Hunc Deus summa miseratus arce,
Sustulit lassum studiis iniquis,
Et dedit partes scelus expiandi
Fletibus æquis.

Tum novo Divum recreatus igne,
Non timet neglecta redire virtus,
Semita jam tentat iter negata
Fortiter audens.

Rebus angustis animosus Heros
Semper apparet : bene præparatum
Pectus horrendi haud quatiunt labores,
Durave egestas.

Custos almi propositi severus,
Sortibus vitæ variis, maligni
Egerit justis domitos triumphis
Æstus amoris.

Ergo qui sævis scelerum catenis
Turpiter mœsti premimur, Camille,

Impetres nobis veniam
rogamus,
Et decus omne.
Quosque, dum vita
fruimur, dolosos
Neu sinas hostes inhiare
inultos :
Lætus intersis, dubiosque mortis
Dirige casus.
Laus sit æternum
Triadi per ævum,
Alta quæ cœli super
astra regnat,
Quæ mare, et terras variisque mundum
Temperat oris.
Amen.

℣. Non te pigeat visitare infirmum, ℟. Ex his enim in dilectione firmaberis.

Ad Magnificat, Aña. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.

Oratio.

DEus, qui sanctum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari caritatis prærogativa decorasti : ejus, quæsumus, meritis spiritum nobis tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum... in unitate Spiritus sancti Deus.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Deum, qui caritas est, * Venite adoremus.

Ps. Venite exsultemus etc.

Hymnus.

EXsultent miseri, turbaque pauperum,
Afflictus renovet pristina gaudia,
Infirmus redeat viribus integris :
Astat Lellius omnibus.
Spectans vaniloqui
munera sæculi
Irretorto oculo, nobilis ausibus,
Quot flammas tacito pectore concipit,
Omnes impiger ut juvet?
Cui non auxilium fervida caritas
Decernit? Gelido qui
jacet in specu,

onfectum macie quærit, et extrahit.
tro funere liberans.
Vitam qui trepidis pauperie aspera
ı rebus tenuant corpore pallidi,
scas suppeditat, vestibus induit,
ractus membra laboribus.
Mordaci laceris sollicitudine
'or matris tenerum, cor patris anxium
'ræbet, quo levius sit patientia
Quidquid corrigere est nefas.
Mortis indomitæ fata voracia
ntentant homines? Nec labor improbus,
Nec curæ prohibent : ecce aderit vigil
Agon dum premit ultimus.
Quin se cum sociis insolito nisu,
Toto magnanimus consecrat arduo,
Constantes relevent subsidiis piis
Dira peste vel obrutos.
Tu dux egregius, tu pater optimus,
Tu nostrum columen, tu decus inclytum,
Fac nostra in miseros algida pectora
Flammis talibus ardeant.
Simplex o Deitas, Trinaque supplices
Exaudi gemitus, votaque respice :
Da Patris precibus limina cœlitum
Ejus scandere filios.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ut cognovit Camillus, * quod magnus est Dominus Deus noster, statuit custodire judicia justitiæ ejus.

Psalmi ut in Comm. Conf. non Pontif.

Aña. Intellectum dedit illi Dominus, * et instruxit in via, qua graderetur, et firmavit super eum oculos ejus.

Aña. Elegit abjectus esse, * in domo Dei sui, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

℣. Qui diligit fratrem suum. ℟. In lumine manet.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. xij. et xiij.

FRatres : Adhuc excellentiorem viam vobis demonstro. Si linguis hominum loquar, et Angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam : et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

℟. Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, * Ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus in caritate. ℣. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, et dilectionis. — Ut essemus.

Lectio ij.

CAritas patiens est, benigna est : caritas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati : omnia suffert, omnia sperat, omnia sustinet. Caritas nunquam excidit; sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est.

℟. Induite vos sicuti electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam,

ıtientiam : super om- a autem hæc, * Cari- tem habete, quod est nculum perfectionis. . Ipsi enim a Deo di- cistis, ut diligatis in- cem. — Caritatem ha- ete.

Lectio iij.

CUM essem parvu- lus, loquebar ut arvulus, sapiebam ut arvulus, cogitabam ut arvulus. Quando autem ctus sum vir, evacuavi uæ erant parvuli. Vi- emus nunc per specu- m in ænigmate, tunc utem facie ad faciem. Nunc cognosco ex par- e, tunc autem cogno- cam sicut et cognitus um. Nunc autem ma- ıent fides, spes, caritas : ria hæc : major autem :orum est caritas.

℟. Diligamus nos in- vicem, quia caritas ex Deo est, * Et omnis, qui diligit ex Deo natus est, et cognoscit Deum. ℣. Qui non diligit non novit Deum, quoniam Deus caritas est. — Et omnis. Gloria. Et omnis.

In secundo Nocturno.

Aña. Amicus fidelis, Camillus, * medicamentum vitæ, et immortalitatis : non est digna ponderatio auri, et argenti contra bonitatem fidei illius.

Aña. Iste est vir misericordiæ, *cujus pietas non defuit : cum semine ejus permanent bona.

Aña. Rogationem contribulati * non abjecit, nec avertit faciem suam ab egeno; fuit pupillis misericors ut pater, et pro viro matri illorum.

℣. Estote misericordes. ℟. Sicut Pater vester misericors est.

Lectio iv.

CAmillus Bucclanici Theatinæ diœcesis oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, matre sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium præeuntem, se peperisse. Adolescens

rem militarem sequutus, sæculi vitiis aliquandiu indulsit; donec vigesimum quintum agens ætatis annum tanto supernæ gratiæ lumine, divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero ascriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est; sed fœdo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℟. Nunc fratres quoniam vos estis presbyteri in populo Dei, et ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda illorum dirigite: * Sic Pater noster probatus amicus Dei effectus est. ℣. Consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. — Sic Pater noster.

Lectio v.

Romam profectus, in nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est, cujus etiam administrationem ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium ægrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, et cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, et he-

icæ caritatis exempla. erum cum animarum extremis periclitanım, quod unice intenbat, levamini subsiium litterarum pluriıum conferre intelligeıt, trigintaduos annos atus in primis gramıaticæ elementis tyroinium inter pueros iteım subire non erubuit. acerdotio postea iniiatus, nonnullis sibi djunctis sociis, prima ecit congregationis Cleicorum Regularium Inirmis ministrantium undamenta, irrito coıatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus cœlesti voce e Christi crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede apostolica approbari obtinuit, sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est.

℟. Nunc ergo filii, æmulatores estote legis, et date animas vestras, * Et mementote operum Patris vestri. ℣. Et accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. — Et mementote.

Lectio vj.

Arctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum

ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat : utque omnium indigentiis præsto esset, generalem Ordinis præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et urbes contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, et Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, et proximum caritate exarsit, ut angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, et gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum, et ossibus constare videretur, quinque molestis æque ac diutinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu, et Mariæ nomina, ad ea verba : mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat : qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie idus Julii, anno salutis millesimo, sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto. Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis ascripsit. Et Leo decimus tertius, ex sacrorum catholici orbis Antistitum voto ac Rituum Congregationis consulto, cœlestem omnium hospitalium et infirmorum ubique degentium Patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium litaniis invocari præcepit.

℟. Vos autem Dominus multiplicet, et abun-

are faciat caritatem
estram in invicem, et
n omnes quemadmo-
um et nos in vobis;
Ad confirmanda corda
estra sine querela in
anctitate ante Deum.
℟. Caritas Dei, et com-
municatio sancti Spiri-
us sit cum omnibus
obis. — Ad confir-
manda. Gloria Patri.
Ad confirmanda.

In tertio Nocturno.

Aña. Caritas Dei * diffusa est in corde illius per Spiritum sanctum, qui datus est illi.

Aña. Aquæ multæ * non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruere illam.

Aña. Omnem legem * in uno sermone implevit, quia dilexit proximum sicut seipsum.

℣. Si manseritis in sermone meo. ℟. Vere discipuli mei eritis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. lxxxiij. in Joann.

QUid putamus fratres mei; numquid nam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligamus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem fides, spes, caritas, tria hæc; major autem horum caritas. Et si in caritate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe. Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur quod ait

idem Apostolus : Plenitudo legis, caritas.

℟. Estote prudentes, et vigilate in orationibus : ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes, * Quia caritas operit multitudinem peccatorum. ℣. Nolite ergo deficere benefacientes.—Quia caritas.

Lectio viij.

UBI ergo caritas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit : nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit : nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides, et spes : et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum, quandoquidem non diligit et se ipsum? Est quippe impius, et iniquus : qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis : * Qui enim diligit proximum, legem implevit. ℣. Finis præcepti est caritas. — Qui enim. Gloria Patri. Qui enim.

Lectio ix.

HOC ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud præcepit, faciemus : quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines : nam ut discernetur, adjunctum est : Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a ceteris qui non ad hoc se

vicem diligunt, quia
:c diligunt. Qui autem
propter habendum
eum diligunt, ipsi se
ligunt; ergo ut se di-
;ant, Deum diligunt.
on est hæc dilectio in
nnibus hominibus :
luci se propterea dili-
unt, ut sit Deus omnia
i omnibus.
Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Factus sum * infir-
iis infirmus, ut infirmos
icrifacerem : omnibus
mnia factus, ut omnes
icerem salvos.

Ps. Dominus regna-
it etc. cum reliquis de
Dominica.

2. Debui per omnia *
ratribus assimilari ut
nisericors fierem.

3. Beatus, qui intelli-
git * super egenum, et
pauperem, in die mala
iberabit eum Dominus.

4. Non diligamus
verbo, * neque lingua,
sed opere, et veritate.

5. In hoc cognoscent
omnes, * quia discipuli
mei estis, si dilectionem
habueritis ad invicem.

Capitulum. Eph. cap. v.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

ARdens Camilli in miseros
Latere nescit caritas;
Sacris adurit ignibus,
Totisque membris æstuat.

Ægrorum turba languida,
Quam dirus angor opprimit,
Unam languentis Lellio
Christi refert imaginem.

Noctis, lucisque tempora
Dat fortis vili muneri :
Prosternit illis lectulos,
His sordes purgat sedulus.

Quo quisque plagis fœdior,
Huic ipse servit promptior,

Tabem nec horret ulcerum :
Horrere nescit caritas.
Agone in summo positis
Præsens auxilium porrigit,
Quo justi firmant pectora,
Reique deflent crimina.
Pater benignus impetra
Tui nos sequi vestigia :
Nos caritatis victimæ
Fac mereamur effici.
Extremo vitæ in limine
Omni solutos fœnore,
Et sancto amore saucios
Perducas ad cœlestia.
Sit tibi summa o Trinitas
Æterna in sæcla gloria,
Quæ caritate fervidos
Ditas beato lumine.
Amen.

℣. Hoc mandatum habemus a Deo. ℟. Ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum.

Ad Benedictus, Aña. Translatus est Camillus de morte ad vitam, quoniam dilexit fratres; nec dilexit verbo neque lingua, sed opere et veritate.

Oratio.

DEus, qui sanctum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari caritatis prærogativa decorasti : ejus, quæsumus, meritis spiritum nobis tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum... in unitate Spiritus sancti.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres estote. ut in Laudib.

℟. br. Hæc mando vobis, * Ut diligatis invicem. Hæc. ℣. Sicut dilexi vos. — Ut. Gloria Patri. Hæc.

℣. Propterea diligit me Pater. ℟. Quia ego pono animam meam.

Ad Sextam.

Capitulum. Tob. c.

NOli avertere faciem tuam ab ullo paupere : ita enim

:t, ut nec a te averta-
r facies Domini. Quo-
odo potueris, ita esto
isericors.

℟. br. Propterea * Di-
;it me Pater Propter-
ı. ℣. Quia ego pono
ıimam meam. Diligit.
loria Patri. Propterea.
℣. Exemplum dedi
›bis. ℟. Ut ita et vos
ciatis.

Ad Nonam.

Capitulum.

ı. Joann. cap. iij.

I Nimam suam Christus pro nobis
osuit, et nos debemus
ro fratribus animas po-
ere.

℟. br. Exemplum * De-
i vobis. Exemplum.
. Ut ita et vos faciatis.
)edi vobis. Gloria Pa-
ri. Exemplum.
℣. Omnia vestra in ca-
itate fiant. ℟. Et caritas
nea cum omnibus vobis.

In ij. Vesperis.

..nia ut in primis
..er seq.
℣. Si manseritis in
ermone meo. ℟. Vere
lisciouli mei eritis.

Ad Magnificat, Aña. Cor suum Camillus dedit in consummationem operum : et lampades ejus, lampades ignis atque flammarum.

✠ Officium per Octavam dicitur ut in die Festi sub ritu semiduplici, exceptis Lectionibus :

In j. Nocturno, de Scriptura occurrente.

In ij. et iij. Nocturno, ut infra.

DIE XVII. JULII.

TERTIA DIE INFRA OCT.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

EX nova caritatis schola, nempe Ordine regulari, quem, approbante Gregorio decimo quinto, Camillus instituit, mirum quanta in omnium ordinum homines tum corporum, tum animarum præcipue utilitas dimanavit. Non jam ægrotantes ad morborum ærumnas, solitudinis, ac

derelictionis mœrorem accessisse doluerunt. Non jam transactæ vitæ reatibus gravati imminentis mortis discrimen absque peccatorum expiatione subire timuerunt. Non jam humani generis adversarius miseros mortales in extremis laborantes infesta rabie circumsistens, eos a susceptorum sacramentorum robore imparatos, aut fidelium exhortationum solatio, et subsidio destitutos invenit. Reddita nosocomiis mundities, allevati ministrorum labores, animarum pastores ubique adjuti, in anxietatibus, curis, sollicitudinibus sublevati.

℟. Nunc fratres.

Lectio v.

SUblimis Camilli caritas a Deo procedens, et in Deum ipsum se referens, creata omnia, quæ aliis inordinatæ cupiditatis fomenta esse solent, vel tamquam pietatis in Deum argumenta, vel tamquam occasiones misericordiæ in proximos exercendæ, unice intuebatur. Hinc cum ex omnibus rebus quæcumque ipsius sensibus obversabantur, nova quotidie amandi, laudandique Creatoris incitamenta sumeret, et novas caritatis flammas conciperet, in assiduos de Deo sermones, in flagrantissimos divini amoris actus, non sine lacrymis identidem erumpebat: tantoque cor ejus æstuabat ardore, ut sensibilem aliquando lucem e vultu suo radiantem emitteret, et nihilominus ingemiscens, quod se infinitæ Bonitati pro merito diligendæ imparem agnosceret, infinitas sibi animas dari voluisset, quas in Dei amore totas impenderet.

℟. Nunc ergo.

Lectio vj.

HOC desiderio incensus ad operosa ministeria proximis præstanda eo spiritu accedebat, ut omnipotenti Deo, quem in pau-

:ribus intuebatur, obquium aliquod pro ribus exhiberet; ab que cogitatione nuniam mentem, animumie avertebat. Itaque elestem fere vitam in rris ducens, nonnuniam visus est per mibiles ecstases a sensius omnino alienatus, toque corpore in aere evato, ac suspenso, atorum spirituum conrtio sese miscere. Une et eorum ope ac ræsidio, complura vitæ iscrimina mirabiliter vasit: et sancti Philippi Ierii testimonio comertum est, Angelos psius sociorum lateriius, dum infirmis minitrarent, astantes appauisse. Sed et aliis suernaturalibus donis a Deo cumulatus, spiritu rophetiæ, gratia curaionum et mirabili in aturæ leges imperio, dhuc vivens innumera cœlestis favoris, quo fruebatur, argumenta dedit.

℟. Vos autem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxxiv. in Evang. Joann.

PLenitudinem dilectionis, qua nos invicem diligere debemus, fratres carissimi, definivit Dominus dicens: Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Quia ergo superius dixerat: Hoc est mandatum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos: quibus verbis addidit, quod nunc audistis: Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis: fit ex hoc consequens,

quod idem iste Evangelista Joannes in Epistola sua dicit: Ut quemadmodum Christus pro nobis animam suam posuit, sic et nos debeamus pro fratribus animas ponere; diligentes utique invicem, sicut ipse dilexit nos, qui pro nobis animam suam posuit.

℟. Estote prudentes.

Lectio viij. Tract. lxxxv.

CUM Dominus Jesus commendasset caritatem quam exhibuit nobis moriendo pro nobis, atque dixisset : Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis : Vos, inquit, amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Magna dignatio : cum servus bonus esse non possit, nisi præcepta domini sui fecerit; hinc amicos suos voluit intelligi unde servi boni possunt probari. Sed, ut dixi, ista dignatio est, ut Dominus quos novit servos suos, dignetur dicere amicos suos.

℟. Nemini quidquam.

Lectio ix.

NAM ut sciatis ad servorum officium pertinere præcepta Domini sui facere, alio loco servos utique objurgat dicens : Quid autem vocatis me, Domine, Domine, et non facitis quæ dico? Cum ergo dicitis, Domine, jussa faciendo quid dicatis ostendite. Nonne servo obedienti ipse dicturus est : Euge serve bone, quia in paucis fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui? Potest igitur esse servus, et amicus, qui servus est bonus. Te Deum.

DIE XX. JULII.

SEXTA DIE INFRA OCT.

In secundo Noctur.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

A Virtutum suarum, et supernorum carismatum sublimitate oculos

xclinans Camillus, eosne in propriæ humilitis profunditate libenis defigens, nec unam oblivione captus irgationis veterum iorum delictorum, sæe se inter omnes pecitores pessimum appelbat, seque indignum, ui inter homines viveit, ac destinatum æternis gnibus titionem intimo nimi sensu profitebair. Ex quo sane humitatis fonte prodierunt ssidua, quibus corpus fflictabat, pœnitentiæ, c mortificationis exeritia; præcipue vero denissus ille mentis habius, quo pauperibus, et egrotis, quos sibi in Domino adsciverat, in ibjectis, et laboriosis quibusque officiis sine requie ministrabat, atque inserviebat.

℟. Nunc fratres.

Lectio v.

NEque vero ob præclaram, Deoque, et hominibus acceptissimam Religionem a se fundatam, sapientissime administratam, latissimeque propagatam, ullo modo efferebatur: quinimmo delatum sibi forte Fundatoris nomen refugiens, ipsam quoque Ordinis præfecturam, quam per septemdecim annos in omni patientia, et sollicitudine gesserat, tandem, firmato jam ipsius statu, et regimine, humiliter a se abdicavit, et sponte dimisit; ut ita cum eo, a quo didicerat mitis esse, et humilis corde, fratribus suis jam dicere posset: Ego autem in medio vestri sum, tamquam qui ministrat. Qua tamen ex re, iidem novam utilitatem sunt consequuti; dum ab ipso Ordinis moderatore, a quo sapientissimas leges, atque vivendi regulas ad eum diem acceperant, deinceps etiam perfectæ subjectionis, et obedientiæ formam, ipsius exempla intuentes, desumere potuerunt.

℟. Nunc ergo.

Lectio vj.

SED jam videamus latitudinem, qua dilatatum est cor ejus, ut caritatis suæ fructus ad omnes proximos in tribulatione, et angustia positos derivaret. Omissis, quæ Camillus assidue pro pauperibus sustentandis, alendis, hospitio accipiendis, pro virginibus tuendis, et collocandis, pro viduis ac pupillis defendendis, sublevandisque gerebat. Unum pro cunctis opus, quod sibi, suisque alumnis proprium, et præcipuum sumpserat, ut ægrotantium animabus, corporibusque succurreret, immensam prope illius caritatis amplitudinem satis demonstrat. Quis enim tota Urbe infirmabatur, cum quo commiserationis affectu non infirmaretur Camillus? Quem reperit inopia pressum, ægritudine prostratum, aut nimio mortis metu perterritum, cui non opportuna corporis, animique subsidia contulerit, eumque in æternæ salutis fiduciam erexerit? Quem vitiis, atque peccatis, irretitum, vel religionis mysteria, et dogmata ignorantem, quin eum ad melioris vitæ propositum, ad divinæ bonitatis sinum reducere studuerit, vel in doctrina fidei, et in lege Domini erudierit? Quin etiam constat aliquos hæreticos morbo correptos Camilli caritate, et comitate devinctos, ejusque instructionibus, atque hortationibus illustratus, adjuvante divina gratia, Ecclesiæ catholicæ restitutos fuisse.

℟. Vos autem.

In tertio Nocturn[o]

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. [...]

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua

De Homilia sancti Augustini Episcopi.
Ex eod. Tract. lxxxv. in Evang. Joann.

QUomodo intellecturi sumus, et servum, et amicum esse servum bonum, cum dicat : Jam non dico vos servos, quia servus nescit quid faciat dominus ejus? Ita nomen constituit amici, ut auferat servi : non ut in uno utrumque maneat, sed ut alterum, altero decedente, succedat. Quid est hoc? Ita ne cum præcepta Domini fecerimus, servi non erimus? Ita ne tunc servi non erimus, quando boni servi fuerimus? Et quis contradicere potest Veritati, quæ ait : Jam non dico vos servos? Et cur hoc dixerit, docet : Quia servus, inquit, nescit quid faciat dominus ejus.

℟. Estote prudentes.

Lectio viij.

NUnquidnam servo bono, et probato dominus ejus non etiam secreta sua committit? Quid est ergo quod ait ; Servus nescit quid faciat dominus ejus? Verum, esto, nescit quid faciat : Numquid nescit etiam quid præcipiat? Nam et si hoc nescit, quomodo servit? Aut quomodo servus est, qui non servit? Et tamen Dominus loquitur : Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis : Jam non dicam vos servos.

℟. Nemini quidquam.

Lectio ix.

O Rem mirabilem! Cum servire non possimus, nisi præcepta Domini fecerimus, quomodo præcepta faciendo servi non erimus? Si servus non ero præcepta faciendo, et nisi præcepta fecero, servire non potero; ergo serviendo servus non ero. Intelligamus, fratres, intelligamus, et hoc in nobis Dominus faciat, ut intelligamus, faciat etiam, ut intellecta faciamus.

Hoc autem si scimus, profecto scimus, quod facit Dominus quia nos ipsos tales non facit nisi Dominus, et per hoc ad ejus amicitiam pertinemus.

Te Deum.

DIE XXI. JULII.

SEPTIMA DIE INFRA OCT.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

PER omnes Urbis regiones, ac domos magni fuere, et quotidiani Camilli labores; tum vero in publicis xenodochiis, et potissimum in hospitali domo sancti Spiritus in Saxia, ubi quæ inter plures dispertita sunt munera, idem unus omnia amplexus est, ac mira sedulitate complevit. In eo habuerunt ægroti quidquid homines fere ab amicis, propinquis, parentibus desiderare consueverunt. Nec major est amantissimæ matris sollicitudo erga unicum languentem filium, ea, quam Camillus singulis quibusque ægrotantibus præstabat; eorum desideria prævertens, eorum solatium, commodum, munditiem, ac potissimum animæ expiationem, rectamque sacramentorum perceptionem procurans. In eos vero peculiariter intentus a quibus ceteri vel contagionis metu, vel morborum nausea, et horrore refugiebant, eos ipse ulnis amplexari, fovere sinu, suisque vestibus tegere non recusabat. Ibi sæpe laboriosas noctes laboriosissimis diebus continuavit. nec ulcerati cruris, nec gravis herniæ incommodo, et dolore detentus, nec cibi, nec somni, nec requietis memor, non semel ob extremam corporis defatigationem, spirituum deliquio captus, in terram semianimis corruit.

℟. Nunc fratres.

Lectio v.

CONtagiosa lue, cum
extrema annonæ
ıritate, Romam inva-
ente, Camilli caritas
d illum, quem cum
ɔciis professus fuerat,
:vera pertigit gradum,
t nimirum ægrotis fide-
bus, quos etiam pestis
ıcessisset, opem, et
ıinisterium præstaret.
)uandoquidem propria
ncolumitate, vitaque
:ontempta, minime du-
)itavit cum suis alum-
ıis pro salute publica se
levovere. Itaque visus
est, non modo publicis
omnibus nosocomiis
sine intermissione ad-
esse, ac miseris ægro-
tantibus opera, consilio,
exhortationibus opem
ferre; verum etiam in-
credibili sollicitudine
privatas quaslibet do-
mos ingredi, quandoque
etiam, si occlusæ essent
fores, adhibitis scalis,
per fenestras penetrare;
remotissima quæque
loca, obscuras cryptas,
immunda stabula anxie
circumire; languentes, afflictos, inedia dejectos conquirere, atque omnes, quibuscumque poterat, subsidiis juvare, ac reficere, eorum plagas curare, tabem abstergere, sordes eluere, lectos purgare.

℟. Nunc ergo.

Lectio vj.

NOvum præterea aperuit xenodochium in ipsa religionis suæ domo; alterum in regione Cœlimontana ad sanctum Sixtum; alterum quoque ad clivum Capitolii in via Rhedarum constituit. Ea tempestate sedata, cum Tiberis, biennio post, aquarum copia plus nimio auctus, magnam Urbis partem inundasset, jamque adjacentes sancti Spiritus ædes invadens, inferiora ipsius cubicula occupasset, commotus tanto infirmorum periculo Camillus, in medias aquas prosiliens, cepit ægrotos ipsos, eorumque grava-

tos humeris suis alio transferre, nec prius ab opere cessavit, quam immenso trium dierum labore, in tuto omnia collocata conspexerit. Quod si veritatis æternæ testimonio, majorem hac dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis; quid ni heroicam fuisse agnoscamus caritatem Camilli, qui minime detrectavit pro pauperibus Christi, vitam sæpe suam in manifestum discrimen adducere, nec unquam animam suam pretiosiorem fecit ea, cujus desiderio flagrabat, proximorum salute?

℟. Vos autem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex eod. Tract. lxxx. in Evang. Joann.

SIcut duo sunt timores, qui faciunt duo genera timentium: sic duæ sunt servitutes, quæ faciunt duo genera servorum. Est timor, quem perfecta caritas foras mittit; et est alius timor castus permanens in sæculum sæculi. Illum timorem, qui non est in caritate, attendebat Apostolus, cum dicebat: Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore. Illum autem timorem castum attendebat, cum dicebat: Noli altum sapere, sed time. In illo timore, quem foris caritas mittit, est etiam servitus simul foras cum ipso timore mittenda; utrumque enim junxit Apostolus, hoc est servitutem, et timorem, dicendo: Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore.

℟. Estote prudentes.

Lectio viij.

AD hanc servitutem servum per-
ientem intuebatur et
ominus dicens : Jam
›n dico vos servos,
ıia servus nescit, quid
ciat dominus ejus.
on utique ille servus
ɜrtinens ad timorem
ıstum, cui dicitur :
ıuge serve bone, intra
ı gaudium Domini tui :
ɜd ille servus pertinens
d timorem foras a ca-
ıtate mittendum, de quo
libi dicit : Servus non
ıanet in domo in æter-
ıum; filius autem ma-
ıet in æternum. Quo-
ıiam itaque dedit nobis
›otestatem filios Dei
ieri; non servi, sed filii
ıumus; ut miro quo-
ıam, et ineffabili, sed
ıamen vero modo, servi
non servi esse possimus,
servi scilicet timore casto, ad quem pertinet servus intrans in gaudium Domini sui; non servi autem timore foras mittendo, ad quem pertinet servus non manens in domo in æternum.

℟. Nemini quidquam.

Lectio ix.

UT autem tales servi, non servi simus, Dominum facere sciamus. Hoc autem servus ille nescit, qui nescit quid faciat Dominus ejus; et cum aliquid boni facit, sic extollitur, quasi hoc ipse faciat, non Dominus ejus; et in se, non in Domino gloriatur, cum se ipse deceperit, quia sic gloriatur, quasi non acceperit. Nos autem, carissimi, ut amici Domini esse possimus, quid noster Dominus faciat, sciamus. Non solum enim homines, verum etiam justos ipse facit nos, et non ipsi nos. Et ut hoc sciamus, quis nisi ipse facit? Non enim spiritum hujus mundi accepimus, sed spiritum, qui ex Deo est, ut sciamus, quæ a Deo donata sunt nobis. Ab ipso quidquid boni est, donatur. Ergo quia

et hoc bonum est, ab ipso, utique donatur, ut sciatur a quo bonum omne donetur, ut omnino de omnibus bonis, qui gloriatur, in Domino glorietur.

Te Deum.

Ad Vesperas, omnia ut in primis Vesperis Festi.

DIE XXII. JULII.

Octava S. P. N. Camilli de Lellis.

Duplex.

Omnia ut in die Festi, exceptis Lectionibus sequentibus.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bulla Canonizationis.

NON unius Romanæ Urbis ambitu se continuit Camilli dilectionis amplitudo, sed alias quoque regiones, ac civitates complexa est, ad quas instituti sui fructum, utilitatemque propagavit. Italiam fere universam benefaciendo peragravit, mirifica caritatis opera ubique exercens, omniumque necessitatibus opportune succurrens. Mediolanum, et Nolam urbes, pestifera contagione grassantes, quo tempore alii earum urbium commercia omni ratione vitabant, quin etiam earum cives alio evolare posse cupiebant, ultro ingressus est Camillus, dilectionis ignem in sinu portans, atque utrobique admiranda illa virtutis exempla, quæ Roma olim conspexerat, pari omnium ordinum admiratione renovavit.

℟. Nunc fratres, quoniam vos estis presbyteri in populo Dei, et ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda illorum dirigite : * Sic Pater noster probatus amicus Dei effectus est. ℣. Consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, pa-

entes estote ad omnes.
- Sic Pater.

Lectio v.

BUclanicum patrium oppidum t audivit annonæ difficultate graviter afflitum, illico Roma eo se ontulit, suosque cives npensis providentiæ, et aritatis officiis, illustriius quoque impetratis Deo prodigiis, mirifice ecreavit. Denique inxstinctam caritatis suæ lammam usque ad exium vitæ, usque ad meam præclari cursus feiciter perduxit; cumque liuturno triginta trium mensium languore, lentaque, et molesta febri probatus fuisset, prænunciatum sibi cœlitus mortis diem animo concupiscenti præstolando, nil aliud, præter Dei, et proximi dilectionem in corde, et in ore habens, nil aliud sociis, ac discipulis suis commendans; tandem Ecclesiæ sacramentis pie, et religiose susceptis, die decima quarta Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto, ad regnum perfectæ caritatis migravit.

℟. Nunc ergo filii, æmulatores estote legis, et date animas vestras, * Et mementote operum Patris vestri. ℣. Et accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. — Et mementote.

Lectio vj.

NON dubitarunt quicumque ipsius laborum agnovere certamina, quin ipsi coronam justitiæ reddidisset justus Judex, qui, etiam editis potentiæ suæ signis, devota frequentis populi ad ejus funus confluentis officia sibi accepta esse monstravit. Hinc post maturum omnium examen iteratis vicibus resumptum, Benedictus Papa decimus quartus, die septima Februarii, anni millesimi septingentesimi quadragesimi secundi, formali beatificatione Camillo venerationem

indulsit, quam, summo fidelium studio eidem exhibitam, cum nova subsequuta sint miracula, quæ manifestam Dei voluntatem de ipsius glorificatione in terris augenda ostendere videbantur, idem Benedictus decimus quartus, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo sexto, tertio Kalendas Julii, pontificatus sui anno sexto, pluribus illustrem miraculis, solemni ritu Sanctorum fastis ascripsit. Excitemur igitur ad præclara sancti hujus persequenda vestigia, ut ipsius mereamur suffragiis adjuvari, qui cum in illo regno beatitudinis, in quod neque luctus, neque dolor ingreditur, non habeat, cui assueta misericordiæ suæ exhibeat officia, nos hic in tantis angustiis, et calamitatibus constitutos, sua intercessione sublevare, et flagella divinæ iracundiæ a nobis lubens studebit avertere.

℟. Vos autem Dominus multiplicet, et abundare faciat caritatem vestram invicem, et in omnes, quemadmodum et nos in vobis, * Ad confirmanda corda vestra in sanctitate sine querela ante Deum. ℣. Caritas Dei et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. — Ad confirmanda. Gloria Patri. Ad confirmanda.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. ·

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxxvj. in Evan. Joann.

NON vos me elegistis, inquit, sed ego elegi vos. Hæc est illa ineffa-

lis gratia. Quid enim amus, quando Chrium nondum elegeraus, et ideo non dilibamus? Nam, qui eum on elegit, quomodo iligit? Numquid jam nobis erat, quod in salmo canitur : Elegi bjectus esse in domo Domini magis, quam abitare in tabernaculis eccatorum. Non utiue. Quid ergo eramus, isi iniqui, et perditi? Neque enim jam credileramus in eum, ut eligeret nos; nam si jam redentes elegit, electos legit. Cur ergo diceret : Non vos elegistis, nisi uia misericordia ejus rævenit nos? Hic certe acat vana illorum raiocinatio, qui præscieniam Dei defundunt contra gratiam Dei, et deo dicunt nos electos ante mundi constitutionem, quia præscivit nos Deus futuros bonos, non se ipsum nos facturum bonos.

℟. Estote prudentes, et vigilate in orationibus : ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes, * Quia caritas operit multitudinem peccatorum. ℣. Nolite ergo deficere benefacientes. — Quia caritas.

Lectio viij.

NON hoc dicit, qui dicit : Non vos me elegistis. Quoniam si propterea non elegisset, quia bonos futuros esse nos præsciverat; simul etiam præscisset, quod eum nos fuissemus prius electuri : non enim aliter possemus esse boni; nisi forte dicendus est bonus, qui non elegit bonum. Quid ergo elegit in non bonis? Non enim electi sunt, quia boni fuerunt, qui boni non essent, nisi electi essent. Alioquin gratia, jam non esset gratia, si præcessisse contendimus merita. Hæc quippe electio gratiæ est, de qua dicit Apostolus : Sic ergo et in hoc tempore reliquiæ

per electionem gratiæ salvæ factæ sunt. Unde subjungit : Si autem gratia, jam non ex operibus alioquin gratia jam non est gratia.

℟. Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis : * Qui enim diligit proximum legem implevit. ℣. Finis præcepti est caritas. — Qui enim. Gloria Patri. Qui enim.

Lectio ix.

QUid ergo dicturi sumus audiendo: non vos me elegistis : nisi quia mali eramus, et electi sumus, ut boni per gratiam nos eligentis essemus? Non est enim gratia, si præcesserant merita. Et videte carissimi, quemadmodum non elegit bonos, sed quos elegit, faciat bonos. Ego, inquit, elegi vos, et posui vos ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Nonne iste e fructus, de quo j dixerat : Sine me ni potestis facere? El ergo, et posuit ut eam et fructum afferamu nullum itaque fructu unde nos eligeret, ha bamus. Ut eatis, inquit, fructum afferatis. Im ut afferamus, et i est via, qua imus, in q nos posuit, ut eam Proinde in omnibus m sericordia ejus præve nos. Et fructus, quoq inquit, vester maneat quodcumque petieri Patrem in nomine me det vobis : maneat er dilectio; ipsa enim e fructus noster.

Te Deum.

DIE XVI. AUGUSTI.

S. Rochi

Confessoris.

Ut inter Festa aliquibus locis, sed dupl. maj. Lect. j. N Beátus vir.

OFFICIUM VOTIVUM.

S. P. N. Camilli de Lellis

essoris et Fundatoris nostræ Congregationis.

Semiduplex.

citandum semel in hebdomada, die non impedita, juxta Rubr. de Officiis votivis per annum ex Decreto S. R. C. die 5 Julii 1883.

Omnia, ut in die Fe- (xv Julii) præter se- ntia.

In utrisque Vesp.

℣. Non diligamus ver- neque lingua. ℟. Sed pere et veritate.

Ad Magnificat, Aña. **eati misericordes, * uoniam ipsi misericor- iam consequentur.**

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Ca- millo Confessori tuo ad nfirmos juvandos, et morti proximos in æter- næ salutis portum diri- gendos eximium miseri- cordiæ, et caritatis spi- itum tribuisti: da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes in extremo judicio audire a te mereamur: Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti Deus.

Ad Matutinum.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente; in Feriis vero non privilegiatis, ut in die Festi.

In ij. et iij. Nocturno.

MENSE MAIO.

Ut in die tertia infra Octavam.

MENSIBUS JUNII ET JULII.

Ut in die sexta infra Octavam.

MENSIBUS AUGUSTI ET SEPTEMBRIS.

Ut in die septima infra Octavam.

Ad Laudes.

℣. **Non te pigeat visitare infirmum.** ℟. **Ex his enim in dilectione firmaberis.**

Ad Benedictus, Aña. **Infirmus eram, *et visitastis me, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.**

Oratio. **Domine Jesu Christe.** ut supra.

¶ Eadem Commem-
tio de S. Camil-
Vesp. et ad Laud.
tari debet inter a-
Commemoratione
munes, sive Suff-
Sanctorum, quoties
currunt facienda
annum juxta Rubr.

Typis Desclée, Lefebvre et Soc. — Tornaci. [Belg.]

(5)

Officia Propria

Clericis Regularibus

Infirmorum

ministris.

Pars Autumnalis.

TORNACI Nerviorum

Typis Societ. S. Joannis Evang.

DESCLÉE, LEFEBVRE ET SOC.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congr. Typogr.

M.DCCC.XCVIII.

212

Privilegia Nostrorum.

I° Singulis anni diebus, Nostri omnes recitare poterunt Matutinum diei sequentis hora IIª post meridiem. Qui vero morantur in Hospitalibus, vel in Domibus convalescentiæ, et qui actu Infirmis ministrant recitare poterunt Vesperas et Completorium ante meridiem, et Matutinum cum Laudibus diei sequentis statim post meridiem.

II° Semel in hebdomada, juxta Rubricas de Officiis votivis per annum, Nostri omnes recitare poterunt Officium votivum S. P. N. Camilli. Quod Officium habetur in fine cujuslibet partis.

:ongregationis Clericorum Regularium

INFIRMIS MINISTRANTIUM.

KAlendarium perpetuum in usum Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, ex Kalendario Cleri Romani præcipue desumptum, cum additionibus opportunis et propriis ejusdem Congregationis, hodiernus Reverendissimus Pro-'ator Generalis Stanislaus Carcereri, votis quoque Capituli Gene-is, nuperrime Romæ habiti, satisfacturus, Sanctissimi Domini ›stri Leonis Papæ XIII. sanctioni humillime subjecit. Placuit vero em Sanctissimo Domino Nostro exhibiti Kalendarii examen :ræ Rituum Congregationi committere, quæ, quum ipsum Kalen-rium a se revisum atque emendatum, prout in superiori exemplari ›stat, probari posse censuerit, Sanctitas Sua, referente subscripto :retario, sententiam ejusdem Sacræ Congregationis ratam habens, nigne concedere dignata est, ut ab universa Congregatione Cleri rum Regularium Infirmis Ministrantium, in Horis Canonicis per vendis atque in Sacro peragendo, idem Kalendarium in posterum :vetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 6 Septembris 1895.

L. M. CARD. PAROCCHI

L. † S.

A. Tripepi *Secretarius.*

Decretum.

IN Consultatione Generali habita die 16 Septembris 1895, Reverendissima Generalis Consulta Ordinis CC. RR. Ministrantium Infirmis, ad mentem Reverendissimi P. Petri Desideri Præfecti Generalis, decrevit, atque ideo mandat nnibus et singulis Religionis nostræ in Sacris constitutis vel consti-iendis, ut *a die 1a Januarii* 1896. et *deinceps*, supra exhibito Ka-ndario perpetuo, a S. Sede votis postremi Capituli Generalis beni-ne concesso, omnes omnino uniformiter utantur, tum in Horis Ca-onicis persolvendis, tum in Sacro peragendo, juxta Rubricas.

Datum Romæ ex Æd. nostris S. M. Magdalenæ, die, mense et nno ut supra.

P. STANISLAUS CARCERERI
Vic. et Proc. Gen.

L. † S.

P. ALOISIUS TEZZA
Cons. Gen. ac Prosecr.

Concordat cum originali.
P. JOANNES BAPTISTA CIMAN
Provincialis Provinciæ Gallicæ.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 9 Decembris 1897.
G. F. J. BOUVRY, Canon.
a RR. DD. Vicario Capitul. delegatus.

Kalendarium Perpetuum

PRO CONGREG. CLERIC. REGUL. INFIRMIS MINISTRANTIUM

AB APOST. SEDE RECOGNITUM ET APPROBATUM.

Erat accuratissimus præscriptarum à Ecclesia cæremoniarum observator. — Ex vita S. P. N. Camilli L. III. c. X. Antwerpiæ an. 1632. excusa.

Litteræ (P. R.) *aut* (P. O.) *significant Officium haberi in Proprio Romano aut in Proprio Ordinis.*

Augustus.

c	29.	Decollatio S. Joan. Baptistæ, dupl. maj. Comm. S. Sabinæ M.
d	30.	S. Rosæ Limanæ V. dupl. Comm. Ss. Felicis et Soc. Mm.
e	31.	S. Raymundi Nonnati C. dupl.

FESTA MOBILIA.

Dom. inf. Oct. Assumpt. B. M. V. — S. Joachim C. Patris B. M. V. dupl. ij. cl. Comm. Domin.

Dom. ultima Augusti. — Festum B. M. V. sub titulo *Salus Infirmorum*, dupl. ij. cl. pro Congregatione, et dupl. tantum pro Ecclesia S. Mariæ Magdal. de Urbe. — Comm. Dom. (P. O. p. 1.)

September.

f	1.	S. Ludovici Reg. C. (ex 25. Aug.) semid. Comm. S. Ægidii Abb. ac Ss. XII. Fratrum Mm.
g	2.	S. Stephani Hung. Reg. C. semid.
A	3.	S. Philumenæ V. M. (ex 11. Aug.) dupl. in fine Brev.
b	4.	S. Rosæ Viterb. V. dupl. in fine Brev.
c	5.	S. Laurentii Justiniani E. C. semid.
d	6.	S. Elisabeth Reg. Vid. (ex 8. Jul.) semid.
e	7.	S. Hadriani III. P. C. dupl. (P. R.)
f	8.	Nativitatis B. M. V. dupl. ij. cl. cum Oct. Comm. S. Hadriani M.
g	9.	S. Sergii P. C. dupl. Comm. Oct. et S. Gorgonii M. (P. R.)
A	10.	S. Hilari P. C. dupl. Comm. Oct. (P. R.)
b	11.	S. Nicolai a Tolentino C. (ex heri) dupl. Comm. Oct. et Ss. Proti et Soc. Mm.

12. De Octava, semid.
13. De Octava, semid.
14. Exaltatio S. Crucis Domini, dupl. maj. Comm. Oct.
15. Octava Nativ. B. M. V. dupl. Comm. S. Nicomedis M.
16. Ss. Cornelii et Soc. Mm. dupl. Comm. Ss. Euphem. et Soc. Mm
17. Impressio Sac. Stigm. S. Francisci C. dupl.
18. S. Josephi a Cupertino C. dupl.
19. Ss Januarii et Soc. Mm. dupl.
20. S. Agapiti I. P. C. dupl. Comm. Vigil. (P. R.)
21. S. Matthæi Ap. et Evang. dupl. ij. cl.
22. S. Thomæ a Villanova E. C. dupl. Comm. Ss. Mauritii et Soc. Mm.
23. S Lini I. P. M. dupl. Comm. S. Theclæ V. M. (P.R.)
24. B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
25. Ss. Eustachii et Soc. Mm. (ex 20. huj.) dupl.
26. S. Eusebii I. P. M. dupl. Comm. Ss. Cypriani et Justinæ V. Mm. (P. R.)
27. Ss. Cosmæ et Damiani Mm. semid.
28. S. Wenceslai Reg. M. semid.
29. Dedicatio S. Michaelis Archang. dupl. ij. cl.
30. S. Hieronymi Presb. C. D. dupl.

FESTA MOBILIA.

om. I. Sept. — Festum Puriss. Cordis B. M. V. dupl. maj. Comm. Domin. (P. O. p. 12.)
om. infra Oct. Nativ. B. M. V. — Ss. Nominis ejusdem dupl. maj. Comm. Domin.
om. III. Sept. — Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj. Comm. Domin.

October.

A 1. S. Gregorii Armen. E. M. dupl. Comm. S. Remigii E. C. (P. R.)
b 2. Ss. Angelorum Custodum, dupl. maj.
c 3.
d 4. S. Francisci Assisien. C. dupl. maj.
e 5. S. Gallæ Vid. dupl. Comm. Ss. Placidi et Soc. Mm. in fine Breviarii.
f 6. S. Brunonis C. dupl.
g 7. S. Marci P. C. dupl. Comm. Ss. Sergii et Soc. Mm. (P. R.)
A 8. S. Birgittæ Vid. dupl.
b 9. Ss. Dionysii E. Rustici et Eleutherii Mm. semid.
c 10. S. Francisci Borgiæ C. semid.
d 11. B. Joannis Leonardi C. dupl. (P. R.)
e 12.

f	13.	S. Eduardi Reg. C. semid.
g	14.	S. Callisti I. P. M. dupl. (P. R.)
A	15.	S. Teresiæ V. dupl.
b	16.	S. Victoris III. P. C. dupl. (P. R.)
c	17.	S. Hedwigis Vid. semid.
d	18.	S. Lucæ Evang. dupl. ij. cl.
e	19.	S. Petri de Alcantara C. dupl.
f	20.	S. Joannis Cantii C. dupl.
g	21.	Comm. S. Hilarionis Abb. et Ss. Ursulæ et Soc Mm.
A	22.	
b	23.	SSmi Redemptoris, dupl. maj. in fine Brev.
c	24.	S. Raphaelis Archang. dupl. maj. in fine Brev.
d	25.	S. Bonifaçii I. P. C. dupl. Comm. Ss. Chrysanth et Soc, Mm. (P. R.)
e	26.	S. Evaristi I. P. M. dupl. (P. R.)
f	27.	Comm. Vigil.
g	28.	Ss. Simonis et Judæ Ap. dupl. i. cl.
A	29.	
b	30.	Festum B. M. V. sub titulo *Mater Agonizantiu* dupl. maj. (P. O. p. 22.)
c	31.	S. Siricii I. P. C. dupl. Comm. Vigil. (P. R.)

FESTA MOBILIA.

Dom. I. Octob. — Ssmi Rosarii B. M. V. dupl. [illegible] Comm. Domin.
Dom. II. Octob. — Maternitatis B. M. V. [illegible] Comm. Domin.
Dom. III. Octob. — Puritatis B. M. V. dupl. m[illegible]. Com Domin.
Dom. IV. Octob. — Ss. Reliquiarum quæ asservantur i nostris Ecclesiis, dupl. Comm. Domin. (P. O. p. 20.)

November.

d	1.	Solemnitas omnium Sanctorum, dupl. [illegible] Octava.
e	2.	De Octava, semid. Comm. Omnium Fideliu Defunct.
f	3.	De Octava. semid.
g	4.	S. Caroli Borromæi E. C. dupl. Comm. Oct. et Ss. Vitalis et Soc. Mm.
A	5.	De Octava.
b	6.	De Octava.
c	7.	De Octava.
d	8.	Octava Omnium Ss. dupl. Comm. Quat. Ss. Coronatorum Mm.

e	9.	Dedicatio Archibasil. Ss. Salvat. Cathedr. Rom. dupl. ij. cl. pro Clero Rom.
f	10.	S. Andreæ Avellini C. dupl. Comm. Ss. Tryphon. et Soc. Mm.
g	11.	S. Martini E. C. dupl. Comm. S. Mennæ M.
A	12.	S. Martini I. P. M. dupl. (P. R.)
b	13.	S. Nicolai I. P. C. dupl. (P. R.)
c	14.	S. Deusdedit P. C. dupl. (P. R.)
d	15.	S. Gertrudis V. dupl.
e	16.	S. Stanislai Kostkæ C. dupl. (ex 13. huj.) (P. R.)
f	17.	S. Gregorii Thaumat. E. C. dupl.
g	18.	Dedicatio Basilic. Ss. Apostolorum Petri et Pauli dupl. maj. pro Clero Romano.
A	19.	S. Pontiani P. M. dupl. (P. R.)
b	20.	S. Felicis de Valois C. dupl.
c	21.	Præsentatio B. M. V. dupl. maj.
d	22.	S. Cæciliæ V. M. dupl.
e	23.	S. Clementis I. P. M. dupl. Comm. S. Felicitatis M.
f	24.	S. Joannis a Cruce C. dupl. Comm. S. Chrysogoni M.
g	25.	S. Catharinæ V. M. dupl.
A	26.	S. Silvestri Abb. dupl. Comm. S. Petri Alex. E. M.
b	27.	S. Elisabeth Reg. Vid. dupl. (ex 19 huj.) (P. R.)
c	28.	S. Gregorii III. P. C. dupl. (P. R.)
d	29.	S. Gelasii I. P. C. dupl. Comm. Vigil. et S. Saturnini M. (P. R.)
e	30.	S. Andreæ Ap. dupl. ij. cl.

December.

f	1.	S. Didaci C. (ex 13. Nov.) semid. (P. R.)
g	2.	S. Bibianæ V. M. semid.

FESTA MOBILIA.

Dom. II. Nov. — Dedicatio omnium Ecclesiarum nostrarum dupl. j. cl. cum Octava. Comm. Domin.
Dom. III. Nov. — Dies Octava Dedic. omn. Eccl. nostr. dupl. Comm. Domin.
Dom. IV. Nov. — Patrocinii B. M. V. dupl. maj. Comm. Domin. in fine Brev.

Tenentur insuper Nostri sequentia Festa peragere : 1° Titularis propriæ Ecclesiæ, dupl. j. cl. cum Oct. — 2° Titularis Ecclesiæ Cathedralis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 3° Patroni Principalis loci, dupl. j. cl. sine Oct. — 4° Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, dupl. ij. cl. sine Oct.

IHS

Officia Propria
Clericis Regularibus Infirmorum ministris.

PARS AUTUMNALIS.

Festa mobilia.

DOMINICA
ULTIMA AUGUSTI.
B. Mariæ Virg.
sub titulo
Salus Infirmorum.
Duplex ij. classis.

(In Eccles. S. Mariæ Magd. de Urbe. Duplex j. classis.)

Omnia hic non propria dicuntur ut in Festis B. Mariæ V. per Annum.

In j. Vesperis.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Egressa es in salutem populi tui. ℟. In salutem cum Christo tuo.

Ad Magnif. Aña. Adonai, Domine Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminæ, exaudi preces servorum tuorum.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere; et gloriosa

beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Ps. Venite exsultemus.

Hymnus.

ÆGra dum morbi cruciant minaces
Corpora, humanam miserata gentem
Aspicit Virgo, renovatque fidæ
Dona salutis.

Quæque concepit sobolem supernam
Salvus ut tandem reniteret orbis,
Claudere antiquis patefacta culpis
Vulnera pergit.

Inde maternum populi levamen
Invocant; sertis cumulantur aræ,
Alma quæ passim memorent potentis
Munera dextræ.

Longum et enarrant monumenta in ævum.
Ut simul castas sine labe mentes
Virgo, et expulsis relevata pœnis
Corpora servet.

Semper o terræ columen decusque,
Fronte nos Mater placida tuere;
Hevaque invicto melior labantes
Robore firma.

Ac tuis olim precibus beata
Trinitas nobis tribuat serenum,
Donum ubi æternæ rutilat salutis,
Scandere cœlum.
Amen.

In primo Nocturno

Aña. Salus nostra, Virgo beatissima, in manu tua est, respice nos tantum, et læti serviemus tibi.

Aña. Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo Regis es pro cuncto populo.

Aña. Nunc ergo ora pro nobis, quoniam Vir-

) sancta es, ac salutis
.ater.

℣. Qui me invenerit,
veniet vitam. ℟. Et
iuriet salutem a Do-
iino.

De libro Sapientiæ.

Lectio j. Eccli. xxiv.

SApientia laudabit animam suam et in Deo onorabitur et in medio opuli sui gloriabitur. :t in Ecclesiis Altissimi periet os suum, et in onspectu virtutis illius loriabitur. Et in medio opuli sui exaltabitur, :t in plenitudine sancta admirabitur. Et in multitudine electorum habebit laudem, et inter benedictos benedicetur dicens : Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cœlis ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi, in fluctibus mari ambulavi, et in omni terra steti; et in omni populo, et in omni gente primatum habui : et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi; et in his omnibus requiem quæsivi, et in hereditate Domini morabor.

℟. Ait Angelus ad Mariam : Invenisti gratiam apud Deum, ecce concipies in utero, et paries Filium, * Et vocabis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. — Et vocabis.

Lectio ij.

QUasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion : quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa

dedi suavitatem odoris. Et quasi storax, et galbanus, et ungula, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus.

℟. Ego diligentes me diligo, * Et qui mane vigilant ad me, invenient me. ℣. Mecum enim sunt divitiæ, salus et gloria, opes superbæ et justitia. — Et qui.

Lectio iij.

EGO quasi terebinthus extendi ramos meos, et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego Mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ, et veritatis, in me omnis spes vitæ, et virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel, et favum. Memoria mea in generatione sæculorum. Qui edunt me adhuc esurient; et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt. Qui elucidant me vitam æternam habebunt.

℟. Qui edunt me adhuc esurient, et qui bibunt me adhuc sitient, qui audit me non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt. * Qui elucidant me vitam æternam habebunt. ℣. Signum vitæ est his qui apprehenderint eam, et qui tenuerit eam beatus. — Qui elucidant. Gloria Patri. Qui elucidant.

In secundo Nocturno.

Aña. Vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua debilia roborasti.

Aña. Deus dedit tibi gratiam, et omne consilium cordis tui roboravit in salutem populi.

Aña. Dabo in Sion salutem, et in Israel gloriam meam.

℣. In die tribulatio-
s meæ clamavi ad te.
. Quia exaudisti me.
ermo sancti Germani
Episcopi.

Lectio iv.

In S. Mariæ Zonam.)

POtens ad salutem præstandam auxilium uum, o Dei Genitrix, c ejusmodi, ut nullum lium intercessorem neessarium habeat ad Deum. Id quoque nos um perspectum habeanus, sed et periculo pso inde didicerimus, quod sæpius petentes, e, ferventissimam nostram opitulationem nacti, petitionum abunde præstationem accepinus, nunc quoque populus tuus, tua hereditas, grex tuus, de Filii tui honestatus appellatione, ad te confugimus. Plane enim nullus tuæ magnificentiæ finis; insatiabilis opitulatio tua. Nullus munerum tuorum numerus est. Nullus enim nisi per te, o Sanctissima, salutem consequitur. Nullus nisi per te, o Immaculatissima, qui a malis liberetur. Nullus nisi per te, o Castissima, cui donum indulgeatur. Nullus nisi per te, o Honoratissima, cui gratiæ munus misericordia præstetur.

℟. Sapientia filiis suis vitam inspirat, et suscipit inquirentes se, et præibit in via justitiæ, * Et qui illam diligit, diligit vitam. ℣. Qui tenuerint illam, vitam hereditabunt, et quo introibit, benedicet Deus. — Et qui.

Lectio v.

QUis sicut tu secundum unum Filium tuum humani generis curam gerit? Quis ita in nostris ærumnis nos defendit? Quis tam celeriter præveniens a tentationibus ingruentibus non eruit? Quis pro peccatoribus supplicando sicut tu enititur? Quis sic expromittens pro eis excusat, quorum nulla spes emendatio nis? Quæ enim materna

polleas fiducia, ac potestate erga Filium tuum, peccatis prædamnatos, ac qui neque in cœlum sursum suscipere audeamus, supplicationibus tuis, ac intercessionibus servas, ac ab æterno supplicio liberas. Quamobrem is, qui malis tenetur, ac implicatur tuam opem invocat. Omnia tua, Dei Genitrix, incredibilia, miraque sunt; cuncta naturam excedunt, cuncta rationem ac potentiam. Quocirca etiam protectio tua intelligentiæ vim omnem superat.

℟. In te speravit cor nostrum; et adjuti sumus, et refloruit caro nostra, * Et ex voluntate nostra confitebimur tibi. ℣. Benedicta Filia tu a Domino : quia per te fructum vitæ communicavimus. — Et ex voluntate.

Lectio vj.

INter varias Deiparæ imagines, quas populi romani pietas peculiari veneratione prosequitur, insigni loco habenda est ea quæ in templo sanctæ Mariæ Magdalenæ Clericorum Regularium infirmis ministrantium asservatur et colitur. Ipsa hæc, ut fertur, Icon, qua coram sanctus Pius quintus preces fundens immanes Turcarum copias navali prœlio apud Echinadas insulas ejusdem Virginis ope fusas cæsas divinitus intellexit, tractu temporis, non sine ipsius Deiparæ nutu, publicæ fidelium venerationi proposita fuit. Accessit ultro devotio fidelium, Deiparæ auxilium in suis præsertim infirmitatibus implorantium, eo concursu, ac fructu, ut sub titulo Salutis Infirmorum invocari cœperit, et Vaticanæ basilicæ capitulum anno millesimo sexcentesimo sexagesimo octavo sacram effigiem jam prodigiis, et cultu celebrem aureis coronis condecoraverit; perennemque exinde ad ejus

m frequentiam et ginis in clientes suos eralitatem testantur ninati post duo elapsa cula coronationis hores. Sub invocatione iter atque auspiciis ariæ salutiferæ, ejusе immaculati sponsi ncti Joseph, suffrante sancto Camillo grorum et morientium tre, pia sodalitas intuta est, quæ a summis Pontificibus pluris privilegiis et indulntiis ditata fuit. Quiis permotus Leo demus tertius Pontifex aximus festum in honorem ejusdem beatæ ariæ Virginis salutifere jamdiu institutum, roprio Officio ac Missa ecolendum indulsit.

℟. Beatus homo, qui udit me, et qui vigilat d fores meas quotidie, t observat ad postes stii mei; * Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. ℣. Qui autem in me peccaverit, lædet nimam suam, omnes qui me oderunt, diligunt mortem.—Qui me. Gloria Patri. Qui me.

In tertio Nocturno.

Aña. Bene sit nobis propter te, Maria, et vivant animæ nostræ ob gratiam tui.

Aña. Inclinavit super nos misericordiam suam, ut daret nobis vitam.

Aña. Suscipe benedictionem, quam attulit tibi, Domine, ancilla tua, et da pueris salutem.

℣. In me gratia omnis viæ et veritatis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtutis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. ij.

IN illo tempore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

DEficiente vino, dixit Mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Compassa est enim eorum vere-

cundiæ, sicut misericors, sicut benignissima. Quid de fonte pietatis procederet, nisi pietas? Quid, inquam, mirum si pietatem exhibent viscera pietatis? Et ipsa, dico vobis carissimi, si pie a nobis pulsata fuerit non deerit necessitati nostræ, quoniam misericors est, et Mater misericordiæ. Nam si compassa est verecundiæ illorum a quibus fuerat invitata, multo magis compatitur nobis, si pie fuerit invocata. Placent enim illi nuptiæ nostræ, et pertinent ad eam multo amplius illis, nimirum de cujus utero, tamquam e thalamo suo cœlestis Sponsus processit. Sed quem non moveat, quod in nuptiis illis respondit Dominus benignissimæ ac sanctissimæ Matri suæ, dicens : Quid mihi et tibi est, mulier? Quid tibi et illi, Domine? Nonne quod Filio et Matri?

℟. Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patri Filium, et beata uber quæ lactaverunt Christum Dominum. * Qu pro salute mundi d Virgine nasci dignat est. ℣. Per te est nob vita perdita data, sanct Dei Genitrix, quæ d cœlo suscepisti prole et mundo genuisti Sa vatorem. — Qui.

Lectio viij.

QUid ad illam pe tinet, quæris, cu tu sis benedictus fruct ventris ejus immacula Nonne ipsa est quæ s vo pudore, concepit, sine corruptione te p perit? Nonne ipsa e in cujus utero nove mensibus moratus e cujus virgineis uberib lactatus es; cum q jam duodecim annoru factus, de Jerusalem d scendisti, et eras subd tus illi? Nunc ergo, D mine, quid molestus e illi, dicens : Quid mih et tibi, mulier? Multu per omnem modum Sed manifeste, jam vi deo quod, non velut i

gnans, aut confundere lens Virginis Matris neram verecundiam, xeris : Quid mihi et ni? Cum venientibus l te (juxta Matris præptum) ministris, nihil inctatus facias quod a suggessit.

℟. Omnibus misericordiæ sinum aperit, ut : plenitudine ejus accipiant universi : * Captivus redemptionem, ger curationem, tristis onsolationem, peccator eniam, justus gratiam, ngelus lætitiam. ℣. Deique tota Trinitas gloiam, Filii persona caris humanæ substantiam, ut non sit qui se bscondat a calore ejus. – Captivus. Gloria Pari. Captivus.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis. Si transferri contingerit sequens

Lectio ix.

Item in Assumptione B. M. V.

QUid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicæ historiæ seriem universam, et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quid denique signum vel tenuis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habeas, et accedere verearis. Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis et gratiæ, plena mansuetudinis et misericordiæ quæ ad eam pertinent inveneris, age gratias ei qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus et insipientibus copiosissima caritate debitricem se fecit.

Ad Laudes,

et per Horas, Aña.

1. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

2. In me gratia omnis viæ, et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis.

3. Longitudo dierum in dextera ejus, et in sinistra illius divitiæ et gloria.

4. Lignum vitæ his, qui apprehenderint eam, et qui tenuerit eam beatus.

5. Occupabit salus muros tuos, et portas tuas laudatio.

Capitulum
Prov. cap. viij.

BEatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei: qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

Hymnus.

O Salus ægris columenque Virgo,
Aureo frontem redimita serto,
Quas tibi laudes canimus, benigno
Excipe vultu.

Te Pius, Turcæ fera cum ciebant
Bella, deposcens precibus fugatas
Audit turmas, cecinitque ovanti
Voce triumphum.

Peste corruptas populante terras
Quum gemunt omnes, nitet ecce imago
Matris, ac rident loca cuncta risu
Læta priore.

Vel nova ægrotus recreatus aura
Claudit erectos oculos in astra
Labis atque expers volat ad beata
Gaudia cœli.

Gloriam Patri canimus, tibique,
Alma spes Fili populo salusque,
Gloriam cuncti tibi sancte in omne
Spiritus ævum.
Amen.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ.
℟. Et dextera tua suscepit me.

Ad Benedictus, A
Ad te sancta Dei Geni-

c clamavimus et per venit Domini salus bis, alleluia.

Oratio.

YOncede nos famulos tuos, quæsuis Domine Deus, pertua mentis et corporis nitate gaudere: et glosa beatæ Mariæ semr Virginis intercessio: a præsenti liberari stitia, et æterna perii lætitia. Per Domiim.

Ei fit Commem. Doinicæ.

Ad Primam. ℟. br. Qui natus es de Maa Virgine.

Ad Tertiam.

Capitulum ut supra Laudibus.

℟. br. Lignum vitæ Maria, * Et non deficiet ructus ejus. Lignum itæ. ℣. Et folia ejus ad anitatem gentium. Et non deficiet. Gloria Pari. Lignum vitæ.

℣. Ne dimittas eam, et custodiet te. ℟. Dilige eam, et conservabit te.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. cap. iv.

AUdi fili mi, et suscipe verba mea, ut multiplicentur tibi anni vitæ; tene disciplinam, ne dimittas eam: custodi illam, quia ipsa est vita tua.

℟. br. Ne dimittas eam, * Et custodiet te. Ne dimittas. ℣. Dilige eam, et conservabit te. Et custodiet te. Gloria Patri. Ne dimittas.

℣. Ego autem in te speravi Domina. ℟. In manibus tuis sortes meæ.

Ad Nonam.

Capitulum.

Eccli. Cap. xxiv.

EGO mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei; in me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis.

℟. br. Ego autem * In te speravi Domina. Ego autem. ℣. In manibus tuis sortes meæ. In te speravi, Domina.

Gloria Patri. Ego autem.

℣. Liberasti nos sancta Dei Genitrix.
℟. Et dedisti nobis salutem.

In ii. Vesperis.

Añæ et Capit. ut in Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. Mariæ Virg. per Annum.

Ad Magnificat, Aña. Beata Mater et intacta, gloriosa Regina mundi, intercede pro nostra omniumque salute ad Dominum Jesum Christum.

DOMINICA PRIMA SEPTEMBRIS.

Purissimi Cordis B. Mariæ V.

Duplex majus.
Ex Decreto S. R. C. die 13 Junii 1868.

Omnia ut in Festis B. M. V. per Annum præter sequentia.

In i. Vesperis.

Añæ et Capitulum de Laudibus.

℣. Exsulta in omni corde filia Jerusalem.
℟. Rex Israel Dominus in medio tui.

Ad Magnificat. ... Exsultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo, quia lætata sum in salutari tuo.

Oratio ut in Laud.

Commem. Domin. ... occurr.

Ad Matutinum.

Invitat. Ave Maria, gratia plena : * Dominus tecum. Ps. Venite, exsultemus.

In primo Noctur...

Aña. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Aña. Et ait Maria : Magnificat anima mea Dominum, et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Aña. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℣. Anima mea lique-

ta est. ℟. Ut locutus
: dilectus.

Canticis canticorum.

ctio j. Cap. iv.

Uam pulchra es amica mea, quam pulchra ! Oculi tui columbam, absque eo quod trinsecus latet. Sicut tta coccinea, labia tua: eloquium tuum, dul. Sicut fragmen mali nici, ita genæ tuæ, sque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris avid collum tuum, uæ ædificata est cum ropugnaculis : mille ypei pendent ex ea, mnis armatura fortium. 'ulnerasti cor meum oror mea sponsa, vulerasti cor meum in uno culorum tuorum, in no crine colli tui. Faus distillans labia tua ponsa, mel et lac sub ingua tua. Hortus conlusus, fons signatus.

℟. Deduc me Domie in via tua, et ingrediar in veritate tua : lætetur cor meum, * Ut timeat nomen tuum. ℣. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. — Ut.

Lectio ij. Cap. v.

VEni in hortum meum soror mea sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis : comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis : Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea : quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surrexi, ut aperirem dilecto meo : manus meæ stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo : at ille declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est.

℟. In Domino gaudebo, et exsultabo in Deo Jesu meo : Deus Dominus fortitudo mea, * Super excelsa deducet me. ℣. Læva ejus sub capite meo, et dex-

tera illius amplexabitur me. — Super.

Lectio iij. Cap. v. et vj.

QUalis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, et quæremus eum tecum? Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem : terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitrici suæ. Viderunt eam filiæ, et beatissimam prædicaverunt : reginæ laudaverunt eam.

℟. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, * Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancillæ tuæ. ℣. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. — Qui. Gloria Patri. Qui.

In secundo Nocturn.

Aña. Beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Aña. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio. ℟. Dura sicut infernus æmulatio.

Sermo sancti Bernardini Senensis.

Ex Serm. ix de Visitatione.

Lectio iv.

QUis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande præsumat pollutis labiis nominare : quam Pater ante sæcula Deus perpetuam prædestinavit in

rginem dignissimam : .ius elegit in Matrem: iritus sanctus omnis ıtiæ domicilium præravit? Quibus verbis o homunculus sensus :issimos virginei cors, sanctissimo ore pro:os efferam, quibus m sufficit lingua omum hominum, et etiam ngelorum? Dominus ıim ait : Bonus homo : bono thesauro cor-is sui profert bona.)uis autem inter puros omines melior homo otest excogitari, quam la, quæ meruit effici Mater Dei, quæ in core et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus ımor, quo cor Virginis ırdens erat?

℟. Ego diligentes me liligo, et qui mane vigiant ad me, invenient ne. Mecum sunt divitiæ et gloria : * Opes superbæ et justitia. ℣. Ut di:em diligentes me, et thesauros eorum repleam. — Opes.

Lectio v.

DE hoc igitur corde quasi fornace divini ardoris Virgo beata protulit verba bona, id est verba ardentissimæ caritatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum : aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens : sic de corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summeque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum miræ sententiæ et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Hæc septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammæ cordis ejus.

℟. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et

agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis: * In me omnis spes vitæ et virtutis. ℣. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis impl'emini. — In.

Lectio vj.

QUÆ verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus eloquia tua? Porro dulcedo hæc, quam in verbis beatæ Virginis devota mens sentit, est ardor piæ devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammas amoris, verborum Virginis benedictæ. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis.

℟. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. ℣. Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam: omnes qui me oderunt, diligunt mortem. — Qui. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturn[o].

Aña. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Aña. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Aña. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

℣. Ego dilecto meo. ℟. Et ad me conversio ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap[ ].

IN illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes

ıærebamus te. Et re-
|ua.
ɛ Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri. In Homilia Hiem. de Temp. Dom. I. post Epiph.

MAter ejus, inquit Evangelista, conservabat om-ia verba hæc in corde ıo. Omnia quæ de Do-ıino vel a Domino icta, sive acta cogno-erat Mater Virgo, dili-entius in corde retine-at, sollicite cuncta me-noriæ commendabat, ut um demum tempus ›rædicandæ, sive scri-›endæ incarnationis ejus ıdveniret, sufficienter ıniversa, prout essent ;esta, posset explicare quærentibus. Imitemur et nos, fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando.

℟. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritatem : * Neque flumina obruent eam. ℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. — Neque flumina.

Lectio viij.

HOrum Domini verborum et actorum meditatione diurna et nocturna importunos inanium nocentiumque cogitationum repellamus incursus : horum crebra collatione et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinæ frequentiam laudis accendere curemus. ¶ Si enim, fratres carissimi, in futuri beatitudine sæculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum et in hoc sæculo, quod in futuro quæramus, sollicite præmonstremus : frequentando videlicet Ecclesiæ limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco dominationis

ejus ea, quæ ad laudem gloriamque Conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo.

℟. Spiritus meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundetur. * Et qui operantur in me, non peccabunt. ℣. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.—Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis. Sed si transferatur, Lectio ix. incipiet a signo ¶

Te Deum laudamus.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Trahe me * post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

2. Dilectus meus * loquitur mihi : Surge, propera, amica mea.

3. Fulcite * me floribus, stipate me malis : quia amore langueo.

4. Adjuro vos filiæ Jerusalem, ne suscitetis dilectam, quoadusque ipsa velit.

5. Ego dormio, * et cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. 8.

Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio. Lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum,
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine :
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.

Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida :
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,
ui natus es de Virgine,
um Patre, et almo Spiritu,
ı sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Qui me invenerit, ıveniet vitam. ℟. Et auriet salutem a Doıino.

Ad Benedictus, Aña. Extollens vocem quædam mulier de turba, lixit illi : Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui in Corde beatæ Mariæ Virginis dignum Spiritus sancti habitaculum præparasti : concede propitius, ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum, in unitate ejusdem.

Commem. Dominicæ occurr.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Capitulum. Pone me. ut supra in Laudibus.

℟. br. Anima mea, * Liquefacta est. Anima. ℣. Ut locutus est dilectus. Liquefacta est. Gloria. Anima.

℣. Fortis est ut mors dilectio. ℟. Dura sicut infernus æmulatio.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. xxiv.

EGO ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam : ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

℟. br. Fortis est, * Ut mors dilectio. Fortis. ℣. Dura sicut infernus æmulatio. Ut mors. Gloria Patri. Fortis.

℣. Ego dilecto meo. ℟. Et ad me conversio ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. xxiv.

IN omni terra steti, et in omni populo, et in omnibus requiem

quæsivi, et in hereditate Domini morabor.

℟. br. Ego, * Dilecto meo. Ego. ℣. Et ad me conversio ejus. Dilecto meo. Gloria Patri. Ego.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam. ℟. Et hauriet salutem a Domino.

In ii. Vesperis.

Omnia ut in primis.

℣. Viam mandatorum tuorum cucurri. ℟. Cum dilatasti cor meum.

Ad Magnificat, Aña. Exsultavit cor meum in Deo salutari meo : quia fecit mihi magna qui potens est.

Comm. Dñicæ occurr.

DOMINICA IV. OCTOBRIS.

SS. Reliquiarum

quæ in nostris Ecclesiis asservantur.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. præter seq.

Oratio.

AUge in nobis Domine resurrectionis fidem, qui in sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriæ participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per.

Et fit Comm. Dom. occurrentis.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu sancti Joannis Damasceni de fide orthodoxa.

Lectio iv.

Lib. 4. cap. xvj

CHristus Dominus Sanctorum reliquias velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat: nam si aqua in deserto ex aspera et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Samsonis sitim, Deo ita volente, prosiliit; eritne cur cuiquam incredibile videa-

r, ex Martyrum reliiis suave unguentum aturire? Minime certe; s quidem, quibus Dei otentia honorque quo anctos suos afficit, perpectus et exploratus st. Atque illud quidem eteri lege comparatum rat, ut quisquis morvum contigisset, immundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

EX quo enim ipsamet vita, ac vitæ Auctor inter mortuos ascriptus est, eos, qui in spe resurrectionis fideique erga eum diem extremum clauserunt, mortuos haudquaquam appellamus. Qui enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea dæmones expelluntur, morbi profligantur, ægroti sanantur, cæci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes ac mœrores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum, eorum opera, ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra causa supplicant?

℟. Verbera.

Lectio vj

HOnorandi certe, et quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo exstruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur; quo nimirum lætitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ne, dum eos colere et demereri studemus, offendamus potius et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur: quibus au-

tem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur. Quocirca in psalmis, et hymnis, et canticis spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione, quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur, Sanctos colamus; statuas ipsis et visibiles imagines erigamus; imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivæ eorum statuæ atque imagines simus.

℟. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Descendens Jesus. de eodem Comm. ij. loco.

DIE XXX. OCTOBR.

B. Mariæ Virginis sub titulo Matris Agonizantium.

Duplex majus.

Omnia ut in F. B. M. V. præter Orat.

Oratio.

Deus, qui Unigenito tuo, pendenti in cruce pro animarum salute, ejus Genitricem Virginem Mariam adesse voluisti: fac ut nos, in extremo vitæ periculo constituti, ejus intercessione adjuvemur, et æterna præmia consequi mereamur. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

OFFICIUM VOTIVUM
S. P. N. Camilli de Lellis
onfessoris et Fundatoris nostræ Congregationis.
Semiduplex.

ecitandum semel in hebdomada, die non impedita juxta Rubr. de Officiis votivis per annum ex Decreto S. R. C. die 5 Julii 1883.

In j. Vesperis.

Añæ de Laudibus.
Psalmi ut in j. Vesp. e Communi Apostol.

apitulum. Eph. cap. v.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

INclytam læti populi frequentes,
Quæ sacros condit cineres Camilli,
Ambiant aram, cumulentque votis,
Et prece multa.

Hunc Deus summa miseratus arce,
Sustulit lassum studiis iniquis,
Et dedit partes scelus expiandi
Fletibus æquis.

Tum novo Divum recreatus igne,
Non timet neglecta redire virtus,
Semita jam tentat iter negata
Fortiter audens.

Rebus angustis animosus Heros
Semper apparet : bene præparatum
Pectus horrendi haud quatiunt labores,
Durave egestas.

Custos almi propositi severus,
Sortibus vitæ variis, maligni
Egerit justis domitos triumphis
Æstus amoris.

Ergo qui sævis scelerum catenis
Turpiter mœsti premimur, Camille,

Impetres nobis veniam
rogamus,
Et decus omne.
Quosque, dum vita
fruimur, dolosos
Neu sinas hostes inhiare
inultos :
Lætus intersis, dubiosque mortis
Dirige casus.
Laus sit æternum
Triadi per ævum,
Alta quæ coeli super
astra regnat,
Quæ mare, et terras variisque mundum
Temperat oris.
Amen.

℣. Non diligamus verbo, neque lingua. ℟. Sed opere et veritate.

Ad Magnificat, Aña. Beati misericordes, * quoniam ipsi misericordiam consequentur.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti: da nobis, ut eodèm repleti, et ejus vestigia gradien in extremo judicio dire a te mereamur: V nite benedicti, infirm eram, et visitastis n Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Deu qui caritas est, * Ven adoremus.

Ps. Venite exsult mus etc.

Hymnus.

EXsultent misei
turbaque paup
rum,
Afflictus renovet prist
na gaudia,
Infirmus redeat viribu
integris :
Astat Lellius omnibus
Spectans vaniloqu
munera sæculi
Irretorto oculo, nobili
ausibus,
Quot flammas tacito pe
ctore concipit,
Omnes impiger ut ju
vet?
Cui non auxilium fer
vida caritas
Decernit? Gelido qui
jacet in specu,

ɔnfectum macie quærit, et extrahit,
Atro funere liberans.
˙. itam qui trepidis pauperie aspera
ı rebus tenuant corpore pallidi,
scas suppeditat, vestibus induit,
ractus membra laboribus.
˙.ıordaci laceris sollicitudine
:or matris tenerum, cor patris anxium
'ræbet, quo levius sit patientia
)uidquid corrigere est nefas.
.ıortis indomitæ fata voracia
.ntentant homines? Nec labor improbus,
Nec curæ prohibent : ecce aderit vigil
Agon dum premit ultimus.
:uin se cum sociis insolito nisu,
Voto magnanimus consecrat arduo,
Constantes releventsubsidiis piis
Dira peste vel obrutos.

Tu dux egregius, tu pater optimus,
Tu nostrum columen, tu decus inclytum,
Fac nostra in miseros algida pectora
Flammis talibus ardeant.
Simplex o Deitas, Trinaque supplices
Exaudi gemitus, votaque respice :
Da Patris precibus limina cœlitum
Ejus scandere filios.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ut cognovit Camillus, * quod magnus est Dominus Deus noster, statuit custodire judicia justitiæ ejus.

Psalmi ut in Comm. Conf. non Pontif.

Aña. Intellectum dedit illi Dominus, * et instruxit in via, qua graderetur, et firmavit super eum oculos ejus.

Aña. Elegit abjectus esse * in domo Dei sui, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

℣. Qui diligit fratrem suum. ℟. In lumine manet.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente cum ℟℟. sequent.

℟. j. Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, * Ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus in caritate. ℣. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, et dilectionis. — Ut essemus.

℟. ij. Induite vos sicuti electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam : super omnia autem hæc, * Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis. ℣. Ipsi enim a Deo didicistis, ut diligatis invicem — Caritatem.

℟. iij. Diligamus nos invicem, quia caritas ex Deo est, * Et omnis, qui diligit ex Deo natus est, et cognoscit Deum. ℣. Qui non diligit n novit Deum, quoni Deus caritas est. — omnis. Gloria Patri. omnis.

In secundo Noctur

Aña. Amicus fidel Camillus, * medicame tum vitæ, et immorta tatis : non est dig ponderatio auri, et a genti contra bonitate fidei illius.

Aña. Iste est vir m sericordiæ,* cujus piet non defuit : cum sem ne ejus permanent bon

Aña. Rogatione contribulati * non abj cit, nec avertit facie suam ab egeno; fuit pupillis misericors, ut pater et pro viro, matri illorum

℣. Estote misericor des. ℟. Sicut Pater veste misericors est.

MENSE OCTOBRI.

Lectio iv

Ex Bulla Canonizationis.

NON unius Romanæ Urbis ambitu se continuit Camilli dilectionis am-

tudo, sed alias quoe regiones, ac civitates mplexa est, ad quas stituti sui fructum, utiatemque propagavit. aliam fere universam nefaciendo peragrat, mirifica caritatis pera ubique exercens, nniumque necessitatius opportune succurns. Mediolanum, et olam urbes, pestifera ontagione grassantes, uo tempore alii earum rbium commercia omi ratione vitabant, quin tiam earum cives alio volare posse cupiebant, ltro ingressus est Camillus, dilectionis ignem n sinu portans, atque utrobique admiranda lla virtutis exempla, quæ Roma olim consperxerat, pari omnium ordinum admiratione renovavit.

℟. Nunc fratres, quoniam vos estis presbyteri in populo Dei, et ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda illorum dirigite : * Sic pater noster probatus amicus Dei effectus est. ℣. Consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. — Sic pater.

Lectio v.

BUclanicum patrium oppidum ut audivit annonae difficultate graviter afflictum, illico Roma eo se contulit, suosque cives impensis providentiæ, et caritatis officiis, illustribus quoque impetratis a Deo prodigiis, mirifice recreavit. Denique inexstinctam caritatis suæ flammam usque ad exitum vitæ, usque ad metam praeclari cursus feliciter perduxit; cumque diuturno triginta trium mensium languore, lentaque, et molesta febri probatus fuisset, prænuntiatum sibi cœlitus mortis diem animo concupiscenti præstolando, nil aliud, præter Dei, et proximi dilectionem in corde, et in ore habens, nil aliud sociis, ac discipulis suis

commendans; tandem Ecclesiæ sacramentis pie, et religiose susceptis, die decima quarta Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto, ad regnum perfectæ caritatis migravit.

℟. Nunc ergo filii, æmulatores estote legis, et date animas vestras, *Et mementote operum patris vestri. ℣. Et accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. — Et mementote.

Lectio vj

NON dubitarunt quicumque ipsius laborum agnovere certamina, quin ipsi coronam justitiæ reddidisset justus Judex, qui, etiam editis potentiæ suæ signis, devota frequentis populi ad ejus funus confluentis officia sibi accepta esse monstravit. Hinc post maturum omnium examen iteratis vicibus resumptum, Benedictus Papa decimus quartus, die septima Februarii, anni millesi[mi] septingentesimi quad[ra]gesimi secundi, form[ali] beatificatione Camil[lo] venerationem induls[it] quam, summo fideliu[m] studio eidem exhibita[m] cum nova subsequu[ta] sint miracula, quæ m[a]nifestam Dei volunt[a]tem de ipsius glorific[a]tione in terris augend[i] ostendere videbantu[r] idem Benedictus dec[i]mus quartus, *anno In*carnationis Dominic[æ] millesimo septingentesi[mo] quadragesimo sexto tertio kalendas Julii pontificatus sui anno sexto, pluribus illustrem miraculis, solemni *ritu* Sanctorum fastis ascripsit. Excitemur igitur ad præclara Sancti hujus persequenda vestigia, ut ipsius mereamur *suffragiis* adjuvari, qui cum in illo regno beatitudinis, in quod neque luctus, neque dolor ingreditur, non habeat, cui assueta misericordiæ suæ exhibeat officia, *nos* hic in tantis angustiis,

t calamitatibus constitutos, sua intercessione ublevare, et flagella diinæ iracundiæ a nobis ibens studebit avertere.

℟ Vos autem Dominus multiplicet, et abundare faciat caritatem vetram in invicem, et in omnes, quemadmodum et nos in vobis, * Ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate ante Deum. ℣ Caritas Dei et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. — Ad confirmanda. Gloria Patri. Ad.

In tertio Nocturno.

Ant. Caritas Dei *diffusa est in corde illius per Spiritum sanctum, qui datus est illi.

Ant. Aquæ multæ * non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruere illam.

Ant. Omnem legem * in uno sermone implevit, quia dilexit proximum sicut seipsum.

℣ Si manseritis in sermone meo. ℟. Vere discipuli mei eritis.

MENSE OCTOBRI.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxxiij. in Evang. Joann.

NON vos me elegistis, inquit, sed ego elegi vos. Hæc est illa ineffabilis gratia. Quid enim eramus, quando Christum nondum elegeramus, et ideo non diligebamus? Nam, qui eum non elegit, quomodo diligit? Numquid jam in nobis erat, quod in psalmo canitur : Elegi abjectus esse in domo Domini magis, quam habitare in tabernaculis peccatorum. Non utique. Quid ergo eramus, nisi iniqui, et perditi? Neque enim jam credideramus in

eum, ut eligeret nos; nam si jam credentes elegit, electos elegit. Cur ergo diceret : Non vos elegistis, nisi quia misericordia ejus prævenit nos? Hic certe vacat vana illorum ratiocinatio, qui præscientiam Dei defendunt contra gratiam Dei, et ideo dicunt nos electos ante mundi constitutionem, quia præscivit nos Deus futuros bonos, non se ipsum nos facturum bonos.

℟. Estote prudentes, et vigilate in orationibus : ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habentes, * Quia caritas operit multitudinem peccatorum. ℣. Nolite ergo deficere benefacientes. — Quia.

Lectio viij.

NON hoc dicit, qui dicit : Non vos me elegistis. Quoniam si propterea non elegisset, quia bonos futuros esse nos præsciverat; simul etiam præscisset, quod eum nos fuissemus prius electuri : non enim aliter possemus esse boni; nisi forte dicendus est bonus, qui non elegit bonum. Quid ergo elegit in non bonis? Non enim electi sunt, quia boni fuerunt, qui boni non essent, nisi electi essent. Alioquin gratia, jam non esset gratia, si præcessisse contendimus merita. Hæc quippe electio gratiæ est, de qua *dicit* Apostolus : Sic ergo et in hoc tempore reliquiæ per electionem gratiæ salvæ factæ sunt. Unde subjungit : Si autem gratia, jam non ex operibus alioquin gratia jam *non* est gratia.

℟. Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis : * Qui enim diligit proximum *legem* implevit. ℣. Finis præcepti est caritas. — Qui enim. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

QUid ergo dicturi sumus audiendo: Non vos me elegistis : nisi quia mali eramus,

t electi sumus, ut boni er gratiam nos eligen-s essemus? Non est nim gratia, si præces-erant merita. Et videte arissimi, quemadmo-ium non elegit bonos, ed quos elegit, faciat onos. Ego, inquit, elegi os, et posui vos ut atis, et fructum affera-is, et fructus vester naneat. Nonne iste est ructus, de quo jam di-xerat : Sine me nihil potestis facere? Elegit ergo, et posuit ut eamus, et fructum afferamus : nullum itaque fructum : unde nos eligeret, habe-bamus. Ut eatis, inquit, et fructum afferatis. Imus, ut afferamus, et ipse est via, qua imus, in qua nos posuit, ut eamus. Proinde in omnibus misericordia ejus præ-venit nos. Et fructus, quoque, inquit, vester maneat; ut quodcumque petieritis Patrem in no-mine meo, det vobis : maneat ergo dilectio; ipsa enim est fructus noster. Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Factus sum * infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem : omnibus omnia factus, ut omnes facerem salvos.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2. Debui per omnia * fratribus assimilari, ut misericors fierem.

3. Beatus, qui intelligit * super egenum, et pauperem, in die mala liberabit eum Dominus

4. Non diligamus verbo,* neque lingua, sed opere, et veritate.

5. In hoc cognoscent omnes, * quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

Capitulum. Eph. cap. v.

FRatres, Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus.

ARdens Camilli in miseros
Latere nescit caritas;
Sacris adurit ignibus,
Totisque membris æstuat.

Ægrorum turba languida,
Quam dirus angor opprimit,
Unam languentis Lellio
Christi refert imaginem.

Noctis, lucisque tempora
Dat fortis vili muneri :
Prosternit illis lectulos,
His sordes purgat sedulus.

Quo quisque plagis fœdior,
Huic ipse servit promptior,
Tabem nec horret ulcerum :
Horrere nescit caritas.

Agone in summo positis
Præsens auxilium porrigit,
Quo justi firmant pectora,
Reique deflent crimina.

Pater benignus impetra
Tui nos sequi vestigia :
Nos caritatis victimæ
Fac mereamur effici.

Extremo vitæ in limine
Omni solutos fœnore,
Et sancto amore saucios
Perducas ad cœlestia.

Sit tibi summa o Trinitas
Æterna in sæcla gloria,
Quæ caritate fervidos
Ditas beato lumine.
Amen.

℣. Non te pigeat visitare infirmum. ℟. Ex his enim in dilectione firmaberis.

Ad Benedictus, Añ. Infirmus eram et visitastis me :quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti : da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes

in extremo judicio audire a te mereamur: Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres, Estote. ut in Laud.

℟. br. Hæc mando vobis,* Ut diligatis invicem. Hæc. ℣. Sicut dilexi vos. Ut. Gloria Patri. Hæc.

℣. Propterea diligit me Pater. ℟. Quia ego pono animam meam.

Ad Sextam.

Capitulum. Tob. cap. iv.

NOli avertere faciem tuam ab ullo paupere : ita enim fiet, ut nec a te avertatur facies Domini. Quomodo potueris, ita esto misericors.

℟. br. Propterea * Diligit me Pater. Propterea. ℣. Quia ego pono animam meam. Diligit. Gloria Patri. Propterea.

℣. Exemplum dedi vobis. ℟. Ut ita et vos faciatis.

Ad Nonam.

Capitulum.

I. Joann. cap. iij.

ANimam suam Christus pro nobis posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere.

℟. br. Exemplum Dedi vobis. Exemplum. ℣. Ut ita et vos faciatis. Dedi vobis. Gloria Patri. Exemplum.

℣. Omnia vestra in caritate fiant. ℟. Et caritas mea cum omnibus vobis.

In ij. Vesperis.

Omnia ut in primis.

Commem. S. Camilli de Lellis.

Ad Vesperas.

Aña. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.

℣. Non diligamus verbo, neque lingua. ℟. Sed opere et veritate.

Ad Laudes.

Aña. Infirmus eram, et visitastis me : quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

℣. Non te pigeat visitare infirmum. ℟. Ex his enim in dilectione firmaberis.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beato Camillo Confessori tuo ad infirmos juvandos, et morti proximos in æternæ salutis portum dirigendos eximium misericordiæ, et caritatis spiritum tribuisti : da nobis, ut eodem repleti, et per ejus vestigia gradientes in extremo judicio audire a te mereamur : Venite benedicti, infirmus eram, et visitastis me. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate etc.

Typis Desclée, Lefebvre et Soc. — Tornaci [Belg.]

(6)

DIE XXII. JUNII.

In Festo

Beati Innocentii V. Papae, Confessoris.

Duplex minus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum InnocéntiumConfessórem atque Pontíficem, sciéntiæ ac prudéntiæ donis decorátum, pacis et unitátis conciliatórem effecísti; ejus intercessióne nobis concéde cœléstia sápere et ómnia bona concórdi stúdio sectári. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INnocéntius, ántea Petrus de Tarentásia dictus, anno supra millésimum círciter biscentésimo vigésimo quinto natus est. Dives æque ac nóbilis et elegantióris formæ, a ténera ætáte in órdine Prædicatórum se suáque ómnia Deo mancipávit. Per annos ferme trigínta in cœnóbio Parisiénsi religiósis móribus sacríasque litteris ápprime excúltus, sapiéntiæ ac sanctitátis culmen ascéndit. Ad theológicas disciplínas in académia Parisiénsi, tradéndas et ad régimen provínciæ sui órdinis semel et íterum vocátus, egrégius fuit sacræ sciéntiæ magíster, et prælátus inter fratres acceptíssimus. Ubérrimo animárum fructu pópulos Gálliæ verbi Dei prædicatióne informávit, sibíque haud exíguam dicéndi laudem proméruit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

A Beáto Gregório décimo Pontífice máximo Ecclésiæ Lugdunénsi regéndæ præpósitus, cleri populíque graves ac diutúrnas contentiónes brevi ac felíciter sedávit. In senátum purpuratórum Patrum adscítus, œcuménicæ synodo

Lugdúni celebrándæ sollícite ómnia dispósuit : tum in ipsa synodo jussu Pontíficis una cum sancto Bonaventúra majóris moménti negótia moderátus est. Ejus præsértim ópera Græcórum conjúnctio cum Latínis probáta est; querélæ cleri sæculáris contra regulárem sublátæ; et conclávis statúta ad futúras Romanórum Pontíficum electiónes sancíta.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim mea.

Lectio vj.

Arétii beáto Gregório décimo vita functo, unánimis Cardinálium suffrágiis ad Petri Cáthedram evéctus est. Magnánimi decessóris consília prosecútus, ímpigre stúduit ut Orientáles ab infidélium jugo liberáret : Cárolum Silíciæ regem cum Itálicis civitátibus amíce compósuit : Rodúlphum imperatórem Ecclésiæ Románæ ditióni ab Alpibus minitántem propulsávit : contra Sarracénos, Hispániam invadéntes, celeritáte magna exércitum cruce signatórum instrúxit : normas dedit, quibus religiósa Græcórum cum Latínis reconciliátio perficerétur, a successóribus sédulo reténtas. Hæc tanta operátus brevi quinque ménsium decúrsu, dum majóra adhuc ab eo sperábat Ecclésia, febri Romæ corréptus anno ætátis suæ quinquagésimo primo ad Súperos piíssime evolávit. Multis in vita et post mortem miráculis cláruit. Quamóbrem statim ab éxitu cultus ecclesiásticus beáto Pontífici tribútus fuit : quem nunquam intermíssum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, Leo Papa décimus tértius confirmávit.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia. in Evang. Homo péregre. *de Communi.*

Elogium

MARTYROLOGIO ROMANO INSERENDUM.

Romæ beátus Innocéntius Papa quintus, qui ad tuéndam Ecclésiæ libertátem et Christianórum concórdiam suávi prudéntia adlaborávit : cultum ei exhíbitum Leo décimus tértius Póntifex máximus ratum hábuit et confirmávit.

Urbis.

SANCTISSIMUS Dominus Noster Leo Papa XIII, ad enixas preces Emi et Rmi Dni Card. Lucidi M. Parocchi, ipsius Sanctitatis suæ in Urbe Vicarii, ab infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Præfecto relatas, suprascriptum Officium cum Missa, Ordini Prædicatorum concessum, nec non Elogium, Martyrologio Romano inserendum, benigne approbavit, atque adhibendum indulsit a Clero Urbis, tam sæculari, quam Regulari, Kalendario Romano utente, in Festo beati Innocentii V. Papæ, Confessoris, sub ritu duplici minori, die vigesima secunda Junii quotannis recolendo : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 29 Aprilis 1898.

Concordat cum originali. In fidem A.
Ex Secretaria S. Rituum Congñis, hac die 4 Junii 1898.
D. Panici S. R. C. Secretarius.

Imprimatur
Tornaci, die 5 Julii 1898.
G. F. J. Bouvry Vic. Gen.

Typis Societatis S. Joannis — Tornaci [Belg.]

Appendix pro Ecclesia Jaciensi.

PARS HIEMALIS.

DIE I. DECEMBRIS.

(ex die xxvj. Novembr.)

S. Leonardi a Portu Mauritio

Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad pœniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere ac sermóne poténtem effecísti: da quæsumus; ut per ejus preces et mérita e córdibus nostris contritiónis lácrimas elícere valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

LEonárdus in Portu Maurítio ad ora Ligústica Itáliæ ortus est paréntibus pietáte egrégiis pótius,quam génere claris; qui púerum ánimam sortítum bonam, divína favénte grátia, in timóre Dómini omni cura instituérunt. Mirándum erat eum in templo vel domi vidére aut audíre, sive férvidas ad Deum effúndere preces, sive hortári coœtáneos ad religiónis aliarúmque virtútum ópera exercénda.

Adoléscens studiórum causa Romam missus ad instar novi síderis in Gregoriáno collégio tum litterárum ac scientiárum proféctu, tum potíssimum vitæ sanctitáte effúlsit. Jam de virtúte in virtútem quotídie magis progrédiens, ut intímius Deo inservíret ac proximórum utilitáti vacáret, de religióso institúto ampleccténdo cogitávit. Et licet pátruus pro víribus niterétur ut hunc nepótem appríme carum ab hujúsmodi consílio retráheret, ipse tamen, ejúsdem blandítiis minísque posthábitis, fratrum Minórum excalceatórum rigidióris observántiæ consórtio cooptári obtínuit, eórum præsértim modéstia captus, ac extréma paupertáte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.—Et.

Lectio v.

A Primo tirocínio, et quoad in eo supérfuit vitæ anhélitus nil hábuit antíquius qua ut Seráphici patris exém pla perfectíssime imitarétur, præsértim cum vix a cléricus efféctus, desidério incénsus fuit migrán in bárbaras terras, ut sán guinem suum profúnde ret ad infidélium ánima Christo lucrándas. Verum divínæ providéntiæ con síliis ánimum compónen suum, disciplínas theoló gicas sédulo excóler satégit, ut ad omne opu bonum instrúctus foret Sacris deínde ordínibu initiátus, ac sacerdótal caractére insignítus, pró tinus in cultissímis étiam Itáliæ úrbibus præcónis evangélii múnere fungi cœpit. Apostólicam vivéndi formam secútus, única conténtus túnica atque abjéctis cálceis, quamvis ténui esset corpúsculo, tamen perículis, difficultátibus, asperitátibus laboribúsque haud fractum se unquam sensit. Sic réliquam vitam per annos quátuor supra quadragínta strénue impéndit, cum ingénti ubíque animárum lucro et religiónis increménto.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum.

Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

IMménsa porro fuit populórum ad eum audiéndum frequéntia, et innumerábiles conversiónes inde subsequútæ. Ipsa enim sáxea ac férrea corda, eo audíto veheménter scindebántur ad pœniténtiam tum ob miram sermónis efficáciam, ac ardentíssimum loquéntis zelum, tum præsértim ob præcláram ejus vitæ sanctimóniam, quæ suavíssimum Christi odórem ubíque efflábat. Sénio tandem ac innúmeris labóribus consúmptus, cum summo Pontífici Benedícto décimo quarto fidem dedísset núllibi se nisi Romæ moritúrum, in almam hanc Urbem rédiens e Bononiénsi missióne, morbo tentári cœpit, quo sibi brevi decedéndum esse palam edíxit. Cum ígitur sancti Bonaventúræ cœnóbium ingréssus esset, íllico Ecclésiæ sacraméntis muníri vóluit, quibus admirábili fervóre, atque inexplébili ánimi gáudio suscéptis, placidíssime in Dómini ósculo quiévit. Leonárdi óbitum plúrima secúta sunt prodígia, quibus rite probátis, a Pio sexto Pontífice máximo idem inter Beátos cœlites adnumerátus est. Novis deínde cum coruscáre cœpísset signis, tandem Pius nonus Póntifex máximus præclaríssimum hunc verbi Dei præcónem Sanctórum catálogo accénsuit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno Lectiones de Homil. in Evang. Designávit Dóminus. de Comm. Evangelist. cum ℟℟. de Conf. non Pont.

DIE XII. DECEMBR.

(ex x. hujus.)

S. Melchiadis

Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem nostram.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

MElchíades Afer post Eusébium Románam ténuit Ecclésiam. Qui cum ad-

huc Présbyter esset, misit Diáconos cum lítteris Maxéntii imperatóris, et lítteris præfécti prætórii ad Urbis præféctum, ut ea loca recíperet, quæ fúerant christiánis, témpore persecutiónis, abláta. Réddita autem ecclésiis pace, Constantínum Augústum adivére Donatístæ, ut in eórum contra Cæciliánum Carthaginiénsem Epíscopum causa júdices daret. Quibus Constantínus respóndit : Petístis a me in sæculo judícium, cum ego ipse Christi judícium exspéctem. Attamen dati sunt júdices epíscopi tres, missíque Romam ad Melchíadem Pontíficem, ut ibi pro fratrum concórdia et unitáte synodus cogerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

IN Urbem ítaque hi tres profécti convenérunt cum áliis quíndecim Epíscopis, ipsóque Melchíade, in domum Faustæ in Laterânis, ubi, causa discússa, Cæciliánus ómnium Episcopórum senténtiis ínnocens est pronuntiátus, et ejúsdem Melchíadis decréto judícium est clausum. Ut autem Donatístæ Cathólicæ uniréntur Ecclésiæ, Melchíades (prout *scribit* sanctus Augustínus) tamquam vir óptimus, fílius christiánæ pacis, et pater christiánæ plebis ádmodum laborávit, obláta étiam conditióne, ut quibuscúmque in locis duo essent contrariárum *factiónum* Epíscopi, is confirmarétur, qui prior fuísset ordinátus, et *álteri* plebs ália regénda providerétur.

℟. Desidérium *ánimæ* ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — *Et voluntáte.*

Lectio vj.

SAnxit ne ulla *ratióne* die domínico, aut quinta féria, quis fidélium jejunáret, quia eos dies quasi sacro jejúnio

deputátos pagáni celebrábant. Item státuit, ut oblatiónes consecrátæ per Epíscopum, quæ dicebántur Ferméntum, per ecclésias dirigeréntur; ne Presbyteri in suis títulis una cum suis plébibus celebrántes, se ab Epíscopi communióne separátos judicárent. Qui cum in persecutióne Maximiáni multa passus esset, tandem sub Constantino quiévit in Dómino, quarto Idus Decémbris, sepultúsque est in cœmetério Callísti via Appia. Una ordinatióne creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca úndecim. ℟. Stola jucunditátis. In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis venit ad me. de Comm. j. loco. ℟ viij. Dómine, prævenisti.

DIE XVII. DECEMBR.
(ex xix. Augusti.)

S. Philumenæ
Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. j. loco præter seq.

Oratio. Deus qui inter cétera.

In j. Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

INter cétera Mártyrum sepúlcra, quæ in cœmetério Priscíllæ ad viam Saláriam reperíri solent, illud éxstitit, quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martyrii insígnia, doléndum tamen est, res ab eádem gestas, áctaque ac genus martyrii quod ipsa fecit, obscúra perstitísse. Céterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii séptimi inítio pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Noléna diœcési, ingens íllico famæ celébritas ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, præsértim ob signa, quæ ejúsdem præsídio accessísse úndique ferebátur. Hinc factum est, ut complúrium Antístitum, cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius décimus sextus

Póntifex máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, festum ejúsdem cum Offício et Missa in memoráta Noléna diœcési, et álibi agéndum benígne permíserit. ℟. Propter veritátem.

Lectio v. et vj. de Communi j. loco.

In iij. Nocturno, Homilia de Communi j. loco.

DIE XIX. DECEMBR.

B. Urbani V.

Papæ et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter seq.

Oratio.

DEus, qui ad tuénda fórtiter Sedis Apostólicæ jura, fidémque cathólicam late propagándam, beátum Urbánum, Confessórem tuum atque Pontíficem, constántia roborásti : fac nos, ipsíus præsídiis adjútos, ita militánti Ecclésiæ servíre, ut triumphánti consociári mereámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

URbánus quintus, Póntifex máximus, nóbili Grimordórum gente natus, in castro Grísaco diœcésis Mimaténsis, quum innocénti adolescéntia floréret, monásticum hábitum sub régula sancti Benedícti índuit, ac in Massiliénse cœnóbium sancti Victóris cooptándus, vota nuncupávit. In theologíæ ac juris disciplínis ita excélluit, ut per plures annos Tolósæ, Parísiis, Avenióne, in Monte Pessuláno, decréta summa cum laude interpretarétur. Abbas dein sancti Germáni Antissiodorénsis a Cleménte sexto, póstmodum ab Innocéntio sexto sancti Victóris Massiliénsis præses renuntiátus, tam império, quam obediéntia summus et exímius, ad majóra jam parátus, dum árduis negótiis et legatiónibus pro Ecclésia fungerétur, in Petri sedem assúmptus, Avenióne ritu solémni coronátus est.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

VIX inito pontificátu, ánimum admóvit ad Sedem Apostólicam in Urbem reducéndam, ad mores fidélium emendándos, ad clericórum restaurándam disciplínam, ad claustra reformánda, ad cathólicam fidem propagándam. Apostólicas enim missiónes Frátribus Minóribus commíssas promóvit usque ad Tártaros et últimos Orientáles; multósque hæréticos ex Albánia, Valáchia et Bulgária, ad Ecclésiam cathólicam redúxit. Nihil étiam omísit ut Græcórum contumáciam vinceret, recépta semel et íterum ab imperatóre Joánne fídei professióne. Sacrum bellum contra infidéles indíxit, ac rege Cypri cópiis præfécto, Alexandríam Ægypti felíciter expugnávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.—Manus enim mea.

Lectio vj.

INterim civílem Sedis Apostólicæ principátum pene evérsum, Ægídio Cardinále Albornótio egrégiam opem conferénte, ita restítuit, ut sibi et successóribus suis, necessária tandem libertáte parta, lubens et ovans in almam Urbem cum ingénti Romanórum gáudio redíerit. Basílicas Petri et Pauli instaurávit, ac sacrosánctam Lateranénsem ecclésiam incéndio pénitus absúmptam magnis súmptibus restítuit. In qua cápita Príncipum Apostolórum, retroáctis tempóribus in sacéllum sancti Lauréntii transláta, recognóvit; éaque solémniter pópulo Románo osténsa, et in thecas insérta auro et gemmis distíncta, fidélibus colénda propósuit. Monastérium in Monte Pessuláno instítuit: prætérea Montis Cassíni cœnóbium in priscum decus, alter quasi cónditor, redintegrávit. Demum ab Urbe cum ánimo íterum reverténdi, ob Ecclésiæ negótia discéssit, et Aveniónem pervénit, ubi letháli morbo corréptus, pretiósam mortem oppé-

tiit anno millésimo tercentésimo septuagésimo. Miráculis post óbitum clarus, depósitus est in sancti Victóris ecclésia, ubi adhuc vivens secúlcrum sibi statúerat. Cultum, ab immemorábili témpore eídem exhíbitum, post quintum ab óbitu revolútum sæculum, Pius nonus, Póntifex máximus, prævio Sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio, approbávit et confirmávit; ejúsque Offícium et Missam sub ritu dúplici a Clero Románo et a plúribus diœcésibus recitári celebraríque benígne indúlsit.

℟. Iste est qui.

In iij. Noct. Lectiones de Homilia in Evangel. Vigiláte. de Communi ij. loco.

DIE XX. DECEMBR.
(ex xxvij. Novembris.)

S. Gregorii II.

Episc. Agrigentini et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia. (m. t. v.)

In j. Vesp. ad Magnif.

Aña. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, et liberávit eum ab inimícis, et dedit illi claritátem ætérnam Dóminus Deus noster.

Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis: concéde propítius; ut, intercedénte beáto Gregório Confessóre tuo atque Pontífice, et a cunctis adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, in vico Prætório prope Agrigéntum piis honestísque paréntibus natus, et de sacro Baptísmatis fonte suscéptus a sancto Potamióne Agrigentíno Epíscopo, eídem octénnis tráditur divínis lítteris erudiéndus; quarum stúdio mire profíciens, Lectóribus ascríptus, diurnísque ac noctúrnis précibus instans, flagráre cœpit desidério vidéndi loca Redemptóris nostri vestígiis consecráta. Nocte quadam humi decúmbens in sacrárii cubículo, ter ab angelo, ut olim Sámuel,

xcitátus, iter aggrédiur, et parátum in portu navígium invéniens, Carháginem primum, tum Hierosólymam petit; et ancta ómnia monuménta et monastéria religiossíssime invísens, piórum lectióne volúminum, perpétua cœléstium meditatióne rerum, jugibúsque lácrymis ánimum recreábat; corpus ínterim torquens vigíliis, aut brevíssimo, quem humi carpébat, somno refíciens, inque octo quandóque dies ab omni prorsus aliménto ac potu se ábstinens.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Inter Diáconos Hierosólymis relátus, in erémum secéssit; et ad sanctam deínde Urbem regréssus, Constantinópolim póstea divíno nutu conténdit, ut fidem contra hæréticos tuerétur : quod ore ac scriptis libris egrégie præstitit, magnam ómnibus íngerens admiratiónem sui. Tum Apostolórum sepúlcra veneratúrus, eo témporis artículo Romam venit, quo, ad sedándam Agrigentíni cleri ac pópuli contentiónem de Epíscopo eligéndo, consílium inníbat Póntifex máximus : qui divíno prius admónitu, et étiam indício colúmbæ, ab altári volántis ad Gregórii caput dum in divi Petri basílica evangélium légeret, eúmdem, quamvis reluctántem, Epíscopum consecrávit. Panórmum cum appulísset, lepròsum ea in urbe, et innúmeros Agrigénti sanitáti restítuit, inter quos muto vocem, audítum surdo précibus impetrávit, puéllam, dæmonis arte per novem annos resolútis ártubus jacéntem, eréxit, ipsósque dæmones a plurimórum corpóribus in fugam egit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vj.

CUM Ecclésiam sibi créditam sanctíssime administráret, in egré-

gios viros partítus animárum curam, orphanórum et viduárum tutor, páuperum pater, Deum perpétuo sacris précibus aut piis pópulum adhortatiónibus allocútus, sanctus Antístes, jejúniis, vigíliis, et sumpto humi brevíssimo somno pene consúmptus, a scelestíssimis homínibus per summam calúmniam stupri accusátur : Deo id permitténte, ut servi sui cáritas in hostes, et mira in accusatiónibus perferéndis elucésceret patiéntia. Neque minus effúlsit intégritas, cum corrépta fuit a dæmone ac fere discérpta fémina, quæ ad falsi Gregórium críminis insimulándum adácta fúerat. At mox ejúsdem innocéntiam conféssa, illíus ope satánici hostis jugum excússit. Insons ígitur Romæ declarátus, et suæ restitútus Ecclésiæ, per annos ei plúrimos præfuit; et ab illa exsuláre jussis pervérsæ doctrínæ magístris, in extréma senectúte, miráculis in dies clárior, obdormívit in Dómino, nono Kaléndas Decémbris (qui dies ob exímiam tanti viri virtútem præcípuo étiam Grecis honóri est), ac defúncti sanctitátem divína frequénter ad ejus túmulum signa comprobárunt.

℟. Iste est qui.

In iij. Noct. Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi j. loco.

In Laud. Aña, ad Benedictus. In fraude. ut supra ad Vesp.

DIE XV. JANUARII.

S. Mauri

Abbatis. Confessoris.

Duplex.

Officium de Communi Conf. non Pontif. Oratio. Intercéssio.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Noct. j. propria, ut in Breviario ij. et iij. de Comm. ij. loco. Deridétur.

In iij. Noct. Hom. de Comm. Abbatum.

DIE XX. JANUARII.

S. Sebastiani

Mart. Duplex maj. in Civit. Dupl. in Diœc.

Omnia de Comm. unius Mart. præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud.

Ad Magnificat, Aña. Elégit Dóminus virum

ınctum suum, et clari-ıtem visiónis ætérnæ edit illi. Celebrémus so-:mnitátem beáti Seba-:iáni mártyris. Gáudium t in cœlo et in terra, alle-iia.

Oratio.

[ )Ræsta quæsumus, L omnípotens Deus; ut ntercedénte beáto Se-ıastiáno Mártyre tuo, et . cunctis adversitátibus iberémur in córpore, et ı pravis cogitatiónibus nundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem regum Dóminum veníte adoré-mus : * Quia ipse est co-róna sanctórum ómnium. Ps. Veníte.

Hymn. Deus tuórum. de Communi.

In I. Nocturno.

Ana. Sebastiánus me-diolanénsium pártium ci-vis, quem perfúderat Deus grátia, ab ómnibus amabátur.

Psalmi trium Nocturn. in Comm. unius Mart.

Aña. Erat enim in ser-móne verax, in judício justus.

Aña. Christo quotídie sédulum exhibébat offí-cium : erat enim verus Dei cultor.

℣. Glória et honóre co-ronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. viij.

FRatres, Debitóres sumus non carni, ut secúndum car-nem vivámus. Si enim se-cúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spí-ritu facta carnis mortifi-cavéritis, vivétis. Qui-cúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spí-ritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spí-ritum adoptiónis filió-rum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium red-dit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et con-glorificémur. Exístimo enim quod non sunt con-dígnæ passiónes hujus témporis ad futúram gló-riam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Sebastiánus Dei cultor studióse curábat sub abscónsa clámyde sanctórum ánimas confortáre : * Spem promíttens, et glóriam cónsequi sempitérnam. ℣. Christo quotídie sédulum exhibébat offícium, et Christianórum ánimas confortábat. — Spem.

Lectio ij.

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est imo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam intérpellat pro nobis.

℟. Sebastiánus vir christianíssimus, * Quem occultábat militáris hábitus, et chlámydis suæ obumbrábat aspéctus. ℣. Quem perfúderat Deus grátia ab ómnibus amabátur. — Quem.

Lectio iij.

QUis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Erat namque in sermóne verax, in judício

ustus, in consílio próvilus, in bonitáte conspíuus; * In univérsa moum honestáte præclárus. ℣. In commísso quoque idélis, in intervéntu stréiuus. — In univérsa. Glória Patri. In univérsa.

In II. Nocturno.

Ant. Ad hoc tantum sub chlámyde Christi mílitem tegébat abscónditum, ut Deo rédderet ánimas, quas diábolus conabátur auférre.

Ant. Claríssimis quotídie viris Marcelliáno et Marco suadébat blandiménta mundi respúere, et momentánea tormentórum génera non formidáre.

Ant. Sebastiánus vir christianíssimus, quem occultábat militáris hábitus, et chlámydis suæ obumbrábat aspéctus.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Lectio iv.

SEbastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem, et virtútem Diocletiáno carus fuit : dux primæ cohórtis Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat; et qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus et Marcelliánus fratres, qui Romæ in custódia erant apud Nicostrátum, cujus uxor Zoe vocem, quam amíserat, Sebastiáni oratióne recuperávit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit, et veheméntius objurgátum, ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo, nec terréndo profíceret, ad palum alligátum sagíttis confígi jubet.

℟. Christo quotídie sédulum exhibébat offícium : * Et Christianórum ánimas, quas in torméntis vidébat defícere, confortábat. ℣. Erat namque in sermóne verax, in judício justus, in univérsa morum honestáte præclárus. — Et Christianórum.

Lectio v.

QUem ómnium opinióne mórtuum, noctu sancta múlier Iréne sepeliéndi grátia jussit au-

férri : sed vivum repértum, domi suæ curávit. Itaque paulo post, confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accusávit. Cujus aspéctu, cum ille primum obstupuísset, quod mórtuum créderet, rei novitáte, et acri Sebastiáni reprehensióne excandéscens, eum támdiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in clóacam dejéctum, Lucína a Sebastiáno in somnis admónita, ubi esset, et quo loco humári vellet, ad catacúmbas sepelívit, ubi sancti Sebastiáni nómine célebris ecclésia est ædificáta.

℟. Zoe uxor Nicostráti dixit beáto Sebastiáno : Beátus es tu, et benedíctus sermo oris tui; * Per Jesum Christum Dóminum nostrum. ℣. Benedícti, qui in ómnibus, quæ loquútus es, credunt. — Per Jesum.

De expositióne S. Ambrósii Epíscopi in psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio vj. Serm. xxj.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus thorum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis : Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis, impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Egrégie Christi Martyr Sebastiáne, princeps ac propagátor sanctissimórum præceptórum, ecce nomen tuum in libro vitæ cœléstis ascríptum est : * Et memoriále tuum non derelinquétur in sæcula. ℣. Sócius enim factus es supernárum virtútum, quæ in cœlis spíritum tuum

uscepérunt. — Et memoriále. Glória Patri. Et memoriále.

In III. Nocturno.

Ana. Ut vidit Sebastiánus athlétas Dei imménso certáminis póndere fatigári, dixit : O fortíssimi mílites Christi, nolíte per mísera blandiménta corónas depónere sempitérnas.

Ana. Sebastiánus dixit Marcelliáno et Marco : Non vos sedúcant blandiménta mulíerum.

Ana. Nolíte timére : non separabúntur a vobis, sed vadunt in cœlum paráre vobis sydéreas mansiónes.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam magnum décorem impónes super eum.

Lect. in Evang. Nihil est opértum. de Comm. suo loco.

℟. vij. Elégit Dóminus virum de plebe, et claritátem visiónis ætérnæ dedit illi. Celebrémus solemnitátem Sebastiáni Mártyris : * Gáudium sit in cœlo et in terra. ℣. Beátus es, et bene tibi erit, egrégie Christi Martyr Sebastiáne, quia cum sanctis gaudébis, et cum Angelis exsultábis in ætérnum. — Gáudium.

℟. viij. In isto loco promíssio verax est, et peccatórum remíssio :*Splendor et lux perpétua, et sine fine lætítia, quam méruit Christi Martyr Sebastiánus. ℣. Nolíte timére : non separabúntur a vobis, sed vadunt in cœlum paráre vobis sydéreas mansiónes. — Splendor. Glória Patri. Splendor.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sebastiánus Dei cultor studióse curábat sub abscónsa chlámyde sanctórum ánimas confortáre, spem promíttens, et glóriam cónsequi sempitérnam.

2. Si ego verus Christi servus sum, et si vera sunt ómnia, quæ hæc múlier ex ore meo audívit, et crédidit, apériat os ejus, qui apéruit os Zacharíæ prophétæ Dómini.

3. Ad hanc vocem Christi Mártyris Sebastiáni íllico apértum est os uxóris Nicostráti.

4. Zoe uxor Nicostráti dixit beáto Sebastiáno : Beátus es tu, et benedíctus sermo oris tui.

5. Sanctus Sebastiánus dixit Nicostráto : Salvátor noster pro peccatóribus exhibére dignátus est suam præséntiam.

Capitulum.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet coróram vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium:
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña. Beátus es, et bene tibi erit, egrégie Christi Martyr Sebastiáne, quia cum sanctis gaudébis, et cum ángelis exsultábis in ætérnum.

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnípotens Deus; ut intercedénte beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

In ij. Vesperis, omnia ut in j. sed et loco ultimi Psalm. Crédidi.

℣. Justus ut palma.

Ad Magnificat, Aña. Egrégie Christi Martyr Sebastiáne, princeps et propagátor sanctissimórum præceptórum, ecce nomen tuum in libro vitæ cœléstis ascríptum est, et memoriále tuum non derelinquétur in sæcula.

Oratio ut supra.

DIE III. FEBRUARII.

S. Blasii

Episc. Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Ir ij. Nocturno, Lectio-
. propriæ ut in fine
.. viarii ij. loco.
In iij. Nocturno, Homi-
. in Evang. **Si quis vult.**
. Comm. ij. loco.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ

Virg. Martyris.
Duplex.

.mnia de Communi
. rg. præter sequentia.
I. . Nocturno, Lectio-
.. de Scriptura occur-
. . .
.. ij. Nocturno, Lect. iv.
. .ria, ut in Brevia-
r .; reliqua de Communi
. .co.
.. iij. Noct. Lect. de
. .m. j. loco.
. .atio. **Deus qui inter cétera.**

DIE XII. FEBRUARII.

(Ex v. Januarii.)

S. Telesphori

. apæ et Martyris.
Semiduplex.

. mnia de Communi
. Mart., præter se-
. ia.
. ratio. **Deus, qui nos.**
i. Nocturno, Lectio-
. de Scriptura occur-
. .
. Quadrag. **A Miléto.**
. omm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

TElésphorus, natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbytero Románæ Ecclésiæ (cujus dignum minístrum égerat) Póntifex máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri succéssor lectus esse viderétur. In ejus cáthedra sedit sub imperatóre Antoníno Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclésiæ sollícitus navárit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

HInc novis decrétis multa illum egrégie sancivísse légimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent : scílicet quadragesimále jejúnium, jam

5. Sanctus Sebastiánus dixit Nicostráto : Salvátor noster pro peccatóribus exhibére dignátus est suam præséntiam.

Capítulum.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet coróram vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium:
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña. Beátus es, et bene tibi erit, egrégie Christi Martyr Sebastiáne, quia cum sanctis gaudébis, et cum ángelis exsultábis in ætérnum.

Oratio.

Præsta quæsumus, omnípotens Deus; ut intercedénte beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

In ij. Vesperis, omnia ut in j. sed et loco ultimi Psalm. Crédidi.

℣. Justus ut palma.

Ad Magnificat, Ant. Egrégie Christi Martyr Sebastiáne, princeps et propagátor sanctissimórum præceptórum, ecce nomen tuum in libro vitæ cœléstis ascríptum est, et memoriále tuum non derelinquétur in sæcula.

Oratio ut supra.

DIE III. FEBRUARII.

S. Blasii

Episc. Martyris.
Duplex.

Omnia de Commune unius Mart. præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno, Lectiones propriæ ut in fine Breviarii ij. loco.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Si quis vult.** De Comm. ij. loco.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ
Virg. Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.
In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In ij. Nocturno, Lect. iv. propria, ut in Breviario; reliqua de Communi ...co.
In iij. Noct. Lect. de Comm. j. loco.
Oratio. **Deus qui inter cétera.**

DIE XII. FEBRUARII.
(Ex v. Januarii.)

S. Telesphori
Papæ et Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.
Oratio. **Deus, qui nos.**
In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
Quadrag. **A Miléto.**
Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

TElésphorus, natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbytero Románæ Ecclésiæ (cujus dignum minístrum égerat) Póntifex máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri succéssor lectus esse viderétur. In ejus cáthedra sedit sub imperatóre Antoníno Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclésiæ sollícitus navárit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

HInc novis decrétis multa illum egrégie sancivísse légimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent : scílicet quadragesimále jejúnium, jam

olim ab Apóstolis tráditum, novo edícto restaurásse; ac mandásse ut in Natáli Dómini sanctum Missæ sacrifícium ter celebrarétur, média nocte, illucescénte auróra, hora demum tértia post solis ortum; et constituísse ut sacræ Litúrgiæ hymnus angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

Dixísse quoque ne sacerdótes a pópulo argueréntur, ut sublímis órdinis dignitáti consúleret. Ordinatióne quadrúplici, mense Decémbri, creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos trédecim per divérsa loca. Cum autem in propagánda fide ardentíssimus esset, ac proínde idólorum sacerdótibus invísus, captus tandem cápitis abscissióne martyrium consummávit Nonis Januárii, et ejus corpus in Vaticáno sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Si quis vult post me veníre.** de Communi ij. loco.

In Quadrag. Lectio ix de Homilia, et Comm. Feriæ.

DIE XIII. FEBRUAR.

(Ex xj. Januarii.)

S. Hygini

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrages. **A Miléto.** de Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hygínus Atheniénsis, philósopho patre, cum jam Románæ Ecclésiæ Présbyter esset, cleri suffrágiis, Telésphoro suffectus est. Sedit in sancta Petri sede, imperatóre Antoníno Pio Augústo, annos tres, menses úndecim, dies vigínti octo. Ubi primum Póntifex renuntiátus est, clericórum órdi-

nes in suos gradus distínxit, ac fecit, ut in iis ecclésiis, quas Títulos vocant, tum primárii minístri, tum álii eísdem subjécti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

INstítuit étiam ne absque celebratióne Missæ templa vel oratória sacro ritu consecraréntur : ne inconsúlto Epíscopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congésta et destináta, in profános usus converterétur. Edíxit prætérea, ut patríni baptísmo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent; ne quis Epíscopus reus críminis damnarétur, nisi a comprovinciálibus Epíscopis ejus causa probe discússa fuísset. Cuncta hæc ejus título ac nómine sancíta exstant. Tres ordinatiónes hábuit mense Decémbri, in quibus creávit Epíscopos sex, presbyteros quíndecim, diáconos quinque.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

CUM autem paulo ante Justínus, claríssimus philósophus et Christi Martyr, scripsísset Apologíam pro religióne christiána ad imperatórem Antonínum Pium Augústum, obtínuit ut persecútio desævíret. Hinc a christianórum cæde, non quidem omníno, plúrimum tamen, público príncipis edícto temperátum est. Sanctíssimo tamen pastóri, cujus cura domínico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso martyrio, ne antecessóribus dissímilis esset, innocentíssimam vitam terminávit, die un-

décima Januárii, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In iij. Noct. Homil. in Evang. Si quis venit. de Comm. j. loco.

In Quadrag. Lectio ix. de Homil., et Commem. Feriæ.

DIE XVI. FEBRUAR.

(Ex x. Januarii.)

S. Agathonis

Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter seq. (m. t. v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fidélis sermo. de Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agatho, natióne Sículus, ex doctíssimo ac sanctíssimo mónacho Románus Póntifex creátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre; singulári morum suavitáte et comitáte præditus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus; ita demum a natúra et grátia comparátus, ut ad suprémam illam dignitatem geréndam natus seu factus esse viderétur.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Accéptis a Constantíno Pogonáto litteris ad Donum prædecessórem scriptis, pro convocándo concílio œcuménico, ad diutúrnum schisma tolléndum, quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei controvérsias, quæ toto fere Oriénte máximas tempestátes atque ruínas excitárant, provinciáles synodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur, et damnaréntur errores.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi léctum de plebe mea : Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum; óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim mea.

Lectio vj.

HIS præmíssis, Legátos suos, et concílii Románi, misit Constantinópolim cum binis lítteris ad imperatórem, in quibus prædícta hæresi docte, fuse ac sólide refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro et áliis, antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte sexta synodus universális congregáta est, in qua iídem erróres iidémque errántes damnáti fuérunt. Demum cum tres annos et quinque círciter menses sedísset, pie óbiit in Dómino, et in basílica príncipis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

℟. Iste est qui.

In iij. Noct. Homil. in ... Homo péregre. ... Comm. j. loco.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia.

DIE XVII. FEBRUAR.

(Ex xx. Januarii.)

S. Fabiani

Papæ Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Noct. j. propria ut in Breviar. die xx. Jan. reliqua de Comm. j. loco.

DIE XX. FEBRUAR.

S. Leonis

Episc. Conf. Catanensis Duplex.

Omnia de Communi ij. loco.

Oratio. **Exáudi.**

DIE XXV. FEBRUAR.

die xxvj. in anno bissext.

S. Gerlandi

Episcopi Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Gerlándum, Confessórem tuum atque Pontíficem, prædicatiónis grátia ad fídei exaltatiónem decoráre dignátus es : præ-

sta quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, quæ ipse dócuit, ópere adimplére mereámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

GErlándus, Vesontióne in Burgúndia nóbili génere natus, ab ineúnte ætáte præclára dedit futúræ sanctitátis indícia. Adhuc adoléscens fluxam mundi glóriam contémnens, cœléste regnum ardénti desidério cœpit exquírere. Exiens ítaque de terra sua et de cognatióne sua, et in Sicíliam adnávigans, cum sensim ejus fama longe latéque manáret, ac magno in honóre habéri incíperet, inde in próximam Calábriæ provínciam descéndit; ubi in Militénsi ecclésia primicérius choro præfícitur. Verum, cum illórum hóminum vivéndi licéntiam ferre non posset, clam se subdúcens, illinc in pátriam íterum remigrávit. Cum autem Rogérius Calábriæ comes, Saracénis fugátis, Sicíliam pene totam suæ ditiónis fecísset, atque Agrigentína ecclésia viduáta esset pastóre, Gerlándum e Burgúndia, per legátos suos conquisítum, revocándum curávit. Qui divínæ obtémperans voluntáti, in Calábriam dénuo revértitur; et unánimi ómnium consénsu Agrigénti Epíscopus eléctus, ab Urbáno secúndo románo Pontífice consecrátur.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

EPíscopus renuntiátus, morum gravitáti exímiam vitæ castimóniam conjúngens, cathólicam fidem et ecclesiásticam disciplínam prædicatiónis assiduitáte ádeo propagávit, ut plúrimos e Saracénis et Judæis ad Christi fidem convérterit. Inopes et páuperes ómnibus caritátis complectebátur offíciis. Pupillórum ac viduárum necessitátibus ita movebátur, ut omni ópera, pecúnia, ac

patrocínio eórum indigéntiam ac solitúdinem subleváret. Peregrínos quoque benígno excipiébat hospítio; ac morbo laborántes sédulo invísens, patérno consolabátur afféctu. Cathedrálem ecclésiam, barbarórum incúrsu fúnditus olim evérsam, munífica pietáte restítuit; et in honórem beatíssimæ Vírginis Maríæ, sancti Jacóbi, et ómnium Apostolórum, solémni ritu consecrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

CUM vero áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, juxta antíquam Episcopórum consuetúdinem, Romam ad sacra Apostolórum límina accessísset, et, inde rédiens, Balneária Calábriæ óppida pertransíret, ad Drogónem loci præpósitum divértit. Cui próximam córporis dissolutiónem imminére sibi prænúntians, illum eníxe deprecátus est, ut sui semper post óbitum ad Dei altáre meminísset : eum síquidem sibi in episcopátu successúrum Deo revelánte cognóverat. Quam cœlitus hábitam prænotiónem, ea, que paulo post sunt secúta, demonstrárunt. Nam sex elápsis ménsibus, Gerlándus felíciter die vigésima quinta Februárii obdormívit in Dómino in cujus étiam locum Drago suffícitur. Sacrum defúncti corpus, in Cathedrálem ecclésiam pia clericórum et fidélium pompa deportátum, eam suavíssimo, quem efflábat, odóre replévit; ac, conveniéntibus provínciæ Epíscopis ad funus celebrándum, quarto post óbitum die sepultúræ fuit demandátum.

℟. Iste est, qui.

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. Homo péregre. de Comm. j. loco.

Ad Benedictus, Aña. Hereditátem Géntium adéptus beátus Gerlándus, parávit Dómino plebem perféctam, et pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

DIE III. MARTII.

B. Petri de Hieremia

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in Append. Panormitana sub die xj. hujus, sed vj. Lect. terminatur hisce verbis :

Ejus cultum Pius sextus Póntifex máximus probávit ac Offícii recitándi Missámque celebrándi fecit potestátem.

DIE V. MARTII.

(Ex heri.)

S. Lucii

Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter seq.

Oratio. **Deus, qui nos.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In Quadrag. **A Miléto.** de Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

LUcius, Románus, patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatiónem, Románæ Ecclésiæ episcopátum ténuit. Sanxit ut duo Presbyteri ac tres diáconi, ecclesiástici causa testimónii, quovis loco Epíscopum non desérerent. Pacem lapsis dandam, et, pœniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse, spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit), lítteris suis significávit. Ob Christi fidem exsílio relegátus, et póstmodum ad Ecclésiam suam incólumis redíre permíssus, tandem omni Ecclésiæ facultáte Archidiácono suo Stéphano prius trádita, cápite truncátus est quarto Nonas Mártii, Gallo et Volusiáno princípibus. Duas hábuit ordinatiónes mense Decémbri, quibus Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in cœmetério Callísti sepúltum, inde a Pascháli Papa in sanctæ Cæcíliæ títulum, una cum ejúsdem vírginis et sociórum corpóribus translátum, ibi sub sancto altári collocátum fuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, et Collegárum ejus, ad sanctum Lúcium Papam et Mártyrem.

NUper quidem tibi, Frater caríssime, gratuláti sumus, cum te honóre gemináto in Ecclésiæ suæ administratióne Confessórem páriter et Sacerdótem constítuit divína dignátio. Sed et nunc non minus tibi et comítibus tuis, atque univérsæ fraternitáti gratulámur, quod, cum eádem glória, et láudibus vestris, redúces vos dénuo ad suos, fécerit benígna Dómini et larga protéctio; ut pascéndo gregi pastor, et gubernándæ navi gubernátor, et plebi regéndæ rector redderétur: et apparéret relegatiónem vestram sic divínitus esse dispósitam, non ut Epíscopus relegátus et pulsus Ecclésiæ deésset, sed ut ad Ecclésiam major redíret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martyrii dígnitas, quia, morte frustráta, de camíno ignis incólumes exiérunt; aut non consummátus Dániel éxstitit in suis láudibus, quia qui leónibus missus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In confessóribus Christi diláta martyria non mérita confessiónis mínuunt, sed magnália divínæ protectiónis osténdunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

REpresentátum vidémus in vobis quod apud regem fortes atque illústres púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne diis ejus servírent, aut imáginem quam fécerat adorárent; Deum tamen, quem colébant, quemque et nos cólimus, poténtem esse ut eos de camíno ignis exímeret, et de regis mánibus ac de pœnis præséntibus liberáret; quod invenímus in confessiónis vestræ fide, et in Dómini circa vos protectióne nunc gestum: ut cum vos paráti fuéritis et prompti omne sub-

íre supplícium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret, et ecclésiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in Epíscopo confessiónis suæ dígnitas, sed magis crevit sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assístat Antístes, qui ad confessiónis arma suménda, et faciénda martyria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, et, imminénte antichrísto, paret ad prœlium mílites, non solum sermónis et vocis incitaménto, sed fídei et virtútis exémplo. ℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Homil. Evang. **Si quis vult.** Comm. ij. loco.

In Quadrag. Lectio de Homil., et Comm. Feriæ ad Laudes.

Kalendarium

SANCTORUM JACIENSIS ECCLESIÆ.

Pars Hiemalis.

ORATIONIS D. N. J. C. in monte Oliveto dupl. maj. Feria III. p. Sept. (In fine Brev.)

PASSIONIS D. N. J. C. Commemoratio dupl. maj. Feria III. p. Sexag. (In fine Brev.) .

Petri Damiani Ep. C. D. dupl. (In Brev. die 23 ejusd.) . . . . 28 Febr.

Petri de Hieremia C. dupl. . . . . . 3 Mart.

Philumenæ V. M. dupl. . . . . . . 17 Dec.

SEBASTIANI M. dupl. maj. . . . . 20 Jan.

Sebastiani Valfré C. dupl. (Pro Cong. Orat.) (In App. Panorm.) . . . . . . 30 Jan.

Silvestri Abbatis C. dupl. (In Brev. die 26 Novembris.) . . . . 9 Dec.

TELESPHORI P. M. semidupl . . . . 12 Febr.

Thomæ Aquinatis C. D. dupl. (In Brev.) . 7 Mart.

Titi Ep. C. dupl. (In Brev.) . . . . . 6 Febr.

URBANI V. P. C. dupl. . . . . . 19 Dec.

IMPRIMATUR.

Aciregali die 24 Januarii 1898.

✠ Gerlandus M. Epūs.

Concordat cum originali. — Imprimatur.
Tornaci, die 16 Novembris 1898.
G. F. J. BOUVRY, Vic. Gen.

Appendix pro Ecclesia Jaciensi.

PARS VERNA.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ

Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio. **Deus qui inter cétera.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Apollónia, virgo Alexandrína, sub Décio imperatóre, cum, ingravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut eis veneratiónem adhibéret : illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt, et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit. Itaque comprehénsa ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus sancti flamma intus accénsa,

se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit.

Reliqua de Communi j. loco.

In iij. Nocturno, Lect. de Communi j. loco.

DIE XII. FEBRUAR.

(Ex v. Januar.)

S. Telesphori

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. **Deus, qui nos.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. **A Miléto.** de Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

TElésphorus, natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbytero Románæ Ecclésiæ (cujus dignum minístrum égerat) Póntifex Máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri succéssor lectus esse viderétur. In ejus cáthedra sedit sub imperatóre Antoníno Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclésiæ sollícitus navárit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

HInc novis decrétis multa illum egrégie sancivísse légimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent : scílicet quadragesimále jejúnium, jam olim ab Apóstolis tráditum, novo edícto restaurásse ; ac mandásse ut in Natáli Dómini sanctum Missæ sacrifícium ter celebrarétur, média nocte, illucescénte auróra, hora demum tértia post solis ortum ; et constituísse ut sacræ Litúrgiæ hymnus angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, *Dómine*, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedi-

ónibus dulcédinis : po-
isti in cápite ejus co-
nam de lápide pretió-
. — Et voluntáte.

Lectio vj.

' Dixísse quoque ne Sa-
A cerdótes a pópulo ar-
ieréntur, ut sublímis
dinis dignitáti consúle-
t. Ordinatióne quadrú-
ici, mense Decémbri,
eávit Presbyteros duó-
:cim, Diáconos octo,
píscopos trédecim per
ivérsa loca. Cum autem
ı propagánda fide ar-
entíssimus esset, ac
roínde idólorum Sacer-
ıótibus invísus, captus
andem cápitis abscissió-
ıe martyrium consum-
návit Nonis Januárii, et
:jus corpus in Vaticáno
epúltum est.
℟. Stola jucunditátis.
i'' iij. Nocturno, Homi-
. .n Evang. Si quis vult
post me veníre. de Com-
. 'i ij. loco.
'ı Quadrag. Lectio ix.
- 'ilı milia, et Commem.
I-iie.

DIE XIII. FEBRUAR.

(Ex xj. Jan.)

S. Hygini

Papæ et Martyris.
Semiduplex.

' mnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrages. A Miléto. de Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hygínus Atheniénsis, philósopho patre, cum jam Románæ Ecclésiæ Présbyter esset, cleri suffrágiis, Telésphoro suffěctus est. Sedit in sancta Petri sede, imperatóre Antoníno Pio Augústo, annos tres, menses úndecim, dies vigínti octo. Ubi primum Póntifex renuntiátus est, clericórum órdines in suos gradus distínxit, ac fecit, ut in iis ecclésiis, quas Títulos vocant, tum primárii minístri, tum álii eísdem subjécti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

INstítuit étiam ne absque celebratióne Missæ templa vel oratória sacro ritu consecraréntur : ne inconsúlto Epíscopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congésta et destináta, in profános usus converterétur. Edíxit prætérea, ut patríni baptísmo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent; ne quis Epíscopus reus críminis damnarétur, nisi a comprovinciálibus Epíscopis ejus causa probe discússa fuísset. Cuncta hæc ejus título ac nómine sancíta exstant. Tres ordinatiónes hábuit mense Decémbri, in quibus creávit Epíscopos sex, Presbyteros quíndecim, Diáconos quinque.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

CUM autem paulo ante Justínus, clarissimus philósophus et Christi Martyr, scripsisset Apologíam pro religióne christiána ad imperatórem Antonínum Pium Augústum, obtínuit ut persecútio desæviret. Hinc a christianórum cæde, non quidem omníno, plúrimum tamen, público príncipis edícto temperátum est. Sanctíssimo tamen pastóri, cujus cura domínico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso martyrio, ne antecessóribus dissímilis esset, innocentíssimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Homil. Evang. Si quis venit. Comm. j. loco.

In Quadrag. Lectio de Homil., et Comme... Feriæ.

DIE XVI. FEBRUAR.

(Ex x. Jan.)

S. Agathonis

Papæ Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter seq. (m.t.v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Fidélis servus de Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

AGatho, natióne Sículus, ex doctíssimo ac sanctíssimo mónacho Románus Póntifex creátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre; singulári morum suavitáte et comitáte prædítus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus; ita demum a natúra et grátia comparátus, ut ad suprémam illam dignitátem geréndam natus seu factus esse viderétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

ACcéptis a Constantíno Pogonáto lítteris ad Donum prædecessórem scriptis, pro convocándo concílio œcuménico, ad diutúrnum schisma tolléndum, quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei controvérsias, quæ toto fere Oriénte máximas tempestátes atque ruínas excitárant, provinciáles synodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur, et damnaréntur erróres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vj.

HIS præmíssis, Legátos suos, et concílii Románi, misit Constantinópolim cum binis lítteris ad imperatórem, in quibus prædícta hæresi docte, fuse ac sólide refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro et áliis, antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte sexta synodus universális congregáta est, in qua iídem erróres

iidémque errántes damnáti fuérunt. Demum cum tres annos et quinque círciter menses sedísset, pie óbiit in Domino, et in basílica príncipis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Homo péregre.** de Communi j. loco.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia.

DIE XVII. FEBRUAR.

(Ex xx. Jan.)

S. Fabiani

Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

FAbiánus Románus a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem Notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Deníque décimo tértio Kaléndas Februárii in persecutióne Décii martýrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra appáruit.

Reliq. de Comm. j. loc.

DIE XX. FEBRUAR.

S. Leonis

Ep. Conf. Catanensis

Duplex.

Omnia de Comm. ... ij. loco.

Oratio. **Exáudi.**

)IE XXV. FEBRUAR.

'ie xxvj. in anno bissext.

S. Gerlandi

ᵹ piscopi Confessoris.
Duplex.
'Omnia de Comm. Conf.
'ont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Gerlándum, Confessórem tuum atque Pontíficem, prædicatiónis grátia ad fídei exaltatiónem decoráre dignátus es : præsta quæsumus; ut ejus suffragántibus . méritis, quæ ipse dócuit, ópere adimplére mereámur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. **Fidélis sermo.** · Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

GErlándus, Vesontióne in Burgúndia nóbili génere natus, ab ineúnte ætáte præclára dedit futúræ sanctitátis indícia. Adhuc adoléscens fluxam mundi glóriam contémnens, cœléste regnum ardénti desidério cœpit exquírere. Exiens ítaque de terra sua et de cognatióne sua, et in Sicíliam adnávigans, cum sensim ejus fama longe latéque manáret, ac magno in honóre habéri incíperet, inde in próximam Calábriæ provínciam descéndit; ubi in Militénsi ecclésia primicérius choro præfícitur. Verum, cum illórum hóminum vivéndi licéntiam ferre non posset, clam se subdúcens, illinc in pátriam íterum remigrávit. Cum autem Rogérius Calábriæ comes, Saracénis fugátis, Sicíliam pene totam suæ ditiónis fecísset, atque Agrigentína ecclésia viduáta esset pastóre, Gerlándum e Burgúndia per legátos suos conquisítum, revocándum curávit. Qui divínæ obtémperans voluntáti, in Calábriam dénuo revértitur; et unánimi ómnium consénsu Agrigénti Epíscopus eléctus, ab Urbáno secúndo románo Pontífice consecrátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

EPíscopus renuntiátus, morum gravitáti exímiam vitæ castimóniam conjúngens, cathólicam fidem et ecclesiásticam disciplínam prædicatiónis assiduitáte ádeo propagávit, ut plúrimos e Saracénis et Judæis ad Christi fidem convérterit. Inopes et páuperes ómnibus caritátis complectebátur offíciis. Pupillórum ac viduárum necessitátibus ita movebátur, ut omni ópera, pecúnia, ac patrocínio eórum indigéntiam ac solitúdinem subleváret. Peregrínos quoque benígno excipiébat hospítio; ac morbo laborántes sédulo invísens, patérno consolabátur afféctu. Cathedrálem ecclésiam, barbarórum incúrsu fúnditus olim evérsam, munífica pietáte restítuit; et in honórem beatíssimæ Vírginis Maríæ, sancti Jacóbi, et ómnium Apostolórum, solémni ritu consecrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

CUM vero áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, juxta antíquam Episcopórum consuetúdinem, Romam ad sacra Apostolórum límina accessísset, et, inde rédiens, Balneária Calábriæ óppida pertransíret, ad Drogónem loci præpósitum divértit. Cui próximam córporis dissolutiónem imminére sibi prænúntians, illum eníxe deprecátus est, ut sui semper post óbitum ad Dei altáre meminísset : eum síquidem sibi in episcopátu successúrum Deo revelánte cognóverat. Quam cœlitus hábitam prænotiónem, ea, quæ paulo post sunt secúta, demonstrárunt. Nam sex elápsis ménsibus, Gerlándus felíciter die vigésima quinta Februárii obdormívit in Dómino in cujus étiam locum Drago sufficitur. Sacrum defúncti corpus, in Cathedrálem ecclésiam pia clericórum et fidélium pompa deportátum, eam suavíssimo, quem efflábat, odóre replévit; ac, conveniéntibus províinciæ Epíscopis

l funus celebrándum, łarto post óbitum die :pultúræ fuit demandá-ım. ℟. Iste est, qui. In iij. Nocturno, Homilia ı :vang. Homo péregre. · Communi j. loco. A! Benedictus, Aña. Iereditátem Géntium déptus beátus Gerlán-us, parávit Dómino ple-em perféctam, et pópu-ım acceptábilem, secta-órem bonórum óperum.

DIE III. MARTII.

B. Petri de Hieremia

Conf. Duplex.

·mnia ut in Append. 'ar·ormitana sub die xj. ::jus, sed vj. Lect. ter-· itur hisce verbis:

Ejus cultum Pius sextus Póntifex máximus pro-bávit ac Offícii recitándi Missámque celebrándi fecit potestátem.

DIE V. MARTII.

(Ex heri)

S. Lucii

Papæ Mart. Duplex.

·mnia de Communi ·rius Mart., præter seq. ·ratio. Deus, qui nos. ı ı j. Nocturno, Lectio-· de Scriptura occurr. :. Quadrages. A Miléto. Communi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

LUcius, Románus, patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatiónem, Románæ Ecclésiæ episcopátum ténuit. Sanxit ut duo Presbyteri ac tres Diáconi, ecclesiástici causa testimónii, quovis loco Epíscopum non desérerent. Pacem lapsis dandam, et, pœniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit), lítteris suis significávit. Ob Christi fidem exsílio relegátus, et póstmodum ad Ecclésiam suam incólumis redíre permíssus, tandem omni Ecclésiæ facultáte archidiácono suo Stéphano prius trádita, cápite truncátus est quarto Nonas Mártii, Gallo et Volusiáno princípibus. Duas hábuit ordinatiónes mense Decémbri, quibus Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in cœmetério Callísti sepúltum, inde a Pascháli Papa in sanctæ Cæcíliæ

títulum, una cum ejúsdem vírginis et sociórum corpóribus translátum, ibi sub sancto altári collocátum fuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, et Collegárum ejus, ad sanctum Lúcium Papam et Mártyrem.

Lectio v.

NUper quidem tibi, Frater caríssime, gratuláti sumus, cum te honóre gemináto in Ecclésiæ suæ administratióne Confessórem páriter et Sacerdótem constítuit divína dignátio. Sed et nunc non minus tibi et comítibus tuis atque univérsæ fraternitáti gratulámur, quod, cum eádem glória, et láudibus vestris, redúces vos dénuo ad suos, fécerit benígna Dómini et larga protéctio; ut pascéndo gregi pastor, et gubernándæ navi gubernátor, et plebi regéndæ rector reddrétur : et apparéret relegatiónem vestram sic divínitus esse dispósitam, non ut Epíscopus relegátus et pulsus ecclésiæ déesset, sed ut ad ecclésiam major redíret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martyrii dígnitas, quia, morte frustráta, de camíno ignis incolumes exiérunt; aut non consummátus Dániel exstitit in suis láudibus, quia qui leónibus missus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In Confessóribus Christi diláta martyria non mérita confessiónis mínuunt, sed magnália divínæ protectiónis osténdunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine. * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

REpræsentátum vidémus in vobis quod apud regem fortes atque illústres púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne diis ejus servi-

ent, aut imáginem quam ecerat adorárent; Deum amen, quem colébant, uemque et nos cólimus, oténtem esse ut eos de amíno ignis exímeret, t de regis mánibus ac le pœnis præséntibus iberáret; quod invenímus n confessiónis vestræ ide, et in Dómini circa os protectióne nunc gestum; ut cum vos paáti fuéritis et prompti omne subíre supplícium, Dóminus támen vos pœnæ subtráheret, et Ecclésiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in Epíscopo confessiónis suæ dignitas, sed magis crevit Sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assístat Antístes, qui ad confessiónis arma suménda, et faciénda martyria non verbis plebem, sed factis cohortétur, et, imminénte antichristo, paret ad prœlium milites, non solum sermónis et vocis incitaménto, sed fídei et virtútis exémplo. ℟. Stola.

iij. Nocturno, Homilia in Evang. **Si quis vult.** de Comm. ij. loco. in Quadrag. Lect. ix. Homil., et Commem. ad Laudes.

DIE XXII. MARTII.

(Ex heri)

S. Berilli

Prim. Ep. Conf. Catanensis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. j. loco.

Oratio. **Da quæsumus.**

DIE XXVI. MARTII.

S. Dismæ.

Boni Latronis Conf.
Duplex.

Officium fit proprium ut in fine Breviarii die xxiv. Aprilis sed ritu extra tempus Paschale et fiunt mutationes sequentes.

Ad Invitatorium, Versicula, Responsoria et Antiphonas omittatur **allelúia.**

Ad Vesperas, ad Matutinum et ad Laudes in Hymno : loco **Ut sis perénne méntibus** etc. dicatur :

Proínde te, piíssime
Precémur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclyto
Per omne semper sæculum.
Amen.

AD MATUTINUM.

In j. Nocturno, 2 et 3 Aña. erit :

2. Póstula a me et dabo tibi hereditátem tuam.

3. Voce mea ad Dóminum clamávi et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Isáia Prophéta.

Lectio j. Cap. lv.

OMnes sitiéntes veníte ad aquas; et qui non habétis argéntum; properáte, émite et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comedíte bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram et veníte ad me: áudite, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdia David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis : et gentes, quæ te non cognovérunt ad te current, propter Dóminum Deum tuum, et Sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníre potest.

℟. Pósui adjutórium super poténtem : * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio ij.

DErelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ, neque viæ meæ, viæ vestræ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inebriábit terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem

›medénti; sic erit verum meum, quod egrediétur de ore meo : non revertétur ad me váuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ nisi illud.

R. Iste cognóvit justítiam et vidit mirabília, et xornávit altíssimum : Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. V. Iste invéntus est n número Sanctórum. – Ipse.

Lectio iij.

E'Cce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat, neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat : sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos et Deum vestrum, et peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus a vobis, ne exaudíret. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, et dígiti vestris iniquitáte : lábia vestra loquúta sunt mendácium, et lingua vestra iniquitátem fatur. Non est qui ínvocet justítiam, neque est, qui júdicet vere; sed confídunt in níhilo, et loquúntur vanitátes : concepérunt labórem, et pepérerunt iniquitátem.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus loricam fídei et ornávit eum.—Et ad portas. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Dómine, inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos.

V. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. R. Et ad portas Paradísi coronávit eum.

Lectiones Sermo S. Joánnis Chrysóstomi, ut in fine Breviarii. R. et V. ibidem omissis allelúia.

In III. Nocturno.

Aña. Dómine iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum et in sæculum sæculi.

Aña. Hic ascéndet in

montem Dómini, et stabit in loco ejus.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino : ℟. Et misericórdiam a Deo salutári tuo.

Lectiones. **Quóniam hódie.** ut in fine Brev.

Ad Laudes et per Horas omnia ut ibidem.

Si hoc Festum transferri contingerit in tempore Pasch. Officium fit ut in fine Breviar. sed Lectiones j. Nocturni de Isaia Propheta. ut supra.

DIE III. APRILIS.

S. Pancratii

Ep. Taurom. Mart. Dupl.

Omnia de Communi unius Martyris, j. loco Oratio. **Infirmitátem.**

DIE XVII. APRILIS.

S. Aniceti

Papæ et Mart.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio. **Deus, qui nos.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ANicétus Syrus, imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit Presbyteros decem et septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martyrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Maias.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et ætérnitas.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Domini I.

Lectio v.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi Mártyres? Quid étiam iste sanctus Anicétus? Nonne omnes pastóres boni, non merce-

árii, de quibus dícitur : men dico vobis, percerunt mercédem suam? mnes ergo illi pastóres oni, non solum quia nguinem fudérunt, sed uia pro óvibus fudérunt. on enim fudérunt elaóne, sed caritáte.

℟. In servis suis, allelúia, Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, t in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vj.

DAM et apud hæréticos, qui propter niquitátes et erróres suos liquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant : ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte : quóniam non omnes qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam : jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur : Caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia : détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúia. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. — In. Glória Patri. In.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xvj.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. lxxviij. in Joann.

UT osténderet post tristítiam gáudium secutúrum, naturále addúcit exémplum. Múlier, cum parit, tristítiam habet; qua

parábola in calamitátibus prophétæ usi sunt; quasi dicat : Dolóres capiétis, sed quales partus, qui lætítiæ causa sunt. Simul et resurrectiónem confírmat, índicans óbitum suum perínde esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat, quasi dicat : Nolíte admirári, si per hanc tristítiam ad óptima vos ducam, nam et mater in pariéndo sic per tristítiam transit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui manet.

Lectio viij.

SIgníficat autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolóres sólverit, et novum hóminem regenerári fécerit. Neque dixit tantum tristítiam transitúram, sed magnitúdine lætítiæ succedénte, nihil ejus pénitus remansúrum. Ita erit sanctis. Atqui non proptérea gaudet múlier, quia venit homo in mundum, sed quod fílium péperit. Nam si id esset, nihil prohibéret quin, quæ non páriunt, áliis pariéntibus gaudérent.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUA ergo grátia sic inquit? quia ad hoc solum addúxit exémplum, ut post brevem tristítiam perpétuum gáudium secutúrum, et se ad vitam transférri, et magnum malórum lucrum osténderet. Et non dixit, péperit fílium : sed quia venit homo in mundum, ubi suam signíficat resurrectiónem, et non morti illi, sed regno parturiéndum. Ideo non dixit, quia natus est fílius, sed homo. Et vos nunc quidem tristítiam habétis : íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum : inde quod non ámplius moriétur, inquit, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Te Deum laudámus.

DIE XIX. APRILIS.

S. Expediti

Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. j. loco.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

Oratio. **Præsta... ut qui.**

DIE XV. MAII.

(Ex iij. ejusdem)

S. Alexandri I

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In Feria ij et iv. Rogat. Lect. **A Miléto.** j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ALexánder Románus, ex patre Alexándro, de vico Caput Tauri, júvenis quidem ætáte, sed sanctitáte incomparábilis et fide claríssimus, post Evarístum sedem apostólicam obtínuit. In memóriam passiónis Christi, primus in sacrifício Missæ áddidit : Qui prídie quam paterétur; usque ad ea verba: Hoc est corpus meum. Instítuit ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur, atque in consecratióne córporis et sánguinis Dómini vinum aqua miscerétur, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxta, sacris précibus interpósitis tam in templis quam in cubículis, ad fugándos dæmones perpétuo asservarétur. Cum autem esset christiánæ religiónis ferventíssimus prædicátor, dum vixit, mirum in modum in hoc díligens fuit, ut, doctrína vitæque exémplo, quoscúmque posset ad veram Christi religiónem perdúceret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et.

Lectio v.

CUM ígitur multis Romæ,ut,abjuráta falsa religióne, veram fidem suscíperent, persuasísset, senatóres áliquot, et Hermétem,Urbis præféctum, cum uxóre, fíliis, soróre, ac tota domo, Jesu Chri-

sto péperit. Quam ob rem accusátus quod christiánus esset, ex príncipis edícto captus, et in cárcerem conjéctus, ibídem diu, quod a christiánæ fídei professióne recédere nollet, deténtus est. Cum autem vinctus tenerétur, púeri ministério, qui facem ardéntem præferébat, prodigióse intempéstæ noctis siléntio, e cárcere ad domum Quiríni tribúni, ubi beátus Hermes, Urbis præféctus, paulo ante captus, in custódia servabátur, edúctus, primum fíliam ejus Balbínam ægram sanávit, deínde patrem Quirínum miráculo attónitum, et ad Christum tradúctum, cum fília baptísmi lavácro ábluit. Hinc vero factum est, ut Quirínus iis ómnibus quotquot pro fide Christi vinctos habébat, libertátem abeúndi concésserit. Erant inter illos Evéntius et Theodúlus, qui sancto Alexándro adjúncti, exíre de cárcere noluérunt, sed Deo laudes persolvéntes martyrii palmam constánter exspectárunt.

℟. In servis suis, allelúia,* Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vj.

EX his sanctus Alexánder primum ab Aureliáno júdice interrogátus de christiánæ religiónis mystériis, ea reveláre nóluit, ásserens sanctum esse quod Aureliánus manifestári cupiébat, et non permítti a Christo sanctum dari cánibus. Ob quæ verba beátus Póntifex in equúleum impósitus est, úngulis dilaniátus, atque lampádibus admótis gravíssime ustus; cumque nullam ámplius vocem emítteret, interrogátus ab Aureliáno cur tacéret, hoc dignum Mártyre respónsum dedit : Quia témpore oratiónis homo christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhíbiti sunt Evéntius et Theodúlus, quos cum Aureliánus in fide constántes invenísset, jussit Alexándrum et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári, Theodúlum vero ibídem astáre, ut quasi eórum pertérritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret. Cum autem Theodúlus

›onte in flammas prosi-
ısset, et cum ipsis hym-
os decantáret, ac Deo
rátias ágeret, fecit ím-
ius judex Alexándrum
unctis crebérrimis per
mnia membra perforári,
uo fine vir sanctus mar-
ɣrium suum glorióse
omplévit. Hujus corpus
eáta Sevéra, religiósa
émina, sústulit, et cum
órpore beáti Evéntii
ládio consummáti . in
ıno eodémque sepúlcro
›ósuit, via Nomentána,
n prædio suo, unde póst-
ːa ad Urbem translátum,
n ecclésia sanctæ Sabí-
næ recónditum fuit.
℟. Fíliæ Jerúsalem.
In iij. Nocturno, Homilia
in Evang. Ego sum vitis
vera. de Comm. j. loco.

DIE XXVIII. MAII.

(Ex xxv. hujus.)

S. Urbani I.

Papæ et Martyris.
Semiduplex.
Omnia de Comm. unius
Mart., præter seq.

Oratio.

DA, quæsumus omní-
potens Deus : ut qui
beáti Urbáni, Mártyris
tui atque Pontíficis, so-
lémnia cólimus, ejus apud
te intercessiónibus adju-
vémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occur-
rente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

URbánus, Romá-
nus, Alexándro
Sevéro imperató-
re, doctrína et vitæ san-
ctitáte multos ad Christi
fidem convértit : in illis
Valeriánum, beátæ Cæ-
cíliæ sponsum, et Tibúr-
tium, Valeriáni fratrem,
qui póstea martyrium
forti ánimo subiérunt.
Hic de bonis Ecclésiæ at-
tribútis scripsit his verbis:
Ipsæ res fidélium quæ
Dómino offerúntur, non
debent in álios usus quam
ecclesiásticos et christia-
nórum fratrum vel indi-
géntium convérti : quia
vota sunt fidélium, et pré-
tia peccatórum, ac patri-
mónia páuperum. Sedit
annos sex, menses septem,
dies quátuor; ac martyrio
coronátus, sepúltus est in
cœmetério Prætextáti,
octávo Kaléndas Júnii.
Ordinatiónibus quinque
hábitis mense Decémbri,
creávit Presbyteros no-
vem, Diáconos quinque,
Epíscopos per divérsa loca
octo.
℟. Lux perpétua lucé-
bit sanctis tuis, Dómine,

* Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De S. Cypriano, serm. xij.

Lectio v.

SErmónem éxigit tam grata et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Urbáni celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis, semper cúpiens vidére præséntem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus : diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

℟. In servis suis, allelúia,* Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vj.

VIcína córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális : et cura tuéndi Domínici gregis usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non oblivíscerétur Epíscopum; magis curans quam rationem pastórum príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans, præparábat.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Commun j. loco.

Vesp. a Capit. de seq

DIE XXIX. MAII.
(Ex xxvj. ejusdem.)
S. Eleutherii
Papæ et Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria ij. et iv. Rogation., Lect. **A Miléto.** de Comm. j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eleuthérius, natióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli Epiri óppido, ex Presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ, post Sotéris mortem, totíus cleri suffrágiis, Románus Póntifex renuntiátus est, Marco Aurélio imperatóre augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie et summa cum laude functus est annos quíndecim, dies vigínti tres : tribus ordinatiónibus mense Decémbri factis, creatísque Presbyteris deódecim, Diáconis octo, Epíscopis per divérsa loca quíndecim.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et ætérnitas.

Lectio v.

AB Ecclésia Lugdunénsi per lítteras, de nonnúllis quæstiónibus consúltus, Irenæum virum doctíssimum litterárum latórem humániter excépit, eíque Apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclésia illibátas serváverat, apéruit. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit : óptimas leges pro recta judiciórum ecclesiasticórum forma præscrípsit; Marciónem et Valentínum sæpius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit.

℟. In servis suis, allelúia. * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vj.

CUM summa pace Ecclésia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio, Bri-

tannórum rege, lítteras per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte, ad quem Fugátium et Damiánum Románæ Ecclésiæ Presbyteros misit, a quibus rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes, sacro lavácro regeneráti fuére. His demum aliísque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quiévit, sub imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Június, sepúltus in Vaticáno.

℞. Fíliæ Jerúsalem.

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. **Ego sum vitis vera.** de Communi j. loco.

DIE XXX. MAII.

S. Felicis I.

Papæ et Mart. Semidupl.

Omnia de Communi unius Mart., præter seq. Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix, Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

℞. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem Obtinébunt. — Et.

Lect. v. et vj. Serm. S. Augustini Ep. **Pastor bonus.** ut supra in Fest. S. Aniceti die xvij. Aprilis (mutato nomine Anicétus in **Felix.**)

In iij. Nocturno, Lectiones Hom. in Evang. **Ego sum vitis vera.** de Comm. j. loco.

DOM. IV. POST PASCHA

(Ex Dom. iij. Octobr.)

Puritatis B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per Annum, præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus.

Capitulum. Sap. v.
O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Hymnus.

Præclára custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Cum jucunditáte virginitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus, allelúia. ℟. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúia.

Ad Magnificat. Aña. Nihil inquinátum in eam incúrrit: candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula allelúia.

Oratio.

DA quæsumus omnípotens ætérne Deus, ut puríssimæ Vírginis Maríæ integérrimam virginitátem festíva celebritáte venerántes, ejus intercessióne puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Domin. occurrentis.

Ad omnes Horas Hymnus terminatur: Jesu, tibi sit glória.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Virginitátem Deíparæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum, allelúia.

Ps. Veníte.

Hymnus.

O Stella Jacob fúlgida,
O solis instar spléndida
Auróra, qua nil púrius
Refúlget inter sídera.

Stolis amíctæ cándidis
Tibi catérvæ Cœlitum

Plaudunt, sacræque Vírgines
Laudes perénnes cóncinunt.
Quin obsequéntes ófferunt
Ligústra, et alba lília :
Candor sed horum víncitur
Candóre casti péctoris.
Nostra Angelórum láudibus
Abjécta tellus ássonans
Ad astra voces éfferat,
Et Vírginis præcónia.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

In I. Nocturno.

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. Allelúia. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Allelúia.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. ij.

EGO flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliæ Jerúsalem, per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi : Surge : própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni.

℟. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília : * Pulchra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta, allelúia. ℣. Una est colúmba mea, perfécta mea : Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt. — Pulchra es.

Lectio ij. Cap. iv.

QUam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fétibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua: et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua, sicut duo hínnuli cápreæ gemélli, qui pascúntur in líliis, donec aspíret dies et inclinéntur umbræ. Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem, thuris. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.

℟. Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni: Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: flores apparuérunt in terra nostra, allelúia. ℣. Surgam, et circuíbo civitátem per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea. — Jam.

Lectio iij.

VEni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. * Qualis est diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? allelúia. ℣. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, eléctus ex

míllibus. Talis est diléctus meus, ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. — Qualis est. Glória Patri. Qualis est.

In II. Nocturno.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti, allelúia. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis, allelúia.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. ij. post initium.

Lectio iv.

SIT vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas vitaque beátæ Maríæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Beatíssima Virgo María, hortus conclúsus, fons signátus, Regína Angelórum, Dómina mundi, * Per quam Deus descéndit in terras, ut hómines ascéndere mereréntur ad cœlos, allelúia. ℣. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ : recordáre nostri sanctíssima Virgo. — Per quam.

Lectio v.

DE céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens; inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere : nullum lædere, bene velle ómnibus, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

℟. Beáta María tantæ éxstitit puritátis, ut Mater Dómini esse mererétur. * Deus quam elégerat creávit; de qua crearétur elégit, allelúia. ℣. Ipsa est stella ex Jacob, cujus rádius univérsum orbem illúminat. — Deus.

Ex S. Petro Chrysólogo.
Lectio vj. Serm. cxliij.

HÆC dedit cœlis glóriam, terris Deum, fidem Géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Grátiam, quam détulit Angelus, accépit Virgo, salútem sæculis redditúra. Vere benedícta Virgo, quæ et virginitátis póssidet decus, et matris dignitátem: vere benedícta, quæ et supérni concéptus méruit grátiam, et servávit integritátis corónam. Vere benedícta, quæ et divíni gérminis suscépit glóriam, et regína éxstitit totíus castitátis.

℟. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Spíritus sanctus supervéniet in te: * Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, ideóque * Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei, allelúia. ℣. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. — Et virtus. Glória Patri. Quod.

In III. Nocturno.

℣. Invenísti grátiam apud Deum, allelúia. ℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo immaculáta, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vij. Cap. j. c

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.
Homil. ij. super Missus est.

NOvum cánticum illud, quod solis dábitur in regno Dei cantáre virgínibus, ipsam vírginum Regínam, imo primam inter céteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto autem illam, præter illud quod solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam atque elegantióri cármine lætificatúram esse civitátem Dei. Hujus ítaque dulcísonos deprómere vel exprímere módulos ne ipsárum quidem vírginum ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divíno gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso, quem péperit. Deus síquidem, (Deus enim est quem péperit

Matrem suam singulári in cœléstibus donatúrus glória, singulári in terris prævenire curávit et grátia, qua vidélicet ineffabíliter et intácta concíperet, et páreret incorrúpta.

℞. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel, allelúia. ℣. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. — Ecce Virgo.

Lectio viij.

DEum hujúsmodi decébat natívitas, qua nonnísi de Vírgine nascerétur. Talis congruébat et Vírgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proínde factor hóminum, ut homo fíeret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere Matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse Vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus. Vóluit et húmilem, de qua mitis et húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimúmque exémplum ostensúrus. Dedit Vírgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum. Ut ígitur, quæ Sanctum sanctórum conceptúra erat páriter, et paritúra, sancta esset córpore, accépit donum virginitátis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis. O admirábilem et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Missus est Angelus ad vírginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam; nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi, præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam.

℞. Beáta Dei Génitrix María, templum Dómini,

acrárium Spíritus sancti :* Sola sine exémplo ·lacuísti Dómino nostro esu Christo, allelúia.

. Genuísti qui te fecit, t in ætérnum pérmanes Virgo. — Sola. Glória Patri. Sola.

Lectio ix. de Homilia ominicæ.

vero hoc Festum transatur ex octava Lect. unt duæ, et nona incit ab illis verbis. O admirábilem.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

Sicut lílium * inter spinas, sic amíca mea inter fílias, allelúia.

. Diléctus meus mihi,* et ego illi, qui páscitur inter lília, allelúia.

Quam pulchra es, * amíca mea, quam pulchra es, allelúia.

Una est colúmba mea, perfécta mea, allelúia.

Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, allelúia.

Capitulum.

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte : immortális est enim memória illíus : quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúia. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúia.

Ad Bened. Aña. Sancta et immaculáta Maríæ Virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio, quia per te Redemptórem nostrum suscépimus Dóminum nostrum Jesum Christum.

Oratio.

DA quæsumus omnípotens ætérne Deus : ut puríssimæ Vírginis Maríæ integérrimam Vir-

ginitátem festíva celebritáte venerántes; ejus intercessióne puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD TERTIAM.

Capit. O quam pulchra. ut supra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. * Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Inténde, próspere, prócede et regna. Allelelúia, allelúia. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. b

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus et præelégit eam, allelúia. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. b

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * et præelégit eam, allelúia, allelúia. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Aña. Beáta Dei Génitrix María, virgo perpétua, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Deinde fit Commem. Dominicæ.

DIE II. JUNII.

(Ex xxvij. Maii.)

S. Joannis I.

Papæ et Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp, Pasch., præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Joánnis, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Feria ij. et iv. Rogation., Lect. A Miléto. De Communi j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes, Etrúscus, Constantíno patre génitus, totíus cleri consénsu, in locum Hormísdæ vita functi, ex Presbytero títuli Pammáchii subrogátus fuit. Justíno senióre imperatóre, rexit Ecclésiam, ad quem proféctus est Constantinópolim, auxílii causa, quod Theodoricus rex hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum, equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset, factum est ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et.

Lectio v.

SED illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor eum venerátus est. Rebus cum imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit,

statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens : Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus.

℟. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vj.

QUod iniquíssimo ánimo ferens Theodoricus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam, in cárcerem conjécit, ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim : ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus : quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum : ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in basílica sancti Petri sepúltum.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. de Communi. Ego sum vitis vera.

DIE VII. JUNII.

(Ex xj Maii.)

B. Aloísii Rabatá

Sacerdotis Professi Ordinis Carmelitarum.

Duplex minus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Aloísium mirábili caritáte, et in perferéndis injúriis patiéntia decorásti : concéde propítius; ut, cujus festum cólimus, ejus imitatióne caritátem exercéndo, et inímicos étiam diligéndo præmia mereámur ætérna. Per Dñum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ALoísius Rabatá in Sicília eámdem ac sanctus Albértus de Abbátibus pátriam

actus, honéstis ortus pa-
:ntibus, ad pietátem in-
rúctus, ut mundi con-
:mptor, et cœléstia úni-
: amans, hábitum bea-
ssimæ Maríæ Vírginis
e Monte Carmélo suscé-
it. Tyrocínio in exém-
lum perácto, emíssis vo-
is, et Sacérdos factus,
rréptum perfectiónis iter
nira alacritáte prosequú-
us est.

: Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
um ab inimícis, et a se-
luctóribus tutávit illum :
Et dedit illi claritátem
etérnam, allelúia. ℣. Ju-
tum dedúxit Dóminus
er vias rectas, et ostén-
lit illi regnum Dei. —
Et dedit.

Lectio v.

P Rior Ordinis sui in ci-
vitáte Randátii re-
nunciátus, onus ex obe-
diéntia suscépit. Erat
enim in eo insígnis humí-
litas, et una cum illa, re-
guláris observántiæ, ora-
tiónis et contemplatiónis
stúdium, jejuniórum ri-
gor, quo corpus in servi-
tútem redigébat; sed
præcípue effulgébat cári-
tas, qua succénsus nihil
árduum reputábat, con-
vícia quoque et injúrias
perferébat, ut ánimas
Christo lucrifáceret. In
Sacraméntis admini-
strándis, confessiónibus
præsértim audiéndis mi-
ránda assidúitas, móni-
tis, præsídiis Scripturá-
rum locis, quarum scién-
tia pollébat, sapiénter ex-
ponéndis per salútis sé-
mitam próximos deducé-
bat. Afflictórum solátor
erat, et egenórum pater
opem summa humilitáte
ostiátim quæsítam in eos
effundébat.

℟. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-
lam glóriæ índuit eum,
* Et ad portas paradísi
coronávit eum, allelúia.
℣. Induit eum Dóminus
lóricam fídei; et ornávit
eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

HOC dum agit, et vi-
tiórum osor dum ea
redárguit, perversórum
non fugit invídiam. Hinc
emíssa ab inimíco hómi-
ne, ut perhíbent, sagítta
in ejus caput, in gravíssi-
mos dolóres íncidit. Qui-
bus per áliquot menses
patientíssime tolerátis,
nullum inimícum índi-
cans, immo nec visus su-
spicári, sed ómnibus par-
cens, et pro iis orans,
prænunciáto óbitus die,
sacraméntis munítus san-

cto fine sexagenárius quiévit ad annum millésimum quadringentésimum nonagésimum. Ejus corpus Randátii in ecclésia Carmelitárum sub ara máxima pósitum ad hanc usque diem ab immemorábili magna fidélium veneratióne cólitur, qui in advérsis rebus præsentíssimum experiúntur auxílium. Ejus cultu nuper probáto, Gregórius Papa décimus sextus Offícium recitári cleménter indúlit. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo lucérnam accéndit et in abscóndito ponit neque sub módio; sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. vij, Comment. in Luc. cap. xj. post init.

QUia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos an Fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim Fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei Fides nostra est : verbum Dei lux est. Lucérna est fides : Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúia. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

HÆC est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo Fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia : lex obúmbrat, grátia clarífícat. Et ídeo nemo Fidem suam intra mensúram legis inclúdat; sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus

elúcet grátia, quam
r'nceps ille Sacerdótum
algóre supérnæ divinitá-
is illúminat, ne eam legis
mbra restínguat.
℟. Sint lumbi vestri præ-
íncti, et lucérnæ ardén-
es in mánibus vestris :
Et vos símiles homínibus
xspectántibus dóminum
uum, quando revertátur
 núptiis, allelúia. ℣. Vi-
gilate ergo, quia nescítis
qua hora Dóminus vester
ventúrus sit. — Et vos.
Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

DEnique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri, Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit, et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terra est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit : illa autem Jerúsalem quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi : sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spitális illúminat.
Te Deum laudámus.

DIE XIV. JUNII.

S. Marciani I.

Episc. Syracus. Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. j. loco.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occcurrente.

Oratio. **Infirmitátem.**

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, et Crescentiæ

Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi Martyrum temp. Pasch. præter sequentia.

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere : ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

VItus ádmodum puer ínscio patre baptizátus est : quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a christiána reli-

gióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem, Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus imperátor ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constríctum mittit in cárcerem.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. — Et.

Lectio v.

QUos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelívit.

℟. In servis suis, allelúia,* Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. xlvij. de Sanc

Lectio vj.

QUotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia : ut

sos Mártyres imitándo, ccípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus,* In die solemnitátis et lætítiæ, allelúia. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. — In die. Glória Patri. In die.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. et in Luc. cap. xlij.

UT in audiéndo quisque vel spernéndo Evangélii Prædicatóre non viles quasque persónas, sed Dóminum Salvatórem, immo ipsum Patrem spérnere se, vel audíre dísceret, ait : Qui vos audit, me audit : qui vos spernit, me spernit, qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit : quia procul dúbio in discípulo Magíster audítur, et in Fílio Pater honorátur : potest et ita intélligi : qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mínimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi, et páuperis hábitum suscépit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui.

Lectio viij.

REvérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio dicéntes : Dómine étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Bene quidem confféssi sunt deferéntes honórem nómini Christi; sed quia infírma adhuc fide gaudébant in virtútibus, vide quid áudiunt : Et ait illis : Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo

cadéntem : non modo vídeo; sed prius vidébam quando córruit : quod autem ait : sicut fulgur, vel præcípitem de supérnis ad ima lapsum signíficat; vel quia dejéctus, adhuc transfigúrat se in Angelum lucis.

℞. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. — Et sicut. Glória. Et sicut.

Lectio ix.

Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes. Hoc est omne genus immundórum spirítuum de óbsessis corpóribus ejiciéndi; quamvis et ad lítteram rectíssime possit áccipi : síquidem et Paulus a vípera invásus nihil advérsi pátitur. Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpiónes, qui cauda nocent, distáre árbitror quod serpéntes apérte seviéntes, scorpiónes clam acúleo insidiántes, vel hómines, vel dæmónes signíficant : Serpéntes : qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objíciunt : scorpiónes, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verumtámen in hoc nolíte gaudére : quia spíritus ejícere, sicut et virtútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur, sed invocátio nóminis Christi hoc agit.

Te Deum laudámus.

DIE XVII. JUNII.

QUINTA DIE INFRA OCT.

S. Antonii de Padua Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Ecclésiam tuam Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votiva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno, Lectiones. Deridétur justi simplícitas. de Commun. ij. loco.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. xxiv. post init.

NOvus ordo vigiliárum, novus hábitus imperátur. Sint lumbi vestri præcíncti. Nil de vestítu, nil de calceaméntis, nil de ipsíus occúrsus apparátu servi vígiles admonéntur, sed tota in præcingéndis lumbis mandátur cura, tota in constringéndis lumbis statúitur vis præcépti, áddito lucernárum solátio tantum, sine quo nec noctis aperítur obscúritas, nec veniéntis diéi claréscit aspéctus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúia. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

CIngulum quidem est próprie indícium servitútis, quod et discúrsus expedítos reddat, et fáciat obsequéntes. Sed dixísse suffécerat : Estóte præcíncti; cur lumbos potíssimum nóminat? cur tanta jubéntis reveréntia lumbórum facit magnópere mentiónem? Quæris, quare? quia in lumbis est tota córporis causa; ex lumbis tota carnis negótia suscitántur; in lumbis tota est humáni lapsus, humánæ fragilitátis occásio. Inde venit, quod virtútis ignáros reddit, éfficit segnióres.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúia. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

HInc est ergo, quod principáliter Dóminus lumbos nostros astríngi jubet bálteo castitátis,

et totum carnis nostræ péndulum, flúidum, resolútum constríngi mandat contínua zona virtútis; ut carne succíncta, ad Dómini occúrsum liber, velox, expedítus nostræ mentis reddátur incéssus. Hæc tamen áudiens, homo, scire debes, quia te non retárdat ab occúrsu Dei caro : quia ipsíus occúrsus, offícii ipsíus est inseparábilis comes, si tu ejus compónas sárcinas, si réleves ónera ejus, si péndula et sinuósa involúcra ejus tu próvidus viátor astríngas.

Te Deum laudámus.

Kalendarium

SANCTORUM JACIENSIS ECCLESIÆ.

Pars Verna.

AGATHONIS Papæ Conf. duplex. . .	16 Febr.	118
Alexandri 1. Papæ Mart. semiduplex. . .	15 Maii.	131
Aloysii Rabatà Conf. duplex	7 Junii.	146
Alphii, Philadelphi et Cirini Mart. duplex . (In App. Pan.)	10 Maii.	
Angeli Presbyteri Mart. duplex. (In App. . Panor.)	5 Maii.	
Angelæ Mericiæ Virg. dupl. (In Brev.). .	31 Maii.	
Aniceti Papæ Conf. duplex	17 April.	128
Antonii de Padua Conf. v. dies infra. oct. semiduplex.	17 Jun.	142
Apollonia Virg. Mart. dupl.	9 Febr.	115
Augustini Cantuar. Episc. Conf. duplex. (In Brev. die 28 Mai.)	2 Jun.	
BENEDICTI JOSEPH LABRE Conf. dupl. (In fine Breviar.)	16 April.	
Berylli 1 Episc. Conf. Catan. duplex. . .	22 Mart.	125
Bonifacii Episc. Mart. duplex. (In Brev.) .	5 Jun.	
CATHARINÆ FLISCÆ ADURNÆ Viduæ duplex. (In fine Brev. die 22 ejus.) . .	23 Mart.	
Conradi Placent. Conf. dupl. (In fine Brev.).	19 Febr.	
Cyrilli Episc. Alexandr. C. D. duplex. (In fine Brev. die 9 ejus.)	18 Febr.	
Cyrilli Episc. Hierosolim. C. D. dupl. (In fine Brev. die 18 ejus.)	20 Mart.	
DISMÆ BONI LATRONIS duplex. . .	26 Mart.	125
ELEUTERII, Papæ Mart. semiduplex .	29 Maii.	135
Expediti Mart. duplex	19 April.	131
FABIANI Papæ Mart. duplex. . . .	17 Febr.	120
Felicis a Cantalicio Conf. dupl. (In fine Brev.)	21 Maii.	
Felicis a Nicosia Conf. dupl. (In App. Pan.).	8 Jun.	
Felicis I. Papæ Mart. semiduplex. . .	30 Maii.	136
Fidelis a Sigmaringa Mart. duplex. (In fine Brev.)	24 April.	
Francisci de Paula duplex. j. classis. cum Oct. Dom. 2 post. Pasch. (In app. Panor.)		
Francisci Caracciolo Conf. duplex. (In Brev.)	4 Jun.	
Fundatorum Septem Ord. Serv. B. M. V. dupl. (In Brev.)	11 Febr.	

GABRIELIS ARCANGELI duplex majus. (In fine Brev.) . . . . 18 Mart.
Gerlandi Episc. Conf. Agrigent. duplex . 25 Febr. 121
HYGINI, Papæ Mart. semiduplex. . . 13 Febr. 117
ILDEPHONSI Episc. Conf. duplex. (In fine Brev. die 23 Jan.) . . . . . . 15 Febr.
JOANNIS BAPTISTÆ de Rossi Conf. dupl. (In fine Brev.) . . . . 23 Maii.
Joannis I Papæ Mart. semiduplex. . . 2 Jun. 145
Joannis Nepomuceni Mart. duplex majus. (In fine Brev. j. loco . . . . . 16 Maii.
Joannis a Capistrano, Conf. semiduplex. (In Brev.) . . . . 28 Mart.
Joannis Damasceni C. D. duplex. (In Brev.) 27 Mart.
Josephi C. Sponsi B. M. V. Patroc. dupl. 2 cl.
Dom. 3 post. Pasch. (In fine Brev.) .
ISIDORI AGRICOLÆ Conf. duplex. (In fin. Brev. die 15 Mai.) . . . . . . 1 Jun.
LANCEÆ ET CLAVORUM. D. N. J. C. duplex majus. . . . .
Fer. 6 post. Dom. 1 Quadr. (In fin. Brev.)
Leonis Episc. Conf. Catan. duplex . . 20 Febr. 120
Lucii Papæ Mart. duplex. . . . . 5 Mart. 123
MARCIANI I Episc. Syracus. Mart. duplex. 14 Jun. 149
Margaritæ de Cortona duplex. 26 vel (In fin. Brev) . . . . 27 Febr.
Mariæ B. V. Boni Consilii Matris App. dupl. majus. (In fin. Brev. die 26 ejusd.) . . 27 April.
» » Auxilium Christian. duplex maj. (In fine Brev. . . . 24 Maii.
» » a Puritate duplex majus. Dom. 4 post Pasch. 136
PANCRATII I Ep. Taurom. Mart. dupl. . 3 April. 128
Pauli a Cruce Conf. duplex. (In Brev.) . 28 April.
Petri de Jeremia Conf. duplex. . . . 3 Mart. 123
Petri Damiani Ep. C. D. duplex. (In Brev. die 23 ejusd. . . . . 28 Febr.
Philippi Nerii Conf. duplex maj. (In app. Panor.) . . . . 26 Maii.
SANGUINIS PRETIOSISS. D. N. J. C. duplex. majus . . . .
Feria 6 post. Dom. 4 Quadr. (In fin. Brev.) . . . .
Sindonis SS. D. N. J. C. duplex majus. .
Feria 6 post. Dom. 2 Quadrag. (In fin. Brev.) . . . .
TELESPHORI P. M. semiduplex. . . 12 Febr. 116
Thomæ Aquinat. C. D. duplex. (In Brev.) 7 Mart.

Imprimatur

Aciregali die 24 Januarii 1898.

✝ Gerlandus Mm. Episc.

Concordat cum originali. — Imprimatur.
Tornaci, die 16 Novembris 1898.
G. F. J. Bouvry, Vic. Gen.

✠ Operam · non · perdit · qui · Deo laborat

Appendix pro Ecclesia Jaciensi.

PARS ÆSTIVA.

DIE XV. MAII.
(Ex iij. ejusdem)
S. Alexandri I
Papæ et Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. præter sequentia.
Oratio. **Infirmitátem.**
In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

ALexánder Románus, ex patre Alexándro, de vico Caput Tauri, júvenis quidem ætáte, sed sanctitáte incomparábilis et fide claríssimus, post Evarístum sedem apostólicam obtínuit. In memóriam passiónis Christi, primus in sacrifício Missæ áddidit : Qui prídie quam paterétur, usque ad ea verba :Hoc est corpus meum. Instítuit ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur, atque in consecratióne córporis et sánguinis Dómini vinum aqua miscerétur, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxta, sacris précibus interpósitis tam in templis quam in cubículis, ad fugándos dæmones perpétuo asserva-

rétur. Cum autem esset christiánæ religiónis ferventíssimus prædicátor, dum vixit, mirum in modum in hoc díligens fuit, ut, doctrína vitæque exémplo, quoscúmque posset ad veram Christi religiónem perdúceret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

CUM ígitur multis Romæ, ut, abjuráta falsa religióne, veram fidem suscíperent, persuasísset, senatóres áliquot, et Hermétem, Urbis præféctum, cum uxóre, fíliis, soróre, ac tota domo, Jesu Christo péperit. Quam ob rem accusátus quod christiánus esset, ex príncipis edícto captus, et in cárcerem conjéctus, ibídem diu, quod a christiánæ fídei professióne recédere nollet, deténtus est. Cum autem vinctus tenerétur, púeri ministério, qui facem ardéntem præferébat, prodigióse intempéstæ noctis siléntio, e cárcere ad domum Quiríni tribúni, ubi beátus Hermes, Urbis præféctus, paulo ante captus, in custódia servabátur, edúctus, primum fíliam ejus Balbínam ægram sanávit, deínde patrem Quirínum miráculo attónitum, et ad Christum tradúctum, cum fília baptísmi lavácro ábluit. Hinc vero factum est, ut Quirínus iis ómnibus quotquot pro fide Christi vinctos habébat, libertátem abeúndi concésserit. Erant inter illos Evéntius et Theodúlus, qui sancto Alexándro adjúncti, exire de cárcere noluérunt, sed Deo laudes persolvéntes martyrii palmam constánter exspectárunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

EX his sanctus Alexánder primum ab Aureliáno júdice interrogátus de christiánæ religiónis mystériis, ea reveláre

óluit, ásserens sanctum sse quod Aureliánus maifestári cupiébat, et non ermítti a Christo santum dari cánibus. Ob uæ verba beátus Póntiex in equúleum impósius est, úngulis dilaniáus, atque lampádibus dmótis gravíssime ustus; umque nullam ámplius ocem emítteret, interrorátus ab Aureliáno cur acéret, hoc dignum Maryr respónsum dedit : Quia témpore oratiónis omo christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhíbiti sunt Evéntius et Theodúlus, quos cum Aureliánus in fide constántes invenísset, jussit Alexándrum, et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári, Theodúlum vero ibídem astáre, ut quasi eórum pertérritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret. Cum autem Theodúlus sponte in flammas prosiliisset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit ímpius judex Alexándrum punctis crebérrimis per omnia membra perforári, quo fine vir sanctus martyrium suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra, religiósa fémina, sústulit, et cum córpore beáti Evéntii gládio consummáti in uno eodémque sepúlcro pósuit, via Nomentána, in prædio suo, unde póstea ad Urbem translátum, in ecclésia sanctæ Sabínæ recónditum fuit.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis venit ad me. de Comm. j. loco.

DIE XXVIII. MAII.

(Ex xxv. hujus.)

S. Urbani I.

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

URbánus, Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ san-

ctitáte multos ad Christi fidem convértit : in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium, Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus quam ecclesiásticos et christianórum fratrum vel indigéntium convérti : quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Június. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

De S. Cypriano, serm. ...

Lectio v.

SErmónem éxigit tam grata et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Urbáni celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis, semper cúpiens vidére præséntem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus : diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

Vicína córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális: et cura tuéndi Domínici gregis usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima truénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur Epíscopum; magis curans quam rationem pastórum príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans, præparábat.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. de Communi Conf. Pont. cum ℟℟. unius Mart.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XXIX. MAII.

(Ex xxvj. ejusdem.)

S. Eleutherii

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eleuthérius, natióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli Epíri óppido, ex Presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ, post Sotéris mortem, totíus cleri suffrágiis, Románus Póntifex renuntiátus est, Marco Aurélio imperatóre augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie et summa cum laude functus est annos quíndecim, dies vigínti tres : tribus ordinatiónibus mense Decémbri factis, creatísque Presbyteris duódecim, Diáconis octo, Epíscopis per divérsa loca quíndecim.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

AB Ecclésia Lugdunénsi per lítteras, de nonnúllis quæstiónibus consúltus, Irenæum virum doctíssimum litterárum latórem humániter excépit, eíque Apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclésia illibátas serváverat, apéruit. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit : óptimas leges pro recta judiciórum ecclesiasticórum forma præscrípsit; Marciónem et Valentínum sæpius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

CUM summa pace Ecclésia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio, Britannórum rege, lítteras per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte; ad quem Fugátium et Damiánum Románæ Ecclésiæ Presbýteros misit, a quibus rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes, sacro lavácro regeneráti fuére. His demum aliísque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quiévit, sub imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Június, sepúltus in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Hom. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi j. loc.

DIE XXX. MAII.

S. Felicis I.

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

FElix, Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur.

Qui cum mense Decémbri habuísset ordinatiónes suas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Verbis Domini. I.

Lectio v.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi Mártyres? Quid étiam iste sanctus Felix? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur : Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum, quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

NAM et apud hæréticos, qui propter iniquitátes, et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant : ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte : quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam : Jam ipsi sunt : sed vide quid séquitur : caritátem autem non hábeam, nihil

mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem : et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia : détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi j. loco.

DIE II. JUNII.

(Ex xxvij. Maii.)

S. Joannis I.

Papæ et Mart.

Semiduplex.

Orat. Deus, qui nos.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes Etrúscus, Constantíno patre génitus, totíus cleri consénsu in locum Hormísdæ vita functi, ex Presbytero títuli Pammáchii subrogátus fuit. Justíno senióre imperatóre rexit Ecclésiam, ad quem proféctus est Constantinópolim, auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Coríntum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset : factum est, ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu, et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

SED illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu Portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor eum venerátus est. Rebus cum imperatóre compósitis, in Itáliam

édiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens : Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

QUod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam, in cárcerem conjécit, ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim : ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus : quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum : ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in basílica sancti Petri sepúltum.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homil. Quia Dóminus ac Redémptor. de Communi cum ℟. viij. Dómine prævenísti.

DIE VI. JUNII.

(Ex die xj Maii)

B. Aloisii Rabatá

Sacerdotis Professi Ordinis Carmelitarum.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Aloísium mirábili caritáte, et in perferéndis injúriis patiéntia decorásti : concéde propítius; ut, cujus festum cólimus, ejus imitatióne caritátem exercéndo, et inímicos étiam diligéndo præmia mereámur ætérna. Per Dñum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ALoísius Rabatá in Sicília eámdem ac sanctus Albértus de Abbátibus pátriam nactus, honéstis ortus paréntibus, ad pietátem instrúctus, ut mundi contémptor, et cœléstia únice amans, hábitum beatíssimæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo suscépit. Tyrocínio in exémplum perácto, emíssis votis, et Sacérdos factus, arréptum perfectiónis iter mira alacritáte prosequútus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

PRior Ordinis sui in civitáte Randátii renunciátus, onus ex obediéntia suscépit. Erat enim in eo insígnis humílitas, et una cum illa, reguláris observántiæ, oratiónis et contemplatiónis stúdium, jejuniórum rigor, quo corpus in servitútem redigébat; sed præcípue effulgébat cáritas, qua succénsus nihil árduum reputábat, convícia quoque et injúrias perferébat, ut ánimas Christo lucrifáceret. In Sacraméntis administrándis, confessiónibus præsértim audiéndis miránda assidúitas, mónitis, præsídiis Scripturárum locis, quarum sciéntia pollébat, sapiénter exponéndis per salútis sémitam próximos deducébat. Afflictórum solátor erat, et egenórum pater opem summa humilitáte ostiátim quæsitam in eos effundébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lóricam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

HOC dum agit, et vitiórum osor dum ea redárguit, perversórum non fugit invídiam. Hinc emíssa ab inimíco hómine, ut perhíbent, sagitta in ejus caput, in gravíssi-

nos dolóres íncidit. Quibus per áliquot menses patientíssime tolerátis, nullum inimícum índicans, immo nec visus suspicári, sed ómnibus parcens, et pro iis orans, prænunciáto óbitus die, sacraméntis munítus sancto fine sexagenárius quiévit ad annum millésimum quadringentésimum nonagésimum. Ejus corpus Randátii in ecclésia Carmelitárum sub ara máxima pósitum ad hanc usque diem ab immemorábili magna fidélium veneratióne cólitur, qui in advérsis rebus præsentíssimum experiúntur auxílium. Ejus cultu nuper probáto, Gregórius Papa décimus sextus Offícium recitári cleménter indúlsit.

℟ Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : nemo lucérnam accéndit et in abscóndito ponit neque sub módio; sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib vij. Comment. in Luc. cap. xj. post init.

QUia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos an Fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim, Fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei Fides nostra est : verbum Dei lux est. Lucérna est fides : Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

HÆC est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa

possit quæ períerat, reperíri. Nemo ergo Fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia : lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ídeo nemo Fidem suam intra mensúram legis inclúdat; sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille Sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos.

Lectio ix.

DEnique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri, Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit, et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terra est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit : illa autem Jerúsalem quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi : sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spirituális illúminat.

Te Deum laudámus.

DIE XIV. JUNII.
S. Marciani I.
Episc. Syracus. Mart.
Duplex.

Omnia de Commu[n]i unius Mart. j. loco.
Oratio. Infirmitátem.
In j. Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

DIE XV. JUNII.
SS. Viti, Modesti et Crescentiæ
Martyrum.
Duplex.

Omnia de Commu[ni] plurim. Martyrum præter sequentia.

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere : ut prava de-

spíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

VItus ádmodum puer ínscio patre baptizátus est : quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem Valeriáno júdici verberibus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus imperátor ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constríctum mittit in cárcerem.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis :* Terra appáruit árida : et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra appáruit.

Lectio v.

QUos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum : in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelívit.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut herédes.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. xlvij. de Sanctis.

Lectio vj.

QUotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita ipsis intercedéntibus,exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia : ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. in Luc. cap. 10.

UT in audiéndo quisque vel spernéndo Evangélii Prædicatóre non viles quasque persónas, sed Dóminum Salvatórem, immo ipsum Patrem spérnere se, vel audíre dísceret, ait : Qui vos audit, me audit : qui vos spernit, me spernit, qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit : quia procul dúbio in discípulo Magíster audítur, et in Fílio Pater honorátur : potest et ita intélligi : qui non facit misericórdiam uni de frátribus meis mínimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi, et páuperis hábitum suscépit.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. — Quia.

Lectio viij.

) Evérsi sunt autem se-
. l ptuagínta duo cum
áudio dicéntes : Dómi-
e étiam dæmónia subji-
iúntur nobis in nómine
uo. Bene quidem conféssi sunt deferéntes honóem nómini Christi; sed uia infírma adhuc fide audébant in virtútibus, ide quid áudiunt : Et it illis : Vidébam sátaıam sicut fulgur de cœlo adéntem : non modo vídeo; sed prius vidébam quando córruit : quod autem ait : sicut fulgur, vel præcípitem de supérnis ad ima lapsum signíficat; vel quia dejéctus, adhuc transfigúrat se in Angelum lucis.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes. Hoc est omne genus immundórum spírituum de obséssis corpóribus ejiciéndi; quamvis et ad lítteram rectíssime possit áccipi : síquidem et Paulus a vípera invásus nihil advérsi pátitur. Hoc sane inter serpéntes, qui dente, et scorpiónes, qui cauda nocent, distáre árbitror quod serpéntes apérte sæviéntes, scorpiónes clam acúleo insidiántes, vel hómines, vel dæmones signíficant : Serpéntes : qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objíciunt : scorpiónes, qui consummátas virtútes ad finem vitiáre conténdunt. Verumtámen in hoc nólite gaudére : quia spíritus ejícere, sicut et virtútes álias fácere, intérdum non est ejus mériti, qui operátur, sed invocátio nóminis Christi hoc agit. Te Deum laudámus.

DIE XVII. JUNII.

Quinta die infra oct.

S. Antonii de Padua

Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Ecclésiam tuam Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur

auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno, Lectiones. Deridétur justi simplícitas. de Communi ij. loco.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi

Ex Serm. xxiv. post init.

NOvus ordo vigiliárum, novus hábitus imperátur. Sint lumbi vestri præcíncti. Nil de vestítu, nil de calceaméntis, nil de ipsíus occúrsus apparátu servi vígiles admonéntur, sed tota in præcingéndis lumbis mandátur cura, tota in constringéndis lumbis statúitur vis præcépti, áddito lucernárum solátio tantum, sine quo nec noctis aperítur obscúritas, nec veniéntis diéi claréscit aspéctus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

CIngulum quidem est próprie indícium servitútis, quod et discúrsus expedítos reddat, et fáciat obsequéntes. Sed dixísse suffécerat : Estóte præcíncti; cur lumbos potíssimum nóminat? cur tanta jubéntis reveréntia lumbórum facit magnópere mentiónem? Quæris quare? quia in lumbis est tota córporis causa; ex lumbis tota carnis negótia suscitántur; in lumbis tota est humáni lapsus, humánæ fragilitátis occásio. Inde venit, quod virtútis ignaros reddit, éfficit segnióres.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectánti-

us dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

HInc est ergo, quod principáliter Dóminus lumbos nostros astríngi jubet bálteo castitátis, et totum carnis nostræ péndulum, flúidum, resolútum constríngi mandat contínua zona virtútis; ut carne succíncta, ad Dómini occúrsum liber, velox, expedítus nostræ mentis reddátur incéssus Hæc tamen áudiens, homo, scire debes, quia te non retárdat ab occúrsu Dei caro : quia ipsíus occúrsus, offícii ipsíus est inseparábilis comes, si tu ejus compónas sárcinas, si réleves ónera ejus, si péndula et sinuósa involúcra ejus tu próvidus viátor astríngas.

Te Deum laudámus.

DIE XXII. JUNII.

(Ex die xx.)

S. Silverii

Papæ et Mart. ·

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter seq.

Oratio. Infirmitátem.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

SIlvérius, Campánus, post Agapítum próxime Póntifex creátus est : cujus doctrína et sánctitas illúxit in insectándis hæréticis, et constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuéndo judício Agapíti. Nam Anthímum, quem, quia eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cum a Theodóra augústa sæpíssime rogátus esset, restitúere nóluit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

QUamóbrem iráta múlier mandat Belisário, ut Silvérium mittat in exsílium. Qui exsulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsísse fer-

tur ad Amatórem Epíscopum : Susténtor pane tribulatiónis et aqua angústiæ; nec tamen dimísi, aut dimítto offícium meum. Quod re ipsa probávit : nam ibi coácto concílio multórum Episcopórum, quædam constítuit quæ ad integritátem fídei cathólicæ, et ad restituéndam ecclesiásticam disciplínam pertinébant. Ubi brevi incómmodis ærumnísque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Július; cujus sepúlcrum multis miráculis illustrátum fuit : cum Ecclésiæ præfuísset annos tres et ámplius, creátis mense Decémbri Presbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem et novem.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj. **Sermónem éxigit.** (mutato nomine), ut die xxviij. Maii.

℟. **Stola jucunditátis.**

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. **Si quis venit.** de Communi j. loco.

℟. viij. **Dómine, prævenísti.**

DIE XI. JULII.

S. Pii I.

Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter ...

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occu...

In II. Nocturno.

Lectio iv.

PIus hujus nóminis primus, Rufíni fílius, Hermétis frater, pátria Aquilejénsis, ex Presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ summus Póntifex creátus est, sedítque Antoníno *Pio* et Marco Aurélio imperatóribus Augústis. Quinque ordinatiónibus mense Decémbri, Epíscopos duódecim, octódecim Presbyteros creávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit *illi* claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

EXstant nonnúlla ab eo præcláre institúta, præsértim, ut Resurréctio Dómini nonnísi die Domínico celebrarétur; quod póstea ab ejus sucessóribus Románis Pontifícibus confirmátum est; quibus id máxime curæ fuit, ut totíus Ecclésiæ Epíscopi in paschâli celebritáte unifórmes essent.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

PRaxédis domum in Ecclésiam mutávit, eámque título Pastóris dicávit, in qua sæpius rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos, et sacro fonte purgátos, in fidélium númerum ascrípsit. Dum vero pii Pastóris munus obíret, fuso pro suis óvibus et summo Pastóre Christo sánguine, martyrio coronátus est, quinto Idus Júlii, ac sepúltus in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi j. loco.

DIE XX. JULII.
S. Margaritæ
Virg. et Mart.
Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Margaríta Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

MArgaríta, quæ et Marína Antiochíæ Pisídiæ patre Edéssio idolórum sacerdóte nata, a téneris annis christiánæ religióni addícta, baptizáta est. Quæ cum exímiæ esset pulchritúdinis a præfécto Olybrio adamátur. Cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis puélla, et nomen, et religiónem edícito. Tum illa : Margaríta, inquit, vocor, génere

sum nóbilis, religióne christiána.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet te.

Lectio v.

AT præses : Duo prima conveniéntia sunt, tértium vero absúrditas est. Nam quid stúltius, quam ut Deum sibi quis fáciat crucifíxum? Ad hæc Virgo : Unde, dic, oro, didicísti Dóminum Jesum fuísse crucifíxum? Tum præses : ex libris Christianórum. Cui Margaríta : Quænam verecúndia est, ut cum in eísdem libris legátur, et pœna Christi, et glória, álterum credátis, álterum respuátis?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : *Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

HIS veheménter ira accénsus præféctus, vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consúmpsit. Primum enim virgis cæsam, deínde úngulis fóssam in cárcerem trudi jubet, ubi et spectro dæmonis appetítur : sed ad signum crucis tota vis diáboli prostérnitur. Prodúcitur íterum Virgo, et cum in confessióne fídei constántior perseveráret, ardéntibus fácibus látera ejus exuruntur. Dénique, multis superátis tormentis, truncáto cápite, victórem per tot corónas spíritum cœlum excépit. ℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Hom. S. Greg. Pap. **Cœlórum regnum.** de Commun. non Virg. sed ℟℟. de Communi Virg.

Vesp. a Cap. de seq. Commem. præc.

DIE XXI. JULII.
S. Eliæ
Prophetæ. Duplex.

IN I. VESPERIS.

Si faciendæ sint integræ Añæ sunt : **Zelo zelátus sum.** ut infra in ij Vesp. Psalmi de Domin. et loco ultimi Ps. **Lauda Jerúsalem.** ut in Festis B. M. V.

Capitulum. Eccl. xlviij.

SUrréxit Elías Prophéta quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui

nduxit in pópulos famem, et irritántes illum invídia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properáre ad alta
Mente Carméli juga, et ore pleno
Vatis Elíæ méritos reférre
Laudis honóres.
Dum fames terras prémeret, minístro
Utitur corvo : víduæ farínam
Súfficit solers, oleóque manat
Hydria pingui.
Hic, Deo fusis précibus, redúctum
Fínibus mortis púerum parénti
Reddit, orándo valet expetítam
Réddere lucem.
Claudit et nubes, aperítque verbo;
Imperat post tres properánter annos
Décidant cœlo, sitiénsque tellus
Háuriat imbres.
Sit Patri summo, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque sancte
Spíritus, laus, impérium, potéstas
Tempus in omne.
Amen.

℣. Verbo Dómini contínuit cœlum. ℟. Et dejécit de cœlo ignem ter.

Ad Magnificat, Aña. Ecce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequam véniat dies Dómini magnus et horríbilis, et convértet cor patrum ad fílios, et cor filiórum ad patres eórum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut qui beátum Elíam Prophétam tuum ígneo curru mirabíliter elevátum esse crédimus, eódem interveniénte ad cœléstia sublevémur, et Sanctórum tuórum consórtio gaudeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Prophetárum Dóminum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Nunc juvat. ut supra.

In I. Nocturno.

Aña. Factum est autem, ut ægrotáret fílius mulíeris matris famílias, et erat languor fortíssimus.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi Conf. non Pont.

Aña. Dixit múlier ad Elíam : Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum?

Aña. Ait Elías ad víduam : Da mihi fílium tuum. Et clamávit ad Dóminum, et revíxit puer.

℣. Verbo Dómini contínuit cœlum. ℟. Et dejécit de cœlo ignem ter.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. xvij.

DIxit Elías Thesbítes de habitatóribus Gálaad ad Achab : Vivit Dóminus Deus Israel, in cujus conspéctu sto, si erit annis his ros et plúvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Dómini ad eum, dicens: Recéde hinc, et vade contra Oriéntem, et abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordánem, et ibi de torrénte bibes : corvísque præcépi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Dómini. Cumque abiísset, sedit in torrénte Carith, qui est contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem et carnes mane; simíliter panem et carnes vésperi, et bibébat de torrénte. Post dies autem siccátus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge, et vade in Saréphta Sidoniórum, et manébis ibi : præcépi enim *ibi* mulíeri víduæ, ut pascat te.

℟. Recéde hinc, et vade contra Oriéntem, dixit Dóminus ad Elíam : * Qui ábiit, et fecit juxta verbum Dómini. ℣. Abscóndere in torrénte Carith, et ibi de torrénte bibes : corvísque præcépi, ut pascant te *ibi*. — Qui abiit.

Lectio ij.

SUrréxit et ábiit in Saréphta. Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase ut bibam. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens : Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit : Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi

quantum pugíllus cápere potest farínæ in hydria, et páululum ólei in lécyto; en cólligo duo ligna, ut ingrédiar, et fáciam illud mihi et fílio, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Elías ait : Noli timére, sed vade, et fac sicut dixísti; verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me : tibi autem et fílio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israel : Hydria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Elíæ : et comédit ipse et illa et domus ejus: et ex illa die hydria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

℟. Abiit múlier, et fecit juxta verbum Prophétæ : * Et comédit ipse et illa et domus ejus. ℣. Ex illa die hydria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus juxta verbum Elíæ. — Et comédit.

Lectio iij.

FActum est autem post hæc, ægrotávit fílius mulíeris matris famílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam : Quid mihi et tibi vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías : Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in cœnáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum. Et clamávit ad Dóminum, et dixit : Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait : Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ, et revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit.

℟. Revérsa est ánima púeri intra eum et revíxit, et trádidit matri suæ, et

ait illi : * En vivit fílius tuus. ℣. Tulit Elías púerum, et depósuit eum in inferiórem domum, dicens. — En. Glória Patri. En vivit.

In II. Nocturno.

Aña. Factum est verbum Dómini ad Elíam, dicens : Vade, et osténde te Achab, ut dem plúviam super fáciem terræ.

Aña. Ait Elíasad Achab: Ascénde, cómede et bibe, quia sonus multæ plúviæ est.

Aña. Manus Dómini facta est super Elíam, accinctísque lumbis currébat ante Achab, donec veníret in Jézrael.

℣. Tu ungis reges ad pœniténtiam. ℟. Et Prophétas facis successóres post te.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi.

De vitis Prophetarum.

Lectio iv.

Elías Prophéta ex Thesbis erat e continénte Arabum, de tribu Aaron Levíta. Morabátur autem in Gálaad: quóniam Thesbis erant ædes sacerdótibus consecrátæ ac destinátæ. Quem cum eniterétur parens ejus, ejúsmodi Sobæ patri vísio appáruit. Viri níveum quemdam præseferéntes hábitum, pusiónem salutábant : matrísque ubéribus in ignem evellébant, quin et flammam ignis cibi loco ministrábant. Proféctus est ítaque in Jerúsalem génitor, vísaque ad sacerdótes rétulit. Respóndit autem illi Chrematísmus, hoc est, oráculum, sive respónsor : Cave maniféstum fácias: erit quippe lumen fílii hujus domicílium, sermóque ejus demonstrátio ac senténtia, et judicábit Israel cum igne, tum romphæa. Hic est ille Elías, qui ter ignem e cœlo dedúxit, quique imbrem sua lingua gestávit, mórtuum item suscitávit, et in cœlum dénique nimbo, seu túrbine ignis assúmptus est.

℟. Ait Abdías ad Elíam : Cum recéssero a te, Spíritus Dómini asportábit te in locum, quem ego ignóro, et tu dicis : * Dic Dómino tuo : Adest Elías. ℣. Dixit Elías : Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparébo ei. — Dic Dómino.

Ex libro sancti Isidóri Epíscopi.

De patribus veteris Testamenti.

Lectio v.

ELías, qui interpretátur Dóminus Deus, Thesbites, sacérdos magnus, atque Prophéta, habitátor solitúdinis, fide plenus, devotióne summus, in labóribus fortis, indústria solers, excellénti ingénio præditus, in exercitatióne disciplínæ rectus, in sancta meditatióne assíduus, metúque mortis intrépidus. Verberávit tyránnos, sacrílegos interfécit, multísque signis virtútum effúlsit, triénnii siccitáte clausit ímbribus cœlum. Orávit rursum, et cœlum dedit plúvias. Mórtuum mulíeris fílium suscitávit. Cujus virtúte hydria farínæ non defécit et vas ólei perpétuo fonte manávit. Cujus verbo super sacrifícium ignis de cœlo venit. Duos quinquagenários cum milítibus cœlésti igne combússit. Jordánem tránsiens tactu melótis abrúpit aquas.

℟. Cum venísset Elías ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua, cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei : * Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. ℣. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. — Da mihi.

Lectio vj.

POst hæc ígneo curru in cœlum raptus ascéndit, ventúrus, juxta Malachíam Prophétam, in fine mundi, præcursúrus Christum, annuntiatúrus últimum ejus advéntum cum magnis virtútibus prodigiísque signórum, ita ut bellum gerat antichrístus advérsus eum et Henoch, qui cum eo ventúrus est, et occídet eos. Cadávera vero eórum tribus diébus et sex horis in platéis insepúlta jacébunt. Dehinc suscitáti a Dómino regnum antichrísti plaga magna percútient. Post hæc véniet Dóminus, et interfíciet antichrístum gládio oris sui, et eos, qui adoravérunt eum, et regnábit Dóminus cum ómnibus sanctis suis in ætérnum.

℟. Expándit se, atque mensus est Elías super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum : * Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ. ℣. Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. — Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Aña. Dixit Elías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, et invocáte nómina deórum vestrórum : qui clamábant, et non erat qui respondéret eis.

Aña. Cum jam tempus esset, ut offerrétur holocáustum, accédens Elías orávit ad Dóminum.

Aña. Oránte Elía, cécidit ignis Dómini et vorávit holocáustum et ligna et lápides, púlverem quoque, et aquam, quæ erat in aquædúctu lambens.

℣. Beáti sunt, qui te vidérunt. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij.

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. lvij. in Matth. paulo post princ.

CUjus autem rei grátia Móysen et Elíam prodúxit? Multas quidem dícere quis causas posset. Primum quóniam turbæ, álii Elíam, álii Jeremíam, álii priscórum prophetárum unum opinabántur; idcírco Móysen et Elíam, ceterórum prophetárum vértices, prodúcit, ut quam magnum sit inter servos et dóminum discrímen óculis cérnerent, utque recte laudátum créderent Petrum, qui Fílium Dei eum conféssus est. Deínde quóniam assídue quasi transgressórem legis Judæi accusábant, et blasphemáre putábant, quasi glóriam Patris nihil ad eum pertinéntem vindicáret. Dicébant enim : Hic non est a Deo, quia sábbatum non servat : et rursus : De bono ópere non lapidámus te, sed de blasphémia, sed cum sis homo, Deum te facis : ut

ꝯsa re monstrarétur, quia x invídia hæc criminaántur, quia neutri horum ríminum subjicerétur, ıec legis prævaricátor sset, nec aliénam glóiam sibi acquíreret, equálem se Patri faciénlo, eos prodúxit in mélium, quorum altéruter n altérutra istárum rerum præfúlsit. Móysi nim legem dedit; quare non fuísset passus Móyses conculcári legem, ut Judæi credébant; nec prævaricatórem ejus, et legum latóris hostem, lator ipse unquam coluísset. Elías autem pro glória Dei zelávit; quare non astitísset ei, qui æquálem se Patri dicébat, si non esset, nec paruísset illi qui sibi, quod non habébat, vindicáret.

℟. Ait Elías núntiis regis Samaríæ : Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad Beélzebub? Quamóbrem hæc dicit Dóminus : * De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℣. Revérsi núntii ad Ochozíam dixérunt : Vir occúrrit nobis, dicens : Ite et revertímini ad regem, et dicétis ei. — De léctulo.

Lectio viij.

AD hæc ómnia illud étiam póssumus dícere, ut tam mortis, quam vitæ habére potestátem líquido, ac vere crederétur; utque supernórum et infernórum Dóminus ostenderétur idcírco Móysen jam mórtuum, et Elíam qui nondum id passus est, in médium prodúxit. Quartam vero causam Evangelísta quoque ipse tétigit. Quænam ígitur illa est? Ut crucis glóriam osténdat, et tam Petrum, quam réliquos, qui passiónem formidábant, consolarétur, et ad sublímius erígeret. Non enim tacébant, inquit, sed loquebántur de glória, quam completúrus erat in Jerúsalem, de cruce vidélicet ac passióne : sic enim ipsam semper appellábant.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem, in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens : Pater, mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. ℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur : ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías

per túrbinem in cœlum. — Eliséus. Glória Patri. Eliséus.

Lectio ix.

ACcédit ad hæc ómnia virtus quoque virórum singuláris atque præcípua, quam máxime a discípulis flagitábat. Nam quóniam dixit : Si quis vult post me veníre, tollat crucem suam, et sequátur me; hac de causa eos qui cénties pro Dei præceptórum, custódia et pópuli, qui sibi créditus fúerat, mortem suscepíssent, in médium prodúcit, quorum utérque cum ánimam perdíderit, ínvenit eam. Utérque sane magna libertáte advérsus tyránnos loquúti sunt, alter advérsus Ægyptium, alter advérsus Achab : et quod magnum est, pro ingrátis homínibus, et inobediéntibus, a quibus in atrócia perícula compúlsi sunt : qui, etsi priváti, ac absque potestáte fúerant, propósitum tamen habuérunt ab idolórum cultu pópulum erípere : quorum alter tardus lingua et voce ténuis, alter étiam áliquo modo rustícior, et utérque sæculárium divitiárum appríme contémptor. Nam neque Móyses quidquam possidébat, nec Elías præter melótem áliquid habébat : præsértim cum véteris essent Testaménti, nec tanta grátia signórum pollérent.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Elías, * dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum.

2. Factum est autem, * cum leváre vellet Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, ibant Elías et Eliséus de Gálgalis.

3. Tulit Elías * pállium suum, et percússit aquas, et divísæ sunt, et transiérunt ambo per siccum.

4. Cum Elías et Eliséus pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque.

5. Ascéndit Elías * per túrbinem in cœlum Eliséus autem vidébat et clamábat : Pater mi, pater mi, currus Israel et auríga ejus.

Capitul. Eccl. xlviij.

SUrréxit Elías Prophéta quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui indú-

it in pópulos famem;
t irritántes illum invíia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

IIE magne rerum cónditor,
lens nostra gliscit láudibus
n hoc Thesbíte máximo,
Quem díligis extóllere.
Hic namque sacri nóminis
Cui zelátor próvocat
Vates Baal nequíssimos,
Victósque jure intérficit.
Illo precánte víctimas
Absúmit ignis cœlitus :
Hi perstrepéntes ácriter
Sint ómnibus ludíbrio.
um Jezabélis ímpiæ
Vitans furórem nóxium,
Sub junipéro dórmiens
Adésse cernit Angelum :
anem sibi qui próferens
Lymphámque, jussit pérgere
Cibo replétum strénue
Ad montis Horeb vérticem.
Hoc in cibo jejúnium
Tulit quadragenárium,
Hac vi dapes sunt prædítæ,
Quas dextra Dei pórrigit.
mnis tibi sit glória,
Verbum, Pater, Paráclite,
Inseparáta Trínitas,
Quæ condidísti ómnia.
Amen.

℣. Elías in túrbine tectus est. ℞. Et in Eliséo complétus est spíritus ejus.

Ad Benedictus, Aña. Elías homo erat símilis nobis, passíbilis, et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beátum Elíam Prophétam tuum ígneo curru mirabíliter elevátum esse crédimus, eódem interveniénte, ad cœléstia sublevémur, et Sanctórum tuórum consórtio gaudeámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Aña. Factum est.

Capit. Surréxit. ut supra.

℞. br. Verbo Dómini, * Contínuit cœlum. Verbo. ℣. Et dejécit de cœlo ignem ter. Contínuit. Glória. Verbo.

℣. Tu ungis reges ad pœniténtiam. ℞. Et Prophétas facis successóres post te.

AD SEXTAM.

Aña. Tulit Elías.

Capitulum. Eccl. xlviij.

VErbo Dómini contínuit cœlum, et dejécit de cœlo ignem ter : sic amplificátus est Elías in mirabílibus suis.

℟. br. Tu ungis reges, * Ad pœniténtiam. Tu. ℣. Et Prophétas facis successóres post te. Ad. Glória Patri. Tu.

℣. Beáti sunt, qui te vidérunt. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.

AD NONAM.

Aña. Ascéndit Elías.

Capitulum. Eccl. xlviij.

TU sustulísti mórtuum ab ínferis, de sorte mortis in verbo Dómini Dei : Qui scriptus es in judíciis témporum leníre iracúndiam Dómini.

℟. br. Beáti sunt, * Qui te vidérunt. Beáti. ℣. Et in amicítia tua decoráti sunt. Qui te. Glória Patri. Beáti.

℣. Elías in túrbine tectus est. ℟. Et in Eliséo complétus est spíritus ejus.

IN II. VESPERIS.

Aña. Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia derelinquérunt pactum tuum fílii Israel.

Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica in loco ult. Ps. Lauda Jerúsalem.

Aña. Usquequo claudicátis in duas partes? Si Dóminus est Deus, sequímini eum.

Aña. Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo et devóret te, et quinquagínta tuos.

Aña. Non ego turbávi Israel, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquístis mandáta Dómini.

Aña. Occidísti ínsuper, et possedísti : Ecce ego indúcam super te malum, et démetam posterióra tua.

A Capitulo fit de seq. Festo S. Mariæ Magdalenæ ut in Brev. Comm. præt.

Pro Commem. S. Eliæ Ad Magníficat, Aña. Tulit Elías pállium suum, et percússit aquas Jordánis, quæ divísæ sunt in utrámque partem, et transiérunt ipse et Eliséus per siccum : et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum.

℣. Beáti sunt, qui te vidérunt. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.

Si Vesperæ faciendæ sint integræ de S. Eliæ Capit. et Hymn. sunt ut in primis.

DIE XXVI. JULII.

In Solemnitate S. Venerandæ

VIRG. ET MART. CIVIS AC PATRONÆ PRINCIPALIS TOTIUS ACIS.

Duplex j. classis cum Octava.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostolorum.

Hymnus.

JEsu, coróna vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. In conspéctu poténtium admirábilis ero.
℞. Et fácies príncipum mirabúntur me.

Ad Magníficat, Aña. E matérnis fásciis tu Deo obláta, ut Martyr Christo placuísti; et torménta viríliter sústinens, tyrannórum audáciam conculcásti.

Oratio.

DEus glóriæ inextimábilis, qui es sponsus vírginum; tríbue, quæsumus, ut beátæ Venerándæ Vírginis, et Mártyris tuæ supplicatiónibus adjúti, ad cœléste perveniámus collégium. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Exsultémus, et demus glóriam Deo; * Quia venérunt núptiæ Agni.

Ps. Veníte.

Hymn. pro Vírgine et Mártyre Vírginis proles.

In I. Nocturno.

Aña. Páululum cum pertransíssem, invéni quem díligit ánima mea.

Psalmi j. et ij. Nocturni de Comm. Confess.

Aña. Pater meus, dux virginitátis meæ tu es.

Aña. Sponsábo te mihi in sempitérnum in justítia, et in judício, et in misericórdia, et in miseratiónibus.

℣. Deus præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. x.

FRatres; Nos non in imménsum gloriábimur, sed secúndum mensúram régulæ, qua mensus est nobis Deus; mensúram pertigéndi usque ad vos. Non enim quasi non pertingéntes ad vos, superexténdimus nos : usque ad vos enim perveními in evangélio Christi. Non in imménsum gloriántes in aliénis labóribus : spem autem habéntes crescéntis fídei vestræ, in vobis magnificári secúndum régulam nostram in abundántiam, étiam in illa, quæ ultra vos sunt, evangelizáre non in aliéna régula in iis, quæ præparáta sunt gloriári. Qui autem gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

℟. Ab infántia mea crevit mecum miserátio; * Et de útero matris meæ egréssa est mecum. ℣. Propósui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. — Et de útero.

Lectio ij. Cap. [illegible]

UTinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me : æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. Tímeo autem, ne sicut serpens Hevam sedúxit astútia sua, ita corrumpántur sensus vestri, et excídant a simplicitáte quæ est in Christo. Nam si his, qui venit álium Christum prædicat, quem non prædicávimus : aut álium spíritum accípitis, quem non accepístis; aut áliud

evangélium, quod non recepístis; recte paterémini. Exístimo enim, nihil me minus fecísse a magnis apóstolis : nam etsi imperítus sermóne, sed non sciéntia : in ómnibus autem manifestáti sumus vobis. Aut numquid peccátum feci meípsum humílians, ut vos exaltémini? Quóniam gratis evangélium Dei evangelizávi vobis?

℟. Cum adhuc júnior essem, quæsívi sapiéntiam palam in oratióne mea; * Ante templum postulábam pro illa. ℣. Lætátum est cor meum; ambulávit pes meus iter rectum, et multum proféci in ea. — Ante.

Lectio iij.

Pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo : cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens; vos me coëgístis. Ego enim a vobis débui commendári : nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum apóstoli; tamétsi nihil sum. Signa tamen apostolátus mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis, et prodígiis, et virtútibus. Quid est enim, quod minus habuístis præ céteris Ecclésiis, nisi quod ego ipse non graváví vos? Donáte mihi hanc injúriam. Non enim quæro quæ vestra sunt, sed vos. Nec enim debent fílii paréntibus thesaurizáre, sed paréntes fíliis.

℟. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam; et in ipsa laudábo eum : appropiáte ad me; et *Congregáte vos in domum disciplínæ. ℣. Quid adhuc retardátis? et quid dícitis in his? ánimæ vestræ sítiunt veheménter.—Congregáte. Glória Patri. Congregáte.

In II. Nocturno.

Aña. Offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet.

Aña. Non in vácuum cucúrri : neque in vácuum laborávi.

Aña. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus.

℣. Laudábo nomen tuum assídue. ℟. Et collaudábo illud in confessióne.

Lectio iv.

Ex Breviario Gallo-Siculo gothice exarato, typis mandato Venetiis 1527.

QUidam nómine Agathon, conjugátus uxóri Polítiæ, per annos trigínta et quinque non suscépit fílium cum uxóre stérili; tandem exaudívit Deus preces uxóris, et péperit fíliam Parascéven, quæ dícitur Veneránda; quæ cum esset períta in divínis Scriptúris, cœpit prædicáre Evangélium per multas civitátes et províncias. Quadragésimo autem ætátis suæ anno dixit intra se : nisi tradídero corpus meum pro Christo, et ánimam meam pro eo posúero, non regnábo cum ipso in sæcula.

℟. Ad annuntiándum mansuétis misit me Dóminus, ut prædicárem captívis indulgéntiam, et clausis apertiónem; * Et medérer contrítis corde. ℣. Ut prædicárem annum placábilem Dómino, et consolárer omnes lugéntes. — Et medérer.

Lectio v.

TAndem perréxit in civitátem, ubi erat rex Antónius : et accusáta coram eo, et interrogáta, respóndit : se esse christiánam; dixítque regi : Nec te tímeo, nec minas tuas. Irátus rex præcépit cássidem férream igníri, et appóni cápiti ejus; et fecit affígi eam clavis férreis ad terram, et incidi mamíllas, et magnum lápidem superimpóni. Sancta vero ab ómnibus appáruit illæsa, et multi convérsi sunt ad fidem. Deínde fecit accéndi ollam æneam plenam aqua et résina; ubi Sancta pótius lætabátur, quam lædebátur; et appropinquánte rege, Sancta implévit manus aqua ex olla, et aspérsit in fáciem ejus, et excæcávit; qui factus christiánus, recépit lumen.

℟. Quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quod castitátem amáveris; * Ideo et manus Dómini confortávit te, et eris benedícta in ætérnum. ℣. Quæ cum exísset, benedixérunt eam omnes una voce dicéntes. — Ideo.

Lectio vi.

DEínde Sancta ábiit in civitátem, ubi erat rex Themus, et accusáta coram eo, redárguit re-

gem; cui rex dixit : Si vinces dracónem, accédam ad Christum tuum. Sancta autem, facto signo crucis, præcépit dracónem abíre; qui vocíferans, recéssit; et rex cum toto regno baptizátus est. Póstea pervénit in civitátem, ubi regnábat Asclépius rex; qui jussit, eam afférri sibi; et cum nollet sacrificáre, jussit afférri ollam, et accéndi ignem cum óleo, et pice; ubi Sancta canébat : et divísa olla in multas partes, omnes incéndit, excépto rege, et paucis. Demum jussit rex gládio caput ejus amputári : et facta oratióne, percússa est, et migrávit ad regna cœléstia. Ejus memória quamplúrimis in locis cólitur, et præcípue in civitáte Acis; ubi tamquam civis, et Patróna máxima devotióne est célebris.

℟. Erat draco magnus in loco illo, et colébant eum Babilónii; et dixit rex Daniéli : Adóra eum; dixítque Dániel : *Dóminum Deum meum adóro. ℣. Tulit ergo Dániel picem, et ádipem, et pilos, et coxit páriter, fecítque massas, et dedit in os dracónis, et dirúptus est; et dixit : Ecce quem colebátis. — Dóminum. Glória Patri. Dóminum.

In III. Nocturno.

Aña. Erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis.

Ps. Dómine, quis habitábit. de Comm. Confess.

Aña. Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, et impónet mitram cápiti, honóris ætérni.

Psalmus xliv.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæ-

culum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto,* circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Aña. Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, et impónet mitram cápiti, honóris ætérni.

Aña. Quæ et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me; hæc ágite : et Deus pacis erit vobíscum.

Psalmus xlv.

Deus noster refúgium, et virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna, * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Quæ, et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me; hæc ágite : et Deus pacis erit vobíscum.

℣. Erit quasi olíva glória ejus. ℟. Et odor ejus, ut Líbani.

Léctio sancti evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. iv.

IN illo témpore : Circuíbat Jesus totam Galilæam, docens in Synagógis eórum, et prædicans evangélium regni. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. viij. in cap. iv. Matth. op. imp.

CIrcuíbat Dóminus totam Galilæam, sicut studiósus médicus circumíbat gráviter ægrotántes, síngulis quibúsque passiónibus ádhibens cóngruas medicínas, quia débiles illi ad médicum veníre non póterant; et Dóminus quidem circumíbat síngulas regiónes. Docens, et prædicans evangélium regni. Aliud est docére, áliud est evangélium prædicáre : docébat enim eos, dicens eis justítias naturáles, quas etsi ille non díceret, ipsa rátio naturális illos docéret : ut puta castitátem, humilitátem, patiéntiam, et cétera his simília : quæ hómines, etsi non áudiunt, tamen a semetípsis bona esse intélligunt. Sed forte dicis : si ea eos docébat, quæ omnes intélligunt, quid opus habébat eis dícere? Audi, doctrína non tantum propter manifestatiónem rerum obscurárum invénta est, quantum propter excitatiónem cordis et spíritus.

℟. Abstulit Dóminus judícium tuum, avértit inimícos tuos : * Dóminus in médio tui; non timébis malum ultra. ℣. Júbila, lætáre, et exsúlta in omni corde fília Jerúsalem. — Dómin us.

Lectio viij.

ET sanans omnem languórem, et omnem infirmitátem in plebe. Quod dixit : languórem, ad passiónes vóluit pertinére corporáles : quod autem dixit : omnem infirmitátem, ad passiónes ánimæ spirituáles. Non enim paucióres morbi ánimam vexant, quam corpus. Et si quidem dixísset, sanans languóres, et infirmitátes, poterámus utrúmque ad passiónes intellígere corporáles; ut languóres quidem intelligeréntur gravióres passiónes, infirmitátes autem tædia levióra. Nunc autem cum dicat, omnem languórem, omne genus sive grávium sive lévium passiónum conclúdit, altérius cláusulæ vidétur adjéctio esse supérflua, nisi unam quidem ad passiónes corporáles intelligámus; álteram autem ad spirituáles.

℟. Igne me examinásti; * Et non est invénta in me iníquitas. ℣. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. — Et non est. Glória Patri. Et non est.

Lectio ix.

POssumus tamen et utrámque cláusulam ad utrásque intellígere passiónes ita, idest, omnem languórem sive corporálem, sive spirituálem : ut languórem quidem intelligámus ánimæ morbum passiónis alicújus; infirmitátem autem infidelitátem, ut puta qui avarítiæ morbo súbditus est, aut libídinis, aut vanæ glóriæ, languórem ánimæ pátitur. Qui autem mystérium vocatiónis Dei ignórat, ille infírmus habétur in fide. Multi enim sunt, qui possunt bona ópera fácere, et Deo placére, sed non fáciunt : quia mystérium vocatiónis Dei ignórant, et ipsi sunt infírmi. Quidam autem sic passiónibus carnálibus sunt mancipáti, ut étiam si sciant mystérium vocatiónis Dei, tamen bene ágere non permittúntur, et ipsi sunt languórem habéntes. Sed passiónes corporáles divinitátis vir-

túte sanávit, spirituáles autem verbo pietátis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Induit me Dóminus vestiméntis salútis, et induménto justítiæ circúmdedit me.

2. Jubiláte extréma terræ, resonáte montes laudatiónem, saltus, et omne lignum ejus.

3. Addent mites in Dómino lætítiam; et páuperes in sancto Israel exsultábunt.

4. Floréte flores quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, et collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

5. Cantáte Dómino in cymbalis, moduláмini illi psalmum novum, exsultáte, et invocáte nomen ejus.

Capitulum.

FRatres : ego enim a vobis débui commendári, nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum apóstoli, tamétsi nihil sum.

Hymnus. Jesu coróna vírginum. ut supra in ...neris.

℣. Laudábo nomen tuum assídue. ℟. Et collaudábo illud in confessióne.

Ad Benedictus, Aña. Novam Theclam te, Venéranda celebrámus, quæ fidem prædicásti, multos divíno sermóne illúminans.

Oratio.

DEus glóriæ inextimábilis, qui es sponsus Vírginum; tríbue quæsumus; ut beátæ Veneránde Vírginis et Mártyris tuæ supplicatiónibus adjúti, ad cœléste perveniámus collégium. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Aña. Jubiláte.

Capit. Fratres ut supra.

℟. br. Quasi sponsam * Ornátam monílibus suis. Quasi. ℣. Induit me Dóminus vestiméntis salútis. Ornátam. Glória Patri. Quasi.

℣. Dóminus præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

AD SEXTAM.

Aña. Addent mites.

Capitulum. Eccli. l. iij.

IN diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et adimpléti sunt supra modum; quæ curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℟. br. Dóminus* Præcínxit me virtúte. Dóminus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Dóminus.

℣. Laudábo nomen tuum assídue. ℟. Et collaudábo illud in confessióne.

AD NONAM.

Aña. Cantáte Dómino.

Capitul. Dan. xiv. xxvj.

TUlit Dániel picem, et ádipem, et pilos, et coxit páriter, fecítque massas, et dedit in os dracónis; et dirúptus est draco; et dixit : Ecce quem colebátis.

℟. br. Laudábo * Nomen tuum assídue. Laudábo. ℣. Et collaudábo illud in confessióne. Nomen. Glória Patri. Laudábo.

℣. Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam. ℟. Dóminus oratiónem meam suscépit.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, et loco ultimi Psalmi. Lauda Jerúsalem. ut in Festis B. M. V. per annum.

℣. Veníte, audíte, et narrábo omnes, qui timétis Deum. ℟. Quanta fecit ánimæ meæ.

Ad Magnificat, Aña. Virgo Veneránda, Christum precáre, ut tuam memóriam celebrántibus peccatórum detur remíssio, malórum liberátio, et ab inimícis victória.

DIE XXVIII. JULII.

SS. Victoris Papæ et Mart. **Innocentii** Papæ et Conf. **Nazarii** et **Celsi** Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plurim. Martyrum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Nocturno Lectiones ut in Breviario et leguntur hoc ordine : Lectio iv. quæ est v. **Victor in Africa,** Lect. v. quæ est vj. **Innocéntius Albánus,** Lect. vj. quæ est iv. **Nazárius a beáto.**

Oratio. **Sanctórum tuórum Victóris, Innocéntii, Nazárii et Celsi.**

DOMIN. I. AUGUSTI.

B. M. V. de Mercede.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. per annum præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem ad liberándos Christi fidéles a potestáte

aganórum nova Ecclé-am tuam prole amplifi-áre dignátus es : præsta, uæsumus, ut quam pie enerámur tanti óperis nstitutrícem, ejus pári-:r méritis et intercessió-e, a peccátis ómnibus, et aptivitáte dæmónis li-erémur. Per eúmdem)óminum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

QUO témpore ma-jor, feliciórque Hispaniárum pars liro Saracenórum oppri-nebátur jugo, innumerí-que fidéles sub immáni ervitúte, máximo cum periculo christiánæ fídei abjurándæ, amittendæ-que salútis ætérnæ, infe-liciter detinebántur, bea-tíssima cœlórum Regína tot tantísque benígniter occúrrens malis, nímiam caritátem suam in iis re-diméndis osténdit. Nam sancto Petro Nolásco, pietáte et ópibus floréntí, qui sanctis vacans medi-tatiónibus júgiter ánimo recogitábat, qua ratióne tot Christianórum ærúm-nis sub Maurórum capti-vitáte degéntium succúr-ri posset, ípsamet beatís-sima Virgo seréna fronte se conspiciéndam dedit, et acceptíssimum sibi ac Unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religio-sórum, quibus cura in-cúmberet captívos e Tur-cárum tyránnide liberán-di; qua cœlésti visióne vir Dei recreátus, mirum est, quo caritátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituén-da ab eo relígio máxi-mam illam caritátem sé-dulo exercérent, ut quis-que ánimam suam póne-ret pro amícis et próxi-mis suis.

℞. Sicut cedrus exal-táta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elé-cta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cin-namómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Lectio v.

EA ipsa nocte éadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo Aragóniæ regi appáruit, idípsum de religiósis in-stituéndis ádmonens, sua-dénsque, ut opem pro constructióne tanti ópe-ris ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pe-des, qui ipsi erat a sacris

confessiónibus, ádvolans, ei rem omnem apéruit, quem étiam cœlitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humíllime subjécit. At supervéniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine revelatiónem éxsequi státuit. Unde collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis in honórem ejúsdem Vírginis Matris órdinem instituere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio vj.

DIE ígitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutiónem jam pridem ab iísdem sanctis viris concéptam éxsequi státuit, sodálibus quarto voto adstríctis manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcellénti erga próximum caritátis institútum, et religiónem confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis institútio celérius, ac felícius totum per orbem divulgarétur, sanctísque viris florúerit caritáte ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas a Christi fidélibus colléctas in prétium redemptiónis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti benefícii, et institutiónis débitæ Deo, et Vírgini Matri referántur grátiæ, Sedes Apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári, et offícium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eídem órdini privilégia páriter contulísset. ℟. Ornátam.

In iij. Nocturno. ix. Lectio Hom. in Ev. S. Domin. et Comm. ejusdem in Laudibus.

DIE II. AUGUSTI.

Octava.

S. Venerandæ

Virg. et Mart. Duplex.

Officium ut in Festo.

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

ermo sancti Augustini Episcopi. Serm. iij. de diversis cap. j.

HOdiérnus dies anniversária replicatióne nobis in memóriam révocat, et quodámmodo repræsén- it diem; quo sancta fámula Dei Veneránda coróna martyrii decoráta, perpétua felicitáte flóruit. Exhortatiónes ejus in divínis revelatiónibus, riumphósque passiónis audívimus, mente spectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur étiam a nobis tam devótæ celebritáti sermo solémnis; quem si méritis ejus ímparem prófero, ímpigrum tamen afféctum gáudio tantæ festivitátis exhíbeo. Quid enim gloriósius hac vírgine, quam viri mirántur facílius, quam imitántur?

℟. Ad annuntiándum. In Festo.

Lectio v.

SED hoc illíus potíssimum laus est, in quem credéntes, et in cujus nómine fidéli stúdio concurréntes secúndum interiórem hóminem, nec másculus, nec fémina inveniúntur; ut étiam in his, quæ sunt féminæ córpore, virtus mentis sexum carnis abscóndat, et in membris pigeat, cogitáre, quod in factis non pótuit apparére. Calcátus est ergo draco pede casto, et victóre vestígio; cum eréctæ demonstraréntur scalæ, per quas beáta Veneránda iter fecit ad Deum. Ita caput serpéntis antíqui, quod fuit præcipítium féminæ cadénti, gradus factus est ascendénti.

℟. Quia fecísti.

Lectio vj.

QUID hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hac victória gloriósius? Tunc fremébant gentes, et pópuli meditabántur inánia : sed, qui hábitat in cœlis, irridébat eos, et Dóminus subsannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carne Mártyris ímpie sæviébant, mérita Már-

tyris piis vócibus laudant, solemníque ritu quotánnis íterum, iterúmque concélebrant. Neque enim tunc tanto concúrsu hóminum ad eam occidéndam cávea crudelitátis impléta est, quanto nunc ad eam honorándam Ecclésia pietátis implétur. Omni anno spectat cum religióne cáritas, quod uno die cum sacrilégio commísit impíetas.

℟. Erat draco.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. iv.

IN illo témpore : Circuíbat Jesus totam Galilæam, docens in synagógis eorum, et prædicans evangélium regni. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. xiv. in Matth. circa medium.

VIde mihi quantum supérflua vitet evangelísta, quómodo non síngulos eórum, qui sanáti sunt, commémoret; sed brevi sermóne innúmera signa prætercúrrat. Nam ait : Obtulérunt ei omnes male habéntes váriis languóribus, et torméntis corréptos, dæmónia habéntes, lunáticos, paralyticos, et sanávit eos. Verum ab illo inquíritur : cur a nullo eórum fidem exégit? neque enim dixit id, quod póstea dixísse narrátur : créditis, me illud fácere posse? quia nondum potestátis suæ documénta déderat.

℟. Abstulit Dóminus.

Lectio viij.

ALióquin vero ex eo quod ad eum accéderent, aliósque indúcerent, non módicam exhibébant fidem. Nam ex longínquo ægros afferébant, non allatúri, nisi magnam de illo concepíssent opiniónem. Et nos quoque illum sequámur; nam multis ánimi morbis laborámus, et hos ille præcípue vult curáre. Ideo enim illa mala curat, ut hæc expéllat ex animábus nostris. Accedámus ígitur ad eum nihílque sæculáre petámus, sed remissiónem peccatórum : étenim étiam nunc dat, si diligénter agámus.

℟. Igne me examinásti.

Lectio ix.

TUnc enim in Syriam ejus fama volárat, nunc vero per totum

rbem. Et illi quidem au-
iéntes, ipsum . dæmo-
íacos curavísse, concur-
ebant : tu vero multo
ıajórem potestátis ipsíus
xperiéntiam nactus, non
urgis? non curris? Sed
li quidem et pátriam
eliquérunt, et amícos, et
ognátos : tu vero ne
omo quidem exíre sústi-
ıes, ut accédas, et longe
neliora consequáris? Imo
ıon hoc a te postulámus;
ed malam solam depóne
onsuetúdinem, et domi
nanens cum tuis, salú-
em fácile cónsequi pó-
eris.
Te Deum.

ij. Vesp. omnia ut in
Vesp. Festi. et fit Comm.
quentis.

DIE IX. AUGUSTI.

S. Emigdii

...et Mart. Duplex.

IN I. VESPERIS.

...et Capit. de Laud.
...mi ut in j. Vesp. de
Communi Apost.

Hymnus.

AUdiat miras óriens cadénsque
Sol tuas laudes celebrésque palmas,
Præsul Emígdi, cólumen, tuæque
Glória gentis.

O jubar cœli rádiis decórum,
O potens signis, meritísque felix,
Quem Deus gestis adhibére suévit
Grándibus olim.

Ethnico primum génitus parénte,
Illico nomen súperis dedísti,
Pátriis spretis ópibus, beáta
Regna requírens.

Miles hinc scriptus Tríadis supérnæ
Italis infers sacra bella plagis,
Instruis verbo, tribuísque mira
Dona salútis.

Victor, et dives spóliis, deórum
Templa subvértis, simulácra et aras,
Mox feras gentes numerósa reddis
Agmina Christo.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Terra trémuit et quiévit. ℟. Dum pro nobis deprecarétur Emígdius.

Ad Magnif. Aña. Emígdius spíritu oris sui idolórum cultum et templa subvértit : quos in Christo génuit fílios, illos fidéliter a ruínis terræmótus servávit.

Oratio.

DEus, qui beátum Emígdium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória et miraculórum glória decorásti : concéde propítius; ut, eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Mártyrum Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus.

IMperas saxo, látitans repénte
Lympha consúrgit, flúitans salúbri
Fonte baptísmi, populósque lustras
Flúmine sacro.
Péctoris duros sílices repélle,
Sáxeum cordis túmidi rigórem
Cóntere, ut sordes lacrymósa manans
Abluat unda.
Non times sævi rábiem tyránni,
Sánguine effúso, generóse Martyr :
Quin tibi abscíssum caput usque ad aras
Mórtuus effers.
Nunc triumphátor super astra regnans,
Sémitam nobis aditúmque monstra :
Súpplices ductor génitos supérnis
Sédibus infer.
Annuat cœlo Pater atque Natus,
Annuat, compar utriúsque virtus,
Spíritus votis, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Circuívit terram, et perambulávit eam, ut notam fáceret in pópulis glóriam Dei.

Ps. de Communi unius Mart.

Aña. Virtúte magna reddébat testimónium summi Dei, et Jesu Christi Dómini nostri.

Aña. Confúsi sunt qui adorábant sculptília, et qui gloriabántur in simulácris suis.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. v.

NE sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam coris tui : et ne díxeris : uómodo pótui, aut quis e subjíciet propter facta ea? Deus enim víndians vindicábit. Ne díxeis : Peccávi, et quid mihi ccidit triste? Altíssimus nim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, eque adjícias peccátum uper peccátum. Et ne licas : Miserátio Dómini nagna est, multitúdinis eccatórum meórum miserébitur. Misericórdia nim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Egréssus est de terra sua et de cognatióne sua : * Et venit in terram quam monstráverat illi Deus. ℣. Ut annuntiáret inter gentes ópera ejus. — Et venit.

Lectio ij. Cap. x. b

INítium omnis peccáti est supérbia : qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destrúxit Deus, et sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, et pérdidit eas usque ad fundaménta.

℟. Diréctus est in conversiónem géntium, * Et tulit abominatiónes impietátis. ℣. Zelo zelátus est pro Dómino Deo. — Et tulit.

Lectio iij. Cap. xvj. c

NON dicas : A Deo abscóndar, et ex summo quis mei memorábitur? In pópulo magno non agnóscar : quæ est enim ánima mea in tam imménsa creatúra? Ecce cœlum, et cœli cœlórum, abyssus et univérsa terra, et quæ in eis sunt, in conspéctu illíus commovebúntur, montes simul, et colles, et fundaménta terræ : cum conspéxerit illa Deus, tremóre concutiéntur.

℟. Elégit abjéctus esse in domo Dei, * Magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℣. Et virtúte magna reddébat testimónium Jesu Christi

Dómini nostri. — Magis. Glória Patri. Magis.

In II. Nocturno.

Aña. Audiéntes autem gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dei.

Aña. Et cantábant cánticum novum, carmen Deo nostro : Dóminus enim augébat quotídie, qui salvi fíerent.

Aña Multitúdinis autem credéntium erat cor unum et ánima una.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Lectio iv.

SMígdius, e nóbili Francórum prosápia Tréviris natus, anno ætátis vigésimo tértio, paréntibus idolólatris frustra obstántibus, fidem Christi suscépit, et constantíssime proféssus est. Cum tribus discípulis Euplo, Germáno et Valentíno vitam duxit. Humánis spretis oblectaméntis, rebus divínis plénius incumbébat, erga próximum caritátis ardóre æstuábat; idcírco ad procurándam multórum salútem Romam se cóntulit. Hospítio excéptus in ínsula Tíberis, hóspitis fíliam per quinquénnium immedicábili morbo languéntem baptísmo sanávit.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Miserére, et ne fácias consummatiónem. ℣. Avertátur furor tuus a pópulo tuo. — Miserére.

Lectio v.

MOX, óculis cæci coram pópulo signo crucis apértis, a multitúdine, eum fílium Apóllinis credénte, in templum Æsculápii rápitur. Ibi Christi servum se proféssus, ejus invocatióne magnum númerum ægrorum, nequídquam idóli opem implorántium, valetúdini restítuit, aras díruit, Æsculápii signum confráctum in Tíberim projécit. Quibus rebus, et mille trecentórum gentílium, præter Æsculápii sacerdótes, conversióne inde secúta, irritáti Posthúmii Titiáni præfécti Urbis minas, Angeli mónitu, declínans, sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo Epíscopus ordinátus, et Ásculum missus est.

℟. Montes commovebúntur, et colles contre-

níscent : * Misericórdia autem mea non recédet a te. ℣. Et fœdus pacis meæ non movébitur. — Misericórdia.

Lectio vj.

MUltis in itínere miráculis, ingénti multitúdine Christo adjúncta, simul ac Asculum Emígdius pervénit, dæmones, e simulácris idolórum per cuncta fana ejulátibus éditis, peregrínum dolóris sui causam indicárunt. Quem cum concitáta plebs ad cædem quæreret, éxcitus tumúltu Polymius, civitátis præses, eum ad se vocátum multis sed írritis verbis, ad Jovis et Angáriæ deæ Asculi patrónæ veneratiónem hortátur, promíssis étiam in præmium núptiis própriæ fíliæ Polysiæ, quam Emígdius ad Christum convérsam baptizávit, et post eam mille et sexagínta hómines, edúcta e saxo per ingens miráculum aquárum cópia. His in rábiem actus Polymius sancto Epíscopo caput abscídit; quo facto, truncus ejus mirabíliter eréctus abjéctum humo próprium caput attóllens mánibus, per spátium trecentórum pássuum ad oratórium portávit; inde ad templum máximum translátum est, ubi magna religióne Asculáni pópuli et concúrsu exterórum hanc usque in diem cólitur. Incidit ejus beáta mors persecutióne Diocletiáni duránte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, non recédat a nobis : * Ut salvet nos, dum terra tremit. ℣. Eleva bráchium tuum, et déxtera tua glorificétur in nobis. — Ut. Glória Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Aña. Sicut pastor gregem suum pavit, et in bráchio suo congregávit agnos.

Aña. Trádidit corpus suum in mortem, ídeo coronátus póssidet palmam.

Aña. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxj. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia et

seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia j. in Evang.

DOminus et Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ persecutiónes prævéniant, innotéscit : ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel persecutiónibus attríti timeámus.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israël : * Hic est qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Ipse intercédat pro nobis ad Dóminum. — Hic est.

Lectio viij.

HUic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens : Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et erunt terræmótus magni per loca, pestiléntiæ et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc quod modo audístis, adjúnxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Iste sanctus gloriósum sánguinem fudit pro Dómino, amávit Christum in vita sua, imitatus est eum in morte sua : * Et ídeo glorificávit eum in cœlis. ℣. Iste sanctus conféssus est Jesum Christum coram homínibus. — Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix. de Homilia Vigiliæ S. Laurentii. Si vero contigerit transferri, erit sequens.

Lectio ix.

NAM gentem contra gentem súrgere, earúmque pressúram terris insístere plus jam in nostris tempóribus cérni-

nus, quam in codícibus légimus. Quod terræ-mótus urbes innúmeras obruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus: pestiléntias sine cessatióne pátimur: signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus; sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam äëris immutatióne collígimus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ut cognóvit* Emígdius, quod magnus est Dóminus Deus noster præ ómnibus diis, státuit custodíre judícia justítiæ suæ.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica.

2. Exívit de domo sua,* et de cognatióne sua, et venit in terram, quam monstráverat illi Deus.

3. In hoc excitávit * illum Dóminus, ut osténderet in eo virtútem suam, et annuntiáret inter gentes nomen suum.

4. Intelléctum dedit ei,* et instrúxit in via hac qua graderétur, et firmávit super eum óculos suos.

5. Diréctus est* in conversiónem géntium, et tulit abominatiónes eárum.

Capitulum. Jac. j. b

BEátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

JEsu, coróna Mártyrum,
Qui post cruénta prœlia
Ad sempitérna præmia
Sanctum vocásti Emígdium:
Casti cruóris púrpura
Palmáque ovántem nóbili,
Inter choros cœléstium
Reples beáto lúmine:
Nunc ejus ad victórias
Nos somnoléntos éxcita:
Virtútis ad præcónia
Sopóre mersos líbera.
Ut invocátus réddidit
Membris salútem lánguidis,
Sic labe prorsus críminum
Arcána purget méntium.
Ut, éditis miráculis,
Aras deórum díruit,
Sic damna præsens árceat,
Quæcúmque nobis ímminent.

Ut voce quondam sústulit
Cultus nefándos dæmonum,
Sic ímpetret precántibus
Ætérna cœli gáudia.
Tu postulátis ánnue,
Rex magne, Jesu, Mártyrum,
Cum Patre et almo Spíritu
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancte Emígdi. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Aña. O virum ineffábilem, per quem nobis antíqua prodígia Móysis corúscant, cujus nútibus e saxo aqua baptísmatis Asculáno pópulo emanávit: per quem evangélica lux effúlsit: quem triúmphans excépit cúria cœléstis; illic pro nobis intercédere dignétur, ut suo mereámur gaudére consórtio.

Oratio.

DEus, qui beátum Emígdium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória et miraculórum glória decorásti: concéde propítius; ut, eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum.

IN II. VESPERIS.

Si dicendæ sint, omnia ut in j., et loco ult. Ps. dicitur Crédidi.

Hymnus. Jesu, coróna.

℣. Méritis et précibus beáti Emígdii. ℟. Propítius esto, Dómine, clero et pópulo tuo.

Ad Magnif. Aña. O Emígdi, Martyr glorióse, quos in Christo genuísti fílios, et veræ fídei lacte enutrísti, tua, quæsumus, orátio comméndet nos indesinénter Deo.

Oratio ut supra.

DIE XIII. AUGUSTI.

(Ex xxix. Julii.)

S. Felicis II.

Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Commu. unius Martyris præt. sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

FElix secúndus, Románus patre Anastásio, ex Románæ Ecclésiæ Archidiácono, in Pontíficem eléctus est, vivénte Libério. Cum autem de Felícis pontifi-

:átu, témpore Gregórii Decimitértii, non levis controvérsia incidísset, virique gravíssimi divérsum sentírent; áccidit eo ipso témpore, ut in Diaconía sanctórum Mártyrum Cosmæ et Damiáni in foro Románo, quidam thesáurum quæréntes, in arcam marmóream incíderint, in qua corpus sancti Felícis repértum est, una cum lapídeo latérculo, ibídem intus pósito, hisque líteris exaráto : corpus sancti Felícis Papæ et Mártyris, qui damnávit Costántium. Cóntigit id prídie ejus diéi, quo Felícis in Ecclésia natális dies agi consuéverat, quarto Kaléndas Augústi, anno Dómini millésimo quingentésimo octogésimo secúndo. Unde, Felíce quasi pro se testimónium reddénde, Festum ejus in eádem Diaconía cum majóri solemnitáte síngulis annis celebrári consuévit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v. et vj. Sermo sancti Augustíni Epíscopi ‹ Sermónem éxigit › supra die xxviij. Maji in Festo S. Urbani I. mutato nomine.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de Comm. j. loco.

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Zephyrini

Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Zephyríni, Mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno,

Lectio iv.

ZEphyrínus, Románus, Sevéro imperatóre ad regéndam Ecclésiam assúmptus, sancívit ut qui ordinándi essent, opportúno témpore, et multis præséntibus cléricis et láicis, de more sacris initiaréntur, doctíque ac spectátæ vitæ hómines ad id offícii munus deligeréntur. Decrévit prætérea, ut rem divínam faciénti Epíscopo sacerdótes omnes astárent. Idem instítuit ut patriár-

cha, primas et metropolitánus advérsus Epíscopum non ferant senténtiam, nisi Apostólica auctoritáte fulti. Vixit in pontificátu annos decem et octo. Hábuit ordinatiónes quátuor mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca trédecim. Antoníno imperatóre, martyrio coronátus est, et sepúltus via Appia, prope cœmetérium Callísti, séptimo Kaléndas Septémbris.

℟. Honéstum fecit.

Lect. v et vj. Pastor bonus, ut in Festo S. Felicis (mutato nomine). die xxx. Maii.

In iij. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult. de Comm. ij. loco.

DIE XXXI. AUGUSTI.

(Pro Congreg. Oratorii.)

B. Joannis Juvenalis Ancina

Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem Juvenálem exímium verbi tui præcónem et pastorális sollicitúdinis exémplar effecísti, concéde quæsumus: ut ejúsdem intercessióne ad ætérnæ vitæ páscua perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occur-

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes Juvenális Ancina Fossáni in Pedemóntio natus, adoléscens Montem Pessulánum, óptimis imbuéndus disciplínis, se cóntulit. Sed ob gliscéntem Hugoniánam hæresim in pátriam revocátus, studiórum deínde currículum Patávii absólvit. Augústæ Taurinórum medicínam magna cum laude proféssus est, ac in illo Athænéo públice trádidit. Cum autem fúneri interésset, audítis verbis, quæ univérsi humáni géneris judícium in mentem révocant, ea sibi dicta réputans, totum se Deo devovére státuit. Supérno ítaque ductus consílio Romam venit : ubi frequentári cœpit Oratórii exercitia, nuper a sancto Philíppo Nério institúta. Intérea humánis sciéntiis nún-

tium remíttens, theológiæ et sacrárum litterárum stúdio sédulo incúbuit : atque in Congregatiónem Oratórii cooptátus, sacerdótio auctus est, quum annum ágeret tértium supra trigésimum. Cum autem poéseos laude et músicæ arte floréret, plúrima cármina édidit, novis musicórum concéntibus indúctis : inter quæ celebrátur liber, cui títulus, Templum Armónicum, in Deíparæ honórem concinnátum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

ANno sexto a sacerdótio, jussu sancti Philíppi Nérii Neápolim cum tribus áliis sodálibus proféctus, Oratórii exercítia summópere provéxit. Eo ad frequentíssimum pópulum sub dio conciónem habénte, coórta súbito tempéstas est : sed in äëre ad ejus nutum, dum cóncio dimitterétur, suspénsus imber appáruit. Ipsíus suásu Neapolitánus pópulus in honórem patróni sui beáti Januárii excitávit nobilíssimum sacéllum vulgo a Thesáuro nuncupátum. Ibidémque cómmorans a sancto Philíppo Nério jussus est ánnales ecclesiásticos, a sodáli Cæsare Barónio in lucem edéndos, recognóscere. Décimo postquam abscésserat anno, Romam revérsus, æternámque proximórum salútem pro víribus juvans, in multis caritátis opéribus se mire exércuit. Dum urbáni hospítii sancti Simeónis pro recipiéndis egéntibus transalpínis ab hæresi convérsis primórdiis et stabilitáti consúleret, a Cleménte octávo Pontífice máximo Epíscopus Salutiárum designátus est : nec dignum honóre nec óneri parem se exístimans, Roma clam aufúgit : et multa peragrávit loca, néscius ubi tutus consísteret. Revérsus in Urbem, paulo post Salutiárum Epíscopus íterum renunciátus fuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni Da-

vid servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

ZElátum sibi munus tandem suscípere coáctus, ne Dei voluntáti resístere viderétur, sancti Epíscopi Cároli Borromæi exémplum sibi ad imitándum propónens, primum famíliæ suæ vivéndi formam státuit, quæ monásticam prope reférret : deínde adjutóres sibi válidos ad opus díligens, collápsam Cleri disciplínam véteri virtútis honóri restitúere aggréssus est. Ob ejus pietátem, doctrínam et caritátem multi flagitiórum et vitiórum sórdibus inquináti mores suos emendavérunt, simultátibus et invèterátis ódiis pénitus exstínctis. Qua de re sanctus Franciscus Salésius dixísse perhibétur : Non mémini me vidísse hóminem, qui dótibus, quas Apóstolus in apostólicis viris tantópere exoptábat, cumulátius ac splendídius eo exornarétur. Dum ítaque salúti gregis sibi commíssi vigilánter prospiciébat, nequíssimus homo, quem beátus Epíscopus ob morum improbitátem sevére corripúerat, fertur mortále venénum ei propinásse. Cum jam morti se próximum sentíret, ut nudo solo decédere sinerent familiáres rogávit. Quo facto, inter astántium Canonicórum, lacrymas et preces ánimam placidíssime exhalávit prídie Kaléndas Septémbris anno quarto supra millésimum sexcentésimum, ætátis suæ quinquagésimo nono : nullo scripto testaménto, eo quod omnes facultátes suas vivens paupéribus tribuísset. Quem Leo Papa décimus tértius in Beatórum númerum rétulit.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia. Dóminus et Salvátor. de Comm. Evang.

DOM. ULTIMA AUG.

Apparitionis Prodigiosissimæ Imaginis B. Mariæ Virginis.

sub titulo

Vallis Viridis.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Aña. Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et in-

ɔícerem si floruísset víea.

Ps. Dixit Dóminus, et
reliqua ut in Festis
B. M. V. per annum.

Aña. Ego flos campi, et
lium convállium. Sicut
lium inter spinas, sic
mica mea inter fílias.

Aña. Surge amíca mea,
peciósa mea, et veni :
osténde mihi fáciem
uam, sonet vox tua in
auribus meis : vox enim
ua dulcis, et fácies tua
lecóra.

Aña. Dóminus Deus
pse creávit illam in Spí-
ritu sancto, et præbuit
illam diligéntibus se.

Aña. Non fecit táliter
omni natióni, et judícia
sua non manifestávit eis.

Capit. Cant. cap. 2. v. 10.

SUrge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo speciosíssima.
℟. Quæ apparuísti in salútem pópuli tui.

Ad Magníficat, Aña. Sanctíssima Mater et Virgo, Ecclésiæ nostræ decus et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum.

Oratio.

DEus, qui beatíssimæ Vírginis Maríæ speciósa imágine pópulos in te credéntes ditáre voluísti; concéde : ut ejus intercessióne in Fílii tui imáginem transformáti, divinitátis tuæ ætérno fruámur aspéctu. Per eúmdem.

Et fit Commem. Dom. occurr. In Hymn. Horar. et Compl. de Festo dicitur. Jesu tibi.

AD MATUTINUM.

Invit. Apparitiónem Vírginis Maríæ celebrémus * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymn. Quem terra.

In I. Nocturno.

Aña. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. per annum.

Aña. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

℣. Qui sérviunt ei, obsequéntes erunt. ℟. Et eos, qui díligunt illam, díligit Deus.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xxiv.

EGO ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi : in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui, et ómnium excelléntium, et humílium corda virtúte calcávi, et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Dóminus Deus ipse creávit illam In Spíritu sancto. ℣. Et præbuit illam diligéntibus se. — In Spíritu sancto.

Lectio ij.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus.

℟. Qui tenúerint illam, ·itam hereditábunt : Et quo introíbit, benelícet Deus. ℣. Qui audit llam, judicábit gentes, :t qui intuétur illam,)ermanébit confídens. — ːt quo.

Lectio iij.

[E]GO quasi terebinthus exténdi ramos meos, ːt rami mei honóris, et ;rátiæ. Ego quasi vitis ructificávi suavitátem)dóris; et flores mei fru:tus honóris, et honestá:is. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ, et veritátis : in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impleḿini : spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me, adhuc sítient : qui audit me, non confundétur, et qui operántur in me, non peccábunt; qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. In omni ánimo tuo accéde ad illam, * Et in omni virtúte tua consérva vias ejus. ℣. Invéstiga illam, et manifestábitur tibi : et cóntinens factus ne derelínquas eam. — Et in omni. Glória Patri. Et in omni.

In II. Nocturno.

Aña. Pulchræ sunt genæ tuæ, sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

Aña. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Aña. Vox túrturis audíta est in terra nostra : víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℣. Quibus apparúerit in visu, díligunt eam. ℟. In visióne, et agnitióne magnálium suórum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De verbis B. Joannis Apoc. serm. ij.

Lectio iv.

VEheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére, sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam ómnia restaurántur; nec sine magno fœnore gratiárum : neque enim sicut

delíctum, ita et donum; sed excédit damni estimatiónem benefícii magnitúdo. Clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit, ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex vétere, et Hevam transfúnderet in Maríam. Et quidem suffícere póterat Christus; síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est; sed nobis bonum non erat, hóminem esse solum : cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque, quorum corruptióni neuter défuit. Jam ítaque, nec ipsa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa; inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem istum, nec alter nobis utílior, quam María. Crudélis nimírum mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit : sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis, illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem.

℟. Qui requiéscit juxta domum illíus, et in pariétibus illíus figens palum * Státuet cásulam suam ad manus illíus. ℣. Et requiéscent in cásula illíus bona per ævum. — Státuet.

Lectio v.

QUid ad Maríam accédere trepídet humana fragílitas? nihil austerum in ea, nihil terríbile tota suávis est, ómnibus ómnia facta, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit, ómnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi; captívus redemptiónem; æger curatiónem, tristis consolatiónem; peccátor véniam, justus grátiam, ángelus lætítiam, dénique tota Trínitas glóriam, Fílii persóna carnis humánæ substántiam, ut non sit qui se abscóndat a calóre ejus. Nimírum ea est, quæ velut álterum solem índuit sibi. Quemádmodum ille super bonos, et malos indifferénter óritur, sic ipsa non díscutit prætérita mérita, sed ómnibus sese exorábilem,

mnibus clementíssimam ræbet; ómnium dénique ecessitátes amplíssimo uodam miserátur affé-tu. Nimírum ipsa est uondam a Deo promíssa núlier, serpéntis antíqui aput virtútis pede con-ritúra : cujus plane cal-áneo in multis versútiis nsidiátus est, sed sine ausa; sola enim contrí-it univérsam hæréticam ravitátem.

℞. Qui illam díligit, dí-igit vitam : *Et qui vi-giláverint ad illam, com-plecténtur placórem ejus. ℣. Dixi : Rigábo, hor-tum meum plantatió-num, et inebriábo prati mei fructum. — Et qui.

Lectio vj.

IMplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplica-tióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim; nempe vellus est médium inter rorem et áream, múlier inter solem et lunam, Ma-ria inter Christum et Ec-clésiam constitúta. Nos si eam fidéliter intuémur, sine dúbio non solum ad-miratiónem concípimus, sed veneratiónem, sed devotiónem, sed consola-tiónem. Plena est gratiá-rum María, plena rore cœlésti, inníxa super di-léctum, delíciis áffluens. Ciba ígitur hódie páupe-res tuos, Dómina, ipsi quoque catélli de micis edant; quia tu vere puélla es præelécta, et præpa-ráta Altíssimi Fílio. * Tu ergo nos fámulos tuos prótege benigníssima Virgo, cujus præstantís-sima imágo ab anno mil-lésimo quadragésimo apud Vallem víridem re-giónis Acis divínitus for-máta in paríete Ecclésiæ a Pontifícibus Catinénsi-bus póstmodum órdini eremitárum excalceató-rum sancti Augustíni concéssæ frequentíssimo populórum concúrsu, summa devotióne cóli-tur. Festum enim hujus prodígii, quod ex pia traditióne, et vetústis monuméntis non immé-rito créditur, quálibet úl-tima Augústi Domínica péragi consuétum, quo fervéntius colerétur, Mis-sa páriter et Offício pró-prio Conrádus María Deódatus de Móncada Epíscopus Catanénsis per totam diœcésim celebrá-ri, ipsámque beatíssimam

Vírginem sub hoc Vallis Víridis título, uti patrónam, venerári mandávit.

℟. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus, * Et non confundémini in laude ipsíus. ℣. Ego quasi trames aquæ imménsæ de flúvio, et sicut aquædúctus exívi de paradíso. — Et non. Glória Patri. Et non.

In III. Nocturno.

Aña. Diléctus meus descéndit, ut pascátur in hortis, et lília cólligat.

Aña. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília.

Aña. Veni dilécte mi : egrediámur in agrum, commorémur in villis, videámus si flóruit vínea, si floruérunt mala púnica.

℣. In novíssimis invénies réquiem in ea. ℟. Et convertétur tibi in oblectatiónem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. j.

IN illo témpore : Exsúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda, et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

De verb. Apoc. ibid. circa finem.

MIrabátur Elísabeth persónam veniéntis, dicens : Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Commendábat vocem salutántis; et beatificábat fidem credéntis : Beáta, ínquiens, quæ credidísti. Magna quidem præcónia, sed et devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magis univérsa refúdit, cujus in se benefícia laudabántur, ¶ Tu, inquit, magníficas Matrem Dómini, sed magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exsultásse in gáudio; sed exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Beátam me esse dicis, quæ crédidi, sed credulitátis, et beatitúdinis causa respéctus est supérnæ pietátis, ut in hoc magis beátam me dicant omnes generatiónes, quia ancillam húmilem et exíguam respéxit Deus.

℟. Benedícta tu a Deo tuo in omni tabernáculo Jacob : quóniam in omni gente, quæ audíerit no-

ıen tuum, * Magnificá-
ltur super te Deus Israel.
. Et unde hoc mihi, ut
éniat Mater Dómini mei
d me? — Magnificábi-
ır.

Lectio viij.

V Erúmtamen num-
quid putámus, fra-
res, Elísabeth sanctam
ı eo, quod per spíritum
ıtique loquebátur, errás-
e? Absit. Beáta plane,
ıuam respéxit Deus, et
ıeáta, quæ crédidit :
Hic enim magnus diví-
ıæ respectiónis éxstitit
ructus : ineffábili síqui-
lem artifício spíritus su-
perveniéntis tantæ humi-
litáti, magnanímitas tan-
ta in secretário virgínei
cordis accéssit, ut quod
vidélicet nec humílitas
tanta mínuit magnani-
mitátem, nec magnaní-
mitas tanta humilitátem.
Sed cum in sua æstima-
tióne tam húmilis esset,
nihilóminus, et in pro-
missiónis credulitáte ma-
gnánimis, ut quæ nihil
áliud, quam exíguam
sese reputábat ancíllam,
ad inscrutábile sacra-
méntum nullátenus se
dubitáret eléctam, et ve-
ram Dei, et hóminis ge-
nitricem créderet mox
futúram.

℟. Habébitis hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem * In generatiónibus vestris cultu sempitérno. ℣. Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus, mementóte quóniam excélsum est nomen ejus. — In generatiónibus.

Lectio ix. de Domin. occurr. si vero hoc Festum transfertur tunc Lectio vij. bipartitur, et incipit. ¶ Tu inquit.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, et thuris?

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica.

2. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant; fac me audíre vocem tuam.

3. Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, regínæ laudavérunt eam.

4. Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

5. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte regínam in diadémate, quo coronávit illam fílius suus in

die solemnitátis et lætítiæ cordis ejus.

Capit. Cant. cap. 2. v. 10.

SUrge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra.

Hymn. O gloriósa. ut in Festis B. M. V.

℣. Apparítio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui beatíssimæ Vírginis Maríæ speciósa imágine pópulos in te credéntes ditáre voluísti : concéde : ut ejus intercessióne in Fílii tui imáginem transformáti, divinitátis tuæ ætérno fruámur aspéctu. Per eúmdem.

Deinde fit Commem Domin. occurr.

AD TERTIAM.

Capit. Surge, própera. ut supra.

℟. br. Vultum tuum.

Ad Sextam et Nonam Capit. et ℟. br. ut in Festis B. M. V.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis præter sequentia.

Ad Magnificat. Aña. Si séqueris illam, índues póderem honóris, et inhabitábis cum ea, et próteget te in sempitérnum, et in die agnitiónis invénies firmaméntum.

Et fit Comm. sequentis et Dominicæ.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii

Abbatis Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif.

Oratio. Intercéssio.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno, j. propria ij. et iij. de Communi j. loco.

In iij. Nocturno, Homilia de Communi Abbatum.

Kalendarium

SANCTORUM JACIENSIS ECCLESIÆ.

PARS ÆSTIVA.

ÆGIDII Abbatis C. duplex	1 Sept.	166
Agrippinæ V. M. duplex. (In App. Panorm.)	23 Jun.	
Alphii, Philadelfi et Cyrini Mm. dupl. (In App. Panorm.)	10 Maii.	
Alexandri I. P. M. semidupl. . . .	15 Maii.	103
Aloisii Rabatá C. dupl.	7 Jun.	111
Alberti C. dupl. (In App. Panorm.) . .	14 Aug.	
Alphonsi M. de Ligorio Ep. C. D. duplex. (In Brev. die 2 ejusd.)	11 Aug.	
Angeli Presbyteri M. dupl. (In App. Panorm.)	5 Maii.	
Angelæ Mericiæ V. dupl. (In Brev.) . .	31 Maii.	
Antonii de Padua 5 die infra Oct. semidupl.	17 Jun.	117
» » Octava dupl. (In App. Panorm.)	20 Jun.	
Antonii Mariæ Zaccaria, C. dupl. (In Brev.)	5 Jul.	
Apostolorum et Martyr. omnium Commem. in festo SS. Apost. Petri et Pauli. (In App. Panorm.)	29 Jun.	
Augustini Cantuar. Ep. C. dupl. (In Brev. die 28. Maii.)	2 Jun.	
BERNARDI Abbatis C. D. dupl. (In Brev.)	20 Aug.	
Bonifacii Ep. M. dupl. (In Brev.) . . .	5 Jun.	
CALOGERI C. dupl. (In App. Panorm.) .	18 Jun.	
Cordis SS. D. N. J. C. duplex j. classis. . Feria VI. p. Oct. Corp. Christi (In Brev.)		
Cordis Purissimi B. M. V. dupl. maj. . . Dom. III. p. Pentec. (In fine Brev.)		
ELEUTHERII P. M. semidupl. . . .	29 Maii.	107
Eliæ Prophetæ, dupl.	21 Jul.	122
Emygdii Ep. M. dupl.	9 Aug.	147
FELICIS a Cantalicio C. dupl. (In fine Brev.)	21 Maii.	
Felicis a Nicosia C. dupl. (In App. Panorm.)	8 Jun.	
Felicis I. P. M. semidupl.	30 Maii.	108
Felicis II. P. M. semidupl.	13 Aug.	154
Francisci Caracciolo C. dupl. (In Brev.) .	4 Jun.	
GULIELMI Abbatis C. dupl. (In Brev.) .	25 Jun.	
ISIDORI Agricolæ C. dupl. (In fine Brev. die 15 Maii.)	1 Jun.	
JOANNÆ Franciscæ de Chantal Vid. dupl. (In Brev.)	21 Aug.	

Imprimatur.

Aciregali die 24 Januarii 1898.

✠ Gerlandus M. Episc.

Concordat cum originali. — Imprimatur.

Tornaci, die 16 Novembris 1898.

G. F. J. Bouvry, Vic. Gen.

Appendix pro Ecclesia Jaciensi.

PARS AUTUMNALIS.

DOM. ULTIMA AUG.

Apparitionis Prodigiosissimæ Imaginis B. Mariæ V.
sub titulo
Vallis Viridis.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Aña. Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspícerem si floruísset vínea.

Ps. Dixit Dóminus, et reliqua ut in Festis B. M. V. per annum.

Aña. Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias.

Aña. Surge amíca mea, speciósa mea, et veni : osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Aña. Dóminus Deus ipse creávit illam in Spíritu sancto, et præbuit illam diligéntibus se.

Aña. Non fecit táliter omni natióni, et judícia sua non manifestávit eis.

Capit. Cant. cap. 2. v. 10.

SUrge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam

enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo speciosíssima. ℟. Quæ apparuísti in salútem pópuli tui.

Ad Magnificat, Aña. Sanctíssima Mater et Virgo, Ecclésiæ nostræ decus et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum.

Oratio.

Deus, qui beatíssimæ Vírginis Maríæ speciósa imágine pópulos in te credéntes ditáre voluísti; concéde : ut ejus intercessióne in Fílii tui imáginem transformáti, divinitátis tuæ ætérno fruámur aspéctu. Per eúmdem.

Et fit Commem. Dom. occurr. In Hymn. Hor. et Compl. de Festo dicitur. Jesu tibi.

AD MATUTINUM.

Invit. Apparitiónem Vírginis Maríæ celebrémus * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymn. Quem terra.

In I. Nocturno.

Aña. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. per annum.

Aña. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

℣. Qui sérviunt ei, obsequéntes erunt. ℟. Et eos, qui díligunt illam, díligit Deus.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xxiv.

Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi : in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui, et óm-

ium excelléntium, et umílium corda virtúte alcávi, et in his ómnibus équiem quæsívi, et in ereditáte Dómini moábor. Tunc præcépit, et ixit mihi Creátor ómium : et qui creávit me, equiévit in tabernáculo neo, et dixit mihi : In Jaob inhábita, et in Israel ereditáre, et in eléctis neis mitte radíces.

℟. Dóminus Deus ipse creávit illam * In Spíritu sancto. ℣. Et præbuit illam diligéntibus se. — In Spíritu sancto.

Lectio ij.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus.

℟. Qui tenúerint illam, vitam hereditábunt : * Et quo introíbit, benedícet Deus. ℣. Qui audit illam, judicábit gentes, et qui intuétur illam, permanébit confídens. — Et quo.

Lectio iij.

EGO quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris, et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris; et flores mei fructus honóris, et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ, et veritátis : in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis

implémini : spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me, adhuc sitient : qui audit me, non confundétur, et qui operántur in me, non peccábunt; qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. In omni ánimo tuo accéde ad illam, * Et in omni virtúte tua consérva vias ejus. ℣. Invéstiga illam, et manifestábitur tibi : et cóntinens factus ne derelínquas eam. — Et in omni. Glória Patri. Et in omni.

In II. Nocturno.

Aña. Pulchræ sunt genæ tuæ, sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

Aña. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Aña. Vox túrturis audíta est in terra nostra : víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℣. Quibus apparúerit in visu, díligunt eam. ℟. In visióne, et agnitióne magnálium suórum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De verbis B. Joannis Apoc. serm. ij.

Lectio iv.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére, sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam ómnia restaurántur; nec sine magno fœnore gratiárum : neque enim sicut delíctum, ita et donum; sed excédit damni estimatiónem benefícii magnitúdo. Clementíssimus Artifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit, ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex vétere, et Hevam transfúnderet in Maríam. Et quidem sufficere póterat Christus; síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est; sed nobis bonum non erat, hóminem esse solum : cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus uterque, quorum corruptióni neuter défuit. Jam ítaque, nec ipsa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa; inveniétur équidem locus ejus in

ac reconciliatióne. Opus st enim mediatóre ad ιediatórem istum, nec lter nobis utílior, quam Iaría. Crudélis nimírum ιediátrix Heva, per uam serpens antíquus estiferum étiam ipsi viro irus infúdit : sed fidélis Iaría, quæ salútis antílotum et viris, et muliéibus propinávit. Illa nim minístra seductiόιis, hæc propitiatiónis, lla suggéssit prævaricaiónem, hæc ingéssit reemptiónem.

℟. Qui requiéscit juxta lomum illíus, et in pariétibus illíus figens palum * Státuet cásulam suam ad manus illíus. ℣. Et requiéscent in cásula illíus bona per ævum. — Státuet.

Lectio v.

QUid ad Maríam accédere trepídet humána fragílitas? nihil austérum in ea, nihil terríbile tota suávis est, ómnibus ómnia facta, sapiéntibus, et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit, ómnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi; captívus redemptiónem; æger curatiónem, tristis consolatiónem; peccátor véniam, justus grátiam, ángelus lætítiam, dénique tota Trínitas glóriam, Fílii persóna carnis humánæ substántiam, ut non sit qui se abscóndat a calóre ejus. Nimírum ea est, quæ velut álterum solem índuit sibi. Quemádmodum ille super bonos, et malos indifferénter óritur, sic ipsa non díscutit prætérita mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet; ómnium dénique necessitátes amplíssimò quodam miserátur afféctu. Nimírum ipsa est quondam a Deo promíssa múlier, serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra : cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa; sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem.

℟. Qui illam díligit, díligit vitam : * Et qui vigiláverint ad illam, complecténtur placórem ejus. ℣. Dixi : Rigábo, hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum. — Et qui.

Lectio vj.

AMplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplica-

tióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim; nempe vellus est médium inter rorem et áream, múlier inter solem et lunam, María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Nos si eam fidéliter intuémur, sine dúbio non solum admiratiónem concípimus, sed veneratiónem, sed devotiónem, sed consolatiónem. Plena est gratiárum María, plena rore cœlésti, innixa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba ígitur hódie páuperes tuos, Dómina, ipsi quoque catélli de micis edant; quia tu vere puélla est præelécta, et præparáta Altíssimi Fílio. * Tu ergo nos fámulos tuos prótege benigníssima Virgo, cujus præstantíssima imágo ab anno millésimo quadragésimo apud Vallem Víridem regiónis Acis divínitus formáta in paríete Ecclésiæ a Pontifícibus Catinénsibus póstmodum órdini Eremitárum excalceatórum sancti Augustíni concéssæ frequentíssimo populórum concúrsu, summa devotióne cólitur. Festum enim hujus prodígii, quod ex pia traditióne et vetústis monuméntis non immérito créditur, quálibet última Augústi Domínica péragi consuétum, quo fervéntius colerétur, Missa páriter et Offício próprio Conrádus María Deódatus de Móncada Epíscopus Catanénsis per totam diœcésim celebrári, ipsámque beatíssimam Vírginem sub hoc Vallis Víridis título, uti patrónam, venerári mandávit.

℞. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus. * Et non confundémini in laude ipsíus. ℣. Ego quasi trames aquæ imménsæ de flúvio, et sicut aquædúctus exívi de paradíso. — Et non. Glória Patri. Et non.

In III. Nocturno.

Aña. Diléctus meus descéndit, ut pascátur in hortis, et lília cólligat.

Aña. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília.

Aña. Veni dilécte mi : egrediámur in agrum, commorémur in villis, videámus si flóruit vínea, si floruérunt mala púnica.

℣. In novíssimis invénies réquiem in ea. ℞. Et

convertétur tibi in oblectatiónem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. j.

IN illo témpore : Exsúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda, et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

De verb. Apoc. ibid. circa finem.

MIrabátur Elísabeth persónam veniéntis, dicens : Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Commendábat vocem salutántis; et beatificábat fidem credéntis : Beáta, inquiens, quæ credidísti. Magna quidem præcónia, sed et devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magis univérsa refúdit, cujus in se benefícia laudabántur. ¶ Tu, inquit, magníficas Matrem Dómini, sed magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exsultásse in gáudio; sed exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Beátam me esse dicis, quæ crédidi, sed credulitátis, et beatitúdinis causa respéctus est supérnæ pietátis, ut in hoc magis beátam me dicant omnes generatiónes, qui ancíllam húmilem et exíguam respéxit Deus.

℟. Benedícta tu a Deo tuo in omni tabernáculo Jacob : quóniam in omni gente, quæ audíerit nomen tuum, * Magnificábitur super te Deus Israel. ℣. Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? — Magnificábitur.

Lectio viij.

VErúmtamen numquid putámus, fratres, Elísabeth sanctam in eo, quod per spíritum útique loquebátur, errásse? Absit. Beáta plane, quam respéxit Deus, et beáta quæ crédidit : Hic enim magnus divínæ respectiónis éxstitit fructus : ineffábili síquidem artifício spíritus superveniéntis tantæ humilitáti, magnanímitas tanta in secretário virgínei cordis accéssit, ut quod vidélicet nec humílitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magnanímitas tanta humilitátem. Sed cum in sua æstimatióne tam hú-

milis esset, nihilóminus, et in promissiónis credulitáte magnánimis, ut quæ nihil áliud, quam exíguam sese reputábat ancíllam, ad inscrutábile sacraméntum nullátenus se dubitáret eléctam, et veram Dei, et hóminis genitrícem créderet mox futúram.

℟. Habébitis hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem * In generatiónibus vestris cultu sempitérno. ℣. Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus, memento te quóniam excélsum est nomen ejus. — In generatiónibus.

Lectio ix. de Domin. occurr. si vero hoc Festum transfertur tunc Lectio vij. bipartitur, et incipit. ¶ Tu inquit.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Quæ est ista quæ ascéndit per desértum, sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, et thuris?

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica.

2. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant; fac me audíre vocem tuam.

3. Vidérunt eam filiæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, regínæ laudavérunt eam.

4. Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

5. Fíliæ Jerúsalem venite, et vidéte regínam in diadémate, quo coronávit illam fílius suus in die solemnitátis et lætítiæ cordis ejus.

Capit. Cant. cap. 2. v. 10.

SUrge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra.

Hymn. O gloriósa. ut in Festis B. M. V.

℣. Apparítio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui beatíssimæ Vírginis Maríæ speciósa imágine pópulos in

e credéntes ditáre voluísti : concéde : ut ejus intercessióne in Fílii tui imáginem transformáti, divinitátis tuæ ætérno fruámur aspéctu. Per eúmdem.

Deinde fit Commem. Domin. occurr.

AD TERTIAM.

Capit. Surge, própera. ut supra.

℟. br. Vultum tuum.

Ad Sextam et Nonam, Capit. et ℟. br. ut in Festis B. M. V.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis præter sequentia.

Ad Magnificat, Aña. **Si séqueris illam, índues póderem honóris, et inhabitábis cum ea, et próteget te in sempitérnum, et in die agnitiónis invénies firmaméntum.**

Et fit Comm. sequentis et Dominicæ.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii

Abbatis Conf. Duplex

Omnia de Communi Conf. non Pontif.

Oratio. **Intercéssio.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno, j. propria ij. et iij. de Communi j. loco.

In iij. Nocturno, Homilia de Communi Abbatum.

DIE III. SEPTEMBRIS.

(Ex ij. Augusti.)

S. Stephani I.

Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Martyris præter sequentia.

Oratio. **Deus, qui nos.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

STéphanus Románus pontificátum gessit Valeriáno et Galliéno imperatóribus. Instítuit, ut Sacerdótes et Diáconi nusquam sacris véstibus, nisi in Ecclésia uteréntur. Baptizátos ab hæréticis, íterum baptizári vétuit, rescríbens sancto Cypriáno verbis illis : Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit : in iis Olympium tribúnum cum uxóre Exupéria, et fílio Theodúlo; item Nemésium tribúnum cum tota família, óculis Lucíllæ ejus fíliæ restítuit :

qui omnes Jesu Christi Mártyres fuérunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

SED veheméntius jam ingravescénte persecutióne imperatórum, Stéphanus convocáto clero ad martyrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assídue Missas, et concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líbere negávit se dæmónibus honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

QUare ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ : quos divínis præcéptis ínstruens, sacraménto córporis Christi communicávit; ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris sánguine a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti, quarto Nonas Augústi. Vixit in pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábuit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos tres.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Homil. Evang. Si quis vult. Communi ij. loco.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

(Ex xxvij. Julii.)

S. Pantaleonis

Martyris. Semidupl.

Omnia de Communi unius Martyris, præt sequentia.

IN I. VESPERIS.

Aña. In torméntis. cum reliquis de Laudibus.

Ad Magnificat, Aña. Gloriósus Pantáleon cœléstem médicum toto diléxit corde, et móriens pro Christo, vivit in cœlo coronátus.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

PAntáleon Nicomediénsis, fílius Eustórgii gentílis et Eubúlæ Christiánæ, médicam artem ab Euphrósyno dídicit. Cum autem Hermoláus Présbyter ex modéstia vultus, ex incéssu, et serenitáte oculórum alte de illo judicásset, illum accersívit, et cœpit in cor fluénta divínæ fídei infúndere. Crede mihi, dixit, Æsculápii et Hippócratis medicaménta parva sunt, et parum prodésse possunt; quinímo ipsi dii, quos colit Maximiánus, sunt vana omníno fábula : unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credíderis, ejus sola invocatióne omnes morbos fugábis. Quæ verba servábat in corde, júgiter meditabátur, et suáviter alléctus, ad Hermoláum, ut ad magístrum, hílaris quotídie ventitábat. Cum autem quadam die vidéret púerum mórtuum, et prope eum víperam quasi ostendéntem, quod ei mortem intulísset, intra se dixit : Si vera sunt dicta Hermolái, invocáto nómine Christi, puer iste vivet et béllua moriétur. Quod uti cogitáverat, áccidit, et statim infúsa luce securitátis, omnis calígo discéssit; et benedícens Deum, æstuánsque desidério sacri Baptísmi, ab Hermoláo gaudens illum suscépit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

NON multo post cæco visum restítuit, et patri Eustórgio ténebras impietátis solvit, qui idóla calcans, et verum Deum conféssus, baptizátur.

Mórtuo patre, egénis opem, et languéntibus sanitátem largiebátur; quare ad Maximiánum déferunt : qui primum honóre et blandítiis eum attráhere studet, deínde minátur mortem et dira supplícia, si diis non ófferat sacrifícium : sed cum ómnia invícto ánimo respúeret, in ligno suspénditur, férreis laniátur úngulis, et lámpades ignis latéribus ejus admovéntur. At illi oránti appáruit Christus, dúlcibus verbis illum récreans, et íllico laxátæ sunt manus lictórum, exstínctæ lámpades, et plumbum liquátum, in quod póstmodum, tyránno jubénte, injéctus fuit, in naturálem mutátur frigiditátem. Sed quid non inténtat ingeniósa crudélitas? Mandat ingéntem lápidem collo alligári, sicque in mare demítti : sed lapis, non secus ac fólium leve, supernátat, et Pantáleon fírmiter super undas gráditur. Non cessit tantis prodígiis tyránni obcæcáta mens, sed, feris insánior, jubet ad feras prodúci. Crudéle spectáculum, sed spectábile cœlo! Conflúxit tota cívitas: congrediúntur cum athléta feræ; sed illæ, tamquam ratióne uténtes, et indútæ humanitátem, quam exúerat Imperátor, reverénter ad Mártyrem accédunt, blandiúntur; pedésque illíus lingua lambéntes, véluti contendébant, quænam prima ad eum accéderet, et non prius recéderet, quam Martyr ei manum imposuísset, ac benedixísset.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vi.

QUO viso, clamábant multi : Dimittátur justus, magnus est Deus Christianórum, qui quidem solus et verus est. Sed Maximiánus, nec edóctus a feris pietátem, nec tanto lúmini cedens, ímperat Pantaleónem in locum éditum ferri, et, rotæ alligátum, in præceps per declíve demítti: at, rota ultríce, et plures deórum oppriménte cultóres, illæsus evásit; qua-

re gládio occídi jussit. Accéssit lictor, óleæ plantæ illum álligat; sed cum exsequerétur ictum, convérsa fuit ferri ácies ceræ símilis : quo miráculo stupefácti lictóres, ad pedes Mártyris provolúti, véniam precántur, Christum apérte confiténtes. Sed tandem, ne períret glória martyrii, caput abscínditur; et statim lac pro sánguine fluxit, et planta óleæ, cui alligátus fúerat, frúctibus onústa appáruit. Cum autem quidam fidéles conveníssent, sacrum corpus in suburbáno cujúsdam Scholástici reverénter repónunt; et quem in vita tantis prodígiis Dóminus illustráverat, post óbitum innúmeris decorávit. Inter quæ præclárum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampúlla servátur Ravélli in regno Neapolitáno, et Romæ, a primis Vésperis festi usque ad diem sequéntem, in quo Ecclésia célebrat ejus martyrium, cum coagulátus ántea exsístat, mirum in modum liquefiéri, et undequáque flúidus movéri, cunctis cernéntibus, quotánnis conspícitur. Quod étiam áccidit in portióne sánguinis, qui in monastério Regáli Incarnatiónis moniálium sancti Augustíni Matríti inter pretiosióra pígnora asservátur.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homília in Evang. Nihil est opértum. cum ℟. viij. Hic est vere Martyr.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. In torméntis appáruit * Christus, Pantaleónem mira dulcédine perfúndens.

2. Ego enim * (ait Christus in hábitu Hermólai) tecum sum in ómnibus, quæ propter me páteris.

3. Cum pro lictóribus * exoráret, audívit de cœlo : Ultra non vocáberis Pantáleon, sed Pantaleémon, idest miséricors, quia multi per te misericórdiam consequéntur.

4. Lacte et cruóre Mártyris collum fluit, pro quo cruórem et aquam Christus fúderat.

5. Pantáleon * várie cruciátus júgiter canébat : Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, étenim non potúerunt mihi.

Ad Benedictus, Aña. Dixit Maximiánus Pan-

taleóni : Quænam est ars præstigiárum, quæ tibi exstínxit lámpades, et satellítibus vires ábstulit? Ad quæ respóndit : Meæ præstígiæ Christus est.

Oratio.

DEus, qui beátum Pantaleónem Mártyrem tuum vária torménta superáre fecísti, et pro persecutóribus exoráre : concéde propítius; ut qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum.

In ij. Vesperis Añæ de Laudibus.

Ad Magnificat, Aña. Recordátus fuit misericórdiæ Dómini, et in conspéctu astántium factus est illi adjútor.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

(Ex xij. Augusti.)

S. Euplii

Diaconi. Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus.

Hymnus. Deus tuórum. de Communi unius Martyris.

℣. Ignitum elóquium tuum veheménter. ℟. Et servus tuus diléxit illud.

Ad Magnificat, Aña Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam ætérnam, in qua vocátus es, et conféssus bonam confessiónem coram multis téstibus.

Oratio.

DEus, cujus verbo erudítus, et grátia roborátus Euplius Martyr, bonum cértamen in gl riósa evangélii tui confessióne certávit, da nobis eámdem fídei firmitátem, ut per consolatiónem scripturárum spem habeámus, et a caritáte tua nullis tentatiónibus separémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum, legítime certántes, coronántem * Veníte adorémus. Ps. Veníte.

Hymnus. Deus tuórum. de Communi

In I. Nocturno.

Aña. Detur mihi sermo cum fidúcia, notum fácere mystérium evangélii, pro quo legatióne fungor in caténa.

Aña. Testis mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in evangélio Fílii ejus.

Ant. Omnia fácio propter evangélium, ut párceps ejus effíciar.

℣. Ignitum elóquium tuum veheménter. ℟. Et servus tuus diléxit illud.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. xxv.

Verbum Dómini manet in ætérnum : hoc est autem verbum, quod evangelizátum est in vos. Deponéntes ígitur omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modo géniti infántes, rationábile sine dolo lac concupíscite : ut in eo crescátis in salútem : si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Caríssimi, óbsecro vos, tamquam ádvenas et peregrínos, abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam, conversatiónem vestram inter gentes habéntes bonam : ut in eo, quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injúste. Quæ enim est glória, si peccántes, et colaphizáti sufféftis? Sed si bene faciéntes patiénter sustinétis, hæc est grátia apud Deum. In hoc enim vocáti estis : quia et Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus.

℟. Vestígia Dómini secútus est pes meus, a mandátis labiórum ejus non recéssi, * Et in sinu meo abscóndi verba oris ejus. ℣. Omnia detriméntum feci, ad cognoscéndum Christum, et societátem passiónum illíus : configurátus morti ejus. — Et in sinu.

Lectio ij.

Et quis est, qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? Sed et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscénti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe. Sed cum modéstia, et timóre, consciéntiam habéntes bonam : ut in eo, quod detráhunt

vobis, confundántur, qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefaciéntes (si volúntas Dei velit) pati, quam malefaciéntes. Quia et Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. Christo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini : quia qui passus est in carne, désiit a peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis.

℞. Qui me conféssus fúerit, et verba mea in generatióne ista, * Fílius hóminis confitébitur, eum, cum vénerit in glória Patris sui. ℣. Invocávit Dóminum omnipoténtem, dedit confessiónem sancto, et excélso in verbo glóriæ. — Fílius hóminis.

Lectio iij.

UNusquísque, sicut accépit grátiam in alterútrum illam ministrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum. Caríssimi, communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis : quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórum appetítor. Si autem ut christiánus, non erubéscat : glorificet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei. Si autem primum a nobis, quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio? Et si justus vix salvabitur, ímpius et peccator ubi parébunt? Itaque et hi qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli creatóri comméndent ánimas suas in benefáctis.

℞. Hoc pro certo habet, qui te colit, Dómine, quod vita ejus, si in probatióne fúerit, corona-

itur : * Quia post tempestátem tranquíllum facis, et post fletum, exsultatiónem infúndis. ℣. Momentáneum, et leve tribulatiónis nostræ, ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis. — Quia post. Glória Patri. Quia post.

In II. Nocturno.

Aña. Quæ circa me sunt, magis ad profectum venérunt evangélii; ita ut víncula mea manifésta fíerent.

Aña. Probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis evangélium : ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo.

Aña. Omnia sustinémus, ne quod offendículum demus evangélio Christi.

℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen sémitis meis.

Acta sancti Euplii Mártyris. Ex Ruinart. in Actis Martyrum.

Lectio iv.

Diocletiáno nóvies, et Maximiáno óctíes consúlibus, prídie Idus Augústi, in Catanénsium civitáte, cum esset extra velum secretárii Euplius Diáconus, proclamávit, dicens : Christiánus sum, et pro Christi nómine mori desídero. Audiens hæc Calvisiánus consuláris, dixit : Ingrediátur qui clamávit. Et cum ingréssus fuísset Euplius secretárium júdicis, evangélia portans, unus ex amícis Calvisiáni nómine Máximus, dixit : Non decet tales chartas eum tenére contra legálem præceptiónem. Calvisiánus consuláris dixit ad Euplium : Hæc unde sunt? de domo tua exiérunt? Euplius respóndit : Non hábeo domum. Hoc et Dóminus meus Jesus Christus novit. Calvisiánus consuláris dixit : Tu ea huc deportásti? Euplius dixit : Per me ea huc deportávi, sícuti et ipse vides. Invenérunt me cum illis. Calvisiánus dixit : Lege ea. Euplius apériens, legit : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Et álio loco : Qui vult veníre post me, tollat crucem suam, et sequátur me. Cum hæc, et ália légeret, Calvisiánus consuláris dixit : Hoc quid vult esse? Euplius dixit : Lex Dómini mei, quæ mihi trádita est. Calvisiánus consuláris dixit : A quo? Euplius

respóndit: A Jesu Christo Fílio Dei vivi. Calvisiánus consuláris interlocútus, dixit : Quóniam innótuit ejus conféssio, interrogétur sub torméntis, tradátur tortóribus. Et cum tráditus esset, cœpta est secúnda cognítio per quæstiónem.

℟. Cum tradent vos, nolíte cogitáre, quómodo, aut quid loquámini; * Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. ℣. Próferam vobis Spíritum meum, et osténdam vobis verba mea. — Non enim.

Lectio v.

Diocletiáno nóvies, et Maximiáno óctíes consúlibus, prídie Idus Augústas, Calvisiánus consuláris dixit ad Euplium pósitum in torméntis : Quæ per tuam confessiónem hódie dixísti, quid dicis modo de eis? Euplius líbera manu signans sibi frontem, dixit: Quæ tunc dixi, et nunc ea confíteor, me esse christiánum, et divínas scriptúras légere. Calvisiánus dixit : Quare apud te habuísti, et non tradidísti has lectiónes, quas imperatóres veruérunt? Respóndit Euplius : Quia christiánus sum, et trádere non licébat, magísque éxpedit mori, quam trádere. In his vita ætérna est. Qui tradit, vitam ætérnam perdit. Ut eam non perdam, vitam meam do. Calvisiánus interlocútus, dixit : Euplius, qui secúndum edíctum príncipum non trádidit scriptúras, sed legit pópulo, torqueátur. Cumque torquerétur, dixit Euplius : Grátias tibi, Christe, me custódi, qui propter te hæc pátior. Dixit Calvisiánus consuláris : Desíste, Eupli, ab insánia hac : Deos adóra, et liberáberis. Euplius dixit : Adóro Christum, detéstor dæmónia. Fac quod vis, christiánus sum. Hæc diu optávi. Fac quod vis. Adde ália. Christiánus sum. Postquam diu tortus esset, jussi sunt cessáre carnífices. Et dixit Calvisiánus : Miser, adóra Deos. Martem cole, Apóllinem, et Esculápium. Dixit Euplius: Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum adóro, sanctam Trinitátem adóro, præter quam non est Deus. Péreant dii, qui non fecérunt cœlum et

erram, et quæ in eis unt. Christiánus sum. ℟. Nullus est Deus, nisi unus. Nam * etsi sunt, qui dicúntur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus est Deus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. — Etsi.

Lectio vj.

Calvisiánus præféctus dixit : Sacrífica, si vis liberári. Euplius dixit: Sacrífico modo Christo Deo me ipsum : quid ultra fáciam non hábeo. Frustra conáris. Christiánus sum. Calvisiánus præcépit íterum torquéri ácrius. Cumque torquerétur, dixit Euplius : Grátias tibi, Christe. Succúrre, Christe. Propter te hæc pátior, Christe. Et dixit sæpius. Et, deficiéntibus víribus, dicébat lábiis tantum absque voce hæc vel alia. Calvisiánus intra velum intérius ingrédiens, senténtiam dictávit. Et foras egréssus, ásferens tabéllam, legit : Euplium Christiánum, edícta príncipum contemnéntem, Deos blasphemántem, nec resipiscéntem, gládio animadvérti júbeo. Dúcite eum. Tunc appénsum est ad collum ejus evangélium, cum quo apprehénsus fúerat, proclamánte hæc præcóne : Euplius christiánus inimícus deórum et imperatórum. Euplius lætus dicébat semper : Grátias Christo Deo. Et cum ad locum perdúctus esset, genufléxus, prolíxius orávit. Et íterum grátias agens, præbuit júgulum, et a carnífice decollátus est. Sublátum est póstea corpus ejus a christiánis, et condítum aromátibus, sepúltum est.

℟. Gloriosíssimam mortem compléctens, præíbat ad supplícium, univérsæ genti * Memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis, et fortitúdinis derelínquens. ℣. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. — Memóriam. Glória Patri. Memóriam.

In III. Nocturno.

Aña. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus.

Aña. Quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ,

et ego servábo te ab hora tentatiónis.

Aña. Qui perdíderit ánimam suam propter me, et evangélium, salvam fáciet eam.

℣. Lætábor ego super elóquia tua. ℟. Sicut qui invénit spólia multa.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvj

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris.

Epist. lvj. de exhortatione ad martyrium.

GAudére nos, et exsultáre vóluit in persecutiónibus Dóminus : quia quando persecutiónes fiunt, tunc dantur corónæ fídei, comprobántur mílites Christi, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodo cogitáre, et recusáre milítiam debeámus; quando in ipsa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis, et tolerántiæ, et passiónis magíster; ut quod fíeri dócuit, prior fáceret, et quod pati hortabátur, prior pro nobis ipse paterétur. Neque áliquis persecutiónis metu sic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus, et præcéptis, ad ómnia inveniátur armátus. Grassátur, et sævit inimícus, sed statim séquitur Dóminus, passiónes nostras, et vúlnera vindicatúrus. Iráscitur adversárius, et minátur, sed est, qui possit de ejus mánibus liberáre. Ille metuéndus est, cujus iram nemo potest evádere, ipso præmonénte, et dicénte : Ne timuéritis eos, qui óccidunt corpus; magis autem metúite eum, qui potest et ánimam, et corpus occídere in gehénnam. Et íterum : Qui amat ánimam suam, perdet illam, et qui odit ánimam suam in isto sæculo, in vitam ætérnam conservábit illam.

℟. Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifésté tu scis, quia, cum a morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres : secúndum ánimam vero, propter timórem tuum libénter hæc pátior. ℣. Gáudeo in

passiónibus, et adímpleo ea, quæ desunt passiónum Christi in carne mea. — Duros.

Lectio viij.

AD agónem sæculárem exercéntur hómines, et parántur, et magnam glóriam compútant agónis sui, si illis, spectánte pópulo, et imperatóre præsénte, contígerit coronári. Ecce agon sublímis, et magnus, et corónæ cœléstis præmio gloriósus. Prœliántes nos spectat Deus, spectant Angeli, spectat et Christus. Quanta est glóriæ dignitas, quanta felícitas, præsénte Deo, cóngredi, et Christo júdice, coronári! Armémur, fratres dilectíssimi, víribus totis, et parémur ad agónem, mente incorrúpta, fide íntegra, virtúte devóta; ad áciem, quæ nobis indícitur, Dei castra procédant. Integros honor, lapsos dolor ad prœlium próvocet. Armári, et præparári nos beátus Paulus Apóstolus docet, dicens : Indúite arma Dei, ut possítis resístere in die nequíssimo; ut cum ómnia perfecéritis, stetis accíncti lumbos vestros in veritáte, indúti loricam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne evangélii pacis, assuméntes scutum fídei, et gáleam salútis, et gládium spíritus, qui est sermo Dei. Hæc arma sumámus : his nos tutaméntis spirituálibus, et cœléstibus muniámus, ut in die nequíssimo resístere diáboli minis, et repugnáre possímus. ¶ Induámus loricam fídei, ut contra inimíci jácula munítum sit pectus, et tutum. Calceáti sint evangélico ministério, et armáti pedes, ut cum serpens calcári a nobis cœperit mordére, et supplantáre non possit. Portémus scutum fídei, quo protegénte, quidquid jaculátur inimícus, possit exstíngui. Accipiámusad teguméntum cápitis gáleam salutárem, ut muniántur aures, ne áudiant edícta ferália, muniántur óculi, ne vídeant detestánda simulácra, muniátur frons, ut signum Dei incólume servétur, muniátur os, ut Dóminum suum Christum victrix lingua fateátur. Armémus et déxteram gládio spiritáli, ut sacrifícia funésta fórtiter réspuat, et Eucharístiæ memor, quæ

Dómini corpus accépit, ipsum complectátur, póstea a Dómino sumptúra præmium cœléstium coronárum. Oh dies ille, qualis, et quantus advéniet, cum cœperit pópulum suum Dóminus recensére, et divínæ cognitiónis exámine singulórum mérita recognóscere! Si hæc meditántibus nobis supervénerit persecutiónis dies; miles Christi, præcéptis ejus, et mónitis erudítus non expavéscit ad pugnam, sed parátus est ad corónam.

℟. Ecce Deus salvátor meus : fiduciáliter agam, et non timébo, * Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. ℣. Bonum certámen certávi, repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de SS. Proto et Hyacinto Martyribus. Si vero Festum transferatur, Lectio viij. dividatur ad signum¶.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Tollens vólumen, *legit : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

2. Et legit : * Qui vult veníre post me, tollat crucem suam, et sequátur me.

3. Noli erubéscere * testimónium Dómini nostri Jesu Christi : sed collabóra evangélio, secúndum virtútem Dei.

4. Non erubésco evangélium; virtus enim Dei est omni credénti.

5. Accépi librum, * et devorávi illum : et erat in ore meo tamquam mel dulce.

Capitulum. Eph. vj. 13.

Accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo : índuti lóricam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne evangélii pacis, et gáleam salútis assúmite, et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,

Arcens mali contágium.
Vitæ repéllens tædium,
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, et per omne sæcu-
culum. Amen.

℣. Súscipe me, secúndum elóquium tuum, et vivam. ℟. Et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Ad Benedictus, Aña. Confído, quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis sócios gáudii mei omnes vos esse.

Oratio.

DEus, cujus verbo erudítus, et grátia roborátus Euplius Martyr, bonum certámen in gloriósa evangélii tui confessióne certávit : da nobis eámdem fídei firmitátem, ut per consolatiónem scripturárum spem habeámus, et a caritáte tua nullis tentatiónibus separémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. Accípite. ut supra.

℟. br. Ignítum elóquium tuum *Veheménter. Ignítum. ℣. Et servus tuus diléxit illud. Veheménter. Glória Patri. Ignítum.

℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen sémitis meis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Rom. viij. 18.

EXístimo, quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. br. Lucérna pédibus meis *Verbum tuum. Lucérna. ℣. Et lumen sémitis meis. Verbum tuum. Glória Patri. Lucérna.

℣. Lætábor ego super elóquia tua. ℟. Sicut qui invénit spólia multa.

AD NONAM.

Capitulum. 2. Thim. j. 12.

PAtior, sed non confúndor : scio enim cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. br. Lætábor ego * Super elóquia tua. Lætábor. ℣. Sicut qui invénit spólia multa. Super Glória Patri. Lætábor.

℣. Súscipe me secún

dum elóquium tuum, et vivam. ℟. Et non confúndas me ab exspectatióne mea.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis præter sequentia et loco ultimi. Ps. **Crédidi.**

℣. Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam. ℟. Et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Ad Magnificat, Aña. Hic est fratrum amátor: hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte.

DIE XII. SEPTEMBR.

(Ex xviij. Augusti.)

S. Claræ a Cruce de Montefalco

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui sanctam Vírginem tuam Claram claríficans, in ipsíus córpore passiónis tuæ et Trinitátis mystéria miríficis signis renovásti: præsta quæsumus, ejus précibus et imitatióne, sic nos tuæ passiónis amaritúdinem recordári; ut Trinitátis beatitúdine pérfrui mereámur. Qui cum Patre et Spíritu sancto in Trinitáte vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum.

In j. Nocturno, Lectiónes de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

CLara virgo in Montefálco Umbriæ óppido honésto génere nata, ab incunábulis non obscúra prætulit sanctitátis indícia: nam pene infans, ita pietáti dédita fuit, ut précibus, vigíliis, et jejúniis óperam daret, somni ádeo parca, ut raro léctulum dormitúra conscénderet, sed humi cubáret, si quando eam somni necéssitas oppressísset. Arctióris vitæ desidério in cœnóbium vírginum a Joánna soróre sua sub institúto sancti Augustíni nuper exstrúctum humíllimis précibus admítti postulávit. Voti autem compos effécta, ut pro tanto benefício Deo grátias persólveret, septem diérum jejúnium sibi indíxit, neque áliud quidquam præter dimídium panem cum pomo degustávit. Siléntium ádeo cóluit, ut, cum se-

nel matris alloquéndæ grátia illud fregísset, in pœnam admíssi erróris in summo frígore nives nudis pédibus calcans, céntíes oratiónem Domínicam recitáverit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet te.

Lectio v.

MOrtua soróre, cœnóbii administratiónem repúgnans suscépit, omniúmque virtútum exémplis céteris virgínibus prælúxit. Incredíbili fuit abstinéntia, pane et aqua dumtáxat, idque semel in die, vitam tólerans; áspero cilício corpus domans, síngulis nóctibus flagéllis se cruentábat. Plures per annos gravíssimis morbis vexáta, aliquándo étiam a dæmónibus dúriter cæsa, nihil de consuéto vitæ rigóre remísit. Erga páuperes tanta caritáte flagrávit, ut sæpenúmero illos véstibus indúeret, nec quemquam ab óstio monastérii vácuum abíre paterétur. Doctrína divínitus infúsa, hæreticórum falsa dógmata confutávit, ac philósophis quæstiónes altíssimas proponéntibus satisfécit. Multa exstínxit ódia, et mortáles inimicítias sedávit, pacémque inter finítimos pópulos conciliávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

INcredíbili ánimi sensu Christi Dómini torménta et cruciátus contemplári sólita erat. Quadam autem die Salvátor divínus suscépta peregrína persóna, cándido vestítus amíctu, húmeris crucem ferens in ejus corde redemptiónis mystéria impréssit miríficis signis quæ in præséntem usque diem cernúntur. In ejus quoque felle post mortem tres glóbuli repérti sunt, imágine, colóre et póndere pares, et in ipsa fellis vescícula ita dispósiti, ut triánguli formam exhibérent, sanctíssimæ Trinitátis symbolum referéntes. Prophe-

tíæ dono illústris, multa futúra prædíxit. Intima cogitatiónum inspéxit ac revelávit; soróribus secréta collóquia, occúltas eárum noxas, animíque sensa frequénter detéxit. Cum unam ex iísdem a dæmone obséssam vidísset, eam ut labem occúltam confessióne expiáret admónuit. Dénique post innúmera virtútum documénta, plúribus clara miráculis, divínitus ad cœlum vocáta, décimo sexto Kaléndas Septémbris anno salútis millésimo tercentésimo octávo, ætátis quadragésimo, migrávit ad sponsum. Eam anno millésimo octingentésimo octogésimo primo, die Immaculátæ Dei Genitrícis Conceptióni sacro, Leo Papa décimus tértius sanctárum Vírginum número solémni ritu ascrípsit.

℟. Afferéntur regi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Serm. xciij. de Script. c. 2

QUÆ sint decem vírgines, quarum sint quinque prudéntes et quinque stultæ, non fácile indagári potest. Verúmtamen secúndum ea quæ cóntinet ipsa léctio quam caritáti vestræ hódie vólui recitári, quantum mihi Dóminus intelléctum donáre dignátur, non mihi vidétur ista parábola vel similitúdo ad eas solas pertinére quæ própria et excellentióri sanctitáte vírgines in Ecclésia nominántur, quas étiam usitatióre vocábulo sanctimoniáles appellári consuévimus : sed, nisi fallor, hæc similitúdo ad univérsam Ecclésiam pértinet. Quamvis, etsi illas solas intelligerémus, quæ sanctimoniáles vocántur, numquid decem sunt? Absit ut tanta vírginum multitúdo ad tantum vírginum númerum revocétur. Forte autem dicat áliquis : quid si multæ sunt nómine, et tam paucæ sint in veritáte ut vix decem inveniántur? Non

ita est. Nam si solas decem intélligi vellet bonas, non ibi osténderet quinque fátuas. Si enim multæ sunt vírgines quæ vocántur, quare contra quinque óstia domus magnæ claudúntur?

℟. Hæc est Virgo sápiens quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est. Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Lectio viij.

INtelligámus ergo, caríssimi, ad omnes nos, idest ad univérsam omníno Ecclésiam, pertinére istam parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad solas plebes; sed prorsus ad omnes. Quare ergo quinque et quinque vírgines? Istæ quinque et quinque vírgines omnes omníno sunt ánimæ christiánorum. Sed ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte sentímus, non qualescúmque ánimæ, sed tales ánimæ quæ habent cathólicam fidem et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei, et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes, et quinque fátuæ. Quare ergo appellátæ sunt quinque, et quare vírgines videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Nihil est enim quod sentímus ex córpore, nisi jánua quinquepartíta aut vidéndo, aut audiéndo, aut odorándo, aut gustándo, aut tangéndo. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustu, ab illícito tactu, propter ipsam integritátem nomen vírginis áccipit.

℟. Média nocte clamor factus est *: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

SED si bonum est abstinére ab illícitis sentiéndi mótibus, et ídeo unaquæque ánima christiána vírginis nomen áccipit, quare quinque admittúntur et quinque repellúntur? Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est quia vírgines sunt : et lámpades habent.

Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus; lámpades habent propter ópera bona; de quibus opéribus Dóminus dicit: sint lumbi vestri accíncti et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis virgínitas: in lucérnis ardéntibus, ópera bona. Si ergo ab illícitis abstinéntia bona est, unde virgínitas nomen accépit, et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lampádibus; quare quinque admittúntur, et quinque repellúntur? Adhuc quæro: inténtum me fecit Evangélium sanctum. Etiam ipsas vírgines et feréntes lámpades, álias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? Unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum signíficat óleum, valde magnum. Putas non cáritas est?

Te Deum laudámus.

DIE XIII. SEPTEMB.

(Ex 21 Julii.)

S. Macrinæ

Virg. Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio.

DEus veritátis amátor, qui beátæ Macrínæ Vírginis ad tui nóminis glóriam vota suscípere dignátus es: fac nos rádios vere lucis agnóscere, et ad perpétuos caritátis tuæ ampléxus felíciter perveníre. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiónes de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Epístola S. Gregórii Nysséni da Olympium Mónachum.

Lectio iv.

MAcrína sanctórum, Basílii et Euméliæ fília, Magníque Basílii et Gregórii Nysseni soror, ab ineúnte ætáte religiósis vitæ móribus a beátis paréntibus diligénter instrúcta pietátem egrégie cóluit. Hujus mater grávida, somno corrépta, manu gestáre sibi visa est id, quod adhuc intra víscera continébat, et quemdam humána spécie, et forma augustiórem intúeri, qui Theclæ celebérrimæ Mártyris nómine filiólam appellávit. Id autem cum ter répetens testátum relíquísset, discéssit. Ea vero statim somno solúta est, et partu fácile leváta; ut et somno simul excitáta sit, et quod in quiéte

iderat, efféctum inspéerit. Is autem qui per quiétem appáruit, eam vocem pronuntiávit non tam ut, quo nómine appellánda esset, indicáret, quam ut similitúdine nóminis idem osténderet vivéndi stúdium, et institútum. Duodécimum annum cum attigísset, a Basílio patre nóbili cuídam, et honestíssimo adolescénti despondétur; quo vita, núptiis nondum celebrátis, abeúnte, nunquam indúci pótuit, ut quæ virginitátem serváre in ánimum indúxerat, álium dúceret. A matris látere, quam summa observántia reverebátur, nec moménto quidem témporis discedébat, eíque ancíllæ instar ministrábat in ómnibus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

PAtre mórtuo, labórum Eumélíæ matris, quibus illa premebátur, se sóciam præbens, sollicitudinúmque partem súbiens, eam gravi molestiárum ónere levábat : cui post étiam suásit, ut relícta pristína vitæ consuetúdine, elatioréque vivéndi modo, quas súbditas, et ancíllas ad usus próprios adhibúerat, secum ejúsdem conditiónis, atque órdinis esse vellet, atque una cum illis vitam cum virgínibus tradúceret. Basílium fratrem ante id tempus a públicis litterárum gymnásiis, in quibus diu versátus fúerat, domum redeúntem ad perfectiónis stúdium ádeo incéndit, ut mundi posthábita claritáte, despectáque eloquéntiæ glória, laboriósum, operosúmque vivéndi genus per paupertátem perféctam amplexátus, expéditam sibi ad virtútem viam exstrúxerit. Ipsa vero beáta Macrína vitam victu ásperam, sed assíduis contemplatiónibus suávem ducens, humi cubábat, módico cibo conténta erat, delícias suas in temperántia collocáverat, glóriam suam in eo putárat sitam, quod nota esset némini divítias, quod nihil possíderet.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :

* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

NOvem círciter ménsibus a Basílii fratris óbitu, quem illa forti ánimo túlerat, in morbum íncidit, quo témpore a Gregório Nysséno fratre invísitur, qui támdiu apud eam fuit, quámdiu ánimam Deo réddidit. Sub mortem vero sponsi caritáte vulneráta, ita Deum precári cœpit : Tu, Dómine, mortis metum nobis abstersísti : tu effecísti, ut hujúsce vitæ finis vere nobis esset princípium vitæ : Tu nostra córpora ad tempus somno tradis, rursúmque e somno súscitas extréma tuba : Tu mihi ádhibe ángelum lucis, qui me ducat ad locum refrigérii, ubi quiétis est aqua, in sinu sanctórum Patrum. Hæc dicens óculos, os, et cor cruce signans vitæ finem læta exspectábat. Nocte demum adveniénte, cum tota in agéndis Deo grátiis esset, ad præmium ábiit in cœlum. Cujus corpus in eo sepúlcro, in quo beatórum paréntum relíquiæ, quiescébant, cónditum est.

℟. Afferéntur regi.

In iij. Nocturno, Homilia de Communi Virg. j. loco.

In ij. Vesperis Com. seq.

DIE XXIII. SEPTEMB.

S. Theclæ

Virg. Protomartyris.
Duplex majus in Civitate.
Duplex in Diœcesi.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi de Comm. Virginum.

Hymnus. Jesu coróna vírginum. ℣. Spécie tua.

Ad Magnificat, Añ. In perpétuum corónata triúmphat Christi Martyr beatíssima Thecla, incoinquinatórum certáminum præmium vincens.

Oratio.

DEus, pro cujus nóminis glória magnum certámen passiónum beáta Thecla Virgo, et Martyr tua feminárum prima invícta fide sustínuit : da nobis, ejúsdem fídei imitatióne próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem vírgium Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus et Psalmi de Communi Vírginum.

In I. Nocturno.

Aña. Eleváta est magnificéntia tua Dómine, dum leónum rábiem sub pédibus Theclæ subjecísti.

Aña. Tamquam sponsa procédens de thálamo suo, Thecla e médiis flammis exívit illæsa.

Aña. Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio, qui tot triúmphis nóbilem coronávit Theclam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In j. Nocturno, Lectiones Confitébor. de Communi Vírginum ij. loco.

℟. j. Cum primum vocem Pauli prædicántis audívit beáta Thecla, in Christum crédidit : * Et amóre virginitátis inflammáta, nullum álium sponsum habére vóluit. ℣. Audi, fília, et vide, et inclina aurem tuam : quia concupívit rex spéciem tuam. — Et amóre.

℟. ij. Ingréssus sum pactum tecum, ait Dóminus Deus, et facta es mihi; ámodo voca me. * Pater meus, dux virginitátis meæ tu es. ℣. Ecce ego lactábo eam, et loquar ad cor ejus, et erit in die illa : vocábit me : Vir meus. — Pater meus.

℟. iij. Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. ℣. Cor meum, et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. — Deus. Glória Patri. Deus.

In II. Nocturno.

Aña. Invéni quem díligit ánima mea, speciósum forma præ fíliis hóminum.

Aña. Adjútor factus est Dóminus Theclæ in tribulatiónibus, quæ invenérunt eam nimis.

Aña. Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi, ipse reget nos in sæcula.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Lectio iv.

Thecla virgo ex illústribus paréntibus Icónii in Licaónia nata, a Paulo apóstolo fídei præcéptis

institúta fuit. Cum enim idem Apóstolus Icónium ad Christi evangélium prædicándum accessísset, eúmque mystéria fídei, et castitátis laudes exponéntem Thecla audivísset, sic ad fidem, et virginitátis propósitum ánimum inténdit, ut Thamyridem júvenem nobilitáte ac forma præstantíssimum, cui illam paréntes despónderant, invícto ánimo deserére, ac cœléstis sponsi Jesu Christi núptias amplécti ómnino decréverit. Vitam ítaque, quam ex apóstoli præscrípto ad evangélicæ perfectiónis normam institúerat, aggréssa, quamplúrimas exínde adolescéntulas exémplo suo ad fidem, et castitátem coléndam addúxit, ex quibus sanctæ potíssimum mulíeres Tryphæna, et Tryphósa in christiána disciplína sub ea póstmodum miríﬁce profecérunt.

℟. Virgo Christi, noli timére, si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, * Et odor ignis non erit in te. ℣. Liberásti me a pressúra flammæ, quæ circumdédit me, et in médio ignis non sum æstuáta. — Et odor.

Lectio v.

QUod cum iníquo ánimo ferrent sponsus, et paréntes Theclæ, illam apud Júdicem, quod christiána esset, accusárunt. Cujus jussu in ardéntem rogum, qui, nisi Christum renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, se ipsam injécit : sed igne, plúvia, quæ repénte exórta est, exstíncto, Antiochíam venit : ubi feris objécta, et tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fídei, et vitæ sanctitáte, multi ad Christum convérsi sunt.

℟. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum :* Quia fortis est, ut mors diléctio. ℣. Deus præcínxit me virtúte, et pósuit immaculátam viam meam. — Quia fortis est.

Lectio vj.

TAntis, Christi Dómini virtúte, perículis erépta Thecla, in pátriam rédiens, in montem sola secéssit, ac præcípua vi-

tæ sanctitáte, et miráculis insígnis nonagenária migrávit ad Dóminum. Sacrum ejus corpus Seléuciæ sepúltum, celebérrima totíus oriéntis veneratióne, et frequénti christianórum concúrsu illuc adeúntium honorífice hábitum fuit, ac sanctus Gregórius Nazianzénus ad illud venerándum Seléuciam se contulísse testátur. Eam summis láudibus, tum ipse, tum omnes fere sancti Patres suis scriptis extulérunt, ádeo ut, si quando præcelléntem áliquam sanctitáte féminam celebráre vellent, non álio quam Protomártyris Theclæ nómine exornárent.

℟. Misit Dóminus ángelum suum, * Et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi. ℣. Si exsúrgat advérsum me prœlium, in hoc ego sperábo. — Et conclúsit. Glória Patri. Et conclúsit.

In III. Nocturno.

Aña. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Aña. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Aña. Eo quod castitátem amáveris, manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

℣. Elegit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Homilia Sæpe vos. de Com. Virg. j. loco.

℟. vij. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me; * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Dóminus misericórdiam suam, ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Ipse.

℟. viij. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : * Pro cujus amóre feminárum prima, torménta passa fuísti, et cum ángelis in Paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit rex spéciem tuam. — Pro cujus. Glória Patri. Pro cujus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte.

2. Fíliæ Jerúsalem * nuntiáte dilécto, quia amóre lángueo.

3. Quasi sponsam * ornátam monílibus suis índuit me Dóminus vestiméntis salútis.

4. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam Deo, quia venérunt núptiæ Agni.

5. Júvenes,* et vírgines laudent nomen Dómini, quia exaltátum est nomen Mártyris Theclæ.

Capítulum. Eccli. lj.

CONfitébor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus. Jesu, coróna vírginum. de Communi.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Sicut lílium inter spinas, sic Thecla amíca mea inter fílias.

Orátio.

DEus, pro cujus nóminis glória magnum certámen passiónum beáta Thecla Virgo, et Martyr tua feminárum prima invícta fide sustínuit : da nobis, ejúsdem fídei imitatióne próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. Confitébor. ut supra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Capítulum. Eccli. [illegible]

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℟. br. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. lj.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis præ... ℣. Diffúsa est grátia.

DIE XXVI. SEPTEMB.

S. Petri de Arbues

Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., præter seq.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei defensióne martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus cognoménto Arbues, Epílæ in Aragónia natus, a piis honestísque paréntibus una cum sánguinis claritáte hausit et pietátem. Ab ipsis enim incunábulis óptimis móribus imbútus, pueritíam ita transégit, ut nihil prius in ætáte illa sibi dúxerit excoléndum, quam lítteras, et christiánas virtútes. Adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, Bonóniæ collégio Hispanórum ascríptus, doctrína et eruditióne ádeo excélluit, ut inde magistrálem sacræ Theológiæ láuream reportáverit. Mox in canónicum metropolitánæ ecclésiæ Cæsaraugustánæ ascítus, reguláren, quam vóverat, observántiam constantíssime semper retínuit: suæque non modo, sed aliénæ étiam salúti pari stúdio, ac sollicitúdine invígilans, virtútibus ómnibus sic enítuit, ut Ferdinándus, et Elisabétha, cathólici Hispaniárum reges, cum vellent e suis fínibus judáicam extermináre perfídiam, ipsum fídei inquisitórem

in Aragónia primum eligéndum curáverint.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

CUM ígitur sacrum inquisitiónis munus pari ánimi ardóre, et fídei cathólicæ emoluménto perágeret, magnum sibi contráxit ódium ab iis. qui judáicam perfídiam mórdicus asserébant, in eámque relápsi fúerant, de quorum insídiis per amícos, et consanguíneos cértior factus est, eísque suadéntibus, ut, si vitæ consúlere vellet, suscépto sese ministério abdicáret, constánter respóndit, libénter se talem ob causam mortem subitúrum, idque únice optáre, se ex malo sacerdóte bonum fíeri mártyrem. Nec ábfuit optátus evéntus : quippe nefárii illi hómines, hábito sæpe inter se conventículo, necem in Dei servum machináti sunt; conductísque ad scelus perpetrándum sicáriis, Petrum ante chorum metropolitánæ ecclésiæ orántem, in princípio noctúrni offícii, cum ea psalmi verba decantaréntur : Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : semper hi errant corde : iteráto vúlnere, lætáliter affecérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vi.

BIduum supervíxit, Deo grátias agens, quod pro fídei defensióne mortem mererétur oppétere, eumdémque pro interfectóribus suis déprecans, post recépta Ecclésiæ Sacraménta, décimo quinto Kaléndas Octóbris, anno a reparáta salúte millésimo quadringentésimo octogésimo quinto, obdormívit in Dómino. Non defuérunt post mortem prodígia, quorum illud in primis memorábile, ac Apostólicæ Sedis judício compro-

pátum, multiplicátio nimírum, et effervescéntia effúsi cruóris in eódem ecclésiæ metropolitánæ loco, in quo martyrium passus fúerat. Ejus corpus ibídem Ferdinándus, et Elisabétha regáli munificéntia elaboráto mármore sepeliéndum curárunt. In sacéllum deínde a canonicórum ejúsdem ecclésiæ collégio magnífice constrúctum, translátum fuit, ubi ad præsens honorífice cólitur; ejúsdem memória ut in catálogo Beatórum Mártyrum in pósterum haberétur, Alexánder Papa séptimus indúlsit.

℣. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet : et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum solítum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viij.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcirco, quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine : ut quæ secréto áurium commíssa sunt super tecta, idest, excélso loquéntium præ-

cónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória. Qui.

Lectio ix. SS. MM. Cypriani et Justinæ. ut in Breviario. Sed si hoc Fest. transferatur erit seq.

Lectio ix.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor : quando pro natúræ suæ, atque oríginis conditióne resolúta in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrinis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam; étiam conditiónem qua tenerémur, adjécit: negatúrum secum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequent. Commem. præced.

DIE I. OCTOBRIS.

(Ex die xxiv. Septembris)

B. Bernardi Scammacca

Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Bernárdum a sæculi vitiis revocátum, in viam perfectiónis traduxísti, ejus méritis et précibus concéde, ut nos peccáta nostra defléntes, ad te puris méntibus convertámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

BErnárdus Cátanæ in Sicília ex família de Scammácca, sánguine, et pietáte illústri, ortum hábuit. Adoléscens sæculi illécebris tactus, cupiditátibus laxátas habénas dedit. Quum vero in omni vanitátis, et lubricitátis cœno plane cœcus agerétur, et præceps, ineffábilis in eum respéxit divína misericórdia; nam gravi afféctus vúlnere, dum prostrátum a vítiis desístere felix compellébat necéssitas, ætérnæ suæ salútis perículum, supérno coruscánte lúmine agnóvit, atque ut melióra de se ágeret, obtínuit. Mundum ítaque cujus technas, calamitatésque expértus fúerat, desérere, et contémnere státuit. Pristínæ restitútus sanitáti, quod decréverat, in Prædicatórum órdine perficiéndum curávit. Ad convéntum ítaque sancti Domínici véniens, a præsule ut in eórum consórtium admitterétur, eníxis précibus postulávit, quod ei pro votis cessit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

CAndida in Prædicatórum família redimítus veste simul visus est novum induísse hóminem. Etenim in obediéntia, humilitáte, mansuetúdine, ac modéstia, aliísque virtútibus, perfectióres æmulándo máxime præstábat. Sério perpéndens, institúti in quo fuit cooptátus, præcípuum onus esse aliórum salúti inténdere, sublevándis proximórum necessitátibus ímpigre occurrébat; quod ut efficácius præstáret, Deum prophétiæ dono illum exornásse perhibétur. Ne autem dum áliis prædicáret, repróbus ipse efficerétur, utque juventútis crímina, pœniténtiæ labóribus deléret, diris sese cruentábat flagéllis, ac vitam in summa asperitáte ducébat. Caritáte exæstuans

in Deum, ita in rerum divinárum contemplatióne assídue detinebátur, ut sæpe divína passus fúerit, in quibus aliquándo toto córpore a terra elevátum, quandóque vero supérno circumfúsum lúmine illum fratres aspexére, ut vétera monuménta ferunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei,et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

TAndem post vitam in exactíssima legum sui institúti observántia transáctam, ad súperos, ut repositam opéribus justítiæ corónam accíperet, anno millésimo quadringentésimo octogésimo sexto felíciter evolávit. Ejus tránsitus pervulgáta fama, magnus ad ejus corpus venerándi causa factus est cívium concúrsus. Alíquibus transáctis annis, de ipsíus córporis in decentiórem locum translatióne actum fuit,quod quidem fervéntius, ac devótius complétum est, cum íntegrum, sicut etiámnum appáret, fúerit repértum. Multis in vita, et post mortem miráculis claruísse tráditur. Cultum vero religiósum ab ejus óbitu eídem constánter tribútum,et ad hæc usque témpora numquam intermíssum, Leo duodécimus Póntifex máximus ex sacrórum rítuum congregatiónis consúlto probávit, et ut in univérso Prædicatórum órdine, ac civitáte et diœcési Catanénsi de beáto Bernárdo Offícium recitári ac Missa celebrári possit, benígne concéssit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Hom sancti Evangélii,de Communi j. loco.

In ij. Vesp. a Capit. de seq. Commem. præcedentis.

DIE III. OCTOBRIS.
(Ex vj. Augusti.)

S. Xysti II.
Pap. Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

XYstus secúndus, Atheniénsis, ex philósopho Christi discípulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssime recusáta, cum ad martyriumducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, et dolénter in hunc modum interrogánti : Quo progréderis sine fílio, pater? quo, Sacérdos sancte, sine minístro próperas? respóndit : Non ego te désero, fili : majóra te manent pro Christi fide certámina : post tríduum me sequéris, Sacerdótem Levíta : intérea, si quid in thesáuris habes, paupéribus distríbue. Eódem ígitur die interféctus est una cum Felicíssimo et Agapíto Diáconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stéphano Subdiáconis, et in cœmetério Callísti sepúltus octávo Idus Augústi : céteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit ordinatiónem mense Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis septem, Epíscopis duóbus.

℟. Honéstum fecit.

Lect. v. et vj., ut infra pro S. Pontiano (mutato nomine), xxviij. Novemb.

In iij. Nocturno, Hom. Si considerémus. de Communi j. loco.

DIE VI. OCTOBRIS.

S. M. Franciscæ a Quinque Vulneribus D. N. J. C.

Virg. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beátam Maríam Franciscam Vírginem imáginis Fílii tui crucifíxi confórmem fíeri voluísti : ejus nobis méritis et intercessióne concéde; ut in eámdem imáginem transformáti in terris, glorificári cum ipsa mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

MAria Francísca a Quinque Vulnéribus Jesu Christi honéstis paréntibus Neá-

poli orta, ab ipsa pene infántia sanctitátis indícia præbuit. Adhuc enim puélla Angelórum panem esuriébat, et Christi Dómini cruciátus mente revólvens, grati ánimi sensu et mœróre afficiebátur. Septénnis ex sacerdótis consílio, qui ei a sacris confessiónibus erat, Eucharístia refécta, Deo prorsus adhæsit. Quum sextum décimum annum ágeret, cœléstem Sponsum anhélans, nulla vi, nulla ratióne addúci pótuit, ut dívites núptias iníret. Igitur aliquánto post, assentiénte patre, domi suæ Tértii órdinis sancti Francísci hábitum índuit ex institútis sancti Petri de Alcántara, ac religiósa vota nuncupávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet te.

Lectio v.

Suscépti institúti leges quamvis rígidas perbélle implévit, et corpus suum uti hostem dure hábuit. Jejúniis enim, vigíliis, flagéllis, asperrimísque cilíciis ipsum atterébat, licet infírma valetúdine, et aliquándo étiam lábori obnóxia, quo sibi et soróribus consúleret. Neque noctu quiéti se dabat, quum brevem somnum cáperet super duas tábulas ovína tantum pelle contéctas. Adeo vero pati exoptábat, ut ingravescénte ætáte morbísque attríta, ægre in commodióri lecto jacúerit, quo medicórum ac spíritus sui moderatóris jussa perfíceret. Módico pane vescebátur, cui addébat absínthium. Æquo ánimo injúrias hóminum et convícia, dæmonum vexatiónes perferébat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

Virginitátem ita cóluit, ut eam Dei ope suffúlta ab impudéntium insídiis atque apérta vi intáctam serváverit, et jucúndum sæpe spiráret odórem. Ejus cor divíni amóris igne ita æstuábat, ut duas costas per-

frégerit. Cœléstibus rebus inténta frequénter in écstasim est rapta, et quandóque e terra sublàta. Deíparam Vírginem uti matrem ex ánimo habébat, et impénse venerabátur. Ægros, inopes, vexátos qua póterat ratióne reficiébat, solabátur, ac flagitiósos hómines qua hortátu, qua ad Deum effúsa prece, ad bonam frugem reducébat. Supérnis licet cumuláta donis, ita de se abjécte sentiébat, ut multis culpis obnóxiam, ac se dignam profiterétur quam Deus in níhilum redígeret. Diútinis tandem absúmpta mortis patientíssime latis, ad cœléstem Sponsum migrávit prídie Nonas Octóbris annos nata septuagínta septem. Eam post mortem prodígiis claram Gregórius décimus sextus Póntifex máximus, anno millésimo octingentésimo quadragésimo tértio inter beátas Vírgines recénsuit. Pius vero Papa nonus, anno millésimo octingentésimo sexagésimo séptimo, Sanctórum fastis ascrípsit.

℣. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia **Sæpe vos.** de Communi Virg. j. loco.

DIE VII. OCTOBRIS.
S. Marci.

Papæ et Conf. Semidupl.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

EXáudi, Dómine, preces nostras : et interveniénte beáto Marco, Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

MArcus, Románus, Constantíno magno imperatóre Póntifex, instítuit ut Epíscopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína; quas Constantínus, auctas magnis munéribus, exornávit. Vixit in pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum : *Manus

enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Sermo S. Gregórii Papæ. ij. part. Past c. 1.

Lectio v.

TAntum debet actiónem pópuli áctio transcéndere præsulis, quantum distáre solet a grege vita pastóris. Opórtet namque ut metíri se sollícite stúdeat, quanta tenéndæ rectitúdinis necessitáte constríngitur, sub cujus æstimatióne pópulus grex vocátur. Sit ergo (necésse est) cogitatióne mundus, actióne præcípuus, discrétus in siléntio, útilis in verbo, síngulis compassióne próximus, præ cunctis contemplatióne suspénsus, bene agéntibus per humilitátem sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justítiæ eréctus, internórum curam in exteriórum occupatióne non mínuens, exteriórum providéntiam in interiórum sollicitúdine non relínquens.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David, servum meum; óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

COnsiderándum quoque est, quia cum curam pópuli eléctus Præsul súscipit, quasi ad ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus córpore passiónes vivunt, qua præsumptióne percússum medéri próperat, qui in fácie vulnus portat? Ille ígitur modis ómnibus debet ad exémplum bene vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passiónibus móriens, jam spiritáliter vivit: qui próspera mundi postpónit : qui nulla advérsa pertiméscit : qui sola intérna desíderat : cujus intentióni bene cóngruens, nec ómnino per imbecillitátem corpus, nec valde per contumáciam repúgnat spíritus : qui ad aliéna cupiénda non dúcitur, sed própria largítur.

℟. Iste est, qui.

In iij. Nocturno, Lectiones. Hom. Ut ignorántiam. de Communi ij. loco.

IN II. VESPERIS.

Ad Magníficat, Aña Dum esset summus Póntifex.

DIE XXVI. OCTOBR.

S. Evaristi

Papæ et Mart. Semidupl.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones e Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

EVarístus, Græcus natióne, patre Judæo génitus, christiánæ pietátis studiosíssimus, Trajáno imperatóre ad cáthedram Petri promótus est, sedítque in ea annos novem, menses tres. Fecit ordinatiónes quátuor mense Decémbri, ac creávit Presbyteros decem et septem, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

ECclesiárum títulos urbis Romæ Presbyteris eum divisísse légimus, ut unusquísque suæ parœciæ términis ac limítibus distinguerétur; et mandásse ut altária, in quibus Sacra fiunt, exstrúcta ex lápide, benediceréntur : ut septem Diáconi Epíscopum custodírent, ipsíque adéssent dum prædicatiónis evangélicæ offício et ministério fúngitur, quasi tráditæ ab illo doctrínæ testes.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

COnstítuit étiam ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et Sacerdótis benedíctio adhibeátur. His aliísque salutáribus utilibúsque constitutiónibus edéndis pontificátus sui tempus transégit; non tamen illud omísit, ut simulacrórum cultum ex ánimis hóminum avélleret; qua in re cum strénue laborásset, martyrio coronátus est, ac sepúltus

prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno, séptimo Kaléndas Novémbris.

℞. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia Si considerémus de Communi j. loco.

DOM. III. OCTOBRIS.

B. M. V. sub titulo **Salus Infirmorum.**

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus.

Hymnus. **Ave, maris stella.**

℣. **Egréssa es in salútem pópuli tui.** ℞. **In salútem cum Christo tuo.**

Ad Magnificat, Aña. **Adónai, Dómine Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.**

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére; et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. **Sancta María Dei Génitrix Virgo, Intercéde pro nobis.**

Ps. **Veníte exsultémus.**

Hymnus.

Ægra dum morbi crúciant mináces
Córpora, humánam miseráta gentem
Aspicit Virgo renovátque fidæ
Dona salútis.

Quæque concépit sóbolem supérnam
Salvus ut tandem reniteret orbis,
Cláudere antíquis patefácta culpis
Vúlnera pergit.

Inde matérnum pópuli levámen.
Invocant; sertis cumulántur aræ,
Alma quæ passim mémorent poténtis
Múnera dextræ;

Longum et enárrant monuménta in ævum,
Ut simul castas sine labe mentes
Virgo, et expúlsis releváta pœnis
Córpora servet.

Semper, o terræ cólumen decúsque,
Fronte nos, Mater, plácida tuére;

Heváque invícto mélior labántes
Róbore firma.
Ac tuis olim précibus, beáta
Trínitas nobis tríbuat serénum,
Donum ubi ætérnæ rútilat salútis,
Scándere cœlum.
Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Salus nostra, Virgo beatíssima, in manu tua est, réspice nos tantum, et læti serviémus tibi.

Aña. Ne putes quod ánimam tuam tantum líberes, quia in domo Regis es pro cuncto pópulo.

Aña. Nunc ergo ora pro nobis, quóniam Virgo sancta es, ac salútis Mater.

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Eccl. xxiv.

SApiéntia laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli sui gloriábitur, et in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illíus gloriábitur, et in médio pópuli sui exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur, et in multitúdine electórum habébit laudem, et inter benedíctos benedicétur dicens : Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram : Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens et sicut nébula texi omnem terram : Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui : et ómnium excelléntium, et humílium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. Ait Angelus ad Maríam : Invenísti grátiam apud Deum, ecce concípies in útero, et páries Fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. — Et vocábis.

Lectio ij.

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte

Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Libánus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

℟. Ego diligéntes me dilígo, * Et qui mane vígilant ad me, invénient me. ℣. Mecum enim sunt divítiæ, salus et glória, opes supérbæ et justítia. — Et qui.

Lectio iij.

EGO quasi terebínthus exténdi ramos meos, et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ, et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me adhuc esúrient; et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient, qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. * Qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt. ℣. Signum vitæ est his qui apprehénderint eam, et qui tenúerit eam beátus. — Qui elúcidant. Glória Patri. Qui elúcidant.

In II. Nocturno.

Aña. Vacillántes confirmavérunt sermónes tui, et génua debília roboràsti.

Aña. Deus dedit tibi grátiam, et omne consilium cordis tui roborávit in salútem pópuli.

Aña. Dabo in Sion salútem et in Israel glóriam meam.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te.
℟. Quia exaudísti me.

Sermo sancti Germáni Epíscopi.
(In S. Mariæ Zonam.)

Lectio iv.

Potens ad salútem præstándam auxílium tuum, o Dei Génitrix, ac ejúsmodi, ut nullum álium intercessórem necessárium hábeat ad Deum. Id quoque nos cum perspéctum habeámus, sed et perículo ipso inde didicérimus, quod sæpius peténtes, te, ferventíssimam nostram opitulatiónem nacti, petitiónum abúnde præstatiónem accépimus, nunc quoque pópulus tuus, tua heréditas, grex tuus, de Fílii tui honestátus appellatióne, ad te confúgimus. Plane enim nullus tuæ magnificéntiæ finis; insatiábilis opitulátio tua. Nullus múnerum tuórum númerus est. Nullus enim nisi per te, o Sanctíssima, salútem conséquitur. Nullus nisi per te, o immaculatíssima, qui a malis liberétur. Nullus nisi per te, o castíssima, cui donum indulgeátur. Nullus nisi per te, o honoratíssima, cui grátiæ munus misericórdia præstétur.

℟. Sapiéntia fíliis suis vitam inspírat, et súscipit inquiréntes se, et præíbit in via justítiæ, * Et qui illam díligit, díligit vitam. ℣. Qui tenúerint illam, vitam hereditábunt, et quo introíbit, benedícet Deus. — Et qui.

Lectio v.

Quis sicut tu secúndum unum Fílium tuum humáni géneris curam gerit? Quis ita in nostris ærúmnis nos deféndit? Quis tam celériter prævéniens a tentatiónibus ingruéntibus nos éruit? Quis pro peccatóribus supplicándo sicut tu enítitur? Quis sic expromíttens pro eis excúsat, quorum nulla spes emendatiónis? Quæ enim matérna pólleas fidúcia, ac potestáte erga Fílium tuum, peccátis prædamnátos, ac qui neque in cœlum sursum suspícere audeámus, supplicatiónibus tuis ac intercessiónibus servas, ac ab ætérno supplício líberas. Quamóbrem is, qui malis tenétur ac implicátur, tuam opem ínvocat. Omnia tua, Dei Génitrix, incredibília, miráque sunt; cuncta natúram excédunt, cuncta ratiónem ac poténtiam.

Quocírca étiam protéctio tua intelligéntiæ vim omnem súperat.

℟. In te sperávit cor nostrum; et adjúti sumus, et reflóruit caro nostra, *Et ex voluntáte nostra confitébimur tibi. ℣. Benedícta Filia tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus. — Et ex.

Lectio vj.

INter várias Deíparæ imágines, quas pópuli románi píetas peculiári veneratióne proséquitur, insígni loco habénda est ea quæ in templo sanctæ Maríæ Magdalénæ Clericórum Regulárium infírmis ministrántium asservátur et cólitur. Ipsa hæc, ut fertur, Icon, qua coram sanctus Pius quintus preces fundens immánes Turcárum cópias naváli prœlio apud Echínadas ínsulas ejúsdem Vírginis ope fusas cæsas divínitus intelléxit, tractu témporis, non sine ipsíus Deíparæ nutu, públicæ fidélium veneratióni propósita fuit. Accéssit ultro devótio fidélium. Deíparæ auxílium in suis præsértim infirmitátibus implorántium, eo concúrsu, ac fructu, ut sub título salútis infirmórum invocári cœperit, et Vaticánæ basílicæ capítulum anno millésimo sexcentésimo sexagésimo octávo sacram effígiem jam prodígiis et cultu célebrem áureis corónis condecoráverit; perennémque exínde ad ejus aram frequéntiam et Vírginis in cliéntes suos liberalitátem testántur gemináti post duo elápsa sæcula coronatiónis honóres. Sub invocatióne páriter atque auspíciis Maríæ salutíferæ, ejúsque immaculáti sponsi sancti Joseph, suffragánte sancto Camíllo ægrórum et moriéntium patre, pia sodálitas instítúta est, quæ a summis Pontifícibus plúribus privilégiis et indulgéntiis ditáta fuit. Quibus permótus Leo décimus tértius Póntifex máximus festum in honórem ejúsdem beátæ Maríæ Vírginis salutíferæ jámdiu institútum, próprio Offício ac Missa recoléndum indúlsit.

℟. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei; *Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómi-

10. ℣. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam, omnes qui me óderunt, díligunt mortem. — Qui me. Glória Patri. Qui me.

In III. Nocturno.

Aña. Bene sit nobis propter te, María, et vivant ánimæ nostræ ob grátiam tui.

Aña. Inclinávit super nos misericórdiam suam, ut daret nobis vitam.

Aña. Súscipe benedictiónem, quam áttulit tibi, Dómine, ancílla tua, et da púeris salútem.

℣. In me grátia omnis viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. ij.

IN illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

DEficiénte vino, dixit Mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Compássa est enim eórum verecúndiæ, sicut misericors, sicut benigníssima. Quid de fonte pietátis procéderet, nisi píetas? Quid, inquam, mirum si pietátem éxhibent víscera pietátis? Et ipsa, dico vobis caríssimi, si pie a nobis pulsáta fúerit non déerit necessitáti nostræ, quóniam miséricors est, et Mater misericórdiæ. Nam si compássa est verecúndiæ illórum a quibus fúerat invitáta, multo magis compátitur nobis, si pie fúerit invocáta. Placent enim illi núptiæ nostræ, et pértinent ad eam multo ámplius illis, nímirum de cujus útero tamquam e thálamo suo cœléstis sponsus procéssit. Sed quem non móveat, quod in núptiis illis respóndit Dóminus benigníssimæ ac sanctíssimæ Matri suæ, dicens : Quid mihi et tibi est, múlier? Quid tibi et illi, Dómine? Nonne quod Fílio et Matri?

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium, et beáta úbera quæ lactavérunt Christum Dóminum. * Qui pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est.

℣. Per te est nobis vita pérdita data, sancta Dei Génitrix, quæ de cœlo suscepísti prolem et mun-

do genuísti Salvatórem.— Qui pro salúte.

Lectio viij.

QUid ad illam pértinet, quæris, cum tu sis benedíctus fructus ventris ejus immaculáti? Nonne ipsa est quæ salvo pudóre, concépit, et sine corruptióne te péperit? Nonne ipsa est, in cujus útero novem ménsibus morátus es, cujus virgíneis ubéribus lactátus es; cum qua, jam duódecim annórum factus, de Jerúsalem descendísti, et eras súbditus illi? Nunc ergo, Dómine, quid moléstus es illi, dicens : quid mihi et tibi, múlier? Multum per omnem modum. Sed manifésto, jam vídeo quod, non velut indígnans, aut confúndere volens Vírginis Matris téneram verecúndiam, díxeris : Quid mihi et tibi? cum veniéntibus ad te (juxta Matris præcéptum) minístris, nihil cunctátus fácias quod illa suggéssit.

℟. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi : * Captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. ℣. Deníque tota Trínitas glóriam, Filii persóna carnis humánæ substántiam, ut non sit qui se abscóndat a calóre ejus. — Captívus redemptiónem. Glória Patri. Captívus redemptiónem.

Lectio ix. de Hom... Dominicæ occurrentis.

Si transferri contiger... erit sequens.

Lectio ix.

Idem in Assumptione B. M. V.

QUid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile : tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam, et si quid durum, si quid deníque signum vel ténuis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris. Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ quæ ad eam pértinent invéneris, age grátias ei qui talem mediatricem benigníssima miseratióne provídit, in qua

nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitricem se fecit.

AD LAUDES.

et per Horas, Ant.

Qui me invénerit, * invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

2. In me grátia * omnis viæ, et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis.

3. Longitúdo * diérum in déxtera ejus, et in sinístra illíus divítiæ et glória.

4. Lignum vitæ his, qui apprehénderint eam, et qui tenúerit eam beátus.

5. Occupábit * salus muros tuos, et portas tuas laudátio.

Capítulum.

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei : qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymnus.

Salus ægris columénque, Virgo,
Aureo frontem redimíta serto,
Quas tibi laudes cánimus, benígno.
Excipe vultu.

Te pius, Turcæ fera cum ciébat
Bella, depóscens précibus fugátas
Audiit turmas, ceciníque ovánti
Voce triúmphum.

Peste corrúptas populánte terras
Quum gemunt omnes, nitet ecce imágo
Matris, ac rident loca cuncta risu
Læta prióre.

Vel nova ægrótus recreátus aura
Claudit eréctos óculos in astra,
Labis atque expers volat ad beáta
Gáudia cœli.

Glóriam Patri cánimus, tibíque.
Alma spes, Fili, pópulo salúsque,
Glóriam cuncti tibi, sancte in omne
Spíritus ævum.
Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ.
℟. Et déxtera tua suscépit me.

Ad Benedictus, Aña. Ad te, sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per

te venit Dómini salus nobis. Allelúia.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Dominicæ.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Capit. Beátus homo. ut in Laudibus.

℟. br. Lignum vitæ María, * Et non defíciet fructus ejus. Lignum vitæ. ℣. Et fólia ejus ad sanitátem géntium. Et non defíciet. Glória Patri. Lignum vitæ.

℣. Ne dimíttas eam, et custódiet te. ℟. Dílige eam, et conservábit te.

AD SEXTAM.

Capitulum.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ; tene disciplínam, ne dimíttas eam : custódi illam, quia ipsa est vita tua.

℟. br. Ne dimíttas eam, * Et custódiet te. Ne dimíttas. ℣. Dílige eam, et conservábit te. Et custódiet te. Glória Patri. Ne dimíttas.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómina. ℟. In mánibus tuis sortes meæ.

AD NONAM.

Capitulum.

Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris et agnitiónis et sanctæ spei; in me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis.

℟. br. Ego autem * In te sperávi, Dómina. Ego autem. ℣. In mánibus tuis sortes meæ. In te sperávi, Dómina. Glória Patri. Ego autem.

℣. Liberásti nos, sancta Dei Génitrix. ℟. Et dedísti nobis salútem.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur u primis, præter seq tia.

Ad Magnificat, A . Beáta Mater et intácta, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nostra omniúmque salúte ad Dóminum Jesum Christum.

DIE V. NOVEMBRIS.

(Ex Dom. iij. p. Epiph.)

B. M. V. Matris Misericordiæ.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. præter sequentia.

Oratio.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus: concéde nobis, sanctíssima Unigéniti Fílii tui Matre intercedénte; ut illam lárgiter in terris, et glóriam cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

In Nativ. B. V. Mariæ de Aquæductu.

INtuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intueámini, quanto devotiónis affectu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitúdinem pósuit in Maríam: ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Hortus plane deliciárum, quem non modo affláverit véniens, sed et perfláverit supervéniens auster ille divínus, ut úndique fluant, et éffluant arómata ejus, carísmata scílicet gratiárum. Tolle corpus hoc soláre, quod illúminat mundum: ubi dies? Tolle Maríam hanc maris stellam, maris útique magni, et spatiósi: quid nisi cáligo invólvens, et umbra mortis, ac densíssimæ ténebræ relinquúntur?

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta. * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Lectio v.

TOtis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur: quia est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est,

sed pro nobis. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. An vero trépidas et ad ipsum? Frater tuus est, et caro tua, tentátus per ómnia absque peccáto, ut miséricors fíeret. Hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater. Filióli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus; quia quod quærit, ínvenit et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio vj.

(In Domin. infra Oct. Assumption. B. M. V.)

JAM te, Mater Misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus luna (id est Ecclésia) mediatrícem sibi apud solem justítiæ constitútam devótis supplicatiónibus interpéllat : ut in lúmine tuo vídeat lumen, et solis grátiam

tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus et ornávit, stolam glóriæ íntuens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, innixa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie páuperes tuos, Dómina; ipsi quoque catélli de micis edant, nec púero Abrahæ tantum sed et camélis potum tríbuas de supereffluénti hydria tua : quia tu vere puélla es præelécta, et præparáta Altíssimi Fílio, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula.

℟. Ornátam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. ij.

IN illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ : et erat Mater Jesu ibi. Et réliqua.

De Homilía S. Bernárdi Abbátis.

Dominica j. post Octav. Epiph. Sermo 1.

SI vero sequámur una cum discípulis ad núptias eúntem Dóminum, ut vidéntes quod factúrus est, páriter credámus cum illis. Deficiénte vino, dixit Mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Compássa est enim eórum verecúndiæ, sicut misericors, sicut benigníssima. Quid de fonte pietátis procéderet, nisi píetas? Quid, inquam, mirum si pietátem éxhibent víscera pietátis? Nonne qui pomum in manu sua tenúerit dimídia die, réliqua diéi parte pomi servábit odórem? Quantum ígitur víscera illa virtus pietátis affécit, in quibus novem ménsibus requiévit? Nam et ante mentem replévit, quam ventrem : et cum procéssit ex útero, ab ánima non recéssit. Dúrior fortásse et austérior vidéri posset respónsio Dómini; sed nóverat ille, cui loquerétur; et quis loquerétur illa non ignorábat. Dénique ut sciaș, quómodo respónsum ipsum accéperit, aut quantum de Fílii benignitáte præsúmpserit, ait minístris : Quæcúmque præcéperit vobis, serváte et fácite.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justi-

tiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. — Quia.

Lectio viij. Sermo 2.

JAM nuptiárum prándium celebrátur : nam qua quidem in cœlo, et in aula ætérna parátur. Verúmtamen numquid ibi vinum defíciet? Absit. Inebriábimur ibi ab ubertáte domus Dei, et torrénte voluptátis ejus potábimur. Parátum est profécto illis núptiis flumen vini; vini, inquam quod lætíficat cor : síquidem flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. Nunc autem quóniam grandis nobis restat via, prándium quidem accípimus hic, etsi non in tanta cópia, quod plenitúdo et satiétas quæ reservétur ætérnæ. Hic ergo nonnúmquam vinum déficit, grátia scílicet devotiónis, et fervor caritátis. Quóties mihi necésse est, fratres, post lacrymósas querimónias vestras, exoráre Matrem Misericórdiæ, ut súggerat suo benigníssimo Fílio, quóniam vinum non habeátis? Et ipsa, dico vobis, caríssimi, si pie a nobis pulsáta fúerit non déerit necessitáti nostræ : quóniam miséricors est, et Mater Misericórdiæ. Nam si compássa est verecúndiæ illórum, a quibus fúerat invitáta : multo magis compatiétur nobis, si pie fúerit invocáta.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix. de Hom. in Evang. Dom. Si Festum transferetur erit sequens.

Lectio ix.

SED quem non móveat, quod in núptiis illis respóndit Dóminus benigníssimæ ac sanctíssimæ Matri suæ dicens : Quid mihi et tibi est múlier? Quid tibi et illi est, Dómine? Nonne quod fílio et matri? Quid ad illam pértines quæris, cum tu sis benedíctus fructus ventris ejus immaculáti? Nonne ipsa est, quæ salvo pudóre concépit et

sine corruptióne te péperit? Nonne ipsa est, in cujus útero novem ménsibus morátus es, cujus virgíneis ubéribus lactátus es, cum qua jam duódecim annórum factus de Jerúsalem descendísti, et eras súbditus illi? Nunc ergo, Dómine, quid moléstus est illi, dicens : Quid mihi et tibi? Multum per omnem modum. Sed maniféste jam vídeo, quod non velut indígnans aut confúndere volens Vírginis Matris téneram verecúndiam, díxeris : Quid mihi et tibi? Cum, veniéntibus ad te juxta Matris præcéptum minístris, nihil cunctátus fácias quod illa suggéssit. Te Deum laudámus.

DIE VI. NOVEMBRIS.
S. Leonardi
Abbatis. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio. **Intercéssio.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Leonárdus Abbas, Anastásio imperatóre, claris paréntibus in Gállia progénitus est, (ejus namque paréntes in aula Clodovéi Regis príncipem inter Próceros locum grátiæ et dignitátis obtinúerant). Cum autem Clodovéus ipse rex, a suæ ætátis primórdio idolórum cultor, prædicatióne Remígii Rheménsis Epíscopi christiánæ religiónis lumen agnovísset, sanctus idem Epíscopus púerum Leonárdum, fídei mystériis imbútum, in paréntum grátiam de sacri Baptísmi fonte suscépit, et tamquam fílium póstea diléxit. Ille vero, cum adolevísset, nóluit, juxta nobílium consuetúdinem, sæculári milítiæ se trádere, sed sancti Spíritus afflátu Remígii Epíscopi vestígiis adhærere máluit, cujus salutária mónita, in cordis secréto júgiter serváta, sédulo custodiébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a se ductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

HIS ígitur suffragántibus méritis, tantum grátiæ apud eum regem obtínuit, ut omnes carcéribus deténtos ipsíus intercéssio prótinus liberáret. Sanctitátis ítaque fama Leonárdi crescénte, Rex multo témpore eum ídeo secum detínuit, ut ad episcopátus dignitátem promoverétur; quam ille constánter recúsans, religiónis monásticæ pótius desidério accénsus, relíctis ómnibus, in civitátem perréxit Aureliánam: ubi cum in quodam cœnóbio aliquándiu permansísset, divíno movénte Spíritu, in Aquitániam se cóntulit, totámque eam regiónem sanctis prædicatiónibus ac miráculis illustrávit. In quadam silva, Lemovicénsi civitáti próxima juxta locum régiis venatiónibus destinátum, tandem consédit; quo in loco, cum Regínam, partus dolóribus laborántem, précibus ad Deum fusis, perículo extraxísset, monastérium, régia munificéntia dotátum, ædificávit, in eóque multórum Monachórum pater efféctus, in reguIári disciplina dies noctésque insistébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

LEonárdi ergo conversatiónem Deo placuísse, multa per eum édita mirácula comprobárunt. Nam et púteum, in loco árido effóssum, aqua replévit, et multórum, a vínculis ereptórum, cómpedes oratiónibus confrégit; quorum plérique, libertáte donáti, in ejus cœnóbio Deo persáncte militárunt. Innúmeris dénique virtútibus insígnis, ac cœlésti viático ceteríisque Ecclésiæ sacraméntis munítus, octávo Idus Novémbris, prope annum Christi quingentésimum quinquagésimum nonum, Deo spíritum felíciter réddidit. Post cujus óbitum multa étiam mirácula sunt sequúta; ita ut, cum sepultúræ locus propter confluéntium multitúdinem angústus viderétur, corpus a mónachis divínitus

admónitis in álium non procul inde situm transférri necésse fúerit, quod, cum nives totam eam regiónem cooperuíssent, intáctum repértum, Ecclésiæ construéndæ locum præbúerat. Céterum mirácula, ejus méritis ibídem édita, caténæ præsértim e carcéribus ereptórum, et cómpedes, túmulo affíxæ, abúnde testántur.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homil. Sancti Evangélii, Fratres. de Communi j. loco.

DIE XIV. NOVEMBR.

Translationis

S. Venerandæ

Virginis et Martyris. Patronæ princ. totius acis. Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis, de Communi Apost.

Hymnus. Jesu coróna vírginum. de Communi Virginum.

℣. Inter céteros festos hanc habetóte diem.

℟. Et celebráte eam cum omni lætítia.

Ad Magnificat, Aña. Hoc confídens scio, quia manébo, et permanébo ómnibus vobis ad proféctum vestrum, et gáudium fídei.

Oratio.

Veræ lætítiæ Deus donátor et auctor, fámulos tuos beátæ Venerándæ Vírginis, et Mártyris Translatiónem devóta exsultatióne celebrántes a cunctis tuére perículis; donec ad cœléstia regna ejus intercessióne translátos, æternórum fácias gaudiórum esse partícipes. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudémus Deum nostrum * In translatióne beátæ Venerándæ.

Ps. Veníte. Hymn. Vírginis proles.

In I. Nocturno.

Aña. Omnia ossa mea dicent : Dómine, quis símilis tibi? erípiens ínopem de manu fortiórum ejus.

Ps. Beátus vir. cum reliquis de Communi unius Martyris.

Aña. Misit Simon, et accépit ossa Jónathæ fratris sui, et sepelívit ea in Modin civitáte patrum ejus.

Aña. Et ædificávit super sepúlcrum ædifícium al-

tum visu, lápide políto ante, et retro.
℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum. ℟. Unum ex his non conterétur.

De libro primo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. xv.

Congregávit David univérsum Israel in Jerúsalem, ut afferrétur arca Dei in locum suum, quem præparáverat ei, vocavítque Sacerdótes, et Levítas, et dixit ad eos : vos, qui estis príncipes familiárum Leviticárum, sanctificámini cum frátribus vestris; et afférte arcam Dómini Dei Israel ad locum, qui ei præparátus est. Sanctificáti sunt ergo Sacerdótes, et Sevítæ, ut portárent arcam Dómini Dei Israel. Et tulérunt fílii Levi arcam Dei, sicut præcéperat Móyses juxta verbum Dómini húmeris suis in véctibus. Dixítque David princípibus Levitárum, ut constitúerent de frátribus suis cantóres in órganis musicórum, nablis vidélicet, et lyris, et cymbalis, ut resonáret in excélsis sónitus lætítiæ.

℟. Habitatóres Gábaon urbis obséssæ misérunt ad Jósue, et dixérunt ei : * Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum. ℣. Ascénde cito, et líbera nos, ferque præsídium. — Ne rétrahas.

Lectio ij.

Igitur David, et omnes majóres natu Israel, et tribúni iérunt ad deportándam arcam fœderis Dómini de domo Obédedom cum lætítia. Cumque adjuvísset Deus Levítas, qui portábant arcam fœderis Dómini, immolabántur septem tauri, et septem aríetes. Porro David erat indútus stola byssina; et univérsi Levítæ, qui portábant arcam, cantorésque, et Chonénias princeps prophétiæ inter cantóres. David autem étiam erat indútus ephod líneo. Universúsque Israel deducébant arcam fœderis Dómini in júbilo, et sónitu búccinæ, et tubis, et cymbalis, et nablis, et cítharis concrepántes.

℟. Réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, * Et ossa tua liberábit. ℣. Et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non

deficient aquæ. — Et ossa.

Lectio iij.

Attulérunt ígitur arcam Dei, et constituérunt eam in médio tabernáculi, quod teténderat ei David, et obtulérunt holocáusta, et pacífica coram Deo. Cumque complésset David ófferens holocáusta, et pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini. Constituítque coram arcam Dómini de Levítis, qui ministrárent, et recordaréntur óperum ejus, et glorificárent, atque laudárent Dóminum Deum Israel. Reversúsque est omnis pópulus in domum suam : et David, ut benedíceret étiam dómui suæ.

℟. Immolavérunt in die illa víctimas magnas, et lætáti sunt : *Deus enim lætificáverat eos lætítia magna. ℣. Sed et uxóres eórum, et líberi gavísi sunt; et audíta est lætítia Jerúsalem procul. - Deus enim. Glória Patri. Deus enim.

In II. Nocturno.

Ant. Hódie incípiam exaltáre te coram omni Israel, ut sciant, quod sicut cum Móyse fui, ita et tecum sim.

Ps. Cum invocárem. cum reliquis de Communi unius Martyris.

Aña. Dóminus est laus tua, et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália.

Aña. Magnificáta est ánima mea hódie præ ómnibus diébus meis.

℣. Dóminus implébit splendóribus ánimam tuam. ℟. Et ossa tua liberábit.

Sermo S. Petri Damiáni.

Ex serm. ij.

Lectio iv.

Gaudeámus, et exsultémus, dilectíssimi, dum ad recolénda beátæ Venerándæ Vírginis et Mártyris mérita solémniter convenímus. Ipsa quoque nos insígnis vocábuli dígnitas próvocat, ut mens nostra spirituáli lætítia affécta plausibíliter hilaréscat. Nihilóminus et hoc dignum est, ut dum beátæ hujus Vírginis Translatiónem cólimus, ipsi quoque mentes nostras a terrénis desidériis ad cæléstia transferámus; ut dum glebam córporis ejus, tenuémque pulvísculum tanto præférri apud hómines honóre conspícimus, quantum glóriæ pondus in cæléstibus pos-

sídeat, ubi verus, et incomparábilis honor est, mens nostra perpéndat.

℟. Tu transgredíeris hódie Jordánem, * Ut possídeas natiónes máximas. ℣. Scies ergo hódie, quod Dóminus Deus tuus transíbit ante te. — Ut.

Lectio v.

MUlta ígitur virtútum ejus insígnia nobis ex occasióne venerándæ hujus translatiónis occúrrunt, quæ nos ad amórem Dei, et devotiónem præ cláræ hujus Mártyris accéndunt. Plane multórum translatiónes Justórum sancta venerátur Ecclésia, quæ diligéntia procuráta sunt hóminum. Quid est, quod Móysi corpus ipse per se Dóminus sepelívit, et tamen sepúlcrum ejus homínibus innotéscere nóluit? Beátæ vero Venerándæ corpus non modo coram homínibus tránstulit, sed in tanti honóris glóriam, et tótius Ecclésiæ reveréntiam sublimávit? De Móyse quippe scriptum est. Mórtuus est ibi Móyses servus Dómini in terra Moab contra Phogor, et non cognóvit homo sepúlcrum ejus usque ad præséntem diem.

℟. Cum introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, ad quam pergis habitándam, * Pones benedictiónem super montes Garízim. ℣. Novi enim, quod benedíctus sit, cui benedíxeris. — Pones.

Lectio vj.

QUid est ergo, quod ille nescítur, ista vero quotídie cum tanta glória christiánæ devotiónis invísitur? Quid est, inquam, quod Moyses ab hóminum notítia removétur, nisi ut tollátur occásio, ne qui tam Deo carus, et familiáris exstitísse cognóscitur, divínus honor illi ab Israelíticæ plebis perfídia præbeátur? Reliquórum vero Sanctórum córpora non celántur, ut dum christiánæ devotiónis frequentántur accéssu, et per illos fiant rutilántia signa virtútum, et istis accréscat felícium cúmulus meritórum.

℟. Ero custos tuus quocúmque perréxeris, et redúcam te in terram hanc: * Nec dimíttam, nisi complévero univérsa, quæ dixi. ℣. Ego descéndam tecum illuc, ut ego inde addúcam te reverténtem. — Nec. Glória Patri. Nec.

In III. Nocturno.

Aña. Nova lux oríri visa est, gáudium, honor, et tripúdium.

Ps. Dómine, quis habitábit. ut in iij. Noct. de Communi Conf. non Pont.

Aña. Faciat Dóminus hanc mulíerem, ut fit exémplum virtútis in Ephrata, et hábeat célebre nomen in Béthlehem.

Ps. Eructávit cor meum. ut in ij. Nocturno, de Communi Vírginum.

Ana. Propter justítiam meam introdúxit me Dóminus, ut terram hanc possidérem.

Ps. Deus noster refúgium. ibidem.

℣. Natiónes ex longínquo ad te vénient. ℟. Et múnera deferéntes adorábunt in te Dóminum.

Léctio sancti evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. c. viij.

IN illo témpore: Rogábat Jesum vir a quo dæmónia exíerant, ut cum eo esset. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

In Marc. c. xix.

ALiud est Dóminum cognóscere per fidem, atque áliud per spéciem: áliud est inveníre per credulitátem, áliud per contemplatiónem. Ex qua re ágitur, ut omnes elécti eum, quem fide cognovérunt, vidére quoque per spéciem ánhelent, cujus amóre flagrántes æstuant; quia dulcédinis ejus suavitátem jam in ipsa suæ fídei certitúdine degústant. Sed qui contemplatiónis arcem tenére desíderant, prius se in campo óperis exérceant; quia primum est tempus actiónis, extrémum contemplatiónis. Unde necésse est, ut perféctus quisque prius virtútibus mentem exérceat, et póstmodum hæc in quiéte contemplatiónis abscóndat.

℟. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, * Quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. ℣. Dóminus est laus tua, et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália. — Quia per te.

Lectio viij.

HInc est enim, quod in Gerasenórum regióne is, quem légio dæmonum, Dómino jubénte, derélíquit, ad Salvatóris sui pedes résidet, verba doctrínæ pércipit; et de regióne sua simul discé-

dere, et cum salútis auctóre esse concupíscit : sed tamen ei véritas ipsa, quæ salútem cóntulit, dicit : Revértere primum in domum tuam, et narra quanta tibi fécerit Dóminus. Amánti adhuc dilátio impónitur, ut ex diláti amóris desidério méritum retributiónis augeátur. Fit enim nobis omnípotens Deus dulcis in miráculis, et tamen in sua celsitúdine manet occúltus; ut quædam monstrándo de se occúlta, nos inspiratióne in suo amóre succéndat, et tamen in abscóndito majestátis suæ glóriam, amóris sui vim per æstum desidérii áugeat.

℟. Vos inter céteros festos hanc habetóte diem, et celebráte eam cum omni lætítia, * Ut et in pósterum cognoscátur. ℣. Cantáte Dómino in cymbalis, modulámini illi psalmum novum, exsultáte, et invocáte nomen ejus. — Ut et in pósterum. Glória Patri. Ut et.

Lectio ix.

QUid autem nómine domus, ad quam sanátus revérti præcípitur, nisi consciéntia designátur, in qua habitámus contractándo quid agámus? Revértere ígitur, ei dícitur, in domum tuam, et narra quanta fécerit Dóminus; idest a peccáti jam vítio secúrus ad consciéntiam revértere, et in vocem prædicatiónis excitáre. Cum enim quámlibet parum de divína cognitióne percípimus, redíre ad humána jam nólumus, et proximórum necessitátibus onerári recusámus. Quiétem contemplatiónis quærimus, nihílque áliud, nisi hoc, quod sine labóre réficit, amámus : sed sanátos nos véritas ad domum mittit, et narráre quæ nobíscum acta sunt, præcipit; ut vidélicet prius mens exsúdet in ópere, et póstmodum réfici débeat per contemplatiónem.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per horas, Añæ.

1. Ossa ipsíus * visitáta sunt, et post mortem prophetavérunt.

Ps. Dóminus regnávit cum reliq. de Dom.

2. Revértere, * revértere Sunámitis : revértere, revértere, ut intueámur te.

3. Vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℣. Benedícta es tu fília a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Laudáte cœli, * et exsúlta terra, jubiláte montes laudem; quia consolátus est Dóminus pópulum suum.

Capítulum. iv. Reg.

QUis est títulus ille, quem vídeo? sepúlcrum est hóminis Dei, qui venit de Juda : nemo commóveat ossa ejus : et intácta mansérunt.

Hymnus. Jesu coróna Vírginum. de Communi.

℣. Osténde mihi fáciem tuam. ℟. Et invéniam grátiam ante óculos tuos.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.qui misit hódie te in occúrsum meum, et benedíctum elóquium tuum.

Oratio.

VEræ lætítiæ Deus donátor, et auctor fámulos tuos beátæ Venerándæ Vírginis, et Mártyris Translatiónem devóta exsultatióne celebrántes a cunctis tuére perículis; donec ad cœléstia regna ejus intercessióne translátos, æternórum fácias gaudiórum esse partícipes. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. Qui est títulus.

℟. br. Veni in hortum meum * Soror mea sponsa. Veni in. ℣. Osténde mihi fáciem tuam. Soror. Glória Patri. Veni in.

℣. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua. ℟. Quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

AD SEXTAM.

Capit. Philip. 1. viij.

TEstis mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi : et hoc oro, ut cáritas vestra magis, ac magis abúndet, ut sitis sínceri, et sine offénsa in diem Christi.

℟. br. Sicut vitta coccínea * Lábia tua. Sicut. ℣. Et elóquium tuum dulce. Lábia tua. Glória Patri. Sicut.

℣. Benedícta es tu fília a Dómino. ℟. Præ ómnibus muliéribus super terram.

AD NONAM.

Capit. Tob. xiij. 14.

NAtiónes ex longínquo ad te vénient, et múnera deferéntes adorábunt in te Dóminum, et terram tuam in sanctificatiónem habébunt.

℟. br. Magnificáta est * Anima mea hódie. Magnificáta. ℣. Præ ómni-

bus diébus meis. Anima mea. Glória Patri. Magnificáta.

℣. Audíte omnes, qui timétis Deum. ℟. Quanta fecit ánimæ meæ.

In ij. Vesp. Omn. ut in primis, et loco ultimi Ps. dicitur **Lauda Jerúsalem Dóminum.** ut in Festis B. M. V.

℣. Ero custos tuus quocúmque perréxeris. ℟. Et redúcam te in terram hanc.

Ad Magnificat. Aña. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro; et Dómino Jesu Christo : grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens.

DIE XXVIII. NOV.

(Ex ejusdem xix.)

S. Pontiani

Papæ et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. præter seq.

Oratio. **Infirmitátem.**

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pontiánus, Románus, præfuit Ecclésiæ Alexándro imperatóre, qui sanctum Pontíficem, propter christiánæ fídei confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto Presbytero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio Kaléndas Decémbris e vita migrávit. Ejus corpus, Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigínti quinque. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca sex.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit illi.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

De S. Cypriano

Serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Pontiáni

celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis; semper cúpiens vidére præséntem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus; diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vj.

VIcína córporis morte non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális, et cura tuéndi domínici gregis, usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur Epíscopum; magis curans quam ratiónem pastórum Príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum qui Petro díxerat : Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans, præparábat.

℞. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Homil. Dóminus diem judícii osténdit. de Communi iij. loco.

Kalendarium

SANCTORUM JACIENSIS ECCLESIÆ.

PARS AUTUMNALIS.

Imprimatur.

Aciregali die 24 Januarii 1898.

✠ Gerlandus M. Epûs.

Concordat cum originali. — Imprimatur.
Tornaci, die 16 Novembris 1898.
G. F. J. Bouvry, Vic. Gen.

✠ Operam non perdit qui Deo laborat

DOM. I. POST OCT. ASSUMPT. B. M. V.

IN FESTO

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS YVRANDÆÆ

SIVE LIBERATRICIS.

Duplex majus.

(Duplex 2. cl. pro clero Ecclesiæ B. M. V. de La Délivrande).

Omnia ut in Festis B. M. V. præter seq.

IN I. VESPERIS.

HYMNUS

Diva Servátrix, bona Bajocáni
Líttoris custos, prece quæ rogántum
Non gravis flecti, mala Cadomæis
Fínibus arces.

Hórruit feto tua nactus arvo
Pastor effóssa simulácra terra,
Agna cui simplex præiit laténtis
Núminis index.

Ungula terram fódiens bisúlca
Fertur obstípos tenuísse vultus
Immemor prolis pecus, et viréntis
Immemor herbæ.

Próximis circum studiósa campis
Advolat pubes, rígidus colóno
Pónitur vomis, labefácta linquit
Júgera fossor.

Inter aréntes resupína glebas,
Læta contíngi mánibus piórum,
Flóribus spargi pátiens odóris
Prostat Imágo.

At bonus tandem précibus sacérdos
Rite concéptis, stérili jacéntem
Erigit campo, stabilíque celsam
Sede repónit.

Hic tuo pendent cápiti corónæ,
Hic tuas flammis adolémus aras,
Hic odorátos tibi dant sabæa
Thura vapóres.

Laus Deum vivax máneat Paréntem,
Natus exténto celebrétur ævo,
Spíritus longis adoléscat ingens
Glória sæclis.
Amen.

℣. Dignáre me, laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magn. Ant. Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos; et venit in adjutórium nobis.

ORATIO.

Supplicationem servórum tuórum miserátor Deus exáudi : ut qui beatíssimam Vírginem Maríam Liberatrícem venerámur in terris; ejus apud te patrocínio perféctam libertátem cónsequi mereámur in cœlis. Per.

Fit comm. Dom.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Tu maris fluctus rápidos Británni
Nútibus rectrix moderáris æquis:
Te procul summa pávidus salútat
Puppe magíster.

Líttoris compos, dubiísque nauta
Te canit functus pélagi perículis,
Et coronátos décorat tabélla
Súpplice postes.

Aridos per te rigat imber agros,
Imminens per te ségetes adúltas
Transvólat grando, tumidísque nutat
Merges arístis.

Tu salutári rélevas jacéntum
Arte languóres, óculis tenébras
Pellis indúlgens et iníqua linguæ
Vincla resólvis.

Per recurréntes revolúta febris
Témporum lapsus fugit inquiétis
Prótinus membris, fugit æstuánti
Aere pestis.

Laus Deum vivax máneat Paréntem,
Natus exténto celebrétur ævo,
Spíritus longis adoléscat ingens
Glória sæclis.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectio Ego sapiéntia, ut in Festis B. M. V.

IN II. NOCTURNO.

(Ex publicis monumentis, præcipue Domini nostri Leonis Papæ XIII. 13 Julii 1893.

LECTIO IV.

Templum Deo sacrum in honórem Beátæ Maríæ Vírginis Yvrandææ, sive, uti jam vulgo interpretántur, Liberatrícis, a sancto Regnobérto, Epíscopo Bajocénsi secúndo, prima Ecclésiæ ætáte exstrúctum esse réferunt antiquíssimæ diœcésis nostræ traditiónes. Quod cum ab incursántibus Danis ita fúnditus evérsum esset, ut

ne ruínæ quidem superéssent, haud sine divíno número factum est, ut Yvrandææ Dóminæ cultus instaurarétur. Antíqua enim Deíparæ Vírginis Effígies, quæ periísse videbátur, agno, ut memóriæ próditum est, índicánte, mirabíliter invénta est, ac multis claréscere mox cœpit prodígiis. Infírmi plúrimi sanitátem, a Sarracénis capti libertátem, flúctibus jactáti salútem, invocáto Vírginis auxílio impetrárunt. Illud autem, ante ómnia præclárum, quod anno millésimo octingentésimo trigésimo secúndo, pestiléntia, quæ per regiónem grassabátur, circumláta públicis supplicatiónibus Vírginis Imágine, repénte sedáta est.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Libáno, et sicut cypréssus ín monte Sion; quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

LECTIO V.

A tértio décimo sæculo, hunc morem coluére Bajocénsis Ecclésiæ Antístites, ut ántequam Cáthedram pontificálem primum conscénderent, Yvrándiam se sibíque commíssum gregem Vírgini Deíparæ addictúri venírent. Huc étiam non modo Epíscopi, verum étiam reges ac príncipes, innumeræque fidélium turmæ, cum ex Normánnis regiónibus, tum ex vicínis, piæ peregrinatiónis causa, conflúere adsuevérunt, præpoténtem Liberatrícis Vírginis opem exorántes. Soli Deo notum est quot obstináti peccatóres, ad meliórem frugem præsénti Vírginis benefício revocáti, ibi salútem animárum adépti sint; quot pii fidéles, ipsa auxiliánte, ad perfectiórem pietátis gradum sint evécti.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

LECTIO VI.

Quibus de causis Yvrandææ Dóminæ nomen magis incláruit. Exstant in ejus honórem Deo dicátæ vel in remotíssimis orbis terrárum regiónibus Ecclésiæ. Venerábilem Effígiem, eo ipso anno quo sacra œcuménica Synodus Vaticána celebráta fuit, Pius Papa nonus, postulánte Flaviáno Epíscopo, áureo diadémate coronándam decrévit. Templum étiam, aliquánto ante, in ampliórem formam atque omnígenæ ar-tis opéribus excellentiórem

pública stipe reædificátum fúerat : quod undécimo kaléndas Septémbres, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quinto sollémni pompa consecrátum, Leo Papa décimus tértius dignitáte ac título Basílicæ Minóris auctoritáte sua cohonestávit. Qui demum Póntifex, novo optatóque benefício, offícium étiam próprium, quo festum Beátæ Maríæ Liberatrícis Yvrandææ quotánnis deínceps agerétur, concéssit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit ; * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória. Unguéntum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. II. d.

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit ; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque est, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia.

LECTIO VIII.

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia

fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura siquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius et exáudiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timentibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

LECTIO IX.

Filioli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potest ne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait ángelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua egémus; nimírum sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum ; nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum; nos invenîre grátiam studeámus. Quid enim? non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Te Deum.

AD LAUDES.

HYMNUS.

Neustriæ vindex columénque Virgo,
Semper humános miseráta casus,
Te cohors omnis vocat indigéntum
Jure patrónam.
Corda peccántum sceleráta tangis;
Ad bonam frugem súbito revérsi
Sæpius per te lácrimis obórtis
Crímina deflent.
Grátias felix régio repéndit:
Dona certátim cúmulant fidéles,
Donec augústo tibi surgat ædes
Spléndida cultu.
Addit ingéntes tibi Roma laudes.

Aúrea quæ te rédimit coróna,
Regióque ædem tibi dedicátam
Nómine ditat.

O dies felix, memoránda fastis,
Qua frequens clerus populúsque grato
Corde Yvrandææ celebráre Matris
Gestit honóres.

O tui Mater Sobolésque Nati,
Cujus es divis opulénta donis,
Impetres nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Christe, quem Virgo génuit María,
Quique cum summo Genitóre et almo
Flámine regnas.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Ad te, o Sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.

ORATIO.

Supplicationem servórum tuórum Miserátor Deus exáudi : ut qui beatíssimam Vírginem Maríam Liberatrícem venerámur in terris; ejus apud te patrocínio perféctam libertátem cónsequi mereámur in cœlis. Per.

Fit comm. Dom.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesperis.

Ad Magn. Ant. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto feminéo sexu : séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum ímplorant auxílium.

Fit comm. Dom.

✝

BAJOCEN

In honorem Beatissimæ Virginis Deiparæ, titulo *Liberatricis*, sacram ædem a prisca christiani nominis vetustate solo excitatam Yvrandiæ, intra fines Bajocen Diœceseos, omnigenæ religionis studio Christifideles incolunt, turmatim e dissitis etiam regionibus sæpe peregrinantium more quotannis invisentes; quos inter, nonnulli fuere, qui cœlitum sanctorum honores deinde adepti sunt. Accedunt summorum Pontificum gratiæ elargitæ; quum et reclusi indulgèntiarum thesauri, et sacra Dei Genitricis Effigies jussu Pii Papæ IX aureo diademate redimita, et superioribus annis ab ipso Domino Nostro Leone Papa XIII templum illud in augustiorem formam restitutum, Basilicæ Minoris titulo et juribus cohonestatum est. Quamobrem votis totius Cleri sibi commissi libentissime obsecundans RR. DD. Flavianus-Abel-Antonius Hugonin, Episcopus Bajocen, atque instantibus quoque Emis et Rmis Patribus Cardinalibus aliisque Sacrorum Antistitibus, ad cultum ipsius Deiparæ Virginis Liberatricis vulgo *de la Délivrande* magis magisque adaugendum, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII humillime approbandum subjecit Officii proprii et Missæ schema diligenter concinnatum, de festo ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Liberatricis, Dominica prima post Octavam Assumptionis quotannis recolendo. Placuit vero Sanctitati Suæ rem omnem maturo examini et judicio Sacrorum Rituum Congregationis committere. Hinc dubium de exhibitis Officio et Missa quum Emus et Rmus Dnus Cardinalis Vincentius Vannutelli Relator in Ordinariis Comitiis,

ad Vaticanum habitis infrascripta die, proposuerit; Emi et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, re mature perpensa, auditoque scripto et voce R. P. D. Joanne Baptista Lugari, S. Fidei Promotore; rescribendum censuerunt: *Pro gratia, et ad Emum Ponentem cum Promotore Fidei.* (Die 5 Julii 1898).

Demum memorati Officii et Missæ revisione et correctionibus rite peractis, Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinali Sacro eidem Cœtui Præfecto, sententiam ipsius Sacræ Congregationis ratam habens, ejusmodi Officium cum Missa, prouti huic præjacet Decreto, approbare dignata est, in festo Beatæ Mariæ Virginis Yvrandææ, sive Liberatricis, quod ritu duplici majori in universa Bajocen Diœcesi, ac ritu duplici secundæ classis a Clero addicto enuntiatæ Ecclesiæ sub titulo B. Mariæ Virginis *de la Délivrande.* Dominica prima post Octavam Assumptionis Deiparæ, quotannis recolendum indulsit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 iisdem mense et anno.

Locus † sigilli.

C. Card. MAZZELLA, *S. R. C. Præf.*

D. PANICI,
S. R. C. Secretarius.

Concordat cum originali.

Yvrandiæ, die 1 Maii 1899.

† LEO-ADOLPHUS,
EPISCOPUS BAJOC. ET LEXOV.

Bajocis. — Typis O. Payan.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

PRO COMMEM.

B. NICOLAI DE TAVILEIS

MARTYRIS I. ORDINIS.

Oratio.

Deus qui beátum Nicoláum fídei propagándæ zelo et martyrii palma gloriósum effecísti : præsta nobis, quæsumus ; ut ejus exémplo et intercessióne viam mandatórum tuórum curréntes, ætérnæ vitæ bravíum accípere mereámur. Per Dóminum.

Lectio ix.

Nicolaus antíqua nobilíque família de Taviléis Sebeníci in Dalmátia natus, adoléscens Ordini Fratrum Minórum nomen dedit ; in quo tum in vicíno Berberénsi convéntu, quum ad Rivum Tortum prope Assísium vitam plane cœléstem traducébat. Perspécta ejus doctrína et vitæ sanctitáte, Ordinis Moderatóres ipsum Missióni Bosnénsi operárium evangélicum addixérunt : quo múnere in exémplum functus, duódecim annos in refutándis et reducéndis schismáticis et Patarénis náviter insúmpsit. Martyrii desidério flagrans, Superiórum vénia, Bosnénsis in Palæstínicam Missiónem commutávit. Hierosólymis ob públicam fídei christiánæ prædicatiónem et Mahumetánæ superstitiónis reprobatiónem die undécima Novémbris anni millésimi trecentésimi nonagésimi primi Magistrátus jussu fústibus pene in frustra concísus, deínde ligátus in tetérrimum cárcerem detrúsus et sine cibo potúque tríduo reténtus, die décima quarta ejúsdem mensis gládio percússus et membrátim discérptus glorióso martyrio vitam finívit. Immemorábilem ejus cultum rite probátum Leo Papa Décimus tértius confirmávit.

Imprimatur.

Mechliniæ, die 24 Septembris 1898

H. J. DE CLERCK, Vic. Gen.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN

15

OFFICIA RECENTIORA

CONCESSA

ORDINI PRAEDICATORUM

per Decreta S. R. C. 29 Apr. 28 Maji et 11 Jul. 1898.

DIE XXII. JUNII.

B. Innocentii V. Papae Conf. Ord. Praed.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beátum Innocéntium Confessórem atque Pontíficem, sciéntiae ac prudéntiae donis decorátum, pacis et unitátis conciliatórem effecísti; ejus intercessióne nobis concéde caeléstia sápere, et ómnia bona concórdi stúdio sectári. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones Fidélis sermo, de Communi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Innocentius, ántea Petrus de Tarantásia dictus, anno supra millésimum círciter biscentésimo vigésimo quinto natus est. Dives aeque ac nóbilis et elegantióris formae, a ténera aetáte in Ordine Praedicatórum se súaque ómnia Deo mancipávit. Per annos ferme trigínta in coenóbio Parisiénsi religiósis móribus sacrísque lítteris appríme excúltus, sapiéntiae ac sanctitátis culmen ascéndit. Ad theológicas disciplínas in Académía Parisiénsi tradéndas, et ad régimen Províncíae sui Ordinis semel et íterum vocátus, egrégius fuit sacrae sciéntiae Magíster, et praelátus inter fratres acceptíssimus. Ubérrimo animárum fructu pópulos Gálliae verbi Dei praedicatióne informávit, sibíque haud exíguam dicéndi laudem proméruit.

Lectio v.

A beato Gregório Décimo Pontífice máximo Ecclésiae Lugdunénsi regéndae praepósitus, cleri populíque graves ac diutúrnas contentiónes brevi ac felíciter sedávit. In Senátum Purpuratórum Patrum adscítus Oecuménicae Synodo Lugdúni celebrándae sollícite ómnia dispósuit : tum in ipsa Synodo jussu Pontíficis una cum sancto Bonaventúra majóris moménti negótia moderátus est. Ejus praesértim ópera Graecórum conjúnctio cum Latínis probáta est : querélae cleri saeculáris contra regulárem sublátae, et Conclávis statúta ad futúras Romanórum Pontíficum electiónes sancíta.

Lectio vj.

Aretii Beáto Gregório Décimo vita functo, cunctis Cardinálium suffrágiis ad Petri Cáthedram evéctus est.

Magnánimi decessóris consília prosecútus, ímpigre stúduit ut Orientáles a jugo infidélium liberáret; Cárolum Sicíliae regem cum Itálicis civitátibus amíce compósuit; Rodúlphum imperatórem Ecclésiae Románae ditióni ab Alpibus minitántem propulsávit; contra Saracénos, Hispániam invadéntes, celeritáte magna exércitum cruce signatórum instrúxit; normas dedit, quibus religiósa Graecórum cum Latínis reconciliátio perficerétur, a successóribus sédulo reténtas. Haec tanta operátus brevi quinque ménsium decúrsu, dum majóra adhuc ab eo sperábat Ecclésia, febri Romae corréptus anno aetátis suae quinquagésimo primo ad Súperos piíssime evolávit. Multis in vita et post mortem miráculis cláruit. Quámobrem statim ab éxitu cultus ecclesiásticus beáto Pontífici praestitus fuit: quem nunquam intermíssum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, Leo Papa Décimus tértius confirmávit.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. Conf. Pont.

ELOGIUM.

(Decr. S. R. C. 29 Apr. 1898.)

Romae: Beáti Innocéntii Papae Quinti, ántea Fratris Petri de Tarantásia Ordinis Praedicatórum, doctrína et sanctitáte praecelléntis, qui Lugdúni Archiepíscopus, dein Cardinális Epíscopus Ostiénsis, demum Póntifex Máximus, ad tuéndam Ecclésiae libertátem et christianórum concórdiam suávi prudéntia adlaborávit. Multis in vita et post mortem miráculis cláruit. Festum duplex.

DIE V. JULII.

S. Antonii Mariae Zaccaria Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pontificis praeter sequentia.

Oratio.

Fac nos, Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spíritu Pauli Apóstoli edíscere, qua beátus Antónius María mirabíliter erudítus, novas in Ecclésia tua Clericórum et Vírginum famílias congregávit. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antonius María Zaccária, Cremónae in Insúbria nóbili génere natus, jam a púero qua futúrus esset sanctitáte porténdere visus est. Eximiárum enim in eo virtútum significatiónes matúre eluxérunt, pietátis in Deum ac beátam Vírginem; insígnis praesértim in páuperes misericórdiae; quorum inópiae sublevándae, vel pretiósa veste sibi detrácta, haud semel praesto fuit. Humanióribus lítteris in pátria excúltus, Ticíni philosophíae, Patávii medicínae addiscéndae ópe ram dedit: utque ómnibus vitae integritáte, ita et aequálibus acúmine ingénii fácile antecélluit. Láuream adéptus

ac domum revérsus, confessário sibi ex Ordine Praedicatórum delécto, intelléxit se Dei voluntáte ad animórum magis quam córporum morbis medéndum vocári, ac sub illíus magistério in sacras disciplínas addiscéndas totus incúbuit. Intérea aegrótos vísere, púeros christiána doctrína informáre, júvenum coetus pietáte excólere, aetáte étiam provéctos ad mores emendándos frequénter hortári non déstitit. Sacris initiátus cum primo litáret, caelésti obórto lúmine, Angelórum coróna circúmdatus stupénti pópulo apparuísse tráditur. Exínde animárum salúti impénsius consúlere, depravátis móribus summa ope obsístere curae fuit. Ad haec ádvenas, egénos, afflíctos patérno compléxus afféctu, piis adlóquiis atque subsídiis recreátos ita solári, ut ejus domus miserórum perfúgium haberétur, ípseque pater pátriae atque ángelus merúerit a suis cívibus appellári.

Lectio v.

Mediolani, cum secum agitáret uberióres in rem christiánam manáre posse fructus, si in vínea Dómini sibi labórum sócios adscísceret, re communicáta cum Bartholomaeo Ferrário et Jacóbo Morígia nobilíssimis et sanctíssimis viris, Sodalitátis Clericórum Regulárium fundaménta jecit; quam, ob suum in géntium Apóstolum amórem, a Sancto Paulo nuncupávit: quae, Cleménte Séptimo Pontífice Máximo approbánte et Paulo Tértio confirmánte, brevi per complúres regiónes propagáta est. Sanctimoniálium quoque Angelicárum Socíetas ipsum Antónium Maríam paréntem et auctórem hábuit. Qui tamen ádeo de se submísse sentiébat, ut nullo pacto praeésse suo Ordini unquam volúerit. Tanta vero fuit patiéntia, ut formidolosíssimas tempestátes in suos commótas constánti ánimo perférret; tanta caritáte, ut piis adhortatiónibus religiósos viros ad Dei amórem inflammáre, Sacerdótes ad apostólicam vivéndi normam revocáre, patrúmque famílias Sodalítia ad bonam frugem institúere numquam intermíserit; imo intérdum praeláta Cruce per cómpita plateásque cum suis progréssus, férvida ac veheménti oratióne, aberrántes improbósque hómines ad salútem redúceret.

Lectio vj.

Illud étiam memorándum quod in Jesum Crucifíxum amóre flagrans, Crucis mystérium ab ómnibus, ad statum aeris campáni indícium, sexta quaque féria sub Vésperas recoléndum, curávit; sanctíssimum Christi Nomen in suis scriptis passim usurpábat et in ore semper habébat; ejusdémque cruciátus, vere Pauli discípulus, in córpore suo praeseferébat. In sacram Eucharistíam singulári caritáte ferebátur; cujus et frequénter percipiéndae consuetúdinem instaurávit, et morem e sublími throno públice in tríduum adorándae invexísse perhibétur. Pudicí-

tiam ádeo cóluit ut étiam in exsángui córpore, revivíscere visus, ejus amórem testarétur. Accessére caeléstia dona écstasis, lacrymárum, futurórum evéntuum cognitiónis, scrutatiónis córdium, virtútis in humáni géneris hostem. Tandem magnis labóribus ubíque exantlátis, Guastállae, quo pacis sequéster accítus fúerat, gravi morbo corréptus est. Cremónam addúctus, inter suórum fletus, et compléxus piíssimae matris, quam próxime obitúram praedíxit, supérna Apostolórum visióne recreátus, Sodalitátis suae increménta praenúntians, tértio nonas Júlii anno millésimo quingentésimo trigésimo nono, sanctíssime óbiit, annos natus sex supra trigínta. Cultum tanto viro ob exímiam ejus sanctitátem et signórum cópiam a christiáno pópulo statim exhíbitum, Leo Decimustértius Póntifex Máximus ratum hábuit et confirmávit; eumdémque anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, in festo Ascensiónis Domínicae, solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap. X.* 15-21.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Et cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 47. de diversis.

Durum vidétur et grave quod Dóminus imperávit; ut si quis eum vult sequi ábneget seípsum: sed non est durum nec grave quod ille ímperat, qui ádjuvat ut fiat quod ímperat. Nam illud verum est quod ei dícitur in Psalmo: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Quidquid enim durum est in praecéptis, ut sit lene, cáritas facit. Nóvimus quanta ipse amor facit. Quid autem est, Neget se? Non praesúmat de se, séntiat se hóminem, et respíciat dictum prophéticum: Maledíctus omnis qui spem suam ponit in hómine: subdúcat se sibi sed non deórsum versus; subdúcat se sibi ut haereat Deo.

Lectio viij.

Quo sequéndus est Dóminus? quo iit, nóvimus: resurréxit enim et ascéndit in caelum: illo sequéndus est. Plane desperándum non est, quia ipse promísit, non quia homo áliquid potest. Jam quare desperémus, si membra illíus cápitis sumus? Bonum est illo eum sequi, sed vidéndum est quo: étenim verba ista Dóminus Jesus non tunc dicébat quando a mórtuis jam resurréxerat: nondum erat passus, ventúrus erat ad crucem, ventúrus ad exhonoratiónem, ad contumélias, ad flagélla, ad spinas, ad vúlnera, ad insultatiónes, oppróbria, mortem. Quasi exaspe-

ráta est via : pigrum te facis, non vis sequi : Séquere. Nam quis non velit ire ad exaltatiónem? omnes deléctat celsitúdo, sed humílitas gradus est.

Lectio ix. *Ex Epist.* 38.

Tolle crucem tuam et séquere Dóminum. Crux enim nostra quam Dóminus portári a nobis jubet, ut cum expeditíssimis sequámur, quid áliud quam mortalitátem carnis hujus signíficat? ipsa enim nos crúciat, donec absorbeátur mors in victóriam. Crux ergo haec ipsa crucifigénda est, et transfigénda est clavis timóris Dei, ne solútis et líberis membris reluctántem portáre non possis : sequi enim Dóminum, nisi eam portans, omníno non vales. Nam quómodo eum sequéris si non es ejus? qui autem Jesu Christi sunt, ait Apóstolus, carnem suam crucifixérunt cum passiónibus et desidériis.

ELOGIUM.

(Decr. S. R. C. 29 Jul. 1898.)

Cremonae in Insúbria Sancti Antónii Maríae Zaccáría Confessóris, Clericórum Regulárium Sancti Pauli et Angelicárum Vírginum Institutóris, quem virtútibus ómnibus et miráculis insígnem Leo Décimus tértius inter Sanctos adscrípsit. Ejus corpus Mediolániin Ecclésia Sancti Bárnabæ cólitur. Festum duplex.

DIE XV. OCTOBRIS.

S. Teresiae a Jesu Virginis.

Totum Duplex.

AD VESPERAS.

Super Psalm. Aña. Zelo zeláta sum pro honóre Sponsi mei Jesu Christi, qui dixit mihi : Ut vera Sponsa meum zelábis honórem. Psalm Laudáte púeri Dóminum, cum caeteris de Communi Apost.

Capitulum. *Sap.* 7.

Optavi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae : et praepósui illam regnis, et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℟. vj. Regnum mundi.

Hymnus.

Regis supérni núntia
Domum patérnam déseris,
Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, poena poscit dúlcior :
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, sancta Trínitas,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

℣. Oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui. ℟. Et concupíscet Rex decórem tuum.

Ad Magnificat, Aña. Quaesívi in sponsam mihi eam assúmere. Doctrix enim est disciplínae Dei, et eléctrix óperum illíus.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Terésiae Vírginis tuae festi-

vitáte gaudémus, ita caeléstis ejus doctrínae pábulo nutriámur, et piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Hymnus. Regis supérni, ut in Vesperis.

In primo Nocturno.

Aña. Quae est ista, quae ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhae, et thuris? Psalm. Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de Comm. Virginum.

Aña. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, et veni.

Aña. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis.
℟. Ut non confúndar.

De libro Sapiéntiae.

Lectio j. *Cap.* 7.

OPTAVI, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae: et praepósui illam regnis, et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum, quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tanquam lutum aestimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem, et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inextinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et laetátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiae Dei, propter disciplínae dona commendáti.

℟. Habitábit in solitúdine judícium, et justítia in Carmel sedébit. Et erit opus justítiae pax: * Et cultus justítiae siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. ℣. Et sedébit pópulus meus in pulcritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciae. Et cultus.

Lectio ij.

OMNIUM enim ártifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligéntiae, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disértus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benígnus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, et qui cápiat omnes spíritus: intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia: attíngit autem ubíque propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, et emanátio quaedam est claritátis omnipoténtis Dei sincéra: et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Candor est enim lucis aetérnae, et spéculum sine mácula Dei majestátis, et imágo bonitátis illíus. Et cum sit una, ómnia potest: et in se pérmanens, ómnia ínnovat, et per natiónes in ánimas sanctas se transfert, amícos Dei, et prophétas constítuit.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. ℣. Spécie tua et pulcritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iij. *Cap.* 7 *et* 8.

NEMINEM enim díligit Deus nisi eum, qui cum sapiéntia inhábitat. Est enim haec speciósior sole, et super omnem dispositiónem stellárum, luci comparáta invenítur prior. Illi enim succédit nox, sapiéntiam autem non vincit malítia. Attíngit ergo a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quaesívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formae illíus. Generositátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei: sed et ómnium Dóminus diléxit illam. Doctrix enim est disciplínae Dei, et eléctrix óperum illíus. Et si divítiae appetúntur in vita, quid sapiéntia locuplétius, quae operátur ómnia? Si autem sensus operátur: quis horum, quae sunt, magis quam illa est ártifex? Et si justítiam quis díligit: labóres hujus magnas habent virtútes: sobrietátem enim, et prudéntiam docet et justítiam, et virtútem, quibus utílius nihil est in vita homínibus.

℟. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * Quia deínceps, ut vera sponsa, meum zelábis honórem. ℣. Sponsábo te mihi in justítia, et judício, et in misericórdia, et miseratiónibus. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Vidi Dóminum, qui dedit corónam decóris in cápite meo.

Aña. Induit me Génitrix Dómini vestiméntis salútis, et datum est mihi, ut coopériar byssino splendénti, et cándido.

Aña. Ego autem in Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo.

℣. Sitívit in te ánima mea. ℟. Quam multiplíciter tibi caro mea.

Lectio iv.

TERESIA virgo nata est Abulae in Hispánia paréntibus tum génere, tum pietáte praecláris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúrae sanctitátis in tenérrima adhuc aetáte spécimen dedit. Nam cum sanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeo in ejus meditatióne sancti Spíritus ignis exársit, ut domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi, et animárum salúte profúnderet. A pátruo revocáta, ardens martyrii desidérium eleemósynis aliísque piis opéribus compensávit: júgibus lácrymis deplórans óptimam sibi sortem fuísse praeréptam. Mórtua matre, cum a

beatíssima Vírgine péteret, ut se matrem esse monstráret, pii voti compos effécta est semper perínde ac fília patrocínio Deíparae pérfruens. Vigésimum aetátis annum agens, ad moniáles sanctae Maríae de Monte Carmélo se cóntulit : ubi per duodevigínti annos gravíssimis morbis, et váriis tentatiónibus vexáta constantíssime méruit in castris christiánae poeniténtiae, nullo refécta pábulo caeléstium eárum consolatiónum, quibus solet étiam in terris sánctitas abundáre.

℞. Dixit mihi Dóminus meus : Ne tímeas fília : * Non rápiet te quisquam de manu mea. ℣. Neque mors, neque vita, neque creatúra ália póterit me separáre a caritáte Dei. Non rápiet.

Lectio v.

Angelicis ditáta virtútibus non modo própriam, sed públicam étiam salútem sollícita caritáte curávit. Quare severiórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte, et Pio Quarto approbánte, primum muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miseréntis Dómini benedíctio : nam duo supra trigínta monastéria inops Virgo pótuit aedificáre, ómnibus humánis destitúta auxíliis : quinímmo adversitántibus plerúmque saeculi Princípibus. Tantum opus perfécit subsídio Praedicatórum adjúta, quibus plúrimis doctrína et sanctitáte praeclátis usa est a confessiónibus, consíliis spiritualísque regímine. Caeléstí visióne sancti Patris Domínici recreáta in Ecclésia Praedicatórum Segobiénsi dein lítteris sancti Ludovíci Bertrándi de sancti labóris succéssu praemónita, demum a sancto Pio Quinto singuláriter protécta est. Infidélium, et haereticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínae ultiónis iram voluntários própriicórporis cruciátusDeo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum, ignito jáculo sibi praecórdia transverberántem, et audíerit Christum, data déxtera, dicéntem sibi : Deínceps ut vera sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit efficiéndi semper, quidquid perféctius esse intellígeret. Multa caeléstis sapiéntiae documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnae pátriae desidérium máxime excitántur.

℞. Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiméntis salútis, * Et induménto justítiae circúmdedit me. ℣. Quasi sponsam decorátam coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Et.

Lectio vj.

Cum autem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério aestuábat, ut quamvis secus suadérent morbi, quibus afflictabátur, corpus

cilíciis, caténis, urticárum manípulis, aliísque aspérrimis flagéllis saepe cruciáret, et aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita: Dómine, aut pati, aut mori: se semper misérrima morte pereúntem exístimans, quámdiu a caelésti aetérnae vitae fonte abésset. Prophetíae dono excélluit: eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut saepius exclámans péteret, benefíciis in se divínis modum impóni, nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótius, quam vi morbi, Albae cum decúmberet, praenuntiáto suae mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis muníta, alúmnos ad pacem, caritátem, et reguláren observántiam adhortáta, sub colúmbae spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus: et arbor árida cellae próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum eámque Gregórius Décimus quintus in Sanctárum númerum rétulit.

℟. Regnum mundi et omnem ornátum saeculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

In tertio Nocturno.

Aña. Glória Líbani data est ei, decor Carméli et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri.

Aña. Dómine, prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Os suum apéruit sapiéntiae, et lex cleméntiae in lingua ejus.

℣. Deus praecínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam vitam meam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine caeli, et terrae: quia abscondísti haec a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Ex lib. 7 *in Luc. cap.* 10. *prope finem.*

Aperitur caeléste mystérium, quod placúerit Deo, ut párvulis magis quam prudéntibus istíus mundi, suam grátiam reveláret. Quod Apóstolus Paulus stylo plenióre digéssit, dicens: Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quóniam in Dei sapiéntia non cognóvit hic mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo

per stultítiam praedicatiónis salvos fácere credéntes. Párvulum ergo accipiámus, qui se exaltáre non nóverit, et phalerátis sermónibus artem suae jactáre prudéntiae: quod philósophi plerísque fáciunt.

℟. Habitáre fecit eam Deus stérilem in domo: * Matrem filiórum laetántem. ℣. Cibávit eam pane vitae et intelléctus, et aqua sapiéntiae salutáris potávit illam. Matrem.

Lectio viij.

PARVULUS erat, qui dixit: Dómine, non est exaltátum cor meum, neque eláti sunt óculi mei: neque ambulávi in magnis, neque in mirabílibus super me. Et, ut scires párvulum hunc non aetáte, non sensu fuísse, sed humilitáte sui et quadam declinatióne jactántiae, áddidit: Sed exaltávi ánimam meam. Vides quam excélsus fúerit hic párvulus, quanto virtútum sublímis vértice? Tales nos párvulos vult esse Apóstolus, cum dicit: Si quis vidétur sápiens esse inter vos in hoc saeculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Sapiéntia enim hujus mundi stultítia est apud Deum.

℟. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri: quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum: ídeo et manus Dómini confortábit te: * Et eris benedícta in aetérnum. ℣. Surrexérunt fílii tui, et beatíssimam praedicavérunt. Et.

Lectio ix.

PULCERRIMUS connéctitur de fide locus, quando ómnia sibi trádita dicit a Patre suo. Cum Omnia legis, omnipoténtem agnóscis; non decolórem, non degénerem Patris. Cum Trádita legis, Fílium confitéris, cui per natúram ómnia unius substántiae jure sint própria, non dono collàta per grátiam. Addidit: Nemo scit, quis est Fílius, nisi Pater: et quis est Pater, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Ut scias autem, quia sicut Fílius Patrem, quibus vult, revélat, étiam Pater revélat, quibus vult, Fílium, audi dicéntem ipsum Dóminum Jesum, cum laudáret Petrum, quod eum Fílium Dei esse conféssus sit: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia non caro, et sanguis revelávit tibi, sed Pater meus, qui in caelis est.

℟. Super salútem et spéciem diléxi sapiéntiam, et propósui pro luce habére illam: * Quóniam inextinguíbile est lumen illíus. ℣. Laetátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Ante Laudes. ℣. Ora pro nobis, beáta Terésia. ℟. Ut digni efficiámur, etc.

IN LAUDIBUS

et per Horas, Añae.

1. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

2. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

3. Sitívit in te, Dómine, ánima sponsae tuae, et laetáta est in his, quae dicta sunt illi.

4. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

5. Laetáre Terésia in eo, qui te fecit : quóniam benedíxit Dóminus fíliis tuis, et ádipe fruménti sátiat te.

Capitulum. Optávi, ut supra ad Vesperas.

Hymnus.

Haec est dies qua, cándidae
Instar colúmbae, caelitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiae ;

Sponsíque voces áudiit ;
Veni, soror, de vértice
Carméli ad Agni núptias :
Veni ad corónam glóriae.

Te Sponse Jesu vírginum,
Beáti adórent Ordines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne saeculum.

Amen.

℣. Adducéntur regi, etc. ℟. Próximae ejus, etc.

Ad Benedictus, Aña. Dedit ei Dóminus sapiéntiam, et prudéntiam multam nimis et latitúdinem cordis, quasi arénam, quae est in líttore maris.

Ad Tertiam.

Capitulum. Optávi, ut supra ad Vesperas.

℟. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea. * Allelúia, allelúia. Tibi dixit. ℣. Fáciem tuam, Dómine, requíram. Allelúia. Glória Patri. Tibi. ℣. Anima mea exsultábit in Dómino. ℟. Et delectábitur super salutári suo.

Ad Sextam.

Capitulum. *Sap.* 7.

Super salútem, et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam ; quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Anima mea exsultábit in Dómino. * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Et delectábitur super salutári suo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Anima mea. ℣. Apud me orátio Deo vitae meae. ℟. Dicam Deo : Suscéptor meus es.

Ad Nonam.

Capitulum. *Sap.* 7.

Venerunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et laetáta sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia.

℟. Apud me orátio Deo vitae meae. * Allelúia, allelúia. Apud me. ℣. Dicam Deo : Suscéptor meus es. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Apud me. ℣. Passer invénit sibi domum. ℟. Et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

In ij. Vesp. Capit. Hymnus et ℣. ut in primis.

Ad Magnificat, Aña. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

ELOGIUM.

(Decr. S. R. C. 11 Jul. 1898.)

Abulae in Hispánia: Sanctae Terésiae Vírginis, Fratrum ac Sorórum Ordinis Carmelitárum arctióris observántiae matris et magístrae. Festum totum duplex.

Imprimatur.

Mechliniæ, die 2 Septembris 1898.

H. J. DE CLERCK, VIC. GEN.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.

14

OFFICIA PROPRIA

AD USUM

Insignis Ecclesiae Meldensis

A SS. D. N. PIO PAPA IX.

ET A SS. D. N. LEONE PAPA XIII.

APPROBATA ET CONCESSA

AC DE MANDATO

Ill. et RR. DD. EMMANUEL de BRIEY

EPISCOPI MELDENSIS

EDITA.

PARS HIEMALIS.

Typis Societ. S. Joannis Evang.

Desclée, Lefebvre et Soc.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congreg. Typogr.

MDCCCXCVIII.

✠

Maria Angelus Emmanuel de Briey

MISERATIONE DIVINA AC SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS MELDENSIS.

CUM Breviario Romano additum fuerit Proprium a Sancta Rituum Congregatione pro Diœcesi Meldensi approbatum, et Nobis legitime constet hujus Proprii novam editionem juxta primam fideliter exaratam necnon secundum recentiora S. Sedis decreta completam et auctam, cum suis originalibus, diligenti facta collatione, concordare, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus ac licentiam damus. Hujus autem Proprii impressionem commisimus Moderatoribus Societatis S. Joannis Evangelistæ in civitate Tornacensi.

Datum Meldis sub signo nostro episcopali sigilloque nostro ac Secretarii Episcopatus nostri subscriptione, die XXIII mensis maii anno Domini MDCCCXVIII.

L. ✝ S. ✝ Emmanuel Epûs Melden.

De mandato Ill. ac R. R. Episcopi Meldensis.

H. FLEURY.

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 7 Junii 1898.

G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Officia Propria Insignis Ecclesiae Meldensis.

PARS HIEMALIS.

Festa Mobilia.

DOMINICA TERTIA POST EPIPHANIAM.

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Duplex majus.

Ut in Officiis Sanctorum pro aliquibus locis hac Dominica.

FERIA TERTIA POST DOMIN. SEPTUAG.

Orationis D. N. J. C. *in monte Oliveti.*

Duplex majus.

Ut in Officiis Sanctorum pro aliquibus locis hac Feria.

FERIA TERTIA POST DOMIN. SEXAG.

Commem. Passionis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in Officiis Sanctorum pro aliquibus locis hac Feria.

FERIA SEXTA POST CINERES.

SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in Officiis Sanctorum pro aliquibus locis hac Feria.

Festa Pro aliquibus locis.

DIE XXVII. NOVEMB.

In Festo

Manifestationis Immacul. Mariæ Virginis a sacro Numismate *vulgo* de la Médaille miraculeuse.

Duplex majus.

Ut in Officiis Sanctorum pro aliq. locis hac die.

Fit Commem. Feriæ.

DIE XXVIII. NOV.

S. Silvestri

Abbatis. Duplex.

(*m. t. v.*)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter seq.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súpplices exorámus; ut ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Fit Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Silvéster, Auximi in Picéno nóbili génere ortus, statim puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Adoléscens Bonóniam ad stúdia jurisprudéntiæ missus a patre, cum sacris lítteris a Deo mónitus dedísset óperam, paréntis incúrrit indignatiónem, quam æquo ánimo toto decénnio pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Auximánæ ecclésiæ sócius honóris eléctus est; in quo múnere pópulo oratiónibus, exémplo et conciónibus opem tulit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Inter funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte senténtia : Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et se-

quátur me, in solitúdinem majóris perfectiónis stúdio secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus jejuniísque déditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhíbuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore desértum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, Congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem sancto osténsis.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

At ínvidens sátanas váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostíliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto institúto magis confirmaréntur, ac patris sanctitátem agnóscerent. Spíritu prophetíæ aliísque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit; ita contra se dæmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interiméndus, præsentíssimo Vírginis benefício incolumitáti rédditus est. Quod benefícium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius, sanctitáte et miráculis clarus, Deo réddidit anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo, sexto Kaléndas Decémbris. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex máximus ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. *de Communi Abbatum j. loco.*

In Laud. Commem. Feriæ.

In Vesp. Comm. sequentis.

DIE XXIX. NOVEMB.

S. Didaci

Confessoris. Semiduplex. (*m. t. v.*)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci, Confessóris tui, précibus, ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum nostrum.

Commem. Feriæ et S. Saturnini, Mart. ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Didacus, Hispánus, ex óppido sancti Nicolái de Portu, Diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub sacerdótis disciplína, sanctióris vitæ, solitária in Ecclésia, tyrocínium exércuit. Deínde ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizáfa Fratrum Minórum, (quos Observántes vocant,) sancti Francísci Régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ, et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cœléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Canáriis in Insulis, ubi Frátribus sui Ordinis præfuit, multa perpéssus, martyrii æstuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno Jubilæi, Nicoláo Quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræ cœli destinátus, eo caritátis afféctu munus hoc exércuit, ut, Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo últcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Eximia quoque fides et grátia curatiónum in eo elúxit, cum lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatíssimæ Dei Genitrícis, quam summa devotióne colébat, óleo ægros inúngens, signo

Crucis imprésso, multórum morbos mirabíliter sanáverit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

DEmum Complúti finem sibi vitæ adésse intélligens, lácera et obsoléta indútus túnica, conjéctis in Crucem óculis, singulári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis : Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quæ fuísti digna portáre Regem cœlórum, et Dóminum, ánimam Deo réddidit, prídie Idus Novémbris, anno Dómini supra millésimum quadringentésimo sexagésimo tértio. Ejus corpus cum menses non paucos (ut pio confluéntium desidério fíeret satis) insepúltum mansísset, quasi jam incorruptiónem indúerit, odórem suavíssimum efflávit. Illum multis, et illústribus miráculis clarum Sixtus Quintus Póntifex máximus Sanctórum número ascrípsit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium Nolíte timére pusíllus grex *de Communi ij. loco.*

In Laud. Comm. Feriæ et S. Saturnini, Mart.

Vesp. de sequenti : sola Comm. Feriæ.

DIE I. DECEMBRIS.

S. Eligii

Episc. et Confess.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio. Exáudi.

Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELígius Lémovix, aurífaber indústrius, Parísios se cóntulit, ubi perítiæ suæ fama Clotário Secúndo innótuit. Sanctióris vitæ desidério accénsus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologésim fecit coram sacerdóte, et exínde in ópera pietátis omni stúdio incúbuit. Nam étiam cum artem exercéret, subínde in sacros códices óculos intendébat ; ita ut mens Deo vacáret, dum manus úsibus serviébant humánis. Quidquid arte sua comparábat, id totum fovéndis

egénis et captívis, rerum étiam sibi necessariárum dispéndio, rediméndis erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concúrsus, ut quærénti domum Elígii dicerétur : Ubi páuperum cœtum conspéxeris, illic et Elígium repéries.

℟. Invéni David.

Lectio v.

INtra domum autem vacábat oratióni cum familiáribus, qui diu noctúque in ejus cámera canónicum cursum solémniter adimplébant. Non minus accéptus Dagobérto quam Clotário patri et ab illo ad Armoricórum regem pacis componéndæ causa missus, reges ambos felíci fœdere sociávit. Vária ejus hortátu exstrúcta sunt templa et monastéria. Quin ipse duo cœnóbia cóndidit, unum Solemníaci apud Lemovicénses, álterum vero Parísiis pro virgínibus, quibus beátam Auream præpósuit. Plúrima divérsis tempóribus auro, argénto et gemmis ornávit sepúlcra sanctórum, Dionysii scílicet, Martíni, Germáni, Genovéfæ et aliórum. De Ecclésiæ disciplína sollícitus, simoniácam labem, quæ altas in Gállia radíces égerat, junctis cum beáto Audoéno stúdiis, exstirpári curávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

TAndem ad Noviomensem simul et TornacénsemEpiscopátum assúmptus non modo salúti gregis sibi commíssi invigilávit, sed et Frísios, aliósque ad Septentriónem pópulos, non sine magno labóre ac vitæ discrímine ad Christum addúxit. Levávit corpus sancti Fúrsei cum Autbérto Cameracénsi. Sedit in concílio Cabilonénsi sub Clodovæo Secúndo. Multa præcláre scripsit; ejécit dæmones; futúra divínitus prædíxit; aliísque mirákulis illústris, óbiit septuagenárius, desinénte die última Novémbris, anno sexcentésimo quinquagésimo séptimo, et Noviómi sepúltus est. Ejus funus regína Bathíldis pedes nec sine lácrymis, cum líberis et tota família prosecúta est. Qua rogánte, beáti Pontíficis caput Calam allátum fuit, ubi étiam nunc

cum veneratióne servátur.

℟. Iste est.

In iij. Noct., Homilia super Evang. Vigiláte, *de Communi ij. loco.*

Vesp. de eodem. Comm. seq. et Feriæ.

DIE VII. DECEMBRIS.

S. Faræ

Virginis.

Duplex majus.

Omnia de Communi, Virg. præter seq.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in corde beátæ Faræ Vírginis ætérnæ caritátis ignem tantum excitásti, ut terréno despécto sponso, tibi únice castíssime famularétur, ac vírginum pulchérrimam generatiónem informáret : ejus méritis et intercessióne concéde; ut nos quoque te immaculátum Agnum impígre sequéntes, de suavitáte cœnæ nuptiárum tuárum partícipes fieri mereámur. Qui vivis.

Commem. S. Nicolai et Feriæ.

In j. Noct., Lect. de Communi Virg. De virgínibus præcéptum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BUrgundofara, vulgo Fara, sanctórum Farónis et Chagnoáldi soror, circa annum sexcentésimum apud Meldénses nata est. Patrem hábuit Hagnéricum Theodobérto Austrasiórum regi a consíliis et familiárem. Puéllulam adhuc sanctus Columbánus benedíxit ac Dómino vovit. Adúltam vero cum pater núptui trádere vellet invítam, acérrimo oculórum dolóre, magnóque febris æstu corrépta est in casti propósiti subsídium. Eustásius, Columbáni discípulus, ad Clotárium Secúndum regem proféctus, et per saltum Briégium iter fáciens, accéssit ad villam in qua Hagnéricus cum família diversabátur. De Fara sollícitus, eam cum in extrémis pósitam, sed in consílio firmam deprehendísset, emíssis ad Deum précibus, impressóque ejus óculis crucis signo, sanitáti restítuit, postquam pollícitus fuísset pater cœléstibus fíliæ suæ desidériis non ámplius obstitúrum. Vix au-

tem Eustásius abíerat, Hagnéricus, promissórum ímmemor, núptias urget; Fara vero propósiti tenax ad Basílicam quamdam sancti Apostolórum príncipis se recépit. Quo Pater compérto furens servos immísit, qui apprehénsam crudéli fúnere perímerent. At illa comminántibus: Mortem me formidáre putátis? In hoc Ecclésiæ paviménto probáte : ovans enim mortem recípiam ob illíus amórem qui pro me non est dedignátus mori.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Redux vero Eustásius pérfidum patrem ácriter íncrepat, puellámque liberátam sacra veste religiónis per Gundoáldum, Meldénsem Antístitem, índuit. Procuránte ígitur patre ad humaniórem ánimum revérso, Eboriacénse cœnóbium duplex Fara cóndidit, ipsíus nómine póstea nuncupátum : álterum scílicet præcípuum virgínibus quæ sub régulæ Columbánæ vexíllis primæ militárunt, álterum viris qui sacra ministéria perágerent. Parthénoni præfécta abbatíssa, tot et tanta virtútis ac sapiéntiæ arguménta præbuit, ut ab ipsis Británniæ Majóris provínciis optimátum quorumcúmque fíliæ ad illam convolárent, vel perfectiónis sémitam edocéndæ, vel sese monástico jugo subditúræ : quin et sancta Bathíldis Francórum regína, ipsa inter Anglo-Saxónes nata, larga sæpe múnera ad sanctimoniáles tantæ pietátis dirígeret. Monastérii famam non parum auxére mirácula, quæ ibi vel ad virtútis commendatiónem, vel ad vitiórum castigatiónem a Deo patráta sunt.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Præcláras inter vírgines quas ad súperos Fara præmísit, Sisetrúdis, Gibitrúdis, Hercantrúdis et Leudebérta collaudántur. Ipsa diu jam matúra cœlo, pignóribus æternitátis religióse suscéptis, ad immortálem Sponsum ex hac vita migrávit, circa annum sexagésimum supra sexcentésimum. Váriis ab ejus óbitu tempóribus, Deo plácuit signis non

paucis osténdere quanti apud se váleat gloriósæ Vírginis intercéssio. Inde nomen sanctæ Faræ magis semper ac magis ad hanc usque ætátem incláruit. Non in Gállia tantum, sed et in Sicília, aliísque regiónibus beátæ Abbatíssæ patrocínium frequéntibus votis fiduciáliter implorátur. Sexto Idus Máii celebrátur Reliquiárum ejus translátio. Præcípuæ quæ supérsunt Eboríaci asservántur in ecclésia Baptismáli sancti Sulpítii, et apud Campéllos, ubi per plura sæcula súbstitit priorátus cónditus in fundo quem ad mortem hereditátis jure Fara possé-derat. ℟. Afferéntur.

In iij. Noct., Homilia super Evang. Símile erit. *de Communi, j. loco.*

In Laud. Comm. Feriæ.

Vesp. de sequenti, Commem. Feriæ tantum.

DIE IX. DECEMBRIS.

S. Ambrosii

Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Ut in Brev. die vij. Decembris. Commem. Oct. et Feriæ.

In Laud. Comm. Octavæ et Feriæ.

Vesp. de seq. Commem. præced., Feriæ, et S. Melchiadis, Papæ et Mart. Orat. Infirmitátem.

DIE X. DECEMBRIS.

In Translatione Almæ Domus Lauretanæ B. M. V.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

In Laud. Commem. Feriæ et S. Melchiadis.

In ij. Vesp. Commem. S. Damasi et Feriæ.

DIE XIII. DECEMBR.

S. Luciæ

Virg. et Mart. Duplex.

Ut in Brev. hac die.

Post Commem. Oct. et Fer. fit Commem. S. Elisabeth Rosæ, per Aña. Veni, sponsa, *cum* ℣. Diffúsa est; *et in Laud. Aña.* Símile est, *cum* ℣. Spécie tua.

Oratio.

QUA nos, quæsumus, omnípotens Deus, protectióne custódi; et intercedénte pro nobis beáta Rosa Vírgine tua, córpora nostra castitáte, mentes nostras humilitáte et caritáte sanctífica. Per Dóminum.

Lectio ix.

ELísabeth, quæ a sedis et cultus loco cognomináta fuit Rosa, paréntibus orta nobilíssimis, in Calénsi Parthénone sanctimoniálium veste fuit indúta. Sed majóris solitúdinis arctiorísque vitæ stúdio accénsa, licentiáque ægre obténta, Melodúnum pétiit, deínde Castrum-Nantónis; et in próximo loco, Roséto nómine, desérto et incúlto, in cavam quercum se ábdidit. Pomis silvéstribus crudísque radícibus, vitam utcúmque susténtans, ludíbria subínde a rústicis pastóribus perpéssa est, quibus nequáquam a propósito deterréri pótuit. Ludíbriis autem et jocis in veneratiónem convérsis, áccolæ monastério condéndo opem cónferunt, ubi plúrimæ vírgines Elísabeth disciplínæ se subjecére, et magna vitæ districtióne ibídem floruére. Cui cœnóbio cum sanctíssime præfuísset Elísabeth per annos círciter vigínti et quátuor, plúrimis éditis miráculis, in pace quiévit, sub annum centésimum et trigésimum supra millésimum. Hujus corpus post áliquot annos íntegrum recéptum est; nullæ vero supérsunt hódie beátæ Vírginis relíquiæ.

In Laud. post Comm. Oct. et Feriæ fit Comm. S. Elisabeth Rosæ : Ant. Simíle est. ℣. Spécie tua. *Oratio ut supra.*

DIE XVII. DEC.

S. Leonardi a Portu Mauritio

Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad pœniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere ac sermóne poténtem effecísti: da, quæsumus; ut per ejus preces et mérita e córdibus nostris contritiónis lácrimas elícere valeámus. Per Dóminum nostrum.

Fit Comm. præced. et Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Lectiones Beátus vir. *de eodem Comm. ij. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leonárdus in Portu Mauritio ad ora Ligústica Itáliæ ortus est paréntibus pietáte egrégiis pótius quam génere claris; qui púerum ánimam sortítum bonam, divína favénte grátia, in timóre Dómini omni cura instituérunt. Mirándum erat eum in templo vel domi vidére et audíre, sive férvidas ad Deum effúndere preces, sive hortári coætáneos ad religiónis aliarúmque virtútum ópera exercénda. Adoléscens studiórum causa Romam missus ad instar novi síderis in Gregoriáno Collégio tum litterárum ac scientiárum proféctu, tum potíssimum vitæ sanctitáte effúlsit. Jam de virtúte in virtútem quotídie magis progrédiens, ut intímius Deo servíret ac proximórum utilitáti vacáret, de religióso institúto amplecténdo cogitávit. Et licet pátruus pro víribus niterétur, ut hunc nepótem appríme carum ab hujúsmodi consílio retráheret, ipse tamen, ejúsdem blandítiis minísque posthábitis, fratrum Minórum excalceatórum rigidióris observántiæ consórtio cooptári obtínuit, eórum præsértim modéstia captus, ac extréma paupertáte.

℟. Honéstum.

Lectio v.

A Primo tirocínio, et, quoad in eo supérfuit vitæ anhélitus, nil hábuit antíquius, quam ut seráphici Patris exémpla perfectíssime imitarétur, præsértim cum vix ac cléricus efféctus, desidério incénsus fuit migrándi in bárbaras terras, ut sánguinem suum profúnderet ad infidélium ánimas Christo lucrándas. Verum divínæ providéntiæ consíliis ánimum compónens suum, disciplínas theológicas sédulo excólere satégit, ut ad omne opus bonum instrúctus foret. Sacris deínde ordínibus initiátus, ac sacerdotáli charactére insignítus, prótinus in cultíssimis étiam Itáliæ úrbibus evangélii præcónis múnere fungi cœpit. Apostólicam vivéndi formam sequútus,

únicam habens túnicam atque abjéctis cálceis, quamvis ténui esset corpúsculo, tamen periculis, difficultátibus, asperitátibus laboribúsque haud fractum se unquam sensit. Sic réliquam vitam per annos quátuor supra quadragínta strénue impéndit, cum ingénti ubíque animárum lucro et religiónis increménto.

℟. Amávit.

Lectio vj.

Imménsa porro fuit populórum ad eum audiéndum frequéntia, et innumerábiles conversiónes inde subsequútæ. Ipsa enim sáxea ac férrea corda, eo audíto, veheménter scindebántur ad pœniténtiam tum ob miram sermónis efficáciam, ac ardentíssimum loquéntis zelum, tum præsértim ob præcláram ejus vitæ sanctimóniam, quæ suavíssimum Christi odórem ubíque efflábat. Sénio tandem ac innúmeris labóribus consúmptus, cum summo Pontífici Benedícto décimo quarto fidem dedísset núllibi se nisi Romæ moritúrum, in almam hanc Urbem rédiens e Bononiénsi missióne, morbo tentári cœpit, quo sibi brevi decedéndum esse palam edíxit. Cum ígitur sancti Bonaventúræ cœnóbium ingréssus esset, íllico Ecclésiæ sacraméntis muníri vóluit, quibus admirábili fervóre atque inexplébili ánimi gáudio suscéptis, placidíssime in Dómini ósculo quiévit. Leonárdi óbitum plúrima sequúta sunt prodígia, quibus rite probatis, a Pio sexto Pontífice máximo idem inter Beátos cœlites annumerátus est. Novis deínde fulgéntem signis, tandem Pius nonus Póntifex máximus præclaríssimum hunc verbi Dei præcónem Sanctórum catálogo accénsuit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Designávit. *de Communi Evangel. cum* ℟℟. *de Conf. non Pont.*

Vesp. de seq. Comm. præced. et Feriæ.

DIE XVIII. DECEMB.

In Exspectatione Partus B. M. V.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXVI. DECEMB. Pro Commemor. SS. Martyrum.

IN I. VESPERIS.

Aña. Isti sunt sancti quos elégit Dóminus in caritáte non ficta : dedit illis glóriam sempitérnam.

℣. Justi epuléntur et exsúltent in conspéctu Dei; ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

DEus, qui glorificáris in concílio sanctórum Mártyrum tuórum : réspice ad preces humilitátis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eórum précibus adjuvári mereámur. Per Dóminum.

AD LAUDES,

Post Commem. Octavæ.

Aña. Sancti tui, Dómine, semper benedícant te, et glóriam regni tui dicant.

℣. Mirábilis Deus in Sanctis suis; ℟. In Sanctis ejus laudáte Deum.

Oratio. Deus, qui glorificáris. *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Aña. Dico autem vobis amícis meis : Ne terreámini ab his qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere.

℣. Justi autem in perpétuum vivent; ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio ut supra.

DIE II. JANUARII. *In Octava* S. Stephani.

Duplex.

Ut in Brev. hac die.

In ij. Vesp. de Circumcis. post Commem. S. Stephani, fit Comm. S. Aspasii, Conf. non Pont. per Aña. Similábo. ℣. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui sacrum ministérium fidéliter exsequéntes, in gáudium Dómini sui tríbuis benígnus intráre : da nobis, intercessióne beáti Aspásii, ut in módico fidéles, mercédem magnam, quæ ipse es, cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Pro S. Aspasio.

Lectio ix.

ASpásius Présbyter, Melodúnum a Senonénsium Antístite missus, ibídem, et forsan primus, Evangélium salútis prædicávit. Spíritu Dei fervens, ita sui sacerdótii munus implévit, ut pal-

mam iis a Dómino promíssam, qui ad justítiam erúdiunt multos, ássequi merúerit. Kaléndis Januárii apud Melodunénses óbiit, qui eum tamquam urbis suæ patrónum et apóstolum colunt. Exstat in eádem urbe sancti Aspásii ecclésia, super ipsíus sepúlcrum, ut créditur, ædificáta. Præcípue invocátur ab iis qui cápitis gravántur dolóribus.

In Laud. post Comm. Octavar. fit Commem. S. Aspasii, Aña. Euge serve. ℣. Justum dedúxit.

Oratio ut supra.

Vesperæ de sequenti.

DIE III. JANUARII.

S. Genovefæ

Virginis.

Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V.

Hymnus.

Genovéfæ præcónia
Vox una promat ómnium,
Voce redúndant lábia
Vocem præfórmet gáudium.

Virgo prudens et húmilis
Manum misit ad fórtia,
Signis et vita nóbilis,
Cooperánte grátia.

Sub sexti sæcli inítio
Vitæ sortíta términum
Revivíscit in Dómino,
Choris insérta Vírginum.

O Genovéfa, réspice
Nos pietátis óculo,
Consors lucis Angélicæ
Cœlésti clara lúmine.

Regis assístens vúltui,
Nos Regi reconcília;
Da nobis Sponso pérfrui,
Sponsa, Sponsíque fília.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dómine, spes mea a juventúte mea. ℟. In te cantátio mea semper.

Ad Magnificat, Aña. Sponsa Dei Genovéfa, tuæ plebis memor esto, quæ dum natális tui festa célebrat, auxílium sibi a te poscit.

Oratio ut infra ad Laud.

Commem. præced. et Oct. S. Joannis.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

CŒlitum consors, patriæque vindex,
Prósperum Francis jubar, o tuórum
Vota suprémi, Genovéfa, perfer
Regis ad aurem.

Cujus ætérnis opulénta donis,
Sponsa, cœléstes thálamos adísti,
Dum suo numquam caritúra lampas
Ardet olívo.

Primus, ætátis superánte captum
Impetu, gliscens pietátis ardor
Imbuit pectus, tenerísque raptim
Crevit ab annis.

Quid dapis parcum laticísque corpus
Eloquar, duro dómitum cubíli,
Sæpe et insómnes sólitum precándo
Dúcere noctes?

Quam tuis, Virgo, précibus remótæ
Obtinent gentes, pátriæ salútem
Confer, offénsi meritásque flecte
Núminis iras.

Nostra te summum célebrent Paréntem
Ora, te summo Génitum Parénte :
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

In tribus Nocturnis, Ps., Antiphonæ et ℟℟. de Communi Virginum.

In primo Nocturno.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* vj.

CLara est et quæ numquam marcéscit sapiéntia, et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupíscunt, ut illis se prior osténdat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit; assidéntem enim illam fóribus suis invéniet. Quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, et in viis osténdit se illis hiláriter, et in omni providéntia occúrrit illis. Inítium enim illíus veríssima est disciplínæ concupiscéntia. Cura ergo disciplínæ, diléctio est : et diléctio, custódia legum illíus est : custódia autem legum, consummátio incorruptiónis est : incorrúptio autem facit esse próximum Deo. Concu-

piscéntia ítaque sapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum.

℟. Veni elécta mea.

De libro Ecclesiástici.

Lectio ij. *Cap.* lj.

CUM adhuc júnior essem, quæsívi sapiéntiam palam in oratióne mea. Ante templum postulábam pro illa, et usque in novíssimis inquíram eam. Et efflóruit tamquam præcox uva : lætátum est cor meum in ea. Ambulávit pes meus iter rectum, a juventúte mea investigábam eam. Inclinávi módice aurem meam, et excépi illam. Animam meam diréxi ad illam, et in agnitióne invéni eam. Possédi cum ipsa corab inítio; propter hoc non derelínquar. Appropiáte ad me, indócti, et congregáte vos in domum disciplínæ. Quid adhuc retardátis, et quid dícitis in his? Animæ vestræ sítiunt veheménter. Vidéte óculis vestris, quia módicum laborávi et invéni mihi multam réquiem. Operámini opus vestrum ante tempus, et dabit mercédem vestram in témpore suo.

℟. Diffúsa est grátia.

De Isaia Prophéta.

Lectio iij. *Cap.* lviij.

FRange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet : Ecce adsum. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit, et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non defícient aquæ.

℟. Spécie tua.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GEnovéfa Nemptodúri in agro Parisiénsi, Sevéro et Geróntia paréntibus nata, inaudi-

tæ virtútis splendóre a téneris annis cláruit. Germánus Antissiodorénsis in Británniam transmissúrus cum Lupo Trecénsi, ut pelagiánæ hæresis relíquias profligáret, conjéctis in eam óculis, Deo caram et vitæ sanctitáte illústrem fore prædíxit. Ab ea cum postulásset num virginitátem Deo vellet consecráre, Genovéfa, vultu ad modéstiam compósito, statim respóndit id unum se veheménter optáre. Germánus ítaque ecclésiam frequénti pópulo ingréssus, puéllæ manus impósuit, et inter crebros psalmórum concéntus, prolixásque oratiónes, vírginem consecrávit. Postrídie sciscitánti an voti jam emíssi memor esset, mémorem vero se, et in eo propósito permansúram, Deo operánte, asseverávit. Ille nummum æreum signo crucis insignítum, nec sine Dei nutu, humi conspicátus, collégit, vírgini dedit, præcepítque ut collo appénsum gestáret, nec ullis deínceps monílibus, quæ sponsæ Christi non convéniunt, ornári se paterétur.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Miraculórum dono et multitúdine excélluit, máxime circa energúmenos, quos óleo consecráto inúngens, a dæmonum tyránnide liberábat. Plúrima prophético spíritu edíxit; atque imprímis, accedénte Attila, Hunnórum rege, cives Parisiénses adhortáta est ne, relíctis sédibus, fortúnas suas álio transférrent, urbem pollícita, subvérsis áliis munitióribus, perstitúram. Rei veritátem probávit evéntus; idque Genovéfæ patrocínio datum. Grassánte deínde fame, et in máxima annónæ caritáte, urbem magnam fruménti cópia, et páuperes innúmeros erogátis pánibus sustentávit. Neque tamen tot éditis miráculis effúgere pótuit, quin malevolórum ódio et contuméliis premerétur. Germánus, in Británniam íterum profectúrus, eam ádiit, et váriis impetítam calúmniis divíno elóquio consolátus est; habitáque gravi ad pópulum oratióne, quanti esset apud Deum mériti expósuit, et locum in quo preces illa fundébat lácrymis

ejus madefáctum osténdit. Ab anno ætátis décimo quinto ad usque quinquagésimum, Domínica tantum die et quinta féria jejúnium solvit sumpto pane hordeáceo ac módico pulménto, quod ante quíndecim dies coctum, ut minus sápidum esset, frígida aqua temperábat. Post id tempus, suadéntibus Epíscopis quibus non obtemperáre nefas putábat, piscículis et lacte usa est.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

NEque vero intra Gálliæ límites tanta virtus continéri pótuit. Símeon ille Stylites, audíta tot miraculórum fama, ejus se précibus vóluit commendátum. Méritis reférta, migrávit ad Dóminum anno quingentésimo duodécimo, ætátis suæ octogésimo nono, tértio Nonas Januárii. Sepúlta est in basílica sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, quæ subínde ipsíus nomen accépit. Illam in públicis calamitátibus sæpius cum Parisiénsibus Galli omnes felíciter invocárunt. Pretiósa est imprímis ejus memória Meldénsibus, apud quos insígnibus miráculis ante et post óbitum coruscávit. Insuper Genovéfæ suas prióres Vírgines debet ecclésia Meldénsis, beátam Aldam scílicet atque beátam Celíniam, quam Christo sponso vitæ perículo acquisívit.

℟. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

De Pœnit. Hom. iij. *n.* ij.

ERant, inquit, decem vírgines, quinque fátuæ et quinque prudéntes : prudéntes quidem óleum habébant; stultæ vero non habébant óleum, sed eárum lámpades exstinguebántur. Accedéntes autem stultæ ad prudéntes, dixérunt : Date nobis óleum de vasis vestris. Pudet me, et

rubóre confúndor et lácrymor, vírginem stultam áudiens. Erubésco cum áudio nomen, post talem virtútem, et virginitátis stúdium, ubi corpus in cœlum eréxerant, ubi cum ipsis supérnis virtútibus certámen habúerant, laborésque superáverant; tunc insipiéntes, et jure insipiéntes, quod majus cum fecíssent, a minóre victæ sint. Sapiéntes autem dixérunt : Non póssumus vobis dare, ne forte non suffíciat nobis et vobis; non ex incleméntia vel improbitáte id agéntes, sed propter témporis angústias : ventúrus enim erat sponsus; habébant et ipsæ lámpades; sed illárum quidem vasa óleum habébant. Ignis est virgínitas, óleum autem est eleemósyna. Nam ut ignis, nisi óleum distíllans hábeat, perit, sic virgínitas, nisi conjúnctam hábeat eleemósynam, exstínguitur.

℟. Hæc est virgo.

Lectio viij.

Date nobis óleum de vasis vestris. At illæ respondérunt ipsis : Non póssumus vobis dare. Et non malítiæ illud verbum, sed timóris. Ne forte non suffíciat nobis et vobis; ne forte, quemádmodum omnes intráre quærimus, omnes remaneámus; sed abeúntes émite vobis a vendéntibus. Quinam sunt mercatóres ólei hujus? Páuperes ad eleemósynam pro fóribus Ecclésiæ sedéntes. Et quanti émitur? Quanti libúerit : prétium non appóno, ne objícias inópiam. Quanti potes, tanti eme : habes óbolum? eme cœlum; non quod vili prétio venále sit cœlum, sed quod clemens sit Dóminus. Non habes óbolum? da cálicem frígidæ aquæ : inquit enim : Quicúmque déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidæ propter me, non perdet mercédem suam. Mercatúra negotiatióque cœlum est, et nos pigritámur. Da panem, et áccipe paradísum; parva da, et magna súscipe; da mortália, et immortália súscipe; da corruptibília, et incorruptibília áccipe. Prétium redemptiónis ánimæ eleemósyna est. Ideo quemádmodum vasa aquæ plena pro fóribus Ecclésiæ sunt, quo manus laves; sic et páuperes se-

dent, ut ánimæ manus ábluas. Aqua manus corpóreas lavísti? eleemósyna manus ánimæ lava. ℟. Média nocte.

Lectio ix. *n.* ij. iij.

CHristi universórum Dómini senténtia est : Quicúmque uni ex mínimis fécerit, mihi fecit. Si forte rex quémpiam de turba famulórum appelláverit, atque ad vos díxerit : Réddite grátias huic meo nómine quamplúres, qui me inópia laborántem nutrívit et hospítio excépit, qui mihi benefícia in témpore angústiæ permúlta cóntulit : an non certátim quisque accúrrens, pecúnias omnes suas expénderit ejus causa, cui rex grátias égerit? an non hæc illi accépta túlerit? an non se illi quisque commendáre atque amicítia júngere studúerit? Vidístis sermónis virtútem? Si ergo apud hóminem regem tantum honóris res ipsa tríbuit, cógita Christum in illa die coram Angelis omnibúsque Virtútibus vocántem ac dicéntem : Hic me in terra suscépit hospítio; hic mihi innúmera cóntulit benefícia; hic me peregrínum excépit. Cógita de cétero fidúciam inter Angelos, inter cœléstes choros gáudium. Igitur, cui testimónium Christus pérhibet, non fidúciam super Angelos habúerit? Magna ígitur res eleemósyna, fratres. Magna res virgínitas; cum sorórem habúerit eleemósynam in eam nulla advérsa póterunt, sed ómnibus supérior erit. Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Venerábilis virgo * et prudens Genovéfa, spretis mundi falláciis, Regis ætérni proméruit gratíssima fíeri fámula.

Ps. Dóminus regnávit. *cum reliq. de Dom.*

2. Fecit quod plácuit Deo, * et fórtiter ivit in via quam mandávit illi beátus Germánus, prophéta magnus et fidélis in conspéctu Dei.

3. In ecclésiam * sancti Martíni ingréssa, Virgo beáta signo crucis precibúsque salúti restítuit plures obséssos a dæmone.

4. Orábat Dóminum Deum * ut dirígeret viam ejus ad liberatiónem pópuli sui.

℣. 5. Erat timens Deum, * fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper.

Capítulum. *Judith.* xv.

Benedixérunt eam omnes una voce, dicéntes : Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Hymnus.

Chorus exsúltet spíritu,
Vox erúmpat mellíflua,
Pro Genovéfæ tránsitu
Laus recensétur ánnua.

Vox cordi se contémperet,
Afféctus vocem súperet,
Ut plene possint éxprimi
Dulces excéssus ánimi.

Supra mensúram hóminis
Laus Genovéfæ Vírginis,
Laudémus tamen Vírginem
Vitæ sequéntem órdinem.

Lux corúscans in ténebris,
Ætérni solis spéculum,
Signóque laudis célebris,
Sexum vicit et sæculum.

Immúnis omnis críminis,
Vitæ suspírans términum,
Patre vocánte lúminum
Choros illústrat Vírginum.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo fecit habitáre illam.

Ad Benedictus, Aña. Dóminus per fímbrias étiam vestiménti Genovéfæ, sibi diléctæ Vírginis, super ægrótos ac váriis deténtos languóribus sanitátum remédia sæpius osténdere dignátus est.

Oratio.

Effúnde super nos, Dómine, spíritum agnitiónis et dilectiónis quo ancíllam tuam Genovéfam implevísti : ut sédula ejus imitatióne tibi sincére obsequéntes; fide tibi, et ópere placeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Commem. Oct. S. Joannis.

AD TERTIAM.

Aña. Fecit quod plácuit Deo.

Capit. Benedixérunt. *supra in Laud.*

℟. *br.* Dómine spes mea * A juventúte mea. Dómine. ℣. In te cantátio mea semper. A juventúte mea. Glória Patri. Dómine.

℣. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus. ℟. Et factus est mihi in salútem.

AD SEXTAM.

Aña. In ecclésiam.

Capitulum. I. *Reg.* xij.

NON derelínquet Dóminus pópulum suum propter magnum nomen suum, quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. Absit autem a me hoc peccátum, ut cessem oráre pro vobis.

℟. *br.* Fortitúdo mea * Et laus mea Dóminus. Fortitúdo. ℣. Et factus est mihi in salútem. Et laus. Glória Patri. Fortitúdo.

℣. In Deo faciémus virtútem. ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

AD NONAM.

Aña. Erat timens Deum.

Capitulum. *Judith.* xiij.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ propter angústias et tribulatiónem géneris tui, sed subvenísti ruínæ ante conspéctum Dei nostri.

℟. *br.* In Deo * Faciémus virtútem. In Deo. ℣. Et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros. Faciémus. Glória Patri. In Deo.

℣. Omnia ossa mea dicent. ℣. Dómine, quis símilis tibi?

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laud.; Psalmi ut in Vesp. B. M. V.

Hymnus.

GAllicæ custos, Genovéfa, gentis,
Quæ tibi virtus data! quæ potéstas!
Signa te nostris décorant morántem
Spléndida terris.
Núminis dici pátiens flagéllum,

Hórrida sævit próperans ab Arcto,
Et Parisínis truculéntus instat
Attila muris.

Ut piis pugnat Genovéfa votis,
Prótinus victor Gothus impoténtem
Sentit effríngi rábiem, pedésque
Lóngius effert.

Súbruit per te simulácra divum,
Ponit et Christo Clodovéus aras;
Súbjicit, spreto Jove, Franca vero
Sceptra Tonánti.

Corda qui mulces subigísque Regum,
O Deus, nostras tibi subde mentes :
Nos et ætérnas ubi Virgo regnat,
Transfer ad arces.
Amen.

℣. Deus præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Ad Magnificat, Aña. Felíci cursu longa vitæ spátia eménsa est, peregrína mundo, venerábilis pópulo, devóta Christo, allelúia.

Comm. Oct. SS. Innocentium et S. Joannis.

DIE XVI. JANUAR.

S. Fursei

Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui relinquéntibus ómnia, céntuplum in hoc sæculo et in futúro vitam ætérnam promisísti : da nobis, intercedénte beáto Fúrseo Abbáte, ut a carnálibus desidériis semper abstineámus, et plenam abstinéntiæ nostræ mercédem a te recípere mereámur. Qui vivis.

Commemorat. præcedentis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Furseus in Hibérnia régio génere natus, cum in pietáte et in sacris lítteris multum profecísset, valerétque dicéndo plúrimum, venit in ínsulam quamdam Hibérniæ vicínam, ibíque monastérium ædificávit : sed, inimicórum invídiæ cedens, venit in Angliam orientálem, ubi álterum

exstrúxit monastérium, cui Foillánum fratrem præfécit; ipse vero in erémum ad Ultánum álterum fratrem secéssit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

CUM ibi jam annum se duríssimis pœniténtiæ labóribus dedísset, vexántibus ea loca bárbaris, tránsiit in Gálliam, Romam petitúrus. Cum per Pontívum iter habéret, Ducis Haimónis fílium ad vitam revocávit; unde brevi in notítiam Erchinoáldo palátii præfécto venit, per quem ei non lícuit Romam pérgere. Hujus ópibus adjútus, Latiníaci, quod oppídulum est ad Matrónam, tértium monastérium pósuit, quod brevi discípulis plúrimis et piíssimis replévit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

VOluit póstea eas ecclésias quibus olim verbum Dei impertíverat, fratrésque suos Ultánum et Foillánum revísere. Eo consílio cum in quemdam Pontívi vicum ad Alteíam flúvium pervenísset, Macerìolas nómine, mortalitátem éxuit, anno sexcentésimo et quinquagésimo. Mórtui corpus Erchinoáldus Perónam deferéndum curávit, ubi post septem et trigínta dies sepúltum est. Quadriénnio post, a sanctíssimis Epíscopis Elígio Noviomènsi et Autbérto Cameracénsi repértum est incorrúptum, et in thecam repósitum, ac demum coram sancto Ludovíco Francórum rege, tribúsque Epíscopis, in elegantióri theca recónditum. Latiníaci etiámnum cólitur os ex divi Fúrsei cápite petrósum.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia super Evang. Ecce nos relíquimus. *de Communi Abbat. j. loco.*

Vesp. a Cap. de S. Antonio. Commem. S. Fursei, et S. Sulpitii.

DIE XVII. JANUAR.

S. Antonii

Confessoris. Duplex.

Ut in Brev. hac die.

Post Commem. præced. fit Commem. S. Sulpitii, Episc. Conf. Aña. Sacérdos et Póntifex. ℣. Elégit eum.

Oratio. Da, quæsumus. *de Communi.*

Pro S. Sulpitio.

Lectio ix.

SUlpítius, a púero pietáti déditus, cum ecclésiis et monastériis construéndis, ac misericórdiæ opéribus esset inténtus, ab Austregísilo Bituricénsi Epíscopo ad diaconátum promótus est, ut in Ecclésia offícium docéndi exercéret. Présbyter consecrátus, a Clotário Secúndo postulátus est, ut in ejus castris Abbátis offício fungerétur; regémque ipsum morbo gravíssimo laborántem, septem diérum oratióne et jejúnio, sanitáti restítuit. Austregísilo succéssor datus, óptimi Præsulis partes implévit. Diœcesánas sæpe Synodos, intérdum étiam provinciáles celebrávit. Judæos omnes in Biturígibus degéntes, ad Christi fidem addúctos, baptizávit. Cum ad ecclésiam noctu oratiónis causa veníret, non ante recedébat quam Psalmórum librum íntegrum recitásset. Indícto trídui jejúnio, suis précibus obtínuit a Dagobérto ut véctigal insólitum, quod plebi Bituricénsi imposúerat, abrogáret. Sedit in Concílio Reménsi sub Sonnátio Epíscopo. Coadjutórem in senectúte sibi dari curávit piíssimum virum Volfoléndum; tuncque totum se dedit levándis et instruéndis paupéribus. Plenus tandem diérum, in Dómino quiévit, sexto décimo Kaléndas Februárii, circa annum sexcentésimum quadragésimum quartum; et in urbe Bituricénsi sepúltus est.

In Laud. Commem. S. Sulpitii. *Aña.* Euge serve. ℣. Amávit.

DIE XXIII. JANUAR.

In Desponsatione B. M. V.

cum S. Joseph.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXVIII. JANUAR.

S. Marcelli

Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Ut in Brev. die xvj. Januarii.

Comm. S. Agnetis secundo, in Brev. hac die.

DIE XXX. JANUAR.
S. Bathildis
Reg. Francorum, Viduæ.
Duplex majus.

Omnia de Communi non Virginum præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui sanctam Bathíldem a servitúte ad sólium ineffábili providéntia extulísti : da nobis ejus intercessióne transférri de servitúte peccáti in regnum dilectiónis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Qui tecum.

Fit Comm. S. Francisci O Doctor... *Deinde S. Aldegundis, Virg. Aña.* Veni sponsa. ℣. Diffúsa est. *nisi transferatur Festum S. Bathildis.*

Oratio. Exáudi nos.

In j. Nocturno, Lectiones de Communi non Virg. Mulíerem fortem.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BAthíldis in Anglia, Sáxonum génere orta, a prædónibus Ercunváldo Majóri domus régiæ véndita, ab eo ad porrigénda sibi pócula adhíbita est; ac demum, mórtua cónjuge, in uxórem expetíta. Quas illa ut vitáret núptias, látebras quæsívit; sed póstmodum ob exímias córporis et ánimi dotes, ad Clodovæi Secúndi conjúgium insperáto pertráhitur. Tum páuperes et ecclésias Clodovæo studióse commendávit: quod ádeo gratum fuit príncipi, ut Genésium Abbátem, póstea Lugdunénsem Epíscopum, regínæ piis opéribus exsequéndis adjutórem déderit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

MOrtuo Clodovæo, trium filiórum, Clotárii, Childérici et Theodórici, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit; regnúmque ac palátium, consíliis Chrodobérti Parisiénsis Epíscopi, et Audoéni Rothomagénsis, sapientíssime moneráta est. Multa præcláre sanxit : simoníacas ordinatiónes abolévit hortátu Sacerdótum; prohíbuit ne quis Christiános vénderet éxteris, aut álio vendéndos abdúceret; plures étiam a servitúte suis súmptibus redémit. Effécit ut, Pontíficum et

Abbátum stúdio, reguláris disciplína in plúribus monastériis aut servarétur, aut restituerétur.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

OB munificéntiam bene mérita est de cœnóbiis Eboriacénsi et Jotrénsi. Aliud exstrúxit Corbeíæ ad Summínam, aliúdque Calæ ad Matrónam restítuit : in quo, relícta Clotário jam adúlto regni administratióne, ipsa, suscépto religiónis hábitu, sub obediéntia Bertíllæ Abbatíssæ, ómnibus exémplo et admiratióni fuit : ibíque, solúto córporis ergástulo, ad perénnis glóriæ sólium evocáta est, anno círciter sexcentésimo octogésimo. Virtúte autem reliquiárum beátæ Bathíldis, quæ Calæ reverénter honorántur, plúrima váriis tempóribus patráta sunt mirácula. Illas agnóvit et venerátus est Augústus Allou, Epíscopus Meldénsis, cum, tértio Idus Júlii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo tértio, nonnúllas excérpsit portiónes; e quibus, instánte Josépho María Porphyriénsi Antístite, Pii Papæ Noni, Pontíficis máximi, sacrísta, duo ossa pretiósa Romam deláta fuérunt.

℟. Fallax grátia.

In iij. Nocturno, Homilia super Evang. Símile est. *de Communi non Virg.*

Pro S. Aldegunde.

Lectio ix.

ALdegúndis virgo, nobilíssimis paréntibus in Bélgio nata, cum uni sponso Christo adhærére statuísset, fugit in secéssum, cui póstea Malbódii nomen; ubi, accépto sacro velámine, monastérium in patérno fundo eréxit, nihílque ex tot divítiis, quibus affluébat, præter tenuíssimum victum, vilémque vestítum sibi servávit. Quamplúrimos étiam sólidos a matre relíctos paupéribus erogávit. Dícere quippe solébat : Sátius est vel unum sólidum própria manu inópibus dare, quam centum post mortem relínquere. In villa sua Curtisólra, cum sui monastérii prædia visitáret, mortem óbiit; ibíque primum sepúlta, deínde Malbódium, non multo post transláta est.

Ecclésia parochiális juxta Meldas ex antiquíssimis tempóribus sub ejus nómine dicáta est.

In Laud. Comm. S. Aldegundis. Aña. Símile est. ℣. Spécie tua. *Si transferatur Fest. S. Bathildis.* ℣. Diffúsa est.

In Vesp. Comm. seq.

DIE III. FEBRUARII.
S. Martinæ
Virg. et Mart. Semid.

Ut in Brev. die xxx. Januarii. Comm. S. Blasii, Ep. Mart. hac die.

Vesp. de seq. Commem. præced.

DIE IV. FEBRUARII.
S. Joannæ Valesiæ
Viduæ. Duplex.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis, hac die.

DIE XI. FEBRUARII.
Apparitionis B. M. V. Immac.
Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XII. FEBRUARII.
S. Andreæ Corsini
Episc. Conf. Duplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die iv. Februarii

DIE XIII. FEBRUAR.
S. Gilberti
Episc. Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, Pastóris nostri Gilbérti digne solémnia celebráre; et sicut illum quibus præerat, verbo et exémplo prodésse voluísti, ita ipsíus apud te semper intercessiónis suffrágia sentiámus. Per Dóminum.

Fit Comm. præced.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Lect. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GIlbértus, nóbilis génere, apud Meldénses, seu apud Haménses in pago Veromanduénsi natus est. Vix ab infántia egréssus, studiórum causa, missus est Quintinópolim; ubi plúrimum in lítteris, magis autem in pietáte, profécit. Ibídem canonicórum albo inscríptus, exémplo fuit ómnibus morum innocéntia, assiduitáte

psalléndi, et mentis recollectióne. Ipsi sua tam præclára índoles Albérti Veromanduórum cómitis grátiam conciliávit; necnon ejus virtútis fama pervénit ad aures Archánradi, Meldénsis Epíscopi, qui précibus vix obtinére pótuit ut suæ diœcésis archidiaconátum suscíperet.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SUO in múnere, tam prudénter se gessit, ut si quid contra Cánones peccátum foret, id summa moderatióne corrígeret. Unde sibi ánimos ita devínxit, ut mórtuo Archánrado ómnium votis fúerit suffféctus. Omnes óptimi præsulis partes implévit Gilbértus; inter ejus virtútes elucébat máxime singuláris cáritas animárum, quarum salútem apud Deum adjuvábat crebris jejúniis et oratiónibus. Canónicis peténtibus assignávit terras et rédditus unde víverent, authénticis lítteris quæ a sancto Leóne Papa Nono póstea confirmátæ sunt. Synodo Calénsi intérfuit anno millésimo octávo.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

NON multo post último morbo corréptus, Antístites Leothéricum Senonénsem et venerábilem Fulbértum Carnoténsem, quos ut ad se veníreut rogáverat, sic allóquitur: Immortáles habémus grates vobis, sacra cápita, lumínaque Galliárum, qui extrémos amíci véteris hálitus vestra benedictióne coronétis, qui vestrum collégam cum ipsa morte colluctántem salutári viático recreétis, qui dénique cadáver exsángue túmulo christiáno componátis. Obiit sanctus Antístes anno millésimo décimo, postquam in episcopátu annos vigínti exegísset. In ecclésia Cathedráli ante altáre sepúltus est. Quæ supérsunt ipsíus relíquiæ áliis intermíxtæ in majóri theca ejúsdem Basílicæ asservántur. Gilbértus a sui ævi scriptóribus vir exímiæ virtútis et glória miraculórum insígnis appellátur. Hydrópici et ígneo morbo corrépti, opem ejus, et quidem mérito, implorábant.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia super Evangel. Homo péregre. *de Communi j. loco.*

In Quadrag. Lect. ix. Fer. et Comm. ejusdem.

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XIV. FEBRUAR.
S. Severini
Abbatis. Dupl. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter seq.

Oratio. Intercéssio.

Fit Comm. præced. et S. Valentini, Mart.

In j. Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

Si venerit in Quadrag., Lect. Beátus vir. *de Communi ij. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SEverínus, in percélebri Agaunénsi monastério primo mónachus, deínde illíus abbas affectus est. Inerat illi ardens cáritas, invícta patiéntia et oratiónis stúdium. Quibus virtútibus Deo placens, hominibúsque se affábilem præbens, ad se veniéntibus opportúna dabat consília, debilésque fratres benígnæ adhortatiónis grátia roborábat. Ea sanctitátis et miraculórum fama præfúlsit, ut ad eum infírmi et a dæmónibus vexáti undecúmque conflúerent, ejúsque précibus sanaréntur. Tunc témporis Clodovéus Magnus, regni sui annum vigésimum quintum agens, longa, et desperáta a médicis febre conféctus, Tranquillíni médici consílio sanctum virum accersívit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

REgis petitióni ánnuit Severínus, eámque frátribus expósuit, quos spíritu Dei præmónuit non ultra se ad eos reversúrum. Statim Agáuno proféctus, cum Nivérnum venísset, Eulàdio Epíscopo muto, surdo et ægrotánti intégram valetúdinem sic restítuit, ut eádem die Missam celebrárit et pópulo benedíxerit. Parísios ingrédiens, óbvium sibi leprósum ósculo sanávit. Regem sua oratióne, et impósita ei casúbula, a febre statim liberávit. Ibi aliquantísper demorátus, plúribus cívibus sanitáti restitútis, et liberáliter annuénte rege, vinctis quos vellet

relaxándi ab eo potestátem accépit.

℞. Amávit eum.

Lectio vj.

CUM propínquum éxitus sui diem præsentíret, Regi et Parisiórum cívibus valedícens, ad castrum Nantónis se cóntulit, ibíque repértos Paschásium et Ursicénum Presbyteros, sic allocútus est : Servi Dei, corpus meum a vobis erit sepeliéndum in isto loco : comméndo vobis memóriam meam; comméndo vobis dilectíssimum fratrem meum Fáustum Presbyterum, qui mihi annos trigínta in afflícto córpore desérvívit; comméndo vobis mónachum meum, nómine Vitálem. His dictis, intra tríduum óbiit, et ab his Presbyteris sepúltus est. Childebértus, ex mandáto Clodovæi patris, super ejus túmulum, miráculis illustrátum, Basílicam ædificávit, et cléricos qui ei deservírent instítuit. Sanctus autem Elígius eúmdem túmulum arte sua mire decorávit. Exstat adhuc in ecclésia parochiáli Nantonénsi Reliquiárum portiúncula, quæ sancti Severíni ab omni memória dícitur.

℞. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. *de Communi pro Abbatibus.*

In Quadrag. Lectio ix. Feriæ, Commem. (*Fer. in Quadr. et*) *S. Valentini Mart. ut in Brev. ac die.*

In Vesp. Comm. S. Raymundi de Pennafort ac SS. Faustini et Jovitæ Martyrum.

DIE XV. FEBRUARII.

S. Raymundi de Pennafort

Conf. Semiduplex.(*m.t.v.*)

Ut in Brev. die xxiij. Januarii.

Lectio ix. et Commem. SS. Faustini et Jovitæ Mm. in Brev. hac die.

In Quadrag., Lectio ix. Fer. Commem. Feriæ et SS. Martyrum.

Vesp. de sequenti, Comm. præced.

DIE XVI. FEBRUAR.

SS. Septem Fundatorum ordinis Servorum B.M.V.

Conf. Duplex.

Ut in Brev. die xj. Februarii.

DIE XXVI. FEBRUAR.

(In anno bissextili xxvij.)

S. Eartongathæ *Virginis. Duplex.*

Omnia de Communi Virginum, præter seq.

Oratio. Exáudi.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Lect. De virgínibus. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ERcongóda, apud Meldénses Eartongátha, mediánte sæculo séptimo, in Cántio nata est. Patrem hábuit Ercumbértum regem, qui primus præcépit et idóla déstrui et quadragesimále jejúnium observári: matrem vero Sexbúrgam, piíssimi Annæ regis Estanglórum fíliam. Cujus germána Hermeníldis, consanguineíque plures utriúsque sexus glóriam Beatórum assecúti sunt. Condígna paréntum sóboles, dedúcta est adhuc puélla in celebérrimum Faræ cœnóbium erudiénda, necnon piissimárum materterárum Saetrúdis et Adalbérgæ mónitis atque exémplis informánda.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

ILlas æmuláta, virginitátis florem Christo dicávit, in ipso vitam omníno abscónditam dúcere sátagens. Unde divíno ita plácuit Sponso, ut de próxima mercéde cértior fíeri merúerit. In somnis enim appáruit vírgini albatórum catérva hóminum, monastérium intrántium, et dicéntium se áureum numísma e Cántio istuc allátum quærere, quod secum assúmerent. Eartongátha ígitur imminéntem sibi mortem prænuntiári percípiens, circumíre cœpit cásulas infirmárum Christi famulárum, eárum máxime quæ vel ætáte provectióres, vel probitáte morum erant insignióres, se ómnium précibus humíliter commén dans.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

PAucis post diébus, circa auróræ tempus, vita functa est, sicque orác uli fidem implévit. Tunc audíti sunt Angelórum concén-

tus a nonnúllis frátribus ejúsdem monastérii, qui in áliis degébant ædibus. Hi statim egréssi sanctíssimam vidérunt ánimam carnis vínculis absolútam, cœlestíque luce perfúsam, ad ætérna pátriæ gáudia migrántem. Sepúltum est venerábile corpus sponsæ Christi in Ecclésia beáti Protomártyris Stéphani; elápso autem die tértio, lapis quo monuméntum tegebátur amótus est, et áltius ipso in loco repósitus : quod dum fíeret, tantæ fragrántiæ suávitas ab imis ebullívit, ut cunctis qui astábant frátribus et soróribus quasi opobálsami cellária esse videréntur apérta. Beátam vírginem Deus multis decorávit miráculis quæ témpore venerábilis Bedæ solébant enarrári.

℟. Afferéntur.

In iij. Noƈturno, Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. *de Communi j. loco.*

In Quadrag., Lectio ix. et Commem. Feriæ.

In Vesp. Comm. seq.

DIE XXVII. FEBR.

(*In anno bissext. xxviij.*)

S. Margaritæ Cortonensis

Pœnitentis. Semiduplex.

Ut in Off. pro aliq. locis die xxvj. hujus.

OFFICIA VOTIVA.

*Qualibet Feria quinta non impedita Officio novem Leƈtionum, extra Adventum, Quadrag., Ferias, Vigilias, Oƈtavasque privilegiatas, * Officium votivum SS. Sacramenti, sub ritu semid.*

*Quolibet sabbato, ut supra non impedito, sub eodem ritu, * Officium votivum Immaculatæ Conceptionis B. M. V.*

Ut in fine Breviarii de Off. Votivis.

In Ecclesia Cathedrali.

Suffragium de S. Stephano,

COMMUNIBUS SUFFRAGIIS ADDENDUM, POST COMMEM. SS. APOSTOLORUM.

AD LAUDES.

Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti; ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus commemoratiónem celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD VESPERAS.

Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos; ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. *ut supra.*

Kalendarium Perpetuum

PRO INSIGNI ECCLESIA MELDENSI

NOTA. — *Festa cruce † notata, Ecclesiæ Meldensi sunt propria; quæ autem asterisco * notantur, eidem Ecclesiæ a sacra Rituum Congregatione sunt concessa; quæ tandem duplici asterisco **, fuerunt pro Ecclesia Meldensi translata, et in Breviario propria die inveniuntur.*

FESTA MOBILIA.

Dom. II. post Epiphaniam. — Festum SS. NOMINIS JESU, *dupl. ij. classis. Comm.* Domin.

Dom. III. post Epiphaniam. — *Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph,* dupl. maj. *Comm.* Domin.

Feria III. post Domin. Septuagesimæ. — * *Oratio D. N. J. C. in monte Oliveti,* dupl. maj.

Feria III. post Domin. Sexagesimæ. — * *Commemoratio Passionis D. N. J. C.* dupl. maj.

Feria VI. post Cineres. — * *SS. Spineæ Coronæ D.N.J.C.,* dupl. maj. *Commem. Feriæ.*

FESTA FIXA.

Festa Novembris.

27 *. *Manifestationis Imm. M. V. a Sacro Numismate,* duplex majus.
28 ** S. Silvestri, Abb. (*e xxvi. huj.*) *duplex.*
29 ** S. Didaci, Conf. (*e xiii. huj.*) *semiduplex.* Vigil. *Comm.* S. Saturnini, Mart.
30 S. ANDREÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*

December.

1 † S. Eligii, Episc. et Conf. *duplex.*
2 S. Bibianæ, Virg. et Mart. *semiduplex.*
3 S. Francisci Xaverii, Conf. *duplex.*
4 S. Petri Chrysologi, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex.* *Comm.* S. Barbaræ, Virg. et Mart.
5 S. Sabbæ, Abb.
6 S. Nicolai, Episc. et Conf., *duplex.*
7 † *S. Faræ,* Virg. *duplex majus.* Vigilia.
8 IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V. *duplex j. classis, cum Octava.*
9 ** S. Ambrosii, Episc., Conf. et Eccl. Doct. (*e vij. huj.*) *dupl. Comm.* Octavæ.
10 * *Translatio Almæ Domus Lauretanæ B. M. V.* dupl. maj. *Comm.* S. Melchiadis, Pap. et Mart.

11 S. Damasi I, Papæ et Conf., *semiduplex. Comm.* Octavæ.
12 De Octava, *semiduplex.*
13 S. Luciæ, Virg. et Mart. *duplex. Comm.* Octavæ et † S. Elisabeth Rosæ, Virg.
14 De Octava, *semiduplex.*
15 Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V. *duplex.*
16 S. Eusebii, Episc. et Mart. *semiduplex.*
17 † S. Leonardi a Portu Mauritio, Conf. (*e xxvii. Nov.*) *duplex.*
18 * *Exspectatio partus B. M. V.* duplex majus.
19
20 Vigilia.
21 S. THOMÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*
22
23
24 Vigilia.
25 NATIVITAS D. N. J. C. *dupl. j. class. cum Oct.*
26 S. STEPHANI, Protomart. *dupl. ij. class., cum Oct. Comm.* Octavæ Nat. et † Omnium SS. Martyrum.
27 S. JOANNIS Apostoli et Evangelistæ, *duplex ij. classis. cum Oct. Comm.* Octavarum.
28 SS. INNOCENTIUM, *duplex ij. classis. cum Oct. Comm.* Octavarum.
29 S. Thomæ Cantuariensis, Episc. et Mart. *duplex. Comm.* Octavarum.
30 De Dominica infra Octavam Nativitatis, vel de Octava, *semiduplex. Comm.* aliarum Octavarum.
31 S. Silvestri I, Pap. et Conf. *duplex. Comm.* Octavarum.

Januarius.

1 CIRCUMCISIO DOMINI, *duplex ij. classis.*
2 Octava S. Stephani, Protom., *duplex. Comm.* Octavarum et † S. Aspasii, Conf..
3 † S. GENOVEFÆ, Virg. *duplex ij. classis. Comm.* diei Oct. S. Joannis.
4 Octava SS. Innocentium, *duplex.*
5 Vigilia Epiphaniæ, *semid. Comm.* S. Telesphori, Papæ et Mart.
6 EPIPHANIA DOMINI, *duplex j. classis cum Oct.*
7 De Octava Epiphaniæ, *semid.*
8 De Octava, *semid.*
9 De Octava, *semid.*
10 De Octava, *semid.*
11 De Octava, *semid. Comm.* S. Hygini, Papæ et Mart.
12 De Octava, *semid.*
13 Octava Epiphaniæ, *duplex.*
14 S. Hilarii, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* S. Felicis, Presb. et Mart.

15 S. Pauli, primi Eremitæ, Conf. *duplex*. *Comm*. S. Mauri, Abbatis.
16 † S. Fursei, Abb. *duplex*.
17 S. Antonii, Abb. *duplex*. † *Comm*. S. Sulpitii, Episc. Conf.
18 *Cathedra S. Petri Romæ*, duplex maj. *Comm*. S. Pauli Ap. et S. Priscæ, Virg. et Mart.
19 S. Canuti, Regis Mart. *semid. ad libit. Comm*. SS. Marii, et soc. Mart.
20 SS. Fabiani Pap. et Sebastiani, Mart. *duplex*.
21 S. Agnetis, Virg. et Mart. *duplex*.
22 SS. Vincentii et Anastasii, Mart. *semid*.
23 * *Desponsatio B. M. V.* duplex maj. *Comm*. * S. Joseph Sponsi et S. Emerentianæ, Virg. et Mart.
24 S. Timothei, Episc. et Mart. *duplex*.
25 *Conversio S. Pauli*, dupl. maj. *Comm*. S. Petri Ap.
26 S. Polycarpi, Episc. et Mart. *duplex*.
27 S. Joannis Chrysostomi, Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl*.
28 ** S. Marcelli I, Papæ et Mart. (*e xvj. huj.*) *semid*. *Comm*. S. Agnetis, secundo.
29 S. Francisci Salesii, Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl*.
30 † *S. Bathildis*, Reginæ, nec Virg. nec Mart. *dupl. maj*. *Comm*. † S. Aldegundis, Virg.
31 S. Petri Nolasci, Conf. *duplex*.

Februarius.

1 S. Ignatii, Episc. et Mart., *duplex*.
2 PURIFICATIO B. M. V., *duplex ij. classis*.
3 ** S. Martinæ, Virg. et Mart., (*e xxx. Jan.*) *semid*. *Comm*. S. Blasii, Episc. et Mart.
4 * S. Joannæ Valesiæ, Vid., *duplex*.
5 S. Agathæ, Virg. et Mart., *duplex*.
6 S. Titi, Episc. et Conf. *duplex*. *Comm*. S. Dorotheæ, Virg. et Mart.
7 S. Romualdi, Abb., *duplex*.
8 S. Joannis de Matha, Conf. *duplex*.
9 S. Cyrilli Alexandrini, Episc. Conf. et Eccl. Doct., *dupl*. *Comm*. S. Apolloniæ, Virg. et Mart.
10 S. Scholasticæ, Virg. *duplex*.
11 * *Apparitionis B. M. V. Immac.*, dupl. maj.
12 ** S. Andreæ Corsini, Episc. et Conf. (*e iv. huj.*) *dupl*.
13 † S. Gilberti, Episc. et Conf. *duplex*.
14 † S. Severini, Abb., (*ex xj. huj.*) *duplex*. *Comm*. S. Valentini, Presb. et Mart.
15 ** S. Raymundi de Pennafort, Conf. (*e xxiii. Jan.*) *semiduplex*. *Comm*. SS. Faustini et Jovitæ, Mart.
16 ** SS. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Conf. (*ex xj. huj.*) *duplex*.
17

18 S. Simeonis, Episc. et Mart. *simplex.*
19
20
21
22 *Cathedra S. Petri Antiochiæ,* duplex majus. *Comm.* S. Pauli.
23 S. Petri Damiani, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* Vigiliæ.
24 S. MATHIÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*
25
26 † S. Eartongathæ, Virg. *duplex.*
27 * S. Margaritæ Cortonensis, Pœnitentis, *semid.*
28

In anno bissextili Februarius habet dies XXIX, de S. Mathia fit die XXV, et duo sequentia Festa similiter procrastinantur.

Martius.

1
2
3
4 S. Casimiri, Conf. *semiduplex. Comm.* S. Lucii I, Papæ et Mart.
5
6
7 S. Thomæ de Aquino, Conf. et Eccl. Doct. *dupl. Comm.* SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.
8 S. Joannis de Deo, Conf., *duplex.*
9 S. Franciscæ Romanæ, Vid. *duplex.*
10 SS. Quadraginta Martyrum, *semiduplex.*
11
12 S. Gregorii I. Papæ Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*

Officia votiva.

Feria II. De SS. Angelis, *semiduplex*
Feria III. De SS. Apostolis, *semidupl.*
Feria IV. De S. Joseph, Sponso B. M. V. *semidupl.*
Feria V. De SS. Sacramento, *semiduplex.*
Feria VI. De Passione D. N. J. C. *semid.*
Sabbato. De Immac. Conceptione B. M. V. *semid.*
Commem. S. Stephani

Melden.

UT Kalendarium perpetuum in usum Diœceseos Melden, anno 1855 a sa. me. Pio Papa IX approbatum, ad accuratiorem formam redigeretur, simulque additamenta et variationes, quæ volventibus annis ad pietatis cultusque incrementum indictæ fuere, vel hac ætate inducendæ, Rubricis et Decretis apprime responderent, Rm̃us Dñus Emmanuel de Briey Episcopus Melden, votis etiam sui Rm̃i Capituli libenter obsecundans, Kalendarium ipsum reformare studuit, illudque ordinatum supremæ Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII sanctioni demississime subjecit.

Quum vero de mandato ejusdem Ssm̃i Domini Nostri, Sacrorum Rituum Congregatio ejusmodi Kalendarium juxta præfinitas regulas expenderit et ordinaverit, ac probari posse censuerit sub modo tamen ac forma quibus superiori in exemplari prostat; Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacri Consilii ab Em̃o Dño Cardinali eidem sacro Cœtui Præfecto relatam ratam habens ejusmodi Kalendarium approbavit illudque a Clero Diœceseos Melden tam sæculari quam Regulari Diœcesano Kalendario utente, in Horis Canonicis persolvendis Sacroque litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 Februarii 1898.

L. M. Card. PAROCCHI.

Operam·non·perdit·qui·Deo laborat

OFFICIA PROPRIA

AD USUM

Insignis Ecclesiae Meldensis

A SS. D. N. PIO PAPA IX.

ET A SS. D. N. LEONE PAPA XIII.

APPROBATA ET CONCESSA

AC DE MANDATO

Ill. et RR. DD. EMMANUEL de BRIEY

EPISCOPI MELDENSIS

EDITA.

PARS VERNA.

Typis Societ. Sancti Joannis

Desclée, Lefebvre et Soc.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congreg. Typogr.

MDCCCXCVIII.

...uel de Briey

SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

MELDENSIS.

...ano additum fuerit *Proprium a San-*
...regatione pro Diœcesi Meldensi ap-
...bis legitime constet hujus Proprii no-
...rimam fideliter exaratam *necnon se-*
... Sedis decreta completam et auctam,
... diligenti facta collatione, concordare,
...undique licentiam dedimus, prout per
...us ac licentiam damus. Hujus autem
...m commisimus Moderatoribus Societatis
...stæ in civitate Tornacensi.

...b signo nostro episcopali sigilloque nostro
...scopatus nostri subscriptione, die XXIII
... Domini MDCCCXVIII.

† Emmanuel Epũs Melden.

... ac R. R. Episcopi Meldensis.
H. Fleury.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 7 Junii 1898.
G. F. J. Bouvry Vic. Gen.

PROPRIA

Ecclesiae

IX.

...ropria
...lesiae Meldensis.

...ARS VERNA.

...vilia.

SEXTA
...NICAM I. QUA-
...GESIMÆ.

**...aceæ et Cla-
...n D. N. J. C.**

...uplex majus.

...n Offic. Sanctor. pro ...i. locis hac Feria.

FERIA SEXTA
'OST DOMINICAM II. QUADRAGESIMÆ.

Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliquibus locis hac Feria.

FERIA SEXTA
POST DOMINICAM III. QUADRAGESIMÆ.

SS. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliquibus locis hac Feria.

FERIA SEXTA
POST DOMINICAM IV. QUADRAGESIMÆ.

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliquibus locis hac Feria.

In Ecclesia Cathedrali.

Suffragium de S. Stephano,

COMMUNIBUS SUFFRAGIIS ADDENDUM, POST COMMEM. SS. APOSTOLORUM.

AD LAUDES.

Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti; ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus commemoratiónem celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD VESPERAS.

Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos; ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. *ut supra.*

Kalendarium Perpetuum

PRO INSIGNI ECCLESIA MELDENSI

NOTA. — *Festa cruce † notata, Ecclesiæ Meldensi sunt propria; quæ autem asterisco * notantur, eidem Ecclesiæ a sacra Rituum Congregatione sunt concessa; quæ tandem duplici asterisco **, fuerunt pro Ecclesia Meldensi translata, et in Breviario propria die inveniuntur.*

FESTA MOBILIA.

Dom. II. post Epiphaniam. — Festum SS. NOMINIS JESU, *dupl. ij. classis. Comm.* Domin.

Dom. III. post Epiphaniam. — *Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph,* dupl. maj. *Comm.* Domin.

Feria III. post Domin. Septuagesimæ. — * *Oratio D. N. J. C. in monte Oliveti,* dupl. maj.

Feria III. post Domin. Sexagesimæ. — * *Commemoratio Passionis D. N. J. C.* dupl. maj.

Feria VI. post Cineres. — * *SS. Spineæ Coronæ D.N.J.C.,* dupl. maj. *Commem. Feriæ.*

FESTA FIXA.

Festa Novembris.

27 * *Manifestationis Imm. M. V. a Sacro Numismate,* duplex majus.
28 ** S. Silvestri, Abb. (*e xxvi. huj.*) *duplex.*
29 ** S. Didaci, Conf. (*e xiii. huj.*) *semiduplex.* Vigil. *Comm.* S. Saturnini, Mart.
30 S. ANDREÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*

December.

1 † S. Eligii, Episc. et Conf. *duplex.*
2 S. Bibianæ, Virg. et Mart. *semiduplex.*
3 S. Francisci Xaverii, Conf. *duplex.*
4 S. Petri Chrysologi, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* S. Barbaræ, Virg. et Mart.
5 S. Sabbæ, Abb.
6 S. Nicolai, Episc. et Conf., *duplex.*
7 † *S. Faræ,* Virg. *duplex majus.* Vigilia.
8 IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V. *duplex j. classis, cum Octava.*
9 ** S. Ambrosii, Episc., Conf. et Eccl. Doct. (*e vij. huj.*) *dupl. Comm.* Octavæ.
10 * *Translatio Almæ Domus Lauretanæ B. M. V.* dupl. maj. *Comm.* S. Melchiadis, Pap. et Mart.

Commem. præced. et Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *de Communi j. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GIlbértus nóbilis génere, apud Meldénses, seu apud Haménses in pago Veromanduénsi natus est. Vix ab infántia egréssus, studiórum causa, missus est Quintinópolim; ubi plúrimum in lítteris, magis autem in pietáte, profécit. Ibídem canonicórum albo inscríptus, exémplo fuit ómnibus, morum innocéntia, assiduitáte psalléndi, et mentis recollectióne. Ipsi sua tam præclára índoles Albérti Veromanduórum Cómitis grátiam conciliávit; necnon ejus virtútis fama pervénit ad aures Archánradi, Meldénsis Epíscopi, qui précibus vix obtinére pótuit ut suæ diœcésis archidiaconátum suscíperet.

℟. Invéni David.

Lectio v.

QUO in múnere tam prudénter se gessit, ut si quid contra Cánones peccátum foret, id summa moderatióne corrígeret. Unde sibi ánimos ita devinxit, ut mórtuo Archánrado ómnium votis fúerit sufféctus. Omnes óptimi Præsulis partes implévit Gilbértus; inter ejus virtútes elucébat máxime singuláris cáritas animárum, quarum salútem apud Deum adjuvábat crebris jejúniis et oratiónibus. Canónicis peténtibus assignávit terras et réditus unde víverent, authénticis lítteris quæ a sancto Leóne Papa Nono póstea confirmátæ sunt. Synodo Calénsi intérfuit anno millésimo octávo.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

NON multo post último morbo corréptus, Antístites Leotherícum Senonénsem et venerábilem Fulbértum Carnoténsem, quos ut ad se venírent, rogáverat, sic allóquitur : Immortáles habémus grates vobis, Sacra Cápita, luminaque Galliárum, qui extrémos amíci véteris hálitus vestra benedictióne coronétis, qui vestrum collégam cum ipsa morte collu-

ctántem salutári viático recreétis, qui dénique cadáver exsángue túmulo christiáno componátis. Obiit sanctus Antístes anno millésimo décimo postquam in episcopátu annos vigínti exegísset. In ecclésia Cathedráli ante altáre sepúltus est. Quæ supérsunt ipsíus relíquiæ áliis intermíxtæ in majóri theca ejúsdem basílicæ asservántur. Gilbértus a sui ævi scriptóribus vir exímiæ virtútis et glória miraculórum insígnis appellátur. Hydrópici et ígneo morbo corrépti opem ejus, et quidem mérito, implorábant.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi j. loco.*

Lectio ix. de Homilia Feriæ, et Comm. ejusdem in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XIV. FEBRUAR.

S. Severini

Abbatis. Dupl. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio. Intercéssio. *de Communi pro Abbatibus.*

Comm. præced., Feriæ et S. Valentini Mart. ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lectiones. Beátus vir. *de Communi ij. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SEverínus, referénte Fausto Presbytero, in Agaunénsi monastério, ubi sanctus Mauritius quiéscit, primum Mónachus, deínde Abbas efféctus est. Ea sanctitáte et miraculórum grátia præfúlsit, ut ad eum infírmi et a dæmónibus vexáti undecúmque conflúerent, ejúsque précibus sanaréntur. Tunc témporis Clodovæus Magnus, annum regni agens vigésimum quintum, diutúrna febre conféctus, et a médicis deplorátus, suadénte Tranquillíno médico, sanctum virum accersívit. Annuit petitióni regis Severínus; quod frátribus notum fáciens illos spíritus instínctu præmónuit non ultra se reversúrum.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

A Gauno proféctus, Nivernúmque tránsiens, Euládio Epíscopo, morti próximo, íntegram valetúdinem sic restítuit, ut eódem die Póntifex missas celebráverit, et pópulo benedíxerit. Parísios véniens, óbvium sibi juxta portam urbis leprósum osculátus, illum sputo líniens, adhíbita oratióne, mundávit. Régiam ingréssus, detráctam sibi casúbulam Clodovæo impósuit, eúmque statim liberávit a febre. Ibi aliquándiu morátus, multos váriis morbis vexátos sanitáti restítuit. Inopes ex régiis thesáuris, ipso rege liberáliter annuénte, fovit : a quo étiam accépit potestátem vinctos quos vellet, relaxándi.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

CUM, propínquum sui éxitus diem præséntiens, regi et Parisiórum cívibus valedixísset, ad Castrum-Nantónis se cóntulit; ibíque repértos Paschásium et Ursicínum Presbyteros sic allocútus est : Servi Dei, corpus meum a vobis erit sepeliéndum in isto loco : comméndo vobis memóriam meam; comméndo vobis dilectíssimum fratrem meum Faustum Presbyterum, qui mihi annos trigínta in afflícto córpore deservívit; comméndo vobis mónachum meum, nómine Vitálem. His dictis, intra tríduum óbiit, et ab his Presbyteris sepúltus est. Childebértus, ex mandáto Clodovæi patris, super ejus túmulum miráculis illustrátum basílicam ædificávit, et cléricos qui ei deservírent instítuit. Sanctus autem Elígius eúmdem túmulum arte sua mire decorávit. Exstat adhuc in ecclésia parochiáli Nantonénsi Reliquiárum portiúncula, quæ sancti Severíni ab omni memória dícitur.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. *de Communi pro Abbatib.*

Lectio ix. de Homilia Feriæ, Comm. Feriæ et S. Valentini, Mart.

In ij. Vesp. Comm. sequentis.

DIE XV. FEBRUARII.
S. Raymundi de Pennafort
Confessoris.

Semiduplex. (*m. t. v.*)

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ Sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Comm. Feriæ ac SS. Faustini et Jovitæ, Mart., ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lectiones. Justus. *de Communi j. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus Barcinonénsis ex nóbili família de Pénnafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício, civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus ibídem sacros Canónes magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcionnénsis Epíscopus cum Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine Fratrum Prædicatórum, solémni emíssa professióne, ut

novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret : tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo Primo Arragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo Religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt : cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accommodatíssimas, quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

AB eódem Gregório Romam accersítus, et Capelláni, ac Pœnitentiárii, et Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Románórum Pontíficum decréta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit. Et totíus órdinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Arragóniæ regi Sacræ inquisitiónis offícii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula; inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónam reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis conféceri, et suum Cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo

quinto, quem Clemens octávus in Sanctórum número rétulit.

℣. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi. *de Communi Conf. non Pont. j. loco.*

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

In Laudibus fit Commemoratio Feriæ ac SS. Faustini et Jovitæ Martyrum.

Vesperæ de sequenti. Commem. præced. et Feriæ.

DIE XVI. FEBRUAR.

SS. Septem Fundatorum Ordinis Servor. B. M. V.

Conf. Duplex.

Ut in Brev. die xj. Februarii.

DIE XXVI. EEBRUAR.

(In anno bissextili, die XXVII.)

S. Eartongathæ

Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter seq.

Oratio. Exáudi.

Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones. De virgínibus. *de Communi j. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ERcongóda, apud Meldénses Eartongátha, mediánte sæculo séptimo in Cántio nata est. Patrem hábuit Ercumbértum regem, qui primus præcépit et idóla déstrui et quadragesimále jejúnium observári : matrem vero Sexbúrgam, piíssimi Annæ regis Estanglórum fíliam. Cujus germána Hermeníldis, consanguineíque plures utriúsque sexus glóriam Beatórum assecúti sunt. Condígna paréntum sóboles, dedúcta est adhuc puélla in celebérrimum Faræ cœnóbium erudiénda, necnon piissimárum materterárum Sætrúdis et Adalbérgæ mónitis atque exémplis informánda.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

ILlas æmuláta, virginitátis florem Christo dicávit, in ipso vitam omníno abscónditam dúcere ságens. Unde divíno ita plácuit sponso, ut de próxima mercéde cértior fíeri merúerit. In somnis enim appáruit vírgini al-

batórum catérva hóminum, monastérium intrántium et dicéntium se áureum numísma e Cántio istuc allátum quærere, quod secum assúmerent. Eartongátha ígitur imminéntem sibi mortem prænuntiári percípiens, circumíre cœpit cásulas infirmárum Christi famulárum, eárum máxime quæ vel ætáte provectióres, vel probitáte morum erant insignióres, se ómnium précibus humíliter commméndans.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

PAucis post diébus, circa auróræ tempus, vita functa est, sicque oráculi fidem implévit. Tunc audíti sunt Angelórum concéntus a nonnúllis Frátribus ejúsdem monastérii qui in áliis degébant ædibus: Hi statim egréssi sanctíssimam vidérunt ánimam carnis vínculis absolútam, cœlestíque luce perfúsam, ad ætérna pátriæ gáudia migrántem. Sepúltum est venerábile corpus sponsæ Christi in ecclésia beáti Protomártyris Stéphani; elápso autem die tértio, lapis quo monuméntum tegebátur amótus est, et áltius ipso in loco repósitus: quod dum fíeret, tantæ fragrántiæ suávitas ab imis ebullívit, ut cunctis qui astábant Frátribus et Soróribus quasi opobálsami cellária esse videréntur apérta. Beátam vírginem Deus multis decorávit miráculis quæ témpore venerábilis Bedæ solébant enarrári.

℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Simile est regnum cœlórum thesáuro. *de Comm. Virg. j. loco.*

Lectio ix. de Homilia Feriæ, et Commem. ejusdem in Laud.

In Vesp. Comm. seq. et Feriæ.

DIE XXVII. FEBR.

(*In anno bissextili, die xxviij.*)

S. Margaritæ Cortonensis

Pœnitent. Semiduplex.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliquibus locis, die xxvj. Febr.

DIE XVIII. MARTII.

S. Gabrielis

Archang. Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliqu. locis hac die.

DIE XX. MARTII.
S. Cyrilli Hierosolymitani
Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex. (*m.t.v.*)
Ut in Brev. die xviij. Martii.

DIE XXII. APRILIS.
SS. Soteris et Caii
Pontif. et Martyrum. Semiduplex.
Ut in Brev. hac die.
Post Commem. SS. Soteris et Caii fit Commem. S. Opportunæ Virg. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua. *Oratio.* Exáudi nos. *de Communi.*

Pro S. Opportuna.

Lectio ix.

Opportúna, Chrodogángi Sagiénsis Epíscopi et Mártyris soror, cum in Ecclésia illud ex Evangélio audísset : Vade, vende quæ habes et da paupéribus; abjéctis sæculáribus ornaméntis, cœnóbium in saltu Algiæ situm prope Almaníscas, quod Monasteriólum dicebátur, ingréssa, religiónis velum episcopáli benedictióne consecrátum accépit. Ibi tantis virtútibus enítuit, ut, reluctántem licet, moniáles unánimi consénsu eam sibi præfécerint. Ex eo témpore, majóri abstinéntia et perpétuo cilício cœpit corpus afflígere, pervígiles sæpe noctes in Dei láudibus ágere, féria quarta et sexta cibis ómnibus abstinére, áliis diébus, hordeáceo pane uti et aqua, adhíbitis Domínica propter diéi veneratiónem piscículis, Soróribus necessária ómnia ínterim suppéditans. Mórtuo Chrodogángo, cum possidéndi Christi desidério magis incenderétur, apparuérunt illi sanctæ vírgines Lucía et Cæcília, et imminéntem mortem prænuntiárunt. Quare accépto Eucharístiæ sacraménto, migrávit in cœlum. Sepúlta est juxta fratris sepúlcrum : ibíque Deus multas virtútes operátus est. Corpus ejus, témpore Normannicárum incursiónum, translátum est in quoddam agri Parisiénsis prædium, nómine Muntíacum-Novum, quod nunc vicus est diœcéseos Meldénsis. Sanctæ vírginis caput, plúribus miráculis celebérrimum, ibídem magno fidélium concúrsu etiámnum honorátur.

In Laud. Commem. Aña. Símile est, ℣. Diffúsa. *et Orat.* Exáudi.

DIE XXVI. APRILIS.
B. M. V. de Bono Consilio.
Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

Fit Commem. S. Autarii, Conf. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio. Deus qui nos. *de Communi 1. loco.*

Pro S. Autario.

Lectio ix.

AUtárius, Vultíaci ad Matrónam olim dóminus nunc patrónus, in aula regum Theodobérti et Clotárii Junióris cláruit. Uxórem Agam hábuit, non imparem géneris orígine; ex qua fílios suscépit Adónem et Audoénum, in sæculo póstea et in Ecclésia clarióres. Præcípuam vero nobilitátis laudem, in Christiánæ religiónis devotióne, sapientíssimi cónjuges posuérunt; necessitátibus peregrinórum, páuperum, monachórum, suas omnes opes impéndere satagéntes, bonúmque ad omnes, secúndum Apóstolum, operári, máxime autem ad domésticos fídei. Columbánum a Regína Brunechílde e Burgúndia pulsum miro gáudio excepérunt : et ipsi benedicéndum utrúmque fílium obtulérunt. Benedictiónis párticeps ipse pater ita quotidiáno virtútum increménto profécit juxta Hildegárium, Meldénsem Epíscopum, ut post óbitum insígnibus miráculis coruscáverit.

Comm. in Laud. Aña. Euge, serve. ℣. Justum dedúxit. *et Orat.* Deus, qui nos.

DIE XXVII. APRILIS.
SS. Cleti et Marcellini
Pontif. et Martyrum.
Semiduplex.

Ut in Breviar. heri.

DIE XXIX. APRILIS.
S. Petri
Mart. Duplex.

Ut in Brev. hac die.

Commemoratio
S. Roberti,
Abbat.

In Vesp. post Comm. præced. fit Comm. S. Roberti per Añam. Similábo. ℣. Amávit, *et Orat.* In-

tercéssio. *de Communi Conf. non Pontif.*

Pro S. Roberto.

Lectio ix.

RObértus in Campánia nóbili prosápia ortus, primum effúlsit inter mónachos cœnóbii sancti Petri de Cella Trecénsi, unde edúctus est ut Priorátui conventuáli sancti Aigúlfi apud Pruvínum recens institúto præficerétur. Deínde perfectióris vitæ sectátus viam, Molisménsem Lingonénsis agri silvam ádiit; ubi, cóndito monastério, vitam ádeo páuperem duxit et ásperam, ut sæpius herbis fructibúsque sponte in silva nascéntibus, una cum sóciis vescerétur. Horum crescénte in dies sanctitátis fama, amplíssima brevi facta sunt, piis fidélium largitiónibus, cœnóbii bona. Sed ægre ferens, paulo post, Robértus, prístinæ profes- siónis stúdium sensim in suis refrigéscere, migrávit in locum horróris et vastæ solitúdinis, nómine Cistércium, in quo celebérrimi Cisterciénsis órdinis fundaménta jecit; sola Régula sancti Benedícti sine ullis constitutiónibus et interpretatiónibus usus. Obsecundánte vero románo Pontífice, votis monachórum ánnuens, ad Molísmum rédiit; ubi plenus diérum, meritísque onerátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo décimo.

In Laud. Comm. per Añam. Euge. ℣. Justum, *et Orat.* Intercéssio.

DIE I. MAII.
SS. Philippi et Jacobi

Apost. Duplex ij. classis. Ut in Brev. hac die.

In Matut. pro S. Blandino, Conf.

Lectio ix.

BLandínus humílibus paréntibus natus, sed propter morum innocéntiam illústris, in ínsula Majóris Mucræ non longe a Faræ monastério, sæculo non satis certo, vitam vivébat integérrimam. Fundum hunc sibi acquisíerat ex beneficéntia viri cujúsdam nóbilis, nómine Raimérici, cujus aliquándiu páverat porcos. Ibi vero sanctus Anachoréta suis

mánibus, et ædículam sub invocatióne sancti Petri, et cellam ædículæ contíguam exstrúxerat, ubi, consummáto vitæ cursu; obdormívit tandem in Dómino. Prædícta cella Abbátiæ Cellénsi dedit oríginem, quæ undécimo vergénte sæculo, in priorátum redácta est. Relíquiæ sancti Blandíni quæ ibídem olim colebántur, in ecclésiam ejúsdem loci baptismálem, labénte sæculo décimo octávo, translátæ sunt, et etiámnum honorántur.

In Laud. Commem. S. Blandini per Añam. Euge. ℣. Justum, *et Orat.* Deus, qui nos. *de Comm. Conf. non Pontif.*

DIE II. MAII.

S. Athanasii

Episc. Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.
Ut in Brev. hac die.
Fit Commem.

S. Waldeberti

Abbatis.

In Vesp. post Comm. S. Athanasii per Añam. Similábo eum viro... ℣. Justum dedúxit... *Oratio.* Intercéssio. *de Comm. Conf. non Pont.*

Pro S. Waldeberto.

Lectio ix.

WAldebértus in diœcési Meldénsi, nóbili et Sicámbro génere natus, milítiæ primum nomen dedit. Hábitu miles, conversatióne religiósus, tandem sanctióris vitæ incénsus desidério, monásticen in ascetério Luxoviénsi ampléxus est, armis super altáre solémniter depósitis. Eboriaci aliquándiu, jubénte beáto Eustásio, cum sancto Chagnoáldo resédit, ut sanctam Faram et ejus sócias Régulam edocéret, atque structúræ cœnóbii perficiéndæ invigiláret. Cum esset vir ómnium fama laudábilis, potens ópere et sermóne, doctrina exúberans, sanctitáte conspícuus, Eustásio Luxoviénsi Abbáti suffécus est in regímine fratrum. Hujus ardénti caritáte, per Galliárum províncias ágmina monachórum et sacrárum puellárum exámina ubíque pullulárunt. Luxoviénsi autem monastério per annos quadragínta magna cum laude administráto, migrávit ad Dóminum sexto Nonas Máias, anno sé-

ptimi sæculi círciter sexagésimo sexto.

In Laud. Comm. per Añam. Euge, serve bone. ℣. Amávit eum. *Oratio.* Intercéssio... *de Communi pro Abb.*

¶ *Quod si Festum S. Athanasii transferatur, ℣℣. pro S. Walderto non mutantur, sed sumuntur de Communi modo consueto.*

DIE IV. MAII.

S. Monicæ

Vid. Duplex.

Ut in Brev. hac die.

Post Commem. S. Monicæ, fit Comm. S. Quiriaci, Episc. et Mart. Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Quiríaci Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro S. Quiriaco.

Lectio ix.

QUiríacus seu Cyríacus Epíscopus, dum in Palæstína Jesum Christum fórtiter et constantíssime confiterétur, cruciátus innúmeros perpéssus est, et gloriósam martyrii palmam reportávit. Cujus insígnis triúmphus mox disseminátus est apud Gálliam; et in óppido Pruvinénsi peculiári veneratióne beátus Quiríacus honorátus est. Sub ejus título Ecclésia antíquitus erécta fúerat, cum Henrícus Primus, Campániæ comes, sacrum illíus caput ex Oriénte Pruvínum áttulit, et novam amplíssimæ ac nobilíssimæ structúræ basílicam ædificávit. Hæc vero basílica, nunc parochiális, decorabátur olim insígni clericórum collégio, multísque ditabátur privilégiis et immunitátibus. In eádem servátur pars áliqua sancti Quiríaci cápitis, cujus translátio quarto Kaléndas Augústi celebrabátur.

Comm. in Laud. Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte mártyres cum corónis quibus coronávit

eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.
Oratio. Infirmitátem. *ut supra.*

DIE XV. MAII.
S. Isidori
Agricolæ Conf. Duplex.
Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XVI. MAII.
S. Joannis Nepomuceni
Mart. Duplex.
Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXI. MAII.
S. Ubaldi
Episc. Conf.
Semid. m. t. v.
Ut in Brev. die xvj. Maii.

DIE XXIV. MAII.
B. M. V.
sub titulo
Auxilium Christianorum.
Duplex majus.
Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXVII. MAII.
S. Hildeverti
Episc. et Confess.
Duplex majus.
Omnia de Comm. Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, bonórum óperum auctor et remunerátor, qui in beáto Hildevérto pastóre nostro, humilitátis et pœniténtiæ nobis exémplar ostendísti: da, quæsumus, ut angústam viam, per quam ille præcéssit, fidéliter insisténtes, ad cœléste regnum perveníre mereámur. Per Dóminum.

Commem. præced., ac S. Joannis Papæ et Mart. ut in Brev. hac die.

In j. Noct. Lect. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIldevértus ortu Meldénsis, Faróni a patre Adalbérto erudiéndus tráditus est, et sub ejus disciplína in monastério institútus. Suas ob insignióres virtútes, ad episcopálem Meldórum Cathédram, Faróne mórtuo, vocátus, in ea sicut in cœnóbio

plúrima pietátis édidit specímina. Scripturárum lectióni atténtus, carnem cilício et mirábili abstinéntia domans, gregem suum verbo, oratiónibus, eleemósynis, benignitáte et ómnium virtútum exémplo pascens, nihil eórum quæ sui múneris essent, prætermíttere studébat. ℟. Invéni David.

Lectio v.

ATtámen, referénte uno ex successóribus ejus Hildegário, cum præter illórum témporum consuetúdinem, ecclésiam in honórem Sancti-Christi ædificásset, in erróris suspiciónem íncidit, et in Synodo ab episcopáli offício suspénsus est, donec resipuísset. Cui quidem senténtiæ summa cum humilitáte se ipse subjécit Hildevértus; et inde in virtútes magis ac magis ita profécit, ut post óbitum, miráculis clarus, honóres sanctióribus débitos consecútus fúerit. Mórtuus est autem sexto Kaléndas Júnii, anno círciter sexcentésimo et octogésimo, qua die ejus memóriam célebrat ecclésia Meldénsis.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

SEpúltus est Hildevértus in ecclésia quam ipse, sexto fere ab urbe Meldénsi milliário, ædificáverat in pago Vigneliáco. Célebris est ejus cultus apud Górnacum, Normánniæ óppidum haud ignóbile, ad Eptam flúvium, ubi insígnem sui nóminis habet ecclésiam, quæ olim collegiális, nunc parochiális est. Ibídem ipsíus caput frequénti populórum concúrsu honorátur.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre profíciscens. *de Communi j. loco.*

Lectio ix. de S. Joanne, et Commem. ejusdem in Laud. ut in Brev.

In Vesp. Commemor. sequentis.

DIE XXVIII. MAII.

S. Germani

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui beátum Germánum, Confessórem tuum atque Pon-

tíficem, pastoráli sollicitúdine gloriósum effecísti, et miráculis donásti : te súpplices exorámus, ut cujus hódie mérita recólimus a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Fer. II. vel IV. Rogat., Lect. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErmánus, apud Æduos honéstis paréntibus natus, a Scopilióne propínquo educátus est, cum quo ad matutínas preces ecclésiam, mille passus pene distántem, quacúmque áeris intempérie adíbat. Présbyter ordinátus, ex mónacho factus est Abbas monastérii sancti Symphoriáni Augustodunénsis. Eusébio Parisiórum Epíscopo mórtuo sufféctus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Hora noctis tértia ecclésiam ingréssus, non recedébat ante dilúculum, céteris de clero per tres vigílias sibi vicíssim ad psalléndum succedéntibus. Ita Deo erat inténtus, ut de illo semper áliquid conférret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret, et dum iter ágeret, cursum canónicum nudo cápite étiam inter equitándum persólveret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

MIra beáti Pontíficis in páuperes, máxime vero in servos captivósque rediméndos beneficéntia fuit, Childebérto ingéntes ei pecúnias subministránte. Hunc apud Cellas in pago Melodunénsi gráviter ægrotántem impositióne mánuum restítuit sanitáti. Unde in memóriam benefícii rex ipsam villam donávit Matri Ecclésiæ Parisiénsi. Germánus accersítus a Clotário, quem Deus, in ultiónem contémpti minístri sui, percússerat, illum admótis véstibus sanávit. Caribértum reprehéndit, qui uxóris sorórem dúxerat, eíque sacris interdíxit. Sigebértum deterrére conátus est a cæde Chilperíci fratris, suísque mónitis reluctántem brevi mo-

ritúrum prædíxit. Proféctus ad synodum Bituricénsem, Judæum quemdam lucrátus est, ejúsque cónjugem a dæmone obséssam liberávit, quæ mox una cum multis áliis JudæisChristiánamfidem proféssa est. Augustodúni, in ordinatióne Syágrii Præsulis, Florentíno, qui póstea Matisconénsis Epíscopusfuit,óculiusum restítuit. Sedit in Concíliis Parisiénsibus tértio et quarto, et in Turonénsi secúndo.

℟. Pósui.

Lectio vj.

ALiquot ante tránsitum diébus per notárium hæc verba, quinto Kaléndas Júnias, ad lectum suum scribi vóluit : qua die cum obiísset fere octogenárius, apértus est qui latébat verbórum sensus. Corpus ejus sepúltum est in monastério sancti Vincéntii, quod exínde sancti Germáni Praténsis nomen accépit. Cum illuc deferrétur, ad portam cárceris in quo rei tenebántur inclúsi, ita immótum pérstitit, ut nulla vi inde amovéri potúerit nisi solútis reis, qui ejus exséquias festívo comitátu honorárunt. Multa dehinc mirácula, ipso imploráto, patráta sunt, ex quibus nonnúlla ad hodiérnam diœcésim Meldénsem pértinent; in primis cum, propter metum Normannórum, ejus sacræ Relíquiæ in locum nómine Cumbas, prope Braíam Cómitis Robérti, allátæ fuérunt et aliquándiu permansérunt.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte, quia nescítis. *de Communi ij. loco.*

In Vesp. Commem. sequentis.

DIE XXIX. MAII.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis

Virginis. Semiduplex.

Omnia ut in Breviario, die xxvij. Maii.

DIE XXX. MAII.

S. Rigomeri

Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui ánimæ beáti Rigómeri, Pontíficis nostri,

ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti : da, quǽsumus, ut cujus memóriam ágimus in terris, ejúsdem précibus adjuvémur in cœlis. Per Dóminum.

Fit Commem. præced. et S. Felicis Papæ et Mart., ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Fer. II. aut IV Rog., Lect. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RIgómerus apud Meldénses natus, in veterióribus catálogis Episcopórum Meldénsium décimus post sanctum Dionysium inscríbitur. Florébat autem sæculo quinto jam senescénte. Præter omnes álias virtútes quæ sanctum præclarúmque decent Præsulem, in eo præcípue inconcússam advérsus hostes Ecclésiæ fortitúdinem laudat Fulcóius, Archidiáconus Meldénsis, in vita sancti Blandíni. Ejus Relíquiæ, ut ex antíqua de eo Collécta inféртur, usque ad témpora Calvinistárum in ecclésia Cathedráli asservátæ fuérunt.

℟. Invéni David.

Lectio v. et vj. Sermo sancti Máximi Epíscopi. Ad sancti ac beatíssimi... *quæ sunt iv. et v. de Communi j. loco cum* ℟℟. *v. et vj. de eodem Communi.*

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi j. loco.*

Lectio ix. S. Felicis Papæ et Mart. ut in Brev. hac die, et de eo fit Commem. in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. præced. et S. Petronillæ, Virg.

DIE I. JUNII.

S. Augustini *Episc. Cantuar. et Conf.*

Duplex. (*m. t. v.*)

Omnia ut in Breviar. die xxviij. Maii.

DIE II. JUNII.

SS. Photini *Episc. et* Sociorum *Martyrum. Duplex.*

Omnia de Communi Mart. Tempore Paschali præter sequentia.

Oratio.

BEatórum Mártyrum Photíni Pontíficis et Sociórum, nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum apud te commendet orátio veneránda. Per Dóminum.

Commem. SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Martyrum. Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.

Oratio. Deus, qui nos. *ut in Brev. hac die.*

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Fer. IV. Rogat., Lect. Fratres, debitóres sumus. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennénsis et Lugdunénsis ad Ecclésias Asiæ et Phrygiæ.

Euseb. Hist. Eccles. xv. *cap.* j.

Lectio iv.

BEatíssimus Photínus ecclésiæ Lugdunénsis Epíscopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii, mira alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quo perlátus, prosequéntibus ipsum magistrátibus civitátis, et univérsa plebe váriis eum clamóribus impeténte, tamquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus a præside quisnam esset christianórum Deus, respóndit : Si dignus fúeris, cognósces. Post hæc, inhumáne raptátus, et innúmeris plagis afféctus est; cum ii quidem qui própius astábant, cálcibus et pugnis illum contumeliióse appéterent; qui vero lóngius distábant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjícerent : omnes dénique gravíssimi piáculi reos se exsistimárent, nisi pro sua quisque parte ei petulánter insultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum suórum ultúros se arbitrabántur. Exínde vix adhuc spirans, in cárcerem projéctus est; tandémque post bíduum ánimam exhalávit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

MAtúrus vero neóphytus, et Sanctes Diáconus Viennénsis cum Blandína

ancílla, et Attalo, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctes consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, et bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémo férream cathédram, cui superpósita Mártyrum membra cum torreréntur, illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfúncti, tandem juguláti sunt. Blandína autem ad palum suspénsa béstiis objécta est. Quæ cum in crucis spécie suspénsa cernerétur, Deóque intentíssime supplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus : quippe qui sub soróris persóna cérnerent illum qui pro ipsis crucifíxus est. Cumque nulla tunc béstia corpus ejus attigísset, depósita ex stípite, rursus in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reserváta. Attalus quoque, cum per amphitheátrum circumducerétur, præcedénte eum tabélla in qua latíno sermóne scriptum erat, Hic est Attalus christiánus; præses, postquam civem Románum eum esse cómperit, redúci in custódiam jubet, lítteris ad Cæsarem datis de his qui inclúsi tenebántur.

℟. In servis suis.

Lectio vj.

INeúnte ígitur solémni apud nos mercátu, præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tamquam in theatráli pompa eos pópulis osténtans. Cumque illos dénuo interrogásset, quicúmque cives Románi repérti sunt, eos cápite truncávit; réliquos trádidit béstiis. Céterum, ingens glória accéssit Christo per eos qui prius quidem negáverant, tunc vero confitebánturfidem. Quibus exámini subjéctis, AlexándernatiónePhryx, professióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cum illos ad fídei confessiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tamquam partúriens videbátur. Instans íllico præses interrogávit eum quis esset. Qui cum christiánum se esse dixísset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídie ígitur una cum Attalo ingréssus est : nam et

hunc præses béstiis íterum tradíderat. Ambo itaque cum ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuíssent, gládio percússi sunt. Ultimo tandem spectaculórum die Blandína rursus illáta est, una cum Póntico adolescénte, quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generóse perpéssus, emísit spíritum. Beáta vero Blandína, post flagra, post béstias, post sartáginem retículo inclúsa tauro objécta est : a quo diu in altum jactáta, tandem et ipsa, instar víctimæ, jugaláta est stupéntibus ipsis ímpiis, et dicéntibus quod numquam fúerit fémina quæ tanta et tália ferre potúerit.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis. *de Communi Martyrum Tempore Paschali ij. loco.*

Lectio ix. de SS. Marcellino, Petro et Erasmo, in Brev. (e duabus fit una) et eorumdem Comm. in Laud.

Aña. Lux perpétua.

℣. Sancti et justi.

℟. Vos elégit Deus.

Oratio Deus, qui nos ánnua. *in Brev.*

Vesperæ de sequenti.

¶ *Quod si Festum SS. Photini et Soc. transferatur, Añæ. et* ℣℣. *pro SS. Marcellino, etc., non mutantur, sed sumuntur de Communi, modo consueto.*

DIE III. JUNII.

S. Clotildis

Reginæ Francorum Viduæ.

Duplex majus.

Omnia de Communi non Virginum præter sequentia.

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benígnus impérium : et quibus per devótam sanctæ Clotíldis instántiam donum fídei contulísti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis afféctum. Per Dóminum nostrum.

Commem. præced.

Aña. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia; vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.

Oratio. Beatórum.

In j. Nocturno, Lectiones de Communi non Virg. Mulíerem fortem.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLotíldis, Chilpérici Burgundiónum regis fília, Clodovæo adhuc infidéli fidélis, non sine Dei consílio, in matrimónium juncta est. Quæ cum primogénitum peperísset, eum, toleránte magis quam approbánte Clodovæo, baptizári jussit. Infánte autem in albis defúncto, mortem ejus baptísmo Clodovæus imputávit, et ídeo Clotíldem gráviter objurgávit, ásserens deos pátrios ob contémptum núminis sui irátos, sibi fílium eripuísse. At illa : Deo, inquit, omnipoténti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indígnam ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Fílium álterum Regína génuit et simíliter baptizári vóluit. Qui cum ægrotáre cœpísset, irátus est rex affírmans idem ei quod fratri eventúrum : sed oránte matre conváluit infans.

℟. Propter.

Lectio v.

INtérea non cessábat Regína virum hortári, ut, abjécta idololátria, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhærére non déstitit, donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occúrrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, a quo Clodovæus fidem edóctus, baptizátus est, et chrísmate sacro inúnctus. Post mortem Clodovæi, Turónos ádiit Clotíldis, ibíque ad sepúlcrum sancti Martíni summa pietáte última vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis, aliísque piis opéribus inténta, munífica erga ecclésias et monastéria. Apud Calam puelláre cóndidit

cœnóbium, a sancta Bathílde póstea instaurátum et valde amplificátum.

℟. Dilexísti.

Lectio vj.

TAndem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; et Parísios inter psalléntium choros transláta, sepúlta est a fíliis Childebérto et Clotário régibus ad latus Clodováei, in sacrário Basílicæ sancti Petri, deínde sanctæ Genovéfæ dictæ, ubi religióse colebátur. Exeúnte vero sæculo décimo octávo, ossa beátæ Regínæ, cum áliis relíquiis, impiórum furóri subtrácta, ne violaréntur, igne crematá sunt. Quorum sacros cíneres piæ manus collegérunt, deíndeque felicióribus tempóribus, deposuérunt Parísiis in Ecclésia parochiáli sanctórum Lupi et Ægídii, ubi nunc honorífice asservántur.

℟. Fallax grátia.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est. *de Communi non Virginis.*

In Vesp. Comm. sequentis.

DIE V. JUNII.

B.M.V. De Gratia *vel* Matris Gratiarum

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis die ix. Junii. (Omissa Comm. et Lectio ix. SS. Primi et Feliciani, Mart.)

DIE VII. JUNII.

S. Bonifacii

Ep. et Mart. Duplex.

Ut in Brev. die v. Junii.

DIE VIII. JUNII.

S. Medardi

Episc. et Confess.

Simplex.

De Communi Conf. Pont.

Oratio. Exáudi. *de Communi.*

Lectio ij.

MEdárdus, apud Salentíacum, in pago Viromanduénsi natus, magna dedit, a primis annis, futúræ sanctitátis indícia; cum enim scholas adhuc puérulus frequentáret, páuperis nudi misértus, túnicam suam éxuit, ut illum vestíret; cibos étiam in prándium sibi datos non semel egé-

nis distríbuit, jejúnus ipse diem ad vésperam usque tradúcens. His et áliis quibus elucébat virtútibus jam laudándus, Présbyter consecrátus est. Tunc promovéndæ animárum salúti totus incúbuit, verbo Dei instans, assídue próximi necessitátibus próvidens, suámque diligénter in ómnibus pastorális curæ negótiis Epíscopo cónferens óperam.

Lectio iij.

LOnge olébant præcláre ipsíus virtútes, cum Viromanduórum episcopátum, multórum iterátis précibus victus, regéndum suscépit; ac sedem, eo quod Augústa Viromanduórum a Vándalis et Hunnis esset evérsa, Novióme in óppido muníto collocávit. Interim sanctus Eleuthérius Tornacénsis Epíscopus defúnctus est; post cujus exséquias, cum clerus et pópulus Tornacénsis Medárdum sibi dari Epíscopum postulássent, sancto Remígio ceteríisque provínciæEpíscopis annuéntibus, utriúsque Ecclésiæ curam suscépit, episcopális sedis honóre utríque serváto. Flandros, gentem tunc ferócem, convértit ad Christum. Obiit, consummáto óperis cursu, et plenus diérum, mediánte sæculo sexto.

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis,

Confess. Duplex.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani

Martyrum. Simplex.

Ut in Brev. hac die.

Commem. S. Fortunati Episc. et Confess.

Tempore Paschali non potest fieri nisi eorum Commemoratio, (et quidem sine lectione) ut sequitur.

Pro SS. Marco et Marcelliano, ut in Brev. hac die.

Pro S. Fortunato.

Pridie ad Vesperas, Aña. Sacérdos. ℣. Amávit, *et Orat.* Exáudi, quæsumus. *de Communi.*

Ad Laudes, Aña. Euge. ℣. Justum, *et Orat.* Exáudi. *de Communi.*

OFFICIA VOTIVA.

*Qualibet Feria quinta non impedita Officio novem Lectionum, extra Adventum, Quadrag., Ferias, Vigilias, Octavasque privilegiatas, * Officium votivum SS. Sacramenti, sub ritu semid.*

*Quolibet sabbato, ut supra non impedito, sub eodem ritu, * Officium votivum Immaculatæ Conceptionis B. M. V.*

Ut in fine Breviarii de Off. Votivis.

In Ecclesia Cathedrali.

Suffragium de S. Stephano,

COMMUNIBUS SUFFRAGIIS ADDENDUM, POST COMMEM. SS. APOSTOLORUM.

AD LAUDES.

Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti; ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus commemoratiónem celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD VESPERAS.

Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos; ℟. Vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. *ut supra.*

Kalendarium Perpetuum

PRO INSIGNI ECCLESIA MELDENSI

NOTA. — *Festa cruce † notata, Ecclesiæ Meldensi sunt propria; quæ autem asterisco * notantur, eidem Ecclesiæ a sacra Rituum Congregatione sunt concessa; quæ tandem duplici asterisco ** fuerunt pro Ecclesia Meldensi translata, et in Breviario propria die inveniuntur.*

FESTA MOBILIA.

Feria VI. post Cineres. — * *SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C.*, dupl. maj. *Comm.* Feriæ.

Feria VI. post Dom. I. Quadrag. — * *SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.*, dupl. maj. *Comm.* Feriæ.

Feria VI. post Dom. II. Quadrag. — * *SS. Sindonis D. N. J. C.*, dupl. maj. *Comm.* Feriæ.

Feria VI. post Dom. III. Quadrag. — * *SS. Quinque Vulnerum D. N. J. C.* dupl. maj. *Comm.* Feriæ.

Feria VI. post Dom. IV. Quadrag. — * *Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.* dupl. maj. *Comm.* Feriæ.

Feria VI. post Dom. Passionis. — *Septem Dolorum B. M. V.* dupl. maj. *Comm.* Feriæ.

PASCHA.

Dom. III. post Pascha. — Festum PATROCINII S. JOSEPH, Conf. Sponsi B. M. V. *duplex ij. classis. Comm.* Domin.

ASCENSIO

PENTECOSTES

FESTA FIXA.

Festa Februarii.

6 S. Titi, Episc. et Conf. *duplex.*
8 S. Joannis de Matha, Conf. *duplex.*
9 S. Cyrilli Alexandrini, Episc. Conf. et Eccl. Doct., *dupl. Comm.* S. Apolloniæ, Virg. et Mart.
10 S. Scholasticæ, Virg. *duplex.*
11 * *Apparitionis B. M. V. Immac.*, dupl. maj.
12 ** S. Andreæ Corsini, Episc. et Conf. (*e iv. huj.*) *dupl.*
13 † S. Gilberti, Episc. et Conf. *duplex.*
14 † S. Severini, Abb., (*ex xi. huj.*) *dupl. Comm.* S. Valentini, Presb. et Mart.
15 ** S. Raymundi de Pennafort, Conf. (*e xxiii. Jan.*) *semiduplex. Comm.* SS. Faustini et Jovitæ, Mart.
16 ** SS. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Conf. (*ex xi. huj.*) *duplex.*

17
18 S. Simeonis, Episc. et Mart. *simplex.*
19
20
21
22 *Cathedra S. Petri Antiochiæ,* duplex majus. *Comm.* S. Pauli Ap.
23 S. Petri Damiani, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* Vigiliæ.
24 S. MATHIÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*
25
26 † S. Eartongathæ, Virg. *duplex.*
27 * S. Margaritæ Cortonensis, Pœnitentis, *semid.*
28

In anno bissextili Februarius habet dies XXIX, de S. Mathia fit die XXV, et duo sequentia festa similiter procrastinantur.

Martius.

1
2
3
4 S. Casimiri, Conf. *semiduplex. Comm.* S. Lucii I, Papæ et Mart.
5
6
7 S. Thomæ de Aquino, Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.
8 S. Joannis de Deo, Conf. *duplex.*
9 S. Franciscæ Romanæ, Vid. *duplex.*
10 SS. Quadraginta Martyrum, *semiduplex.*
11
12 S. Gregorii I, Pap. Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*
13
14
15
16
17 S. Patritii, Episc. et Conf. *duplex.*
18 * *S. Gabrielis,* Archangeli, *dupl. maj.*
19 S. JOSEPH, Sponsi B. M. V. Conf., *duplex j. classis.*
20 ** S. Cyrilli Hierosolymitani, Episc. Conf. et Eccl. Doct. (*e xviij. huj.*) *duplex.*
21 *S. Benedicti,* Abb. *dupl. maj.*
22
23
24
25 ANNUNTIATIO B. M. V. *duplex j. classis.*
26

27 S. Joannis Damasceni, Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*
28 S. Joannis a Capistrano, Conf. *semiduplex.*
29
30
31

Aprilis.

1
2 S. Francisci de Paula, Conf., *duplex.*
3
4 S. Isidori, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*
5 S. Vincentii Ferrerii, Conf. *duplex.*
6
7
8
9
10
11 S. Leonis, Pap. Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*
12
13 S. Hermenegildi, Regis, Mart. *semiduplex.*
14 S. Justini, Mart. *duplex. Comm.* SS. Tiburtii et soc. Mart.
15
16
17 S. Aniceti, Papæ et Mart. *simplex.*
18
19
20
21 S. Anselmi, Episc. Conf, et Eccl. Doct., *duplex.*
22 SS. Soteris et Caii, Pont. et Mart., *semid.* † *Comm.* S. Opportunæ, Virg.
23 S. Georgii, Mart. *semiduplex.*
24 S. Fidelis a Sigmaringa, Mart. *duplex.*
25 S. MARCI, Evangelistæ, *duplex ij. classis.*
26 * *B. M. V. de Bono Consilio,* dupl. maj. † *Comm.* S. Autarii, Conf.
27 ** SS. Cleti et Marcellini, Pont. et Mart. (*e xxvj. huj.*) *semid.*
28 S. Pauli a Cruce, Conf. *dupl. Comm.* S. Vitalis, Mart.
29 S. Petri, Mart. *duplex.* † *Comm.* S. Roberti, Abb.
30 S. Catharinæ Senensis, Virg. *duplex.*

Maius.

1 SS. PHILIPPI ET JACOBI, Apost. *dupl. ij. classis.* † *Comm.* S. Blandini, Conf.
2 S. Athanasii, Episc., Conf. et Eccl. Doct. *duplex.* † *Comm.* S. Waldeberti, Abb.

3 INVENTIO S. CRUCIS, *duplex ij. classis. Comm.* SS. Alexandri I Pap. et soc. Mart. ac Juvenalis, et Conf.
4 S. Monicæ, Vid. *dupl.* † *Comm.* S. Quiriaci, Episc. et Mart.
5 S. Pii V, Papæ et Conf. *duplex.*
6 *Joannis ante Portam Latinam,* dupl. maj.
7 S. Stanislai, Episc. et Mart. *duplex.*
8 *Apparitio S. Michaelis* Archangeli, *dupl. maj.*
9 S. Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
10 S. Antonini, Episc. et Conf. *duplex. Comm.* SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
11
12 SS. Nerei, Achillei et Domitillæ, Virg. atque Pancratii, Mart. *semiduplex.*
13
14 S. Bonifacii, Mart. *simplex.*
15 * S. Isidori Agricolæ, Conf. *duplex.*
16 * S. Joannis Nepomuceni, Mart. *duplex.*
17 S. Paschalis Baylon, Conf. *duplex.*
18 S. Venantii, Mart., *duplex.*
19 S. Petri Cœlestini, Papæ et Conf. *duplex. Comm.* S. Pudentianæ, Virg.
20 S. Bernardini Senensis, Conf. *semiduplex.*
21 ** S. Ubaldi, Episc. et Conf. (*e xvi. huj.*) *semidupl.*
22
23
24 * *B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum.* duplex majus.
25 S. Gregorii VII, Papæ et Conf. *duplex. Comm.* S. Urbani I, Papæ et Mart.
26 S. Philippi Nerii, Conf. *duplex. Comm.* S. Eleutherii, Papæ et Mart.
27 † *S. Hildeverti,* Episc. et Conf. *dupl. maj. Comm.* S. Joannis I, Papæ et Mart.
28 † S. Germani, Episc. et Conf. *duplex.*
29 ** S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg. (*e xxvii. huj.*) *semiduplex.*
30 † S. Rigomeri, Episc. et Conf. *duplex. Comm.* S. Felicis, Papæ et Mart.
31 S. Angelæ Mericiæ, Virg. *duplex. Comm.* S. Petronillæ, Virg.

Junius.

1 ** S. Augustini Cantuariensis, Episc. et Conf. (*e xxviii. Maii.*) *duplex.*
2 * SS. Photini et sociorum, Mart. *duplex. Comm.* SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Mart.

18 S. Simeonis, Episc. et Mart. *simplex.*
19
20
21
22 *Cathedra S. Petri Antiochiæ*, duplex majus. *Comm.* S. Pauli.
23 S. Petri Damiani, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex.* *Comm.* Vigiliæ.
24 S. MATHIÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*
25
26 † S. Eartongathæ, Virg. *duplex.*
27 * S. Margaritæ Cortonensis, Pœnitentis, *semid.*
28

In anno bissextili Februarius habet dies XXIX, de S. Mathia fit die XXV, et duo sequentia Festa similiter procrastinantur.

Martius.

1
2
3
4 S. Casimiri, Conf. *semiduplex.* *Comm.* S. Lucii I, Papæ et Mart.
5
6
7 S. Thomæ de Aquino, Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* *Comm.* SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.
8 S. Joannis de Deo, Conf., *duplex.*
9 S. Franciscæ Romanæ, Vid. *duplex.*
10 SS. Quadraginta Martyrum, *semiduplex.*
11
12 S. Gregorii I. Papæ Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*

Officia votiva.

Feria II. De SS. Angelis, *semiduplex*
Feria III. De SS. Apostolis, *semidupl.*
Feria IV. De S. Joseph, Sponso B. M. V. *semidupl.*
Feria V. De SS. Sacramento, *semiduplex.*
Feria VI. De Passione D. N. J. C. *semid.*
Sabbato. De Immac. Conceptione B. M. V. *semid.*
Commem. S. Stephani

Melden.

UT Kalendarium perpetuum in usum Diœceseos Melden, anno 1855 a sa. me. Pio Papa IX approbatum, ad accuratiorem formam redigeretur, simulque additamenta et variationes, quæ volventibus annis ad pietatis cultusque incrementum indictæ fuere, vel hac ætate inducendæ, Rubricis et Decretis apprime responderent, Rm̃us Dñus Emmanuel de Briey Episcopus Melden, votis etiam sui Rm̃i Capituli libenter obsecundans, Kalendarium ipsum reformare studuit, illudque ordinatum supremæ Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII sanctioni demississime subjecit.

Quum vero de mandato ejusdem Ssm̃i Domini Nostri, Sacrorum Rituum Congregatio ejusmodi Kalendarium juxta præfinitas regulas expenderit et ordinaverit, ac probari posse censuerit sub modo tamen ac forma quibus superiori in exemplari prostat; Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacri Consilii ab Em̃o Dño Cardinali eidem sacro Cœtui Præfecto relatam ratam habens ejusmodi Kalendarium approbavit illudque a Clero Diœceseos Melden tam sæculari quam Regulari Diœcesano Kalendario utente, in Horis Canonicis persolvendis Sacroque litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 Februarii 1898.

L. M. Card. PAROCCHI.

✠ Operam non perdit qui Deo laborat

15

OFFICIA PROPRIA

AD USUM

Insignis Ecclesiae Meldensis

A SS. D. N. PIO PAPA IX.
ET A SS. D. N. LEONE PAPA XIII.
APPROBATA ET CONCESSA
AC DE MANDATO
Ill. et RR. DD. EMMANUEL de BRIEY
EPISCOPI MELDENSIS
EDITA.

PARS VERNA.

Typis Societ. Sancti Joannis
Desclée, Lefebvre et Soc.
S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGREG. TYPOGR.
MDCCCXCVIII.

3

✠

Maria Angelus Emmanuel de Briey

MISERATIONE DIVINA AC SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS MELDENSIS.

CUM Breviario Romano additum fuerit Proprium a Sancta Rituum Congregatione pro Diœcesi Meldensi approbatum, et Nobis legitime constet hujus Proprii novam editionem juxta primam fideliter exaratam necnon secundum recentiora S. Sedis decreta completam et auctam, cum suis originalibus, diligenti facta collatione, concordare, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus ac licentiam damus. Hujus autem Proprii impressionem commisimus Moderatoribus Societatis S. Joannis Evangelistæ in civitate Tornacensi.

Datum Meldis sub signo nostro episcopali sigilloque nostro ac Secretarii Episcopatus nostri subscriptione, die XXIII mensis maii anno Domini MDCCCXVIII.

L. † S. † Emmanuel Epûs Melden.

De mandato Ill. ac R. R. Episcopi Meldensis.

H. FLEURY.

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 7 Junii 1898.

G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Officia Propria Insignis Ecclesiae Meldensis.

PARS ÆSTIVA.

Festa mobilia.

DOMINICA I.
NON IMPED. POST OCT. SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Comm. Omnium SS. S. Romanæ Ecclesiæ Summorum Pontificum.

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac Dominica.

DOMIN. POST OCTAV. ASSUMPT. B. M. V.

Purissimi Cordis B. M. V.

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac Dominica.

Festa fixa.

DIE XXVI. APRILIS.

B. Mariæ Virginis de Bono Consilio.

Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XV. MAII.

S. Isidori *Agricolæ, Confess. Duplex.*

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XVI. MAII.

S. Joannis Nepomuceni,

Conf. Duplex.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXI. MAII.
S. Ubaldi
Episc. et Conf. Semidupl. Ut in Brev. die xvj. Maii.

DIE XXIV. MAII.
B.M.V. *sub titulo* **Auxilium Christianorum.**
Duplex majus.
Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXVII. MAII.
S. Hildeverti
Episcopi et Confessoris.
Duplex majus.
Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, bonórum óperum auctor et remunerátor, qui in beáto Hildevérto pastóre nostro, humilitátis et pœniténtiæ nobis exémplar ostendísti : da, quæsumus, ut angústam viam, per quam ille præcéssit, fidéliter insisténtes, ad cœléste regnum pervenire mereámur. Per Dóminum.

Commem. præced. Deinde S. Joannis Papæ et Mart., ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIldevértus ortu Meldénsis, Faróni a patre Adalbérto erudiéndus tráditus est, et sub ejus disciplína in monastério institútus. Suas ob insignióres virtútes, ad Episcopálem Meldórum Cáthedram, Faróne mórtuo, vocátus, in ea sicut in cœnóbio plúrima pietátis édidit specímina. Scripturárum lectióni atténtus, carnem cilício et mirábili abstinéntia domans, gregem suum verbo, oratiónibus, eleemósynis, benignitáte et ómnium virtútum exémplo pascens, nihil eórum quæ sui múneris essent, prætermíttere studébat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

ATtámen, referénte uno ex successóribus ejus Hildegário, cum præter illórum témporum consuetúdinem, ecclésiam in honórem Sancti-Christi ædificásset, in erróris suspiciónem íncidit, et in Synodo ab Episcopáli offício suspénsus est, donec resipuísset. Cui quidem senténtiæ summa

cum humilitáte se ipse subjécit Hildevértus; et inde in virtútes magis ac magis ita profécit, ut post óbitum, miráculis clarus, honóres sanctióribus débitos consecútus fúerit. Mórtuus est autem sexto Kaléndas Júnii, anno círciter sexcentésimo et octogésimo, qua die ejus memóriam célebrat Ecclésia Meldénsis. ℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

SEpúltus est Hildevértus in ecclésia quam ipse, sexto fere ab urbe Meldénsi milliário, ædificáverat in pago Vigneliáco. Célebris est ejus cultus apud Górnacum, Normánniæ óppidum haud ignóbile, ad Eptam flúvium, ubi insígnem sui nóminis habet ecclésiam, quæ olim collegiális, nunc parochiális est. Ibídem ipsíus caput frequénti populórum concúrsu honorátur. ℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. Homo péregre proficíscens. *de Communi j. loco.*

Lectio ix. de S. Joanne et Comm. ejusdem in Laud. ut in Brev.

In Vesp. Comm. seq.

DIE XXVIII. MAII.

S. Germani

Episcopi et Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui beátum Germánum, Confessórem tuum atque Pontíficem, pastorláli sollicitúdine gloriósum effecísti, et miráculis donásti: te súpplices exorámus, ut cujus hódie mérita recólimus a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErmánus, apud Æduos honéstis paréntibus natus, a Scopilióne propínquo educátus est, cum quo ad matutínas preces Ecclésiam, mille passus pene distántem, quacúmque áeris intempérie adíbat. Présbyter ordinátus, ex mónacho factus est abbas

monastérii sancti Symphoriáni Augustodunénsis. Eusébio Parisiórum Epíscopo mórtuo suffféctus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Hora noctis tértia ecclésiam ingréssus, non recedébat ante dilúculum céteris de clero per tres vigílias sibi vicíssim ad psalléndum succedéntibus. Ita Deo erat inténtus, ut de illo semper áliquid conférret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret, et dum iter ágeret, cursum canónicum nudo cápite étiam inter equitándum persólveret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Mira beáti Pontíficis in páuperes, máxime vero in servos captivósque rediméndos beneficéntia fuit, Childebérto ingéntes ei pecúnias subministránte. Hunc apud Cellas in pago Melodunénsi gráviter ægrotántem impositióne mánuum restítuit sanitáti. Unde in memóriam benefícii rex ipsam villam donávit Matri Ecclésiæ Parisiénsi. Germánus accersítus a Clotário, quem Deus, in ultiónem contémpti minístri sui, percússerat, illum admótis véstibus sanávit. Caribértum reprehéndit, qui uxóris sorórem dúxerat, eíque sacris interdíxit. Sigebértum deterrére conátus est a cæde Chilperíci fratris, suísque mónitis reluctántem brevi moritúrum prædíxit. Proféctus ad synodum Bituricénsem, Judæum quemdam lucrátus est, ejúsque cónjugem a dæmone obséssam liberávit, quæ mox una cum multis áliis Judæis Christiánam fidem proféssa est. Augustodúni, in ordinatióne Syágrii Præsulis, Florentíno, qui póstea Matisconénsis Epíscopus fuit, óculi usum restítuit. Sedit in Concíliis Parisiénsibus tértio et quarto, et in Turonénsi secúndo.

℟. Pósui.

Lectio vj.

Aliquot ante tránsitum diébus per notárium hæc verba, quinto Kaléndas Június, ad lectum suum scribi vóluit : qua die cum obiísset fere octogenárius, apértus est qui latébat verbórum sensus. Corpus ejus sepúltum est

in monastério sancti Vincéntii, quod exínde sancti Germáni Pratén-sis nomen accépit. Cum illuc deferrétur, ad portam cárceris in quo rei tenebántur inclúsi, ita immótum pérstitit, ut nulla vi inde amovéri potúerit nisi solútis reis, qui ejus exséquias festívo comitátu honorárunt. Multa dehinc mirácula, ipso imploráto, patráta sunt, ex quibus nonnúlla ad hodiérnam diœcésim Meldénsem pértinent; in primis cum, propter metum Normannórum, ejus sacræ Relíquiæ in locum nómine Cumbas, prope Braíam Cómitis Robérti, allátæ fuérunt et aliquándiu permansérunt. ℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte, quia nescítis. *de Communi ij. loco.*

In Vesp. Commem. sequentis.

DIE XXIX. MAII.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis,

Virginis. Semiduplex.

Omnia ut in Breviario, die xxvij. Maii.

Vesp. de sequenti.

DIE XXX. MAII.

S. Rigomeri

Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui ánimæ beáti Rigómeri, Pontíficis nostri, ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti : da, quæsumus, ut cujus memóriam ágimus in terris, ejúsdem précibus adjuvémur in cœlis. Per Dóminum.

Fit Commem. præced. et S. Felicis Papæ et Mart. ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rigómerus apud Meldénses natus, in veterióribus catálogis Episcopórum Meldénsium décimus post sanctum Dionysium inscríbitur. Florébat autem sæculo quinto jam senescénte. Præter omnes álias virtútes quæ sanctum præclarúmque decent

Præsulem, in eo præcípue inconcússam advérsus hostes Ecclésiæ fortitúdinem laudat Fulcóius, Archidiáconus Meldénsis, in vita sancti Blandíni. Ejus Relíquiæ, ut ex antíqua de eo Colléctа infértur, usque ad témpora Calvinistárum in Ecclésia Cathedráli asservátæ fuérunt.

℟. Invéni David.

Lectio v. et vj. Sermo S. Máximi Epíscopi. Ad sancti ac beatíssimi... *quæ sunt iv. et v. de Communi j. loco cum* ℟℟. *v. et vj. de eodem Comm.*

In iij. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. j. loco.*

Lectio ix. S. Felicis Papæ et Mart. ut in Brev. hac die et de eo fit Commem. in Laud.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præced. et S. Petronillæ Virg. ut in Breviario hac die.

DIE I. JUNII.

S. Augustini

Episc. Cantuar. et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die xxviij. Maii.

DIE II. JUNII.

SS. Photini, *Episc.* et Sociorum,

Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. præter sequentia.

Oratio.

Beatórum Mártyrum Photíni Pontíficis et Sociórum, nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum apud te comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Commem. præced. ac SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Martyrum.

Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória; ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Deus qui nos ánnua. *ut in Brev. hac die.*

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennénsis et Lugdunénsis ad Ecclésias Asiæ et Phrygiæ.

Euseb. Hist. Eccles. xv. *cap.* j.

Lectio iv.

Beatíssimus Photínus, Ecclésiæ Lugdunénsis Epíscopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mira alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quo perlátus, prosequéntibus ipsum magistrátibus civitátis, et univérsa plebe váriis cum clamóribus impeténte, tamquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus a præside quisnam esset christianórum Deus, respóndit : Si dignus fúeris, cognósces. Post hæc, inhumáne raptátus, et innúmeris plagis affectus est; cum ii quidem qui própius astábant, cálcibus et pugnis illum contumelióse appéterent; qui vero lóngius distábant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjícerent : omnes dénique gravíssimi piáculi reos se existimárent, nisi pro sua quisque parte ei petulánter insultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum suórum ultúros se arbitrabántur. Exínde vix adhuc spirans, in cárcerem projéctus est; tandémque post bíduum ánimam exhalávit.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

Matúrus vero neóphytus, et Sanctes Diáconus Viennénsis cum Blandína ancílla, et Attalo, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctes consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, et bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémo férream cáthedram, cui superpósita Mártyrum membra cum torreréntur, illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfúncti, tandem juguláti sunt. Blandína autem ad palum suspénsa, béstiis objécta est. Quæ cum in crucis spécie suspénsa cernerétur, Deóque intentíssime supplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus : quippe qui sub soróris persóna cérnerent illum qui pro ipsis crucifíxus

est. Cumque nulla tunc béstia corpus ejus attigísset, depósita ex stípite, rursus in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reserváta. Attalus quoque, cum per amphitheátrum circumducerétur, præcedénte eum tabélla in qua latíno sermóne scriptum erat : Hic est Attalus christiánus; præses, postquam civem Románum eum esse cómperit, redúci in custódiam jubet, lítteris ad Cæsárem datis de his qui inclúsi tenebántur.

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vj.

INeúnte ígitur solémni apud nos mercátu, præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tamquam in theatráli pompa eos pópulis osténtans. Cumque illos dénuo interrogásset, quicúmque cives Románi repérti sunt, eos cápite truncávit; réliquos trádidit béstiis. Céterum, ingens glória accéssit Christo per eos qui prius quidem negáverant, tunc vero confitebántur fidem. Quibus exámini subjéctis, Alexánder natióne Phryx, professióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cum illos ad fídei confessiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tamquam partúriens videbátur. Instans íllico præses interrogávit eum quis esset. Qui cum christiánum se esse dixísset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídie ígitur una cum Attalo ingréssus est : nam et hunc præses béstiis íterum tradíderat. Ambo ítaque cum ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuíssent, gládio percússi sunt. Ultimo tandem spectaculórum die Blandína rursus illáta est, una cum Póntico adolescénte, quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generóse perpéssus, emísit spíritum. Beáta vero Blandína, post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objécta est, a quo diu in altum jactáta, tandem et ipsa juguláta est, stupéntibus ipsis ímpiis, et dicéntibus quod numquam fúerit fémina quæ tanta et tália ferre potúerit.

℟. Tamquam aurum.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis. *de Communi j. loco.*

Lectio ix. (e duabus unu) de SS. Marcellino, Petro et Erasmo, in Brev. hac die.

In Laud. Commemor. SS. Mart. Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini in Dómino.

Oratio. Deus, qui nos ánnua. *ut in Brev.*

Vesperæ de sequenti.

Quod si Festum SS. Photini et Soc. transferatur, Aña. et ℣℣. pro SS. Marcellino, etc., non mutantur, sed sumuntur de Communi, modo consueto.

DIE III. JUNII.

S. Clotildis

Regina Francor. Viduæ
Duplex majus.

Omnia de Communi non Virg. præter seq.

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benígnus impérium : et quibus per devótam sanctæ Clotíldis instántiam donum fídei contulísti, iísdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis afféctum. Per Dóminum.

Commem. præced.

Aña. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória; ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Beatórum. *ut supra pag.* 8.

In j. Nocturno, Lectiones de Communi. non Virg. Muliérem fortem.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Clotíldis, Chilpérici Burgundiónum regis fília, Clodovæo adhuc infidéli fidélis, non sine Dei consílio, in matrimónium juncta est. Quæ cum primogénitum peperísset, eum, toleránte magis quam approbánte Clodovæo, baptizári jussit. Infánte autem in albis defúncto, mortem ejus baptísmo Clodovæus imputávit, et ídeo Clotíldem gráviter objurgávit, ásserens deos pátrios ob contémptum núminis sui irátos, sibi fílium eripuísse. At illa : Deo, in-

quit, omnipoténti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indígnam ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Fílium álterum Regína génuit et simíliter baptizári vóluit. Qui cum ægrotáre cœpísset, irátus est rex affírmans idem ei quod fratri eventúrum : sed oránte matre convásluit infans.

℟. Propter.

Lectio v.

INtérea non cessábat Regína virum hortári, ut, abjécta idololátria, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhærére non déstitit, donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occúrrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, a quo Clodovæus fidem edóctus, baptizátus est, et chrismate sacro inúnctus. Post mortem Clodovæi, Turónos ádiit Clotíldis, ibíque ad sepúlcrum sancti Martíni summa pietáte última vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis, aliísque piis opéribus inténta, munífica erga ecclésias et monastéria. Apud Calam puelláre cóndidit cœnóbium, a sancta Bathílde póstea instaurátum et valde amplificátum.

℟. Dilexísti.

Lectio vj.

TAndem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; et Parísios inter psalléntium choros transláta, sepúlta est a fíliis Childebérto et Clotário régibus ad latus Clodovæi, in sacrário Basílicæ sancti Petri, deínde sanctæ Genovéfæ dictæ, ubi religióse colebátur. Exeúnte vero sæculo décimo octávo, ossa beátæ Regínæ, cum áliis relíquiis impiórum furóri substrácta, ne violaréntur, igne cremáta sunt. Quorum sacros cíneres piæ manus collegérunt, deíndeque felicióribus tempóribus, deposuérunt Parísiis in Ecclésia parochiáli sanctórum Lupi et Ægídii, ubi nunc honorífice asservántur.

℣. Fallax grátia.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est. *de Communi.*

In Vesp. Commem. sequentis.

DIE V. JUNII.
B. M. V. de Gratia *vel* Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis die ix. Junii, (Omissa Comm. et Lect. SS. Primi et Feliciani, Mart.)

DIE VII. JUNII.
S. Bonifacii

Episc. et Mart. Duplex.

Ut in Brev. die v. Junii.

DIE VIII. JUNII.
S. Medardi

Episc. et Conf. Simplex.

De Communi Conf. Pont.

Oratio. Exáudi. *de Communi ij. loco.*

Lectio ij.

MEdárdus, apud Salentíacum, in pago Viromanduénsi natus, magna dedit, a primis annis, futúræ sanctitátis indícia; cum enim scholas adhuc puérulus frequentáret, páuperis nudi misértus, túnicam suam éxuit, ut illum vestíret; cibos étiam in prándium sibi datos non semel egénis distríbuit, jejúnus ipse diem ad vésperam usque tradúcens. His et áliis quibus elucébat virtútibus jam laudándus, Présbyter consecrátus est. Tunc promovéndæ animárum salúti totus incúbuit, verbo Dei instans, assídue próximi necessitátibus próvidens, suámque diligénter in ómnibus pastorális curæ negótiis Epíscopo cónferens óperam.

Lectio iij.

LOnge olébant præcláræ ipsíus virtútes, cum Viromanduórum episcopátum, multórum iterátis précibus victus, regéndum suscépit; ac sedem, eo quod Augústa Viromanduórum a Vándalis et Hunnis esset evérsa, Noviómi in óppido muníto collocávit. Interim sanctus Eleuthérius Tornacénsis Epíscopus defúnctus est; post cujus exséquias, cum Clerus et pópulus Tornacénsis Medárdum sibi dari Epíscopum postulássent, sancto Remígio ceterísque provínciæ Epíscopis annuén-

tibus, utriúsque Ecclésiæ curam suscépit, episcopális sedis honóre utríque serváto. Flandros, gentem tunc ferócem, convértit ad Christum. Obiit, consummáto óperis cursu, et plenus diérum, mediánte sæculo sexto.

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis

Conf. Duplex.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani,

Martyrum. Simplex.

Ut in Breviar. hac die.

Commemoratio

S. Fortunati

Episc. et Confess.

AD I. VESPERAS.

Commem. S. Fortunati, per Anam Sacérdos, ℣. Amávit, *et Oratio.* Exáudi. *de Communi.*

AD MATUTINUM.

Lectioni iij, pro SS. Martyribus Marco et Marcelliniano, additur :

Eódem die cólitur sanctus Fortunátus, Vercéllis in Itália oriúndus, qui, pietáte et doctrína clarus, ad episcopátum promovéri méruit. Quo abdicáto, in Gálliam proféctus est, et ibi cum beáto Germáno Parisiénsi arctiórem néxuit amicítiam. Cum apud Cellas nunc vulgo Magnam-Paróchiam juxta Séquanam diversarétur, ibídem pretiósa morte sanctórum óbiit, circa annum quingentésimum sexagésimum nonum. Pars ejus cápitis étiam nunc in Ecclésia sub ipsíus invocatióne apud Vernótum ædificáta religióse servátur.

AD LAUDES.

Commem. S. Fortunati, per Aña. Euge, ℣. Justum, *et Oratio.* Exáudi. *de Communi.*

DIE XXVIII. JUNII.

S. Irenæi

Episc. et Mart. Duplex.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis die iv. Julii.

DIE XXIX. JUNII.

In Festo SS. Petri et Pauli,

Commemoratio

Omnium SS. Apostolorum.

IN I. VESPERIS.

Aña. In hoc cognóscent omnes quia discípuli mei

estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus : ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster : et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis. Qui vivis.

AD LAUDES.

Aña. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes judicántes duódecim tribus Israel.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum; ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio ut supra.

IN II. VESPERIS.

Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis, dicit Dóminus.

℣. Gloriósus in sanctis suis, fáciens mirabília. ℟. Hic Deus meus, et glorificábo eum.

Oratio ut supra.

DIE II. JULII.
In Festo Visitationis B. M. V.

Ut in Brev. hac die.

Commem. S. Gerochii, Abbatis.

AD MATUTINUM.

Lectioni ix. pro SS. Martyribus Processo et Martiniano, additur :

Eódem die cólitur sanctus Geróchius Présbyter et Abbas in Diœcési Meldénsi, qui vitam jejúniis ásperam, sed amóre Christi suávem transegísse perhibétur. Illum autem fuísse a sanctæ Faræ confessiónibus commúnis est tradítio. Mortalitátem éxuit, et ætérnæ remuneratiónis mercédem accépit sexto Nonas Július. Dagníaci prope Firmitátem-Waltérii sub ejus nómine exstrúcta est ecclésia, in qua pars ipsíus cápitis ab omni memória pie servátur.

AD LAUDES,

Post Commem. SS. Martyrum, ut in Brev., hac die fit Commem. S. Gerochii, per Aña. Euge, ℣. Justum, *et Oratio.* Intercéssio. *de Communi.*

DIE III. JULII.
S. Theobaldi

Confess. Dupl. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum sacerdótem Theobáldum, Confessórem tuum, terréna quæque solitáriæ et pœniténti vitæ postpónere, tibíque soli adhærére docuísti : concéde propítius, ut, ejus intercessióne et exémplo, a mundi consórtio segregáti, dignos pœniténtiæ fructus faciámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THeobáldus in óppido Pruvinénsi, ex illústri Campániæ Cómitum stirpe natus est. Adoléscens profános non hausit spíritus, sed peténdæ solitúdinis consílium apéruit pio eremítæ apud Séquanæ flúminis ínsulam delitescénti. A quo in sancto propósito confirmátus, assúmpto mílite Waltéro, ómnia derelíquit, et clam ad regnum Teutónicum ultra Rhenum conténdit, ut in loco sylvéstri vitam dúceret anachoréticam. Pro Christo paupertátem ampléxus, ut sibi socióque víctui necessária comparáret, labóre agrésti quam máxime duro ac sevéro indulgébat; ea spe recreátus quod in novis pœniténtiæ castris uberióra et perpétuo mansúra christiánæ milítiæ stipéndia meréret. Postquam illic plúrima virtútum dedísset testimónia, ex íntimo pietátis instínctu peregrinári cœpit nudis pédibus, cibóque mendicáto : ædem primum Compostellánam ádiit, deínde Límina Apostolórum, in Palæstínam étiam ab ora Adriátici trajectúrus. Illum vero, in erémo Salanicénsi prope Vicéntiam, subsístere coégit colléga Waltérus, qui biénnio post cum sanctitátis fama óbiit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

DUO in loco novos sibi adjúnxit sócios Theobáldus, quibúscum contemplatióni cœléstium vacáret. Egens ac squálidus, carnem omni cruciátu dómuit. Abstinéntiam ita cóluit, ut frúctibus, herbis vel radícibus tantum conténtus, ab usu panis étiam hordeácei sibi dúxerit temperándum. Toto

quinquénnio nunquam jacéndo, sed sedéndo somnum cepit. Intérea ex consílio Petri Abbátis, sapientíssimi viri, ab Epíscopo Vicentíno sacerdotális consecratiónis honóre donátus est. Ejus sanctitáti tribuéndum est quod matrem, lectíssimam féminam, e Gállia ad eámdem erémum divertentem, exémplo suo ad amplecténdum pœniténtis et anachoréticæ vitæ institútum addúxerit. Biénnio ante óbitum, putri per totum corpus serpénte úlcere, advérsæ valetúdinis ærúmnas patientíssime tolerávit, extremóque suæ vitæ anno monástico hábitu est insignítus. Fractus tandem labóribus et jam moritúrus, matre et sóciis eídem Abbáti Petro commendátis, vultu ac mente in spem futurórum compósitis, atque accépto sacri Viático subsídio, pie efflávit ánimam, prídie Kaléndas Júlii anno millésimo sexagésimo sexto.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Crebrescéntibus ad sacrum túmulum miráculis, a Summo Pontífice Sanctórum albo Theobáldus ascríptus est. Duódecim autem annis post óbitum, Arnúlphus sancti viri frater, necnon cœnobiórum sancti Petri Latiniacénsis et sanctæ Colúmbæ Senonénsis Abbas, suscépto in Itáliam itínere, non paucas ejus Relíquias excépit, et in Gálliam asportávit. Quibus utrúmque monastérium, et étiam, ut mérito credunt, natále Pruvínum ditávit : quæ translátio cum solemnióri pompa, frequentíssimis pópulis et comitántibus miráculis perácta est. Ecclésiæ in honórem divi Confessóris apud Meldas et Pruvínum ædificátæ, inter procéllas sæculi décimi octávi dírutæ fuérunt : súperest autem Ecclésia prope Latiníacum quæ olim ex ejus tríplici mónitu constrúcta, plúrimis miráculis fuit celebérrima ; in illa quædam sancti Theobáldi Relíquiæ religióse colúntur.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Nolíte timére. *de Communi ij. loco.*

Ad Laud. Comm. Octavæ SS. Petri et Pauli.

In Vesp. Comm. sequentis et Octavæ.

DIE IV. JULII.
S. Leonis II
Pap. et Conf.
Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die xxviij. Junii.

Ad Laudes et Vesp. Comm. Octav. SS. Apostolorum.

DIE VII. JULII.
S. Adalbergæ,
Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio. Exáudi nos.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ædilbúrga, Meldénsibus Adalbérga, régio sánguine apud Estánglos in Británnia nata est; patrem hábuit Annam qui fidem Christiánam cum tota domo amplexátus est, et regnum adéptus, omni zelo propagáre et honoráre curávit. Adalbérga autem, audítis sanctæ Faræ Abbatíssæ virtútibus, et desidério perfectiónis evangélicæ succénsa, Eboriacénse monastérium, transáctis máribus, pétiit, cum venerábili Saetrúde, quam uxor ejúsdem Annæ ex prióri cónjuge pepérerat. Quæ quidem piíssimæ vírgines sanctæ Faræ virtútes certátim æmulándo, non módicum ejus monastério decórem attulérunt.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Defúnctæ autem Faræ suffécta est in Abbatíssam Saetrúdis, et Saetrúdi Adalbérga. Quæ cum in eo múnere diléctо sponso placére et castíssimas illi vírgines informáre omni stúdio satágeret, in pace obdormívit, circa finem séptimi sæculi. Sepúlta est, ut jússerat, in ecclésia quam ædificáre suscéperat in honórem ómnium Apostolórum. Cum autem ædifícium pénitus intermíssum fuísset, frátribus seu mónachis loci visum est ossa ejus in áliam ecclésiam deportáre.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Apérto ígitur sepúlcro, corpus ejus omníno intemerátum post septem annos

repértum est, sicut olim a corruptióne carnáli prorsus immúne fúerat. Exínde sanctæ Vírginis natalítia, testánte venerábili Beda, summo cum honóre die Nonárum Július celebrári cœpérunt. Exstat adhuc in território ecclésiæ San-Augustiniánæ, haud procul a Faræmonastério, capélla sub ejus invocatióne jam in sæculo décimo consecráta, ubi nonnúllæ ejus Relíquiæ quotánnis fidélium concúrsu honorántur. ℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homil. in Evang. Símile erit regnum. *de Communi j. loco.*

In Vesp. Comm. seq.

DIE IX. JULII.
SS. Cyrilli et Methodii
Episc. et Conf.
Duplex.

Ut in Brev. die vij. Jul.

DIE XIX. JULII.
S. Vincentii a Paulo
Confess. non Pontif.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ. 1. Egéni * et páuperes quærunt aquas, et non sunt : Ego Dóminus exáudiam eos, Deus Israel non derelínquam eos.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apost.

2. Suscitábo * mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet, et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo.

3. Dabo vobis * pastóres juxta cor meum, et pascent vos sciéntia et doctrína.

4. Lábia enim * sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus.

5. Inebriábo * ánimam sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Capitul. *Eccli.* xviij. 12.

MIserátio hóminis circa próximum suum, misericórdia autem Dei super omnem carnem : qui misericórdiam habet, docet et érudit quasi pastor gregem suum.

Hymnus.

QUI mutáre solet grándibus ínfima
Omnes exsúperans, máximus ómnium,

Vincénti, ténuem te Deus éxtulit,
Cœli cœtibus ínferens.

Vilis sub túguri tégmine náscеris :
At splendor ténebras excípiet breves,
Te compléxa sinu præsídium sibi
Nutrix paupéries parat.

Ut promptam míseris ferre scias opem,
Duras, heu! páteris servítii vices :
Sed te, dum fídei subdit herum jugo,
Solvit cómpede véritas.

Quantus nunc óperum luce pates! tuis
Christi sponsa nitet culta labóribus :
Clero priscus honos, vívaque lánguidis
Exsúrgit pópulis fides.

Te montánus, inops, æger et órphanus,
Te plebs tota suum jure vocat Patrem :
Cunctis lætus ades, córpora súblevas,
Mentes concílias Deo.

Regum concíliis jussus ades sacris,
Mentis certa tuæ lúmina cónsulunt :
Te nil tangit honos; at míseros ope,
Et regnum mónitis juvas.

Quem flectunt ínopes, máxima laus Patri :
Ægris unde salus, máxima Fílio :
Blando qui récreas péctora flámine,
Par sit laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Justus tota die miserétur et cómmodat.
℟. Et semen ejus in benedictióne erit.

Ad Magnificat, Aña. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio. Deus, qui. *ut infra ad Laudes.*

Commem. præced.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Evangelizántem paupéribus Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

O Qui supérnæ gáudia pátriæ
Haustu perénni plénius ébibis,
Ne sperne, Vincénti, tuórum
Vota, preces, gémitus cliéntum.

Futúrus olim paupéribus Pater,
Discis vel infans paupériem pati :

Præstantióres transitúris
Divítias tibi Christus offert.
Primis sub annis se tibi mútuo
Intácta junxit fœdere cástitas :
In corde puro caritátem
Relígio, pietásque fovit.
Christum fidéli reddis imágine,
Sermóne, gressu, móribus éxprimis :
Christíque Matris dulce nomen
Obséquiis et amóre laudas.
Vinclis onústus, tartáreis herum
Solvis caténis : hinc tibi rédditus,
Noxis ligátos quot salúti
Restítuis, subigísque Christo.
Austerióre m dum sapiéntiam
Castígat oris blanda serénitas,
Se corda subdunt, seque gaudent
Elóquio dominánte vinci.
Latére gestis, spléndida non sinit
Latére virtus : Régia te vocat,
Arcána tractas sacra regum,
Consílio monitísque prodes.
Doctrína puris édita fóntibus,
Pervérsa constans dógmata réspuit :
Scuto retúndis veritátis
Mille malas novitátis artes.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Compar sit tibi glória, Spíritus :
A se vocátos roboránti
Summus honor Dómino per ævum.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Puer proficiébat, * atque crescébat, et placébat tam Dómino, quam homínibus.

Psalmi de Communi Conf. non Pont.

Aña. Erat vir ille * simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo.

Aña. Dóminus * erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat.

℣. Servávi mandáta tua, et testimónia tua.
℞. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* j. 17.

Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi.

Verbum enim crucis pereúntibus quidem stultítia est : iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim : Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? Ubi scriba? Ubi conquisítor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum; plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt : nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam : ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam. Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus : et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

℞. Parávit cor suum, * Ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret in Israel præcéptum et judícium. ℣. Devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. — Ut investigáret.

Lectio ij.

Vidéte enim vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles; sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes : et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia : et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret : ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio et redémptio : ut quemádmodum scriptum est : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℞. Sapiéntia vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum; * Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum. ℣. Oppréssum a nefandórum injúria ac luxuriósa conversatióne erípuit : aspéctu enim

et audítu justus erat. — Descendítque.

Lectio iij.

ET ego cum venís- sem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei. Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram.

℟. Sapiéntia humiliáti exaltábit caput illíus, * Et in médio magnatórum consedére illum fáciet. ℣. Qui enim humiliátus fúerit, erit in glória. — Et in médio. Glória Patri. Et in médio.

In secundo Nocturno.

Aña. Tulit me * Dóminus cum séquerer gregem, et dixit Dóminus ad me : Vade, prophéta, ad pópulum meum Israel.

Aña. Annuntiábam * ut pœniténtiam ágerent, et reverteréntur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera faciéntes.

Aña. Multi credéntium * veniébant, confiténtes et annuntiántes actus suos.

℣. Pósui verba mea in ore tuo. ℟. Ut plantes cœlos, et fundes terram.

Lectio iv.

VIncéntius a Paulo, natióne Gallus, Pódii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in páuperes caritátem præ se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósæ, tum Cæsaraugústæ dídicit. Sacerdótio initiátus, ac Theológiæ láurea insignítus, cum Massíliis Tolósam

itúrus navigáret, íncidit in Turcas, qui captívum in Africam abduxérunt. Sed in captivitáte pósitus, herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opitulánte Deípara, sese proripiens, ad apostólica límina iter instítuit. Unde in Gálliam revérsus, Clippíaci primum, mox Castellriónis parœcias sanctíssime rexit. Renuntiátus a rege primárius sacrórum minister in Gálliæ trirémibus, mirum quo zelo, et ducum et rémigum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis a sancto Francísco Salésio præpósitus, tanta prudéntia per annos círciter quadragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit judícium sanctíssimi præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

℟. Sústulit eum de grégibus óvium, * Páscere Jacob servum suum, et Israel hereditátem suam. ℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui, et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos. — Páscere.

Lectio v.

Evangelizándis paupéribus, præsértim ruricolis, ad decrépitam usque ætátem indeféssus incúbuit; eíque apostólico óperi tum se, tum alúmnos Congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum sæculárium Missiónis instítuit, perpétuo voto, a sancta Sede confirmáto, speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndæ cleri disciplínæ allaboráverit, testántur erécta majórum clericórum seminária, collatiónum de divínis inter sacerdótes frequéntia, et sacræ ordinatióni præmitténda exercítia; ad quæ, sicut et ad pios laicórum secéssus, Institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem et pietátem, evangélicos misit operários, non in solas Gálliæ províncias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hybérniam, atque ad Bárbaros et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovíco decimotértio, cui moriénti hortátor ástitit, a regína Anna Austríaca, matre

Ludovíci decimiquárti, in sánctius concílium accítus, studiosíssime egit, ut nonnísi digniores ecclésiis ac monastériis præficeréntur; civíles discórdiæ, singulária certámina, serpéntes errores, quos simul sensit, et exhórruit, amputaréntur; débitaque judíciis Apostólicis obediéntia præstarétur ab ómnibus.

℟. Evangélii factus sum miníster secúndum donum grátiæ Dei, quæ data est mihi secúndum operatiónem virtútis ejus. * Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc. ℣. Ego novíssimus evigilávi, et quasi qui cólligit ácinos post vindemiatóres, in benedictióne Dei et ipse sperávi : et quasi qui vindémiat, replévi tórcular. — Mihi.

Lectio vj.

NUllum fuit calamitátis genus, cui patérne non occúrrerit. Fidéles sub Turcárum jugo geméntes, infántes expósitos, júvenes dyscolos, vírgines periclitántes, moniáles dispérsas, mulíeres lapsas, ad triremes damnátos, peregrínos infírmos, artífices inválidos, ipsósque mente captos, ac innúmeros mendícos subsídiis et hospítiis, etiámnum superstítibus, excépit ac pie fovit. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam, aliásque regiónes peste, fame, bellóque vastátas, prolíxe refécit. Plúrima ad perquiréndos et sublevándos míseros sodalítia fundávit; inter quæ célebris matronárum cœtus, et late diffúsa sub nómine: Caritátis Puellárum Societas. Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit. Hæc inter et ália gravíssima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divítiis, ac delíciis semper abhórruit, audítus dícere : rem nullam sibi placére, prætérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus, senióque attrítus, die vigésima séptima Septémbris, anno salútis supra millésimum

sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo quinto, Parísiis in domo sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiónis, plácide obdormívit : quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum Clemens duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta. Hunc autem divínæ caritátis exímium heróem, de unoquóque hóminum génere óptime méritum, Leo tértius décimus, instántibus plúribus Sacrórum Antistítibus, ómnium societátum caritátis in toto cathólico orbe exsisténtium, et ab eo quomodocúmque promanántium, peculiárem apud Deum patrónum declarávit et constítuit.

℟. Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucrifácerem : * Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. ℣. Oculus fui cæco, et pes claudo : pater eram páuperum. — Omnibus. Glória Patri. Omnibus.

In tertio Nocturno.

Aña. Addúxit Sacerdótes, * atque Levítas, et congregávit eos.

Aña. Dixítque ad eos : * Audíte me, Levítæ, et sanctificámini; mundáte domum Dómini, et auférte omnem immundítiam de sanctuário.

Aña. Egréssi autem * circuíbant per castélla evangelizántes.

℣. Dóminus dabit voci suæ vocem virtútis. ℟. Date glóriam Deo super Israel.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* ix.

IN illo témpore : Circuíbat Jesus omnes civitátes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium regni. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

In cap. ix. *Matth.*

CErnis quod æquáliter, et villis, et úrbibus, et castéllis, id est, et magnis et parvis Evangélium prædicáverit : ut non consideráret nobílium poténtiam, sed salútem credéntium. Circuíbat civitátes, hoc habens óperis quod mandáverat Pater, et hanc

esúriem, ut doctrína sua salvos fáceret infidéles. Docébat autem in synagógis et villis Evangélium regni, et post prædicatiónem atque doctrínam curábat omnem languórem, et omnem infirmitátem, ut quibus sermo non suáserat, ópera persuadérent.

℟. Venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, * Suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi, et Prophétis, a mane usque ad vésperam. ℣. Et circuíbat omnes civitátes et castélla, docens. — Suadénsque.

Lectio viij.

Videns autem turbas, misértus est eis, quia erant vexáti et jacéntes, sicut oves non habéntes pastórem. Vexátio gregis et óvium atque turbárum, pastórum culpa et vítium magistrórum est. Unde séquitur : Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Messis multa, populórum sígníficat multitúdinem; operárii pauci, penúriam magistrórum.

℟. Messis quidem multa, operárii autem pauci : * Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. ℣. Leváte óculos vestros, et vidéte regiónes quia albæ sunt jam ad messem. — Rogáte. Glória Patri. Rogáte.

Lectio ix.

Et ímperat ut rogent Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Isti sunt operárii de quibus lóquitur Psalmísta: Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et, ut apértius loquar, messis multa omnis turba credéntium est : operárii autem pauci, et Apóstoli, et imitatóres eórum qui mittúntur ad messem.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Gubernávit * ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

Psalmi de Domin.

2. Vir justus * atque perféctus fuit in genera-

tiónibus suis, cum Deo ambulávit.

3. Oculus Dei * respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus : et miráti sunt in illo multi, et honoravérunt Deum.

4. In omni ópere * dedit confessiónem Sancto et Excélso in verbo glóriæ : de omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum qui fecit illum.

5. Dedit * in celebratiónibus decus, et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini.

Capitul. *Eccli.* xviij. 12.

MIserátio hóminis circa próximum suum, misericórdia autem Dei super omnem carnem : qui misericórdiam habet, docet et erúdit quasi pastor gregem suum.

Hymnus.

UT nunc ab alto prævia
Nos luce, Vincénti, regis!
Virtútis exémplo tuæ
Signans ad astra trámitem.

Dilécta sponso Vírginum
Corpus sacrávit cástitas :
Ornáre virtútum chorus
Mentem pudícam géstiit.

Hinc illa qua te déprimis
Sibi timens modéstia,
Hinc blanda morum lénitas,
Vitæque candor símplicis.

Sed inter omnes émicat
Quo fervet igne cáritas :
Quot illa pascit páuperes,
Quot corda Christo súbjicit!

Ardénte zelo pércitus,
Late Dei mystéria
Per rura pandis : nec tamen
Curam poténtum déseris.

Te sensit error íntegra
Dolos repulsántem fide :
Te sensit inféensum scelus,
Tibíque cessit ímpotens.

Pii labóris æmulam
Prolem sub alis góngregas :
Hanc voce, factis, móribus,
Dux et magíster édoces.

Qui se perénne præmium
Dat caritáte férvidis,
Uni sit et Trino Deo
Laus, et perénnis glória.
Amen.

℣. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

Ad Bened. Aña. Operátus est bonum, et rectum, et verum coram Dómino Deo suo in univérsa cultúra ministérii domus Dómini, juxta legem et cæremónias, volens requírere Dóminum Deum suum in toto corde suo.

Oratio.

DEus, qui ad salútem páuperum, et cleri disciplínam, novam in Ecclésia tua per beátum Vincéntium famíliam congregásti : da, quæsumus; ut eódem nos quoque spíritu fervéntes, et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur. Per Dóminum ... Qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Capitulum. *Ps.* xv. 8.

PRovidébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

℟. *br.* Ambula, * Coram me. Ambula. ℣. Et esto perféctus. Coram me. Glória Patri. Ambula.

℣. Homo videt ea quæ parent. ℟. Dóminus autem intuétur cor.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccli.* iij. 20.

HUmília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam : quóniam magna poténtia Dei solíus, et ab humílibus honorátur.

℟. *br.* Excélsus Dóminus, * Et humília réspicit. Excélsus. ℣. Et alta a longe cognóscit. Et humília. Glória Patri. Excélsus.

℣. Súscitans a terra ínopem. ℟. Et de stércore érigens páuperem.

AD NONAM.

Capit. *Exod.* xviij. 19.

ESto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum, ostendásque pópulo cæremónias et ritum colendi.

℟. *br.* Qui statis, * In domo Dómini. Qui statis. ℣. Extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. In domo. Glória Patri. Qui statis.

℣. Date nómini ejus magnificéntiam. ℟. Et confitémini illi in voce labiórum vestrórum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Psalmi et Capit. ut in j. Vesperis.

Hymnus.

QUis novus cœlis ágitur triúmphus?
Cœlitum plausum comiténtur hymni :
Ecce lux cleri, Pater indigéntum
Æthere splendet.
Facta, Vincénti, tua te perórnant :
Cáritas aptat cápiti corónam;
Teque, quam terris húmilis parásti,
Glória vestit.
Quam rudes olim pópulos docébas,
Véritas nunc se tibi tota pandit :
Páuperi quidquid pia dextra fudit,
Reddit olympus.
Te sacerdótes vel adhuc magístro,
Optimum Christi réferunt odórem :
Púllulat per te sacra lætióri
Vínea fœtu.
Sed tibi quantum decus elabórant
Vírgines castæ, sociæque matres!
Páuperum gaudent, duce te, fidéles
Esse minístræ.
Corde qui puro míseros levábas,
Disce nunc votis hóminum rogári :
Te suum clamant ínopes, amíca
Turba, Patrónum.
Summus ætérno sit honos Paréntì,
Par decus Nato míseros levánti,
Sancte, sit compar tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus. ℟. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa.

Ad Magnif. Aña. Páuperes Sion saturábo pánibus : sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Oratio. Deus, qui. *ut supra in Laud.*

Commemorat. S. Hieronymi Æmiliani et S. Margaritæ, Virginis Mart. ut in Breviario.

DIE XXII. JULII.

S. Mariæ Magdalenæ

Pœnitentis.

Duplex majus.

Omnia ut in Brev. hac die, sub ritu dupl. maj.

DIE XXVIII. JULII.

SS. Nazarii *et* Celsi *Martyrum*, Victoris I *Pap. Mart. ac* Innocentii I. *Pap. et Conf.*

Semiduplex.

Ut in Brev. hac die.

Fit Commem. S. Columbæ, Virg. et Mart. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio. Indulgéntiam. *de Communi.*

Lectio ix.

COlúmba, virgo Senonénsis, et propósito castitátis elúxit, et glorióso fídei testimónio. Quæ christiánæ religiónis accusáta, variísque tentáta torméntis, Deo datam fidem ténuit invícta; tandem igne superáto, gládio cæsa, vitam fortem sancta morte, commutávit, Aureliáno imperánte; et corpus ejus extra urbem sepúltum est a Christiánis prope martyrii locum. Ibi célebris miráculis et populórum concúrsu exstrúcta est basílica. Vírginis ut ossa religiósius servaréntur, capsam pretiósam impénsis Dagobérti Francórum Regis divus Elígius consécerat. Sanctæ Colúmbæ veneránda pígnora a Venilóne Senonénsi Epíscopo reseráta, in honorificentióri loco ejúsdem basílicæ quinto Kaléndas Augústi collocáta fuérunt. Prope Pruvínum habet sui nóminis vicum et ecclésiam, in qua unum ex ipsíus óssibus ab omni memória cólitur.

In Laud. Comm. S. Virg. Aña. Símile est. ℣. Diffúsa, *et Orat.* Indulgéntiam. *de Communi.*

DIE XXIX. JULII.

S. Marthæ

Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in Brev. hac die, sed sub ritu dupl. maj.

Lect. j. Noct. De virgínibus. *de Communi j. loco.*

Post Comm. SS. Felicis, etc. *fit Comm. S. Lupi per Aña.* Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum.

Orat. Da, quæsumus, *de Communi.*

Lectio ix.

LUpus, Tulli Leucórum nóbili família natus, uxórem duxit Pœmeníolam, sancti Hi-

lárii Arelaténsis sorórem. Qui cum séptimo conjúgii anno réliquum vitæ in continéntia dégere decrevíssent, Lupus ad Honorátum Lirinénsem Abbátem se cóntulit : unde post annum cum Matiscónem venísset, ut quod sibi de facultátibus supérerat, paupéribus erogáret, improvíso ad Trecénsem Episcopátum raptus est. Biénnio post eléctus est a Synodo Gallicána, qui cum sancto Germáno Antissiodorénsi in Británniam, ad expugnándam Pelagiánam hæresim, proficiscerétur. Unde Trecas revérsus, Hunnis in Gálliam effúsis, suis précibus urbem ab iis servávit incólumem, ipsúmque Attilam eórum ducem in sui veneratiónem convértit. Annis círciter vigínti, tábula pro lecto usus est, cilício pro interióre túnica; in oratióne altérnis nóctibus pérvigil, in jejúniis assíduus, solo pane hordeáceo sábbato víctitans, census suos aléndis paupéribus, captivísque rediméndis impéndere sólitus. Discípulos hábuit virtúte insígnes Epíscopos Polychrónium Virdunénsem, sanctum Sevérum Treverénsem et Alpínum Catalaunénsem: ipse, ob exímias virtútes, Pontíficum Gallicanórum dictus fácile princeps. Quinquagínta autem et duóbus annis Sacerdótio functus, óbiit anno quadringentésimo septuagésimo nono.

Post Commem. SS. Felicis, etc., fit Commem. S. Lupi, per Aña. Euge. ℣. Justum, *et Orat.* Da, quæsumus. *de Communi.*

DIE III. AUGUSTI.
In Inventione S. Stephani

Protomartyris, Ecclesiæ Cathedralis Meldensis et totius Diœcesis Patroni.

Duplex j. classis cum Octava.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apost.

Hymnus.

Obscúros ténebris, Christe, vetas premi,
Clara qui púgiles te nece prædicant;
Quæ sub nocte jacent, tempóribus suis
Hæc pleno rétegis die.

Quæ celáta diu pulvéreo situ,
Monstras ossa tui spléndida Mártyris;
Ad cujus cíneres cúrritur, et suus
Siccis est honor óssibus.

Flores e túmulo vim médicam trahunt,
Et cæco súbitum restítuunt diem,
Qui dux ipse sui, jam répetit domum
Cœli múnere lætior.

Ultor nempe Deus non méritæ necis,
Sacris oppróbrium pensat honóribus;
Claros prodígiis, ac venerábiles
Ipsos vel túmulos facit.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cujus præsídio prœlia sústinent
Fuso sánguine Mártyres. Amen.

℣. Dabis, Deus, gáudium et lætítiam; ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

Ad Magnificat, Aña. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

Oratio ut in Laudibus.

AD MATUTINUM.

Invit. Dóminum custodiéntem ossa Sanctórum suórum, * Veníte, adorémus.

Hymnus.

Conscénde cœlum: jam datur,
Christi pugil, quiéscere;
Quem roborántem sénseras,
Nunc te beántem cónspicis.

Dum mens solúta vínculis
Ætérna libat gáudia,
Sacri ferúntur córporis
Terras in omnes pígnora.

Tuo supérba nómine
Erécta templa quod vides!
Jam totus orbis, qua patet,
Tuis resúltat láudibus.

At quale surgit óssibus
Decus! micant altáribus;
Proni fidéles ósculis
Votísque súpplices colunt.

Audis precántes; jam redit
Claudo gradus, cœco dies;
Muto loquéla rédditur,
Et surdus éxcipit sonos.

Quin ipsa saxa, quæ tuo

Sunt purpuráta sánguine,
Ægris medéntur, et malos
Torquent fugántque spíritus.
Fortem corónans mílitem,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Psalmi trium Noct. de Communi unius Martyris.

In primo Nocturno.

Aña. Justus quasi virens fólium, germinábit; radix illíus non commovébitur.

Aña. Qui confídit in Dómino, erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas : et non timébit, cum vénerit æstus.

Aña. Erit fólium ejus víride, et in témpore siccitátis non désinet fácere fructum.

℣. Justus ut palma florébit; ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Lect. et ℟℟. ut in Brev., die iij. Aug.

In secundo Nocturno.

Aña. Revelábit terra sánguinem suum, et non opériet ultra interféctos suos.

Aña. Ossa eórum púllulent de loco suo; nam corroboravérunt Jacob, et redemérunt se in fide virtútis.

Aña. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt.

℣. In Dómino sperávit cor meum; ℟. Et refloruit caro mea.

Lect. et ℟℟. ut in Brev., die iij. Aug.

In tertio Nocturno.

Aña. Erit quasi olíva glória ejus, et odor ejus ut Líbani.

Aña. Memória ejus in compositiónem odóris facta opus pigmentárii.

Aña. In sæculum memória ejus in benedictióne, et nominátus est usque ad novíssimum terræ.

℣. In memória ætérna erit justus; ℟. Ab auditióne mala non timébit.

Homilia in Evang. ut in Brev., die iij. Aug.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Lapidavérunt Stéphanum, * et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne státuas illis hoc peccátum.

Psalm. Dóminus regnávit.
2. Lápides torréntis * illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.
3. Adhæsit ánima mea* post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.
4. Stéphanus vidit cœlos apértos : vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.
5. Ecce vídeo * cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. *Act.* vj. *b*

STéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

MOle contrítus lápidum cruénta,
Prodit obscúro Stéphanus sepúlcro;
Orbis assúrgat; redivíva virtus
Ossibus exit.
Non latet Gallos; scit et Afra tellus;
Occidens et sol, oriénsque clamat
Quid necis claræ monuménta largo
Múnere præstent.
Cæcus exsúltat, recipítque lumen;
Claudus incédit pede liber æquo :
Mors et admótam fugitíva sentit
Mártyris arcam.
Transit in pannos tunicásque virtus;
Si quis in templo pia vota fundat,
Et sacros supplex cíneres honóret,
Vota repórtat.
Córpori quærant álii medélam;
Cáritas nostrum trahit omne votum,
Quæ bonis vincit mala, gratiámque
Hóstibus orat.
Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar utriúsque nexus,
Qui salutárem Stéphani sepúlcro
Spargis odórem. Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti; ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened. Aña. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et

inimícos dilígere : quia ejus inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum.

AD TERTIAM.

Aña. Lápides torréntis.

Capit. Stéphanus autem.

℟. *br.* Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Aña. Adhæsit ánima mea.

Capítulum. *Act.* vij. *c*

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ et spirítui qui loquebátur.

℟. *br.* Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Aña. Ecce vídeo.

Capítulum. *Act.* vij. *g*

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. *br.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laud., Psalmi de Domin. et loco ult. Crédidi, *e Vesperis Fer. II.*

Hymnus ut in j. Vesp.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos; ℟. Vidit et introívit : beátus homo cui cœli patébant.

Ad Magnificat, Aña. Sepeliérunt Stéphanum

viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio. Da nobis. *supra.*

Comm. sequentis.

¶ *Diebus infra Octavam S. Stephani, fit Commem. Octavæ in Vesperis, Aña.* Sepeliérunt Stéphanum. *ut supra in ij. Vesp. — et in Laud. Aña.* Stéphanus autem plenus grátia.

Die vij. in Festo SS. Cyriaci et Soc., non fiunt suffragia, nec dicuntur preces ad Primam.

DIE IX. AUGUSTI.

S. Germani

Antissiodorensis Episcopi et Confess. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

DA nobis, Dómine, in hac sancti Germáni festivitáte, cœléstis grátiæ, quam ille verbis, opéribus et miráculis asséruit, præsens adésse auxílium : ut, dum tanti Præsulis exémpla mirámur et cólimus, ejus étiam fidem et actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced., Oct. et S. Romani Mart.

In j. Noct., Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErmánus, nóbili génere Antissiodóri natus, post auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adéptus, causas egit; ibíque uxórem duxit. Provínciæ suæ visitátor constitútus, in Gálliam rédiit : ubi venatióni nímium déditus, ab Amatóre, Antissiodorénsi Epíscopo, reprehénsus est quod ferárum, quas venándo céperat, trunca cápita, ex ritu géntium, de árbore quæ in médio civitátis erat, non sine fidélium offensióne suspénderet. Sed ubi Germánum sibi successórem futúrum divínitus cómperit Amátor, Augustodúnum se cóntulit, ut Germáni in clerum asciscéndi potestátem a Júlio præfécto impetráret. Quod ut obtínuit, Germánum, rescísso capillítio, clericáli veste índuit. Creátus Epíscopus, súbito mutátur in virum álterum : exínde namque cœpit sæculi pompam

aspernári, uxórem habére pro soróre, vitam ásperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, sua paupéribus erogáre, ómnibus sine personárum acceptióne hospítium præbére, oratiónem vix umquam intermíttere.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM autem Pelagiána hæresis in Británnia Majóre grassarétur, ad eam exstirpándam Gálliæ Epíscopi, rogántibus Británnis, misérunt Germánum cum Lupo Trecénsi, qui ínsulam purgárent ab erróre. Quo in itínere, dispósito per fines Parisiórum tránsitu, Germánus Genovéfam, annórum sex aut septem puéllam, Christo dicándam vírginem despóndit. In mari concitátam tempestátem oratióne sua compéscuit. In ínsula tum multis, tum insígnibus miráculis cathólici dógmatis veritátem asséruit, puéllæ, præ céteris, visu repénte restitúto, postquam invocáto Trinitátis adorándæ nómine, relíquias sanctórum, quas collo appénsas gestábat, ipsíus óculis admovísset. Junctos advérsus Brítones Saxónum Pictonúmque exércitus, factus ipse dux mílitum, qui quotidiánis Quadragésimæ prædicatiónibus institúti baptísmum in Páschate recens suscéperant, terret fugátque non armórum vi nec copiárum número vel róbore, sed voce Allelúia ejus jussu ter a cléricis tum a milítibus vasto clangóre repetíta. In Gálliam redux, cum accepísset civitátem suam tribútis aliísque calamitátibus ádmodum premi, Arelátem se cóntulit, ad Auxiliárem Gálliæ præféctum, pro vexáta plebe intercessúrus. Auxiliáris Germáni précibus ultro ánnuit et vicíssim a Germáno grátiam recépit; quippe qui uxórem ejus quartána febre dudum laborántem prístinæ réddidit sanitáti. ℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

ROgátus a Británnis ut quod cœperat opus absólveret, adjúncto sibi cómite Sevéro Trevirénsi, in ínsulam íterum proféctus, renascéntem Pelagiánam hæresim prorsus

exstínxit; Alanórum regem Eocháricum, cum exércitu in Armóricos rebélles ab Aétio patrício missum, manu ad habénas equi injécta, avocávit. Inde expetíta Ravénna ut a Valentiniáno imperatóre véniam ipsis péteret, ab ipso ejúsque matre Placídia summo honóre excéptus, cum æqua ómnia et placabília inveníret, mórtuo sub aulæ ipsíus óculis suscitáto, morbo corréptus est, et intra paucos dies decéssit. Corpus ejus honoríﬁco comitátu Antissiodórum relátum est, unde relíctas Genovéfæ Vírginis a sancto Pontífice eulógias Archidiáconus ejus post annos tres aut quátuor Parísios véniens áttulit, et sedándis pópuli advérsus eam tumultuántis mótibus utíliter adhíbuit. Non multo post exstrúcta est in honórem ejus ad oram Sequánæ aquilonárem insígnis basílica, quæ in lítteris Chilpérici, regis Clodovéi Magni népotis, monastérii nómine donátur, et antíqua loci traditióne a Childebérto rege, Chilpérici pátruo, cóndita ac dotáta perhibétur, in qua sanctus Landerícus, Parisiórum Epíscopus, regnánte Clodovéo junióre sepúltus est.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* x.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit; qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Mor. I. 27. *c.* 8. *al.* 5.

CUM prophétas ábstulit, eórum vice Dóminus Apóstolos misit, postquam subdúctis antíquis pátribus exterióra legis prædicaménta tacuíssent. Cum de Judæa Apóstolos prædicándo ábstulit, doctrína novæ grátiæ mundum rigávit. Quod factum quoque in Ecclésia potest non inconveniénter intélligi; quia étiam redúctis ad supérna Apóstolis, per expositórum sequéntium linguas divínæ fluénta sciéntiæ diu abscóndita largióri effusió-

ne patefécit. Nam quod illi sub brevitáte locúti sunt, hoc exponéndo ipsi multiplíciter auxérunt. Quorum verbis dum quotídie gentílitas docétur, peccatórum mens cœléstem sciéntiam áccipit. Sed nequáquam se iísdem Apóstolis expositóres in sciéntia præferant, cum exponéndo látius loquúntur. Meminísse quippe incessánter debent per quos ejúsdem sciéntiæ inventiónes accepérunt : quia si ex sanctis Apóstolis vir intelligéntiæ non incíperet, nequáquam per Doctórum ora lárgior manáret. Ipsi ígitur aréntem nostri péctoris terram cœléstis intelligéntiæ fluéntis rigant; quia transíre intelléctus noster ad divína non sínitur, nisi prius per sanctórum præcedéntium exémpla formétur : unde nos quoque Deus illúminat, quia per admirátam vitam Patrum præcedéntium rátio nos suæ claritátis illústrat. ℟. Amávit eum.

Lectio viij.

SED eísdem sanctis prædicatóribus nequáquam ad persuadéndum verba sufficiunt, nisi étiam mirácula addántur. Quod, auctóre Deo, jam factum cérnimus. Omnípotens enim Dóminus, emicántibus prædicatórum miráculis, ad fidem étiam términos mundi perdúxit. Ecce enim pene cunctárum jam géntium corda penetrávit; ecce in una fide Oriéntis límitem Occidentísque conjúnxit. Ecce lingua Británniæ, quæ nil áliud nóverat quam bárbarum fréndere, jamdúdum in divínis láudibus Hebræum cœpit Allelúia resonáre. Ecce quondam túmidus, jam substrátus sanctórum pédibus servit Oceánus; ejúsque bárbaros motus, quos terréni príncipes edomáre ferro nequíverant, hos pro divína formídine Sacerdótum ora verbis simplícibus ligant; et qui catérvas pugnántium infidélis nequáquam metúerat, jam nunc fidélis humílium linguas timet. Quia enim percéptis cœléstibus verbis, clarescéntibus quoque miráculis virtus et divínæ cognitiónis infúnditur, ejúsdem divinitátis terróre refrenátur, ut prava ágere métuat, ac totis

desidériis ad ætérnam glóriam veníre concupíscat. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homil. Vigil. S. Laurentii ut in Brev. hac die.

In Laud. fit Commem. Oct., Vigil. et S. Romani, Martyris.

Vesperæ de sequenti.

DIE X. AUGUSTI.

S. Laurentii,

Mart. Duplex ij. classis.

Omnia ut in Brev. hac die, præter sequentia.

Ad j. Vesp. Comm. diei Oct. S. Stephani, per Aña. et ℣. ut in j. Vesp. Festi.

Ad Laudes, Commem. ejusdem per Aña. et ℣. ut in Laud. Festi.

In ij. Vesp. Commem. sequentis. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio. Deus. *infra.*

Deinde fit Commem. Octavæ, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit, et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Postremo SS. Mart. Tiburtii et Susannæ.

Aña. Istórum est.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio.

SAnctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii et Susánnæ nos Dómine fóveant continuáta præsídia : quia non désinis propítius intuéri; quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI. AUGUSTI.

S. Aguilbertæ

Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátam Aguilbértam singulári castitátis prærogatíva decorásti, quique illam elígere dignátus es ut concreditárum sibi vírginum prolem custodíret : tríbue, quæsumus, ut ejus intercessióne, Angélicis mó-

ribus vivéntes, ab ómnibus hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dómidum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AGuilbérta, seu Aglibérta, e stirpe apud Francos prænóbili, in território Meldénsi nata, germánum habuísse tráditur beátum Ebrigísilum Epíscopum; consanguíneos autem venerábilem Adónem Jotrénsis ascetérii conditórem, sanctam Theodlechéldem abbatíssam, et venerábilem Agilbértum Parisiénsem : quos omnes Jotrum, sanctióris vitæ desidério accénsa, subsecúta est aut comitáta. Apóstoli enim carmen puéllæ jam aures occupáverat : Innúpta cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Ibi ígitur immutáta veste, totam se Christi obséquiis devóvit; sibi et mundo prorsus emórtua, ut illi fírmius adhæréret, laudi virginitátis evangélicam paupertátem mirífice sociávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

ITA de virtúte in virtútem progréssa est, máxime vero assíduis reguláris disciplínæ stúdiis fuit inténta, ut ómnibus exémplar et spéculum fíeret castíssimæ divinórum placitórum observatiónis. Unde Theodlechélde ad supérnas sedes emigránte, gubernátrix virginális sodalítii effécta est; largísque a Deo grátiæ perfusiónibus inundáta, cœtui sibi commísso ubérrima charísmatum, quibus affluébat, dona verbis et áctibus suis inflúxit. Eménsa tandem viam pietátis et justítiæ, méritis plena incontaminátæ vitæ et administratiónis perféctæ, ætérnam, vocánte sponso, perréxit ad glóriam.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

SAnctitátis exímiæ, dum adhuc víveret, famam sibi comparáverat; paucísque post óbitum annis in cœnóbio Jotrénsi, ritu solémni, jam agebátur

ejus memória. Beátæ Aguilbértæ corpus prope sanctamTheodlechéldem a soróribus in subterráneo oratório divi Pauli Eremítæ cónditum est. Quæ autem nunc habéntur utriúsque Abbatíssæ Relíquiæ, in eádem majóri capsa, sed divérsis thecis inclúsæ, Jotri in Ecclésia baptismáli religióse servántur.

℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. *de Communi j. loco.*

Lectio ix. de SS. Martyribus Tiburtio et Susanna, in Brev.

In Laud. Comm. Oct. S. Laurentii ac SS. Mart. Tiburtii etc., ut in Brev. hac die.

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XII. AUGUSTI.

In Festo

S. Claræ

Virginis. Duplex.

Ut in Brev. hac die.

In j. Vesp. post Comm. S. Aguilbertæ (Aña. Símile est. ℣. Diffúsa est.) *fit Comm. Oct. S. Laurentii ac postremo SS. Felicis et Felicissimi, Martyrum. Aña.* Istórum est. ℣. Lætámini. *et Orat.* Deus, qui nos concédis. *de Communi.*

Lectio ix.

Ecolit hódie Meldénsis Ecclésia natalítium festum beatórum Felícis et Felicíssimi, qui ambo intra tértium sæculum gloriosíssima morte occubuérunt. Passi sunt autem apud Vernótum, juxta Séquanam, olim Senonénsis nunc Meldénsis diœcésis. Eórum córpora e loco ubi prius tumuláta erant a multis tempóribus in ipsam metrópolim Senonénsem fuére transláta. Memória sanctórum Felícis et Felicíssimi etiámnum súperest in illis locis quæ suo martyrio collustrárunt.

In Laud. fit Commem. Oct. S. Laurentii, in Brev. Deinde SS. Felicis et Felicissimi, per Aña. Vestri capílli, ℣. Exsultábunt, *et Orat.* Deus, qui nos concédis. *de Communi.*

Vesp. a Capit. de seq.

DIE XIII. AUGUSTI.

S. Radegundis,

Reginæ Francorum, Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi non Virg. præter seq.

Oratio.

Deus, cujus amóre beáta Radegúndis ex aulæ tumúltu, spretis mundi illécebris, in solitúdinem evolávit: tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere et amáre cœléstia. Per Dóminum.

Commem. præced.

Deinde Octavæ S. Laurentii, postremo SS. Hippolyti et Cassiani, Mart., in Brev.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Radegúndis, fília Berthárii regis Turingórum, Clotárii Primi ex captíva conjux, beneficéntiam in páuperes, vigílias statas, et crebras oratiónes, cilícii usum, abstinéntiam, jejúnia, summam dénique vitæ austeritátem cum régia dignitáte conjúnxit. Occíso fratre jussu Clotárii, de hujus licéntia ab aula discéssit, et sanctum Medárdum ádiit; cumque monásticam vestem suscepísset, in diaconíssam ab eo consecráta est. Pictávos profécta, ibi ex munificéntia regis, ascetérium vírginum sub régula sancti Cæsárii Arelaténsis cóndidit, impetravítque a Concílio Turonénsi secúndo Congregatiónis suæ tutélam et confirmatiónem.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Cænóbio sorórem Agnétem Abbatíssam præfécit; ipsa vero sacræ lectióni, obediéntiæ ac pietátis opéribus totam se dedit. Nam vérrere sordes, vilióra monastérii obíre offícia, infírmis ac præcípue leprósis ministráre, et eórum úlcera deosculári, sui victrix, in delíciis hábuit. Ex ejus ore nunquam detráctio, nunquam mendácium, nunquam maledíctum contra qualemcúmque persónam procéssit; et non solum non detráxit, sed nec detrahéntem patiénter audívit. Pro persequéntibus se semper orávit et oráre dócuit. Quam in nómine Dómini famíliam congregávit, tanta dilectióne prosecúta est, ut étiam paréntes vel regem cónjugem se habuísse oblíta viderétur.

℟. Dilexísti.

Lectio vj.

SAcras relíquias úndique, ac præsértim lignum sanctæ Crucis, ex Oriénte sibi comparávit; sed in Eucharístiæ sacrifícium ea religióne fuit affécta, ut in illíus usum panes própriis mánibus confíceret, quos divérsis suppeditábat ecclésiis. Abiit ad Dóminum méritis plena et miráculis illústris, anno quingentésimo octogésimo séptimo. Ejus corpus terræ mandávit Gregórius Turonénsis, dum visitándæ diœcési vacáret Merovæus Pictaviénsis : cui tamen reservátum est, ut revérsus missam celebráret, tumulóque opérculum impóneret.

℞. Fallax grátia.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est. *de Communi.*

Lectio ix. de SS. Hippolyto et Cassiano, in Brev. hac die.

Ad Laudes, Commem. Oct. S. Laurentii ac SS. Hippolyti et Cassiani ut in Brev.

In Vesp. Commem. Oct. et S. Eusebii, Conf. ut in Brev. hac die.

DIE XVI. AUGUSTI.

S. Rochi

Conf. Duplex.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die. Comm. Octavarum.

DIE XVIII. AUGUSTI.

S. Hyacinthi

Conf. Duplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die xvj. Augusti.

Commem. Oct. Lect. ix. et Commem. S. Agapiti Mart. ut in Brev. hac die.

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XIX. AUGUST.

B. Urbani II.

Papæ Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre felíciter decertáre tribuísti, eúmque ad rediménda ab infidélium potestáte tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem Crucis roborásti : concéde, ut ipsíus interces-

sióne, contra hostes ánimæ dimicántes in terris, ætérnæ glóriæ bravíum accípere mereámur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. præc. *Aña.* Hic vir. ℣. Justum, *Oct. Assumpt. et S. Philumenæ, Virg. et Mart.* *Aña.* Veni sponsa. ℣. Spécie. *et Orat.* Deus qui inter cétera. *de Communi Virg.*

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SÆculo undécimo, fervénte luctuosíssimo dissídio Ecclésiam inter et Impérium, non minóri fortitúdine quam céteri Pontífices, qui per ea témpora Románam obtinuérunt Sedem, enítuit Urbánus secúndus, Odo ántea vocátus, et nóbili família apud Castelliónem supra Matrónam non procul a Rheménsi urbe ortus. Is Brunóne magístro, celebérrimo póstea Carthusianórum institutóre, philosóphicis ac theológicis stúdiis óperam dedit, et ob egrégias virtútes in Ecclésia Rheménsi canonicátu potítus est. At sæculi cura pertæsus, ac régulam sancti Benedícti proféssus, primum in Cluniacénsi, dein Bainsonénsi et Cavénsi cœnóbiis religiosíssime conversátus est. Vestígia secútus sancti Gregórii séptimi, viri ópere et sermóne poténtis, a quo in majóribus Ecclésiæ negótiis adhíbitus fúerat, atque Epíscopus Ostiénsis et sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, pari ánimo constántia ac fortitúdine jura Ecclésiæ contra láicam potestátem vindicávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SUmmus Póntifex renuntiátus, Cassíni montem invísit, sacras ibi beatíssimi Patris Benedícti exúvias veneratúrus ejúsque ope lápidis morbo, quo diu laboráverat, insígni prodígio sanátus fuit. Cavénsis monastérii ecclésiam et sancti Nicolái Barénsis basílicam consecrávit, ibíque corpus ejúsdem thaumatúrgi magna cum solemnitáte repósuit. In eádem étiam Barénsi basílica insígne concílium hábuit, ut Græcórum erróres confutáret, doctíssimis præsértim usus arguméntis quibus san-

ctus Ansélmus Archiepíscopus Cantuariénsis fidem cathólicam asséruit. Aliis prætérea divérsis in locis convocátis concíliis, ecclesiásticæ disciplínæ observántiam strénue curávit. Sed ómnium celebérrimum fuit Claromontánum concílium, in quo illárum sacrárum expeditiónum felicíssimo succéssu auctor éxstitit, quæ ex salutíferæ Crucis Christi signo, quo decorabántur, Cruciatárum nómine fuérunt appellátæ. Ac sane mirum est pontíficem páuperem, ut erat tunc Urbánus, absque regum ope, sine ulla exactióne aut tribúto, tam ingéntem príncipum virorúmque nobílium ac ceterórum ex omni órdine, statu et regno multitúdinem congregásse, qui ad diffícilem ádeo expeditiónem sponte álacri ánimo properárent; quibus pro stipéndio sola proponebátur peccatórum indulgéntia, et sola spes vitæ ætérnæ pro præmio. ℞. Pósui.

Lectio vj.

BEátam Dei Genitrícem singulári obséquio prósequens, speciálium precum in ejus honórem recitatiónem cléricis æque ac láicis ea occasióne indíxit, ut qui fidéles suscipiéndæ expeditióni ímpares essent, mílites pro religiónis causa dimicántes saltem oratiónibus adjuvárent. Hinc et cultus beátæ Maríæ, qui hodiéque in sábbato celebrári solet, ab eo institútus fuísse perhibétur. Post plúrimos autem labóres pro Ecclésia superátos, Romæ, quæ jam cum tota Itália, ab Hénrici imperatóris oppressióne evaserat, universáli quoque Ecclésia in tranquilliórem statum revocáta, tandem meritórum magis quam diérum plenus, anno millésimo nonagésimo nono, die vigésima nona Júlii gloriósa justórum morte quiévit, cum Petri cáthedram tenuísset annos úndecim, menses quátuor, dies decem et octo. Corpus ex ædibus Petri Leónis apud sanctum Nicoláum in Cárcere ad basílicam Vaticánam delátum est, ibíque inter totíus Urbis luctum et tristítiam honorífice cónditum. Cultum usque ab immemorábili témpore beáto Urbáno

secúndo exhíbitum Leo décimus tértius Póntifex máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, ratum hábuit et confirmávit, atque Offícium cum Missa in ejus honórem quotánnis celebrándum archidiœcésibus Rheménsi et Tolosánæ et diœcési Claromonténsi benígne indúlsit. ℟. Iste est.

In iij. Noct. Homil. in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

Pro S. Philumena, Virg. et Mart.

Lectio ix.

INter cétera Mártyrum sepúlcra, quæ in Cœmetério Priscíllæ ad viam Saláriam reperíri solent, illud éxstitit, quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martyrii insígnia, doléndum tamen est, res ab eádem gestas, áctaque ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscúra perstitísse. Céterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii séptimi inítio Pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána Diœcési, ingens íllico famæ celébritas ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, præsértim ob signa quæ ejúsdem præsídio accessísse úndique ferebátur. Hinc factum est ut complúrium Antístitum, cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius Décimus Sextus, Póntifex Máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, festum ejúsdem cum Offício et Missa in memoráta Nolána Diœcési et álibi agéndum benígne permíserit.

In Laud. fit Comm. Oct. et S. Philumenæ per Aña. Símile est, ℣. Diffúsa, *et Oratio.* Deus, qui inter cétera. *de Communi.*

Vesp. a Capit. de seq.

DIE XX. AUGUSTI.

S. Bernardi

Abb. et Eccl. Doct.

Duplex.

Ut in Brev. hac die.

Post Commem. Octav., fit Commem. S. Filiberti, Abbatis. Aña. Similábo

eum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio. Intercéssio. *de Communi.*

Lectio ix.

Filibértus sancti Agili Abbátis discipulórum fácile princeps, in Elusáno território erat natus. Adoléscens ab aula Dagobérti Regis ad Resbacénse monastérium se cóntulit : ubi cœnobíticam vitam ampléxus est, et Agilo succéssit. Deínde Clodovæi Secúndi et sanctæ Bathíldis Regínæ munificéntia fretus, relícto Résbaco, Gemeticénse ascetérium in fínibus diœcésis Rothomagénsis ædificávit. Quátuor ália non pro viris solum, sed étiam pro féminis cœnóbia fundávit, atque imprímis Heriénse, in quo post multas tribulatiónes et plenus méritis in Christo obdormívit, anno séptimi sæculi octogésimo quarto.

In Laudibus post Comm. Octavæ, fit Commem. S. Filiberti, per Aña. Similábo, ℣. Amávit. *et Oratio.* Intercéssio, *de Communi in j. Vesp.*

DIE XXV. AUG.

S. Ludovici

Regis, Confessoris.
Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS,

si sint dicendæ.

Añæ et Capitul. de Laud.; Ps. de Communi. SS. App. in j. Vesp.

Hymnus.

Rex summe regum, qui poténti númine
Quo sunt creáta regna nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérsonant,
Audi profúsas regis in laudem preces.

Nascens in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus :
Piæque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Christo discit, ántequam ímperet.

Justi sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu :
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.

Mox christiáni serus ultor sánguinis,
Eménsus æquor, inque littus bárbarum

Vexílla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Invéni servum meum. ℟. Oleo sancto meo unxi eum.

Ad Magnificat, Aña. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum; et præcépit ei ut esset dux super pópulum suum.

Oratio ut infra ad Laudes, pag. 58.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem regum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymn. Rex summe regum. *supra.*

In tribus Noct., Pss. de Communi Conf. non Pont.

In primo Nocturno.

Aña. Diléctus Deo et homínibus Ludovícus, cujus memória in benedictióne est, in lege Dómini meditátus est die ac nocte.

Aña. Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Aña. Tu es, Dómine, suscéptor meus, glória mea et exáltans caput meum, super míllia pópuli circumdántis me.

℣. Prævenísti eum, Dómine. ℟. In benedictiónibus dulcédinis.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j.

EGO natus accépi commúnem áerem, et in similitúdinem factam décidi terram, et primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, et curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, et símilis éxitus. Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus, nec comparávi illi lápidem pretiósum; quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exi-

gua; et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam, quóniam inexstinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa.

℟. Locútus es sanctis tuis, et dixísti, Dómine : * Exaltávi eléctum de plebe mea; manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Deus elégit patres nostros, et suscitávit illis regem, cui testimónium pérhibens, dixit. — Exaltávi.

Lectio ij.

PRopósui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum : sciens quóniam mecum communicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, et honórem apud senióres júvenis : et acútus invéniar in judício, et in conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me : tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient; et sermocinánte me plura, manus ori suo impónent. Prætérea habébo per hanc immortalitátem; et memóriam ætérnam his qui post me futúri sunt, relínquam. Dispónam pópulos; et natiónes mihi erunt súbditæ. Timébunt me audiéntes reges horréndi : in multitúdine vidébor bonus, et in bello fortis.

℟. Ecce dedit vobis Dóminus regem; * Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, éritis et vos, et rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum. ℣. Deum timéte, regem honorificáte, quia sic est volúntas Dei. — Si.

Lectio iij.

ET ut scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det, et hoc ipsum erat sapiéntiæ scire cujus esset hoc donum, ádii Dóminum, et deprecátus sum illum, et dixi ex totis præcórdiis meis : Deus patrum meórum, et Dómine misericórdiæ, qui fecísti ómnia verbo tuo, et sapiéntia tua constituísti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ a te facta est, ut dispónat orbem terrárum in

æquitáte et justítia, et in directióne cordis judícium júdicet; da mihi sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis. Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ, homo infírmus, et exígui témporis, et minor ad intelléctum judícii et legum. Nam et si quis erit consummátus inter fílios hóminum, si ab illo abfúerit sapiéntia tua, in níhilum computábitur.

℟. Díssipat ímpios rex sápiens, misericórdia et véritas custódiunt regem, * Et roborábitur induméntia thronus ejus. ℣. Qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, et reget eas. — Et roborábitur. Glória Patri. Et roborábitur.

In secundo Nocturno.

Aña. Fortis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgéntes hostes, quam glóriam adéptus est!

Aña. Invocávit Altíssimum poténtem, in oppugnándo inimícos úndique; et audívit illum magnus et sanctus Deus.

Aña. Succínxit se arma béllica sua in prœliis, et protegébat castra gládio suo.

℣. Véritas mea et misericórdia mea cum ipso. ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Lectio iv.

LUdovícus nonus, Francórum rex, Pisciaci natus et baptizátus, unde gloriabátur nómine Ludovíci Pisciacénsis, anno ætátis duodécimo patri Ludovíco succéssit, regnúmque sub tutéla Blanchæ, sapientíssimæ matris, administráre cœpit. Hæc fílium a púero sanctis documéntis instituérat, dícere sólita: Mallem, fili, te vita et regno privátum, quam lethális peccáti reum agnóscere. In ipso regni exórdio, viros spectátæ virtútis et prudéntiæ, cum e cléricis, tum e láicis, in consílium adhíbuit; et Albigénses perduélles, patérnis jam armis impetítos, subégit. Rebus cum finítimis princípibus compósitis, totum se divíno cúltui promovéndo dedit. Duéllo et blasphémiis pénitus exstirpándis incúbuit; histriónes et jaculatóres regno éxpulit. Benefícia ecclesiástica nónnisi probátis,

ac præcípue per Ecclésiæ Parisiénsis cancellárium, persónis, neque jam áliud habéntibus, nisi illo abdicáto, conferébat. Adeo justítiæ studiósus fuit, ut quacúmque transíret, illáta si qua forent a comitátu damna per Archidiáconum Parisiénsem aliósque notæ æquitátis viros inquíri jubéret ac resarcíri; et contra Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem súbditos volúerit, ut qui læsi forte essent, ipsum adírent, ómnibus factúrum satis.

℟. Sancta in manu extraneórum facta sunt : vasa glóriæ nostræ captíva abdúcta sunt : * Quæ erat líbera, facta est ancílla : quo ergo nobis adhuc vívere? Omnis qui zelum habet legis státuens testaméntum, éxeat post me. ℣. Ascendérunt gentes super latitúdinem terræ, et circuiérunt castra sanctórum et civitátem diléctam. — Quæ.

Lectio v.

Trigésimo ætátis anno, gravi morbo affféctus Pontisáræ, accépta cruce ab Epíscopo Parisiénsi, sacrum bellum vovit. Et post áliquot annos, contráctis ingéntibus cópiis, matri commíssa regni cura, mare trajécit. Atque ubi primum Saracénos in líttore astántes conspéxit, e navi in mare ense districto congressúrus insíliit : fugatísque hóstibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póstmodum ex lue exércitu, victus ipse captúsque est; neque, per totum captivitátis tempus, horárum canonicárum, quas ubíque quotídie persolvébat, recitatiónem intermísit. Cum de pace actum est, ipse conditiónes Saracénis dedit mirántibus quod victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere, rex cum exércitu liber dimíttitur : cumque in pecúnia numeránda, Saracénis non adverténtibus, errátum esset, íntegrum pecúniæ pondus solvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos deínde círciter quátuor, quo Saracénos ad servándas induciárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus, Christiános multos e vínculis erípuit, Gentíles fídei præcéptis ímbuit, ac christianórum

urbes áliquot et castra suis súmptibus instaurávit. Interim mater ejus migrat e vita : cujus ut mortem accépit, in génua prócidens, obórtis lácrymis, hæc verba prótulit : Grátias tibi ago, Dómine, qui matrem únice diléctam, quam ad tempus commodáveras, recepísti; ita sit ut plácitum est coram te : sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Custodívit illum Dóminus ab inimícis, * Et in vínculis non derelíquit illum, et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, et erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. — Et.

Lectio vj.

IN Gálliam rédiens, navi prope Cyprium ad Syrtes allísa, coram sacra Eucharístia, cujus in navi asservándæ facultátem a legáto apostólico obtinúerat, supplíciter orans, ab imminénte naufrágii perículo liberátus est. Cumque navis ad réliquum itíneris minus tuta a nautis renuntiarétur, rex pius, rejécta prócerum senténtia, in áliam transíre nóluit, ne sexcénti fere hómines qui, metu perículi, ex eádem navi descendíssent, in ínsula remanérent, inde numquam aut vix reversúri; malle se dicens, cum líberis et uxóre, Deo áuspice, perículum adíre, quam sibi suísque cum tanto totque hóminum damno consúlere. Post réditum, piis opéribus impénsius stúduit. Plúrima Lutétiæ aliísque in locis ædificávit aut perfécit monastéria et páuperum hospítia. Frequens visébat ægrótos, quibus non súmptibus modo, sed et mánibus própriis ministrábat. In páuperes munificentíssime próvidus, vírginibus dotem, provínciis annónæ inópia laborántibus aliménta, univérsis egéntibus necessária suppeditábat. Veste vulgári utebátur; cilício et jejúnio sæpe corpus affligébat. Cum in Africam trajecísset, bellum dénuo Saracénis illatúrus; jamque, capta Carthágine, castra prope Tunétum in eórum conspéctu posuísset, mortem imminére séntiens, documénta rege digna christianíssimo sua manu conscrípta Philíppo fílio et successóri trádidit; il-

lúdque Davídicum prófe- rens : Introíbo in domum tuam, et adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine, ánimam Deo réddidit apud Carthágitnem, anno ætátis quinquagésimo quinto,Christi vero millésimo ducentésimo septuagésimo. Eum miráculis illústrem Bonifácius octávus sanctórum albo inséruit. Ossa ejus apud sanctum Dionysium transláta sunt, caput Parísiis ad sanctam Capéllam, pars vero carnis apud Montem Regálem prope Panórmum in Sicília.

℟. Ipse est diréctus in pœniténtiam gentis, et * Tulit abominatiónes impietátis; et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, et * In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei miníster in bonum, vindex in iram ei qui malum agit. — Tulit. Glória Patri. In diébus.

In tertio Nocturno.

Aña. Habitábit confidénter rex in tabernáculo Dómini, et in monte sancto Dei requiéscet.

Aña. Desidérium cordis ejus tribuísti ei, tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Aña. Sanctus Ludovícus accépit benedictiónem et misericórdiam a rege glóriæ Dómino virtútum.

℣. Magna est poténtia ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei. I. 5. *c.* 24.

CHristiános quosdam imperatóres non ídeo felíces dícimus, quia vel diútius imperántes fílios morte plácida reliquérunt, vel hostes reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives advérsus se insurgéntes et cavére et opprímere potuérunt. Hæc et ália vitæ hujus ærumnósæ vel mú-

nera, vel solátia, quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quo pértinent isti; et hoc ipsíus misericórdia factum est, ne ab illo ista qui in eum créderent velut summa bona desiderárent.

℟. Fecit quod erat bonum coram Dómino : non fuit símilis illi de cunctis régibus; adhæsit Dómino, * Et non recéssit a vestígiis ejus. ℣. Fecit mandáta ejus, unde et erat Dóminus cum eo. — Et non recéssit.

Lectio viij.

SED felíces eos dícimus, si juste ímperant; si inter linguas sublímiter honorántium et obséquia nimis humíliter salutántium non extollúntur, sed se hómines esse meminérunt; si suam potestátem, ad Dei cultum máxime dilatándum, majestáti ejus fámulam fáciunt : si Deum timent, díligunt, colunt; si plus amant illud regnum ubi non timent habére consórtes : si tárdius víndicant, fácile ignóscunt; si eámdem vindíctam pro necessitáte regéndæ tuendæque reipúblicæ, non pro saturándis inimicitiárum ódiis, exérunt; si eámdem véniam, non ad impunitátem iniquitátis, sed ad spem correctiónis, indúlgent; si quod áspere cogúntur plerúmque decérnere, misericórdiæ lenitáte et beneficiórum largitáte compénsant; si luxúria tanto eis est castigátior, quanto posset esse libérior; si malunt cupiditátibus pravis quam quibúslibet géntibus imperáre.

℟. Memória Ludovíci in compositiónem odóris facta opus pigmentárii : * In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Ipse est diréctus divínitus ad pœniténtiam gentis. — In diébus. Glória. In diébus.

Lectio ix.

SI hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, sed propter caritátem felicitátis ætérnæ; si pro suis peccátis, humilitátis, et miseratiónis, et oratiónis sacrifícium Deo suo vero immoláre non négligunt, tales christiános imperatóres dícimus esse felíces ínterim spe, póstea reípsa futú-

ros, cum id quod exspectámus advénerit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas,

Añæ. 1. Virgam virtútis emíssam ex Sion * suscépit Ludovícus, indútus a Dómino decórem et fortitúdinem.

Ps. Dóminus regnávit. *cum reliquis de Domínica.*

2. Inítium sapiéntiæ * timórem Dómini, hereditátem géntium, veritátem et judícium exquisívit.

3. Dispérsit, * dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi; rex lætábitur in Deo in ætérnum.

4. Collocávit eum cum princípibus pópuli sui, excélsus super omnes gentes Dóminus.

5. Reges terræ * et omnes pópuli, príncipes et omnes júdices terræ laudent nomen Dómini.

Capitulum. 1. *Esdr.* vij.

Benedíctus Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dómini quæ est in Jerúsalem.

Hymnus.

Thure nunc fument, resonéntque cantu
Templa : dejécto Lodoícus hoste,
Quærit ætérnas, tibi militándo,
Christe, corónas.

Huic tuos ardet reparáre cultus :
Hic gregem avúlsum male sacro ovíli
Reddit : hic armis tua Christiánis
Sacra tuétur.

Béllicæ vixdum memor ille laudis,
Cuncta qui subdis, tibi servit uni :
Imperes unus, satis imperábit,
Te duce, princeps.

Stat tua fidens ope, fortiórque
Sumit ex ipsis ánimos ruínis :
Jura dat victus, sedet inter ipsos
Arbiter hostes.

Summa laus summo super astra Patri :
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi dispar, utriúsque sacri
Nexus amóris. Amen.

℣. Invéni David servum meum. ℟. Oleo sancto meo unxi eum.

Ad Benedictus, Aña. In tentatióne invéntus est fidélis : ídeo dedit illi Dóminus glóriam in gente sua.

Oratio.

Deus, qui beátum regem Ludovícum de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti : ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

AD TERTIAM.

Aña. Inítium sapiéntiæ.

Capit. Benedíctus. *supra.*

℟. *br.* Erudímini reges, * Qui judicátis terram. Erudímini. ℣. Servíte Dómino in timóre. Qui. Glória Patri. Erudímini.

℣. Rex qui sperat in Dómino. ℟. In misericórdia Altíssimi non commovébitur.

AD SEXTAM.

Aña. Dispérsit.

Capitulum. *Prov.* xxix.

Rex qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in ætérnum firmábitur.

℟. *br.* Rex qui sperat * In Dómino. Rex qui sperat. ℣. In misericórdia Altíssimi non commovébitur. In Dómino. Glória Patri. Rex qui sperat.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ. ℟. Et cantent in viis Dómini, quóniam magna est glória Dómini.

AD NONAM.

Aña. Reges terræ.

Capitulum. *Eccli.* xlvij.

Stare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos : et dedit in celebratiónibus decus, et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini et amplificárent mane Dei sanctitátem.

℟. *br.* Confiteántur tibi Dómine * Omnes reges terræ. Confiteántur. ℣. Et cantent in viis Dómini, quóniam magna est glória Dómini. Omnes. Glória Patri. Confiteántur.

℣. Deus cánticum novum cantábo tibi. ℟. Qui das salútem Régibus.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud.; Psalmi ut in j. Vesperis.

Hymnus.

TE sancte, rursus, Ludovíce, prœlia
Divína poscunt : tu crucis clavum tenens,
Speíque sacras ánchora fundans rates,
Moves tyránnis bella, Christo mílitas.
Vincis cadéndo : mors tibi victóriam
Aufert et addit : corpus hic palmæ tegunt
Nondum sepúltum : pro triúmpho cœlitum
Sedes parántur, pro coróna sídera.
Tuus patérnæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præsens Dei,
Ætérna regnans pascis inter lília,
Favénsque blando nostra cernis lúmine.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Ad Magnificat, Aña. Operátus est bonum, et rectum, et verum coram Dómino, volens requírere Deum suum in toto corde suo, allelúia.

Oratio. Deus qui beátum. *ut supra ad Laudes.*

Fit Comm. S. Zephyrini, Mart.

DIE XXIX. AUGUSTI.
In Decollatione S. Joannis Baptistæ.

Duplex majus.

Ut in Brev. hac die.

In j. Vesp. post Comm. S. Sabinæ fit Commem. S. Mederici Abbatis, per Aña. Similábo, ℣. Amávit, *et Orat.* Intercéssio. *de Communi.*

Ad Matutinum, Lectioni ix, pro S. Sabina, additur :

¶ Cólitur eódem die memória sancti Medérici Augustodunénsis, qui sæculo círciter séptimo flóruit. A paréntibus primum reluctántibus, in monastério Deo oblátus, máxima fuit asperitáte vitæ. Eléctus Abbas, verbo, exémplo et signis ministérium suum probávit. Lutétiam oratiónis causa proficíscens, in cœnóbio Campellénsi súbstitit, infirmitáte corréptus; ve-

nítque Melodúnum, ubi in cárcere deténtos divínitus solvit. Parísiis ægritúdine rursum conflictátus, triénnio mansit in suburbána sancti Petri céllula, quæ propter pretiósum ejus óbitum et sepultúram erécta est in basílicam sub ipsíus invocatióne dicátam. Prope Campéllos habet vicum et ecclésiam sui nóminis, in memóriam ipsíus in istis locis commoratiónis.

In Laud. post Comm. S. Sabinæ, fit Commem. S. Mederici, per Aña. Euge, ℣. Justum, *et Orat.* Intercéssio. *de Communi.*

Vesp. de sequenti.

DIE XXX. AUGUSTI.

S. Fiacrii

Confessoris.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

In utrisque Vesperis et in Matutino.

Hymnus.

Fecúnda Sanctórum parens,
Quam sorte felix Scótia!
Magnum sinu decus suo
Innáscitur Fiácrius.

Non ille, quamquam nóbili
Regum creátus sánguine,
Fastus honórum, non opes
Mundi cadúcas ámbiit.

Ætérna corde sed pio
Cœli requírens præmia,
Sese, suos, et pátriam,
Christum secútus, déserit.

Meldas venit; lubens Faro
Asíla præbet súpplici:
Quam tantus hospes récreat,
Beáta plaudat Brígia.

Sed quæ domus, quæ régia
Fefrum recóndet éxsulem?
Hæc nempe, quæ virum decet,
Cui Christus unus ómnia.

Remóta vallis, et procul
Densis latens sub vépribus,
Mens unde vocem púrior
Dei loquéntis háuriat.

Illic solútus ómnibus,
Totus sibi, totus Deo
Spe vivit ardens ígnea,
Et veritáte páscitur.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Compar tibi laus, Spíritus,

Qui clausa mundo péctora
Tuis inúndas ígnibus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus. ℟. Stolam glóriæ.

Ad Magnificat, Aña. Similábo eum.

Oratio.

Abscónde nos, Deus, in abscóndito faciéi tuæ, ut beáti Fiácrii Confessóris tui exémplo, mirabília de lege tua nocte diéque meditántes, delíciis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Fit sola Commem. præcedentis.

AD MATUTINUM.

Hymnus. Fecúnda sanctórum parens. *ut supra in Vesperis.*

In j. Nocturno Lect. Beátus vir. *de Communi ij. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Fiácrius, qui et Fefrus, ex Hibérnia quam véteres Scótiam appellábant, nobílibus ortus erat paréntibus. Appúlsum in Fránciam perhumániter excépit sanctus Faro Meldórum Epíscopus; eíque solitáriæ vitæ cupidíssimo semótum locum e património suo, Broílum nómine, silvis circumpósitis tectum, et ab urbe Jatíno duábus leucis distántem, dono dedit. Illic novus ascéta vitam agens angélicam, oratório in honórem beátæ Maríæ Vírginis constrúcto, ad óbitum usque permánsit, contínuis et vivus et post mortem fulgens miráculis. Ad Súperos evolávit tértio Kaléndas Septémbris post médium séptimi sæculi, et in parva sua ecclésia sepúltus est. Hæc brevi témpore, peregrínis undequáque affluéntibus, nomen divi Fiácrii et ipsa sumpsit, et dedit casis quæ circumeréctæ sensim in vicum coaluérunt. Anno autem millésimo ducentésimo trigésimo quarto, sacrum ejus corpus a Petro Tértio, Meldénsi Epíscopo, e túmulo sublátum est; ibidémque fidélium veneratióni expósitum, usque dum Meldas translátum fúerit, ne in illud Calviniáni pro more suo ímpie desævírent, et etiámnum apud insígnem Ecclésiam Cathedrálem pars reliquiárum ejus, áliis inter-

míxta, in majóri theca assservátur.
℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

FRequentári tamen non désiit locus ille sancti Anachorétæ vestígiis et conversatióne consecrátus. Sane ante ímpios labéntis sæculi décimi octávi furóres, vix erat in Gálliis celébrior propter mirácula innúmera quæ Fiácrii méritis a Deo patrabántur. Sæpius exímiæ dignitátis persónæ, ipsi étiam Francórum Reges et Regínæ istuc voti causa se contulérunt. Tunc in ejus Ecclésia visebátur illud ádmodum venerábile, in quo tumulátus fúerat, oratórium, clathris quidem úndique circumséptum, et ita ab omni ævo féminis interdíctum, ut nulla unquam transíre limen impúne tentáverit.
℟. Amávit.

Lectio vj.

DIrúta ecclésia cum monastério in quo óbiit, confluére cœpérunt peregríni ad ecclésiam baptismálem, ubi nunc reverénter habétur pars uníus sancti Fiácrii vértebræ, olim Ascétis ejúsdem loci ab Antístite Meldénsi, Domínico Primo, ob recuperátæ sanitátis memóriam, concéssæ. Céterum multæ intra vel étiam extra Gállias ecclésiæ et plura oratória in sancti Fiácrii honórem cóndita conspiciúntur. Quin et summus Dux Etrúriæ, obténta anno millésimo sexcentésimo nonagésimo quinto, a Jacóbo Benígno Bossuet, Epíscopo Meldénsi, insígni córporis ejus partícula, magníficam ædem haud procul a Floréntia, constrúxit, ut ibi sanctus Fiácrius pie religioséque colerétur. ℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* xiij.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vidéte, vigiláte et oráte ; nescítis enim quando tempus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Epist. 199. *Cap.* 1.

QUod vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. Quibus ómnibus dicit? Nisi eléctis et dilé-

ctis suis ad corpus ejus pertinéntibus, quod est Ecclésia. Non solum ergo illis dixit quibus tunc audiéntibus loquebátur, sed étiam illis qui fuérunt post illos ante nos, et ad nos ipsos, et qui erunt post nos usque ad ejus novíssimum advéntum. Numquid autem omnes inventúrus est dies ille in hac vita, aut quisquam dictúrus est, quod ad defúnctos étiam pertíneat, quod ait : Vigiláte; ne cum vénerit, invéniat vos dormiéntes?

℟. Iste est.

Lectio viij.

CUR ítaque ómnibus dicit quod ad eos solos pertíneat qui tunc erunt, nisi quia eo modo ad omnes pértinet, quómodo dixi? Tunc enim unicuíque véniet dies ille, cum vénerit ei dies, ut talis hinc éxeat, qualis judicándus est illo die. Ac per hoc vigiláre debet omnis Christiánus, ne imparátum invéniat eum Dómini advéntus. ¶ Imparátum autem invéniet ille dies, quem imparátum invénerit suæ vitæ hujus últimus dies. Certe enim hoc saltem manifestum erat Apóstolis, non eórum tempóribus, cum hic in carne víverent, Dóminum esse ventúrum; et tamen quis dúbitet eos præcípue vigilásse, et servásse quod ómnibus dixit, ne imparátos repénte véniens inveníret?

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. pro SS. Martyribus Felice et Adaucto, in Brev. hac die.

Ubi vero Festum S. Fiacrii fit duplex j. classis, Lectio viij dividitur ad ¶

AD LAUDES.

Hymnus.

NUnc, Fefre, cessávit labor,
Cessávit et fletus; novas
Adíre sedes en licet,
Partóque jam cœlo frui.

Terréna non tibi patrum
Coróna præcínxit caput;
Throno Dei sed ádsides,
Te vestit et Dei jubar.

Hinc ímperas; claudo gradus,
Cæco dies, muto sua
Vox rédditur; cum fébribus
Cedunt malígni spíritus.

Heu! mille nos libídinum

Morbi prémunt nocéntius :
Ægris, priúsquam córpori,
Opem precáre méntibus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Compar tibi laus, Spíritus,
Qui clausa mundo péctora
Tuis inúndas ígnibus.
Amen.

Commem. SS. Martyrum Felicis et Adaucti, in Brev. hac die.

In Vesp. Comm. sequent. Aña. Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum. *Oratio* Deus qui. *infra.*

DIE XXXI. AUGUSTI.

S. Ebrigisili
Episc. et Confess.
Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Ebrigísilum Pontíficem mirificásti in terris, et in cœlis ætérnum gloríficas : quæsumus, ut ejus apud te júgiter intercéssio nos prótegat, quem nostrum esse perpétua caritáte pastórem et patrem confídimus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EBrigísilus apud Meldénses nobilíssimis ortus paréntibus, et sanctæ Aguilbértæ, Jotrénsis Abbatíssæ, germánus frater, ejúsdem éxstitit virtútum æmulátor. Unde sæculáribus despéctis dignitátibus, mónachum índuit, ut créditur, in monastério virórum quod venerábilis Ado, sibi consanguíneus, Jotri, prope puelláre cœnóbium, exstrúxerat; ibique agéndi ratiónem ad evangélica consília instítuens, piæ contemplatióni et caritátis opéribus assídue vacábat.

℟. Invéni.

Lectio v.

CUjus sanctitátis laus tanta fuit, ut secúndum humilitátis propósitum diu latére nequíverit. Defúncto enim ante consecratiónem Patúsio, nec diu post annum sexcentésimum octogésimum quartum, ejus in locum Ebrigísilus ob exímia vitæ et doctrinæ mérita, ómnium plau-

su, Meldénsium Epíscopus eléctus est et ordinátus. In hoc múnere geréndo, nulli offício, nullíve labóri sese præbuit ímparem : álios divínis pascébat elóquiis, álios injécto terróre a vítiis abducébat; áliis viam excellentiórem monstrábat: Doctóris géntium exémplo, ómnibus ómnia factus, ut omnes Christo lucrifáceret. Cum autem ánimo vere patérno in suam, plebísque suæ fídei commíssæ salútem promovéndam incubuísset, a Dómino veniénte fidélis invéntus est, æternámque mercédem ássequi méruit.

℟. Pósui.

Lectio vj.

SUos apud Jotrénses óbiit, aut saltem juxta suæ pietátis desidéria tumulátus est in crypta, oratório divi Pauli Eremítæ contígua, quæ beáti Ebrigísili nomen retínuit. Ejus ánnulus repértus in sepúlcro, dum relíquiæ efferréntur, lapíllum exhibébat cum cæláta effígie ejúsdem sancti Pauli ante crucifíxum genufléxi, corvo cápiti superpósito. Máxima pars córporis pientíssimi præsulis in ecclésia Jotrénsi servátur.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre profíciscens. *de Communi j. loco.*

In Vesp. Commem. sequentis. Sacérdos et.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Lupi

Episc. et Confess.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio. Exáudi. *de Communi.*

Post Commem. S. Lupi, fit Commem. S. Ægidii per Añam. Similábo eum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam; ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio. Intercéssio, *ut in Brev. hac die. Deinde SS. XII. Fratrum Mart. per Añam.* Istórum est, *ut in Brev. hac die.*

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUpus e nobilíssima prosápia prope Aureliánum natus est; jamque ántequam in lu-

cem ederétur, illústris sanctimónia et pontificátu futúrus divínitus innotúerat paréntibus. Ab avúnculis Austrémio Aurelianénsi, et Aunachário Autissiodorénsi Epíscopis, propter déditos religióni mores, adhuc puer in clerum cooptátus est. Crescéntibus cum ætáte virtútibus, Artémio in cáthedra Senonénsi suffféctus est, clero et pópulo instántibus. Tam admirándis novus Póntifex pietátis et vigilántiæ pastorális opéribus elúxit, ut ab ómnibus suspicerétur véluti lumen quoddam e cœlo delápsum.

℟. Invéni David.

Lectio v.

AUdiens se in aula Theodórici Burgundiónum regis calúmniis proscíndi : Nihil, inquit, aliórum dicta nocent ei quem própria non máculat consciéntia. Mórtuo Theodórico, Clotárius Secúndus calúmniis cujúsdam nómine Farúlfi decéptus, Lupum in Néustriam relegávit, ubi multos pagános indeféssus Pastor ad fidem addúxit. Innocéntiam ejus tandem agnóvit Clotárius, eúmque ab exsílio revocávit, et ad ejus pedes advolútus, véniam deprecátus est. Plúribus signis, qua transíbat, ejus réditum Deus illustrávit, Parísiis præcípue et Melodúni, ubi vim grassántis incéndii représsit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

IN prædio Brienonénsi, suæ diœcésis, advérsa valetúdine corréptus est, et vitæ sanctitáte ac mirákulis clarus, e córporis vínculo in libertátem glóriæ cœléstis pro méritis evocátus est. Corpus ejus divínum spirans odórem inde fuit translátum, et, sicut ipse præcéperat, ad pedes sanctæ Colúmbæ, purpurátæ Christi vírginis, sub basílicæ stillicídio sepúltum, anno círciter sexcentésimo vigésimo primo. Partes ejus Reliquiárum non paucæ in diœcési Meldénsi religiosíssime colúntur.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

Lectio ix. de S. Ægidio, in Brev. hac die.

In Laud. Commem. S. Ægidii, Aña. Euge,

serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio. Intercéssio.

Deinde SS. XII. Fratrum Mart. ut in Brev. hac die.

¶ *Quod si Festum S. Lupi transferatur,* ℣℣. *pro S. Ægidio non mutantur, sed sumuntur de Communi modo consueto.*

In Vesp. Commem. seq. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Oratio propria ut in Brev. hac die.

DIE III. SEPTEMBR.

S. Audoeni

Episc. et Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

Commem. præced. Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit.

Oratio propria ut in Brev.

Deinde S. Aigulphi, Mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória. *de Communi et Orat.* Præsta... ut qui beáti. *de Communi.*

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUdoénus, cui primum nomen Dado, natus Sancíaci in Suessiónibus, sancto Faróni arctíssima cognatióne per beátum Autárium, ipsíus patrem, devínctus fuit. Dum apud Vultíacum, villam Meldénsem ad Matrónam, in domo patérna versarétur, puérulus adhuc, cum venerábili Adóne germáno, a sancto Columbáno Abbáte benedíctus est. Adoléscens in aulam pro natálium splendóre prodúctus, custos ánnuli Dagobérti regis constitútus est; et ibi, cum sócio Elígio, promovéndis regni et Ecclésiæ rebus, licet adhuc láicus, totus incúbuit.

℟. Invéni.

Lectio v.

HÆresim Monothelitárum, quæ ex Oriénte in Gállias prorépserat, fórtiter impugnávit, nec minóri zelo

simóniam aggréssus est. Multum adjúvit Adónem fratrem in fundándo Jotrénsi diœcésis Meldénsis monastério, et ipse, in eádem diœcési, Resbacénse instítuit. Ad sedem Rothomagénsem eléctus, nóluit statim consecrári : sed sacerdótio initiátus, peregrinatiónem in Hispániam suscépit; ubi verbum Dei disseermináre non intermísit, et terram nímia siccitáte laborántem recreávit, copiósis ímbribus a Deo impetrátis.

℟. Pósui.

Lectio vj.

IN Gálliam redux, eódem die cum Elígio consecrátus est, ac deínceps pastorálibus curis totum se trádidit. Sedit in Concílio Cabilonénsi, sub Clodovæo Secúndo. Plúrimas ecclésias, monastéria nonnúlla, et xenodóchia vel fundávit, vel ut fundaréntur allaborávit. Romam perréxit ad Límina Apostolórum; pacem inter Austrásios et Neustrásios componére adórsus, Colóniam pétiit : unde ad suos íterum rédiens, obdormívit in Dómino Clippíaci, prope Lutétiam Parisiórum, anno sexcentésimo octogésimo tértio, multis, ante et post óbitum, clarus miráculis.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. *de Communi j. loco.*

Pro S. Aigulpho.

Lectio ix.

AIgúlphus, Blesis natus, atque a téneris inter cléricos in Christiána pietáte educátus, factus grándior Floríaci mónachum proféssus est. Ibi, sub disciplína Múmmoli, viri sanctíssimi, in omni virtútum génere, sed præsértim in obediéntia, caritáte et continéntia se exércuit. Lirinum póstea missus Abbas, ut pacem in eo monastério et regulárem observántiam restitúeret, dissidéntium fratrum ánimos zelo et prudéntia conciliávit, ac plerósque ad pristíni institúti normam, non sine pópuli et sæculárium lætítia, revocávit. Quod ægre feréntes duo mónachi, plures improvíse sicários in cœnóbium induxérunt, qui sanctum Abbátem comprehénsum, et fústi-

bus cæsum, in cárcerem cum fidíssimis discípulis conjecérunt. Inde post decem dies edúctus, præcísa lingua, effóssis óculis, in parvam ínsulam prope Sardíniam deportátus est. Ibi tandem gládio cum plúribus sóciis trucidátus, longíssimum martyrium consummávit, circa annum sexcentésimum octogésimum. Pruvíni habet sui nóminis Ecclésiam olim priorálem, ubi áliquid ex ejus relíquiis religióse asservátur.

In Laud. Commem. S. Aigulphi Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus, *et Orat.* Præsta... ut qui beáti. *de Communi.*

Vesp. a Capit. de seq.

OFFICIA VOTIVA.

Qualibet feria quinta non impedita Officio novem Lectionum, extra Adventum, Quadrag., Ferias, Vigilias, Octavasque privilegiatas, * *Officium votivum SS. Sacramenti, sub ritu semid.*

Quolibet sabbato, ut supra non impedito, sub eodem ritu, * *Officium votivum Immaculatæ Conceptionis B. M. V.*

Ut in fine Breviarii de Off. Votivis.

In Ecclesia Cathedrali.

Suffragium de S. Stephano,

COMMUNIBUS SUFFRAGIIS ADDENDUM, POST COMMEM. SS. APOSTOLORUM.

AD LAUDES.

Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti; ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus commemoratiónem celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD VESPERAS.

Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vicit cœlos apértos; ℟. Vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. *ut supra.*

Kalendarium Perpetuum
PRO INSIGNI ECCLESIA MELDENSI

NOTA. — *Festa cruce* † *notata, Ecclesiæ Meldensi sunt propria; quæ autem asterisco * notantur, eidem Ecclesiæ a sacra Rituum Congregatione sunt concessa; quæ tandem duplici asterisco **, fuerunt pro Ecclesia Meldensi translata, et in Breviario propria die inveniuntur.*

FESTA MOBILIA.

Dom. I. post Pentec. SS. TRINITATIS, *duplex ij. classis. Commem.* Dom.
Feria V. infra Hebdom. post Oct. Pentec. CORPORIS CHRISTI, *duplex j. classis cum Oct.*
Feria VI. post Octavam Corporis Christi. SACRATISSIMI CORDIS JESU, *duplex j. classis.*
Dominica I. Julii. PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C. *duplex ij. classis. Comm.* Domin.
Dominica I. non impedita post Octavam SS. Petri et Pauli. * *Commemoratio omnium SS. Romanæ Ecclesiæ Summorum Pontificum*, duplex majus. *Comm.* Domin.
Dom. infra Octavam Assumptionis. S. JOACHIM, Conf. Patris B. M. V. *duplex ij. classis. Commem.* Dominicæ.
Dom. post Octavam Assumptionis, * *Purissimi Cordis B. M. V.*, dupl. maj. *Commem.* Dominicæ.

FESTA FIXA.

Aprilis.

26 * *B. M. V. de Bono Consilio*, dupl. maj.

Maius.

3 INVENTIO S. CRUCIS, *duplex ij. classis.*
6 *S. Joannis ante Portam Latinam*, dupl. maj.
8 *Apparitio S. Michaelis* Archangeli, *dupl. maj.*
9 S. Gregorii Nazianzeni, Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
16 * S. Joannis Nepomuceni, Mart. *duplex.*
17 S. Paschalis Baylon, Conf. *duplex.*
18 S. Venantii, Mart., *duplex.*
19 S. Petri Cœlestini, Papæ et Conf. *duplex. Comm.* S. Pudentianæ, Virg.
20 S. Bernardini Senensis, Conf. *semiduplex.*
21 ** S. Ubaldi, Episc. et Conf. (*e xvj. huj.*) *semidupl.*
22
23

24 * *B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum*, duplex majus.
25 S. Gregorii VII, Papæ et Conf. *duplex. Comm.* S. Urbani I, Papæ et Mart.
26 S. Philippi Nerii, Conf. *duplex. Comm.* S. Eleutherii, Papæ et Mart.
27 † *S. Hildeverti*, Episc. et Conf. *dupl. maj. Comm.* S. Joannis I, Papæ et Mart.
28 † S. Germani, Episc. et Conf. *duplex.*
29 ** S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg. (*e xxvij. huj.*) *semidupl.*
30 † S. Rigomeri, Episc. et Conf. *duplex. Comm.* S. Felicis I, Papæ et Mart.
31 S. Angelæ Mericiæ, Virg. *duplex. Comm.* S. Petronillæ, Virg.

Junius.

1 ** S. Augustini Cantuariensis, Episc. et Conf. (*e xxviij. Maii.*) *duplex.*
2 * SS. Photini et sociorum, Mart. *duplex. Comm.* SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Mart.
3 † *S. Clotildis*, Reginæ Francorum, Vid., *dupl. maj.*
4 S. Francisci Caracciolo, Conf. *duplex.*
5 * *B. M. V. de Gratia*, dupl. maj.
6 S. Norberti, Episc. et Conf. *duplex.*
7 ** S. Bonifacii, Ep. et Mart. (*e v. huj.*) *duplex*,
8 † S. Medardi, Episc. et Conf. *simplex.*
9 SS. Primi et Feliciani, Mart. *simplex.*
10 S. Margaritæ Reginæ Scotiæ, *semiduplex.*
11 *S. Barnabæ*, Apostoli, *dupl. maj.*
12. S. Joannis a S. Facundo, Conf. *duplex. Comm.* SS. Basilidis, et soc Mart.
13 S. Antonii de Padua, Conf. *duplex.*
14 S. Basilii Magni, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex.*
15 SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ, Mart. *simplex.*
16 * S. Joannis Francisci Regis, Conf. *duplex.*
17
18 SS. Marcelli et Marcelliani, Mart. *simplex.* † *Comm.* S. Fortunati, Episc. et Conf.
19 S. Julianæ de Falconeriis, Virg. *duplex. Comm.* SS. Gervasii et Protasii, Mart.
20 S. Silverii, Papæ et Mart. *simplex.*
21 S. Aloysii Gonzagæ, Conf. *duplex.*
22 S. Paulini, Episc. et Conf. *simplex.*
23 Vigilia.
24 NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *duplex j. classis cum Octava.*

25 S. Gulielmi, Abb. *duplex. Comm.* Octavæ.
26 SS. Joannis et Pauli, Mart. *duplex. Comm.* Octavæ.
27 De Octava Nativitatis S. Joannis, *semiduplex.*
28 * S. Irenæi, Episc. et Mart. *duplex. Comm.* Octavæ et Vigiliæ.
29 SS. PETRI ET PAULI, Apostolorum, *duplex j. classis cum Oct. Comm.* omnium SS. Apostolorum.
30 *Commemoratio S. Pauli,* Apostoli, *duplex majus. Comm.* S. Petri et Octavæ S. Joannis.

Julius.

1 Octava S. Joannis Baptistæ, *duplex. Comm.* Octavæ SS. Apostolorum.
2 VISITATIO B. M. V. *duplex ij. classis. Comm.* SS. Processi et Martiniani Mart., ac † S. Gerochii, Abb.
3 † S. Theobaldi, Conf., *duplex. Comm.* Octavæ.
4 ** S. Leonis II, Papæ et Conf. (*e xxviij. Junii*). *semiduplex. Comm.* Octavæ.
5 S. Antonii Mariæ Zaccaria, Conf. *duplex. Comm.* Octavæ.
6 Octava SS. Petri et Pauli, Apostolorum, *duplex.*
7 † S. Adalbergæ, Virg., *duplex.*
8 S. Elisabeth, Reginæ Portugalliæ, Vid. *semiduplex.*
9 ** SS. Cyrilli et Methodii, Ep. et Conf. (*e vij. huj.*) *dupl.*
10 SS. Septem Fratrum, et SS. Rufinæ ac Secundæ, Vid. et Mart. *semiduplex.*
11 S. Pii I. Papæ et Mart. *simplex.*
12 S. Joannis Gualberti, Abb. *duplex. Comm.* SS. Naboris et Felicis, Mart.
13 S. Anacleti, Papæ et Mart. *semiduplex.*
14 S. Bonaventuræ, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
15 S. Henrici, Imperatoris, Conf., *semiduplex.*
16 *B. M. V. de Monte Carmelo,* dupl. maj.
17 S. Alexii, Conf. *semiduplex.*
18 S. Camilli de Lellis, Conf. *duplex. Comm.* S. Symphorosæ et Septem Filiorum ejus, Mart.
19 * *S. Vincentii a Paulo,* Conf. *dupl. maj.*
20 S. Hieronymi Æmiliani, Conf. *duplex. Comm.* S. Margaritæ, Virg. et Mart.
21 S. Praxedis, Virg. *simplex.*
22 S. *Mariæ Magdalenæ,* dupl. maj.
23 S. Apollinaris, Episc. et Mart. *duplex. Comm.* S. Liborii, Episc. et Conf.
24 Vigilia. *Comm.* S. Christinæ, Virg. et Mart.
25 S. JACOBI, Apostoli, *duplex ij. classis. Comm.* S. Christophori, Mart.
26 S. ANNÆ, Matris B. M. V., *duplex ij. classis.*

27 S. Pantaleonis, Mart. *simplex.*
28 SS. Nazarii et Celsi Mart., Victoris I, Pap. et Mart. ac Innocentii I, Papæ et Conf. *semiduplex.* † *Comm.* S. Columbæ, Virg. et Mart.
29 *S. Marthæ.* Virg. *duplex majus. Comm.* SS. Felicis II, Pap. Simplicii et soc. Mart. ac † S. Lupi, Episc. et Conf.
30 SS. Abdon et Sennen, Mart. *simplex.*
31 S. Ignatii de Loyola, Conf. *duplex.*

Augustus.

1 *S. Petri ad Vincula,* dupl. maj. *Comm.* S. Pauli, Ap. et SS. Machabæorum, Mart.
2 S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* S. Stephani I, Papæ et Mart.
3 INVENTIO CORPORIS S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS, ECCLESIÆ CATHEDRALIS ET TOTIUS MELDENSIS DIŒCESIS PATRONI. † *duplex j. classis. cum Octava.*
4 *S. Dominici,* Conf. *duplex majus.* † *Comm.* Octavæ S. Stephani.
5 *Dedicatio S. Mariæ ad Nives,* dupl. maj. † *Comm.* Octavæ.
6 *Transfiguratio D. N. J. C.* dupl. maj. *Comm.* † Octavæ, et SS. Xysti II Papæ et soc. Mart.
7 S. Cajetani, Conf. *duplex. Comm.* † Octavæ, et S. Donati, Episc. et Mart.
8 SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi, Mart. *semiduplex.* † *Comm.* Octavæ.
9 * S. Germani Antissiodorensis, Episc. et Conf., (*e xxxj. Julii*). *duplex. Comm.* † Octavæ, Vigiliæ, et S. Romani, Mart.
10 S. LAURENTII, Mart. *duplex ij. classis. cum Oct.* † *Comm.* diei Octavæ S. Stephani.
11 † S. Aguilbertæ, Virg. *duplex. Comm.* Octavæ, ac SS. Tiburtii et Suzannæ, Mart.
12 S. Claræ, Virg. *duplex. Comm.* Octavæ ac † SS. Felicis et Felicissimi, Mart.
13 † S. Radegundis, Reg. Franc. Vid. *duplex. Comm.* Octavæ ac SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.
14 De Octava, *semiduplex. Comm.* Vigiliæ et S. Eusebii, Conf.
15 ASSUMPTIO B. M. V., *duplex j. classis, cum Oct.*
16 * S. Rochi, Conf. *duplex. Comm.* Octavarum.
17 Octava S. Laurentii, *duplex. Comm.* Octavæ Assumptionis.
18 ** S. Hyacinthi, Conf. (*e xvj. hujus*). *duplex. Comm.* Octavæ et S. Agapiti, Mart.

19 * B. Urbani II, Papæ et Conf. *dupl. Comm.* Octavæ ac * S. Philumenæ, Virg. et Mart.
20 S. Bernardi, Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* Octavæ et † S. Filiberti, Abb.
21 S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ, *duplex Comm.* Octavæ.
22 Octava Assumptionis, *duplex. Comm.* SS. Timothei et soc. Mart.
23 S. Philippi Benitii, Conf. *duplex. Comm.* Vigiliæ.
24 S. BARTHOLOMÆI, Apostoli, *duplex ij. classis.*
25 * S. LUDOVICI, Regis, Conf. *duplex ij. classis.*
26 S. Zephyrini, Papæ et Mart. *simplex.*
27 S. Josephi Calasanctii, Conf. *duplex.*
28 S. Augustini, Episc. Conf. et Eccl. Doct. *duplex. Comm.* S. Hermetis, Mart.
29 *Decollatio S. Joannis Baptistæ,* dupl. maj. *Comm.* S. Sabinæ, Mart. et † S. Mederici, Abb.
30 † S. FIACRII, Conf. *duplex ij. classis. Comm.* SS. Felicis et Adaucti, Mart.
31 † *S. Ebrigisili,* Episc. et Conf. *duplex majus.*

September.

1 † S. Lupi, Episc. et Conf. *duplex. Comm.* S. Ægidii, Abb. et SS. duodecim Fratrum, Mart.
2 S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. *semiduplex.*
3 † S. Audoeni, Episc. et Conf. *dupl.* † *Comm.* S. Aigulphi, Mart.

Feria II. De SS. Angelis, *semidupl.*
Feria III. De SS. Apostolis *semid.*
Feria IV. De S. Joseph Sponso B. M. V. *semid.*
Feria V. De SS. Sacramento, *semidupl.*
Feria VI. De Passione D. N. J. C. *semidupl.*
Sabbato. De Immacul. Conceptione B. M. V. *semiduplex.*
Commem. S. Stephani.

Melden.

UT Kalendarium perpetuum in usum Diœceseos Melden, anno 1855 a sa. me. Pio Papa IX approbatum, ad accuratiorem formam redigeretur, simulque additamenta et variationes, quæ volventibus annis ad pietatis cultusque incrementum indictæ fuere, vel hac ætate inducendæ, Rubricis et Decretis apprime responderent, Rm̃us Dñus Emmanuel de Briey Episcopus Melden, votis etiam sui Rm̃i Capituli libenter obsecundans, Kalendarium ipsum reformare studuit, illudque ordinatum supremæ Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII sanctioni demississime subjecit.

Quum vero de mandato ejusdem Ssm̃i Domini Nostri, Sacrorum Rituum Congregatio ejusmodi Kalendarium juxta præfinitas regulas expenderit et ordinaverit, ac probari posse censuerit sub modo tamen ac forma quibus superiori in exemplari prostat; Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacri Consilii ab Em̃o Dño Cardinali eidem sacro Cœtui Præfecto relatam ratam habens ejusmodi Kalendarium approbavit illudque a Clero Diœceseos Melden tam sæculari quam Regulari Diœcesano Kalendario utente, in Horis Canonicis persolvendis Sacroque litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 Februarii 1898.

L. M. Card. Parocchi.

17

OFFICIA PROPRIA

AD USUM

Insignis Ecclesiae Meldensis

A SS. D. N. PIO PAPA IX.

ET A SS. D. N. LEONE PAPA XIII.

APPROBATA ET CONCESSA

AC DE MANDATO

Ill. et RR. DD. EMMANUEL de BRIEY

EPISCOPI MELDENSIS

EDITA.

PARS AUTUMNALIS.

Typis Societ. Sancti Joannis

Desclée, Lefebvre et Soc.

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congreg. Typogr.

MDCCCXCVIII.

✠

Maria Angelus Emmanuel de Briey

MISERATIONE DIVINA AC SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS MELDENSIS.

CUM Breviario Romano additum fuerit Proprium a Sancta Rituum Congregatione pro Diœcesi Meldensi approbatum, et Nobis legitime constet hujus Proprii novam editionem juxta primam fideliter exaratam necnon secundum recentiora S. Sedis decreta completam et auctam, cum suis originalibus, diligenti facta collatione, concordare, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus ac licentiam damus. Hujus autem Proprii impressionem commisimus Moderatoribus Societatis S. Joannis Evangelistæ in civitate Tornacensi.

Datum Meldis sub signo nostro episcopali sigilloque nostro ac Secretarii Episcopatus nostri subscriptione, die XXIII mensis maii anno Domini MDCCCXVIII.

L. † S. † Emmanuel Epūs Melden.

De mandato Ill. ac R. R. Episcopi Meldensis.
H. FLEURY.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 7 Junii 1898.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Officia Propria Insignis Ecclesiae Meldensis.

PARS AUTUMNALIS.

Festa mobilia.

DOMIN. II. OCTOBR.
Maternitat. B. M. V.
Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac Domin.

DOMIN. III. OCTOBR.
Puritatis B. M. V.
Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis hac Domin.

DOMIN. IV. OCTOBR.
Patrocinii B. M. V.
Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per Annum.

Aña ad Magnificat, in j. Vesperis et ℟. vij. terminantur his verbis : tuum sanctum Patrocínium.

Lectio ix. de Homil. Dominicæ occurr., et fit Commem. ejusdem in utrisque Vesp. et Laud.

DOMINICA
POST FEST. OMN. SANCT.
Festum
SS. Reliquiarum.
Duplex majus.

Ut in Offic. Sanctor. pro aliq. locis Dom. IV. Oct. præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Adéste, Sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis

Colúntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.
Non illa, quamquam trístibus
Imum redácta in púlverem
Dudum sepúlcris squáleant,
Divína virtus déserit.
Sed sancta præsénti fovet
Implétque templa Númine,
Sed et futúræ Spíritus
Post sæcla servat glóriæ.
Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet fugátque dæmones.
Sit laus Patri, laus Filio,
Qui dat resurgéndi fidem;
Quo templa nos sumus tui,
Par sit tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum. ℟. Unum ex his non conterétur.

Comm. Dom. et Oct.

AD MATUTINUM.

Invit. Deum vivum in quem cor, et caro sanctórum exsúltant, * Veníte, adorémus.

Hymnus. Adéste. *ut supra.*

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurr.

AD LAUDES.

Hymnus.

O Vos unánimes Christíadum chori,
Sanctórum túmulos et cineres patrum,
Dulces exúvias, pígnora cœlitum,
Lætis dícite cántibus.
Cœlo quando piis æqua labóribus
Felíces ánimæ gáudia póssident,
Pœnárum sóciis débita rédditur
Hic laus et decus óssibus.
Passim sparsa Deus, pollíciti memor,
Custos, ne péreant, pígnora cólligit;
Electósque suis próvidus ággerit
Aptándos lápides locis.
Quin et rellíquias et túmulos sibi
Aras ipse Deus cónsecrat hóstia;
Conjungénsque suis se caput ártubus,
Hos secum simul ímmolat.
Vos, quorum cíneres supplícibus pia,

Tutum præsídium, plebs colit ósculis;
Si vos nostra movent, subsídium boni
Vestris ferte cliéntibus;
Ut cum nostra novis spléndida dótibus,
Surget juncta choris spirítuum caro,
Indivísa Trias sit Deus ómnia
Nobis semper in ómnibus. Amen.

℣. Sit memória justórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Commem. Dom. et Oct.

IN II. VESPERIS.

Hymnus. O vos. *de Laudibus.*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Commem. Dominicæ et Octavæ.

DOMINICA I.
POST OCT. OMN. SANCT.

Anniversarium Dedicationis omnium Ecclesiarum consecratarum in Gallia.

Duplex j. classis cum Octava.

Ut in Breviario de Communi Dedicationis Ecclesiæ.

Festa fixa.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joann. Baptistæ,

Duplex majus.

Ut in Brev. hac die.

In j. Vesp. post Comm. S. Sabinæ, fit Commem. S. Mederici, per Añam. Similábo. ℣. Amávit, *et Oratio.* Intercéssio. *de Communi.*

Lectioni ix, pro S. Sabina, additur :

¶ Cólitur eódem die memória sancti Medérici Augustodunénsis, qui sæculo círciter séptimo flóruit. A paréntibus primum reluctántibus, in monastério Deo oblátus, máxima fuit asperitáte vitæ. Eléctus abbas, verbo, exémplo et signis ministérium suum probávit. Lutétiam, oratiónis causa, proficíscens, in cœnóbio Campellénsi súbstitit, infirmitáte corréptus; venítque Melodúnum, ubi in cárcere deténtos divínitus solvit. Parísiis ægritúdine rursum conflictátus, triénnio mansit in suburbána sancti Petri céllula, quæ propter pretiósum ejus óbitum et sepultúram erécta est in

basílicam sub ipsíus invocatióne dicátam. Prope Campéllos habet vicum et ecclésiam sui nóminis, in memóriam ipsíus in istis locis commoratiónis.

In Laud. post Commem. S. Sabinæ, fit Commem. S. Mederici, per Añam. Euge. ℣. Justum, *et Oratio.* Intercéssio. *de Communi.*

Vesp. de sequenti.

DIE XXX. AUGUSTI.

S. Fiacrii

Confessoris.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

In utrisque Vesperis Matutin.

Hymnus.

FEcúnda Sanctórum parens,
Quam sorte felix Scótia!
Magnum sinu decus suo
Innáscitur Fiácrius.

Non ille, quamquam nóbili
Regum creátus sánguine,
Fastus honórum, non opes
Mundi cadúcas ámbiit.

Ætérna corde sed pio
Cœli requírens præmia,
Sese, suos, et pátriam,
Christum secútus, déserit.

Meldas venit; lubens Faro
Asíla præbet súpplici :
Quam tantus hospes récreat,
Beáta plaudat Brígia.

Sed quæ domus, quæ régia
Fefrum recóndet éxsulem?
Hæc nempe, quæ virum decet,
Cui Christus unus ómnia.

Remóta vallis, et procul
Densis latens sub vépribus,
Mens unde vocem púrior
Dei loquéntis háuriat.

Illic solútus ómnibus,
Totus sibi, totus Deo
Spe vivit ardens ígnea,
Et veritáte páscitur.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Compar tibi laus, Spíritus,
Qui clausa mundo péctora
Tuis inúndas ígnibus.
Amen.

Oratio.

ABscónde nos, Deus, in abscóndito faciéi tuæ, ut beáti Fiácrii Confessóris tui exémplo, mirabília de lege tua nocte diéque meditántes, delíciis pér-

frui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Commem. præcedentis tantum ut in Breviario die xxix. Aug.

In j. Nocturno, Lect. Beátus vir. *de Communi ij. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FIácrius, qui et Fefrus, ex Hibérnia quam véteres Scótiam appellábant, nobílibus ortus erat paréntibus. Appúlsum in Fránciam perhumániter excépit sanctus Faro Meldórum Epíscopus; eíque solitáriæ vitæ cupidíssimo semótum locum e património suo, Broïlum nómine, silvis circumpósitis tectum, et ab urbe Jatíno duábus leucis distántem, dono dedit. Illic novus ascéta vitam agens angélicam, oratório in honórem beátæ Maríæ Vírginis constrúcto, ad óbitum usque permánsit, contínuis et vivus et post mortem fulgens miráculis. Ad Súperos evolávit tértio Kaléndas Septémbris post médium séptimi sæculi, et in parva sua ecclésia sepúltus est. Hæc brevi témpore, peregrínis undequáque affluéntibus, nomen divi Fiácrii et ipsa sumpsit, et dedit casis quæ circumeréctæ sensim in vicum coaluérunt. Anno autem millésimo ducentésimo trigésimo quarto, sacrum ejus corpus a Petro Tértio, Meldénsi Epíscopo, e túmulo sublátum est; ibidémque fidélium veneratióni expósitum, usque dum Meldas translátum fúerit, ne in illud Calviniáni pro more suo ímpie desævírent, et étiamnum apud insígnem Ecclésiam Cathedrálem pars reliquiárum ejus, áliis intermíxta, in majóri theca asservátur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

FRequentári tamen non désiit locus ille sancti Anachorétæ vestígiis et conversatióne consecrátus. Sane ante ímpios labéntis sæculi décimi octávi furóres, vix erat in Gálliis celébrior propter miràcula innúmera quæ Fiácrii méritis a Deo patrabántur. Sæpius exímiæ dignitátis persónæ, ipsi étiam Francórum Reges et Regínæ istuc voti causa se contulérunt.

Tunc in ejus Ecclésia visebátur illud ádmodum venerábile, in quo tumulátus fúerat, oratórium, clathris quidem úndique circumséptum, et ita ab omni ævo féminis interdíctum, ut nulla unquam transíre limen impúne tentáverit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

DIrúta ecclésia cum monastério in quo óbiit, conflúere cœpérunt peregríni ad ecclésiam baptismálem, ubi nunc reverénter habétur pars uníus sancti Fiácrii vértebræ, olim Ascétis ejúsdem loci ab Antístite Meldénsi, Domínico Primo, ob recuperátæ sanitátis memóriam, concéssæ. Céterum multæ intra vel étiam extra Gállias ecclésiæ et plura oratória in sancti Fiácrii honórem cóndita conspiciúntur. Quin et summus dux Etrúriæ, obténta anno millésimo sexcentésimo nonagésimo quinto, a Jacóbo Benígno Bossuet, Epíscopo Meldénsi, insígni córporis ejus partícula, magníficam ædem haud procul a Floréntia, constrúxit, ut ibi sanctus Fiácrius pie religioséque colerétur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* xiij.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vidéte, vigiláte et oráte; nescítis enim quando tempus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Epist. 199. *Cap.* j.

QUod vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. Quibus ómnibus dicit? Nisi eléctis et diléctis suis ad corpus ejus pertinéntibus, quod est Ecclésia. Non solum ergo illis dixit quibus tunc audiéntibus loquebátur, sed étiam illis qui fuérunt post illos ante nos, et ad nos ipsos, et qui erunt post nos usque ad ejus novíssimum advéntum. Numquid autem omnes inventúrus est dies ille in hac vita, aut quisquam dictúrus est, quod ad defúnctos étiam pertíneat, quod ait : Vigiláte; ne cum vénerit, invéniat vos dormiéntes?

℟. Iste est.

Lectio viij.

CUR itaque ómnibus dicit quod ad eos solos pertíneat qui tunc erunt, nisi quia eo modo ad omnes pértinet, quómodo dixi? Tunc enim unicuíque véniet dies ille, cum vénerit ei dies, ut talis hinc éxeat, qualis judicándus est illo die. Ac per hoc vigiláre debet omnis Christiánus, ne imparátum invéniat eum Dómini advéntus. ¶ Imparátum autem invéniet ille dies, quem imparátum invénerit suæ vitæ hujus últimus dies. Certe enim hoc saltem maniféstum erat Apóstolis, non eórum tempóribus, cum hic in carne víverent, Dóminum esse ventúrum; et tamen quis dúbitet eos præcípue vigilásse, et servásse quod ómnibus dixit, ne imparátos repénte véniens inveníret? ℟. Sint lumbi.

Lectio ix pro SS. Martyribus Felice et Adaucto, in Brev., die xxx. Aug.

Ubi vero Festum S. Fiacrii fit duplex j. classis, Lectio viij. dividitur ad ¶

In Laud. Commem. SS. Martyrum Felicis et Adaucti, in Brev. hac die.

In Vesp. Comm. seq. Aña. Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum. *Oratio.* Deus, qui. *infra.*

DIE XXXI. AUGUSTI·

S. Ebrigisili

Episc. et Confes.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Ebrigísilum Pontíficem mirificásti in terris, et in cœlis ætérnum gloríficas : quæsumus, ut ejus apud te júgiter intercéssio nos prótegat, quem nostrum esse perpétua caritáte pastórem et patrem confídimus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EBrigísilus apud Meldénses nobilíssimis ortus paréntibus, et sanctæ Aguilbértæ, Jotrénsis Abbatíssæ, germánus frater, ejúsdem éxstitit virtútum æmulátor. Unde sæculáribus

despéctis dignitátibus, mónachum índuit, ut créditur, in monastério virórum quod venerábilis Ado, sibi consanguíneus, Jotri, prope puelláre cœnóbium, exstrúxerat; ibíque agéndi ratiónem ad evangélica consília instítuens, piæ contemplatióni et caritátis opéribus assídue vacábat.

℟. Invéni.

Lectio v.

Cujus sanctitátis laus tanta fuit, ut secúndum humilitátis propósitum diu latére nequíverit. Defúncto enim ante consecratiónem Patúsio, nec diu post annum sexcentésimum octogésimum quartum, ejus in locum Ebrigísilus ob exímia vitæ et doctrínæ mérita, ómnium plausu, Meldénsium Epíscopus eléctus est et ordinátus. In hoc múnere geréndo, nulli offício, nullíve labóri sese præbuit ímparem : álios divínis pascébat elóquiis, álios injécto terróre a vítiis abducébat; áliis viam excellentiórem monstrábat: Doctóris géntium exémplo, ómnibus ómnia factus, ut omnes Christo lucrifáceret. Cum autem ánimo vere patérno in suam, plebísque suæ fídei commíssæ salútem promovéndam incubuísset, a Dómino veniénte fidélis invéntus est, æternámque mercédem ássequi méruit.

℟. Pósui.

Lectio vj.

Suos apud Jotrénses óbiit, aut saltem juxta suæ pietátis desidéria tumulátus est in crypta, oratório divi Pauli Eremítæ contígua, quæ beáti Ebrigísili nomen retínuit. Ejus ánnulus repértus in sepúlcro, dum relíquiæ efferréntur, lapíllum exhibébat cum cæláta effígie ejúsdem sancti Pauli ante crucifíxum genufléxi, corvo cápiti superpósito. Máxima pars córporis pientíssimi præsulis in ecclésia Jotrénsi servátur.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. *de Communi j. loco.*

In Vesp. Commem. seq. *Aña.* Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum.

Oratio. Exáudi. *de Communi.*

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Lupi

Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio. Exáudi. *de Communi.*

Post Commem. S. Lupi fit Commem. S. Ægidii per Añam. Similábo eum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam; ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio. Intercéssio. *ut in Brev. hac die.*

Deinde SS. XII Fratrum Mart. per Añam. Istórum est. *ut in Brev. hac die.*

In j. Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lupus e nobilíssima prosápia prope Aureliánum natus est; jamque ántequam in lucem ederétur, illústris sanctimónia et pontificátu futúrus divínitus innotúerat paréntibus. Ab avúnculis Austrémio Aurelianénsi, et Aunachário Autissiodorénsi Epíscopis, propter déditos religióni mores, adhuc puer in clerum cooptátus est. Crescéntibus cum ætáte virtútibus, Artémio in cáthedra Senonénsi suffféctus est, clero et pópulo instántibus. Tam admirándis novus Póntifex pietátis et vigilántiæ pastorális opéribus elúxit, ut ab ómnibus suspicerétur véluti lumen quoddam e cœlo delápsum.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Audiens se in aula Theodórici Burgundiónum regis calúmniis proscíndi : Nihil, inquit, aliórum dicta nocent ei quem própria non máculat consciéntia. Mórtuo Theodórico, Clotárius Secúndus calúmniis cujúsdam nómine Farúlfi decéptus, Lupum in Neustriam relegávit, ubi multos pagános indeféssus Pastor ad fidem addúxit. Innocéntiam ejus tandem agnóvit Clotárius, eúmque ab exsílio revocávit, et ad ejus pedes advolútus, véniam deprecátus est. Plúribus signis, qua transíbat, ejus réditum Deus illustrávit, Parísiis præcípue et Melodúni, ubi vim grassántis incéndii représsit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

IN prædio Brienonénsi, suæ diœcésis, advérsa valetúdine corréptus est, et vitæ sanctitáte ac miráculis clarus, e córporis vínculo in libertátem glóriæ cœléstis pro méritis evocátus est. Corpus ejus divínum spirans odórem inde fuit translátum, et, sicut ipse præcéperat, ad pedes sanctæ Colúmbæ, purpurátæ Christi vírginis, sub basílicæ stillicídio sepúltum, anno círciter sexcentésimo vigésimo primo. Partes ejus Reliquiárum non paucæ in diœcési Meldénsi religiosíssime colúntur.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

Lectio ix. de S. Ægidio, in Brev. hac die.

In Laud. Commem. S. Ægidii. Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio. Intercéssio.

Deinde SS. XII Fratrum Martyrum, in Brev. hac die.

¶ *Quod si Festum S. Lupi transferatur,* ℣℣. *pro S. Ægidio non mutantur, sed sumuntur de Communi modo consueto.*

In Vesp. Commem. seq. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Oratio pr. ut in Brev. hac die.

DIE III. SEPTEMBR.

S. Audoeni

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

Commem. præced. Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit.

Oratio ut in Brev.

Deinde S. Aigulphi Mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória. *de Communi et Oratio.* Præsta ... ut qui beáti. *de Communi.*

In j. Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUdoénus, cui primum nomen Dado, natus Sanciaci in Suessiónibus, sancto Faróni arctíssima cognatióne per beátum Autárium, ipsius

patrem, devínctus fuit. Dum apud Vultíacum, villam Meldénsem ad Matrónam, in domo patérna versarétur, puérulus adhuc, cum venerábili Adóne germáno, a sancto Columbáno Abbáte benedíctus est. Adoléscens in aulam pro natálium splendóre prodúctus, custos ánnuli Dagobérti regis constitútus est; et ibi, cum sócio Elígio, promovéndis regni et Ecclésiæ rebus, licet adhuc láicus, totus incúbuit.
℟. Invéni.

Lectio v.

HÆrésim Monothelitárum, quæ ex Oriénte in Gállias prorépserat, fórtiter impugnávit,nec minóri zelo simóniam aggréssus est. Multum adjúvit Adónem fratrem in fundándo Joténsi diœcésis Meldénsis monastério, et ipse in eádem diœcési Resbacénse instítuit. Ad sedem Rothomagénsem eléctus, nóluit statim consecrári : sed sacerdótio initiátus, peregrinatiónem in Hispániam suscépit; ubi verbum Dei dissemináre non intermísit, et terram nímia siccitáte laborántem recreávit, copiósis ímbribus a Deo impetrátis. ℟. Pósui.

Lectio vj.

IN Gálliam redux, eódem die cum Elígio consecrátus est, ac deínceps pastorálibus curis totum se trádidit. Sedit in Concílio Cabilonénsi, sub Clodovæo Secúndo. Plúrimas ecclésias, monastéria nonnúlla, et xenodóchia vel fundávit, vel ut fundaréntur allaborávit. Romam perréxit ad Límina Apostolórum; pacem inter Austrásios et Neustrásios compónere adórsus, Colóniam pétiit: unde ad suos íterum rédiens, obdormívit in Dómino Clippíaci, prope Lutétiam Parisiórum, anno sexcentésimo octogésimo tértio, multis, ante et post óbitum, clarus miráculis. ℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. *de Communi j. loco.*

Pro S. Aigulpho.

Lectio ix.

AIgúlphus, Blesis natus, atque a téneris inter cléricosin christiána pietáte educátus, factus grándior Floríaci

mónachum proféssus est. Ibi, sub disciplína Múmmoli, viri sanctíssimi, in omni virtútum génere, sed præsértim in obediéntia, caritáte et continéntia se exércuit. Lirínum póstea missus Abbas, ut pacem in eo monastério et regulárem observántiam restitúeret, dissidéntium fratrum ánimos zelo et prudéntia conciliávit, ac plerósque ad pristíni institúti normam, non sine pópuli et sæculárium lætítia, revocávit. Quod ægre feréntes duo mónachi, plures improvíse sicários in cœnóbium induxérunt, qui sanctum Abbátem comprehénsum, et fústibus cæsum, in cárcerem cum fidíssimis discípulis conjecérunt. Inde post decem dies edúctus, præcísa lingua, effóssis óculis, in parvam ínsulam prope Sardíniam deportátus est. Ibi tandem gládio cum plúribus sóciis trucidátus, longíssimum martyrium consummávit, circa annum sexcentésimum octogésimum. Pruvíni habet sui nóminis Ecclésiam olim priorálem, ubi áliquid ex ejus relíquiis religióse asservátur.

In Laud. Commem. S. Aigulphi, Mart. per Añam. Qui odit. ℣. Justus, *et Orat.* Præsta... ut qui beáti. *de Communi.*

Vesperæ a Capit. de sequenti.

DIE IV. SEPTEMBR.

S. Agili

Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Agílum in via perfectiónis Evangélicæ incédere et álios dedúcere fecísti : ejúsdem, quæsumus, méritis et intercessióne, gressus nostros dírige secúndum elóquium tuum, ut viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Commem. præced. per Añam. Amávit. ℣. Justum. *de Communi et Oratio.* Da, quæsumus.

In j. Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AGilus, stirpe Burgúndus, a sancto Columbáno septénnis benedíctus est. Adoléscens au-

tem apud Luxóvium a paréntibus oblátus, ibi pietátem et lítteras ab Eustásio fuit erudítus. Exsulánte Columbáno, in aulam a frátribus deputátus est, Theodóricum regem et Brunechíldem monastério Luxoviénsi nimis infénsos, placatúrus. Vix iter aggrésso occúrrit cum satellítibus flagitiósus júvenis, mitíssimum virum ense peremptúrus. Hunc a Deo percússum sanávit Agilus et monásticæ vitæ acquisívit. Unde viam prosecútus, régium favórem cum munéribus suo comparávit cœnóbio.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

WAráscis et Bavároris cum Eustásio Abbáte Evangélium prædicávit. Egrégii Christi Confessóris ubíque splendébant virtútes et mérita, cum Resbacénse monastérium Jerúsalem appellátum cóndidit sanctus Audoénus. Hic cum Epíscopis Farône et Elígio auctor fuit, in synodo Clippiacénsi, ut pius Agilus Abbas designarétur. Sub cujus regímine ita flóruit novum cœnóbium, ut multi ex procéribus regni, spretis sæculi dignitátibus, sese ipsíus disciplínæ subditúri convoláverint.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

AGilus ad cœlum tránsiit propémodum septuagenárius, et ipsi ánimam exhalánti adfuit venerábilis Ado. Sepúltus est autem intra septa monastérii sui in ecclésia beáti Joánnis Baptístæ, quæ progréssu témporis parochiális facta est. In eádem religiosíssime servántur præcípuæ quæ supérsunt ipsíus Relíquiæ. Agilus inter claríssimos miraculórum patratóres qui diœcésim Meldénsem illustráverint annumerátur.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, *de Communi pro Abbatibus.*

In Vesp. Commem. seq. ut in Brev. hac die.

DIE VI. SEPTEMBR.
S. Rosæ a S. Maria

Virginis Limanæ.

Duplex.

Ut in Brev. die xxx. Augusti.

DIE VII. SEPTEMBR.
S. Raymundi Nonnati *Confessoris.*
Duplex. (*m. t. v.*)

Ut in Brev. die xxxj. Augusti.

DIE IX. SEPTEMBR.
S. Chagnoaldi
Episcopi et Conf.
Duplex. (*m. t. v.*)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Orat. Exáudi.

Commem. S. Gorgonii Mart. in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CHagnoáldus ortus erat e nóbili Burgundiórum prosápia, patre Hagneríco, Theodebérti secúndi Austrásiæ regis admínistro ac Meldórum cómite : fratrem autem hábuit sanctum Farónem Epíscopum Meldénsem, et sorórem sanctam Faram primam Eboriacénsis parthenónii Abbatíssam, Chagnoáldus, natu major, post amplexátam sancti Columbáni milítiam apud Luxoviénses mónachos, Abbátem suum in Itáliam profúgum comitátus est ad Pipimísium, villam patérnam in diœcési Meldénsi pósitam, ubi sancto Columbáno sorórem suam Faram benedicénti intérfuit, indéque perréxit usque ad Helvétios.

℟. Invéni David.

Lectio v.

AD patrem et propínquos redux erat Chagnoáldus, quando Eustásius, beáti Columbáni succéssor, Faram in extrémis pósitam sanitáti restítuit et monásticam vitam ut ingrederétur hortátus est, postquam pollícitus fuísset pater cœléstibus fíliæ suæ desidériis se non ámplius obstitúrum. In ædificándo Eboriacénsi monastério, confirmandæque inter puéllas régulæ, ab eódem Eustásio Chagnoáldus relíctus est procurátor una cum Walbérto qui póstea Luxoviénse rexit monastérium. Ad Laudunénsem episcopátum evéctus, incredíbili stúdio res ecclésiæ capessívit. In concílio Reménsi inter præcípuos Galliárum Antístites sapiéntia emínuit.

Cum sanctíssimis ætátis suæ viris, tam in palátio quam in ecclésia, arctíssimam, pro utilitáte utriúsque, junxit sollicitúdinem.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

DUum autem óptimi Pontíficis offício perfúnctus esset, apopléxia corréptus, óbiit, últimis tempóribus Dagobérti primi. Sepúltus est in ecclésia abbatiáli sancti Vincéntii extra muros civitátis Laudunénsis. Quum décimo séptimo sæculo tetérrima pestis Laudúnum depopularétur, sancti Chagnoáldi relíquiæ solémni pompa in ecclésiam Cathedrálem fuérunt delátæ. Supplex et confídens pópulus preces effúdit, et post octíduum pestis erat pénitus exstíncta.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia S. Hilarii in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

Lectio ix. S. Gorgonii Mart. ut in Brev. hac die.

In Laud. fit Commem. Octavæ et S. Mart.

Vesp. a Capitulo de seq. Commem. præced. et Oct.

DIE XXII. SEPTEMB.

S. Sanctini

Episc. et Confess.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Sanctínum Pontíficem verbi tui fidélem minístrum pátribus nostris dedísti : concéde, quæsumus, ut ipsíus intercessióne, in fide stábiles, et a spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permaneámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lect. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SAnctínus post beátum Dionysium in veterióribus catálogis Meldénsium Episcopórum primus inscríbitur. Evangélicæ prædicatiónis grátia donátus, sémina vitæ nostris in regiónibus spárgere stúduit. Sese totum óvibus bonus pastor impéndens, oratióni étiam ac piis opéribus instábat, ut omnes ad christiánam addúce-

ret religiónem quam ipse miráculis simul et óptimo quovis exémplo illustrábat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

POstquam autem præclára virtútum specímina dedísset, et multos convertísset ad fidem, aut in illa suscépta confirmásset, apostólicis labóribus deféssus, plenúsque méritis, apud Meldénses sanctíssima morte quiévit. Extra civitátem pro more sepúltus est : cujus sacratíssimum corpus multis corúscans miráculis e terra levátum fuit; quod in spléndida theca recónditum summa cum veneratióne in ipsámet Ecclésia Cathedráli totum olim asservabátur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

SED et capélla in qua venerándæ Sanctíni Relíquiæ inítio cónditæ fúerant, in abbatiálem primum, deínde in collegiálem simul et parochiálem ecclésiam convérsa est; ibi canónici divínis láudibus vacábant ab annis fere nongéntis, cum inter procéllas labéntis décimi octávi sæculi fúnditus subláta fuit. Beáti Sanctíni memória non tantum apud Meldénses incláruit, sed étiam apud Virodunénses qui de illo tamquam pastóre et Ecclésiæ suæ patre gloriántur.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. j. loco.*

Lectio ix, pro SS. Martyribus Mauritio et Soc. ut in Brev. hac die.

In Fer. IV Temp., omissa Lect. de SS. Martyribus, dicitur Lectio ix de Homilia Feriæ.

In Laud. Commem. SS. Mauritii et Soc., in Brev. hac die.

In Fer. IV Temp., fit Commem. Feriæ ante Commem. SS. Mart.

In Vesp. Commem. seq., et S. Theclæ, ut in Brev. hac die.

DIE XXV. SEPTEMB.

S. Thomæ de Villanova,

Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die xxij. Septembris.

In ij. Vesp. Commem. SS. Cypriani et Justinæ.

DIE I. OCTOBRIS.

S. Remigii

Episc. et Conf.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

DEus, qui per beáti Remígii Pontíficis documénta, gentem Francórum ab idolórum vanitáte ad veritátem tui cultus veníre tribuísti : da, quæsumus, ut qui nómine Christiáno gloriámur, fidem nostram dignis opéribus ostendámus. Per Dóminum.

Commem. præced.

Aña. O Doctor. ℣. Justum.

Oratio propria, in Brev.

In j. Nocturno, Lect. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

REmígius in agro Laudunénsi natus est Æmílio cómite et sancta Celínia paréntibus jam ad eam ætátem provéctis qua nulli speraréntur líberi. Ejus ortum prædíxerat solitárius quidam cæsus, Montánus nómine, qui et visum póstea recépit, admóto ad óculos lacte quo infans Remígius alebátur. Annos natus duos et vigínti, ob seníles in adolescéntia mores, ad sedem Remórum præter voluntátem evéctus est; in quem étiam, dum inauguraretur, rádius cœléstis lúminis, inspectánte univérso pópulo, illábi visus est. Cum autem Clodovæus Alamánnos Tolbíaci, invocáto Christi nómine, debellásset, et instánti Remígio ut fidem profiterétur, respondísset veréri se ut per pópulum sibi licéret; ubi id rescívit pópulus, statim acclamávit : Mortáles deos abígimus, pie Rex, et Deum quem Remígius prædicat immortálem sequi paráti sumus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM Remígius Clodovæum quem fídei documéntis imbúerat, baptizávit ipso die Natális Dómini, his eum verbis allocútus : Mitis depóne colla, Sicámber : adóra quod incendísti, incénde quod adorásti. Baptizátum cœlitus delápso chrísma-

te cum signáculo crucis inúnxit. De exércitu autem ejus ter mille et ámplius baptísmo initiáti sunt; simul et Albofledis, soror Clodovæi : quæ cum paulo post decessísset, Remígius per lítteras Regem est consolátus. Lanthíldis quoque, áltera ejus soror, ab Ariána hærési revocáta, sacro chrísmate reconciliáta est Ecclésiæ. Clodovæum Gothis bellum parántem utilíssimis regno administrándo consíliis, missa ad ipsum epístola, instrúxit; eidémque sic armis contra Ariános fidem movénti, certam victóriam prædíxit. Concílio Aurelianénsi primo, cujus auctor exstíterat, intérfuit; et commíssam sibi a Románo Pontífice legatiónem apostólicam religiosíssime execútus est. Nec ínterim vacábat a stúdio divínæ Scriptúræ, cujus plures libros est egrégie interpretátus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Vira erat et suávi eloquéntia; et in pœniténtes cleméntia singulári : Neque enim, inquiébat, nos pósuit Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Ecclésiis Terruanénsi, Laudunénsi, et Atrebaténsi, pietáte ac doctrína exímios e suis discípulis Epíscopos præfécit. Ariánam hærésim acérrime insectátus est, et fidem cathólicam, tum sermóne, tum exémplo, mirum in modum amplificávit. Multis miráculis ejus sanctitátem Deus testátam esse vóluit. Puéllam a dæmone liberávit, et eámdem mórtuam suscitávit oratióne. Visum cæcis non paucis réddidit, et incéndium cujus vis totam Rhemórum urbem absumptúra videbátur, suis précibus exstinxit. Ipse tot egrégiis opéribus clarus, ac sénio conféctus, óbiit, die décima tértia Januárii, anno Christi quingentésimo quadragésimo quinto. Méminit sanctus Gregórius Turonénsis festivitátis beáti Pontíficis, quæ jam suo témpore Kaléndis Octóbris celebrabátur : qua die in magnificentióri basílica, a Leóne Papa nono dicáta, corpus ejus translátum est.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. j. loco.*
Vesperæ de seq. Comm. præced.

DIE III. OCTOBRIS.
S. Patusii
Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum Patúsium in múnere sacerdotáli fidélem invenísti, et cítius coronándo pontificális óneri dignitátis subtraxísti : exáudi nos, quæsumus, supplicántes, ut quos ad sacrum ministérium accédere jussísti, tibi digne inservíre, et una cum fidéli pópulo, ad immarcescíbilem glóriæ corónam fácias perveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PAtúsius natus erat apud Meldénses; clero Cathedrális ecclésiæ ascríptus, initiatúsque sacerdótio, tot et tanta virtútis exímiæ édidit specímina, ut mórtuo Herlíngo in sedem Meldénsem commúnibus cleri populíque suffrágiis suffféctus fúerit; quod onus cum diu multúmque frustra fuísset deprecátus, indígnum se vocíferans, tanta contentióne spíritus orásse fertur, ut ipso electiónis die mortem oppetíerit : si tamen illud mors dici potest quod húmilis sacérdos episcopátui antepónere non dubitávit. Habet Patúsius in diœcési sui nóminis vicum et ecclésiam.
℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
In Orat. de S. Philogonio, t. iij.

BEáti (Patúsii) dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit : síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatió-

nem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat : Semper gaudéte sine intermissióne oráte!

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod, quanquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram ascríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac ecclésia ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. *de Comm. j. loco.*

Vesperæ de seq. Comm. præced.

DIE IV. OCTOBRIS.

S. Francisci,

Conf. Duplex majus.

Ut in Brev. hac die.

Post Commem. S. Patusii per Añam. Hic vir. ℣. Justum dedúxit, *et Orat. propr. ut supra.*

Fit Commem. S. Quintini Mart. per Añam. Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre, *et Orat.* Præsta.... ut intercedénte. *de Comm. ij. loco.*

Pro S. Quintino.

Lectio ix.

Quintínus, e nóbili apud Meldénses prosápia oriúndus, in pago Parisíaco natus est. Júnior in sæculi milítiam conscríptus, Christo militáre non désiit; ea nempe réddere Cæsari quæ Cæsaris erant sollícitus, et débitum divínæ majestáti cultum religiósa mente repéndere. Cum autem apud Turonénses, et quidem insignióribus munéribus perfúngens, in exércitu Gunthrámni príncipis ágeret, ad illícitos amóres ab ipsíus príncipis uxóre fuit sollicitátus; sed Jósephum pa-

triárcham imitátus, fórtiter réstitit; quaprópter excandéscens in Quintínum libidinósa múlier satéllites misit qui eum jugulárent; et ita dúplicem virginitátis et martyrii palmam reportávit, vergénte sæculo sexto. Anno millésimo ducentésimo trigésimo octávo unum ex ejus bráchiis ab Archiepíscopo Turonénsi Meldas missum est; tunc enim egrégius Martyr apud Turónos indúbiis et illústribus fulgébat miráculis, et summa veneratióne colebátur.

In Laud. Comm. S. Quintini per Añam. Qui odit. ℣. Justus, *et Oratio.* Præsta.... ut intercedénte. *de Communi.*

In ij. Vesp. Commem. seq. per Añam. Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit. *et Orat. propr. ut infra.*

DIE V. OCTOBRIS.

S. Antonini

Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Antonínum Pontíficem nostrum ad cœléstem glóriam transtulísti: præsta, quæsumus; ut cujus devóta mente celebrámus memóriam, eódem intercedénte, peccatórum nostrórum condonétur indulgéntia, et ad gáudia perveniámus sine fine mansúra. Per Dóminum.

Commem. SS. Placidi et Soc. Mart. ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

ANtonínus vel Antónius, in veterióribus catálogis Meldénsium Episcopórum secúndus órdine, post sanctum Dionysium, inscríbitur. Beáti Sanctíni, juxta traditiónem, discípulus fuit, et labórum párticeps indeféssus. Quo mórtuo, ad sedem episcopálem evéctus Antonínus exímia sollicitúdinis pastorális exémpla præbuit. Cum autem se gessísset bonum et fidélem servum, in gáudium Dómini sui post óbitum intráre méruit. Cujus venerábiles Relíquiæ religióse colebántur in ecclésia Cathedráli Meldénsi; sed decurrénte sæculo décimo sexto,

Calviniáni ímpie in Dei sanctos desæviéntes, ossa beáti Antoníni cum áliis relíquiis nefárie combussérunt.

℟. Invéni David.

Lectio v. et vj. Sermo S. Máximi Epíscopi. Ad sancti ac beatíssimi patris. *quæ sunt iv. et v. de Communi j. loco, cum* ℟℟. *v. et vj. de eodem Communi.*

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre... *de Communi j. loco.*

Lectio ix. SS. Placidi et Soc. Mart. ut in Brev. hac die, et eorumdem Commem. in Laud.

Vesperæ a Capit. de sequenti.

DIE VI. OCTOBRIS.

S. Brunonis

Confess. Duplex.

Ut in Brev. hac die.

In j. Vesp. post Comm. præced. fit Comm. S. Fidis, per Añam. Veni sponsa. ℣. Spécie, *et Orat.* Indulgéntiam. *de Communi.*

Pro S. Fide.

Lectio ix.

Fides, Agínni ad Garúmnam nata, ab infántia in fide Christi et pietátis exercítiis institúta est. In persecutióne Diocletiáni et Maximiáni, accusáta quod Christum cóleret, ultro se satellítibus óbtulit, et signo crucis in ore, fronte et péctore se múniens, coram Daciáno præside, Christiánam fidem proféssa est. Cum eam præses blandítiis et munéribus, ut Diánæ sacrificáret, frustra tentásset, in lectum æreum inférri, atque igne torquéri jussit. Igitur craticulam virgo conscéndit, ibíque caténis constrícta est, subjéctis ardéntibus prunis, et ádipe superfúso, ut flamma adústis membris tenácius inhæréret. Sed repénte copióso imbre ignis fuit exstínctus. Cum ergo a flammis divína virtúte incólumis exiísset, amputáto cápite, martyrium explévit. Célebris est et antiquíssima ejus apud Columbárium memória. Ibi enim olim extábat ipsíus nóminis priorátus conventuális cujus in Ecclésia per totum fere sæculum décimum quintum ejus intercessióne frequentióra patráta sunt mirácula. Nunc in ecclésia parochiáli ejúsdem óppidi áliqua pars Reli-

quiárum sanctæ Fidis religióse cólitur.

In Laud. Commem. S. Fidis, per Añam. Símile est. ℣. Diffúsa est, *et Orat.* Indulgéntiam.

DIE IX. OCTOBRIS.

SS. Dionysii

Primi Meldensis Episcopi Rustici et Eleutherii *Mart.*

Dupl. ij. class. sine Oct.

IN I. VESPERIS.

Añæ. 1. Mittam ex eis * qui salváti fúerint ad gentes, ait Dóminus, ad eos qui non audiérunt de me, et non vidérunt glóriam meam.

Pss. ut in j. Vesp. de Communi Apost.

2. Beátus Dionysius * audívit vocem Dómini dicéntis : Quem mittam? et dixit : Ecce ego, mitte me.

3. Fide * obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem.

4. Surréxit, et ábiit * juxta verbum Dómini : et cœpit introíre in civitátem Parisiórum.

5. Incitabátur * spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem.

Capitulum. *Hebr.* xiij.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

LUX de luce Deus, fons quoque lúminum,
Quo stat perpétuus cœlítibus dies,
Tristem sub mísera nocte Lutétiam
Quanto lúmine récreas!

Huc de sede Petri férvidus ádvolat :
Aras, fana, deos fúnditus éruit;
Et Christum résonans, dédocet ímpios
Dux verbi Dionysius.

Addunt se cómites, et rúdibus pia
Commíttunt fídei sémina méntibus :
Sacris bárbara gens, jam dócilis Deo,
Christum fóntibus índuit.

Crescit sancta fides, fit nova cívitas :
Hinc sævit rábies in ténerum gregem :
Inténtos óperi, nec tímidos mori
Pastóres furor ímpetit.

Aptántur gládii, vérbera, cómpedes :
Illi supplícium delícias putant :
Subdunt se gládiis, tres simul óccidunt,
Tres cœlo simul ádvolant.

Patri máxima laus : máxima Fílio;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cui se rite litans, fúnere spléndido
Triplex cónsecrat hóstia. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multa.

Ad Magnificat, Aña. Salve, ínclyte Martyr, Angelórum consors, Apostolórum adjútor et Mártyrum cohéres; sancte Dionysi cum sóciis tuis, intercéde pro nostra omniúmque salúte.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die beátum Dionysium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus; ex eórum imitatióne pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

Commem. præced.

AD MATUTINUM.

Invit. Deum, qui nos de ténebris per beátum Dionysium vocávit in admirábile lumen suum, * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte.

Hymnus. Lux de luce. *supra.*

In tribus Nocturnis, Pss. de Communi plurimorum Mart.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus Dionysius, tradénte sancto Cleménte, verbi divíni sémina géntibus parturiénda suscépit.

Aña. Quo ámplius gentilitátis insániam fervére cognóvit, illuc intrépidus accéssit, et Parísios, Dómino ducénte, pervénit.

Aña. Non véritus incrédulæ gentis experíri feritátem, quia virtútem suam præteritórum labórum recordatióne roborábat.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes. ℟. Laudáte eum, omnes pópuli.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* xvij.

QUI autem deducébant Paulum, perduxérunt eum usque Athénas, et accépto mandáto ab eo ad Silam et Timothéum, ut quam celériter veníret ad illum, profécti sunt. Paulus autem, cum Athénis eos exspectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis, et coléntibus, et in foro, per omnes dies, ad eos qui áderant. Quidam autem epicuréi et stóici philósophi disserébant cum eo, et quidam dicébant : Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii vero : Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse; quia Jesum et resurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehénsum eum ad Areópagum duxérunt, dicéntes : Póssumus scire quæ est hæc nova, quæ a te dícitur, doctrína? Nova enim quædam infers áuribus nostris; vólumus ergo scire quidnam velint hæc esse. Atheniénses autem omnes, et ádvenæ hóspites, ad nihil áliud vacábant, nisi aut dícere, aut audíre áliquid novi.

℟. Dixit Dóminus illi : Lóquere, et ne táceas; propter quod ego sum tecum; * Quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte. ℣. Verbum meum non revertétur ad me vácuum; sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur. — Quóniam.

Lectio ij.

STans autem Paulus in médio Areópagi, ait : Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram in qua scriptum est : Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem et ómnia; fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens sta-

túta témpora et términos habitatiónis eórum. Quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum. In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus, sicut et quidam vestrórum poetárum dixérunt : Ipsíus enim et genus sumus.

℟. Circumdántibus eum discípulis, surgens intrávit civitátem : * Cumque evangelizássent civitáti, et docuíssent multos, confirmábant ánimas discipulórum, exhortántes ut permanérent in fide. ℣. Adjuvábant eum fratres ejus, et dirécta est salus in manu ejus. — Cumque.

Lectio iij.

GEnus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis et cogitatiónis hóminis, divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant. Eo quod státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro in quo státuit fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt : Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de mánibus eórum. Quidam vero viri, adhæréntes ei, crediérunt; in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Damáris, et álii cum eis.

℟. Cum sumpsísset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excélsa et lucos ábstulit, * Et * Misit de suis ut docérent in civitátibus. ℣. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. — Et misit. Glória Patri. Misit.

In secundo Nocturno.

Aña. Plebem Deo sanctificávit; offícia serviéntium clericórum ex more constítuit, probatósque viros honóre sacerdótii ditávit.

Aña. Fídei et caritátis vínculis ánimas ad Christum pertrahébat.

Aña. Tantas per illum Dóminus dignabátur exercére virtútes, ut rebéllium corda non minus

miráculis quam prædicatiónibus obtinéret.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum. ℟. Facti sumus lætántes.

Lectio iv.

DIonysius Atheniénsis, unus ex areopágitis judícibus, vir fuit omni doctrínæ génere instrúctus. Qui cum adhuc in gentilitátis erróre versarétur, eo die quo Christus Dóminus cruci affíxus est, solem præter natúram defecísse animadvértens exclamásse tráditur : Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissólvitur. Sed cum Paulus Apóstolus véniens Athénas, et in Areópagum ductus, ratiónem reddidísset ejus doctrínæ quam prædicábat, affírmans Christum Dóminum resurrexísse, et mórtuos omnes in vitam reditúros esse, cum álii multi, tum ipse Dionysius in Christum crédidit. Itaque et baptizátus est ab Apóstolo, et Atheniénsium ecclésiæ præféctus.

℟. Scitis quáliter unumquémque vestrum (sicut pater fílios suos) deprecántes vos et consolántes testificáti sumus ut ambularétis digne Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum et glóriam. ℣. Oculi vestri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut custodiátis univérsa mandáta illíus. — Qui vocávit.

Lectio v.

QUI cum póstea Romam venísset, a Cleménte Pontífice missus est in Gálliam, prædicándi Evangélii causa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus Présbyter et Eleuthérius Diáconus prosecúti sunt. Cum ibi, et per finítimas regiónes, Meldénsem præsértim, tránsiens, per áliquot annos commíssum sibi opus fidéliter prosequerétur, multósque ad christiánam religiónem convertísset, a Fescénnio præfécto conquisítus, et in jus vocátus cum sóciis, virgis cæsus est. Verum in prædicatióne christiánæ fídei constantíssime perseverándo, in cratículam subjécto igne injícitur, multísque prætérea supplíciis una cum sóciis cruciátur.

℟. Cum apud vos essémus, prædicebámus vobis passúros nos tribulatiónes, sicut et factum

442

est et scitis : * Ideo consoláti sumus in omni necessitáte et tribulatióne nostra per fidem vestram. ℣. Vos scitis quanta ego et fratres mei fécimus, et angústias quales vídimus. — Ideo.

Lectio vj.

SED ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus Dionysius, annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur séptimo Idus Octóbris. Libros scripsit admirábiles ac plane cœléstes, de divínis nomínibus, de cœlésti et ecclesiástica hierarchía, de mystica theología, et álios quosdam. Horum Mártyrum córpora in Séquanam prójici jussa matróna quædam Evangélii fidem amplexári méditans, elúsis milítibus, secum avéxit, et sexto ab urbe lápide sepelívit. Illic deínceps basílica a christiánis, sancta Vírgine Genovéfa potíssimum agénte, construcácta, magnificentíssime a Dagobérto rege instauráta est, et Mártyrum túmulus arte et ópere beáta Elígii máximis ornaméntis decorátus; ad quem Dagobértus primum, exínde céteri Francórum reges, Mártyrum patrocíniis regno speciáliter dicáto, tumulári ambiérunt, et sanctum Dionysium ut Galliárum Apóstolum et primum Sacerdótem omni religiónis offício prosecúti sunt.

℟. Adest beáti Dionysii sacratíssima dies, in qua triúmphans agónem explévit, * Et corónam victóriæ accípere méruit de manu Dómini. ℣. Quem Dóminus sic honorávit, ut omnem Gálliam ejus apostolátu insigníret, quam sánguine suo consecrávit. — Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Aña. Dionysio ínterim Christum annuntiánti, non valébat plebs armáta resístere.

Aña. Dum sacrum mystérium beátus Dionysius celebráret in cárcere, appáruit ei cum multitúdine Angelórum Jesus Christus.

Aña. Donans illi sacra mystéria sui córporis et sánguinis, Mártyrem suum roborávit, dicens : Accipe, dilécte mi, quod

mox complébo una cum Patre meo.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* xvj.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. ccliij. *n.* 1. 2. 1.

Audístis quid díxerit Dóminus discípulis suis post Resurrectiónem. Misit eos ad Evangélium prædicándum, et factum est : prædicátum est Evangélium, pervénit ad nos. Et ecce, in omnem terram éxiit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Ambulándo et ambulándo, Evangélium pervénit ad nos, et ad fines terræ. Bréviter constítuit nobis, loquens discípulis suis, quid faciámus, quid sperémus. Ait enim : Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit. Exígitur a nobis fides, offértur salus. Pretiósum est quod nobis promíttitur. Sed quid? audi : Fílii hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt; inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos; quóniam apud te est fons vitæ. Christus est fons vitæ : fons vitæ venit ad nos, et fons vitæ mórtuus est propter nos. Negábit vitam suam, qui nobis erogávit mortem suam? Ipsa est salus, quæ non est vana. Quare? quia non transit.

℟. Vir ínclytus Dionysius, succénsus igne divíni amóris, constánter sustínuit supplícia passiónis, * Et per immanitátem tormentórum pervénit ad societátem Angelórum. ℣. Illíus intercéssio nobis obtíneat véniam, qui per torménta passiónis sempitérnam méruit corónam. — Et per immanitátem.

Lectio viij.

Salvátor venit; mórtuus est; sed mortem occídit; sinívit in se quam timebámus; suscépit illam, et occídit illam. Ubi est mors? Quære in Christo,

jam non est; sed fuit, et mórtua est ibi. O vita, mors mortis! Bono ánimo estóte; moriétur et in nobis. Quod præcéssit in cápite reddétur in membris; moriétur et in nobis mors. Sed quando? in fine sæculi, in resurrectióne mortuórum quam crédimus; qui enim credíderit, et baptizátus fúerit, ipse salvus erit. Séquere quod tímeas : qui autem non credíderit, condemnábitur. Ergo mors moriétur in nobis, victúra est in damnátis. Ubi mors nésciet mortem, sempitérna mors erit; quia ætérna torménta erunt. In nobis moriétur, et non erit. Vultis nosse? Dico vobis pauca verba triumphántium, ut habeátis quod meditémini, quod corde cantétis, quod toto ánimo sperétis, quod fide et bono ópere requirátis.

℟. Beáti Dionysius, Rústicus et Eleuthérius in fídei constántia permanéntes, * Reddidérunt terræ córpora, et ad cœléstia regna glorióse migrárunt. ℣. Beatórum ánimæ sanctórum, relíctis terris, secútæ sunt Redemptórem. — Reddidérunt terræ. Glória Patri. Reddidérunt.

Lectio ix.

AUdíte verba triumphántium, quando non erit mors. Paulus Apóstolus dicit : Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Tunc fiet sermo qui scriptus est : Absórpta est mors in victória. Ista est mors mortis; absorbébitur, ut non appáreat. Gáudeant triumphántes, gáudeant; dicant quod séquitur : Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, acúleus tuus? ubi est? Nonne confrégit illum Dóminus meus? O mors! quando Dómino meo hæsísti, tunc et mihi periísti. Ista salúte salvus erit qui credíderit, et baptizátus fúerit; qui autem non credíderit condemnábitur. Fúgite condemnatiónem, amáte et speráte salútem ætérnam.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Adduxérunt Dionysium * cum sóciis suis ad tribúnal júdicis, dicéntes : Quia contra legem hic

persuádet homínibus cólere Deum.

Ps. xcij. Dóminus regnávit. *cum reliq. de Dominica.*

2. Hi sancti viri * interrogáti, multísque affécti injúriis, conféssi sunt unum et verum in Trinitáte Dóminum.

3. In hac fídei confessióne * perseverántes, depósitis córporum induméntis, æternáles cœlórum portas líberi penetrárunt.

4. Beáta nímium * et Deo nostro grata sociétas, in qua Trinitátem confiténtes, trino meruérunt decorári martyrio.

5. Et facta est * comes multitúdo cœléstis exércitus laudans Deum, et dicens : Glória tibi, Dómine.

Capitulum. *Hebr.* xiij.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

AD sanctos cíneres (pígnora Mártyrum
Sunt hæc plena Deo) cúrrite, cívitas :
Hic cunæ fídei : fúneris in sinu
Vitam plénius háusimus.

Hic, dum justa parant prœlia príncipes,
Flexis poplítibus, præsídium petunt :
Vestros ante pedes régia súpplices
Depónunt diadémata.

Quos sensére bonos rebus in árduis
Vivéntes, étiam post sua fúnera
Jungi Martyribus, dum véniat dies
Terris últimus, ámbiunt.

Hic quot prodígiis se Deus ásserit!
Hic surdi pátulis áuribus áudiunt :
Cæcis hic sua lux rédditur, et suus
Contráctis vigor ártubus.

Patri máxima laus : máxima Fílio :
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cui se rite litans, fúnere spléndido
Triplex cónsecrat hóstia. Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Aña. Adest beáti Dionysii sacratíssima dies, in qua triúmphans, agónem explévit et corónam victóriæ mé-

ruit accípere de manu Dómini.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Dionysium Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus; ex eórum imitatióne pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Aña. Hi sancti viri.

Capitul. Mementóte præpositórum. *supra.*

℟. *br.* Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Virtúte multa. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Dóminus.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes. ℟. Laudáte eum, omnes pópuli.

AD SEXTAM.

Aña. In hac fídei confessióne.

Capitulum. I. *Thess.* j.

Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa.

℟. *br.* Laudáte Dóminum, omnes gentes, * Allelúia, allelúia. Laudáte Dóminum. ℣. Laudáte eum, omnes pópuli. Allelúia. Glória Patri. Laudáte Dóminum.

℣. Speráte in Deo, omnis congregátio pópuli. ℟. Deus adjútor noster in ætérnum.

AD NONAM.

Aña. Et facta est.

Capitulum. I. *Cor.* xix.

Et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum; nam signáculum apostolátus mei vos estis in Dómino.

℟. *br.* Speráte in Deo, omnis congregátio pópuli. * Allelúia. allelúia. Speráte. ℣. Deus adjútor noster in ætérnum. Allelúia. Glória Patri. Speráte.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum. ℟. Et facti sumus lætántes.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Pss. Capit. et Hymn. ut in j. Vesp.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Ad Magnificat, Aña. Hódie Dionysius Antístes pro Christi nómine martyrio coronátus est, allelúia! O beáta ánima! jam in ætérnum póssidet Deum quem, géntium Doctóre in médio Areópagi prædicánte, supérnæ grátiæ lúmine illustrátus agnóvit, et tota mente diléxit, allelúia.

Et fit Commem. seq.

DIE X. OCTOBRIS.

S. Theodlecheldis.

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter seq.

Oratio.

DEus, puritátis amátor et custos, qui beátam Theodlechéldem ad sanctæ castitátis propósitum mirabíliter inflammásti, prudentésque vírgines Christo per eam occúrrere docuísti : da nobis, quæsumus, sic illíus mérita venerári, ut ejúsdem intercessióne, jucúndam tibi mansiónem in corde nostro disponámus, et exsultántes, ornátis cum lampádibus, in paradísi gáudia mereámur intráre. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THeodlechéldis, juxta Jotrénsium antiquíssimam traditiónem, ex ínclyta regum Francórum prosápia orta est; germanúmque hábuit venerábilem Agilbértum, Ecclésiæ Gevissárum in Anglia, et exínde Parisiénsium Antístitem. Cum pie jam esset educáta, et virginitátis suæ lílium Deo exoptáret consecráre, légitur adiísse cœnóbium Eboriacénse a sancta Fara institútum, ut sub tanta régulæ Columbánæ magístra monásticen profiterétur. Hujus intérea consanguíneus venerábilis Ado, postquam in aula Dagobérti inclaruísset, ascetérium cui nomen Jotrum, haud procul a Matróna, in supercílio montis exstrúxit, et ex rebus própriis amplíssime ditávit. Duplex autem Jotrénse ad formam Eboriacénsis : álterum nempe puellárum, álterum virórum qui sacra eísdem ministrárent; inter quos, Aimónio referénte, vóluit ipse fundátor, abdicátis sæculi illé-

cebris, réliquam ætátem sánctius exígere.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

DUM ígitur Theodlechéldis per vitæ reguláris exercítia, sponso, cui se probáverat, única placére studéret, illam Ado obtínuit a Fara, ut Jotrénsibus moniálibus prima præficerétur Abbatíssa. Quo in múnere ádeo sapiénter et religióse se gessit, ut ad eam vírgines úndique conflúerent. E quibus duæ præcípuæ prodiérunt colóniæ : una quidem cum sancta Bertílla ad Calénse monastérium in sanctióri disciplína instituéndum a beáta Bathílde accersíta; áltera cum venerábili Æthéria, votis Dráusii Epíscopi concéssa, ad novum ascetérium beátæ Maríæ apud Suessiónas informándum. Florébat adhuc Theodlechéldis circa annum sexcentésimum sexagésimum. Post última fata cóndita est in crypta divi Pauli Eremítæ, ubi Agilbértus et Ado sepúlti fuísse credúntur. Ibidem, cum quinque áliis prominéntibus, cérnitur ipsíus túmulus, cui appósitum unciálibus lítteris epitáphium intemerátam vírginem ex eo comméndat quod génere nóbilis, méritis fulgens, et strénua móribus, flagráverit in dógmate almo ; quod cœnóbii Jotrénsis mater, sacrátas Dómino vírgines, suméntes óleum cum lampádibus, prudéntes edocúerit sponso fílias occúrrere Christo; mortuáque hæc demum exsúltet paradíso.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

ANno autem supra millésimum sexcentésimo vigésimo séptimo, tértio Idus Octóbris, procuránte piíssima Johánna a Lotharíngia Jotrénsi Abbatíssa, præsénte Regína María Medicæa, a Philíppo Cóspean Nanneténsi Epíscopo, quæ supérerant exúviæ sanctárum Abbatissárum Theodlechéldis et Aguilbértæ, ac sancti Ebrigísili Meldénsis Antístitis, e suis túmulis levátæ sunt; et in majórem beátæ Maríæ basílicam solemnióri pompa delátæ; ubi summa veneratióne fuérunt asservátæ, usque ad inítium

procellárum sæculi décimi octávi. Tunc enim inter lácrymas sanctimoniálium, jam ad dispersiónem coactárum, in ecclésiam baptismálem sancti Petri translátæ sunt cum céteris sanctórum relíquiis, quæ apud Jotrum antiquiórem óbtinent cultum, et quotánnis féria tértia infra octávam Pentecóstes, imménso pene concúrsu et magna fidélium devotióne simul honorántur. Subsístunt et adhuc cryptæ in quibus olim quievérunt, miræ profécto sua antiquitáte, sua elegánti forma, et marmóreis quibus subníxæ sunt colúmnis, máxime vero religiónem spirántes; quas ídeo Románi sacram Capéllam Jotrénsem vocant. Minus enim cryptas próprie díxeris quam sanctuária, propter conditória, in quibus per tot sæcula plurimórum repósita fuérunt beatórum córpora.

℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit. *de Communi j. loco.*

In ij. Vesp. Commem. sequentis, ut in Breviario die x. Octobris.

DIE XI. OCTOBR.

S. Francisci Borgiæ

Conf. Semid. (m. t. v.)

Ut in Brev. heri.

DIE XVII. OCTOBR.

B. Margaritæ Mariæ Alacoque

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui investigábiles divítias cordis tui beátæ Margarítæ Vírgini mirabíliter revelásti : da nobis, ejus méritis et imitatióne; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem corde tuo mansiónem habére mereámur : Qui vivis.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis honésto génere nata, miro præveniéntis grátiæ instínctu, a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, ac primos innocentíssimi cordis afféctus ad eam interióris vitæ formam, ad quam divínitus

elécta erat, compósuit. Puéllula, vix dum ratiónis compos, nihil magis in delíciis hábuit, quam génibus pósitis junctísque mánibus, cœlésti sponso sístere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius votum supra ætátem inspiránte. Stúdium placéndi Jesu, et píetas in Deíparam, cui se ab illo commendátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Christi amóre, quem prodúcta ad plures horas meditátio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut ei quem únice diligébat símilem se exhibéret. Hinc corpus jejúniis, vigíliis, aliísque asperitátibus ad morbum usque afflíxit : ánimum vero inter diutúrnas vexatiónes, quas, patre orbáta, a fámulis pértulit ad imáginem ejus qui mitis est et húmilis corde, constánter effíngens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sæculo pervénit.

℞. Propter veritátem.

Lectio v.

ORdinem Visitatiónis sanctæ Maríæ Paródii, quo a propínquis abésset lóngius, ingréssa, statim in tirocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis spécimen præbuit. Interim Christus sublimióris oratiónis dono, intérnis locutiónibus, aliísque charismátibus sponsam suam illustráre, et ad sua consília própius dispónere instítuit. Inter várias apparitiónes, illa máxime célebris fuit, qua ante Eucharístiam oránti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum cor suum in apérto péctore flammis incénsum et spinis constríctum osténdit, præcepítque ut pro tali caritáte, et ad reparándas ingratórum hóminum injúrias, illa públicum cordi suo cultum, magnis propósitis gratiárum præmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis causa, seque tantæ rei ímparem dictitántem, promísso auxílio et prænuntiáto succéssu, confirmávit. Exínde fidíssima Christi sponsa hoc unum spiráre, verbis, exémplis, scriptis, jugi vitæ suæ sacrifício hoc unum quærere visa est, ut sanctíssimo cordi Jesu intérior exteriórque cultus, qualem ei placére

ab ipso didícerat, ab ómnibus tribuerétur, quod et tunc fíeri mirabíliter cœpit, et póstea, approbánte sancta Sede, quanto fructu sit perféctum univérsus orbis cathólicus testátur. ℞. Dilexísti.

Lectio vj.

Quod eníxe a Dómino petíerat, ut illústria ejus dona in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit. Numquam enim defuére domi et foris qui illam mísere illúsam credéntes, aut saltem dubitántes, ejus spíritum dictériis cárperent, vel certe assíduis ac duris subjícerent experiméntis : in quibus tamen mitíssimæ Vírginis humílitas, patiéntia, obediéntia et cáritas magis ac magis semper eluxérunt. Contumélias quoque ac minas ob nóbilem alúmnam a tirocínio fórtiter dimíssam, invícta constántia tolerávit. Accessére morbi graves et diutúrni, quibus levándis remédia a Christo præscrípta negabántur, a médicis obláta nocébant. Inter hæc, illa in divíno Christi corde absórpta, et igne caritátis ejus incénsa, plura et gravióra pati semper optábat. Extrémum morbum patientíssime toleránti súbito divíni judícii cogitátio tantum injécit metum, ut cum tremóre ac fletu Crucifíxum stringens, misericórdiam sibi precarétur : sed mox consolatiónes Dei lætificavérunt ánimam ejus. Itaque amóre magis quam morbo absúmpta, tamquam consummáta caritátis víctima, die décima séptima Octóbris ad sponsum evolávit, annos nata tres et quadragínta. Cœléstem ejus glóriam mirácula confirmavérunt, quibus rite probátis, eam Pius nonus, magna piórum gratulatióne, décimo quarto Kaléndas Octóbris, anni millésimi octingentésimi sexagésimi quarti, beatárum Vírginum catálogo ascrípsit.

℞. Afferéntur.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Símile erit. *de Comm. Virg. j. loco.*

Vesp. de seq. Commem. præced.

DIE XIX. OCTOBRIS.

SS. Saviani et Potentiani

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi

plur. Martyrum præter sequentia.

Oratio.

MArtyrum tuórum Saviniáni et Potentiáni Pontíficum ac Sociórum festa venerántes, quæsumus, Dómine, ut corda nostra ignis ille cœléstis inflámmet, quem ad testificándam voce et sánguine veritátem, in eórum pectóribus accendísti. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SAviniánus, Senonénsium Apóstolus et Epíscopus, a Sede Romána in Gállias missus est, ut gentes adhuc infidéles primis fídei documéntis imbúeret. Qui pétiit urbem Sénonum, quam celebérrimam audíerat. Oneri pastoráli non impar, Saviniánus nihil omittébat, oratióni instans et prædicatióni, ut præbéret se diréctum divínitus in pœniténtiam gentis, et ut impietátis abominatiónes auférret. Juxta antíquam traditiónem, a spiculatóribus interféctus est in quadam crypta ubi futúri præscius, et ávidus martyrii, jam modo sacrifícium perégerat; sicque Evangélium quod annuntiáverat effúso sánguine confirmávit. ℟. Sancti tui.

Lectio v.

MActáti sunt ibi cum eo Victorínus, aliíque non pauci, quos ut gentis suæ primítias a Deo eléctos in salútem, venerátur ecclésia Senonénsis. Tot patrátæ cædes impiórum sitim non exstinxére. Potentiánus enim, qui exhibétur ut sancti Saviniáni labórum comes, fídei æmulátor et in sede Senonénsi succéssor, una cum Eodáldo, Serotíno et plúribus neóphytis, Christi doctrínam quam elóquiis et opéribus instánter profitebátur, non multo post generósa morte testátur. ℟. Vérbera.

Lectio vj.

SAnctórum Mártyrum dies natalítia celebrátur prídie Kaléndas Januárii; translátio décimo quarto Kaléndas Novémbris, qua die illórum memória potíssimum recólitur. Horum Relíquiæ non paucæ in diœcési Mel-

dénsi habéntur, imprímis vero in Ecclésia baptismáli Jotrénsi, ubi colúntur notábiles córporis sancti Potentiáni partes, a Wenilóne Senonénsi Archiepíscopo Abbatíssæ Jotrénsi suæ affíni, circa finem sæculi noni concéssæ. Quarum ab advéntu sanctus Potentiánus tamquam unus e patrónis ascetérii pio cultu observátus est, et ita relevátum fuísse dícitur cœnóbium, ut nullam inópiam aut tempestátis procéllam deínceps sustinúerit, ad ímpiam usque scílicet ómnium Gálliæ monasteriórum eversiónem.

℟. Tamquam aurum.

In iij. Noćturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis. *de Comm. j. loco.*

Vesperæ a Capit. de sequenti.

Commem. præced. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exsultábunt. *Orat. pr. ut supra.*

DIE XXI. OCTOBRIS.

S. Celiniæ

Virginis. Duplex.

(*In civitate Meldensi, Duplex majus.*)

Omnia de Communi Virginum præter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu, ætérne sponse Vírginum, cui beáta Celínia, spreto mortáli connúbio, castíssimos amóres únice devóvit : tribue nobis, ejus ad æmulatiónem, terréna despícere, et cœléstibus tantum inservíre. Per Dóminum.

Commem. præced. per Añam. Hic vir. ℣. Justum, *et Orat. prop. ut in Brev., die xx. Oćt.*

Deinde S. Hilarionis, Abbatis, et SS. Ursulæ et Soc., ut in Brev. die xxj. Oćtobris.

In j. Noćturno, Lećt. de Scriptura occurrente.

(*In civitate Meldensi,* De Virgínibus præcéptum. *de Communi Virg.*)

In secundo Noćturno.

Lectio iv.

Celínia quasi flos primævus virginitátis in Ecclésia Meldénsi enítuit, et a puerílibus annis magnum exháusit pietátis sensum. Eódem témpore beáta Genovéfa Meldis sæpius agébat; et Celínia valde miráta quantum grátiæ vírgini Parisiénsi fúerant a Deo collátæ, angélicam ejus

vitæ conversatiónem studébat æmulári. Cum illam núbilem paréntes illústri júveni in uxórem despondíssent, cœléstem unum sponsum exóptans, in disciplínam sanctæ Genovéfæ se trádidit, et in castitátis propósitum, immutáta veste, sóciam ei se adjúnxit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

QUod propósitum ubi rescívit sponsus, plenus minárum ádvolat, qua vi, qua prece suam sibi vindicatúrus uxórem. Ut primas ejus iras declinárent, Genovéfa et Celínia ad ecclésiam confugérunt, cujus baptistérium, sponte se reserávit. Quo miráculo mutátus júvenis, et contra Christum dimicáre non ausus, ad própria regréssus est. Celínia voti compos, et quasi mundi hujus illécebris ac naufrágio expedíta, totam se mancipávit Christi láudibus et amóri. Genovéfam vitæ abstinéntia et sanctitáte morum sic imitáta est, ut eámdem diébus et méritis plena, ad cœli glóriam sequi merúerit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi

OBiit apud Meldénses, qui eam ut patrónam venerántur, et sepúlta est in subúrbio, quod olim sanctæ Celíniæ nómine, nunc autem sancti Nicolái nuncupátur. Super ejus túmulum perantíqua exstábat primum abbatiális, deínde priorális simul et parochiális ecclésia, quæ, labénte sæculo décimo octávo, evérsa fuit. Relíquiæ vero beátæ Vírginis, apud Meldas servátæ, in ecclésia Cathedráli, et in ecclésia sanctórum Nicolái et Celíniæ quotánnis cum concúrsu pópuli honorántur. Parisiis étiam cólitur sancta Celínia.

℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum, *de Communi j. loco.*

Lectio ix. de S. Hilarione, ut in Brev., die xxj. Oct. (E duabus fit una.)

In Laud. fit Commem. S. Hilarionis, per Añam. Euge. ℣. Justum, *et Orat.* Intercéssio. *de Communi.*

Deinde SS. Ursulæ et Soc. Mart. per Añam.

Prudéntes. ℣. Adducéntur, *et Orat.* Da nobis, *in Brev., die xxj. Oct.*

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

(In Civit. Meld. Vesp. de S. Celinia, Commem. sequentis.)

DIE XXII. OCTOBRIS.

S. Petri de Alcantara

Conf. Duplex. (m. t. v.)

Ut in Brev. die xix. Octobr.

In j. Vesp. Commem. præced. Aña. Veni, sponsa. ℣. Diffúsa est.

Oratio. Dómine Jesu. *ut supra.*

Vesperæ ij. de sequenti, Commem. præced.

DIE XXIII. OCTOBR.

Sanctissimi Redemptoris.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis, hac die.

Vesperæ ij. de sequenti Commem. præced.

DIE XXIV. OCTOBR.

S. Raphaelis

Archangeli.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis, hac die.

DIE XXV. OCTOBRIS.

S. Hedwigis

Viduæ. Semiduplex.

Ut in Brev. die xvij. Octobr. Fit Commem. SS. Chrysanthi et Dariæ, Mart. ut in Brev. hac die. Lect. ix horum SS. Martyrum et Comm. in Laud.

DIE XXIX. OCTOBR.

S. Faronis

Episc. et Conf.

Duplex majus. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum Farónem Antístitem nostrum pópulo tuo præésse, et quibus præerat, verbo et exémplo prodésse voluísti : eódem intercedénte, pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

In j. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FAro seu Burgundofáro, Hagneríci nóbilis viri fílius, in aula Theodebérti regis Austrásiæ fuit educátus. Ejúsdem príncipis proméruit amicítiam et Dagobérti Primi referendárius aliquándo una cum affíni Audoéno légitur. Quam auctoritátem in religiónis utilitátem, bonúmque populórum Faro convértere stúduit. Cum autem Faram sorórem suam vírgines in Eboriacénsi parthénoni congregántem adiísset, ádeo ipsíus exémplo et audítis de vanitáte rerum sæculárium sermónibus compúnctus est, ut palátii glóriam contémnens, ipse ecclesiástico órdini sese ascrípserit, ex consénsu cónjugis Blidechíldis, quæ et ipsa sponte veláta, in exercítiis pœniténtiæ, cum fama sanctitátis óbiit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

AGundoáldo Meldénsi Epíscopo in Clerum admíssus, amplíssima prædia paupéribus et ecclésiæ suæ cessit, reservátis nonnúllis ad quotidiánas eleemosynárum largitiónes. Sed cum Deo et bonis opéribus expléndis non intermísse vacáret, in locum defúncti Epíscopi ómnium votis et postulatióne eléctus, tamquam lucérna ardens et lucens super candelábrum pósitus est, ut omnes verbo simul et exémplo collustráret. Præsulis splendor multos e longínquis natiónibus Meldas attráxit. Inter eos cláruit Fiácrius qui a Faróne benígne suscéptus, in propósito confirmátus est et agéllo donátus, in quo solitárius víveret. Monastérium suburbánum cóndidit sub título sanctæ Crucis, póstea ipsíus nómine nuncupátum, sibi quidem a negotiórum tumúltu refúgium, peregrínis vero, máxime Anglis et Scottis, ásylum et diversórium. Hic ab eo excépti sunt sanctus Chillénus, Fiácrii propínquus, et Adriánus, cum Roma, una cum sancto Theodóro, Cantuáriæ Epíscopo, in Británnicam ínsulam, jussu Románi Pontíficis, proficiscerétur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

FIdei, in septentrionáli Regum Francórum ditióne, propagándæ inténtus, sancto Chilléno auctor fuit, ut Atrebaténses Christo acquíreret. Venerábilis Adónis adjútor ipse fuit, prout créditur, in fundándo Jotrénsi cœnóbio, suámque cum beáto Audoéno cóntulit óperam, ut Resbacénsis abbátia ædificarétur, eíque sanctus Agilus præficerétur. Illud inter ália refértur miráculum quod púero cæco donum Spíritus sancti per chrisma Confirmatiónis cónferens, visum restítuit. Sanctitátis láurea coronátus est fere octogenárius, témpore Childeríci Regis, episcopátus anno quadragésimo sexto. Nonnúllæ ejus Relíquiæ in ecclésia Cathedráli pie servántur.

℞. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi j. loco.*

DIE V. NOVEMBRIS.
S. Bertillæ
Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátam Bertíllam vírginem tuam, humilitátis et prudéntiæ nobis exémplar proposuísti : concéde propítius, ut ejus suffragántibus méritis, grátiæ tuæ quam humílibus promíttis, ubertáte prævénti, ad glóriæ tuæ fastígium perveníre mereámur. Per Dóminum.

Comm. præced. Deinde Oct. ut in Brev. et postremo S. Genesii, Episc. et Conf. per Añam. Sacérdos. ℣. Amávit, *et Orat.* Exáudi. *de Communi.*

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BErtílla, seu Bertillána, Suessionénsis virgo nóbilis, cum concívi beáto Audoéno Rothomagénsi Epíscopo, cándida oratióne exposuísset, sibi semper in votis fuísse Christum Jesum, Dei Fílium, única sponsum habére, pio puéllæ desidério consénsum páriter et auxílium paréntes præstitére. Igitur in Jotrénsi monastério recépta, mirábilem ibi

conversatiónem hábuit : illécta enim seniórum obediéntia, arréptam perfectiónis sémitam, oratiónis et virtútum exercitatióne non intermíssa, festíne consummáre conténdit. Quas natúræ et grátiæ dotes plane singuláres prospíciens Theodlechéldis Abbatíssa, ipsi alumnárum institutiónem, necnon quasi Prioríssæ, majórem ascetérii curam, gravióraque negótia ei potíssimum commendábat.

℟. Propter veritátem.

Lectio v

INtérea Calæ, ubi puelláre cœnóbium a sancta Clotílde fúerat institútum, Regína Bathíldis, mórtuo cónjuge, monastérium excitábat amplíssimum, et quidem de more duplex : sanctimoniálium unum, álterum monachórum, a quibus illæ regeréntur. Theodlechéldem ítaque popóscit ut ex suis áliquas Dei fámulas sibi destináret quæ in eo reguláris disciplínæ quasi prima fundaménta pónerent. Tunc Bertílla, de qua, felíci percurrénte fama, multa Bathíldis audivísset, novo vírginum collégio præfécta est Abbatíssa. In hoc autem cúlminis honóre nullas témporis et indústriæ occasiónes prætermísit quibus se dignam réddere posset. Christiánas virtútes eo cœpit ardéntius excólere quod sibi non modo, sed omni étiam famíliæ profícerent. Observántior erat humilitátis, arctiórque cultrix pietátis; etsi prudéntia præstáret, consíliis máxime sacerdótum utebátur; modéstia et caritáte magis quam império præerat; omnes sibi súbditas quasi mater próprias fílias diligébat, et omnes eam vicíssim reverebántur.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

TAntum ipsi Parthénoni et sanctis exercitatiónibus splendórem áttulit, ut Angliæ régibus ac magnátibus fílias suas ad illam míttere instituéndas, Deóque sacrándas, solémne omníno fúerit. Nec parum certe Bertíllæ honoríficum est quod ipsíus regímini se íntegre súbdere constitúerit ipsa Regína Bathíldis, et ab eádem ad humilitátem,

obediéntiam, ceterásque virtútes informári. Deínde cum perfectíssimis vitæ monásticæ documéntis ascetérium quadragínta et sex annos administrásset : clara signis et méritis, ad Agnum quem sequúntur vírgines advolávit, Nonis Novémbris, anno Dómini septingentésimo quinto aut sexto. Cujus sacrum corpus labénte duodécimo sæculo solémniter e túmulo levátum est sexto Kaléndas Június, hodiéque in ecclésia baptismáli sancti Andréæ Caléndis summa reveréntia cólitur.

℟. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum. *de Communi primo loco.*

Pro S. Genesio.

Lectio ix.

GEnésius, vir sanctitátis exímiæ, ab eleemósynis fuit regínæ Bathíldi, quæ per ipsíus manus largíssime ministrábat sacerdótibus et paupéribus; atque ad cœnóbia virórum ac muliérum dirigébat auri et argénti non módica póndera. Lugdunénsis ordinátus Epíscopus, sanctæ Bathíldi nihilóminus in piis opéribus áderat; qua jubénte, e monastério Jotrénsi sanctam Bertíllam edúxit, quæ Calénsi præficerétur. Totis víribus et cum ingénti perículo vitæ, Leodegárium contra Ebroíni furóres tutátus est. Felíciter in Dómino quiévit Kaléndis Novémbris circa annum sexcentésimum septuagésimum séptimum : corpus ejus pie servátur apud Calam, ubi créditur obiísse.

Commem. Octavæ.

Deinde S. Genesii, per Añam. Euge. ℣. Justum, *et Orat.* Exáudi, *de Communi.*

In ij. Vesp. fit Commem. seq. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Oratio. Deus qui. *infra.* *Deinde Octavæ.*

DIE VI. NOVEMBRIS.

S. Maturini

Conf. Semid. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus et subsídium beátum Maturínum veréndo Sacerdótii ministério de-

corásti : præsta, ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum et Domínici córporis sacraméntum suscépit, ejus patrocínio dignos utriúsque fructus percípiat. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAturínus, juxta vulgárem traditiónem, apud óppidum nómine Liricántum, diœcésis olim Senonénsis, nunc Meldénsis, paréntibus nobílibus sed éthnicis natus erat. Adhuc adoléscens fidem christiánam ampléxus, ipsos paréntes suos, assíduis ad Deum efflagitatiónibus et piis hortatiónibus, Christo peperísse dícitur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

TAnta virtúte enítuit et morum integritáte, ut ab Epíscopo Senonénsi sacérdos fúerit ordinátus. Cumque ministérii partes fidéliter adimplevísset, omni virtútum génere cumulátus, vitæ hujus ærúmnas cum ætérna felicitáte commutávit, ipso die Kalendárum Novémbris, unde ejus festum ad áliam diem translátum est.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

APud Liricántum amplíssima sub illíus invocatióne exstat Ecclésia, ubi pene totum ejus corpus asservabátur, ántequam sæculo décimo sexto inter ímpios Calvinianórum furóres, igne consumerétur. Usque ad infándas labéntis sæculi décimi octávi calamitátes, theca in qua Relíquiæ depósitæ fúerant, ad vicínas ecclésias síngulis annis longo supplicántium populórum órdine circumferebátur. Ad Liricánti basílicam frequéntes fiébant peregrinatiónes ut infírmis, beáti Maturíni intercessióne, mentis sánitas obtinerétur.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi. *de Communi primo loco.*

Commem. Octavæ.

Vesperæ a Capit. de Octava. Commem. præcedentis.

DIE XI. NOVEMBRIS.
S. Martini
Episc. et Confess.
Duplex majus.
Ut in Brev. hac die sed sub ritu dupl. maj.
In ij. Vesp. fit Commem. sequent. et S. Leonii, Conf.

DIE XII. NOVEMBR.
S. Martini
Papæ et Martyris.
Semiduplex.
Ut in Brev. hac die.
Post Commem. S. Martini, Pap. Mart. fit Commem. S. Leonii, Conf. per Añam. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui fámulum tuum Leónium, ut sacerdótio tibi fungerétur, a pópulo segregásti : ejus nos intercessióne a peccatóribus ségrega; ut secúndum vocatiónem nostram, gens sancta, et regále sacerdótium coram te efficiámur. Per Dóminum.

Pro S. Leonio.

Lectio ix.

Leónius, qui et Leo, Présbyter et Melodunénsium cum sancto Aspásio patrónus, apud ipsos in sexto, ut putátur, sæculo, sanctitáte flóruit, vitámque méritis plenam felicíssima morte consummávit. Exstábat ibídem, in subúrbio ipsíus nóminis, ecclésia parochiális sub ejus invocatióne ab antiquíssimis tempóribus exstrúcta, quæ ímpios últimi labéntis sæculi furóres súbiit. Sacrum ejus corpus circa finem sæculi décimi aut inítium sequéntis in prædícta ecclésia invéntum est; et, procuránte venerábili Valtério Abbáte, in basílicam monastérii sancti Petri Melodunénsis translátum. Beatíssimus autem Sacérdos plúrimis coruscávit miráculis, a febricitántibus præsértim invocátus. Unde Francíscus Primus, Francórum rex, tali morbo apud Fontem-Bliáudi labórans, ipsum implorávit; et sanitáte recuperáta, a Leóne Décimo Papa pétiit atque impetrávit, ut dies ei sacra non Melodúni tantum, sed étiam duábus circum leucis, ex præcépto celebrarétur, vel pótius instaurarétur.

In Laud. Comm. S. Leonii per Añam. Euge.

℣. Justum, *et Oratio.* Dómine Deus. *ut supra.*
Vesperæ de sequenti, Commem. præced.

DIE XIII. NOVEMB.
S. Stanislai Kostkæ
Conf. Duplex.
Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

Commemoratio
S. Chilleni, *Conf.*
Post Commem. præced. fit Commem. S. Chilleni per Añam. Euge, serve bone. *de Laud.*
℣. Justum dedúxit.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, súpplices deprecámur; ut sicut agnitiónem Unigéniti tui, per beáti Presbyteri tui Chilléni prædicatiónem, populórum córdibus infudísti, ita et nos, ipsíus opitulántibus méritis, fídei stabilitáte firmémur. Per Dóminum.

Pro S. Chilleno.

Lectio ix.

CHillénus apud Scottas natus, Romam piæ peregrinatiónis causa ádiit. Unde redux, per Meldas tránsiit; ubi a Faróne in monastério sanctæ Crucis perhumániter excéptus est. Accéssit et ad erémum Fiácrii, ipsíus virtútibus et miráculis perdúctus; quem sanctus Anachoréta sibi sánguine conjúnctum agnóscens, spirituáli cognatióne et gáudio suscépit, atque divíno allóquio cum eo vacans, aliquándiu apud se detínuit in Dómino. Chillénus salútem animárum sítiens, piísque sancti Meldénsis Epíscopi mónitis libentíssime obsecútus, províncíam pétiit Atrebaténsem, quam doctrína sua et miráculis Christo acquisívit. Chillénum Epíscopum fuísse nullo monuménto constat : Presbyterum vero ex ejus ad Atrebaténses missióne et prædicatióne verisímile est. Cólitur Albiníaci qui vicus est Atrebaténsis agri.

In Laud. Commem. S. Chilleni, Conf. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Orat. Majestátem. *supra.*

¶ *Quodsi Festum S. Stanislai transferatur, Aña. et* ℣℣. *pro S. Chilleno non mutantur, sed sumuntur de Communi modo consueto.*

Vesp. a Cap. de sequenti. Commem. præced.

DIE XVI. NOVEMB.

S. Edmundi.

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

Commem. præced. per Añam. Veni sponsa Christi. ℟. Diffúsa est.

Oratio ut in Breviario die xv. Novembris.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EDmúndus in Anglia paréntibus magis pietáte quam fortúna conspícuis oriúndus, ab infántia egrégia futúræ sanctitátis specímina præbuit. Lutétiam studiórum causa missus, ibi præcípue vigíliis, jejúniis et eleemósynis incúbuit, necnon oratiónibus quas perlóngas in Ecclésia sancti Medérici ad Deum et ad Deíparam effúndere delectabátur. Studiórum currículum litterárum documénta trádidit; deínde láurea doctoráli insignítus, et sacerdótio initiátus, sacram theológiam edócuit, et quidem cum tanto pietátis zelo, ut septem ex ejus auditóribus a schola in órdinem Cisterciénsem eádem die convoláverint. In Angliam revérsus, mandánte Papa Gregório Nono, bellum sacrum in Saracénos prædicávit : ejusdémque Pontíficis jussu et ómnium conspiratióne ad sedem Cantuariénsem eléctus, nonnísi relúctans et minis excommunicatiónis perterrefáctus se consecrári passus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

DE consuéta a téneris annis vitæ asperitáte Archiepíscopus nihil dimísit. Cui totum animárum salúti, ac tuéndis Ecclésiæ libertátibus impendénti multa advérsa tum a rege, tum a procéribus, ab ipso étiam Cantuariénsis ecclésiæ collégio illáta sunt. Quare, cum multóties promíssam legum antiquárum observatiónem frustra expectásset; cum multas diœcéses ob minus líberas electiónes pastóribus simul et ópibus doléret spoliátas, aliaque ejús-

modi quamplúra fíeri quotídie animadvérteret, in regni damnum et religiónis; cum se non esset arbitrátus qui tantis malis salutárem afférre posset medélam, voluntárium amplexátus est exsílium. Itaque in Gállias tránsiit, et a beáto Ludovíco rege Nono perhumániter excéptus, ad Pontiníacum Cisterciénsis órdinis monastérium secéssit; ibi assíduis pro Angliæ salúte précibus et jejúniis vacatúrus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

DEmum váriis córporis et ánimi conféctus ærúmnis, in Sosiacénsi, prope Pruvínum, canonicórum Regulárium priorátu, ubi paulo ante salubrióris áeris causa se recéperat, diem clausit suprémum, décimo sexto Kaléndas decémbris anno millésimo ducentésimo quadragésimo primo. Ipsi ánimam exhalánti áffuit, et últimam excépit exomologésim piíssimus Guido de Villoníxa, Abbas sancti Jacóbi Pruvinénsis. Quátuor post óbitum annis, in concílio Lugdunénsi primo, ab Innocéntio Quarto Sanctórum número ascríptus fuit; et deínde ejus corpus præsénte Ludovíco Nono apud Pontiníacum, quo fúerat translátum, e terra levátum est. Ejus cásula et píleum láneum olim in monastério sancti Jacóbi nunc in basílica sancti Quiríaci Pruvinénsis habéntur. Ecclésiæ autem quæ Sosíaci sub ejus nómine dicáta est, a Mellóne Jolly, Senonénsi et Autissiodorénsi Præsule, os ex pedis póllice concéssum est.

℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. *de Communi j. loco.*

In ij. Vesp. Commem. sequentis.

DIE XVIII. NOVEMB.

In Dedicatione Basilicarum SS. Petri et Pauli *Apost.*

Duplex majus.

Ut in Brev. hac die.

In j. Vesp. post Comm. præced. fit Comm. S. Aldæ, Virg. per Añam. Veni, sponsa. ℣. Spécie, *et Orat.* Exáudi nos. *de Communi.*

Pro S. Alda.

Lectio ix.

ALda, quæ et Auda, ex pago Meldiciáno, ubi vicum et paróchiam sui nóminis habet, orta créditur, et sanctæ Genovéfæ, dum apud Meldas aliquándo morarétur, adhæsísse; a qua póstea Parísios addúcta, pietátis, castimóniæ, abstinéntiæ et humilitátis exémplis, quibus ab ipsa informáta fúerat, Ecclésiam et civitátem illustrávit; et defúncta, prope eámdem in basílica Apostolórum sepelíri méruit. De ejus relíquiis célebris est méntio témpore sancti Ludovíci Regis : cum enim pius rex edícto generáli jussísset ut collégia canonicórum et monastéria venerándæ spíneæ Dómini Corónæ, cum Patronórum suórum relíquiis accúrrerent, eum canoníci sanctæ Genovéfæ convenérunt, causántes suæ Patrónæ thecam de Ecclésia sua nunquam movéri, quin ei Clerus ecclésiæ Parisiénsis cum córpore beáti Marcélli óbviam iret. Eórum petitióni ánnuens Ludovícus, corpus beátæ Aldæ loco reliquiárum sanctæ Genovéfæ deférri permísit. Aliquot ex beátæ Vírginis óssibus étiamnum colúntur in ipsíus ecclésia diœcéseos Meldénsis.

In Laud. Commem. S. Aldæ, Virginis, per Añam. Símile est. ℣. Diffúsa, et *Oratio.* Exáudi nos. *de Communi.*

DIE XXI. NOVEMB.
Præsentationis B. M. V.

Duplex ij. classis.

Omnia ut in Brev. hac die sed sub ritu ij. classis.

DIE XXVI. NOVEMB.
S. Columbani

Abbatis. Semiduplex.

(m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio. Intercéssio.

Comm. S. Petri Alexandrini, ut in Brev. hac die.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COlumbánus, natióne Hibérnus, jam a téneris annis miræ pietátis laude cláruit. In

humánis divinísque lítteris appríme versátus, inter cétera ingénii sui et doctrínæ monuménta, expositiónem in Psalmos adhuc adoléscens édidit. Carnis, mundi et dæmonis triumphátor, matre posthábita, viam sibi stravit ad Religiónem, monasteriúmque Banchor tunc témporis celebérrimum ingréssus est : in qua sapiéntiæ sanctióris schola usque ádeo profécit, ut paucis post annis ex discípulo magíster factus virtútis, et ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis a Deo vocátus, assúmptis secum duódecim sóciis, in Británniam, índeque in Gálliam trajécerit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

LUxoviénse cœnóbium in Burgúndia cóndidit, quo tanta monachórum conflúxit multitúdo, ut succedéntibus vicíssim sibi choris, in decantándis Dei láudibus dies nóctibus continuaréntur. Luxóvio pulsum a Theodórico rege, quod dissolútos ejus mores líbere argúeret, Clotárius humániter excépit; cui prædíxit Columbánus post tres annos futúrum ut Theodebérti ac Theodórici regna ditióni ejus accéderent; quod evéntus probávit. Parísiis, ad portam urbis, energúmenum ab immúndo spíritu liberávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

PER diœcésim Meldénsem iter fáciens, Faram, mox órdinis sui primítias in sexu mulíebri futúram, in domo Hagnérici benedíxit; simíliter in domo Autárii fílios ejus Audoénum et Adónem. Cum in Itáliam venísset, Medioláni Ariános voce et scriptis acérrime confutávit; et in ea regióne Bobiénse monastérium eréxit. Tandem gravíssimis diutúrni exsílii labóribus pro glória Dei perfúnctus, in cœléstem pátriam migrávit, undécimo Kaléndas Decémbris, anno Christi sexcentésimo décimo quinto.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. *de Communi pro Abbatibus.*

Lectio ix. de S. Petro Alexandrino, et ejus Comm in Laud. ut in Brev.

Vesp. de sequenti Comm. præcedentis.

DIE XXVII. NOVEMB.

Manifestationis Immaculatæ Mariæ Virginis a sacro Numismate *vulgo* de la médaille Miraculeuse.

Duplex majus.

Ut in Off. Sanctor. pro aliq. locis hac die.

DIE XXVIII. NOV.

S. Silvestri

Abbatis. Duplex.

(*m. t. v.*)

Ut in Brev. die xxvj. Novembris.

In ij. Vesp. Commem. seq. S. Didaci, C. ut in Brev. die xiij. Novemb. Deinde S. Saturnini, M. ut in Brev. hac die.

DIE XXIX. NOVEMB.

S. Didaci.

Confess. Semiduplex.

(*m. t. v.*)

Ut in Brev. die xiij. Novemb.

Lect. ix. Vigil. Comm. Vigil. et S. Saturnini Mart. ut in Brev. hac die.

DIE I. DECEMBRIS.

S. Eligii

Episc. et Conf. Duplex. Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

Oratio. Exáudi.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Elígius Lémovix, aurífaber indústrius, Parísios se cóntulit, ubi perítiæ suæ fama Clotário Secúndo innótuit. Sanctióris vitæ desidério accénsus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologésim fecit coram sacerdóte, et exínde in ópera pietátis omni stúdio incúbuit. Nam étiam cum artem exercéret, subínde in sacros códices óculos intendébat; ita ut mens Deo vacáret, dum manus úsibus serviébant humánis. Quidquid arte sua comparábat, id totum fovéndis egénis et captívis, rerum étiam sibi necessariárum dispéndio, rediméndis erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concúrsus, ut quærénti domum Elígii dice-

rétur : Ubi páuperum cœtum conspéxeris, illic et Elígium repéries.
℟. Invéni David.

Lectio v.

INtra domum autem vacábat oratióni cum familiáribus, qui diu noctúque in ejus cámera canónicum cursum solémniter adimplébant. Non minus accéptus Dagobérto quam Clotário patri, et ab illo ad Armoricórum regem pacis componéndæ causa missus reges ambos felíci fœdere sociávit. Vária ejus hortátu exstrúcta sunt templa et monastéria. Quin ipse duo cœnóbia cóndidit, unum Solemniáci apud Lemovicénses, álterum vero Parísiis pro virgínibus, quibus beátam Auream præpósuit. Plúrima divérsis tempóribus auro, argénto et gemmis ornávit sepúlcra sanctórum, Dionysii scílicet, Martíni, Germáni, Genovéfæ et aliórum. De Ecclésiæ disciplína sollícitus, simoníacam labem, quæ altas in Gállia radíces égerat, junctis cum beáto Audoéno stúdiis, exstirpári curávit.
℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

TAndem ad Novioménsem simul et Tornacénsem episcopátum assúmptus non modo salúti gregis sibi commíssi invigilávit, sed et Frísios, aliósque ad Septentriónem pópulos, non sine magno labóre ac vítæ discrímine ad Christum addúxit. Levávit corpus sancti Fúrsei cum Autbérto Cameracénsi. Sedit in concílio Cabilonénsi sub Clodovæo Secúndo. Multa præcláre scripsit; ejécit dæmones; futúra divínitus prædíxit; aliísque miráculis illústris, óbiit septuagenárius, desinénte die última Novémbris, anno sexcentésimo quinquagésimo séptimo, et Noviómi sepúltus est. Ejus funus regína Bathíldis pedes nec sine lácrymis, cum líberis et tota família prosecúta est. Qua rogánte, beáti Pontíficis caput Calam allátum fuit, ubi étiam nunc cum veneratióne servátur. ℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

In ij. Vesp. Comm. seq. ut in Brev. die ij. Dec.

OFFICIA VOTIVA.

Qualibet Feria quinta non impedita Officio novem Lectionum, extra Adventum, Quadrag., Ferias, Vigilias, Octavasque privilegiatas, * *Officium votivum SS. Sacramenti, sub ritu semid.*

Quolibet sabbato, ut supra non impedito, sub eodem ritu, * *Officium votivum Immaculatæ Conceptionis B. M. V.*

Ut in fine Breviarii de Off. Votivis.

In Ecclesia Cathedrali.

Suffragium de S. Stephano,

COMMUNIBUS SUFFRAGIIS ADDENDUM, POST COMMEM. SS. APOSTOLORUM.

AD LAUDES.

Aña. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti; ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus commemoratiónem celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD VESPERAS.

Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos; ℟. Vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. *ut supra.*

Kalendarium Perpetuum

PRO INSIGNI ECCLESIA MELDENSI.

NOTA. — *Festa cruce † notata, Ecclesiæ Meldensi sunt propria; quæ autem asterisco * notantur, eidem Ecclesiæ a sacra Rituum Congregatione sunt concessa; quæ tandem duplici asterisco **, fuerunt pro Ecclesia Meldensi translata, et in Breviario propria die inveniuntur.*

FESTA MOBILIA.

Dom. post Octavam Assumptionis, * *Purissimi Cordis B. M. V.* dupl. maj. *Commem.* Dominicæ.

Dom. infra Octav. Nativitatis B. M. V. — SS. Nominis Mariæ, dupl. maj. *Comm.* Dominicæ.

Dom. III. Septembris. — Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj. *Comm.* Dominicæ.

Dom. I. Octobris. — Solemnitas SS. ROSARII B. M. V. *duplex ij. classis. Comm.* Dominicæ.

Dom. II. Octobris. — * *Maternitatis B. M. V.*, duplex majus. *Comm.* Domin.

Dom. III. Octobris. — * *Puritatis B. M. V.*, duplex majus. *Comm.* Domin.

Dom. IV. Octobris. — * *Patrocinii B. M. V.*, duplex majus. *Comm.* Domin.

Dom. post Fest. Omnium Sanctorum. — * Festum *SS. Reliquiarum,* duplex majus. *Comm.* Dom. et Oct.

Dom. post Octavam Omnium Sanctorum. — ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS OMNIUM ECCLESIARUM, CONSECRATARUM IN GALLIA, *duplex j. classis. Comm.* Dominicæ.

Dominica sequenti. — Dies Octava Dedicationis, *duplex. Comm.* Dominicæ.

FESTA FIXA

Augustus.

29 *Decollatio S. Joannis Baptistæ,* dupl. maj. *Comm.* S. Sabinæ, Mart. et † S. Mederici, Abb.

30 † S. FIACRII, Conf. *duplex ij. classis. Comm.* SS. Felicis et Adaucti, Mart.

31 † *S. Ebrigisili,* Episc. et Conf. *duplex majus.*

September.

1 S. Lupi, Episc. et Conf. *duplex*. *Comm.* S. Ægidii, Abb. et SS. duodecim Fratrum, Mart.

2 S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. *semiduplex.*

3 † S. Audoeni, Episc. et Conf. *dupl.* † *Comm.* S. Aigulphi, Mart.
4 † S. Agili, Abb. *duplex.*
5 S. Laurentii Justiniani, Episc. et Conf. *semiduplex.*
6 ** S. Rosæ Limanæ, Virg. (*e xxx. Aug.*) *dupl.*
7 ** S. Raymundi Nonnati, Conf. (*e xxxj. Aug.*) *duplex.*
8 NATIVITAS B. M. V. *dupl. ij. classis, cum Octava. Comm.* S. Hadriani, Mart.
9 † S. Chagnoaldi, Episc. et Conf. (*e vj. huj.*) *duplex Comm.* Octavæ et S. Gorgonii, Mart.
10 S. Nicolai de Tolentino, Conf. *duplex. Comm.* Octavæ.
11 De Octava, *semiduplex. Comm.* SS. Proti et Hyacinthi, Mart.
12 De Octava, *semiduplex.*
13 De Octava, *semiduplex.*
14 *Exaltatio S. Crucis,* duplex majus. *Comm.* Octavæ.
15 Octava Nativitatis B. M. V., *duplex. Comm.* S. Nicomedis, Mart.
16 SS. Cornelii I, Papæ et Cypriani, Episc. Mart. *semid. Comm.* SS. Euphemiæ et Sociorum, Mart.
17 Impressio Sacrorum Stigmatum S. Francisci, Conf. *duplex.*
18 S. Josephi a Cupertino, Conf. *duplex.*
19 SS. Januarii, Episc. et soc. Mart. *duplex.*
20 SS. Eustachii et sociorum, Mart. *duplex. Comm.* Vigiliæ.
21 S. MATTHÆI, Apostoli et Evangelistæ, *duplex ij. classis.*
22 † *S. Sanctini,* Episc. et Conf., *dupl. maj. Comm.* SS. Mauritii et soc. Mart.
23 S. Lini, Pap. et Mart. *semiduplex. Comm.* S. Theclæ, Virg. et Mart.
24 *B. M. V. de Mercede,* duplex majus.
25 ** S. Thomæ a Villanova, Episc. et Conf. (*e xxij. huj.*) *duplex.*
26 SS. Cypriani et Justinæ Martyrum, *simplex.*
27 SS. Cosmæ et Damiani, Mart. *semiduplex.*
28 S. Wenceslai, Ducis, Mart. *semiduplex.*
29 DEDICATIO S. MICHAELIS Archangeli, *duplex ij. classis.*
30 S. Hieronymi, Presb. Conf. et Eccl. Doct., *duplex.*

October.

1 * *S. Remigii,* Episc. et Conf. *duplex majus.*
2 *SS. Angelorum Custodum,* duplex majus.
3 † S. Patusii, Conf. *duplex.*
4 *S. Francisci,* Conf. duplex majus. † *Comm.* S. Quintini, Mart.
5 † S. Antonini, Episc. et Conf. (*e xxx Sept.*) *dupl. Comm.* SS. Placidi et soc. Mart.
6 S. Brunonis, Conf. *duplex.* † *Comm.* S. Fidis, Virg. et Mart.

7 S. Marci I, Pap. et Conf. *simplex Comm.* SS. Sergii et soc. Mart.
8 S. Birgittæ Vid., *duplex.*
9 * SS. DIONYSII, Episc., RUSTICI ET ELEUTHERII, Mart. *duplex ij. classis.*
10 † S. Theodlecheldis, Virg. *duplex.*
11 ** S. Francisci Borgiæ, Conf. (*e x. huj.*) *semid.*
12
13 S. Eduardi, Regis Conf. *semiduplex.*
14 S. Callisti I, Pap. et Mart. *duplex.*
15 S. Teresiæ, Virg. *duplex.*
16
17 * B. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virg. *duplex.*
18 S. LUCÆ, Evangelistæ, *duplex ij. classis.*
19 † SS. Saviniani et Potentiani, Episc. et soc. Mart. *duplex.*
20 S. Joannis Cantii, Conf. *duplex.*
21 † S. Celiniæ, Virg. *duplex.* **(In civitate Meldensi, dupl. maj.)** *Comm.* S. Hilarionis, Abb. ac SS. Ursulæ et soc. Virg. et Mart.
22 ** S. Petri de Alcantara, Conf., (*e xix. huj.*) *dupl.*
23 * *SS. Redemptoris,* duplex majus.
24 * *S. Raphaelis,* Archangeli, *duplex majus.*
25 ** S. Hedwigis Viduæ, (*e xvij. huj.*) *semidupl. Comm.* SS. Chrysanthi et Dariæ, Mm.
26 S. Evaristi, Pap. et Mart. *simplex.*
27 Vigilia
28 SS. SIMONIS ET JUDÆ, Apostolorum, *dupl. ij. class.*
29 † *S. Faronis,* Episc. et Conf., *duplex majus.*
30
31 Vigilia.

November.

1 OMNIUM SANCTORUM, *duplex j. cl., cum Oct.*
2 De Octava, *semiduplex.* Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, *sub ritu duplici.*
3 De Octava, *semiduplex.*
4 S. Caroli, Episc. et Conf. *duplex. Comm.* Oct. ac SS. Vitalis et Agricolæ, Mart.
5 † S. Bertillæ, Virg., *duplex. Comm.* Oct. et † S. Genesii, Episc. et Conf.
6 † S. Mathurini, Conf. *semiduplex. Comm.* Octavæ.
7 De Octava, *semiduplex.*
8 Octava Omnium Sanctorum, *dupl. Comm.* SS. Quatuor Coronatorum, Mart.
9 *Dedicatio Archibasilicæ SS. Salvatoris,* duplex majus. *Comm.* S. Theodori, Mart.
10 S. Andreæ Avellini, Conf. *duplex. Comm.* SS. Tryphonis et soc. Mart.

11 *S. Martini*, Episc. et Conf.* *duplex majus. Comm.* S. Mennæ, Mart.
12 S. Martini, Pap. et Mart. *semiduplex.* † *Comm.* S. Leonii, Conf.
13 * S. Stanislai Kostkæ, Conf. *dupl.* † *Comm.* S. Chilleni, Conf.
14 S. Josaphat, Episc. et Mart. *duplex.*
15 S. Gertrudis, Virg. *duplex.*
16 † S. Edmundi, Episc. et Conf. *duplex.*
17 S. Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf. *semid.*
18 *Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli*, Apostolorum, *duplex majus.* † *Comm.* S. Aldæ, Virg.
19 S. Elisabeth, Vid. *duplex. Comm.* S. Pontiani, Pap. et Mart.
20 S. Felicis de Valois, Conf. *duplex.*
21 PRÆSENTATIO B. M. V. * *duplex ij. classis.*
22 S. Cæciliæ, Virg. et Mart. *duplex.*
23 S. Clementis I, Pap. et Mart. *duplex. Comm.* S. Felicitatis, Mart.
24 S. Joannis a Cruce, Conf. *duplex. Comm.* S. Chrysogoni, Mart.
25 S. Catharinæ, Virg. et Mart., *duplex.*
26 † S. Columbani, Abbat. *semiduplex. Comm.* S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
27 * *Manifestationis Imm. B. M. V. a Sacro Numismate*, duplex majus.
28 ** S. Silvestri, Abb. (*e xxvj. huj.*) *duplex.*
29 ** S. Didaci, Conf. (*e xiij. huj.*) *semiduplex.* Vigiliæ, et S. Saturnini, Mart.
30 S. ANDREÆ, Apostoli, *duplex ij. classis.*

December.

1 † S. Eligii, Episc. et Conf. *duplex.*
2 S. Bibianæ, Virg. et Mart. *semiduplex.*

Officia votiva.

Feria II. De SS. Angelis, *semiduplex*
Feria III. De SS. *Apostolis semiduplex.*
Feria IV. De S. Joseph Sponso B. M. V. *semiduplex.*
Feria V. De SS. Sacramento, *semiduplex*
Feria VI. De Passione D. N. J. C. *semiduplex*
Sabbato. De Immacul. Conceptione B. M. V. *semid.*
Commemoratio S. Stephani

Melden.

UT Kalendarium perpetuum in usum Diœceseos Melden, anno 1855 a sa. me. Pio Papa IX approbatum, ad accuratiorem formam redigeretur, simulque additamenta et variationes, quæ volventibus annis ad pietatis cultusque incrementum indictæ fuere, vel hac ætate inducendæ, Rubricis et Decretis apprime responderent, Rm̃us Dñus Emmanuel de Briey Episcopus Melden, votis etiam sui Rm̃i Capituli libenter obsecundans, Kalendarium ipsum reformare studuit, illudque ordinatum supremæ Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII sanctioni demississime subjecit.

Quum vero de mandato ejusdem Ssm̃i Domini Nostri, Sacrorum Rituum Congregatio ejusmodi Kalendarium juxta præfinitas regulas expenderit et ordinaverit, ac probari posse censuerit sub modo tamen ac forma quibus superiori in exemplari prostat; Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacri Consilii ab Em̃o Dño Cardinali eidem sacro Cœtui Præfecto relatam ratam habens ejusmodi Kalendarium approbavit illudque a Clero Diœceseos Melden tam sæculari quam Regulari Diœcesano Kalendario utente, in Horis Canonicis persolvendis Sacroque litando in posterum servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 Februarii 1898.

L. M. Card. PAROCCHI.

Operam·non·perdit·qui·Deo laborat

IHS

✠ Operam · non · perdit · qui · Deo laborat · Retaux · Editeur